

ஆரம்பம்

1. படைப்பு
2. ஆதாமும் ஏவாளும்
3. வீழ்ச்சி
4. காயீனும் ஆபேலும்
5. ஜலப்பிரளயம்
6. ஜலப்பிரளயத்திற்குப் பிந்தைய உலகம்

ஆபிரகாம்

7. ஆபிரகாமின் அழைப்பு
8. மெல்கிசேதேக்
9. என்னைக் காணும் கடவுள்
10. ஈசாக்கின் வாக்குறுதி
11. கர்த்தருடன் போராடுதல்
12. சோதோம் மற்றும் கொமோரா
13. இரண்டு மகள்கள்
14. அவள் என் சகோதரி
15. கர்த்தர் கேட்கிறார்
16. ஆபிரகாமின் சோதனை
17. சாராளின் மரணம்

ஈசாக்கு

18. ரெபெக்காள்
19. பிறப்புரிமை சொத்தை விற்பது
20. அவள் என் சகோதரி
21. கிணறு தோண்டுவவன்

யாக்கோபு

22. திருடப்பட்ட ஆசீர்வாதம்
23. யாக்கோபின் இரண்டு மனைவிகள்
24. புள்ளிகள் மற்றும் கோடுகளுடன் கூடிய புள்ளிகள்
25. லாபானை விட்டு வெளியேறுதல்
26. இரண்டு முகாம்கள்
27. தீனாள்

யோசேப்பு

28. அடிமைத்தனத்திற்கு விற்கப்பட்டது
29. யூதா
30. யோசேப்பு அதிகாரத்திற்கு வருவது
31. யோசேப்பின் குடும்ப மறுசந்திப்பு
32. எகிப்தில் இஸ்ரேல்

மோசே

33. மோசேயின் பிறப்பு
34. ஒரு மனைவியைக் கண்டறிதல்
35. மோசேயின் அழைப்பு
36. சிப்போராள்
37. செங்கற்களுக்கு வைக்கோல்
38. பார்வோனின் வாதைகள்
39. பஸ்கா
40. செங்கடல்
41. அது என்ன?
42. கர்த்தர் என் ஜெயக்கொடி
43. நியாயப்பிரமாணம்
44. பொன் கன்று
45. கூடாரம்
46. பரிசுத்தமற்ற நெருப்பு
47. பேராசையின் கல்லறைகள்
48. அவள் முகத்தில் துப்புதல்
49. பன்னிரண்டு வேவுகாரர்கள்
50. கோராகின் கலகம்
51. பாறையிடம் பேசுதல்
52. பிலேயாமின் கழுதை
53. பிலேயாமின் தீர்க்கதரிசனம்
54. மோசேயின் மரணம்

யோசுவா

55. ராகாப்
56. யோர்தானைக் கடத்தல்
57. எரிகோ
58. ஆகான்

59. தூரியன் அசையாமல் நின்றது
60. யோசுவாவின் பிரியாவிடை

யோபு

61. யோபுவின் மூன்று நண்பர்கள்

நியாயாதிபதிகள்

62. ஒத்தியேல் & ஏகூத்
63. தெபோரா & பாராக்
64. கிதியோனின் கொள்ளை
65. முந்நூறு ஆண்கள்
66. மரங்களின் ராஜா
67. யெப்தாவின் சபதம்
68. சாம்சனின் பிறப்பு
69. வலிமையான மற்றும்
இனிமையானது
70. நரிகள் மற்றும் ஒரு தாடை
எலும்பு
71. சாம்சன் & தெலீலாள்
72. மோசேயின் பேரன்
73. போருக்கு முன்னுரை
74. பெஞ்சமீன் மணமகள்கள்
75. ரூத் & நகோமி
76. ரூத் & போவாஸ்
77. சாமுவேலின் அழைப்பு
78. கர்த்தரின் பெட்டி
கைப்பற்றப்பட்டது
79. கடவுளின் பெட்டி திரும்பியது
80. எபேனேசர்

சவுல்

81. சவுல் ராஜாவானார்
82. கண்ணுக்கு சமாதானம்
83. சோதனையில் தோல்வி
84. யோனத்தானின் வெற்றி
85. சவுலின் கீழ்ப்படியாமை

தாவீது

86. தாவீதை அபிஷேகம் செய்தல்
87. கோலியாத்
88. தாவீது ஒரு மனைவியைப்
பெறுகிறான்
89. தாவீதைப் பாதுகாத்தல்
90. மூன்று அம்புகள்
91. சவுலிடமிருந்து ஓடுதல்
92. சவுலின் அங்கியின் மூலை
93. அபிகாயில்
94. கர்த்தரின் அபிஷேகம்
செய்யப்பட்டவர்களைத்
தப்பவிடுதல்
95. பொருட்களுடன் தங்குதல்
96. சூனியக்காரி
97. சவுல் & யோனத்தானின்
மரணம்
98. யோவாப் & அப்னேர்
99. தாவீது ராஜாவாக்கப்பட்டான்
100. தாவீதின் வலிமைமிக்க
மனிதர்கள்
101. பேழையை நகர்த்துதல்
102. ஒரு பேரரசை உருவாக்குதல்
103. அம்மோனியர்கள்
104. பத்சேபாள்
105. தீர்க்கதரிசி நாத்தானின் கதை
106. தாமார்
107. அப்சலோமின் வருகை
108. அப்சலோமின் கலகம்
108. B. ராஜாவிடம் ஓடுதல்
109. அப்சலோமின் தோல்வி
110. தாவீதின் ராஜ்யம்
மீட்டெடுக்கப்பட்டது
111. ஆபேலின் ஞானமுள்ள பெண்
112. இன அழிப்பு
113. மக்களை எண்ணுதல்
114. அதிகார மாற்றம்
115. தாவீது மற்றும் யோவாபின்
மரணம்

சாலமொன்

- 116. சாலமொனின் ஞானம்
- 117. ஆலயத்தைக் கட்டுதல்
- 118. சேபா நாட்டு ராணி

ஆரம்பகால ராஜாக்கள்

- 119. ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்டது
- 120. யெரொபெயாமின் பாவம்
- 121. வயதான தீர்க்கதரிசி
- 122. ரெகொபெயாம் & யெரொபெயாம்
- 123. அபியா & ஆசா

எலியா

- 124. எலியாவும் விதவையும்
- 125. கர்மேல் மலையில் எலியா
- 126. ஓரேப் மலையில் எலியா
- 127. காயமடைந்த தீர்க்கதரிசி
- 128. நாபோத்தின் திராட்சைத் தோட்டம்
- 129. யோசபாத்தும் ஆகாப்பும்
- 130. யோசபாத்தின் வெற்றி
- 131. 50 பேரின் தளபதி
- 132. சுழல்காற்றில் எலியா

எலிசா

- 133. தண்ணீர்க் குழிகள்
- 134. எண்ணெய், பானை, ரொட்டி மற்றும் கோடாரி
- 135. துனேமியப் பெண்
- 136. நாகமான்
- 137. கேகாசி
- 138. குருடர் வீரர்கள்
- 139. நான்கு தொழுநோயாளிகள்
- 140. எலிசா அழுகிறார்
- 141. யெகூ
- 142. யேசபேல்
- 143. அத்தாலியாள்
- 144. யோவாஸ்
- 145. எலிசாவின் மரணம்

பிற்கால மன்னர்கள்

- 146. யோனாவும் மீனும்
- 147. யோனாவும் திராட்சைக் கொடியும்
- 148. முட்செடியும் கேதுருவும்
- 149. உசியா
- 150. ஆகாஸ்
- 151. கோமர்
- 152. நாடு கடத்தப்பட்ட இஸ்ரேல்
- 153. எசேக்கியா
- 154. அசீரியாவின் ராஜா
- 155. பதினைந்து ஆண்டுகள்
- 156. மனந்திரும்பிய தீய ராஜா
- 157. ஒரு புத்தகம் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது
- 158. யோசியாவின் சீர்திருத்தங்கள்
- 159. உடைந்த பானை
- 160. புத்தகத்தை எரித்தல்
- 161. அத்திப்பழங்களின் இரண்டு கூடைகள்
- 162. முற்றுகையிடப்பட்ட எருசலேம்
- 163. சேற்றுக் கிணறு
- 164. எகிப்துக்குச் செல்வது

தானியேல்

- 165. உலர்ந்த எலும்புகளின் பள்ளத்தாக்கு
- 166. தானியேலின் முடிவு
- 167. நேபுகாத்நேச்சாரின் கனவு
- 168. நெருப்பு நிறைந்த உலை
- 169. காட்டு விலங்காக மாறுதல்
- 170. சுவரில் கையெழுத்து
- 171. சிங்கங்களின் குகை

எஸ்றா & நெகேமியா

- 172. ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டுதல்
- 173. எஸ்றா
- 174. சுவர்களை மீண்டும் கட்டுதல்

எஸ்தர்

- 175. எஸ்தர் ராணியாகிறாள்
- 176. எஸ்தர் தன் மக்களைக் காப்பாற்றுகிறாள்

இயேசு - ஆரம்ப ஆண்டுகள்

- 177. காபிரியேலின் அறிவிப்புகள்
- 178. இயேசுவின் பிறப்பு
- 179. ராஜாவுக்குப் பரிசுகள்
- 180. பன்னிரண்டு வயது

இயேசு - ஆரம்பகால ஊழியம்

- 181. ஞானஸ்நானம் மற்றும் சோதனை
- 182. தண்ணீரிலிருந்து திராட்சரசம்
- 183. புதிய பிறப்பு
- 184. கிணற்றருகே பெண்

இயேசு - கலிலேய ஊழியம்

- 185. நாசரேத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டது
- 186. மக்களைப் பிடிப்பது
- 187. மலைப்பிரசங்கம்
- 188. பாவங்களை மன்னித்தல்
- 189. பன்னிரண்டு பேரை அழைத்தல்
- 190. ஒரு ரோமானியரும் ஒரு இறுதிச் சடங்கில் ஒருவரும்
- 191. மன்னிக்கிறவர்களும் நன்றியுள்ளவர்களும்
- 192. நான்கு மண்கள்
- 193. உவமைகள் மூலம் கற்பித்தல்
- 194. இரண்டு புயல்களை அமைதிப்படுத்துதல்
- 195. பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்
- 196. பெதஸ்தா குளம்
- 197. யோவான் தலை துண்டிக்கப்பட்டது
- 198. உணவு & ஒரு நடை
- 199. ஜீவ அப்பம்
- 200. 4,000 பேருக்கு உணவளித்தல்
- 201. இயேசுவின் உருமாற்றம்

- 202. ஆலய வரி செலுத்துதல்
- 203. ஏழு எழுபது முறை

இயேசு - தெற்கு நோக்கித்

திரும்புதல்

- 204. ஒழுக்கக்கேட்டில் பிடிபட்டவர்
- 205. பிறவியிலேயே குருடன்
- 206. தொழுநோயாளிகள், நீதிபதி, & பெருமை
- 206.B. பணக்கார இளம் ஆட்சியாளர்
- 207. நல்ல சமாரியன்
- 207.B. பணக்கார முட்டாள
- 208. ஒரு பெரிய விருந்து
- 209. காணாமல் போன ஆடு, நாணயம், & மகன்
- 210. பணக்காரனும் லாசருவும்
- 211. லாசருவை எழுப்புதல்
- 212. பெரியவர், பணக்காரர், & ஏழைகள்

இயேசு - இறுதி வாரம்

- 213. வெற்றிப் பிரவேசம்
- 214. ஊழியத்தின் கடைசி வாரம்
- 215. கடைசி இராப்போஜனம்
- 216. கெத்செமனே 217. யூதர்களுக்கு முன்பாக விசாரணை
- 218. ரோமர்களுக்கு முன்பாக விசாரணை
- 219. சிலுவையில் அறையப்பட்டு அடக்கம் செய்யப்படுதல்

இயேசு - உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு

- 220. உயிர்த்தெழுதல்
- 221. எம்மாவுருக்குச் செல்லும் பாதை
- 222. இரண்டு சீடர்களைத் திரும்பப் பெறுதல்
- 223. ஆணையிடுதல் மற்றும் பரலோகம் செல்லுதல்

பேதுரு - எருசலேம்

224. பரிசுத்த ஆவியின் வருகை
225. அ. ஊனமுற்ற மனிதன்
குணமடைதல்
226. அன்னியா & சப்பீராள்
227. அப்போஸ்தலர்கள் &
உதவிக்காரர்கள்
228. ஸ்தேவான், முதல்
கிறிஸ்தவ தியாகி

பேதுரு - யூதேயா & சமாரியா

229. பிலிப்பின் ஊழியம்
230. சவுலின் மாற்றம்
231. தொர்காளை குணப்படுத்துதல்
232. கொர்னேலியு
233. அந்தியோகியாவில்
கிறிஸ்தவர்கள் 234
சிறைத் தண்டனை

பவல் - முதல் மிஷனரி பயணம் 235.

முதல் மிஷனரி பயணம் 236.

- வழிபாட்டிலிருந்து
கல்லெறிதல் வரை
237. யூத சட்டங்களைக்
கடைப்பிடித்தல்
238. சேவை செய்வதற்கான
சுதந்திரம் - கலாத்தியர்

பவல் - 2வது மிஷனரி பயணம்

239. சிறையில் பாடுதல்
240. கலவரங்களும் சிரிப்பும்
241. சோதனைகள் & துன்புறுத்தல்
-1 தெசலோனிக்கேயர் 242.
கர்த்தருடைய நாள் -
2 தெசலோனிக்கேயர்
243. கொரிந்துவில் கும்பல்

பவல் - 3வது மிஷனரி பயணம்

244. எபேசுவில் கலகம்
245. சர்ச் சண்டைகள் - 1
கொரிந்தியர் (அ)
246. ஆன்மீக பரிசுகள் - 1
கொரிந்தியர் (ஆ)
247. அன்பின் கவலைகள் - 2
கொரிந்தியர் (அ)
248. கொடுப்பதன் மகிழ்ச்சிகள் - 2
கொரிந்தியர் (ஆ)
249. கிறிஸ்து இல்லாத வாழ்க்கை
- ரோமர் (அ)
250. கிறிஸ்துவுடன் வாழ்க்கை -
ரோமர்

251. எருசலேமுக்குச் செல்வது

252. எருசலேமில் கலகம்

பவல் - ரோமுக்குச் செல்வது

253. கொலை செய்ய சதித்திட்டம்
254. பெலிக்ஸ், பெஸ்து, &
அகிரிப்பா

255. கடலில் புயல்

256. கப்பல் விபத்து & ரோம்

257. ஒநேசிமு - பிலேமோன்

வெளிப்படுத்தல் புத்தகம்

258. யோவானின் தரிசனங்கள்
259. புதிய வானம் & பூமி
260 புதிய எருசலேம்

ஆதியில் தேவன் வானத்தையும் பூமியையும் படைத்தார். பூமி உயிரற்றதாகவும், வெறுமையாகவும், இருளாகவும் இருந்தது. பின்னர் கடவுளின் ஆவி பரந்த வெறுமையின் குறுக்கே நகர்ந்தது. அவர், "ஒளி இருக்கட்டும்" என்றார். பூமியின் முழு கோளத்தையும் சுற்றி திடீரென்று ஒளி பிரகாசித்தது! கர்த்தர் வெளிச்சத்தைப் பார்த்தார், அது நல்லது என்று பார்த்தார். பின்னர் அவர் ஒளியை இருளிலிருந்து பிரித்தார். அவர் ஒளியை "பகல்" என்றும் இருளை "இரவு" என்றும் அழைத்தார். அதனால் இரவும் பகலும், அதுவே முதல் நாள். இரண்டாம் நாள், கடவுள் தண்ணீரைப் பார்த்து, "பிரிந்து கொள்ளுங்கள்!" என்றார். உடனே, தண்ணீர் பிரிய ஆரம்பித்தது. தேவன் மேலே இருந்த தண்ணீரைப் பார்த்தார், அவர் கீழே இருக்கும் தண்ணீரைப் பார்த்தார். பிறகு இரண்டிற்கும் நடுவில் இருந்த இடத்தைப் பார்த்து, "நான் உன்னை வானம் என்று அழைக்கிறேன்" என்றார். மூன்றாம்நாள், தேவன் வானத்திற்குக் கீழே இருந்த தண்ணீரின் மீது கவனம் செலுத்தினார். அவர் சொன்னார், "கடல்களிலும், ஆறுகளிலும், ஏரிகளிலும் ஒன்று கூடுங்கள். வறண்ட நிலம் தோன்றட்டும். திடீரென்று நிலத்திலிருந்து மேலே எழுந்தது நீர். நிலத்திலிருந்து ஆறுகள் ஓடி மலைகளைப் பிரித்து பள்ளத்தாக்குகளை உண்டாக்கியது. எல்லா இடங்களிலும் ஏரிகளும் கடல்களும் இருந்தன. கடவுள் வறண்ட நிலத்தைப் பார்த்தார், அவர் கடல்களைப் பார்த்தார், அது நல்லது என்று பார்த்தார். பின்னர் அவர் நிலத்தை நோக்கி, "தாவரங்களை கொண்டு வாருங்கள்! புற்கள், காய்கறிகள், மூலிகைகள், மரங்கள் இருக்கட்டும். அவை அனைத்திலும் விதைகள் இருக்கும், அதனால் வாழ்க்கை தொடரும். உடனே பூமி முழுவதும் செடிகள் வளர ஆரம்பித்தன. புல், பூக்கள், காய்கறிகள் இருந்தன. பல வகையான மரங்கள் இருந்தன. சிலது உயரமாக இருக்கும், மற்றவை தரையில் நெருக்கமாக இருக்கும். சில மரங்கள் பல்வேறு வகையான பழங்களைத் தரும். இந்த தாவரங்கள் அனைத்தும் அன்றிலிருந்து முன்னோக்கி வளர்ந்தன. மேலும் அவை அனைத்திலும் விதைகள் இருந்தன, அதனால் வாழ்க்கை தொடரும். அது நல்லது என்று கடவுள் பார்த்தார். நான்காம் நாளில், தேவன் வானத்தைப் பார்த்து, "விளக்குகள் உண்டாகட்டும் - பகலை ஆளுவதற்குப் பெரிய வெளிச்சம், இரவை ஆள்வதற்கு குறைந்த வெளிச்சம். அவர்கள் பகலையும் இரவையும் பிரிப்பார்கள், மற்றும் அடையாளங்கள் மற்றும் பருவங்கள், நாட்கள் மற்றும் ஆண்டுகள் இருக்கும்." உடனே சூரியன் வானத்தின் குறுக்கே நகரத் தொடங்கியது, பூமிக்கு வெளிச்சத்தையும் வெப்பத்தையும் அளித்தது. சந்திரனும் நட்சத்திரங்களும் இரவை பிரகாசத்துடனும் பிரகாசத்துடனும் நிரப்பின. கடவுள் சூரியன், சந்திரன், நட்சத்திரங்கள் ஆகியவற்றைப் பார்த்து, அது நன்றாக இருப்பதைக் கண்டார். ஐந்தாம் நாளில், கடவுள் வானத்தையும் அதற்குக் கீழே உள்ள தண்ணீரையும் பார்த்தார். அவர், "உயிர் பிறப்பி! வானத்தில் பறவைகளும், தண்ணீரில் மீன்களும் கடல்வாழ் உயிரினங்களும் இருக்கட்டும்." உடனே கடல், ஏரி, ஆறுகளில் கடல்வாழ் உயிரினங்கள் நடமாடத் தொடங்கின. சில பெரியதாகவும் மற்றவை மிகச் சிறியதாகவும் இருந்தன. பல்வேறு அளவுகள், வடிவங்கள் மற்றும் வண்ணங்களில் மீன்கள் இருந்தன. பறவைகள் வானத்தில் தோன்றியது. சில காற்றில் உயரமாக பறந்தன, மற்றவை தரையில் நெருக்கமாக இருந்தன. அவை வெவ்வேறு வடிவங்கள், வண்ணங்கள் மற்றும் ஒலிகளைக் கொண்டிருந்தன. கடவுள் கடல்வாழ் உயிரினங்கள், மீன்கள், பறவைகள் ஆகியவற்றைப் பார்த்து அது நல்லது என்று கண்டார். அவர் அவர்களை ஆசீர்வதித்து, பெருகி கடல்களையும் வானங்களையும் நிரப்ப சொன்னார். ஆறாம் நாளில், கடவுள் பூமியை நோக்கி, "உயிருள்ள உயிரினங்களை வெளியே கொண்டு வாருங்கள். வனவிலங்குகளும், அடக்கக்கூடிய மற்றவைகளும் இருக்கட்டும்." உடனே, விலங்குகள் தரையில் இருந்து எழுந்து பூமி முழுவதும் நடக்க ஆரம்பித்தன. சில பெரியவை, மற்றவை மிகச் சிறியவை. கடவுள் அவர்களைப் பார்த்து அது நல்லது என்று பார்த்தார். அப்போது கடவுள், "மக்களை உருவாக்குவோம். அவர்களையும் நம்மைப் போல் ஆக்குவோம். அவர்கள் கடலின் மீன்களையும், ஆகாயத்துப் பறவைகளையும், நிலத்தில் நடமாடும் மிருகங்களையும் ஆள்வார்கள்."

2 ஆதாம் மற்றும் ஏவாள்

ஆதியாகமம் 2

ஆரம்பம்

பூமி புதிதாக இருந்ததை கற்பனை செய்து பாருங்கள் - தாவரங்கள் தோன்றுவதற்கு முன்பு. அந்த நாட்களில், கடவுள் இன்னும் பூமியில் மழை பெய்ய அனுமதிக்கவில்லை, ஆனால் நிலத்திற்கு தண்ணீர் பாய்ச்ச ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மூடுபனி வரச் செய்தார். இந்த நேரத்தில், கடவுள் கொஞ்சம் மண்ணை எடுத்து தமது சாயலாக முதல் மனிதனை வடிவமைத்தார். அவர் தனது நாசியில் சுவாசித்தார், ஆதாம் உயிருடன் இருந்தார். தேவன் ஆதாமை ஏதேன் என்ற இடத்தில் ஒரு தோட்டத்தை அமைத்தார்.

அதில் எல்லா வகையான மரங்களும் இருந்தன, தோட்டத்திலிருந்து ஒரு நதி ஓடிக்கொண்டிருந்தது. நடுவில் இரண்டு சிறப்பு மரங்கள் இருந்தன. ஒன்று வாழ்க்கை மரம் என்றும் மற்றொன்று நன்மை தீமை பற்றிய அறிவு மரம் என்றும் அழைக்கப்பட்டது. தேவன் ஆதாமிடம் தோட்டத்தைப் பார்த்துக்கொள்ளச் சொன்னார். அவர் சொன்னார், “நடுவில் உள்ள ஒரு மரத்தைத் தவிர மற்ற எல்லா மரங்களிலிருந்தும் நீங்கள் உண்ணலாம், நன்மை தீமை அறியும் மரம். நீங்கள் அந்த மரத்தில் இருந்து சாப்பிட வேண்டாம். அதைச் சாப்பிட்டால் சாவாய்!” கடவுள் சொன்னார், “மனிதன் தனியாக இருப்பது நல்லதல்ல. அவருக்கு ஏற்ற ஒரு துணையை நான் உருவாக்குவேன். பின்னர் அவர் அனைத்து விலங்குகளையும் ஆதாமிடம் கொண்டு வந்து சொன்னார் அவர்களுக்கு பெயரிடுங்கள். எனவே ஆதாம் அனைத்து விலங்குகளுக்கும் பெயரிட்டார், அவர் அவற்றிற்கு என்ன பெயர் வைத்தாரோ அதுவே அவற்றின் பெயராக என்னப்பட்டது. பெயர் சொல்லிக் கொண்டிருந்தபோது, எல்லா விலங்குகளும் ஆண், பெண் ஜோடியாக வந்ததைக் கவனித்தார். ஆனாலும், சுற்றும் முற்றும் பார்த்தபோது, தனக்கென்று ஒரு பெண் இல்லை என்பதை அவன் கவனித்தான். கடவுள் ஆதாமை ஆழ்ந்த உறக்கத்தை வரச் செய்து, பின்னர் கடவுள் ஆதாமின் பக்கத்திலிருந்த சதையைத் திறந்து விலா எலும்பை எடுத்தார். கவனமாக அவர் சதையை மூடினார். அந்த விலா எலும்பில் இருந்து கடவுள் ஒரு பெண்ணைப் படைத்தார். ஆதாம் எழுந்ததும், கடவுள் அந்தப் பெண்ணை அவரிடம் கொண்டு வந்தார். ஆதாம், “இது என் எலும்பின் எலும்பும், என் சதையின் சதையுமானவள். அவள் ஆணிலிருந்து எடுக்கப்பட்டதால் பெண் என்று அழைக்கப்படுவாள்.” ஒரு மனிதன் தனது பெற்றோரை விட்டுவிட்டு மனைவியுடன் உறவை ஏற்படுத்துவதற்கும், அவர்கள் ஒரே மாம்சமாக இருப்பதற்கும் இதுவே காரணம். ஆதாம் தன் மனைவிக்கு ஏவாள் என்று பெயரிட்டான், ஏனென்றால் அவள் எல்லா மக்களுக்கும் தாயானாள்.

3 வீழ்ச்சி

ஆதியாகமம் 3

ஆரம்பம்

கடவுள் ஆதாமையும் ஏவாளையும் படைத்து அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் ஏதேன் தோட்டத்தில் வழங்கினார். விலங்குகளைப் போல, அவர்களுக்கு ஆடை தேவையில்லை, ஆனால் அவர்கள் வெட்கப்படவில்லை. அனைத்து விலங்குகளிலும் சர்ப்பமானது மிகவும் புத்திசாலி. ஒரு நாள் அவன் ஏவாளிடம், “தோட்டத்திலுள்ள எல்லா மரங்களையும் உண்ண கடவுள் உன்னை அனுமதிக்க மாட்டார் என்பது உண்மையா?” என்று கேட்டது. எல்லா மரங்களிலிருந்தும் சாப்பிடலாம். அதாவது, நடுவில் உள்ளதைத் தவிர. நாம் அந்தப் பழத்தை உண்ணக்கூடாது... அல்லது அதைத் தொடக்கூடாது என்று கடவுள் சொன்னார். அப்படிச் செய்தால் இறந்துவிடுவோம் என்று அவர் கூறுகிறார். அதற்கு சர்ப்பமானது “அது உண்மையல்ல! நீங்கள் இறக்க மாட்டீர்கள். அந்தப் பழத்தை நீங்கள் சாப்பிட்டால், நீங்கள் அவரைப் போலவே இருப்பீர்கள் என்று நன்மையையும் தீமையையும் அறிவீர்கள் என்று சொன்னது. அந்தப் பெண் பழத்தைப் பார்த்தாள். அழகாகவும் சுவையாகவும் இருந்தது. “இந்தப் பழத்தை நான் சாப்பிட்டால், அது எனக்கு ஞானத்தை உண்டாக்கும்” என்று அவள் நினைத்தாள். அப்படியே பழத்தை எடுத்து சாப்பிட்டாள். அவள் ஆதாமுக்கு அதை கொடுத்தாள், அவனும் அதை சாப்பிட்டான். திடீரென்று அவர்கள் நிர்வாணமாக இருப்பதை உணர்ந்தார்கள். எனவே அவர்கள் தங்களுக்கு

உடைகளை உருவாக்குவதற்காக சில அத்தி இலைகளை ஒன்றாக தைத்தனர். மாலை நெருங்கியதும், கர்த்தர் தோட்டத்தில் நடப்பதைக் கேட்டனர். திடீரென்று, அவர்கள் கர்த்தருக்கு பயப்படுவதை உணர்ந்தார்கள், அதனால் அவர்கள் மரங்களுக்கு இடையில் ஒளிந்து கொண்டனர். கர்த்தர் "ஆதாமிடம், நீ எங்கே இருக்கிறாய்?" என்று கேட்டார். அதற்கு ஆதாம், "ஆண்டவரே, நீங்கள் தோட்டத்தில் நடப்பதைக் கேட்டேன், நான் நிர்வாணமாக இருந்ததால் பயந்தேன். அதனால், மறைத்துவிட்டேன். "நீ நிர்வாணமாக இருக்கிறாய் என்று உனக்கு யார் சொன்னது? நான் சாப்பிடக் கூடாது என்று சொன்ன மரத்தின் கனியை நீ சாப்பிட்டாயா?" "அது நீ கொடுத்த பெண். அவள் எனக்கு பழம் கொடுத்தாள், மற்றும்... ஆம், நான் அதை சாப்பிட்டேன்." கர்த்தர் ஏவாளை நோக்கி, "ஏன் இப்படி செய்தாய்?" சர்ப்பம் என்னை ஏமாற்றியது அதை சாப்பிடு!" என்று. கடவுள் சர்ப்பத்தை பக்கம் திரும்பி, "நீ இதைச் செய்ததால், எல்லா விலங்குகளையும் விட நீ சபிக்கப்பட்டாய். இனிமேல், நீ உன் வயிற்றில் நகர்வாய். உனக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையே விரோதம் இருக்கும், உன் சந்ததிக்கும் அவளுக்கும் இடையே சண்டை இருக்கும். அவர் உங்கள் தலையை நசுக்குவார், அதே நேரத்தில் நீ அவருடைய குதிங்காலை மட்டும் நசுக்குவாய் என்றார்..

தேவன் அந்தப் பெண்ணை திரும்பிப் பார்த்து, "நீங்கள் குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கும்போது உங்கள் வலி அதிகமாக இருக்கும், குழந்தைகளைப் பெறுவது வலியுடன் தொடர்புடையதாக இருக்கும். நீங்கள் உங்கள் கணவரைக் கட்டுப்படுத்த விரும்புவீர்கள், ஆனால் இனிமேல், ஆண்கள் உங்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவார்கள். கர்த்தர் ஆதாமிடம், "அந்த மரத்தின் கனியை நீ சாப்பிடக் கூடாது என்று நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். நீங்கள் கீழ்ப்படியாததால், நிலம் சபிக்கப்பட்டது. இனிமேல், உங்கள் உணவுக்காக நீங்கள் வேலை செய்வீர்கள், நிலம் உங்களுக்கு எதிராக போராடும். அது முட்களையும் களைகளையும் முளைக்கும். நீங்கள் வந்த மண்ணுக்குத் திரும்பும் வரை கடின உழைப்பு உங்கள் வாழ்க்கையை குறிக்கும். கடவுள் மனிதனையும் அவனது மனைவியையும் விலங்குகளின் தோலால் ஆன ஆடைகளை அணிவித்தார். பின்னர் அவர் அவர்களை தோட்டத்திற்கு வெளியே அனுப்பினார். "ஆகையால், தேவன் ஏதேன் தோட்டத்திற்கு கூடரொளி பட்டயத்தை வைத்தார்.

4 காயீன் மற்றும் ஆபேல் ஆதியாகமம் 4

ஆரம்பம்

ஆதாமும் ஏவாளும் ஒரு மகனைப் பெற்றனர், அவனுக்கு காயீன் என்று பெயரிட்டனர். காலப்போக்கில் அவர்களுக்கு ஆபேல் என்ற மற்றொரு மகன் பிறந்தான். ஆபேல் கால்நடைகளை மேய்க்கும் தொழிலாளியானான். காயீன் நிலத்தை உழுகிற ஒரு விவசாயி ஆனார். ஒருநாள், கர்த்தருக்குப் பலி கொடுக்க வேண்டிய நேரம் வந்தபோது, காயீன் ஒரு ஆட்டுக்குட்டிக்குப் பதிலாக பழங்கள் மற்றும் காய்கறிகளைக் கொண்டு வர முடிவு செய்தார். ஆபேலும் ஒரு காணிக்கையைக் கொண்டுவந்தார், ஆனால் அது அவருடைய மந்தையிலிருந்து சிறந்த ஆட்டுக்குட்டியாக இருந்தது. ஆபேலின் காணிக்கையால் கர்த்தர் மகிழ்ந்தார், ஆனால் காயீனின் காணிக்கையில் அவர் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. கர்த்தர் தன் பலியை ஏற்காததைக் கண்டு காயீன் கோபமடைந்தான். கர்த்தர் சொன்னார், "காயீன், நீ ஏன் கோபப்படுகிறாய்? நீ சரியானதைச் செய்தால், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவீர்கள், மகிழ்ச்சியாக இருப்பீர்கள். ஆனால் நீ செய்யாவிட்டால், பாவம் உன் வாசபடியில் படுத்திருக்கும் என்றார். சில நாட்களுக்குப் பிறகு, காயீனும் ஆபேலும் ஒரு வயலில் பேசிக் கொண்டிருந்தனர். காயீன் திரும்பி தன் சகோதரனைத் தாக்கி கொன்றான். அந்த நாளின் பிற்பகுதியில், கர்த்தர் காயீனிடம், "உன் சகோதரன் எங்கே?" என்று கேட்டார், "எனக்குத் தெரியாது! நான் அவனுக்கு காவலாளியோ என்றான். கர்த்தர் காயீனிடம் உன் சகோதரனின் இரத்தம் மண்ணிலிருந்து என்னிடம் அழுகிறது. நீ இந்த மண்ணை நேசித்தாய், ஆனால் இனிமேல் அது சபிக்கப்பட்டது.

ஏனென்றால் அதில் உன் சகோதரனின் இரத்தம் உள்ளது. நீ தொடர்ந்து வயலில் வேலை செய்வாய், ஆனால் அது இனி உனக்கு பலன் கொடுக்காது. நீங்கள் அமைதியற்று அலைந்து திரிவாய். "காயீன் கர்த்தரிடம். "ஆண்டவரே, உங்கள் தண்டனை மிகவும் கடுமையானது! நான் இலக்கற்றவனாகவும், எல்லோரிடமிருந்தும் பிரிந்தும் இருப்பேன். இறுதியில் அவர்கள் என்னை வேட்டையாடி என்னைக் கொன்றுவிடுவார்கள். "ஆகவே கர்த்தர் காயீனுக்கு ஒரு அடையாளத்தை வைத்து, "காயீனைக்

கொல்பவர் ஏழு மடங்கு துன்பத்தை அனுபவிப்பார்!" என்று கூறினார். காயின் கர்த்தருடைய சந்நிதியை விட்டு வெளியேறினான்.

5 வெள்ளம்

ஆரம்பம்

ஆதியாகமம் 6-9:17

மக்கள் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாமல் பாவத்தில் இறங்கிய பிறகு, அவர்கள் மிகவும் பொல்லாதவர்களாக ஆனார்கள். அவர்களின் எண்ணங்கள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்தும் தீயவை. தான் உருவாக்கிய மக்களை அழிக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் அறிந்திருந்தார். ஆனாலும், நோவா என்ற ஒரு மனிதன் தேவனோடு நடந்தான்.

கர்த்தர் அவனிடம், "மக்கள் பொல்லாதவர்கள் என்பதால் நான் முழு பூமியையும் வெள்ளத்தால் அழிக்கப் போகிறேன். எனவே, பூமியில் உயிர்களைக் காக்க உங்களுடன் உடன்படிக்கை செய்கிறேன். ஒரு பேழையைக் கட்டுங்கள். நீ பேழையை கட்டி முடித்த பிறகு, மழையினால் வரும் வெள்ளம் பூமியில் உள்ள அனைத்து மக்களையும் விலங்குகளையும் கொன்றுவிடும். நீங்களும் உங்கள் குடும்பமும் காப்பாற்றப்படுவீர்கள், அதே போல் நீயும் உன்னுடன் எடுத்துச் செல்லும் விலங்குகளும் காப்பாற்றப்படும். அவரும் அவருடைய மூன்று மகன்களும் பேழையைக் கட்டினார்கள். அது முடிந்ததும், கர்த்தர் சொன்னார், "நோவா, உன் குடும்பத்துடன் பேழைக்குள் போ."

ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு, தண்ணீர் பூமியின் மீது விழும், பேழையில் உள்ளவர்களைத் தவிர அனைத்து மனிதர்களும் விலங்குகளும் அழிக்கப்படும்." எனவே நோவாவும் அவருடைய மனைவியும், அவருடைய மகன்களும் அவர்களது மனைவிகளும் பேழைக்குள் சென்றார்கள். அவர்கள் அங்கு சென்றதும், விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள் ஆண் மற்றும் பெண் ஜோடியாக வர ஆரம்பித்தன. ஏழு ஜோடி சுத்தமான விலங்குகள், ஏழு ஜோடி பறவைகள், மற்றவைகளில் ஒரே ஒரு ஜோடி மட்டுமே இருந்தன. எல்லா வகையான விலங்குகளும் பறவைகளும் இருந்தபோது, கர்த்தர் கதவை மூடிவிட்டார். ஏழாவது நாளில், வானத்தின் மேல் இருந்த தண்ணீர் பூமியில் விழ ஆரம்பித்தது. அதே நேரத்தில், பூமி வெடித்து, பூமிக்கு அடியில் இருந்து நீருற்றுகள் வந்தது. தண்ணீர் மலைகளில் இறங்கி பள்ளத்தாக்குகளை நிரப்பியது. இறுதியில் அது முழு பூமியையும் மூடியது. அனைத்து மக்களும் விலங்குகளும் அழிக்கப்பட்டன. அதே தண்ணீர் நோவாவின் பேழையை அழிவுக்கு மேலாக உயர்த்தியது. முழு பூமியும் அழிந்து கொண்டிருந்த போது பேழையில் இருந்த மனிதர்கள், விலங்குகள் மற்றும் பறவைகள் பாதுகாப்பாக இருந்தன. இந்த வெள்ளம் நாற்பது நாட்கள் நீடித்தது மற்றும் உலகம் முழுவதையும் மூடியது.

பின்னர்... அது நின்றது. மழை நின்ற பிறகு நோவாவின் பேழை 110 நாட்கள் தண்ணீரில் மிதந்தது. பூமியை உலர்த்துவதற்காக காற்று வீசியது. இறுதியாக, பேழை அரராத் என்ற மலையில் நின்றது. நோவா இன்னும் நான்கு மாதங்கள் காத்திருந்தார், பின்னர் ஜன்னலை திறந்து பூமியில் என்ன இருக்கிறது என்று பார்க்க, அவர் ஒரு காகத்தை வெளியே அனுப்பினார், ஆனால் அது திரும்பி வரவில்லை. அடுத்து அவர் ஒரு புறாவை அனுப்பினார், அது சுற்றி பறந்தது, ஆனால் கூடு கட்ட இடம் கிடைக்கவில்லை. விரைவில் அது பேழைக்குத் திரும்பினது, நோவா அதனை உள்ளே அழைத்துச் சென்றான். ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு, அவன் மீண்டும் புறாவை வெளியே அனுப்பினான். அது அன்றிரவு ஒரு ஒலிவ இலையுடன் தன் கொக்குடன் திரும்பி வந்தான். தாவரங்கள் மீண்டும் வளர்ந்து வருவதை நோவா அறிந்தார். அவர் இன்னும் ஏழு நாட்கள் காத்திருந்து மீண்டும் புறாவை வெளியே அனுப்பினார். இந்த முறை, அது திரும்பி வரவில்லை. ஒரு மாதம் கழித்து, நோவா பேழையிலிருந்து குஞ்சுகளை அகற்றி, பூமி வறண்டு இருப்பதைக் கண்டார். கர்த்தர் சொன்னார், "உங்கள் குடும்பமும் விலங்குகளும் பேழையை விட்டு வெளியேறலாம்." அவர்கள் பேழையை விட்டு வெளியே வந்ததும், நோவா ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி அதன்மூலம் தேவனை பணிந்தனர். தேவன் பலியை ஏற்று, "இனி ஒருபோதும் நான் பூமியை வெள்ளத்தால் அழிக்க மாட்டேன். எப்பொழுதும் நடவு மற்றும் அறுவடை, வெப்பம் மற்றும் குளிர், கோடை மற்றும் குளிர்காலம், இரவும் பகலும் இருக்கும்.

"இனிமேல், விலங்குகள் உங்களுக்கு பயப்படும், ஆனாலும் நீங்கள் இன்னும் அவர்களுக்கு பொறுப்பு. "நீங்கள் இப்போது விலங்குகளையும் தாவரங்களையும் சாப்பிடலாம். ஆனால் நீங்கள் மக்களைக்

கொல்லக்கூடாது, ஏனென்றால் அவர்கள் கர்த்தரின் சாயலில் உருவாக்கப்பட்டவர்கள். "நீங்கள் பெருகி, மீண்டும் பூமியை மக்களால் நிரப்புவீர்கள்." கர்த்தர் நோவாவையும் அவரது குடும்பத்தினரையும் நோக்கி, "மேகங்களைப் பார்த்துப் பாருங்கள். வானவில். நான் அதைப் பார்க்கும்போதும், நீங்கள் அதைப் பார்க்கும்போதும், இந்த வாக்குறுதியை நாங்கள் நினைவில் கொள்வோம். ஒரு வெள்ளம் இனி முழு பூமியையும் அழிக்காது. இது உனக்கு நான் கொடுக்கும் என்னுடைய உடன்படிக்கை ஆகும் என்றார்.

6 வெள்ளத்திற்குப் பிறகு உலகம்

ஆரம்பம்

ஆதியாகமம் 9:20 - 11:26

வெள்ளத்திற்குப் பிறகு, நோவா ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தை நட்தார். காலப்போக்கில் அவர் அறுவடை செய்த மதுவில் சிறிது குடித்துவிட்டு குடித்துவிட்டார். அவன் தன் கூடாரத்திற்குச் சென்று, ஆடையின்றித் தரையில் உறங்கிவிட்டான். அவனுடைய இளைய மகன் காம் தன் தந்தை அங்கே கிடப்பதைக் கண்டு, தன் சகோதரர்களிடம் சென்று தான் கண்டதைக் கூறினான். அவனுடைய சகோதரர்கள் அவர்களுக்கு இடையே ஒரு துணியை போர்த்திவிட்டு, கூடாரத்திற்குள் பின்னோக்கி நடந்தனர். நோவா விழித்தபோது, என்ன நடந்தது என்பதை அறிந்தான். அதனால் அவர் தனது இளைய மகன் காமின் குடும்பத்தின் மீது சாபம் வைத்தார், மற்ற இருவரின் குடும்பங்களையும் ஆசீர்வதித்தார். மூன்று மகன்களும் பெரிய குடும்பங்களைக் கொண்டிருந்தனர், பல குழந்தைகள் மற்றும் பேர்க்குழந்தைகள் இருந்தனர். இந்த மக்கள் அனைவருக்குள்ளும் நிம்ரோத் என்ற பெயருடைய ஒரு மனிதன் இருந்தான். அவர் முதல் சர்வாதிகாரி ஆனார். அவர் வேட்டையாடும் திறமைக்காக அறியப்பட்டார் மற்றும் அவரது ராஜ்யம் பாபிலோன் என்று அழைக்கப்பட்டது. பாபிலோன் மக்கள் ஒன்றாக தங்கினால் அவர்களின் திறன் அதிகமாக இருக்கும் என்பதை உணர்ந்தனர். முழுவதும் செல்லாமல் இருப்பது நல்லது என்று அவர்கள் கருதினர்.

அதன்பிறகு பூமிமுழுவதும் ஒரே பாஷையும் பேச்சும் இருந்தது. எனவே சிநேயார் என்ற சமூகமியில் ஒரு கோபுரத்தைக் கட்டினார்கள், அது வானத்தை எட்டும் அளவை நோக்கிச் சென்றது-அனைவரும் அதைப் பார்க்கும் அளவுக்கு உயரத்தில். இது தங்களை ஒன்றாக வைத்திருக்கும் என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

கர்த்தர் கோபுரத்தைப் பார்த்து, "மக்கள் என் கட்டளையை மீறுகிறார்கள். அவர்கள் ஒன்றாக இருந்தால், அவர்களால் முடியாதது எதுவுமில்லை. எனவே, நான் அவர்களை வெவ்வேறு மொழிகளில் பேச வைக்கிறேன். "திடீரென்று மக்கள் பல மொழிகளைப் பேசினர். ஒருவரையொருவர் புரிந்து கொள்ள முடியாமல் குழம்பினர். அவர்களுக்கு என்ன நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை. உடனடியாக, கோபுரம் அமைக்கும் பணி நிறுத்தப்பட்டது. அவர்கள் தங்கள் மொழிகளுக்கு ஏற்ப குழுக்களை உருவாக்கி உலகின் பிற பகுதிகளுக்குச் சென்றனர். இந்த கோபுரம் குழப்பத்தின் கோபுரம் அல்லது *பாபேல் கோபுரம்* என்று அறியப்பட்டது. நோவாவின் மூத்த மகன் சேம். அவருடைய வழித்தோன்றல்களில் ஒருவர் பெலேக். அவரது பெயர் பிரிவு என்று பொருள், ஏனெனில் அவர் பிறந்த நேரத்தில், பூமி பிளவுபட்டது. அவருடைய பெரிய கொள்ளுப் பேரன் ஆபிரகாம்.

7 ஆபிரகாமின் அழைப்பு

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 12

ஊர் என்னும் இடத்தில் தேராகு என்னும் பெயருடைய ஒருவன் வாழ்ந்து வந்தான். அவருக்கு மூன்று மகன்கள் இருந்தனர், அவர்களில் ஒருவர் ஆபிராம். இப்போது ஆபிராம் தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரி சாராயை மணந்தார், ஆனால் அவர்களுக்கு குழந்தைகள் இல்லை. தேராகு ஆபிராம், சாராய் மற்றும் அவரது பேரன் லோத்தை (அனாதையாக இருந்தவர்) அழைத்துக்கொண்டு வடக்கே ஆரான் என்ற இடத்திற்கு சென்றார். தேராகு இறக்கும் வரை அங்கேயே இருந்தார்கள். ஆபிராமுக்கு எழுபத்தைந்து வயதானபோது கர்த்தர், "ஆபிராமே, நீ உன் குடும்பத்தையும் நாட்டையும் விட்டுவிட்டு

நான் உனக்குத் தேர்ந்தெடுத்த இடத்திற்குப் போகவேண்டும் என்று விரும்புகிறேன். நான் உன்னை ஒரு தேசமாக்குவேன், உன் பெயர் மகத்துவமாக இருக்கும். நான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன், உன்னை ஆசீர்வதிக்கும் அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பேன். உன்னைச் சபிக்கிறவனை நான் சபிப்பேன். பூமியிலுள்ள எல்லாக் குடும்பங்களும் உன்னால் ஆசீர்வதிக்கப்படும்.” எனவே ஆபிராம் தன் மனைவி சாராயையும் தன் சகோதரரின் மகன் லோத்தையும் அழைத்துக்கொண்டு ஆரானை விட்டுப் புறப்பட்டான். அவர்கள் கானான் என்ற இடத்திற்கு வந்தபோது, கர்த்தர், “இந்த நிலத்தை உனக்கும் உன் பிள்ளைகளுக்கும் கொடுக்கிறேன்” என்றார். ஆபிராமுக்கு குழந்தைகள் இல்லாவிட்டாலும் கர்த்தரை நம்பினார். கர்த்தர் தனக்கு கொடுத்த வாக்குத்தத்தை நிறைவேற்றுவார் என்று அவருக்குத் தெரியும். அதனால் அங்கே ஒரு பலிபீடம் கட்டி கர்த்தரை பணிந்து கொண்டான்.

ஆபிரகாம் வசித்த தேசத்தில் கடுமையான பஞ்சம் ஏற்பட்டது. அதனால் ஆபிராம் தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு எகிப்துக்குப் போனான். அவன் சாராயிடம், “எகிப்தியர்கள் உன்னை அழகான பெண் என்று பார்ப்பார்கள். உன்னைப் பெறுவதற்காக உன்னைக் கொன்றுவிடுவார்கள். எனவே நீ என் சகோதரி என்று அவர்களிடம் சொல்லு என்றான். ” அவள் திருமணமாகவில்லை என்று பார்வோன் அறிந்ததும், அவளைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றான். அவர் ஆபிராமை நன்றாக நடத்தினார், அந்த மனிதனை அவருடைய சகோதரன் என்று நினைத்துக் கொண்டான். ஆபிராம் எகிப்தில் பணக்காரனானான். அவருடைய செல்வத்தில் ஆடு, மாடு, கழுதை, ஒட்டகங்கள், வேலைக்காரர்கள் அடங்கும். பார்வோனின் வீட்டில் சாராய் இருந்ததால் கர்த்தர் கோபமடைந்தார். கர்த்தர் அவர்களை வாதையினால் வாதித்தார். எல்லோரும் கடுமையாக நோய்வாய்ப்பட்டனர். கடைசியாக பார்வோன் ஆபிராமிடம், “ஏன் எனக்கு இப்படி செய்தாய்? அவள் உன் சகோதரி என்று சொன்னாய். அவள் உன் மனைவி என்பதை இப்போது கண்டுபிடித்தேன்! அவளைக் கூட்டிக்கொண்டு இங்கிருந்து போ!” என்றான். ஆபிராம் சாராயையும் லோத்தையும் அழைத்துக்கொண்டு கானானுக்குத் திரும்பினான். அவர்கள் பெத்தேல் என்ற இடத்திற்கு அருகில் குடியேறினர். அங்கு கர்த்தரை பணிந்துகொண்டார்.

8மெல்கிசேதேக்

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 13 - 15

ஆபிராம் மற்றும் லோத்து இருவரும் செழிப்பாக இருந்தனர். விரைவில் அவர்களின் மேய்ப்பர்கள் மேய்ச்சல் உரிமை பற்றி வாதிடத் தொடங்கினர். ஆபிராம், “நாம் சண்டையிடக் கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நாம் குடும்பத்தினர். இங்கு ஏராளமான நிலம் உள்ளது. நீங்கள் தேர்வு செய்யுங்கள். நீங்கள் ஒரு வழியில் செல்லுங்கள், நான் மறுபுறம் செல்வேன். ”லோத்துக்கு அவர் எந்த திசையில் செல்ல விரும்புகிறார் என்பது தெரியும். யோர்தான் பள்ளத்தாக்கில் ஏராளமான தண்ணீர் இருந்தது, அது அவருக்கு எகிப்தை நினைவூட்டியது. “இது கர்த்தரின் தோட்டம் போன்றது” என்று அடிக்கடி தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்வார். எனவே அவர் முழு ஜோர்டான் பள்ளத்தாக்கையும் தேர்ந்தெடுத்தார். சோதோமுக்கு அருகில் அவர் கூடாரத்தை அமைத்தார், அங்குள்ள மனிதர்கள் மிகவும் பொல்லாதவர்களாக இருந்தபோதிலும், கர்த்தர் ஆபிராமை நோக்கி, “வடக்கையும் தெற்கையும் பார். கிழக்கு மற்றும் மேற்கு நோக்கி பார். நான் உனக்கும் உன் சந்ததியினருக்கும் அனைத்தையும் தருகிறேன். எழுந்திரு! இந்த நிலம் முழுவதும் நடந்து செல். அது உன்னுடையது. ” சிறிது நேரம் கழித்து, நான்கு நகர ராஜ்யங்களின் கூட்டணி சோதோமைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து நகரங்களுடன் போரை நடத்தியது. இந்த கூட்டணி போரில் வெற்றி பெற்று அவர்களின் உடைமைகள், உணவு, மற்றும் லோத்து உட்பட பல மக்கள் அனைத்தையும் கைப்பற்றியது. இதைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட ஆபிராம், பயிற்சி பெற்ற தனது 318 ஊழியர்களை அழைத்துச் சென்று கூட்டணியைத் துரத்தினார். இரவில் அவர்களைத் தாக்கி முற்றிலுமாகத் தோற்கடித்தான். பின்னர் அவர் லோத்தையும், எல்லா மக்களையும், அவர்களுடைய உடைமைகளையும் சோதோமுக்குக் கொண்டு சென்றார். ஆபிரகாம் மெல்கிசேதேக்கை அங்கு சென்றபோது சந்தித்தார். மெல்கிசேதேக் சாலேமின் ராஜாவாக இருந்தார், ஆனால் அவர் உன்னதமான கர்த்தரின் ஆசாரியராகவும் இருந்தார். அவர் சொன்னார், “வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த உன்னதமான கடவுளால் ஆபிராம் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார். உன்னதமான

கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசுங்கள், ஏனென்றால் அவர் உங்கள் எதிரிகளை வென்றவர். "ஆபிராம் மெல்கிசேதேக்கிற்கு எல்லாவற்றிலும் பத்தில் ஒரு பங்கைக் கொடுத்தார். சோதோமின் ராஜா ஆபிராமிடம் கூறினார். "எனக்கு மக்களைக் கொடுங்கள், எல்லா உடைமைகளையும் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்." அதற்கு, ஆபிராம் சோதோமின் ராஜாவைப் பார்த்து ஆபிராமை : ஐசுவரியவானாக்கினேன் என்று நீர் சொல்லாதபடிக்கு நான் ஒரு சரட்டையாகிலும் பாதரசையின் வாரையாகிலும், உமக்கு உண்டானவைகளில் யாதொன்றையாகிலும் எடுத்துக்கொள்ளேன் என்று, வானத்தையும் பூமியையும் உடையவராகிய உன்னதமான தேவனாகிய கர்த்தருக்கு நேராக என்கையை உயர்த்துகிறேன் என்றான். சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, கர்த்தர் அவருக்கு ஒரு தரிசனத்தில் வந்து, "நான் உமது கேடயமும், மகத்தான வெகுமதியும்" என்று கூறினார், அதற்கு ஆபிராம், "ஆண்டவரே, எனக்கு இன்னும் ஒரு மகன் இல்லை, ஆனால் எனக்கு ஒரு வேலைக்காரன் இருக்கிறான், அவன் எனக்கு ஒரு குழந்தை போல உள்ளான். எனக்கு மகன். உங்கள் வாக்குறுதிகளை அவர் எனக்குப் பெற்றுத் தரட்டும்." "இல்லை! உனக்கு ஒரு மகன் இருப்பான், அவன் உன் வாரிசாக இருப்பான். ஆபிராம், வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் பார் உன் சந்ததியினர் அந்த நட்சத்திரங்களைப் போல எண்ணுவது கடினமாக இருக்கும். இது ஆபிராமுக்கு சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றியது, ஆனால் அவர் அதை நம்பினார், கர்த்தர் மகிழ்ச்சியடைந்தார்!

8 மெல்கிசேதேக்

ஆதியாகமம் 13-15

ஆபிரகாம்

ஆபிராம் மற்றும் லோத்து இருவரும் செழிப்பாக இருந்தனர். விரைவில் அவர்களின் மேய்ப்பர்கள் மேய்ச்சல் உரிமை பற்றி வாதிடத் தொடங்கினர். ஆபிராம், "நாங்கள் சண்டையிடக் கூடாது. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நாங்கள் குடும்பம். இங்கு ஏராளமான நிலம் உள்ளது. நீங்கள் தேர்வு செய்யுங்கள். நீங்கள் ஒரு வழியில் செல்லுங்கள், நான் மறுபுறம் செல்வேன். "லோத்துக்கு அவர் எந்த திசையில் செல்ல விரும்புகிறார் என்பது தெரியும். ஜோர்டான் பள்ளத்தாக்கில் ஏராளமான தண்ணீர் இருந்தது, அது அவருக்கு எகிப்தை நினைவூட்டியது. "இது இறைவனின் தோட்டம் போன்றது" என்று அடிக்கடி தனக்குத்தானே சொல்லிக்கொள்வார். எனவே அவர் முழு ஜோர்டான் பள்ளத்தாக்கையும் தேர்ந்தெடுத்தார். சோதோமுக்கு அருகில் அவர் கூடாரத்தை அமைத்தார், அங்குள்ள மனிதர்கள் மிகவும் பொல்லாதவர்களாக இருந்தபோதிலும், கர்த்தர் ஆபிராமை நோக்கி, "வடக்கையும் தெற்கையும் பார். கிழக்கு மற்றும் மேற்கு நோக்கி பாருங்கள். நான் உங்களுக்கும் உங்கள் சந்ததியினருக்கும் அனைத்தையும் தருகிறேன். எழுந்திரு! இந்த நிலம் முழுவதும் நடந்து செல்லுங்கள். அது உன்னுடையது." சிறிது நேரம் கழித்து, நான்கு நகர ராஜ்யங்களின் கூட்டணி சோதோமைச் சுற்றியுள்ள ஐந்து நகரங்களுடன் போரை நடத்தியது. இந்த கூட்டணி போரில் வெற்றி பெற்று அவர்களின் உடைமைகள், உணவு, மற்றும் லோட் உட்பட பல மக்கள் அனைத்தையும் கைப்பற்றியது. இதைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட ஆபிராம், பயிற்சி பெற்ற தனது 318 ஊழியர்களை அழைத்துச் சென்று கூட்டணியைத் துரத்தினார். இரவில் அவர்களைத் தாக்கி முற்றிலுமாகத் தோற்கடித்தான். பின்னர் அவர் லோத்தையும், எல்லா மக்களையும், அவர்களுடைய உடைமைகளையும் சோதோமுக்குக் கொண்டு சென்றார். ஆபிரகாம் ஆபிராம் மெல்கிசேதேக்கை அங்கு சென்றபோது சந்தித்தார். மெல்கிசேதேக் சாலேமின் ராஜாவாக இருந்தார், ஆனால் அவர் உன்னதமான கடவுளின் ஆசாரியராகவும் இருந்தார். அவர் சொன்னார், "வானத்தையும் பூமியையும் படைத்த உன்னதமான கடவுளால் ஆபிராம் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறார். உன்னதமான கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசுங்கள், ஏனென்றால் அவர் உங்கள் எதிரிகளை வென்றவர். "ஆபிராம் மெல்கிசேதேக்கிற்கு எல்லாவற்றிலும் பத்தில் ஒரு பங்கைக் கொடுத்தார். சோதோமின் ராஜா ஆபிராமிடம் கூறினார். "எனக்கு மக்களைக் கொடுங்கள், எல்லா உடைமைகளையும் நீங்கள் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்." ஆபிராம், "இல்லை, நான் அதில் எதையும் எடுக்கவில்லை.

சண்டையின்போது வேலையாட்கள் சாப்பிட்டதைத் தவிர, அனைத்தையும் உங்களுக்குத் திருப்பித் தருகிறேன். 'நான் ஆபிராமை பணக்காரனாக்கிவிட்டேன்' என்று நீங்கள் கூறுவதை நான் விரும்பவில்லை. சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, கர்த்தர் அவருக்கு ஒரு தரிசனத்தில் வந்து, "நான் உமது கேடயமும், மகத்தான வெகுமதியும்" என்று கூறினார், அதற்கு ஆபிராம், "ஆண்டவரே, எனக்கு இன்னும் ஒரு மகன் இல்லை, ஆனால் எனக்கு ஒரு வேலைக்காரன் இருக்கிறார், அவன் எனக்கு ஒரு குழந்தைபோல உள்ளான். அதற்கு கர்த்தர் "இல்லை! உனக்கு ஒரு மகன் இருப்பான், அவன்தான் உன்

வாரிசாக இருப்பான். ஆபிராம், வெளியே போய் வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் பார். உங்கள் சந்ததியினர் அந்த நட்சத்திரங்களைப் போல எண்ணுவது கடினமாக இருக்கும். இது ஆபிராமுக்கு சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றியது, ஆனால் அவர் அதை நம்பினார்.

9 என்னைக் காணும் கடவுள்

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 16

ஆபிராம் கானானில் பத்து வருடங்கள் வாழ்ந்த பிறகு, கர்த்தர் வாக்களித்தபடி தனக்கு இன்னும் குழந்தை பிறக்கவில்லையே என்று சாராய் கவலைப்பட்டான். அவள் தன் கணவரிடம், "இந்தப் பிரச்சனைக்கு என்னிடம் ஒரு தீர்வு இருக்கிறது. என் அடிமை ஆகாருடன் படுக்கைக்குச் செல். அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தால், எனக்கு குழந்தை பிறந்தது போலவே இருக்கும். ஆபிராம் ஒப்புக்கொண்டு அவள் சொன்னதைச் செய்தார். ஆனால் ஆகார் கர்ப்பமானவுடன், அவர் சாராளை விட சிறந்தவர் போல் நடக்க ஆரம்பித்தான். இது சாராயை கோபப்படுத்தியது. அவள் ஆபிராமிடம் சொன்னாள். "எனக்கு எல்லா பிரச்சனைகளுக்கும் காரணம் நீதான்! நீ என் அடிமையை கர்ப்பமாக்கிவிட்டாய், இப்போது அவள் என்னை விட சிறந்தவள் என்று நினைக்கிறாள். ஆபிராம், "அவள் உன் அடிமை. நீ அவளுடன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்." அதனால் சாராய் ஆகாரை அடித்து, அவளால் முடிந்த விதத்தில் அவளை அவமானப்படுத்த ஆரம்பித்தான். இறுதியாக, அடிமைப்பெண் ஆகார் ஓடிபோனாள். அவள் ஒரு நீருற்றுக்கு வந்து அதன் அருகில் அமர்ந்தாள். ஆபிரகாம் ஆண்டவரின் தூதன் அவளிடம், "ஆகார், நீ எங்கே போகிறாய்?" "ஆண்டவரே. நான் என் எஜமானியான சாராயை விட்டு ஓடுகிறேன்." "இல்லை, இல்லை, நீ அதைச் செய்யக்கூடாது. நீ வேதனையில் கூக்குரலிடுவதை கர்த்தர் கேட்டார். திரும்பிச் சென்று எஜமானி சாராய் கீழ் அடங்கியிரு என்றான். உனக்கு ஒரு மகன் பிறப்பான், அவனை இஸ்மவேல் என்று அழைக்க வேண்டும். அவன் சண்டையிடும் மனிதராக இருப்பார், எல்லோருடனும் முரண்படுவான். உன்னால் எண்ண முடியாத அளவுக்கு நான் உன் சந்ததியைப் பெருக்குவேன்." ஆகார் ஆச்சரியப்பட்டு, "என்னைக் காணும் தேவனை நான் கண்டேன். எனவே அவள் அந்த நீருற்றுக்கு, "என்னைக் காணும் உயிருள்ள தேவனின் நீருற்று" என்று பெயரிட்டாள், அவள் திரும்பிச் சென்று சாராயிடம் தன்னைச் சமர்ப்பித்தாள். ஆகார் தன் மகனைப் பெற்றெடுக்கும் போது ஆபிராமுக்கு எண்பத்தாறு வயது. அவர் குழந்தைக்கு இஸ்மவேல் என்று பெயரிட்டார், அதாவது "கர்த்தர் கேட்கிறார்"...

10 ஈசாக்கின் வாக்குறுதி

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 17 - 18:15

ஆபிராமுக்கு தொண்ணூற்றொன்பது வயதானபோது, கர்த்தர் அவனிடம், "நீ பல தேசங்களுக்குத் தகப்பனாவாய், உன் சந்ததியில் சிலர் ராஜாக்களாவார்கள்! ஆகையால், நான் உன் பெயரை ஆபிரகாம் என்று மாற்றுகிறேன், அதாவது 'பல நாடுகளின் தந்தை'. நான் உன்னுடன் இருப்பேன், இந்த நிலத்தை உனக்கும் உன் சந்ததிக்கும் கொடுப்பேன். இந்த வாக்குத்தத்தங்களுக்கு அடையாளமாக, உங்களில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆண்மகனும் விருத்தசேதனம் செய்ய வேண்டும்." பிறகு ஆண்டவர் அவரிடம், "இனிமேல் உன் மனைவி சாராள் என்று அழைக்கப்படுவாள். நான் அவளை ஆசீர்வதிப்பேன், அவள் உனக்கு ஒரு மகனைப் பெறுவாள்." ஆபிரகாம் சிரித்துவிட்டு, "நூறு வயது ஆணுக்கும் தொண்ணூறு வயதுள்ள பெண்ணுக்கும் குழந்தை பிறப்பது எப்படி? ஒருவேளை இஸ்மவேல் எனக்கு உங்கள் வாக்குறுதிகள் அனைத்தையும் வாரிசாகக் கொண்டிருக்கலாம். "கர்த்தர் சொன்னார், "இல்லை, சாராவுக்கு ஒரு மகன் இருப்பான், நீ அவனுக்கு ஈசாக்கு என்று பெயரிடுவாயாக. நான் அவருக்கும் அவருடைய சந்ததியினருக்கும் என் வாக்குறுதிகளை வழங்குவேன், நான் அவர்களின் தேவனாக இருப்பேன். அவர்களால் முழு பூமியும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். ஆனால் நான் இஸ்மவேலையும் ஆசீர்வதிப்பேன். அவனையும் பெரிய தேசமாக்குவேன். அவனிடமிருந்து பன்னிரண்டு கோத்திரங்கள் வருவார்கள்." சிறிது நேரம் கழித்து, ஆபிரகாம் தனது கூடாரத்தின் வாசலில் அமர்ந்திருந்தார். திடீரென்று அவர் அருகில் மூன்று பேர் நிற்பதைக் கவனித்தார், அவர்களில் ஒருவர் தேவன் என்பதை

உணர்ந்தார். ஆபிரகாம் அவர்களிடம் விரைந்து சென்று, “ஐயா, தயவுசெய்து இந்த மரத்தடியில் உட்காருங்கள்.

நான் கொஞ்சம் தண்ணீர் தருகிறேன், அதனால் நீ உன் கால்களைக் கழுவலாம். நான் உணவு தயாரிக்கும் போது நீங்கள் ஓய்வெடுக்கலாம். நீங்கள் சாப்பிட்ட பிறகு, நீங்கள் உங்கள் வழியில் செல்லலாம். ”அவர்கள், “ஆம், நாங்கள் சிறிது நேரம் தங்குவோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆபிரகாம் கூடாரத்திற்குள் விரைந்தார், சாராவிடம் தனது விருந்தினர்களுக்கு ரொட்டி தயாரிக்கச் சொன்னார். பின்னர் அவர் வயலுக்குச் சென்று, ஒரு சிறந்த கன்றுக்குட்டியைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதைத் தனது வேலைக்காரர்களுக்குக் கொடுத்தார். உணவு தயாரானவுடன், ஆபிரகாம் அதைத் தம் விருந்தாளிகளுக்குப் பரிமாறினார், பின் நின்று அவர்கள் சாப்பிடுவதைப் பார்த்தார். அவர்கள் சாப்பிட்டதும், ஆண்டவர் ஆபிரகாமிடம், “உன் மனைவி சாரா எங்கே?” என்று கேட்டார். “அவள் கூடாரத்தில் இருக்கிறாள்.” கர்த்தர். “நான் ஒரு வருடத்தில் திரும்பி வருவேன். அப்போது சாராவுக்கு ஒரு மகன் பிறந்திருப்பான்.” கூடாரத்திற்குள் இருந்து சாரா கேட்டுக் கொண்டிருந்தாள். அவளுக்கு வயது தொண்ணூறு, அதனால் தனக்கு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறக்கப் போகிறது என்று கேட்டதும் தனக்குள் சிரித்துக் கொண்டாள். அவள் சொன்னாள், “அது சாத்தியமற்றது. ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுக்க எனக்கு வயதாகிவிட்டது.” கர்த்தர் ஆபிரகாமிடம் கேட்டார், “சாரா ஏன் சிரித்தாள்? தேவனுக்கு ஏதாவது கடினமானதா? நான் திரும்பி வருவேன், அவள் ஒரு குழந்தையைப் பெற்றெடுப்பாள்! ”இதைக் கேட்ட சாரா வெளியே ஓடி வந்து, “ஆண்டவரே, நான் சிரிக்கவில்லை என்றாள். அவள் ஒரு குழந்தையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தாள்.

11 ஆபிரகாம் தேவனுடன் போராடி பேசுதல்

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 18:16-33

ஆபிரகாமுக்கு மூன்று விருந்தினர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் தேவன். மரத்தின் நிழலில் அவர்களுக்கு உணவு பரிமாறினார். பின்பு அவர்கள் எழுந்து சோதோமை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார்கள். ஆபிரகாம் அவர்களுடன் சிறிது தூரம் நடந்தார். திடீரென்று கர்த்தர் நிறுத்தி மற்றவர்களிடம், “நான் என்ன செய்யப்போகிறேன் என்று ஆபிரகாமிடம் சொல்லப்போகிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவன் ஒரு பெரிய மற்றும் சக்திவாய்ந்த தேசமாக மாறுவான். பூமியிலுள்ள எல்லா தேசங்களும் அவன் மூலமாக ஆசீர்வதிக்கப்படும். கர்த்தரை கணப்படுத்தவும் சரியானதைச் செய்யவும் அவர் தனது பிள்ளைகளுக்குக் கற்றுக் கொடுப்பார் என்று எனக்குத் தெரியும். ”ஆபிரகாமின் பக்கம் திரும்பிய இறைவன், “சோதோம் கொமோராவின் பாவம் பெரியது. பாதிக்கப்பட்டவர்களின் அழுகையை நான் தொடர்ந்து கேட்கிறேன். நானே அதைப் பார்க்க ஊருக்குப் போகிறேன். அது உண்மை என்று நான் கண்டால், நான் அவர்களை அழித்துவிடுவேன். ”ஆபிரகாமும் ஆண்டவரும் தொடர்ந்து பேசிக்கொண்டிருக்க, மற்ற இருவரும் அவர்களை விட்டுவிட்டு சோதோமை நோக்கி நடந்தார்கள். ஆபிரகாம், “துன்மார்க்கரோடு சேர்ந்து நீதிமான்களையும் அழித்துவிடுவீர்கள் என்பது உண்மையா? நகரத்தில் ஐம்பது நீதிமான்கள் இருக்கிறார்கள் என்று வைத்துக்கொள்வோம். துன்மார்க்கரோடு சேர்ந்து அந்த நீதிமான்களைக் கொல்கிறீர்கள் என்று தெரிந்தும் அந்த இடத்தை அழிப்பீர்களா? கர்த்தர் சொன்னார், “நான் சோதோமில் ஐம்பது நீதிமான்களைக் கண்டால், அவர்கள் நிமித்தம் நான் நகரத்தை அழிக்கமாட்டேன்.” ஆபிரகாம், “நான் செய்யக்கூடாது என்பதை இப்போது உணர்ந்தேன். தூசியும் சம்பலுமான நான் பேச துணிந்தேன். ஆனால் நீங்கள் தேடும் ஐம்பது பேரை ஈடுசெய்ய நகரத்தில் ஐந்து பேர் மட்டுமே இல்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஐந்து நீதிமான்களைக் காணவில்லை என்பதற்காக முழு நகரத்தையும் அழிக்கப் போகிறீர்களா?” கர்த்தர் சொன்னார், “நான் நாற்பத்தைந்து நீதிமான்களைக் கண்டால் நான் நகரத்தை அழிக்க மாட்டேன்.”, ஆண்டவரே நாற்பது நீதிமான்களைக் கண்டால் அந்த இடத்தை நான் அழிக்க மாட்டேன்.” “ஆண்டவரே, மீண்டும் பேசுவதற்கு என் மீது கோபம் கொள்ளாதீர்கள். அங்கே முப்பது நீதிமான்களைக் கண்டால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?” “முப்பது நீதிமான்களைக் கண்டால் அந்த இடத்தை நான் அழிக்க மாட்டேன்.” “ஆண்டவரே, இதைப் பற்றி உங்களிடம் பேசுவதற்கு துணிந்தேன் அங்கு இருபது நீதிமான்களைக் கண்டால் நான் அந்த இடத்தை அழிக்க மாட்டேன்.” ஆண்டவரே, தயவுசெய்து என் மீது

கோபப்பட வேண்டாம். இதைப் பற்றி உங்களுடன் பேசுவது இதுவே கடைசி முறை என்று உறுதியளிக்கிறேன். பத்து நீதிமான்களைக் கண்டால் என்ன செய்வீர்கள்?" "பத்து நீதிமான்களைக் கண்டால் நான் அந்த இடத்தை அழிக்க மாட்டேன்." இத்துடன் உரையாடல் முடிந்தது. கர்த்தர் போய்விட்டார், ஆபிரகாம் தன் கூடாரத்திற்குத் திரும்பினார்.

12 சோதோம் மற்றும் கொமோரா

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 19:1-29

அதிகாலையில், இரண்டு தேவதூதர்கள் சோதோமுக்குள் நுழைந்தார்கள். லோத்து நகர வாசலில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார்கள். அவர் அவர்களைக் கண்டவுடன், அவர் சென்று அவர்கள் முன் வணங்கினார். அவர், "நான் உங்கள் பணிவான வேலைக்காரன். தயவுசெய்து என் வீட்டிற்கு வாருங்கள், அதனால் நான் உங்களுக்கு வசதியாக இருக்க முடியும். நான் உங்கள் கால்களைக் கழுவி, இரவைக் கழிக்க இடம் தருகிறேன். பின்னர் நான் உங்களை சீக்கிரம் எழுப்புகிறேன், அதனால் நீங்கள் உங்கள் வழியில் செல்லலாம்." அவர்கள் சொன்னார்கள், "இல்லை, நாங்கள் இங்கே நகர சதுக்கத்தில் இரவைக் கழிப்போம்." இல்லை, என் பிரபுக்களே! நீங்கள் இப்போதே என்னுடன் வரவேண்டும். தயவுசெய்து என்னைப் பின்தொடரவும். லோத்து அவர்களைத் தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார், அவருடைய குடும்பத்தினர் அவர்களுக்கு உணவைத் தயாரித்தனர். அவர்கள் படுக்கைக்குத் தயாராகிக் கொண்டிருந்தபோது, வெளியே ஒரு கும்பல் கூடியது. நகரத்து ஆண்கள், இளைஞர்கள் மற்றும் பெரியவர்கள் அனைவரும். அவர்கள் வீட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டு, "லோத்து, உங்கள் வீட்டில் உள்ளவர்களை எங்களுக்குக் கொடுங்கள். அவர்களை வெளியே அனுப்புங்கள், அதனால் நாம் அவர்களுடன் உடலுறவு கொள்ள முடியும்."

லோத்து வெளியே வந்து கதவை மூடிக்கொண்டான். அவர், "தயவுசெய்து, என் சகோதரர்களே, இந்த அக்கிரமத்தைச் செய்யாதீர்கள். இந்த ஆண்கள் என் வீட்டிற்கு விருந்தினர்கள். இந்த ஆண்களுக்கு பதிலாக, என் இரண்டு மகள்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவர்கள் கன்னிகள். அவர்களுடன் நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்யுங்கள், ஆனால் இந்த மனிதர்களைத் தொடாதீர்கள்." கும்பல் கோபமடைந்தது. "வழியை விட்டு வெளியேறு! நாங்கள் யார் என்று நினைக்கிறாய் - எங்களுக்கு நீதிபதி? எங்களில் ஒருவர் கூட இல்லை. " என்று கூறி, அவர்கள் அவரை ஒதுக்கித் தள்ளிவிட்டு கதவை உடைக்கத் தொடங்கினர். தேவதூதர்கள் கதவைத் திறந்து, லோத்தைப் பிடித்து, உள்ளே இழுத்து, கதவைச் சாத்தினார்கள். பின்னர் அவர்கள் வெளியில் இருந்த அனைத்து ஆண்களையும் பார்வையற்றவர்களாக மாற்றினர். மக்கள் தங்கள் வழியைக் கண்டுபிடிக்க முயன்றபோது கலைந்து சென்றனர். தேவதூதர்கள் லோத்தின் பக்கம் திரும்பினர்.

"இந்த நகரத்தை அழிக்க நாங்கள் வந்துள்ளோம்! பாவம் செய்தவர்களின் குரல்கள் தேவனின் செவிகளில் ஒலிக்கின்றன. சீக்கிரம், நகரத்தில் வசிக்கும் உங்களுக்கு உறவினர்கள் மகள்கள், மருமகன்கள் உங்களுக்குச் சொந்தமான யாரையும் அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு இந்த நகரத்தை விட்டு வெளியேறு. லோத்து தன் வருங்கால மருமகன்களின் வீட்டிற்கு விரைந்தான். "எழுந்திருங்கள்! என்னுடன் வா! நாம் நகரத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும்! கர்த்தர் அதை அழிக்கப் போகிறார்." ஆனால் அவர் கேலி செய்கிறார் என்று நினைத்ததால் அவர்கள் அவரைப் புறக்கணித்தனர். சூரியன் உதித்துக்கொண்டிருந்ததால் காலையில் லோத்து நகரத்தை விட்டு வெளியேறவில்லை. தேவதூதர்கள், "சீக்கிரம்! நீயும் உன் குடும்பமும் இங்கிருந்து வெளியேறு அதன் மூலம் கர்த்தர் அவர்கள் மீது இரக்கம் காட்டினார். தேவதூதர்கள் லோத்தையும், அவரது மனைவி மற்றும் மகள்களையும் பிடித்து, நகருக்கு வெளியே விரைந்தனர். அங்கு சென்றதும், தேவதூதர்கள், "உயிரைக் காப்பாற்ற ஒடு! திரும்பிப் பார்க்காதே! நீ மலையில் இருக்கும் வரை நிறுத்தாதே." லோத்து கூறினார், ஆண்டவரே, நீங்கள் என்னிடம் கருணை காட்டுகிறீர்கள். ஆனால் என்னால் மலைக்கு செல்ல முடியாது. தயவுசெய்து, அருகில் ஒரு சிறிய நகரம் உள்ளது. நான் அங்கே போகட்டும்." தேவதூதர்கள், "அங்கே போங்கள், நான் அந்த நகரத்திலிருந்து தீர்ப்பை நடத்துகிறேன். ஆனால் அவசரம்! நீங்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கும் வரை என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது." ஆபிரகாமின் காரணமாக கர்த்தர் லோத்துக்கு இரக்கம் காட்டினார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, லோத்தின் மனைவி அவர்கள்

ஒடிக்கொண்டிருந்த நகரத்தை திரும்பிப் பார்த்தார், அதனால் அவள் உப்பு தூணாக மாறினாள்.லோத்து சிறிய நகரத்தை அடைந்தபோது சூரியன் முழுமையாக உதித்தது. அவன் உள்ளே இருந்தவுடனே, கர்த்தர் வானத்திலிருந்து அக்கினியை இறக்கி, சோதோம் கொமோராவையும், அந்த ஒரு சிறிய நகரத்தைத் தவிர, பள்ளத்தாக்கிலுள்ள மற்ற எல்லா நகரங்களையும் அழித்தார். அவர் சோதோமின் திசையைப் பார்த்தார், ஆனால் அவர் பார்த்ததெல்லாம் வானத்தில் புகை எழுவதை மட்டுமே.

13 இரண்டு மகள்கள்

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 19:18-38

சோதோமின் அழிவுக்குப் பிறகு, லோத்தும் அவருடைய இரண்டு மகள்களும் தாங்கள் வாழ்ந்த சிறிய நகரத்தை விட்டு வெளியேறினர், ஏனென்றால் லோத்து அவர்களுக்கு என்ன நேரிடும் என்று பயந்தார். அவர்கள் மலைக்குச் சென்று ஒரு குகையில் வாழ்ந்தனர்.ஒரு நாள், மூத்த மகள் தன் சகோதரியிடம், "நம் தந்தைக்கு வயதாகிவிட்டது, நமக்கு கணவன் மற்றும் குழந்தைகளைப் பெறுவோம் என்ற நம்பிக்கை இல்லை. எனவே, நம்மை பாதுகாப்பது நம் கையில் தான் உள்ளது. என்னிடம் ஒரு திட்டம் உள்ளது. அவர் என்ன செய்கிறார் என்று தெரியாத வரை நம் தந்தையை குடிக்கவைத்துவிட்டு நாம் அவருடன் பிள்ளைகளை பெற்று கொள்வோம். "சகோதரி ஒப்புக்கொண்டார், அதனால் அன்றிரவு அவர்கள் தங்கள் ஆபிரகாம் தந்தையை குடிக்கவைத்தார்கள். மூத்த மகள் அவனுடன் சயனித்தாள். லோத்துக்கு என்ன நடந்தது எதுவும் தெரியாது.மறுநாள், மூத்த மகள் தன் சகோதரியிடம், "இன்று இரவு இது உன் முறை. நாம் நம் தந்தையின் வழியைப் பாதுகாக்க இதைச் செய்கிறோம். எனவே அவர்கள் தங்கள் தந்தையை குடிக்கவைத்துவிட்டு, இளைய மகள் அவருடன் சயனித்தாள். மீண்டும், இந்த காரியமும் தனக்கு நடந்தது என்று லோத்துக்கு எதுவும் தெரியாது. மகள்கள் இருவரும் தங்கள் தந்தையால் கர்ப்பமானார்கள். மூத்த சகோதரி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தார், அவர் மோவாபியர்களுக்கு தந்தையானார். இளைய சகோதரி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தார், அவர் அம்மோனியருக்கு தந்தையானார்.

14 அவள் என் சகோதரி

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 20

ஆபிரகாம் அபிமெலேக்கு அரசனாக இருந்த ஒரு பகுதிக்கு பயணம் செய்தான். அவர் அங்கிருந்தவர்களிடம், "சாராள் என் சகோதரி" என்றார். எனவே அபிமெலேக்கு சாராளைத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்து வரும்படி ஆட்களை அனுப்பினான். அவள் அங்கு சென்றதும், அரசன் மனைவியாதை ஆண்டவர் தடுத்தார். கர்த்தர் அபிமெலேக்கிடம் கனவில் வந்து, "நீ உன் வீட்டிற்கு அழைத்து வந்த பெண் திருமணமானவள் என்பதால் நீ இறக்கப் போகிறாய்" என்றார்.

ராஜா, " ஆண்டவரே, நான் குற்றமற்றவன்! அந்த மனிதன் அவள் அவனுடைய சகோதரி என்று என்னிடம் சொன்னான், அவளும் அதையே சொன்னாள். ஆண்டவரே, நான் இதை மனசாட்சியுடன் செய்தேன் என்று நீங்கள் நம்ப வேண்டும். தவிர, நான் அவளைத் தொட்டதில்லை." அதற்கு கர்த்தர் "ஆம், நீ சொல்வது உண்மை என்று எனக்குத் தெரியும். நான் உன்னை அவளிடமிருந்து விலக்கி வைத்தேன். இப்போது நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது இங்கே. மனிதன் ஒரு தீர்க்கதரிசி. அவருடைய மனைவியை அவரிடம் அழைத்துச் சென்று உங்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி அவரிடம் கேளுங்கள். அவர் செய்தால், நான் உன்னை வாழ வைப்பேன். ஆனால் கவனமாக இருங்கள். நீங்கள் இதைச் செய்யாவிட்டால், நீங்களும் உங்கள் முழு குடும்பமும் இறந்துவிடுவீர்கள். "அதிகாலையில், அபிமெலேக்கு தனது ஊழியர்கள் அனைவரையும் அழைத்தார். கர்த்தர் சொன்னதை அவர் அவர்களிடம் சொன்னபோது, அனைவருக்கும் பயம் வந்தது. திடீரென்று வீட்டுப் பெண்கள் ஆபிரகாமுனால் குழந்தைகளைப் பெற முடியாது என்பதை உணர்ந்தனர். அபிமெலேக்கு ஆபிரகாமை வரவழைத்தார். அவன் வந்ததும் அரசன் அவனிடம் சொன்னான். "எங்களுக்கு ஏன் இப்படி செய்தாய்? நீங்கள் என்னை இப்படி நடத்துவதற்கு நான் என்ன செய்தேன்? எனது முழு ராஜ்யமும் மிகப்பெரிய குற்ற உணர்ச்சியில் செல்கிறது. உலகில் எப்பொழுதும் இப்படி ஒரு மனிதனை யாரும் நடத்தக் கூடாது! நீ என்ன நினைத்துக் கொண்டிருந்தாய்?" ஆபிரகாம், "எனக்கும் என் மனைவிக்கும் ஒரே தந்தை. எனவே அவள் உண்மையில் என் சகோதரி. எங்களுக்கு ஒரே தாய் இல்லை. நாங்கள் உங்கள்

நாட்டிற்கு வந்தபோது, தேவ பயம் இங்கு இருப்பதாக எனக்குத் தெரியாது. நீங்கள் என் மனைவியைப் பெறுவதற்காக நான் கொல்லப்படுவேன் என்பதில் உறுதியாக இருந்தேன். அதனால், நான் அவளுடைய சகோதரன் என்று மக்களுக்குச் சொல்லி, எனக்கு விகவாசமாக இருப்பதைக் காட்ட அவள் ஒப்புக்கொண்டாள்.” அபிமேலேக் ஆடு, மாடு, அடிமைகள் மற்றும் ஆயிரம் வெள்ளிக்காசுகளுடன் சாராவை ஆபிரகாமிடம் திருப்பிக் கொடுத்தார். அவர், “நீங்கள் என் ராஜ்யத்தில் எங்கு வேண்டுமானாலும் சுதந்திரமாகச் செல்லலாம். நீங்கள் விரும்பும் இடத்தில் குடியேறவும். யாரும் உங்களைத் தொந்தரவு செய்ய மாட்டார்கள். ”பின்னர் ஆபிரகாம் ராஜாவுக்காக ஜெபித்தார். எனவே கர்த்தர் அபிமேலேக்கைக் குணமாக்கினார், மேலும் எல்லா பெண்களுக்கும் மீண்டும் குழந்தைகளைப் பெற அனுமதித்தார்.

15 கர்த்தர் கேட்கிறார்

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 21

ஆபிரகாம் நூறு வயதானபோது, சாராள் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். சாராள் சொன்னதால், “சிரிப்பு” என்று பொருள்படும் ஈசாக்கு என்று அவரை அழைத்தார்கள்; “கர்த்தர் என் இதயத்தில் சிரிப்பை வைத்திருக்கிறார். நான் குழந்தை பெற்றெடுத்ததைக் கேள்விப்படுவோர் அனைவரும் என்னுடன் சிரிப்பார்கள். நான் ஒரு குழந்தைக்குப் பாலூட்ட முடியும் என்று யார் நினைத்திருப்பார்கள்?” இஸ்மவேல் இளைஞனாக இருந்தபோது, ஈசாக்கை கேலி செய்வதை சாராள் பார்த்தாள். அவள் கோபமடைந்து ஆபிரகாமிடம், “அந்தப் பெண்ணையும் அவள் மகனையும் அனுப்பிவிடு. ஈசாக்கிற்குச் சொந்தமான எதையும் அவர்கள் வாரிசாகப் பெறுவதை நான் விரும்பவில்லை.” ஆபிரகாம் இஸ்மவேலை நேசித்ததால் இதைச் செய்ய விரும்பவில்லை.

ஆனால் கர்த்தர் அவரிடம், “சாராள் விரும்புவதைச் செய். உங்களுக்கு நான் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் ஈசாக்கின் மூலமாக நிறைவேற்றப்படும். இஸ்மவேலையும் அவனுடைய தாயையும் பற்றி கவலைப்படாதே. அவன் உன் மகன் என்பதால், அவனையும் ஒரு தேசமாக்குவேன்.” எனவே, மறுநாள் அதிகாலையில், ஆபிரகாம் ஆகாருக்கு அப்பமும் தண்ணீரும் கொடுத்து, அவளையும் அவளுடைய மகனையும் அனுப்பிவிட்டார். அவர்கள் வனாந்தரத்தில் அலைந்து திரிந்தார்கள், தண்ணீர் போகும் வரை அங்கேயே இருந்தார்கள். விரைவில் ஆகார் வாழ்வதற்கான நம்பிக்கையை இழந்தார். தன் மகன் இறப்பதை அவளால் தாங்க முடியாமல், அவனை ஒரு புதருக்கு அடியில் விட்டுவிட்டு சிறிது தூரம் நடந்தாள். அவள் தரையில் விழுந்து அழுதாள். கர்த்தருடைய தூதன் ஆகாரிடம், “பயப்படாதே. கர்த்தர் உன் மகனின் குரலைக் கேட்டார். எழுந்து அவரிடம் செல்லுங்கள். அவருக்கு உங்கள் உதவி தேவை. ஆபிரகாமைக் கவனித்துக் கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் அவர் ஒரு பெரிய தேசத்தின் தந்தையாக இருப்பார். ”இதனுடன், கர்த்தர் அவள் கண்களைத் திறந்தார், அவள் அருகில் ஒரு நீர் கிணற்றைக் கண்டாள். அவள் விரைந்து சென்று தன் பாத்திரத்தில் தண்ணீரை நிரப்பி தன் மகனுக்கு எடுத்துச் சென்றாள். அதனால் இஸ்மவேல் வளர்ந்தான், கர்த்தர் அவனுடன் இருந்தார். அவன் ஒரு பெரிய யுத்தத்தில் வல்லவனாகி வனாந்தரத்தில் குடியேறினான். காலப்போக்கில், ஆகார் எகிப்துக்குச் சென்று அவருக்கு ஒரு மனைவியை திருமணம் செய்து வைத்தார். ராஜா அபிமேலேக் ஆபிரகாமிடம் வந்து, “நீ செய்யும் எல்லாவற்றிலும் கர்த்தர் உன்னுடன் இருக்கிறார் என்பதை நாங்கள் தெளிவாகக் காண்கிறோம். எனவே உங்கள் மக்களுக்கும் என் மக்களுக்கும் இடையே சமாதானம் இருக்கும் என்று ஒரு ஒப்பந்தம் செய்வோம்.” ஆபிரகாம், “நான் ஒப்புக்கொள்கிறேன், ஆனால் நாம் பேச வேண்டிய ஒரு பிரச்சனை இருக்கிறது.

உன்னுடைய மக்கள் என்னுடைய கிணறுகளில் ஒன்றை எடுத்துவிட்டார்கள்.” அரசன், “எனக்கு இதைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. இப்போது ஏன் என்னிடம் சொல்லவில்லை? நான் பார்த்துக்கொள்கிறேன்.” எனவே அவர்கள் ஒரு உடன்படிக்கை செய்து, ஆபிரகாம் அபிமேலேக்கிற்கு மாடுகளையும் ஆடுகளையும் கொடுத்து முத்திரையிட்டார். ஆனால் அவர் ஏழு ஆட்டுக்குட்டிகளை ஒதுக்கி வைத்தார். அபிமேலேக் இதைப் பற்றி கேட்டார். ஆபிரகாம், “இந்த ஏழு ஆட்டுக்குட்டிகள் எனக்குச் சொந்தம் என்று சொல்லும் விதமாக இந்த ஏழு ஆட்டுக்குட்டிகளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்” என்றார். ராஜா ஏழு ஆட்டுக்குட்டிகளை ஏற்றுக்கொண்டார், மேலும் ஆபிரகாம் அந்த இடத்தைப் பெயர்-செபா என்று அழைத்தார், அதாவது “சத்தியத்தின் கிணறு”.

ஆதியாகமம் 22

ஈசாக்கு இளைஞனாக இருந்தபோது, கர்த்தர் ஆபிரகாமிடம் வந்து, "ஆபிரகாமே, நீ மிகவும் நேசிக்கும் மகனான ஈசாக்கை அழைத்துக்கொண்டு, நான் உனக்குக் காண்பிக்கும் இடத்திற்குப் போ. அங்கே, நீங்கள் அவரை தகனபலியாகப் பலியிடுவீர்கள்." அதனால், மறுநாள் அதிகாலையில், ஆபிரகாம் எழுந்து பலிக்காக விறகு வெட்டினான். அவர் ஒரு கழுதைக்கு சேணம் போட்டு, இரண்டு வேலைக்காரர்களை அழைத்துக்கொண்டு, பயணத்தைத் தொடங்கினார். மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, கர்த்தர் தேர்ந்தெடுத்த இடத்தை ஆபிரகாம் பார்த்தார். அவன் தன் வேலைக்காரர்களிடம், "கழுதையோடு இங்கேயே இருங்கள். நானும் ஈசாக்கும் சென்று கர்த்தரை வணங்குவோம். பலிக்குப் பிறகு நாங்கள் திரும்பி வருவோம். "அவர் ஐசக்கிடம் விறகுகளை எடுத்துச் செல்லச் சொன்னார். ஆபிரகாம் சூடான நிலக்கரியையும் கத்தியையும் எடுத்தார். ஈசாக் சுற்றிப் பார்த்துக் கேட்டார்: "அப்பா, நம்மிடம் விறகும் நெருப்பும் இருக்கிறது, ஆனால் பலியிடுவதற்கான ஆட்டுக்குட்டி எங்கே?" ஆபிரகாம் தன் மகனைப் பார்த்து, கடைசியாக, "கர்த்தர் பலியிடுவதற்கு ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைக் கொடுப்பார்" என்று கூறினார். அவர்கள் கர்த்தர் தேர்ந்தெடுத்த இடத்திற்கு வந்ததும், ஆபிரகாம் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி அதன் மேல் மரத்தை அமைத்தார். அடுத்து, அவர் தனது மகனைக் கட்டி, ஆபிரகாம் மரத்தின் மேல் வைத்தார். பின்னர் ஆபிரகாம் தனது மகனைக் கொல்ல கத்தியை நீட்டினார். கர்த்தர் ஆபிரகாமை நோக்கி "ஆபிரகாம், ஆபிரகாம்! உன் மகனைக் கொல்லாதே! அவனை ஒன்றும் செய்யாதே! இப்போது நீ கர்த்தருக்குப் பயப்படுகிறாய் என்பதை நான் அறிவேன், ஏனென்றால் நீ உன் மகனை எனக்குக் கொடுக்க விரும்புகிறாய்! "ஆபிரகாம் பக்கவாட்டில் பார்த்தார், ஒரு செம்மறியாடு தனது கொம்புகளுடன் ஒரு புதரில் சிக்கியிருப்பதைக் கண்டார். அவன் ஆட்டுக்கடாவை எடுத்து தன் மகனுக்குப் பதிலாக பலியாகப் பயன்படுத்தினான். ஆபிரகாம் அந்த இடத்திற்கு "ஆண்டவர் வழங்குவார்" என்று பெயரிட்டார். பிறகு, கடவுள் ஆபிரகாமிடம், "நீ எனக்குக் கீழ்ப்படிந்ததால், உன்னையும் உன் சந்ததியையும் ஆசீர்வதிப்பேன். உங்கள் சந்ததியினரை நட்சத்திரங்களைப் போல் எண்ணுவதற்கு அதிகமாக்குவேன். கடற்கரை மணலைப் போல் எண்ணுவது போல இருக்கும். அதற்கு மேல், அவர்களின் எதிரிகளின் நகரங்களில் கூட, அவர்களை முக்கியப்படுத்துவேன்! அவர்களால் முழு பூமியும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். "பின்னர் ஆபிரகாம் ஊழியர்கள் காத்திருந்த இடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார், அவர்கள் ஒன்றாக வீட்டிற்குச் சென்றார்கள்.

17 சாராவின் மரணம்

ஆபிரகாம்

ஆதியாகமம் 23

சாராள் தனது 127 வயதில் இறந்தார். அந்த நேரத்தில் அவர்களின் முகாம் எப்ரோனுக்கு அருகில் இருந்தது, எனவே ஆபிரகாம் எகிப்தியர்களிடம் சென்று, "நாங்கள் இருவரும் இந்த நாட்டில் ஒன்றாக வாழ்கிறோம். என் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்ய ஒரு இடத்தை வாங்க எனக்கு அனுமதியுங்கள்." அவர்கள் சொன்னார்கள், "நீர் கர்த்தரால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர், நாங்கள் உம்மை ஒரு வலிமைமிக்க இளவரசராக நினைக்கிறோம். எங்களின் சிறந்த கல்லறைகளை எடுத்து உங்கள் இறந்தவர்களை அடக்கம் செய்ய பயன்படுத்தவும். அதைப் பயன்படுத்துவதை யாரும் தடுக்க மாட்டார்கள். "ஆபிரகாம் எழுந்து அவர்கள் முன் வணங்கினார். "உங்களில் ஒருவருக்கு ஒரு வயலின் முடிவில் ஒரு குறிப்பிட்ட குகை உள்ளது. அவரிடம் பேசி முழு விலைக்கு எனக்கு விற்கும்படி அவரை வற்புறுத்துங்கள். ஆபிரகாம் அவர்கள் மத்தியில் அந்த மனிதன் அமர்ந்திருந்தான். அவர் உடனடியாக எழுந்து முன்னோக்கிச் சென்றார். அவர், "நான்தான் அந்த மனிதன், எந்தக் கட்டணமும் இன்றி உனது இறப்பை அங்கே அடக்கம் செய்ய நீ சுதந்திரமாக இருக்கிறாய் என்று என்னால் சொல்ல முடியும்" என்றார். ஆபிரகாம் அவரிடம், "தயவுசெய்து இந்தக் குகையை வாங்க என்னை அனுமதியுங்கள். அந்த மனிதன், "கேளுங்கள், குகையின் மதிப்பு 400 சேக்கல் வெள்ளி, ஆனால் அது உங்களுக்கும் எனக்கும் என்ன? உங்கள் இறந்தவர்களை சுதந்திரமாக குகையில் அடக்கம் செய்யுங்கள். "ஆகவே, ஆபிரகாம் 400 ஷேக்கல்களை எடைபோட்டு, அனைவருக்கும் முன்னால் அந்த மனிதரிடம் கொடுத்தார். ஆகவே,

ஆபிரகாம் சாராவை எப்ரோன் குகையில் அடக்கம் செய்தார், அன்று முதல் அது அவனுக்குச் சொந்தமானது.

18 ரெபெக்காள்

ஈசாக்கு

ஆதியாகமம் 24

சாராள் இறந்தபோது, ஆபிரகாம் தன் மகன் ஈசாக்கிற்கு ஒரு மனைவியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தான். அவன் தன் வேலைக்காரனிடம், "என் மகனுக்கு மனைவியைத் தேடித் தரும்படி நான் உன்னை என் தாய்நாட்டிற்கு அனுப்புகிறேன். இங்குள்ள மக்களில் இருந்து நீ ஒரு பெண்ணைத் தேர்ந்தெடுக்கமாட்டாய் என்று எனக்கு உறுதியளிக்கவும். அவள் என் உறவினர்களில் இருந்து வந்தவள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்." வேலைக்காரன் கவலைப்பட்டான்.

"நான் ஒரு பெண்ணைக் கண்டால், அவள் தன் வீட்டை விட்டு இங்கு வர விரும்பவில்லை என்றால் என்ன செய்வது? ஒருவேளை நான் அவளை திருமணம் செய்து கொள்வதற்காக ஐசக்கை மீண்டும் அங்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்." "நிச்சயமாக இல்லை! நீ ஐசக்கை அந்த நாட்டுக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டாம்! கேள், கர்த்தர் தம்முடைய தூதனை உமக்கு முன்பாக அனுப்புவார். அவர் வழியை தயார் செய்வார். ஆனால் அந்தப் பெண் உங்களுடன் திரும்பி வர விரும்பவில்லை என்றால், நீங்கள் இந்த வேலையிலிருந்து விடுவிக்கப்படுவாய். "ஒரு நீண்ட பயணத்திற்குப் பிறகு, வேலைக்காரன் ஆபிரகாமின் உறவினர்கள் வாழ்ந்த நகரத்தை அடைந்தான். ஊருக்கு ஒதுக்குப்பறத்தில் உள்ள ஒரு கிணற்றில் நின்று, "ஆண்டவரே, ஈசாக்கிற்கு சரியான பெண்ணைக் கண்டுபிடிக்க எனக்கு உதவுங்கள்" என்று பிரார்த்தனை செய்தார். திடீரென்று அவருக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. "ஆண்டவரே, நான் ஒரு பெண்ணிடம் தண்ணீர் கேட்பேன். அவள் எனக்குக் குடிக்கக் கொடுத்தால், இந்த பத்து ஒட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் ஊற்றினால் அவள் சரியானவள் என்பதை நான் அறிவேன்! "விரைவில் ரெபெக்காள் என்ற இளம் பெண் கிணற்றுக்கு வந்தாள். அவள் அழகாக இருந்தாள் ... மற்றும் நல்லொழுக்கமுள்ளவள் ... மேலும் ... அவள் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை. அவள் ஜாடியை நிரப்பிவிட்டு நடக்க ஆரம்பித்தாள். வேலைக்காரன் முன்னோக்கி சென்று தண்ணீர் குடிக்கக் கேட்டான். அவள் அவனுக்கு தண்ணீரை கொஞ்சம் கொடுத்தாள், பின்னர் அவனுடைய அனைத்து ஒட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் எடுக்க முன்வந்தாள். அவள் இதைச் செய்துகொண்டிருக்கும்போது, வேலைக்காரன் கர்த்தரை கேட்டான், இது ஈசாக்கிற்குப் பெண் என்று உறுதியாகத் தெரிந்துகொள்ள உதவும்படி, ரெபெக்காள் முடிந்ததும், வேலைக்காரன் அவளிடம் பல நகைகளைக் கொடுத்து, "உன் குடும்பம் யார், அங்கே இடம் இருக்கிறதா? நானும் என் ஆட்களும் இரவைக் கழிக்க உங்கள் தந்தையின் வீடு எங்கே என்றும் கேட்டான். அவள் வேலைக்காரனிடம் தன் தந்தை மற்றும் தாத்தாவின் பெயர்களைச் சொன்னாள்.

அவர்கள் ஆபிரகாமின் உறவினர்கள் என்று வேலைக்காரன் அறிந்தான். அவர்கள் இரவைக் கழிக்க நிறைய இடங்கள் இருப்பதாக ரெபெக்காள் கூறினார். பின்னர் அவள் வேலைக்காரனை விட்டுவிட்டு வீட்டிற்கு ஓடி வந்து இந்த உரையாடலைப் பற்றி தனது குடும்பத்தினரிடம் கூறினாள். அவளுடைய சகோதரன் லாபான், அவன் விலைமதிப்பற்ற நகைகளைக் கண்டதும், அவளுக்கு இவற்றைக் கொடுத்தது யார் என்று பார்க்க விரைந்தான். அவர் ஆபிரகாமின் வேலைக்காரனிடம், "வாருங்கள், நாங்கள் உங்களுக்கும் உங்கள் வேலைக்காரர்களுக்கும் உங்கள் ஒட்டகங்களுக்கும் ஒரு இடத்தை தயார் செய்துள்ளோம்!" அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்தவுடன், வேலைக்காரன் அவர்களுடன் அமர்ந்து உணவு சாப்பிட அழைக்கப்பட்டார்.

ஆனால் அவர், "இந்த உணவை சாப்பிடுவதற்கு முன், நான் கேட்க வேண்டும்." ஆபிரகாம் தனக்குக் கொடுத்த வேலையைப் பற்றி அவர்களிடம் கூறினார். அப்போது அவர், "நான் ஜெபித்து, ஈசாக்கிற்கு சரியான பெண்ணைக் காட்டும்படி கர்த்தரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அடையாளம், அவள் எனக்கும் என் ஒட்டகங்களுக்கும் தண்ணீர் வார்த்தாள் என்றான். ரெபெக்காள் அதைச் சரியாகச் செய்தாள். ஈசாக்கின் மனைவியாக கர்த்தர் தேர்ந்தெடுத்த பெண் இவள் என்று நான் நம்புகிறேன்." இதனைக் கேட்ட லாபானும் அவனுடைய தந்தையும் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்கள் அவருக்கு உடன்பட்டு உடனடியாக ஆசீர்வாதம் செய்தனர். மறுநாள் காலையில் ரெபெக்காவிடம் ஆபிரகாமின் வேலைக்காரனுடன்

சென்று ஈசாக்கை மணந்துகொள்ள விருப்பமா என்று கேட்டார்கள். அவள் போக தயாராக இருப்பதாக சொன்னாள். எனவே, அவர்கள் ரெபெக்காளை ஆசீர்வதித்து, வேலைக்காரனுடன் அனுப்பினார்கள். ஈசாக்கு வயலில் இருந்தபோது, தூரத்தில், வேலைக்காரனின் ஒட்டக வண்டியைப் பார்த்தான். அதனால் அதை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான். ரெபெக்காள் ஈசாக்கு வழியில் வருவதைக் கண்டாள். அவள் வேலைக்காரனிடம், "அந்த மனிதன் யார்?" என்று கேட்டாள் அவர்தான் என் எஜமான், ஈசாக்கு." அதனால் ரெபெக்காள் முக்காடு போட்டுக் கொண்டாள். பிறகு வேலைக்காரன் ஈசாக்கிடம் முழு விவரத்தையும் சொன்னான். எனவே ஈசாக்கு ரெபெக்காளைத் தன் மனைவியாகக் கொண்டான், அவர்களுக்கிடையே இருந்த அன்பு அதிகமாக இருந்தது.

19 பிறப்புரிமை சொத்தை அலட்சியம் செய்தல்

ஈசாக்கு

ஆதியாகமம் 25

சாராள் இறந்த பிறகு, ஆபிரகாம் கேத்துராள் என்ற பெண்ணை மணந்தார். அவர்களுக்கு ஆறு மகன்கள் இருந்தனர். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஆபிரகாம் தான் இறக்கப் போகிறார் என்பதை அறிந்ததும், அவர் கேத்துராவுக்கும் அவளுடைய மகன்களுக்கும் பரிசுகளைக் கொடுத்து, அவர்களை கிழக்கு தேசத்திற்கு அனுப்பினார். பின்னர் அவர் தனக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் ஈசாக்கிற்குக் கொடுத்தார். ஆபிரகாம் 175 வயதில் இறந்தார். சாராள் அடக்கம் செய்யப்பட்ட அதே குகையில் ஈசாக்கும் இஸ்மவேலும் அவரை அடக்கம் செய்தனர். திருமணமாகி இருபது வருடங்கள் கழித்து, ஐசக் தனது மனைவிக்கு குழந்தை பிறக்க முடியாததால் பிரார்த்தனை செய்தார். கர்த்தர் அவனுடைய ஜெபத்திற்கு பதிலளித்தார், ரெபெக்காள் இரட்டை ஆண் குழந்தைகளுடன் கர்ப்பமானார். அவளது கருவுற்றகாலம் முடியும் தருவாயில், அவள் கருப்பைக்குள் சண்டை நடப்பது போல் உணர்ந்தாள். அவள் மிகவும் வேதனையில் இருந்தாள், "கர்த்தாவே, எனக்கு என்ன நடக்கிறது?" என்று அவள் ஜெபித்தாள்,

"உனக்குள் இரண்டு தேசங்கள் உள்ளன. உன் வயிற்றில் இருந்து இரண்டு குழக்கள் வரும். ஒருவர் மற்றவரை விட வலிமையானவராக இருப்பார், மூத்தவர் இளையவருக்கு சேவை செய்வார். அவர்கள் மூத்தவனுக்கு ஏசா என்று பெயரிட்டனர், அதாவது "முடியுடையவர்." அவரது சகோதரர் ஏசாவின் குதிகால் பிடித்து பிறந்தார். அவர்கள் அவருக்கு யாக்கோபு என்று பெயரிட்டனர், இந்த இரண்டு ஆண் குழந்தைகள் பிறக்கும் போது ஐசக்கிற்கு அறுபது வயது. ஒரு மனிதனாக, ஏசா வேட்டையாடுவதை உள்ளடக்கிய ஒரு வெளிப்புற மனிதனாக திறமையானான். ஜேக்கப் அமைதியாக இருந்தார், வீட்டிலேயே இருக்க விரும்பினார். ரெபெக்காள் யாக்கோபை விரும்பினாள், ஆனால் ஈசாக்கு காட்டில் உள்ளவற்றின் சுவையை விரும்பினான், அதனால் அவன் ஏசாவை விரும்பினான். ஒரு நாள், ஏசா ஒரு பயணத்தில் களைத்துப்போய் வீட்டிற்கு வந்தான். அவர் யாக்கோபு ஒரு பாணையில் கூழ் சமைப்பதைக் கண்டான். அவன் கூறினான், "நான் சோர்வாகவும் பசியாகவும் இருக்கிறேன். அந்த சிவப்புக் கூழ் சிலவற்றை எனக்குக் கொடு என்றான்." ஜேக்கப், அப்படியானால் "ஒன்று செய்வோம்- உன் பிறப்புரிமைக்கான சொத்தை எனக்கு கொடு என்றான். அதற்கு ஏசா "அது ஒரு ஒப்பந்தம்! நான் பசியால் இறந்தால் எனது பிறப்புரிமை எனக்கு எந்த நன்மையும் செய்யாது. இப்போது எனக்கு கூழை கொடு, எனக்கு முழு பாணையும் வேண்டும்." ஜேக்கப், "இல்லை. உனது பிறப்புரிமையின் சொத்தை எனக்குக் கொடுப்பதாக நீ முதலில் சத்தியம் செய்ய வேண்டும்." "நான் உன்னிடம் சத்தியம் செய்கிறேன். பிறப்புரிமை சொத்து உன்னுடையது. ஏசா மனமுவந்து சாப்பிட்டு குடித்துவிட்டு எழுந்து சென்றுவிட்டார். அதுமுதல் ஏசாவைப் பற்றி, "அவன் தன் பிறப்புரிமையின் சொத்தை இகழ்ந்தான்" என்று கூறப்பட்டது. மேலும், மக்கள் ஏசாவை "ஏதோம்" என்று அழைத்தனர். அதற்குக் காரணம் அந்த சிவப்புக் கூழ் மீது அவன் வைத்திருந்த மதிப்பு.

20 அவள் என்சகோதரி.

ஈசாக்கு

ஆதியாகமம். 26:1-11

தேவன் அவருக்குத் தோன்றி, "எகிப்துக்குப் போகாதே. நீங்கள் வெளிநாட்டவராக இருந்தாலும், இந்த மண்ணில் இருங்கள். நான் உன்னை ஆசீர்வதிப்பேன், உன் தந்தை ஆபிரகாமுக்கு நான் கொடுத்த வாக்குறுதிகள் அனைத்தையும் உனக்குத் தருவேன். உங்கள் சந்ததியினர் நட்சத்திரங்களைப் போல எண்ணுவது கடினமாக இருக்கும். நான் அவர்களுக்கு இந்த தேசம் முழுவதையும் கொடுப்பேன்,

அவர்கள் மூலம் பூமியிலுள்ள எல்லா தேசங்களும் ஆசீர்வதிக்கப்படும். "எனவே, ஈசாக்கு எகிப்துக்குச் செல்லவில்லை, மாறாக பெலிஸ்தியர்களின் ராஜாவான அபிமெலேக்கின் தேசத்தில் குடியேறினார்.

ரெபெக்காள் அழகான பெண் என்று அங்கிருந்தவர்கள் பார்த்ததும், ஈசாக்கிடம் அவளைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அவளால் அவர்கள் தன்னைக் கொன்றுவிடுவார்கள் என்று எண்ணி, அவர் உடனடியாக தனது வாழ்க்கையைப் பற்றி கவலைப்பட்டார். எனவே அவர், "அவள் என் சகோதரி" என்றார். ஈசாக்கு அங்கு சிறிது நேரம் இருந்தபோது, ராஜா தனது ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்த்தார், ஈசாக்கு ரெபெக்காளை கட்டிப்பிடித்து முத்தமிடுவதைக் கண்டார். அரசன் அவனை அழைத்து, "இந்தப் பெண் உன் மனைவி! அவள் உங்கள் சகோதரி என்று ஏன் எல்லோரிடமும் சொன்னீர்கள்?

"அவளால் தான் கொல்லப்படலாம் என்று தான் பயந்ததை ஈசாக்கு விளக்கினார். அரசன், "எங்கள் அனைவரையும் ஆபத்தில் ஆழ்த்திவிட்டீர்கள். எங்கள் ஆண்களில் ஒருவர் அவளுடன் எளிதில் தவறாக நடந்து கொள்ள முடியும். அப்படியானால், நாங்கள் எல்லாரும் அதனால் கஷ்டப்பட்டிருப்போம்." எனவே அபிமெலேக்கு தன் மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு எச்சரிக்கையை அனுப்பினார். "யாராவது ஈசாக்கை அல்லது அவருடைய மனைவிக்குத் தீங்கு செய்தால், அந்த நபர் கொல்லப்படுவார்."

21 கிணறு தோண்டுவவர்

ஈசாக்கு

ஆதியாகமம் 26:12-33

ஐசக் பெலிஸ்தியர்களிடையே வாழ்ந்தபோது ஒரு விவசாயி. கர்த்தர் அவருடைய அறுவடையை மிகவும் ஆசீர்வதித்தார், அவர் மேலும் மேலும் செல்வந்தரானார். இறுதியில், பெலிஸ்தியர்கள் பொறாமைப்படும் அளவுக்கு அவருடைய செல்வம் மிகவும் அதிகமாக இருந்தது. ஆபிரகாம் தோண்டிய சில கிணறுகளை அடைக்க முடிவு செய்தனர். காலப்போக்கில், அபிமெலேக்கு ஐசக்கை தங்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறும்படி கேட்டுக் கொண்டார். அவர் கூறினார், "நீங்கள் மிகவும் சக்திவாய்ந்தவராகிவிட்டீர்கள். நீங்கள் எங்களுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருப்பதாக நாங்கள் உணர்கிறோம். "ஐசக் வேறொரு பள்ளத்தாக்குக்குச் சென்றார், அவருடைய ஊழியர்கள் ஆபிரகாமின் கிணறுகளில் சிலவற்றைத் துண்டித்தனர். புதிதாக சிலவற்றையும் தோண்டினர். திடீரென்று அவர்கள் விலைமதிப்பற்ற நீருற்று தண்ணீரைக் கண்டார்கள். அப்பகுதி கால்நடை மேய்ப்பவர்கள், "அந்த தண்ணீர் எங்களுக்கு சொந்தமானது" என்றனர். எனவே ஈசாக்கின் வேலைக்காரர்கள் போய் மற்ற கிணறுகளைத் தோண்டி, மறுபடியும் தண்ணீரைக் கண்டார்கள். மீண்டும், மேய்ப்பவர்கள், "அது எங்கள் தண்ணீர்" என்று கூறினர், அவர்கள் மற்றொரு பகுதிக்குச் சென்று மேலும் சில கிணறுகளை தோண்டினர். இந்த முறை, அவர்கள் கண்டுபிடித்த தண்ணீரைப் பற்றி யாரும் வாதிடவில்லை.

"இறுதியாக! கர்த்தர் ஈசாக்கு நமக்கு இடமளித்தார். இந்த இடத்தில் நாம் இப்போது முன்னேறலாம். அவர் அந்த இடத்தை, "ரெகோபோத்" என்று அழைத்தார். அவர்களைக் கண்டதும், "கோபத்தில் என்னை அனுப்பிவிட்டீர்கள். இப்போது ஏன் என்னிடம் வந்தாய்?" என்று அபிமெலேக் கூறினார், "இவ்வளவு காலம் ஆண்டவர் உங்களோடு இருந்தார் என்பது எங்களுக்குத் தெளிவாகத் தெரிகிறது. நாங்கள் உங்களுடன் ஒரு ஒப்பந்தத்தை விரும்புகிறோம். நீங்கள் எங்களிடையே வாழ்ந்தபோது நாங்கள் உங்களுக்கு நல்லவர்களாக இருந்தோம். ஆம், நாங்கள் உங்களை அனுப்பிவிட்டோம், ஆனால் அது நிம்மதியாக இருந்தது. இப்போது, நீங்கள் எங்களை அதே வழியில் நடத்துவீர்கள், எங்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்க மாட்டீர்கள் என்பதை ஒப்புக்கொள்வோம். "எனவே, ஐசக் ஒரு விருந்து தயாரித்தார், அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக சாப்பிட்டு குடித்தார்கள். மறுநாள் காலையில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒருவரோடு ஒருவர் சமாதானமாக வாழ்வதாக உறுதிமொழி கொடுத்தனர். அபிமெலேக்கும் அவனுடைய தூதுக்குழுவும் சென்றதும், ஊழியர்கள் வந்து தங்கள் புதிய கிணற்றைப் பற்றி ஈசாக்கிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள், "தண்ணீர் கிடைத்துவிட்டது" என்றார்கள். அதனால் அவர் அந்த இடத்திற்குப் பெயர்-செபா என்று பெயரிட்டார், அதாவது "சத்தியத்தின் கிணறு".

22 திருடப்பட்ட ஆசீர்வாதம்

யாக்கோபு

ஆதியாகமம் 27

ஐசக் வயதாகும்போது, அவர் பார்வை மங்கலானது. மேலும் அவர் விரைவில் இறந்துவிடுவார் என்று நினைத்தார். அதனால் ஏசாவுக்கு குடும்ப ஆசீர்வாதம் கொடுக்க முடிவு செய்தார். அவர் கூறினார், “காட்டிற்கு போய் வேட்டையாடி, நான் விரும்பும் வழியில் அதை தயார் செய். நான் சாப்பிட்ட பிறகு, நான் உங்களுக்கு குடும்பத்தை ஆசீர்வதிப்பேன். ”இதைக் கேட்ட ரெபெக்காள் யாக்கோபிடம் சொன்னாள். அவள், “போய் இரண்டு வெள்ளாடுகளை எடுத்து வா. நான் அவற்றை உன் தந்தைக்கு உணவாகத் தயார் செய்து, அவருக்குப் பிரியமான வழியைச் செய்வேன். நீ அவருக்குச் சேவை செய்து ஆசீர்வாதத்தைப் பெறு.” ஜேக்கப் கூறினார், “ஏசா ஒரு முடியுள்ள மனிதர், எனக்கு மென்மையான தோல் இருக்கிறது. என் தந்தை என்னைத் தொட்டால், நான் அவரை ஏமாற்ற முயற்சிக்கிறேன் என்று அவருக்குத் தெரியும். அவர் எனக்கு ஆசீர்வாதத்திற்குப் பதிலாக ஒரு சாபத்தைத் தருவார்!” ரெபெக்காள், “உன் மேல் வருகின்ற சாபம் என் மீது இருக்கட்டும்! நீ போய் நான் சொன்னபடியே செய்.” யாக்கோபு போய் இரண்டு ஆடுகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்து தன் தாயிடம் கொடுத்தான்.

அவள் ஏசாவை போல வேட்டையாடும் ஆடைகளை அணிவதற்குக் கொடுத்தாள். அவள் உணவைத் தயாரித்த பிறகு, அவள் யாக்கோபின் கைகளையும் கழுத்தின் பின்புறத்தையும் ஆட்டின் தோலால் மூடினாள். ஜேக்கப் உணவை அவனது தந்தையின் கூடாரத்திற்கு எடுத்துச் சென்றான்.

அவன், “அப்பா” என்றான். ஈசாக்கு தன் மங்கி போன கண்களை அவன் பக்கம் திருப்பினான். “ஆம், மகனே, நீ யார்?” “நான் ஏசா. எழுந்து சாப்பிடுங்கள், அதனால் நீங்கள் எனக்கு ஆசீர்வாதம் தருவீர்கள்.” ஐசக் கூறினார், “நீ இவ்வளவு வேகமாக திரும்பி வந்ததில் எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது! “உம் கர்த்தர் என்னுடன் இருந்தார், எனக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தார்.” ஐசக், யாக்கோபை நோக்கி “என்னுடன் நெருங்கி வா என்றான், அதனால் நீ உண்மையில் ஏசாவா என்பதை நான் உறுதிப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.” எனவே ஜேக்கப் அருகில் சென்றான், ஐசக் கையை நீட்டி அவன் கையைத் தொட்டான். அது ஏசாவின் கையைப் போல் முடியுடன் இருந்தது. ஐசக் பிறகு யாக்கோபின் கழுத்தின் பின்பகுதியை எட்டினான். மீண்டும் ஒருமுறை அது முடியாக இருப்பதைக் கண்டான். அவன், “மகனே, நான் குழம்பிவிட்டேன். உன் குரல் ஜேக்கப் போல் தெரிகிறது, ஆனால் உங்கள் தோல் ஈசாவைப் போல உணர்கிறது. நீங்கள் உண்மையிலேயே ஏசாவா?” “ஆமாம், அப்பா, நான் ஏசா. “சரி... உம்... தயவு செய்து, எனக்குச் சாப்பாடு பரிமாறவும்.” ஜேக்கப் தன் தந்தைக்கு உணவைப் பரிமாறினான். ஏசா எப்படித் தயார் செய்திருப்பாரோ அப்படியே சுவைத்தது. யாக்கோபை ஐசக் இன்னும் நம்பவில்லை. அதனால் தன் மகனை வந்து முத்தம் கொடுக்கச் சொன்னான். ஜேக்கப் தன் தந்தையை முத்தமிடச் சாய்ந்தபோது, ஐசக் தன் மகன் அணிந்திருந்த ஆடைகளை மணந்தான். அது வெளிப்புற வாசனையுடன் இருந்தது. அவர் கூறினார், “என் மகனின் வாசனை ஒரு வயல் வாசனை போன்றது - கர்த்தரால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டது! தேவன் உனக்கு வானத்தின் பனியையும் பூமியின் செல்வத்தையும் தருவாராக: தானியம் மற்றும் புதிய திராட்சரசம் மிகுதியாக! தேசங்கள் உனக்கு சேவை செய்யட்டும், மக்கள் உன்னை வணங்கட்டும். நீ உன் சகோதரர்களுக்கு எஜமானராக இருப்பாய், உன் தாயின் மகன்கள் உன்னை வணங்குவார்கள். உன்னைச் சப்பிப்பவர்கள் சபிக்கப்படுவார்கள், உன்னை ஆசீர்வதிப்பவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள். ” யாக்கோபு கூடாரத்தை விட்டு வெளியேறிய உடனேயே, ஏசா தான் தயார் செய்த இறைச்சியுடன் உள்ளே வந்தான். “அப்பா, நான் உனக்காகத் தயார் செய்து வைத்திருக்கும் உணவை எழுந்து சாப்பிடுங்கள். பிறகு நீங்கள் எனக்கு ஆசி வழங்கலாம்.” ஐசக் நிமிர்ந்து பார்த்தார். “நீ யார்?” “நான் ஏசா, உங்கள் முதல் மகன்.” ஐசக் நடுங்க ஆரம்பித்தான். “அப்படியானால் உனக்கு முன் எனக்கு சாப்பாடு யார் கொண்டு வந்தது? நான் அவனை ஆசீர்வதித்தனே என்றான். உண்மையில், ஆசீர்வாதம் அவருடையது.” ஏசா அதிர்ச்சியடைந்தான். அவன், “என்னையும் ஆசீர்வதியுங்கள், என் தந்தையே!” என்று கத்தினான். நான் அவனை உனக்கு அதிபதியாக்கி விட்டேன். அவருடைய உறவினர்கள் அனைவரும் அவனுக்கு சேவை செய்வார்கள். நான் அவருக்கு எல்லாவற்றையும் கொடுத்தேன். நான் உனக்கு வேறு என்ன கொடுக்க முடியும்? ஏசா தன் தகப்பனை நோக்கி: என் தகப்பனே, இந்த ஒரே ஆசீர்வாதம் மாத்திரமா உம்மிடத்தில் உண்டு? என் தகப்பனே, என்னையும் ஆசீர்வதியும் என்று சொல்லி, ஏசா சத்தமிட்டு அழுதான். அப்பொழுது அவன் தகப்பனாகிய ஈசாக்கு அவனுக்குப் பிரதியுத்தரமாக: உன் வாசஸ்தலம் பூமியின் சாரத்தோடும் உயர வானத்திலிருந்து இறங்கும் பனியோடும் இருக்கும். உன் பட்டயத்தினாலே நீ பிழைத்து, உன் சகோதரனைச் சேவிப்பாய்; நீ மேற்கொள்ளும் காலம் வரும்போதோ, உன் கழுத்திலிருக்கிற அவனுடைய நுகர்தடியை முறித்துப்போடுவாய் என்றான். யாக்கோபைத் தன் தகப்பன் ஆசீர்வதித்ததினிமித்தம் ஏசா யாக்கோபைப் பகைத்து: என் தகப்பனுக்காகத் துக்கிக்கும் நாட்கள் சீக்கிரமாய் வரும், அப்பொழுது என் சகோதரனாகிய யாக்கோபைக் கொன்றுபோடுவேன் என்று ஏசா தன் இருதயத்திலே சொல்லிக் கொண்டான். ரெபெக்காள் அதைக் கேட்டு, யாக்கோபிடம் கூற

விரைந்தாள். “நீ வெளியேற வேண்டும். என் சகோதரன் வீட்டிற்கு போ! ஏசா கோபம் தணிந்தவுடன் நான் உன்னை வரவழைப்பேன். சீக்கிரம் போ. உங்கள் இருவரையும் ஒரே நாளில் இழக்க நான் விரும்பவில்லை” ஜேக்கப்பின் பயணத்திற்கு ஐசக்கின் அனுமதியைப் பெற்றாள். யாக்கோபு ரெபெக்காவின் நாட்டிற்குச் சென்று ஒரு மனைவியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று ஐசக் ஒப்புக்கொண்டார்.

23 ஜேக்கப்பின் இரண்டு மனைவிகள்

யாக்கோபு

ஆதியாகமம் 28 - 29:30

ஜேக்கப் தனது தாயின் நாட்டிற்கு தனது பயணத்தைத் தொடங்கினார். அவனுடைய தந்தை, “நீ கானானியப் பெண்ணை மணக்கக் கூடாது. உன் தாயின் குடும்பத்திற்குச் சென்று அங்கு ஒரு மனைவியைக் கண்டுபிடி. ஆபிரகாமுக்கு அவர் வாக்களித்த ஆசீர்வாதங்களை கர்த்தர் உனக்கு வழங்கட்டும்!” ஜேக்கப் நாள் முழுவதும் பயணம் செய்தார். அன்று இரவு, அவர் தரையில் தூங்கினார், தலையணைக்கு ஒரு பாறையைப் பயன்படுத்தினார், இரவில் அவர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும் ஏணியைக் கண்டார். அங்கே தேவதூதர்கள் ஏறி இறங்கினார்கள்! ஆண்டவர் ஏணியின் மேல் நிற்பதைக் கண்டு, “நான் ஆபிரகாம் மற்றும் உன் தந்தை ஈசாக்கின் தேவனாகிய கர்த்தர். இந்த நிலத்தை உனக்கும் உன் சந்ததிக்கும் கொடுக்கிறேன். அவர்களால் பூமி முழுவதும் ஆசீர்வதிக்கப்படும்! நான் உன்னுடன் இருக்கிறேன், நீ போகும்போது உன்னைக் கவனிப்பேன். நான் உன்னை இந்தத் தேசத்துக்குத் திரும்பக் கொண்டு வருவேன்.” திடீரென்று ஜேக்கப் எழுந்து பயந்தான். அவர் கூறினார், தேவன் இங்கே இருக்கிறார், இது தேவனின் வீடு மற்றும் சொர்க்கத்தின் வாசல்!

“அவர் தலையணையாகப் பயன்படுத்திய பாறையை எடுத்து பலிபீடத்தைக் கட்ட பயன்படுத்தினார். அதன் மீது எண்ணெயை ஊற்றி, அந்த இடத்திற்கு பெத்தேல் என்று பெயரிட்டார், அதாவது “தேவனின் வீடு”. “கர்த்தர் என்னைக் கவனித்து, என்னைப் பாதுகாத்து, என்னை இந்த நாட்டிற்குத் திரும்பக் கொண்டுவந்தால், அவர் என் தேவனாக இருப்பார், அவர் எனக்குக் கொடுக்கும் எல்லாவற்றிலும் பத்தில் ஒரு பங்கைக் கொடுப்பேன்” என்று அவர் கூறினார். அவரது தாயின் சகோதரர் வீட்டிற்கு வந்தான். அவனுடைய மாமா லாபான் அவனை மகிழ்ச்சியுடன் வரவேற்றான். லாபானுக்கு இரண்டு மகள்கள் இருந்தனர். மூத்தவள் லேயாள், இளையவள் ராகேல்ப் அவள் அழகாக இருந்தாள். ஒரு மாதத்தின் முடிவில், லாபான் யாக்கோபை நோக்கி, “எனக்காக வேலை செய், உனக்கு நான் கூலி தருகிறேன். உங்கள் விலை என்ன?” என்று ஜேக்கப் கூறினார், “உன் இளைய மகள் ராகேலுக்காக நான் உனக்காக ஏழு வருடங்கள் உழைக்கிறேன்.” லாபான் ஒப்புக்கொண்டு, “இது ஒரு ஒப்பந்தம்!” அதனால் ஜேக்கப் லாபானிடம் ஏழு ஆண்டுகள் வேலை செய்தார், அது சில நாட்கள் போல் தோன்றியது. ராகேல் மீது அவருக்கு இருந்த அத்தீத அன்பு காரணமாக, அந்த நேரத்தின் முடிவில், லாபான் மக்களை ஒரு திருமண விருந்துக்கு அழைத்தார். தக்க சமயத்தில் தன் மகளை அழைத்து வந்து யாக்கோபுக்குக் கொடுத்தான். காலையில்தான் ஜேக்கப் தன் மாமா தனக்கு மூத்த மகளான லேயாளை தனக்கு கொடுத்ததை உணர்ந்தான். அவன் கோபமடைந்தான்! அவன் லாபானிடம் சென்று, “என்னை ஏன் ஏமாற்றினாய்? நான் ராகேலை காதலிக்கிறேன் தெரியுமா! நான் அவளுக்காக ஏழு வருடங்கள் உமக்கு சேவை செய்தேன்.” லாபான் சொன்னார், “நம் நாட்டில், மூத்தவள் திருமணம் செய்து கொள்ளும் வரை இளைய மகளுக்குத் திருமணம் செய்ய அனுமதி இல்லை. ஆனால், நாம் செய்யக்கூடியது இதுதான். லேயாளின் திருமண வாரத்தையை நிறைவேற்றுங்கள், பிறகு நான் உனக்கு ராகேலை தருகிறேன், அவளும் உன் மனைவியாகலாம். இதற்கு உங்களுக்கு இன்னும் ஏழு வருடங்கள் மட்டுமே செலவாகும். ”எனவே ஜேக்கப் ஒப்புக்கொண்டார், ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு, அவர் ராகேலையும் மணந்தார்.

24 புள்ளிகள், புள்ளிகள்

யாக்கோபு

ஆதியாகமம் 29:31- 31:3

ஜேக்கப் தனது மாமா லாபானிடம் தனது இரண்டு மனைவிகளைப் பெற மொத்தம் பதினான்கு ஆண்டுகள் உழைத்தார். அவர் லேயாளை விட ராகேலை நேசித்தார் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது.

லேயாள் நேசிக்கப்படாததைக் கர்த்தர் கண்டார், அதனால் அவர் ராகேலைக் குழந்தைகளைப் பெறவிடாமல் தடுத்தார். லேயாளுக்கு நான்கு மகன்கள் பிறந்த பிறகு, ராகேல் மிகவும் பொறாமை கொண்டாள், அவள் யாக்கோபை நோக்கி, “எனக்கு ஒரு மகனைக் கொடுங்கள் அல்லது நான் இறந்துவிடுவேன்!” என்று கத்தினாள். அவன், “நான் பிள்ளை கொடுக்க தேவனா? நான் உன்னை மலடியாக ஆக்கவில்லை. அவள், “என் வேலைக்காரியுடன் சேர்ந்து குழந்தைகளை பெற்று தா என்றாள். ஜேக்கப் ஒப்புக்கொண்டார், விரைவில் வேலைக்காரி குழந்தைகளைப் பெற ஆரம்பித்தாள்.

திடீரென்று லேயாளால் குழந்தைகளைப் பெற முடியவில்லை. அதனால் அவள் தன் வேலைக்காரியை யாக்கோபுக்குக் கொடுத்தாள். விரைவில், மூன்று பெண்களுடன், ஜேக்கப் பத்து மகன்களையும் ஒரு மகளையும் பெற்றார். அந்த நேரத்தில் கர்த்தர் ராகேலுக்கு ஒரு மகனைப் பெற்றெடுக்க அனுமதித்தார். அவள் அவனை யோசேப்பு என்று அழைத்தாள். அவன் பதினொராவது மகன். இந்த நேரத்தில், ஜேக்கப் லாபானிடம் சென்று, “நான் என் வீட்டிற்குத் திரும்ப விரும்புகிறேன். என் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் அழைத்துக்கொண்டு செல்ல எனக்கு சுதந்திரம் கொடுங்கள்.” லாபான், ஜேக்கப், என்னிடம் கருணை காட்டு, விட்டுவிடாதீர்கள். உங்களால் கர்த்தர் என்னை ஆசீர்வதித்தார் என்பதை அறிந்து கொண்டேன். நீங்கள் என்ன கேட்டாலும் கொடுக்கிறேன்.” ஜேக்கப், “நீங்கள் எனக்கு எதுவும் கொடுக்க வேண்டியதில்லை. மாறாக, மந்தையின் ஒரு பகுதியை வைத்து எனது செல்வத்தை வளர்த்துக் கொள்ள என்னை அனுமதியுங்கள்.” “நான் உங்கள் மந்தைகளை மேற்பார்வையிடுவேன், ஆனால் புள்ளிகள், புள்ளிகள் அல்லது கோடுகளுடன் பிறக்கும் அனைத்து ஆடுகள் மற்றும் செம்மறி ஆடுகளையும் நான் பராமரிப்பேன். மீதியை நீ வைத்துக்கொள். இந்த வழியில், நான் உங்களிடமிருந்து திருடுகிறேனா என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். எனது மந்தைகளை சரிபார்த்து, அவை அனைத்திலும் சரியான அடையாளங்கள் உள்ளதா என்று பாருங்கள். “லாபான் இந்த நிபந்தனைகளுக்கு ஒப்புக்கொண்டார், அதனால் யாக்கோபு உடனடியாக அனைத்து புள்ளிகள், புள்ளிகள் அல்லது கோடுகள் உள்ள விலங்குகளை மந்தையிலிருந்து பிரித்தார். அவர் தனது மகனுடன் அவர்களை அனுப்பி வைத்தார், அதனால் ஜேக்கப் இந்த புதிய உடன்படிக்கையை லாபானின் மந்தைகளுடன் தொடங்கினார். இந்த செயல்முறையைப் பயன்படுத்தி, மந்தையின் பலம் வாய்ந்தவை அனைத்தும் அவனுடையவை என்பதையும், மந்தையின் பலவீனமானவை அனைத்தும் லாபானுடையவை என்பதையும் உறுதிப்படுத்தினார். விரக்தியில், லாபான் நன்மையைப் பெறுவதற்காக தங்கள் ஒப்பந்தத்தை பத்து முறை மாற்றினார். அப்படியிருந்தும், ஜேக்கப் பல ஆண்டுகளாக மிகவும் பணக்காரர் ஆனார். ஒரு நாள், அவர் தனது மைத்துனர்களுக்கு இடையே நடந்த உரையாடலைக் கேட்டார். அவர்கள், “யாக்கோபு எங்கள் தகப்பனுடையதை எடுத்துக்கொண்டு தன் செல்வத்தைக் கட்டினான்” என்றார்கள். லாபானின் மனப்பான்மை தன்னை நோக்கி மாறியதையும் அவன் கவனித்தான். கர்த்தர் யாக்கோபை நோக்கி, “நான் உன் பிதாக்களுக்குக் கொடுத்த தேசத்திற்குத் திரும்பிப் போ, நான் உன்னுடன் இருப்பேன்” என்றார்.

25 லாபான்

யாக்கோபு

ஆதியாகமம் 31:4 - 55

யாக்கோபு தனது இரண்டு மனைவிகளுடன் தனிப்பட்ட உரையாடலை நடத்த விரும்பினார், அதனால் அவர்கள் வயலில் சந்தித்தனர். அவர் அவர்களிடம், “உங்கள் தந்தைக்காக நான் கடினமாக உழைத்தேன், அவர் எங்கள் ஒப்பந்தத்தை பத்து முறை மாற்றினார். கர்த்தர் என்னைப் பாதுகாத்தார், லாபான் எங்கள் ஒப்பந்தத்தை மாற்றிய ஒவ்வொரு முறையும், ஆட்டுக்குட்டிகள் எவ்வாறு பிறந்தன என்பதை கர்த்தர் மாற்றினார். இப்போது உன் அப்பா என் மீது கோபமாக இருக்கிறார். ஆகவே, தேவனின் தூதன் என் தந்தையின் நாட்டிற்குத் திரும்பும்படி என்னிடம் கூறினார். அவர்கள், “கர்த்தர் சொன்னதைச் செய்யுங்கள். எங்கள் தந்தை எங்களை உங்களுக்கு விற்றுவிட்டு பணத்தை செலவழித்தார். எங்களுக்கும் எங்கள் குழந்தைகளுக்கும் சொந்தமில்லாத எதையும் நீங்கள் அவரிடமிருந்து பெறவில்லை. ”ஆகவே, லாபானிடம் சொல்லாமல், யாக்கோபு தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, கானாணை நோக்கி தனது மந்தைகளை ஒட்ட ஆரம்பித்தான். அவர்கள் புறப்படுவதற்கு முன், ராகேல் தன் தந்தையின் குடும்பச் சிலையைத் திருடிச் சென்றாள். மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, யாக்கோபு வெளியேறியதை லாபான் கேள்விப்பட்டார். அவர் உடனடியாக ஒரு குழுவை அழைத்துச் சென்று ஜேக்கப்பைப் பின்தொடர்ந்தார். அவனைப் பிடிக்க ஏழு நாட்கள்

ஆனது. முந்தைய நாள் இரவு, கர்த்தர் லாபானுக்குத் தோன்றி, “கவனியுங்கள்! யாக்கோபுக்கு நல்லது கெட்டது எதுவுமே செய்யாதே.” அடுத்த நாள், லாபான் யாக்கோபைச் சந்தித்து, “ஏன் எனக்கு இப்படிச் செய்தாய்? இரவிலே திருடனைப்போல் விட்டுவிட்டு, என் மகள்களையும் பேரக்குழந்தைகளையும் சிறைக்கைதிகளாகப் பிடித்துக்கொண்டுபோனாய். நீ என்னிடம் சொன்னால், நான் ஒரு பெரிய விருந்து வைத்து உங்களை ஒரு திறமையுடன் அனுப்பியிருப்பேன்.” “இப்போது நீ என்னை அவமானப்படுத்திவிட்டாய், நான் விரும்பினால், நான் உன்னை இங்கேயே அழிக்க முடியும். ஆனால் நேற்று இரவு, உன் பிதாக்களின் தேவன் உன்னை ஒன்றும் செய்யாதே, என்று என்னிடம் கூறினார். “நீங்கள் வீடற்றிருப்பதையும் வீட்டிற்குச் செல்ல விரும்புவதையும் என்னால் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்று நினைக்கிறேன். ஆனால், என் குடும்பச் சிலையை ஏன் திருடினாய்?” என்று கேட்டான் ஜேக்கப், “நான் உன் சிலையைத் திருடவில்லை. நீங்களே பாருங்கள். எங்கள் கூடாரங்களைத் தேடுங்கள். நீங்கள் அதைக் கண்டுபிடித்தால், அதை எடுத்தவனை நான் கொன்றுவிடுவேன். ராகேல் எடுத்தது அவருக்குத் தெரியாது. யாக்கோபு, லேயாள் மற்றும் இரண்டு வேலைக்காரிகளின் கூடாரங்களை யாக்கோபு சோதித்தான். பின்பு ராகேலின் கூடாரத்திற்குள் சென்றார். அவள் சிலையை வைத்த இடத்தில் தன் ஒட்டக இருக்கையில் அமர்ந்திருந்தாள். அவள், “அப்பா, நிற்காததற்கு என்னை மன்னியுங்கள். எனக்கு மாதாந்திர மாதவிடாய் உள்ளது.” லாபான் அவளது கூடாரம் முழுவதும் தேடியும் அவனுடைய சிலையை காணவில்லை. இந்த நேரத்தில், யாக்கோபு கோபமடைந்தான். அவர், “நான் ஒரு குற்றவாளியைப் போல நீங்கள் என்னை இங்கு துரத்திவிட்டீர்கள். என்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் நீங்கள் தேடினீர்கள். உங்களுக்குச் சொந்தமான எதையும் கண்டுபிடித்தீர்களா? அதை வெளியே கொண்டு வந்து உங்கள் ஆட்கள் முன் வைக்கவும். “இல்லை, நீங்கள் எதையும் கண்டுபிடிக்கவில்லை! இருபது வருடங்கள் உங்களுக்காக உழைத்தேன். நான் பகலில் கடுமையான வெப்பத்தையும், இரவில் உறைபனியையும் தாங்கினேன். நான் அதிக தூக்கம் இல்லாமல் வேலை செய்தேன், அதனால் நீங்கள் செழிக்க முடியும். இந்தக் கஷ்டங்களைச் சகித்துக் கொண்டீர்கள், இன்னும் எல்லாவற்றிலும் நீங்கள் என்னைத் தவறாக நடத்துகிறீர்கள். “பிறகு என்ன தவறு நடந்ததோ அதற்கான அனைத்து இழப்பையும் நீங்கள் தாங்கிக் கொண்டீர்கள். யாராவது ஆடுகளை திருடினால் நான் உங்களுக்கு பணம் கொடுக்க வேண்டும். ஒரு மிருகம் ஆட்டுக்குட்டியைக் கொன்றது என்றால், திடீரென்று அது என் ஆட்டுக்குட்டிதான்.” “எங்கள் ஒப்பந்தத்தை பத்து முறை மாற்றிவிட்டீர்கள். கடவுள் விஷயங்களைச் சரியாகச் செய்யவில்லை என்றால் நான் இங்கே பணமின்றி நின்று கொண்டிருப்பேன். இப்போது அவர் உன்னிடமிருந்து என்னைக் காக்கிறார்.” லாபான், “உன்னிடம் உள்ள அனைத்தும் எனக்குச் சொந்தம். அவர்கள் என் மகள்கள்! அவர்கள் என் பேரன்கள்! அவை என் மந்தைகள்! ஆனால் இப்போது என்ன செய்ய முடியும்? மாற்ற முடியாத உறுதியான ஒப்பந்தம் செய்வோம். இங்குள்ள அனைவரும் அதற்கு சாட்சியாக இருப்பார்கள்.” எனவே எல்லா மனிதர்களும் கற்களை எடுத்து ஒரு மேட்டில் குவித்தார்கள். யாக்கோபும் லாபானும், எந்த மனிதனும் மேட்டின் மறுபுறம் செல்ல மாட்டார்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டனர். லாபான், “இந்தப் பாறைகள் நமக்குள் ஏற்பட்ட உடன்படிக்கை. நீங்கள் என் மகள்களை தவறாக நடத்த வேண்டாம் மற்றும் வேறு எந்த மனைவிகளையும் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டாம். “ஜேக்கப் பிறகு கர்த்தருக்கு பலியினை செய்தார், பிறகு அனைவரும் உணவருந்தினர். மறுநாள் காலை, லாபான் தன் மகள்களையும் பேரக்குழந்தைகளையும் முத்தமிட்டு, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். பின்னர் அவர் தனது வீட்டிற்கு திரும்பினார்.

26 இரண்டு முகாம்கள்

யாக்கோபு

ஆதியாகமம் 32 - 33

ஜேக்கப் மற்றும் அவரது குடும்பத்தினர் தனது தாய்நாட்டிற்கு திரும்பிச் சென்று கொண்டிருந்தனர். திடீரென்று தேவ தூதர்கள் அவரைச் சந்தித்தனர். அதனால், அவர் தனியாக இல்லை என்பதை அவர் அறிந்தார், எனவே அவர் அந்த இடத்தை “தேவ சேனை (மக்னாயீம்)” என்று அழைத்தார். அங்கிருந்து அவர் தனது சகோதரர் ஏசாவிடம் பணியாட்களை அனுப்பினார், “நான் எனது எல்லா உடைமைகளுடன் வீட்டிற்கு வருகிறேன், நீர் எனக்கு நன்மை செய்வீர்கள் என்று நம்புகிறேன். என்னை ஏற்றுக்கொள்.” யாக்கோபின் பணியாட்கள் திரும்பி வந்து, “உங்கள் சகோதரர் நானாறு பேருடன் வருகிறார்” என்றார்கள். இது யாக்கோபின் உள்ளத்தில் பயத்தை

உண்டாக்கியது. அவர் உடனடியாக எல்லாவற்றையும் இரண்டு முகாம்களாகப் பிரித்தார், "ஏசா ஒரு முகாமைத் தாக்கினால், மற்றொன்று தப்பிக்க முடியும்." அவர் ஜெபித்தார், ஆபிரகாம் மற்றும் ஈசாக்கின் தேவனே, நீங்கள் என்னை என் நாட்டிற்குத் திரும்பச் சொன்னீர்கள். நான் இங்கு செழிப்பேன் என்று சொன்னீர்கள். நீங்கள் என்னிடம் காட்டிய கருணைக்கு நான் தகுதியானவன் அல்ல. நான் கோலும் கையுமாக இந்த நிலத்தை விட்டு வெளியேறினேன். இப்போது நான் இரண்டு முகாம்களில் இருக்கிறேன். "தயவுசெய்து என்னை என் சகோதரனிடமிருந்து காப்பாற்றுங்கள். என் சந்ததியினர் கடலோர மணலைப் போல் எண்ணுவது கடினமாக இருக்கும் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். "பின்னர் அவர் தனது சகோதரருக்கு ஆடுகள், செம்மறி ஆடுகள், ஒட்டகங்கள், மாடுகள் மற்றும் கழுதைகள் அடங்கிய பரிசுகளைத் தயாரித்தார். அவர்களை மூன்று குழுக்களாகப் பிரித்து முன்னே அனுப்பினான். அவர் தனது ஊழியர்களிடம், "ஏசா முதல் குழுவிடம் வரும்போது, அவரிடம், 'உன் அடிமையான யாக்கோபு இவற்றை உங்களிடம் அனுப்புகிறான். பாருங்கள், நீங்கள் அவரை அங்கே பார்க்கலாம்.' "அவர் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது அதே விஷயத்தையே சொன்னார். இந்த விஷயங்கள் ஏசாவுக்கு இன்னும் மன்னிக்க உதவும் என்று அவர் நம்பினார். அவர் காலையில் தனது சகோதரனின் வருகைக்காக இரவைக் கழித்தார். தூக்கம் வராததால், யாக்கோபு பிந்தித் தனித்திருந்தான்; அப்பொழுது ஒரு புருஷன் பொழுது விடியுமளவும் அவனுடனே போராடி, அவனை மேற்கொள்ளாததைக் கண்டு, அவனுடைய தொடைச்சந்தைத் தொட்டார்; அதினால் அவருடனே போராடுகையில் யாக்கோபின் தொடைச்சந்து சுருக்கிற்று. அவர்: நான் போகட்டும், பொழுது விடிகிறது என்றார். அதற்கு அவன்: நீர் என்னை ஆசீர்வதித்தாலொழிய உம்மைப் போகவிடேன் என்றான். அப்பொழுது அவர்: உன் பேர் என்ன என்று கேட்டார்; யாக்கோபு என்றான். அப்பொழுது அவர்: உன் பேர் இனி யாக்கோபு என்னப்படாமல் இஸ்ரவேல் என்னப்படும்; தேவனோடும் மனிதரோடும் போராடி மேற்கொண்டாயே என்றார். அப்பொழுது யாக்கோபு: உம்முடைய நாமத்தை எனக்கு அறிவிக்கவேண்டும் என்று கேட்டான்; அதற்கு அவர்: நீ என் நாமத்தைக் கேட்பானேன் என்று சொல்லி, அங்கே அவனை ஆசீர்வதித்தார். அப்பொழுது யாக்கோபு: நான் தேவனை முகமுகமாய்க் கண்டேன், உயிர் தப்பிப் பிழைத்தேன் என்று சொல்லி, அந்த ஸ்தலத்துக்கு பெனியேல் என்று பேரிட்டான். அவன் பெனியேலைக் கடந்து போகையில், சூரியன் உதயமாயிற்று; அவன் தொடைச்சுழுக்கினாலே நொண்டி நொண்டி நடந்தான். அவர் யாக்கோபுடைய தொடைச் சந்து நரம்பைத் தொட்டபடியால், இஸ்ரவேல் புத்திரர் இந்நாள்வரைக்கும் தொடைச்சந்து நரம்பைப் புசிக்கிறதில்லை. ஜேக்கப் தனது முகாமுக்குத் திரும்பினார். தூரத்தில் ஏசாவும் அவனது நானூறு ஆட்களும் வருவதைக் கண்டான். அவர் தனது ஒவ்வொரு குடும்பத்தையும் வெவ்வேறு குழுக்களாகப் பிரித்தார், பின்னர் அவர் முன்னால் சென்றார். அவன் தன் சகோதரனை நோக்கி குதித்தபடி ஏழு முறை குனிந்தான். ஏசா அவனிடம் ஓடி வந்து கட்டிப்பிடித்தான். இருவரும் அழுதனர். அப்போது ஏசா யாக்கோபின் பின்னால் நின்றவர்களைக் காட்டினார். "உன்னுடன் இருக்கும் இவர்கள் யார்?" என்று ஏசா யாக்கோபின் குடும்பத்தைச் சந்தித்த பிறகு, "ஏன் அந்த மிருகங்களையெல்லாம் வழியில் வைத்தாய்?" என்று கேட்டான். "இல்லை, இல்லை. எனக்கு போதும். நீங்கள் அவற்றை வைத்திருங்கள். "ஆனால் ஜேக்கப் வலியுறுத்தினார். "தயவுசெய்து என் பரிசுகளை ஏற்றுக்கொள். அது எனக்கு மிகவும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்." அதனால் ஏசா ஒப்புக்கொண்டார். பின்னர் ஏசாவும் அவனுடைய ஆட்களும் அன்றே வீட்டிற்குச் சென்றனர். யாக்கோபு சீகேம் என்ற நகரத்திற்கு அருகில் சென்றான். அங்கு அவர் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டி, அதற்கு ஏல்எல்லோகே இஸ்ரவேல் என்று பேரிட்டான்.

27 யாக்கோபு

தீனாள்

ஆதியாகமம் 34 – 35

யாக்கோபுக்கு பதினொரு மகன்கள் ஆனால் ஒரே ஒரு மகள். அவள் பெயர் தீனாள். ஒரு நாள், அந்தப் பகுதியைச் சேர்ந்த சில இளம் பெண்களுடன் இருக்க வெளியே சென்றாள். அவள் அங்கே இருந்தபோது, சீகேம் என்ற இளவரசன் அவளைப் பார்த்து கற்பழித்தான். அவன் தனது தந்தையிடம், "நான் இந்தப் பெண்ணை நேசிக்கிறேன், அவள் என் மனைவியாக இருக்க அவள் தந்தையுடன் நீங்கள் பேச வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்." ஜேக்கப் தனது மகன்கள் கால்நடைகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தபோது தனது மகள் கற்பழிக்கப்பட்டதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டார். அவர்கள் திரும்பி வருவதற்கு முன், சீகேமின் தந்தை வந்து ஜேக்கப்பிடம் திருமணத்தின் சாத்தியக்கூறுகளைப் பற்றி பேசினார். தீனாளின் சகோதரர்கள் இதையெல்லாம் கேட்டதும் கோபமடைந்தனர். இது ஒட்டு மொத்த இஸ்ரேல் குடும்பத்திற்கும் ஏற்பட்ட சீற்றம் என்று அவர்கள் உணர்ந்தனர். அந்த இளைஞனின் தந்தை, "தயவுசெய்து இதிலிருந்து வரக்கூடிய நன்மையைப் பற்றி சிந்தியுங்கள். என் மகன் உன் மகளை

நேசிக்கிறான். அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ளட்டும். நாங்கள் உங்களுக்கு எங்கள் மகள்களை திருமணம் செய்து கொடுப்போம், நாம் அனைவரும் ஒரே மக்களாக மாறுவோம்." சீகேம், "தீனாவை திருமணம் செய்து கொள்ள நீங்கள் அனுமதித்தால் நீங்கள் என்ன கேட்டாலும் நான் செய்வேன்." ஜேக்கப்பின் மகன்கள் ஒரு திட்டத்தைப் பற்றி யோசித்தனர். பழிவாங்குதல். அவர்கள், "உங்கள் ஆண்களுக்கு விருத்தசேதனம் செய்யப்படாததால், நாங்கள் உங்களுக்கு எங்கள் பெண்களைத் தர முடியாது. அது எங்களுக்கு நமக்கு அவமானமாக இருக்கும். உங்கள் நகரத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதனும் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட்டிருந்தால் மட்டுமே நாங்கள் உங்கள் விதிமுறைகளை ஒப்புக்கொள்ள முடியும். நீங்கள் இதை ஒப்புக்கொண்டால், நாங்கள் உங்களுக்கு தீனாவைக் கொடுத்து, உங்கள் மகள்களை எங்கள் மனைவிகளாக எடுத்துக்கொள்வோம். ஆனால் நீங்கள் இதைச் செய்ய மறுத்தால், நாங்கள் தீனாவை அழைத்துக்கொண்டு போய்விடுவோம்." சீகேமும் அவனது தந்தையும் இந்த நிபந்தனைகளால் மகிழ்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்று எல்லா மனிதர்களையும் சந்தித்தார்கள். அவர்கள் ஒப்பந்தத்தை விளக்கினர், பின்னர், "இது எங்களுக்கு ஒரு பெரிய விஷயம். அவர்களிடம் நிறைய சொத்துக்கள் உள்ளன. காலப்போக்கில், அனைத்தும் நம்முடையதாகிவிடும். நாம் செய்ய வேண்டியதெல்லாம் விருத்தசேதனம் செய்துகொள்வதுதான்." யாக்கோபு எல்லா ஆண்களும் ஒப்புக்கொண்டு உடனடியாக விருத்தசேதனம் செய்துகொண்டார்கள். மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, அவர்கள் இன்னும் வலியுடன் இருந்தனர். தீனாவின் இரண்டு சகோதரர்களான சிமியோன் மற்றும் லேவி ஆகியோர் நகரத்திற்குச் சென்று, அந்த மனிதர்களை முற்றிலும் ஆச்சரியத்தில் ஆழ்த்தினார்கள். முறைப்படி, அவர்கள் அனைவரையும் வாள்களால் கொன்றனர். சீகேமையும் அவன் தகப்பனையும் கொன்று, தீனாவை அவர்கள் வீட்டிலிருந்து கொண்டுபோனார்கள்; பின்பு மற்ற சகோதரர்கள் போய் நகரத்தைக் கொள்ளையடித்தார்கள். ஒவ்வொரு வீட்டையும் எல்லா வயல்களையும் சூறையாடினர். பெண்கள், குழந்தைகள், அவர்களின் உடைமைகள், கால்நடைகள் அனைத்தையும் எடுத்துச் சென்றனர்.

இதை அறிந்த ஜேக்கப் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் சிமியோனையும் லேவியையும் நோக்கி, "இந்தத் தேசம் முழுவதையும் எங்களுக்கு எதிராகத் திரும்பச் செய்தீர்கள். இதைப் பற்றிய செய்தி வெளியானவுடன், சுற்றியுள்ள அனைத்து நகரங்களும் ஒரு வலிமையான படைபுடன் வந்து எங்களை முற்றிலும் அழித்துவிடும்." அவர்கள், "எங்களுக்கு என்ன விருப்பம்? அவர்களால் எங்கள் சகோதரியை ஒரு வேசியை போல நடத்த முடியாது." கர்த்தர் யாக்கோபிடம், "சீக்கிரம்! பெத்தேலுக்குச் செல்லுங்கள். நீ ஏசாவை விட்டு ஓடிப்போனபோது நான் உனக்குக் காட்சியளித்த இடத்தில் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டு" என்று சொல்லி, யாக்கோபு தன் குடும்பத்தாருக்கும் தன்னுடன் இருந்த அனைவருக்கும் அறிவுரைகளை வழங்கினார். அவர் கூறினார், "உங்கள் இதயங்களைத் தூய்மைப்படுத்துங்கள், உங்கள் எல்லா சிலைகளையும் அகற்றுங்கள். நாங்கள் பெத்தேலுக்குப் போகிறோம், நான் கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டப் போகிறேன். நான் எங்கு சென்றாலும் அவர் எப்போதும் எனக்கு உதவி செய்திருக்கிறார்." எனவே மக்கள் தங்கள் பொய்யான கடவுள்கள் மற்றும் காதனிகள் அனைத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்தனர். யாக்கோபு அவர்களை சீகேம் நகருக்கு அருகே ஒரு கருவாலி மரத்தின் அடியில் மறைத்து வைத்தார். பின்னர் அவர்கள் பெத்தேலுக்குச் சென்றனர், அங்கு யாக்கோபு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினார். தேவன் அவர்களைச் சுற்றியுள்ள நகரங்களின் மீது ஒரு பயங்கரத்தை அனுப்பினார், அதனால் அவர்கள் யாக்கோபையும் அவருடைய மகன்களையும் தாக்க பயந்தார்கள். கர்த்தர் அவரைச் சந்தித்து ஆபிரகாமின் வாக்குறுதிகள் அனைத்தையும் அவருக்குக் கொடுத்தார். பின்னர் அவர்கள் பெத்தேலை விட்டு தெற்கு நோக்கி நகர்ந்தனர். வழியில், ராகேல் பென்யமின் என்ற மகனைப் பெற்றெடுத்து இறந்தார். அவள் பெத்தேலுக்கு அருகில் அடக்கம் செய்யப்பட்டாள்.

28 அடிமைத்தனத்தில் விற்கப்பட்டது

யோசேப்பு

ஆதியாகமம் 37

யாக்கோபுக்கு பன்னிரண்டு மகன்கள் இருந்தனர், ஆனால் அவருக்கு மிகவும் பிடித்தவர் யோசேப்பு. ஜேக்கப் தனது அன்பைக் காட்ட ஜோசபுக்கு பல வண்ணங்களில் செய்யப்பட்ட ஒரு சிறப்பு மேலங்கியைக் கொடுத்தார். இது மற்ற மகன்களுக்கு பொறாமை ஏற்படுத்தியது. ஜோசப் தனது அசாதாரண கனவுகளைப் பற்றி தனது சகோதரர்களிடம் கூறி விஷயங்களை மோசமாக்கினார். "ஒரு

கனவில், நாம் தானிய மூட்டைகளைக் கட்டிக்கொண்டிருந்தோம். என் மூட்டை திடீரென்று நிமிர்ந்து நின்றது, உங்கள் மூட்டைகள் அதற்குப் பணிந்தன!

இதனால் அவரது சகோதரர்கள் கோபமடைந்தனர். ஜோசப் அவர்கள் மீது ஆட்சி செய்வதை அவர்களால் கற்பனை செய்ய முடியவில்லை. "மற்றொரு கனவில், சூரியன், சந்திரன் மற்றும் பதினொரு நட்சத்திரங்கள் என்னை வணங்குகின்றன!"

அவனது தந்தை கூட இது குறித்து விசாரித்தார். "உன் அம்மாவும் நானும், உன் சகோதரர்களும் உன்னை வணங்குவார்களா?" ஆனாலும், ஜேக்கப் அதை மனதில் வைத்திருந்தான். சில நேரம் கழித்து, பத்து மூத்த சகோதரர்கள் ஆடுகளை தூர வயல்வெளியில் மேய்ச்சலுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று பார்க்க ஜோசப்பை அனுப்ப ஜேக்கப் முடிவு செய்தார். சகோதரர்கள் அவன் வருவதைக் கண்டதும், "இதோ அந்த 'கனவு காண்பவர்' வருகிறார். அவரைக் கொண்டு ஒரு ஆழமான குழியில் போடுவோம். பிறகு அவனுடைய கனவுகள் என்னவாகும் என்று பார்ப்போம்!" ரூபன் மூத்த சகோதரன், "அவனைக் கொல்லாதே! அவனை ஒரு குழியில் எறிந்துவிடு." பின்னர் சிறுவனை மீட்டு அவனது தந்தையிடம் அனுப்புவதே அவனது திட்டம். எனவே சகோதரர்கள் ஒப்புக்கொண்டு, ஜோசப்பை ஒரு குழியில் வீசினர். மற்றவர்கள் உணவு உண்ணும் போது ரூபன் ஒரு வேலையில் சென்றார். அவர்கள் சாப்பிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது, எகிப்துக்குப் போகும் வழியில் வணிகர்கள் குழு ஒன்று வந்தது. யூதா என்ற சகோதரர் ஒருவருக்கு திடீரென்று ஒரு யோசனை தோன்றியது. "நாம் ஏன் ஜோசப்பைக் கொல்ல வேண்டும்? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் எங்கள் சகோதரர். மாறாக, அவனை விிற்போம்!" எனவே, அவனை வியாபாரிகளிடம் இருபது வெள்ளிகாசுக்கு விற்றனர். பின்னர் திரும்பி வந்த ரூபன் சிறுவன் காணாமல் போனதை கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர்கள் ஒரு ஆட்டைக் கொண்டு, ஜோசப்பின் ஜோசப் கோட்டை இரத்தத்தில் தோய்த்தார்கள். அவர்கள் வீட்டிற்கு வந்ததும், தங்கள் தந்தையிடம் பலவருண ஆடையைக் காட்டினார்கள். ஜேக்கப் அதைப் பிடித்துக்கொண்டு, "ஜோசப் காட்டு விலங்குகளால் கொல்லப்பட்டார்!" என்று கத்தினார். அவர் தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு மகனுக்காக அழத் தொடங்கினார். மற்றவர்கள் அவரை ஆறுதல்படுத்த முயன்றனர், ஆனால் அவர் தனது இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து யோசேப்புக்காக துக்கம் அனுசரித்தார். அவர் கூறினார், "என் வாழ்நாள் முழுவதும் அவரது மரணத்திற்காக நான் துக்கப்படுவேன்." ஜோசப் எகிப்துக்கு வந்தவுடன், அவர் போத்திபார் என்ற நபருக்கு விற்கப்பட்டார். ஜோசப் ஒரு அடிமையாக தனது வாழ்க்கையை சரிசெய்தார், கர்த்தர் அவன் செய்த அனைத்தையும் செழிக்க செய்தார். அவன் தனது திறமையில் வளர்ந்து, எஜமானரின் மரியாதையைப் பெற்றார். இறுதியில், போத்திபார் யோசேப்புக்கு நிதி உட்பட முடி குடும்பத்தையும் பொறுப்பேற்றார். ஆகையால், அவன் தனக்கு உண்டானதையெல்லாம் யோசேப்பின் கையிலே ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டு, தான் புசிக்கிற போஜனம் தவிர தன்னிடத்திலிருந்த மற்றொன்றைக்குறித்தும் விசாரியாதிருந்தான். சிலநாள் சென்றபின், அவனுடைய எஜமானின் மனைவி யோசேப்பின்மேல் கண்போட்டு, என்னோடே சயனி என்றாள். அவனோ தன் எஜமானுடைய மனைவியின் சொல்லுக்கு இணங்காமல், அவளை நோக்கி: இதோ, வீட்டிலே என்னிடத்தில் இருக்கிறவைகளில் யாதொன்றைக்குறித்தும் என் ஆண்டவன் விசாரியாமல், தமக்கு உண்டான எல்லாவற்றையும் என்கையில் ஒப்பித்திருக்கிறார். இந்த வீட்டிலே என்னிலும் பெரியவன் இல்லை; நீ அவருடைய மனைவியாயிருக்கிறபடியால் உன்னைத்தவிர வேறொன்றையும் அவர் எனக்கு விலக்கி வைக்கவில்லை; இப்படியிருக்க, நான் இத்தனை பெரிய பொல்லாங்குக்கு உடன்பட்டு, தேவனுக்கு விரோதமாய்ப் பாவம் செய்வது எப்படி என்றான். அவன் நித்தம் நித்தம் யோசேப்போடே இப்படிப் பேசிக்கொண்டு வந்தும், அவன் அவளுடனே சயனிக்கவும் அவளுடனே இருக்கவும் சம்மதிக்கவில்லை. இப்படியிருக்கும்போது, ஒருநாள் அவன் தன் வேலையைச் செய்கிறதற்கு வீட்டுக்குள் போனான்; வீட்டு மனிதரில் ஒருவரும் வீட்டில் இல்லை. அப்பொழுது அவள் அவனுடைய வஸ்திரத்தைப் பற்றிப் பிடித்து, என்னோடே சயனி என்றாள். அவனோ தன் வஸ்திரத்தை அவள் கையிலே விட்டு வெளியே ஓடிப்போனான். இது அவளை கோபப்படுத்தியது, அதனால் அவள் பழிவாங்க முடிவு செய்தாள். அவள் அலற, வீட்டு வேலைக்காரர்கள் ஓடி வந்தனர். ஜோசப் தன் அறைக்குள் வந்து அவளை படுக்கையில் இழுக்க முயன்றதாக அவள் அவர்களிடம் சொன்னாள். அவள் சொன்னாள், "நான் கத்தும்போது அவன் ஓடிவிட்டான்." அவள் சொன்னதற்கு சான்றாக அவனுடைய மேலங்கியைக் காட்டினாள். அவளுடைய கணவன் வீட்டிற்கு வந்ததும், அவனிடமும் அதே கதையைச் சொன்னாள். அவர் கோபமடைந்து யோசேப்பை சிறையில் அடைத்தார்.

யூதா யாக்கோபின் நான்காவது மகன். அவர் தனது சகோதரர்களை விட்டுவிட்டு சொந்தமாக வாழ ஒரு காலம் வந்தது. அவர் ஒரு கானானியப் பெண்ணை மணந்தார், அவர் மூன்று மகன்களைப் பெற்றெடுத்தார். சரியான நேரத்தில், யூதா தனது மூத்த மகனுக்கு ஒரு மனைவியைக் கண்டுபிடித்தார். அவள் பெயர் தாமார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, மூத்த மகன் தீயவன், கர்த்தர் அவனைக் கொன்றார். யூதா தனது இரண்டாவது மகனிடம் தாமாருடன் இல்லறம் செய்து கொள்ளச் சொன்னார், அதனால் அவனது மூத்த சகோதரனுக்கு ஒரு வாரிசு இருக்கும், மேலும் குடும்பப் பெயர் தொடரும். இரண்டாவது மகன் தாமாருடன் தூங்கினான், ஆனால் தன் சகோதரனுக்கு ஒரு குழந்தையை உருவாக்கும் யோசனை பிடிக்கவில்லை. எனவே இல்லறத்தின் கடைசி நேரத்தில், அவர் கர்ப்பமாக இருக்க முடியாதபடி விலகினான். இதனால் கர்த்தர் கோபமடைந்தார், அவர் இரண்டாவது மகனைக் கொன்றார். யூதா தாமாரிடம், “திரும்பிச் சென்று உன் தந்தையின் வீட்டில் வாழு. என் இளைய மகன் வளர்ந்ததும் உனக்குத் தருகிறேன்.” அவள் சொன்னபடியே செய்தாள். ஆண்டுகள் கடந்தும் யூதா தன் இளைய மகனைத் தாமாருக்குக் கொடுக்கவில்லை. கடைசி மகனும் தன் சகோதரர்களைப் போல இறந்துவிடுவானோ என்று அவர் கவலைப்பட்டார். ஆனாலும், இளையவன் இப்போது திருமணம் செய்துகொள்ளும் வயதை அடைந்திருப்பதை அவளால் பார்க்க முடிந்தது. அதே நேரத்தில், யூதாவின் மனைவி இறந்துவிட்டாள். பிறகு, அவனும் அவன் நண்பனும் ஆடுகளின் முடிகளை வெட்டுவதற்கு ஒரு இடத்திற்குப் பயணமானார்கள். இதை யாரோ தாமாரிடம் சொன்னார்கள். அவள் உடனே தன் உடைகளை மாற்றிக்கொண்டாள். அவள் முகத்தை முக்காடு போட்டு மூடிக் கொண்டாள். அவள் அன்று தன் மாமனார் பயணிக்கும் சாலையின் அருகில் சென்று அமர்ந்தாள். அவர் அவளைப் பார்த்தார் மற்றும் அவள் ஒரு வேசி என்று கருதினார், ஏனென்றால் அவள் முகத்தில் முக்காடு போட்டிருந்தாள். அவர் தனது மருமகள் என்று அவருக்குத் தெரியாது. அந்த வழியாய் அவளிடத்தில் போய், அவள் தன் மருமகள் என்று அறியாமல்: நான் உன்னிடத்தில் சேரும்படி வருவாயா என்றான்; அதற்கு அவள்: நீர் என்னிடத்தில் சேரும்படி, எனக்கு என்ன தருவீர் என்றாள். அதற்கு அவன்: நான் மந்தையிலிருந்து ஒரு வெள்ளாட்டுக்குட்டியை அனுப்புகிறேன் என்றான். அதற்கு அவள்: நீர் அதை அனுப்புமளவும் ஒரு அடைமானம் கொடுப்பீரா என்றாள். அப்பொழுது அவன்: நான் உனக்கு அடைமானமாக என்ன கொடுக்கவேண்டும் என்று கேட்டான். அதற்கு அவள்: உம்முடைய முத்திரை மோதிரமும் உம்முடைய ஆரமும் உம்முடைய கைக்கோலும் கொடுக்கவேண்டும் என்றாள். அவன் அவைகளை அவளுக்குக் கொடுத்து, அவளிடத்தில் சேர்ந்தான்; அவள் அவனாலே கர்ப்பவதியாகி, எழுந்துபோய், தன் முக்காட்டைக் களைந்து, தன் கைம்பெண்மைக்குரிய வஸ்திரங்களை உடுத்திக்கொண்டாள். யூதா அந்த ஸ்திரீயினிடத்தில் இருந்த அடைமானத்தை வாங்கிக்கொண்டு வரும்படி அதுல்லாம் ஊரானாகிய தன் சிநேகிதன் கையிலே ஒரு வெள்ளாட்டுக்குட்டியைக் கொடுத்தனுப்பினான்; அவன் அவளைக் காணாமல், அவ்விடத்து மனிதரை நோக்கி: வழியண்டை நீருறுகுகள் அருகே இருந்த தாசி எங்கே என்று கேட்டான்; அதற்கு அவர்கள்: இங்கே தாசி இல்லை என்றார்கள். அவன் யூதாவினிடத்தில் திரும்பி வந்து: அவளைக் காணோம், அங்கே தாசி இல்லையென்று அவ்விடத்து மனிதரும் சொல்லுகிறார்கள் என்றான். அப்பொழுது யூதா: இதோ, இந்த ஆட்டுக்குட்டியை அனுப்பினேன், நீ அவளைக் காணவில்லை; நமக்கு அவகீர்த்திவராதபடிக்கு, அவள் அதைக் கொண்டுபோனால் போகட்டும் என்றான். ஏறக்குறைய மூன்றுமாதம் சென்றபின்பு உன் மருகளாகிய தாமார் வேசித்தனம்பண்ணினாள், அந்த வேசித்தனத்தினால் கர்ப்பவதியுமானாள் என்று யூதாவுக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. அப்பொழுது யூதா: அவளை வெளியே கொண்டுவருங்கள், அவள் சுட்டெரிக்கப்படவேண்டும் என்றான். அவள் வெளியே கொண்டுவரப்பட்டபோது, அவள் தன் மாமனிடத்துக்கு அந்த அடைமானத்தை அனுப்பி, இந்தப் பொருட்களை உடையவன் எவனோ அவனாலே நான் கர்ப்பவதியானேன்; இந்த முத்திரை மோதிரமும் இந்த ஆரமும் இந்தக் கோலும் யாருடையவைகள் பாரும் என்று சொல்லி அனுப்பினாள். யூதா அவைகளைப் பார்த்தறிந்து: என்னிலும் அவள் நீதியுள்ளவள்; அவளை என் குமாரனாகிய சேலாவுக்குக் கொடாமற்போனேனே என்றான். அப்புறம் அவன் அவளைச் சேரவில்லை. அவளுக்குப் பிரசவகாலம் வந்தபோது, அவள் கர்ப்பத்தில் இரட்டைப்பிள்ளைகள் இருந்தன. அவள் பெறுகிறபேது, ஒரு பிள்ளை கையை நீட்டினது; அப்பொழுது மருத்துவச்சி அதின் கையைப் பிடித்து, அதில் சிவப்புநூலைக் கட்டி, இது முதலாவது வெளிப்பட்டது என்றாள். அது தன் கையைத் திரும்ப உள்ளே வாங்கிக்கொண்டபோது, அதின் சகோதரன் வெளிப்பட்டான். அப்பொழுது அவள்: நீ மீறிவந்ததென்ன, இந்த மீறுதல் உன்மேல் நிற்கும் என்றாள்; அதினாலே அவனுக்குப் பாரேஸ் என்று பேரிடப்பட்டது. பிற்பாடு கையில் சிவப்புநூல் கட்டியிருந்த அவனுடைய தம்பி வெளிப்பட்டான்; அவனுக்கு சேரா என்று பேரிடப்பட்டது.

சிறை வாழ்க்கை ஜோசப்பிற்கு கடினமாக இருந்தது, ஆனால் கர்த்தர் அவருடன் இருந்து அவரை ஆசீர்வதித்தார். யோசேப்பின் ஜெயிலர் அவரை மதித்தார், இறுதியாக அவரை உதவியாளராகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார். இறுதியில் யோசேப்பு சிறைச்சாலை முடிவதையும் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டான். ஒருநாள், எகிப்து ராஜா பார்வோனுக்கு பானபாத்திரக்காரனும் சுயம்பாகியும் எகிப்து ராஜாவாகிய தங்கள் ஆண்டவனுக்குக் குற்றம் செய்தார்கள். எனவே ராஜா அவர்களை சிறையில் அடைத்தான். அவர்கள் அங்கே இருந்தபோது, ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு கனவு கண்டான். காலமே யோசேப்பு அவர்களிடத்தில் போய், அவர்களைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் கலங்கியிருந்தார்கள். அப்பொழுது அவன் தன் எஜமானுடைய வீட்டில் தன்னோடே காவல்பண்ணப்பட்டிருந்த பார்வோனுடைய பிரதானிகளை நோக்கி: உங்கள் முகங்கள் இன்று துக்கமாயிருக்கிறது என்ன என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள்: சொப்பனம் கண்டோம், அதற்கு அர்த்தம் சொல்லுகிறவன் ஒருவனும் இல்லை என்றார்கள். அதற்கு யோசேப்பு: சொப்பனத்துக்கு அர்த்தம் சொல்லுதல் தேவனுக்குரியதல்லவா? அவைகளை என்னிடத்தில் சொல்லுங்கள் என்றான். அப்பொழுது பானபாத்திரக்காரரின் தலைவன் யோசேப்பை நோக்கி: என் சொப்பனத்திலே ஒரு திராட்சச்செடி எனக்கு முன்பாக இருக்கக்கண்டேன். அந்தத் திராட்சச்செடியிலே மூன்று கொடிகள் இருந்தது; அது துளிர்க்கிறதாயிருந்தது; அதில் பூக்கள் மலர்ந்திருந்தது; அதின் குலைகள் பழுத்த பழங்களாயிருந்தது. பார்வோனுடைய பாத்திரம் என்கையிலே இருந்தது; நான் அந்தப் பழங்களைப் பறித்து, அவைகளைப் பார்வோனுடைய பாத்திரத்தில் பிழிந்து, அந்தப் பாத்திரத்தைப் பார்வோனுடைய கையிலே கொடுத்தேன் என்று, தன் சொப்பனத்தைச் சொன்னான். அதற்கு யோசேப்பு: அந்த மூன்று கொடிகளும் மூன்று நாளாம். மூன்று நாளைக்குள்ளே பார்வோன் உன் தலையை உயர்த்தி, உன்னை மறுபடியும் உன் நிலையிலே நிறுத்துவார்; முன்னே அவருக்குப் பானம் கொடுத்துவந்த வழக்கத்தின்படி பார்வோனின் பாத்திரத்தை அவர் கையிலே கொடுப்பாய்; இதுதான் அதின் அர்த்தம் என்று சொன்னதும் அன்றி நீ வாழ்வடைந்திருக்கும்போது, என்னை நினைத்து, என்மேல் தயவுவைத்து, என் காரியத்தைப் பார்வோனுக்கு அறிவித்து, இந்த இடத்திலிருந்து என்னை விடுதலையாக்கவேண்டும். நான் எபிரெயருடைய தேசத்திலிருந்து களவாய்க் கொண்டு வரப்பட்டேன்; என்னை இந்தக் காவல்கிடங்கில் வைக்கும்படிக்கும் நான் இவ்விடத்தில் ஒன்றும் செய்யவில்லை என்றும் சொன்னான். அர்த்தம் நன்றாயிருக்கிறது என்று சுயம்பாகிகளின் தலைவன் கண்டு, யோசேப்பை நோக்கி: நானும் என் சொப்பனத்தில் மூன்று வெள்ளைக் கூடைகள் என் தலையின்மேல் இருக்கக்கண்டேன்; மேற்கூடையிலே பார்வோனுக்காக சமைக்கப்பட்ட சகலவித பலகாரங்களிலும் கொஞ்சம் கொஞ்சம் இருந்தது; என் தலையின் மேல் கூடையில் இருந்தவைகளைப் பறவைகள் வந்து பட்சித்தது என்றான். அதற்கு யோசேப்பு: அந்த மூன்று கூடைகளும் மூன்று நாளாம். இன்னும் மூன்று நாளைக்குள்ளே பார்வோன் உன் தலையை உயர்த்தி, உன்னை மரத்திலே தூக்கிப்போடுவார்; அப்பொழுது பறவைகள் உன் மாம்சத்தைத் தின்னும், இதுதான் அதின் அர்த்தம் என்று சொன்னான். மூன்றாம் நாள் பார்வோனுடைய ஜன்ம நாளாயிருந்தது; அவன் தன் ஊழியக்காரர் எல்லாருக்கும் விருந்துபண்ணி, பானபாத்திரக்காரருடைய தலைவன் தலையையும் சுயம்பாகிகளுடைய தலைவன் தலையையும் தன் உத்தியோகஸ்தரின் நடுவே உயர்த்தி பானபாத்திரக்காரரின் தலைவனைப் பானங்கொடுக்கிற தன் உத்தியோகத்திலே மறுபடியும் வைத்தான்; அந்தப்படியே அவன் பார்வோனுடைய கையிலே பாத்திரத்தைக் கொடுத்தான். சுயம்பாகிகளின் தலைவனையோ தூக்கிப்போட்டான். யோசேப்பு அவர்களுக்குச் சொன்ன அர்த்தத்தின்படியே சம்பவித்தது. ஆனாலும் பானபாத்திரக்காரனின் தலைவன் யோசேப்பை நினையாமல் அவனை மறந்துவிட்டான்.

இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பார்வோனுக்கு இரண்டு கனவுகள் இருந்தன. முதல் கனவுக்குப் பிறகு அவர் எழுந்தார், ஆனால் மீண்டும் தூங்கச் சென்றார். பின்னர் அவர் இரண்டாவது கனவு கண்டார், ஆனால் இந்த முறை அவர் மிகவும் சிரமப்பட்டார், அவரால் மீண்டும் தூங்க முடியவில்லை. அவர் தனது ஆலோசகர்களை அழைத்து தனது இரண்டு கனவுகளை அவர்களிடம் கூறினார். அவற்றின் அர்த்தத்தை அவர்களால் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. திடீரென்று பானபாத்திரக்காரரின் தலைவனுக்கு ஜோசப் ஞாபகம் வந்தது. சிறையிலிருந்த மனிதனைப் பற்றி அவன் பார்வோனிடம் தன் கனவையும், அப்பப்பக்காரனின் கனவையும் விளக்கினான். பார்வோன் ஜோசப்பை உடனே தன்னிடம் அழைத்து வர காவலர்களை அனுப்பினான். அவர்கள் அவரைப் பிடித்து, சுத்தம் செய்து, பார்வோனிடம் கொண்டு வந்தனர். அவர் தனது கனவுகளைப் பற்றி

ஜோசப்பிடம் கூறினார். "முதலில், ஏழு கொழுத்த பசுக்கள் ஆற்றில் இருந்து வெளியேறி அதன் கரையோரம் மேய்வதை நான் கண்டேன். திடீரென்று ஏழு ஒல்லியான பசுக்கள் ஆற்றில் இருந்து வெளியே வந்து கொழுத்தவற்றை சாப்பிட்டன. இன்னும், அவர்கள் முன்பு போலவே ஒல்லியாக இருந்தார்கள்." "எனது இரண்டாவது கனவில், ஒரு தண்டு மீது ஏழு குண்டான தானியங்களை நான் கண்டேன். திடீரென்று, ஏழு காய்ந்த தானியங்கள் பக்கத்திலிருந்து ஒரு தண்டு மீது முளைத்தன. தானியங்களின் மெல்லிய தலைகள் ஆரோக்கியமானவைகளை விழுங்கின. இன்னும், அவை முன்பு போலவே மெல்லியதாகவும் உலர்ந்து போயிருந்தன. "ஜோசப் கூறினார், "தேவன் அவர் என்ன செய்யப்போகிறார் என்று உங்களுக்குச் சொல்லி இருக்கிறார். ஏழு நல்ல பசுக்களும் ஏழு நல்ல தானியங்களும் ஏழு வருடங்கள் மிகுதியாக உள்ளன. அதன் பிறகு ஏழு வருடங்கள் பஞ்சம் இருக்கும். இது மிகவும் கடுமையானதாக இருக்கும், நல்ல ஆண்டுகள் மறக்கப்படும்." "எனவே, நிலத்தின் பொறுப்பில் வைக்க ஒரு ஞானியைத் தேடுங்கள். நல்ல ஆண்டுகளில் உணவு சேகரிப்பை ஒழுங்கமைத்து, கெட்ட வருடங்களில் சேமித்து வைக்கவும். நீங்கள் இதைச் செய்யாவிட்டால், நாடு பஞ்சத்தால் நாசமாகிவிடும்." பார்வோன் தன் அதிகாரிகளிடம், "இந்த வேலைக்கு யோசேப்பை விட சிறந்தவர்களை நாங்கள் கண்டுபிடிக்க முடியுமா? அவருக்குத் தேவ ஆவி இருக்கிறது. " அவர் ஜோசப் பக்கம் திரும்பினார். "மக்கள் உங்கள் கட்டளைகளுக்கு அடிபணிவார்கள். எனக்கு அடுத்தபடியாக, நீங்கள் எகிப்தில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த மனிதராக இருப்பீர்கள். "அடுத்த ஏழு ஆண்டுகளில், ஜோசப் நாடு முழுவதும் பயணம் செய்து, உணவை சேகரித்து சேமித்து வைத்தார். பின்னர், கடவுள் அவருக்குக் காட்டியது போலவே, ஏழு ஆண்டுகள் பஞ்சம் தொடங்கியது. இந்தப் பஞ்சம் சுற்றியுள்ள எல்லா நாடுகளையும் பாதித்தது. எகிப்து மக்கள் பஞ்சத்தை உணர் ஆரம்பித்தபோது, ஜோசப் களஞ்சியத்தைத் திறந்து தானியங்களை விற்றார். விரைவிலேயே எகிப்தைச் சுற்றியிருந்த எல்லா நாடுகளும் வந்து யோசேப்பிடம் தானியங்களை வாங்கினர்.

31 ஜோசப்பின் குடும்பம் ஒன்றுசேர்தல்

யோசேப்பு

ஆதியாகமம் 42 - 46

எகிப்தில் தானியம் இருப்பதாக ஜெக்கப் கேள்விப்பட்டதால், தனது பத்து மூத்த மகன்களை உணவு வாங்கி வர அனுப்பினார். பெஞ்சமினை இழந்துவிடுவோமோ என்று பயந்து அவனை அனுப்பவில்லை; அவர்கள் எகிப்துக்கு வந்தபோது, தேசத்தின் ஆளுநருக்கு முன்பாகச் சென்றார்கள். அது ஜோசப் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர் அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொண்டார், ஆனால் அவர்களை அறியாதது போல் நடத்தார். அவர்கள் மாறிவிட்டார்களா என்று சோதிக்க அவர் விரும்பினார். "நீங்கள் எங்கிருந்து வருகிறீர்கள்?" அவர்கள் பதிலளித்ததும், அவர் அவர்களை முறைத்தார். "நீங்கள் உளவானிகள்!" சகோதரர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர், "இல்லை, நாங்கள் நேர்மையான மனிதர்கள் - அனைவரும் கானானில் வசிக்கும் ஒரு மனிதனின் மகன்கள். எங்கள் சகோதரர்களில் ஒருவர் வீட்டில் தங்கியிருந்தார், மற்றவர் காணாமல் போய்விட்டார்." எனக்கு அதை நிரூபிக்கவும். உங்களில் ஒருவரை நான் இங்கே சிறையிருப்பாக வைத்திருப்பேன். மீதமுள்ளவர்கள் வீட்டிற்குச் சென்று உங்கள் தம்பியை அழைத்து வாருங்கள். நீங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறீர்களா என்று எனக்குத் தெரியும். "அவர் சிமியோனை சிறையில் வைத்து, மற்றவர்களை தானிய மூட்டைகளுடன் வீட்டிற்கு அனுப்பினார். அவர்களுக்குத் தெரியாமல், அவர்களுடைய பணத்தை தானிய மூட்டைகளில் வைத்தார். அவர்கள் நடந்ததை யாக்கோபிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள், "சிமியோனை சிறையிலிருந்து வெளியேற்றுவதற்காக பெஞ்சமினை எகிப்துக்குத் திரும்ப அழைத்துச் செல்ல வேண்டும்." அப்போதுதான் அவர்கள் தானிய மூட்டைகளில் பணத்தைக் கண்டுபிடித்தார்கள். அவர்கள் பயந்துபோயினர், யாக்கோபு, "நீங்கள் பென்யமினை என்னிடமிருந்து பறிக்கவில்லை! யோசேப்பு போய்விட்டார், இப்போது சிமியோன் போய்விட்டார். பெஞ்சமின் தான் எனக்கு மிச்சம்! நான் அவரை இழந்தால், நான் துக்கத்தில் இறந்துவிடுவேன்! "காலப்போக்கில், எகிப்திலிருந்து அவர்களின் தானியங்கள் போய்விட்டன. ஜெக்கப் தனது மகன்களிடம் திரும்பிச் சென்று மேலும் வாங்கச் சொன்னார். பெஞ்சமினைத் தம்முடன் அழைத்துச் செல்லாதவரை அவர்கள் திரும்பிச் செல்ல முடியாது என்பதை யூதா அவருக்கு நினைவூட்டினார். அவர், "அவரை என்னுடன் அனுப்புங்கள். அவருடைய பாதுகாப்பிற்கு நான் உத்தரவாதம் தருகிறேன். நாம் போகலாம். எங்களுக்கு உணவு தேவை" இறுதியாக ஜெக்கப் ஒப்புக்கொண்டார், சகோதரர்கள் பெஞ்சமினுடன் எகிப்துக்குத் திரும்பினர். அவர்கள் தங்கள் சாக்குகளில் கிடைத்த பணத்தைத் திருப்பித் தருவதற்காக இரட்டிப்புப் பணத்தை

எடுத்தார்கள். ஜோசப் அவர்களைப் பார்த்ததும், தம் வேலைக்காரனை மதிய உணவுக்காகத் தன் வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லும்படி கூறினார். சகோதரர்கள் அவர்கள் கண்டுபிடித்த பணத்தைத் திருப்பித் தர முயன்றனர், ஆனால் வேலையாட்கள் தங்களுக்கு எந்தக் கொடுப்பனவையும் தவறவிடவில்லை என்று கூறினார்கள். மறுநாள் காலையில், சகோதரர்கள் தங்கள் சாக்குகள் நிறைந்த தானியங்களுடன் கானானுக்குத் திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். யோசேப்பு தன்னுடைய வேலைக்காரன் பென்யமினுடைய சாக்கில் ஒரு வெள்ளிக் கோப்பையைப் போட்டான். அந்த ஆட்கள் சிறிது தூரம் சென்றதும், யோசேப்பின் வேலைக்காரர்கள் அவர்களைப் பிடித்து, “உங்களில் ஒருவன் எங்கள் எஜமானரின் வெள்ளிக் கோப்பையைத் திருடிவிட்டான்” என்றார்கள். சகோதரர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தார்கள்! “நாங்கள் அப்படி ஒரு செயலைச் செய்ய மாட்டோம். எங்களில் யாரிடமாவது அது இருப்பதை நீங்கள் கண்டால், அவன் கொல்லப்படவேண்டும், மீதமுள்ளவர்கள் உங்கள் எஜமானருக்கு அடிமைகளாகிவிடுவார்கள்.” சகோதரர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சாக்குப்பையைத் திறந்தார்கள், அவர்கள் பெஞ்சமினுடைய ஒரு கோப்பையில் கோப்பையைக் கண்டார்கள். சகோதரர்கள் திகிலடைந்தார்கள். அவர்கள் காவலர்களுடன் நகரத்திற்குத் திரும்பி, யோசேப்புக்கு முன்பாக விழுந்தனர். அவர், “ஏன் இப்படிச் செய்தாய்?” என்று கேட்டதற்கு யூதா, “நாங்கள் குற்றமற்றவர்கள் என்பதை நாங்கள் எப்படி நிரூபிப்பது? நாங்கள் அனைவரும் இப்போது உங்கள் அடிமைகளாக இருப்போம்.” “இல்லை! குற்றவாளி மட்டுமே எனக்கு அடிமை. மீதமுள்ளவர்கள் உங்கள் தந்தையின் வீட்டிற்குச் செல்லலாம்.” யூதா கூறினார், “பெஞ்சமினின் பாதுகாப்பிற்கு நான் உத்தரவாதம் அளிப்பதாக எங்கள் தந்தைக்கு உறுதியளித்தேன். எனவே அவருக்குப் பதிலாக என்னை உங்கள் அடிமையாக இருக்க அனுமதியுங்கள். சிறுவன் அவனிடம் திரும்பாதபோது என் தந்தையின் துயரத்தைப் பார்க்க என்னால் தாங்க முடியவில்லை. “இதைக் கேட்ட ஜோசப் அழ ஆரம்பித்தார். அவர் தனது சகோதரர்களிடம் கூறினார். நான்தான் ஜோசப்” சொன்னதும் அவர்கள் பயந்தார்கள், அவருக்கு பதில் சொல்ல முடியவில்லை. அவர், “வாருங்கள்! அருகில் வந்து பாருங்கள்! நான் உங்கள் சகோதரன், நீ அடிமையாக விற்றவன்! உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்ற கடவுள் என்னை இங்கு அனுப்பினார். இன்னும் ஐந்து வருடங்கள் பஞ்சம் இருக்கிறது, உங்களுக்காக ஒரு இடத்தை தயார் செய்வதற்காக கர்த்தர் என்னை இங்கு அழைத்து வந்தார்! “பின்னர் அவர் அவர்களைத் திரும்பிச் சென்று தங்கள் தந்தையையும் குடும்பத்தையும் எகிப்துக்கு அழைத்துச் செல்லும்படி கூறினார். பார்வோன் இதைக் கேட்டு, யோசேப்பிடம், “எகிப்தில் சிறந்தது அவர்களுடையதாக இருக்கும்!” என்று அவனுடைய மகன்கள் நடந்ததைக் கூறியபோது யாக்கோபு திகைத்துப் போனான்.

ஆனால் யோசேப்பு சொன்னதையும் அவன் அனுப்பின வண்டிகளை கண்டதும் அவன் ஆவி புத்துயிர் பெற்றது. கடைசியாக அவனும் அவனுடைய பிள்ளைகளும் அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் எகிப்துக்குப் போனார்கள். அங்கே, யோசேப்பின் காரணமாக பார்வோன் அவர்களுக்கு உதவி செய்தார்.

32 எகிப்தில் இஸ்ரவேல்

யோசேப்பு

ஆதியாகமம் 45:17 – 50:21

பார்வோன் ஜோசப்பிடம், “உன் சகோதரர்களை கானானுக்குத் திரும்பிப் போய் உன் தந்தையை அழைத்து வரும்படி சொல். அவர்கள் அவரையும், அவர்களது குடும்பத்தினரையும் மீண்டும் இங்கு அழைத்து வர வேண்டும். அவர்களுடைய மனைவிகளும் குழந்தைகளும் வசதியாக பயணிக்க எகிப்திலிருந்து வண்டிகளை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். அவர்களுடைய உடைமைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே, ஏனென்றால் நான் அவர்களுக்கு எகிப்தின் சிறந்ததைக் கொடுப்பேன். அந்த மனிதர்கள் கானானுக்குத் திரும்பி வந்தபோது, நடந்த அனைத்தையும் ஜேக்கப் சொன்னபோது திகைத்துப் போனார்! ஜோசப் உண்மையில் உயிருடன் இருக்கிறார் என்பதை முதலில் அவர் நம்பவில்லை. ஆனால் இறுதியில், அவர் ஜோசப் மற்றும் அவர் செய்த அனைத்தையும் பற்றிய கேட்டபோது அவர் சிலிர்த்துப் போனார். எனவே ஜேக்கப்பின் முழு குடும்பமும் எகிப்துக்கு பயணத்தைத் தொடங்கியது. வழியில் நின்று தேவனுக்கு பலியிட்டான். அன்று இரவு கர்த்தர் அவருக்கு ஒரு தரிசனத்தில் தோன்றினார். அவர், “நான் கர்த்தர், உங்கள் தந்தையின் கடவுள். எகிப்துக்குச் செல்ல பயப்பட வேண்டாம். நான் உன்னுடன் சென்று உன்னைப் பெரிய தேசமாக்குவேன். காலப்போக்கில் நான் அவர்களை இந்தத் தேசத்திற்குத் திரும்பக் கொண்டுவருவேன்.” கடைசியாக

யாக்கோபும், அவனுடைய பிள்ளைகளும், அவர்களுடைய பிள்ளைகளும் எகிப்துக்கு வந்தார்கள். யோசேப்பின் காரணமாக அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்தையும் பார்வோன் அளித்தான். அவர்களது குடும்பங்களுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் சிறந்த நிலம் வழங்கப்பட்டது. ஜேக்கப் இன்னும் பதினேழு ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். அவர் இறக்கும் நேரத்தில், அவர் ஜோசப்பைத் தம்மிடம் அழைத்தார். “உன் இரண்டு மகன்களும் இப்போது என்னுடையவர்கள். ரூபன், சிமியோன் என் மகன்கள் போல மனாசேயும் எப்ராயீமும் என் மகன்கள். அவர்கள் என் சுதந்தரத்தில் ஒரு பகுதியைப் பெற்று, இஸ்ரவேல் புத்திரராக எண்ணப்படுவார்கள்.” ஜோசப் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுவதற்காக இரு மகன்களையும் தன் தந்தையின் அருகில் அழைத்து வந்தார். அவர் மனாசே மூத்தவர் என்பதால் யாக்கோபின் வலது கைக்கு அருகில் வைத்தார். ஆனால் ஜேக்கப் எப்ராயீமின் மேல் தன் வலது கையை நீட்டினார். ஜோசப், தன் ஜோசப் தந்தையின் கையை நகர்த்தி இதைச் சரிசெய்ய முயன்றார், “அப்பா, மனாசே மூத்தவர், உங்கள் வலது கையின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற வேண்டும்” என்று ஜேக்கப் கூறினார், “மகனே, எனக்குத் தெரியும். நான் என்ன செய்கிறேன். ஆமாம், மனாசே ஒரு பெரிய கோத்திரத்தின் தகப்பனாக இருப்பார், ஆனால் எப்ராயீமின் சந்ததியினர் அதிக ஜனத்தொகையைக் கொண்டிருப்பார்கள்.” ஜேக்கப் பிறகு அனைவரையும் அழைத்தார். அவரது மகன்கள் மற்றும் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு ஆசீர்வாதம் கொடுத்தார். யூதா அரசு கோத்திரமாக இருக்கும் என்றும், அவருடைய சந்ததியினர் மூலம் அந்த வாக்குறுதி இறங்கும் என்றும் அவர் கூறினார். ஜேக்கப் தனது மகன்களுடன் சிறிது நேரம் சென்று பின்னர் இறந்தார். அவரது குடும்பத்தினர் மற்றும் பல எகிப்தியர்கள் உட்பட ஒரு பெரிய கூட்டம் அவரது உடலை மீண்டும் கானானுக்கு கொண்டு சென்றது. அவர் ஆபிரகாம் மற்றும் சாரான், ஐசக் மற்றும் ரெபெக்காள் மற்றும் அவரது மனைவி லேயாள் போன்ற அதே குகையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். ஜேக்கப் இறந்த பிறகு, ஜோசப்பின் சகோதரர்கள் பயந்தனர். அவர்கள், “ஜோசப் எங்கள் தந்தையால்தான் எங்களிடம் கருணை காட்டினார். நாங்கள் அவரை எப்படி துஷ்பிரயோகம் செய்தோம் என்பதை இப்போது அவர் நினைவுபடுத்துவார்.” அவர்கள் ஜோசப்பிடம் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார்கள், “உங்கள் தந்தை நாங்கள் உங்களுக்குச் செய்த பெரிய பாவத்தை மன்னிக்கும்படி கேட்டார். எனவே, எங்களை மன்னியுங்கள்.” இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட ஜோசப் மனம் உடைந்து அழுதார். அப்போது அவருடைய சகோதரர்கள் அவருக்கு முன்பாக வந்து வணங்கி, “நாங்கள் உங்கள் அடிமைகள்” என்றார்கள். ஜோசப், “எனக்குப் பயப்படாதேயுங்கள். நீங்கள் என்னை காயப்படுத்த விரும்பினீர்கள் என்பது உண்மைதான், ஆனால் கர்த்தர் முழு நேரமும் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தார். நாம் முழு குலத்தின் உயிரையும் காப்பாற்ற அவர் திட்டமிட்டார். நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், பயப்படாதீர்கள். உங்களையும் உங்கள் குழந்தைகளையும் நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன்.”

ஜோசப் தன் சகோதரர்களிடம் ஆறுதல் வார்த்தைகளைப் பேசினார். அவர் தனது அன்பையும் அக்கறையையும் அவர்களுக்கு உறுதிப்படுத்தினார்.

33 மோசேயின் பிறப்பு

மோசே

யாத்திரகமம் 1 – 2 : 10

யாக்கோபின் சந்ததியினர் எபிரேயர்கள் அல்லது இஸ்ரேலியர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டனர். பல ஆண்டுகளாக, அவர்களின் எண்ணிக்கை எகிப்தில் பெரிதும் அதிகரித்தது. புதிய பார்வோன் ஆட்சிக்கு வரும் வரை அவர்கள் நன்றாக நடத்தப்பட்டனர். அவருக்கு ஜோசப் அல்லது அவர் செய்த எதுவும் நினைவில் இல்லை. இந்த புதிய பார்வோன் எபிரேயர்களைப் பற்றி ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்று நினைத்தான், ஏனெனில் அவர்களின் மக்கள் தொகை பெருகி, அவர்கள் சக்திவாய்ந்தவர்களாகி வருகின்றனர். மக்களை அடிமைப்படுத்தவும், செங்கற்களை உருவாக்கவும், நகரங்களை உருவாக்கவும் கட்டாயப்படுத்துவதே அவனது முதல் திட்டம். ஆனாலும், இஸ்ரவேலர்கள் எண்ணிக்கையில் பெருகினர். எனவே எகிப்தியர்கள் தங்கள் பணிச்சுமையை அதிகரித்து அவர்களை அடித்தனர். இதையும் மீறி, எபிரேய மக்கள் தொகை தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்தது. இதை எப்படி நிறுத்துவது என்று பார்வோன் யோசனை செய்தான். அவர் மருத்துவச்சிகளிடம், “ஒரு இஸ்ரவேலப் பெண்ணுக்குக் குழந்தை பிறக்க நீங்கள் உதவி செய்தால், எல்லா ஆண் குழந்தைகளையும் அவர்கள் பிறந்தவுடனே கொன்றுவிடுங்கள். பெண் குழந்தைகள் மட்டுமே வாழ அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள்.” மருத்துவச்சிகள்

பார்வோனுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை. மாறாக அவர்கள் கர்த்தருக்கு பயந்து ஆண் குழந்தைகளையும் பெண் குழந்தைகளையும் வாழ அனுமதித்தனர். அவர்கள் பார்வோனிடம், “எபிரேயப் பெண்கள் எகிப்திய பெண்களை விட வலிமையானவர்கள். நாங்கள் அவர்களிடம் செல்வதற்கு முன்பே அவர்கள் தங்கள் சொந்த குழந்தைகளை பெற்று விடுகிறார்கள். அவர்கள் குழந்தைகளை கொல்ல மறுத்ததால் கர்த்தர் இந்த பெண்களை ஆசீர்வதித்தார். இஸ்ரவேலர்களின் எண்ணிக்கை தொடர்ந்து அதிகரித்து வந்தது, எனவே பார்வோன் தேசத்திற்கு ஒரு புதிய சட்டத்தை வெளியிட்டார். “ஒவ்வொரு எபிரேய ஆண்-குழந்தையும் நைல் நதியில் வீசப்பட வேண்டும்.” இந்த துன்புறுத்தலின் போது, எபிரேய குடும்பங்களில் ஒன்றில் ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவரது தாயார் அவரை மூன்று மாதங்களுக்கு மறைத்து வைத்திருந்தார், ஆனால் ஒவ்வொரு வாரமும் அது கடினமாகிவிட்டது. இறுதியாக, அவள் வேறு ஏதாவது செய்ய வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தாள். எனவே, அவள் ஒரு நீர்ப்புகா கூடையை உருவாக்கி, குழந்தையை உள்ளே வைத்து, நைல் நதியின் கரையில் இருந்த நாணல்களுக்கு இடையில் வைத்தாள். சிறுவனின் சகோதரி மிரியம். தன் சகோதரனுக்கு என்ன நடக்கும் என்று பார்க்க அவள் அருகில் ஒளிந்து கொண்டாள். பார்வோனின் மகள் குளிப்பதற்கு ஆற்றில் இறங்கினாள். நாணல்களுக்கு நடுவே கூடை மிதப்பதைக் கண்டு, அதைப் பெற்றுக்கொள்ள தன் வேலையாட்களை அனுப்பினாள். அவள் கூடையைத் திறந்ததும், குழந்தை அழ ஆரம்பித்தது, அதற்காக அவள் வருந்தினாள். அவள் சொன்னாள், “இது எபிரேய குழந்தைகளில் ஒருவராக இருக்க வேண்டும்.” மிரியம் தன் மறைவிடத்திலிருந்து வெளியே வந்து பேசினாள். “இந்தக் குழந்தைக்குப் பாலூட்டக்கூடிய ஒரு எபிரேயத் தாயைத் தேடி நான் தர வேண்டுமா?” “ஆம். நான் அதை விரும்புகிறேன். ஒரு பாலூட்டும் தாயை அழைத்து வாருங்கள்.” எனவே, அந்தப் பெண் சென்று தனது சொந்த தாயைப் அழைத்து வந்தாள். பார்வோனின் மகள் அவளிடம், “இந்தக் குழந்தைக்குப் பாலூட்டுங்கள், நான் உங்களுக்குப் பணம் தருகிறேன்” என்றாள். சிறுவன் போதுமான வயதை அடைந்ததும், அவனுடைய தாய் பார்வோனின் மகளிடம் அவனைத் திரும்பக் கொண்டு வந்தாள், பையன் அவளுக்கு மகனானான். அவள் அவனை மோசே என்று அழைத்தாள் (இதன் பொருள் “வெளியேற்றப்பட்டது”) “நான் அவரை தண்ணீரிலிருந்து வெளியே ” என்று கூறினாள்.

34 மனைவியைக் கண்டறிதல்

மோசே

யாத்திராகம் 2:11-22

பார்வோனின் மகள் மோசேயை தன் சொந்த மகனைப் போல வளர்த்தாள். அவர் வளர்ந்த பிறகு, அவர் தனது மக்களிடம் சென்று, அவர்கள் அடிமைகளாக எப்படி கொடுமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தார். திடீரென்று, ஒரு எகிப்தியர் தனது மக்களில் ஒருவரை அடிப்பதைக் கண்டார். யாராவது பார்க்கிறார்களா என்று மோசஸ் சுற்றிலும் பார்த்தார். பின்னர் அவர் எகிப்தியனை அடித்து கொன்றார். அவர் உடலை மணலில் மறைத்து வைத்தார். அடுத்த நாள், அவர் மீண்டும் வெளியே சென்றார், ஆனால் இந்த முறை இரண்டு எபிரேயர்கள் சண்டையிடுவதைக் கண்டார். அவர் அவர்களைத் தடுத்து, “உங்கள் எல்லாப் பிரச்சனைகளிலும், நீங்கள் ஏன் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிடுகிறீர்கள்?” அவர்கள் பின்வாங்கி, “உங்களை எங்கள் தலைவராக ஆக்கியது யார்? நீங்கள் எங்கள் நீதிபதி அல்ல! நேற்று எகிப்தியனைக் கொன்றது போல் எங்களைக் கொல்லத் திட்டமிடுகிறீர்களா?” மோசஸ் அதிர்ச்சியடைந்தார்! தான் செய்த குற்றம் ரகசியம் அல்ல என்பதை இப்போது உணர்ந்தான். விரைவில் பார்வோன் அதைக் கண்டுபிடித்து மோசேயைக் கொல்ல ஆட்களை அனுப்பினான். அதனால் அவன் எகிப்தை விட்டு ஓடிப்போய் உயிருடன் தப்பினான்.

மோசே அவர் வனாந்தரத்தில் மீதியான் என்ற இடத்தில் வந்தார். அங்கு சென்றதும் ஒரு கிணற்றின் அருகில் அமர்ந்தார். உடனே ஏழு பெண்கள் தங்கள் ஆடுகளுக்கு தண்ணீர் எடுப்பதற்காக கிணற்றுக்கு வந்தார்கள். அவர்கள் மீதியானின் பாதிரியார் எத்ரோவின் மகள்கள். திடீரென்று சில மேய்ப்பர்கள் வந்து பெண்களை விரட்டத் தொடங்கினர். மோசே உள்ளே நுழைந்து அவர்களைப் பாதுகாத்தார். சண்டைக்குப் பிறகு, பெண்கள் தங்கள் ஆடுகளுக்குத் தண்ணீர் எடுக்க உதவினார். அவர்கள் வீட்டிற்குத் திரும்பியதும், ஜெத்ரோ தனது மகள்கள் இவ்வளவு சீக்கிரம் திரும்பி வந்தது ஆச்சரியமாக இருந்தது. அவர்கள், “ஒரு எகிப்தியன் எங்களை மேய்ப்பரிடமிருந்து பாதுகாத்தான், மேலும் மந்தைக்கு தண்ணீர் எடுக்க உதவினான்.” “அப்படியானால் அவர் எங்கே? அவனை கிணற்றடியில் விட்டாயா? அவரை

அழைத்து வந்து எங்களுடன் உணவு அருந்துமாறு அவரை அழைக்கவும். "மோசஸ் ஜெத்ரோ மற்றும் அவரது குடும்பத்தினருடன் தங்கினார், இறுதியில் அவரது மக்களில் ஒருவரான சிப்போராள் என்ற பெண்ணை மணந்தார். ஒன்றாக, அவர்களுக்கு இரண்டு மகன்கள் இருந்தனர்

35 மோசேயின் அழைப்பு

யாத்திராகமம் 3 - 4:18

மோசஸ் சிப்போராவை மணந்த பிறகு, அவர் தனது மாமனார் ஜெத்ரோவுக்கு மேய்ப்பரானார். நாற்பது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மோசேக்கு 80 வயதாக இருந்தபோது, அவர் தனது மந்தையை ஒரு குறிப்பிட்ட மலையின் அருகே அழைத்துச் சென்றார். திடீரென்று, தூரத்தில், ஒரு புதர் தீப்பிடித்ததைக் கண்டார், ஆனால் அது எரிக்கப்படவில்லை. அவர் அருகில் சென்று பார்த்தார். அவன் அருகில் இருந்தபோது, கர்த்தர் புதரிலிருந்து அவனை அழைத்தார். "மோசஸ், மோசஸ்." அவர் பின்வாங்கினார். "ஆமாம், நான் இங்கே இருக்கிறேன்." "அருகில் வராதே. உன் காலணிகளைக் கழற்று. நீ பரிசுத்த பூமியில் நிற்கிறாய்." மோசே தனது செருப்பைக் கழற்றியபோது, கர்த்தர் சொன்னார், "நான் உன் பிதாக்களின் தேவன் ஆபிரகாமின் தேவன், ஈசாக்கின் தேவன், யாக்கோபின் தேவன். "மோசே கர்த்தரை பார்க்க பயந்ததால் முகத்தை மூடிக்கொண்டார். "எகிப்து தேசத்தில் என் மக்கள் துன்பப்படுகிறார்கள். அவர்களின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து அவர்களை விடுவிக்க வேண்டிய நேரம் இது. அவர்களை மீண்டும் கானான் தேசத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல நான் உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். ஆகையால், எகிப்துக்குத் திரும்பிப் போய் பார்வோனிடம் பேசு. "ஐயோ ஆண்டவரே, நான் அல்ல! இஸ்ரவேலர்களை எகிப்திலிருந்து வெளியேற்ற நான் சரியானவன் அல்ல. என்னால் பார்வோனிடம் பேச முடியாது." கர்த்தர் மோசேயிடம் பொறுமையாக இருந்தார். "நான் உன்னுடன் இருப்பேன். இந்த மலையை நினைக்கும் போது, நான் உன்னை அனுப்பினேன் என்பது நினைவுக்கு வரும். எகிப்துக்குப் போய், என் ஜனங்களைத் தொழுதுகொள்ள இங்கே அழைத்து வா." மோசே சொன்னார், "நான் ஜனங்களுக்கு முன்பாக நின்று, 'உங்கள் பிதாக்களின் தேவன் என்னை உங்களிடம் அனுப்பினார்' என்று சொன்னால், 'நான் அவர்களிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும்?' கர்த்தர் சொன்னார், 'நான்தான்' என்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள், உன்னை அவர்களிடம் அனுப்பினேன். நான் ஆபிரகாமின் தேவன். நான் ஈசாக்கின் தேவன். நான் யாக்கோபின் தேவன். 'மக்கள் உன் பேச்சைக் கேட்பார்கள், ஆனால் பார்வோன் கேட்கமாட்டான். எனவே நான் அவனை கடுமையான அடியால் அடிப்பேன். அப்படி முடிந்ததும், அவன் இறுதியாக என் மக்களை விடுவிப்பான். மோசஸ் இன்னும் தயங்கினார். எனவே தேவன் அவரிடம், "உன் கையில் என்ன இருக்கிறது?" இது கோல் என்றான். "அதை தரையில் எறி." அவன் அதை தரையில் வீசினான், அது ஒரு விஷப் பாம்பாக மாறியது! மோசஸ் பயந்து பின்னால் குதித்தார். அப்போது தேவன், "பாம்பின் வாலைப் பிடித்து எடு" என்றார். மோசஸ் வாலைப் பிடித்தார், உடனே பாம்பு மீண்டும் ஒரு மேய்ப்பனின் கோலாக மாறியது. தேவன், "உன் கையை உன் சட்டைக்குள் போடு" என்றார். மோசே அதை வெளியே எடுத்தபோது அது தொழுநோயால் மூடப்பட்டிருந்தது. "உன் கையை மீண்டும் உங்கள் சட்டையில் வைக்கவும்." அவர் செய்தார், அதை வெளியே எடுத்தபோது, தொழுநோய் நீங்கியது. தேவன் சொன்னார், "இந்த அறிகுறிகளை மக்களுக்குக் காட்டு, அவர்கள் உன்னை நம்புவார்கள்." ஆண்டவரே, என்னால் ஒருபோதும் நன்றாகப் பேச முடியவில்லை. எனக்கு திக்குவாயும் மந்த நாடும் உள்ளது." "மோசே, உன் வாயை உண்டாக்கியது யார்? ஒருவரை காது கேளாதவராகவோ, ஊமையாகவோ, குருடராகவோ அல்லது பார்வையற்றவராகவோ மாற்றுவது நான்தான்! போய் நான் சொன்னபடி செய். நான் உனக்குப் பேச உதவுகிறேன், நீ என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று உனக்குக் கற்றுக்கொடுக்கிறேன்." மோசே தலை குனிந்தான். "ஆண்டவரே, நான் போக விரும்பவில்லை. தயவு செய்து வேறு யாரையாவது அனுப்புங்கள்." இதைக் கேட்டு தேவன் கோபமடைந்தார். "உன் சகோதரன் ஆரோன் உன்னைச் சந்திக்க வருகிறான். சரளமாகப் பேசுவான். அவனை அழைத்துக்கொண்டு எகிப்துக்குப் போ!" எனவே மோசே ஜெத்ரோவிடம் சென்று எகிப்துக்குத் திரும்ப அனுமதி கேட்டார்..

36 சிப்போராள்

யாத்திராகமம் 4:18-31

மோசே தனது மாமனாரான எத்ரோவிடம், "எனது குடும்பம் இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறதா என்று பார்க்க நான் எகிப்துக்குத் திரும்பிச் செல்ல விரும்புகிறேன்" என்றார். எத்ரோ ஒப்புக்கொண்டு பயணத்திற்கு ஆசீர்வதித்தார். கர்த்தர் மோசேயிடம், "எகிப்துக்குத் திரும்பிப் போ. உன்னைக் கொல்ல முயற்சித்தவர்கள் இப்போது இறந்துவிட்டார்கள். "எனவே மோசே பயணத்திற்குத் தயாராகிவிட்டார். பிறகு அவர் தனது மனைவியையும் மகன்களையும் கூட்டிக்கொண்டு மீதியானை விட்டு வெளியேறினார். தன்னிடம் கர்த்தரின் கோல் இருப்பதை உறுதி செய்துகொண்டான். அதே நேரத்தில், கர்த்தர் ஆரோனிடம், "வனாந்தரத்தில் போய் மோசேயைச் சந்திக்கவும்" என்றார். எனவே அவர் எகிப்தை விட்டு மீதியானை நோக்கிச் சென்றார். மோசே பயணம் செய்யும்போது, அவர் எகிப்துக்குத் திரும்பியதும் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கர்த்தர் அவருக்கு அறிவுறுத்தினார். கர்த்தர் சொன்னார், "நான் உங்களுக்குக் கொடுத்த எல்லா அற்புதங்களையும் செய்யுங்கள், ஆனால் ஆச்சரியப்பட வேண்டாம். பார்வோன் உன் பேச்சைக் கேட்க மாட்டான்! நான் அவருடைய இதயத்தை கடினப்படுத்திவிட்டேன், அதனால் அவர் மக்களை விருப்பத்துடன் செல்ல விடமாட்டான். "இதோ அவருக்கு எனது செய்தி. 'இஸ்ரேல் என் முத்த மகன். என் மகன் சென்று என்னை வணங்க அனுமதிக்க மறுக்கிறாய். ஆகையால், உன் முதல் மகனைக் கொன்றுவிடுவேன். மோசே தன் மகன்களுக்கு விருத்தசேதனம் செய்யப்படாததால், திடீரென்று கர்த்தர் அவரைத் தாக்கினார். சிப்போரான் வேகமாக குதித்து ஒரு கத்தியைப் பிடித்தாள். அவள் தன் மகன்களுக்கு விருத்தசேதனம் செய்து, அவர்களின் நுனித்தோலைத் தன் கணவனின் காலடியில் எறிந்தாள். அதனால், கர்த்தர் மோசேயை போக அனுமதித்தார். சிப்போரான் இரத்தத்தையெல்லாம் பார்த்து, மோசேயை நோக்கி, "நீ எனக்கு இரத்த சம்மந்தமான புருஷன்" என்றாள். சகோதரர்கள் இருவரும் மகிழ்ச்சியுடன் ஒருவரையொருவர் வரவேற்றனர். கர்த்தர் சொன்ன எல்லாவற்றையும் மோசே ஆரோனிடம் சொன்னார். கர்த்தர் அவருக்குக் கொடுத்த அடையாளங்களைப் பற்றியும், அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்றும் சொன்னார். அவர்கள் ஒன்றாகத் திரும்பிப்போய், இஸ்ரவேலின் பெரியவர்களைக் கூட்டிவந்தார்கள்; ஆரோன் ஜனங்களுக்கு முன்பாக நின்று, கர்த்தர் மோசேயிடம் சொன்னதை அவர்களுக்குச் சொன்னார். கர்த்தரிடமிருந்து வந்த அடையாளங்களை அவர்களுக்குக் காட்டினார். மக்கள் தாங்கள் கேட்டதையும் கண்டதையும் கண்டு வியந்தனர். அவர்கள் மோசேயையும் ஆரோனையும் நம்பினார்கள், குனிந்து கர்த்தரை வணங்கினார்கள். தன் குடும்பத்தை மீதியானுக்குத் திருப்பி அனுப்புவதே சிறந்தது என்பதை மோசே உணர்ந்தார். அங்கு அவர்கள் அவருடைய மாமனார் எத்ரோவின் பாதுகாப்பில் இருக்க முடியும்.

37 செங்கற்களுக்கு வைக்கோல்

மோசே

யாத்திராகமம் 5 - 7:13

மோசேயும் ஆரோனும் பார்வோனிடம் சென்று, "இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் சொல்வது இதுதான். 'என் மக்களை மூன்று நாட்களுக்கு வனாந்தரத்திற்குச் செல்ல அனுமதியுங்கள், அதனால் அவர்கள் தேவனை வணங்குவார்கள்.' "பார்வோன் அதிர்ச்சியடைந்து, "எபிரேயரின் தேவன் தன்னை யார் என்று நினைக்கிறார்-என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்? எனக்கு அவரைத் தெரியாது, நான் நிச்சயமாக என் அடிமைகளை வனாந்தரத்திற்குச் செல்ல அனுமதிக்கப் போவதில்லை. "பின்னர் அவர் மோசே மற்றும் ஆரோன் மீது கவனம் செலுத்தினார். "வணக்கத்தைப் பற்றிய உங்கள் பேச்சுக்கள் அனைத்தும் என் அடிமைகளை அவர்களுடைய வேலையைச் செய்யவிடாமல் தடுக்கிறது. இந்தப் பேச்சையெல்லாம் நிறுத்திவிட்டு வேலைக்குத் திரும்பு!" பிறகு தன் அடிமை ஓட்டுநர்களை அழைத்தான். "என் அடிமைகள் சோம்பேறிகள்! அவர்கள் கைகளில் நிறைய நேரம் இருக்கிறது, அவர்கள் வனாந்தரத்திற்குச் சென்று தேவனை வணங்குவதைப் பற்றி பேசுகிறார்கள். "சரி, நான் அதை சரிசெய்கிறேன். இனிமேல், செங்கற்களுக்கு வைக்கோல் கொடுப்பதை நிறுத்துங்கள். அதை அவர்களே போகட்டும். இன்னும், அவர்கள் முன்பு போலவே பல செங்கற்களை செய்ய வேண்டும். இந்த முட்டாள்களின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டாம் என்று அவர்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கும்! "அடிமை ஓட்டுநர்கள் சென்று, பார்வோன் சொன்னதை இஸ்ரவேலரின் தலைவர்களிடம் சொன்னார்கள்.

"நாங்கள் உங்களுக்கு இனி வைக்கோல் கொடுக்கப் போவதில்லை. அதை நீங்களே பெற வேண்டும். இன்னும் நீங்கள் முன்பு போலவே நிறைய செங்கற்களை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும்." எனவே மக்கள் உடனடியாக எகிப்து முழுவதும் வைக்கோலை சேகரித்தனர். இதன் காரணமாக, அவர்களால் செங்கல் தயாரிப்பதற்கான ஒதுக்கப்பட்ட ஒதுக்கீட்டை நிறைவேற்ற முடியவில்லை. எனவே அடிமை ஓட்டுநர்கள் ஜனங்களை அடிக்கிறார்கள். அவர்கள், "நீங்கள் உங்கள் வேலையைச் செய்யவில்லை. நீங்கள் போதுமான செங்கற்களை உருவாக்கவில்லை." முன்னோர்கள் பார்வோனிடம் சென்றார்கள். "உன் அடிமைகளை ஏன் இப்படி நடத்துகிறாய்? எங்களிடம் வைக்கோல் இல்லையென்றால், முன்பு இருந்த அதே அளவு செங்கற்களை எங்களால் செய்ய முடியாது. "பார்வோன் அவர்களைக் கத்தினான். "நீங்கள் சோம்பேறி - நான் சொல்கிறேன்! நீங்கள் சுற்றி நின்று, மோசே 'நாங்கள் இறைவனை வணங்கச் செல்ல விரும்புகிறோம்' என்று சொல்ல உங்களுக்கு நேரம் இருக்கிறது. எனவே இப்போது வேலை செய்ய வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது. நீ போய் உன்னுடைய சொந்த வைக்கோலை எடுத்துக்கொள், எனக்கு முன்பு இருந்த அதே அளவு செங்கற்கள் வேண்டும்." அவர்கள் பார்வோனை விட்டு வெளியேறும் போது மோசே அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தார். அவர்கள் அவரிடம், "பார்வோனுக்கு முன்பாக எங்களை நாற்றமடையச் செய்தீர். நீங்கள் அவருடைய கையில் ஒரு வாளை வைத்தீர்கள், அவர் அதைக் கொண்டு எங்களைக் கொல்லப் போகிறார்." மோசே கர்த்தரிடம் சென்று, "நீங்கள் ஏன் என்னை இங்கு அனுப்பினீர்கள்? நீங்கள் அவர்களுக்கு மேலும் சிக்கலை ஏற்படுத்தியிருக்கிறீர்கள்." தேவன் கூறினார், "மோசே. பார்வோனுடன் நான் என்ன செய்யப் போகிறேன் என்பதை நீங்கள் பார்க்கப் போகிறீர்கள். நான் அதை செய்து முடித்ததும், இந்த மக்களை அழைத்துச் செல்லும்படி அவர் உங்களிடம் கெஞ்சுவான். "போய் நான் கர்த்தர் என்று மக்களிடம் சொல்லுங்கள். அவர்கள் பெருங்குரலைக் கேட்டேன், ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோருக்கு நான் வாக்களித்த தேசத்திற்கு அவர்களைத் திரும்ப அழைத்துச் செல்வேன்." பின்னர் கர்த்தர் மோசேயிடம் சென்று பார்வோனிடம் மீண்டும் பேசும்படி கூறினார். "என் மக்களை இந்த நாட்டை விட்டு வெளியேறும்படி அவரிடம் சொல்லுங்கள்." மோசே கூறினார், "நான் இதில் நல்லவன் அல்ல. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்கவில்லை என்றால், பார்வோன் என்னை கொன்றுபோடுவானே என்றான். கர்த்தர் சொன்னார், "மோசே, நான் உன்னை பார்வோனுக்கும், ஆரோனுக்கும் ஆண்டவனாக ஆக்கினேன். போ, நான் உனக்குச் சொல்ல வார்த்தைகளைத் தருகிறேன்." எனவே மோசேயும் அவன் சகோதரன் ஆரோனும் பார்வோனுக்கு முன்பாக நின்று, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் பாலவனத்திற்குச் சென்று வழிபட அனுமதிக்கும்படி அவரிடம் கேட்டார்கள். பார்வோன் ஒரு அடையாளத்தைக் கேட்டான், அதனால் ஆரோன் தன் கோலை தரையில் வீசினான், அது ஒரு பாம்பானது. மந்திரவாதிகளும் மந்திரவாதிகளும் தங்கள் தடிகளை தரையில் வீசினர், அவர்களும் பாம்புகளாக மாறினர். திடீரென்று ஆரோனின் பாம்பு மற்ற பாம்புகளை தின்று விட்டது! இன்னும், பார்வோன் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்கவில்லை.

38 பார்வோனின் வாதைகள்

யாத்திராகமம் 7-9

மோசேயையும் ஆரோனையும் காலையில் பார்வோன் நைல் நதிக்கரையில் நடந்துகொண்டிருந்தபோது அவனிடம் செல்லும்படி கர்த்தர் சொன்னார். மோசே, "எங்கள் மக்களை விடுவிக்க நீ மறுப்பதால், எகிப்தின் தண்ணீர் இரத்தமாக மாறும். மீன்கள் செத்துப்போகும், தண்ணீர் குடிக்க முடியாத நிலை ஏற்படும். பின்னர் ஆரோன் தனது கையில் கோலால் தண்ணீரை அடித்தார், அது இரத்தமாக மாறியது. அரண்மனை மந்திரவாதிகளும் சிறிது தண்ணீரை இரத்தமாக மாற்றினர். எனவே, பார்வோன் மோசேயையும் ஆரோனையும் புறக்கணித்தான். சீக்கிரமே நிலம் முழுவதும் தண்ணீர் ரத்தமாக மாறி, குடிக்க முடியாத நிலை ஏற்பட்டது. ஜனங்கள் புதிய தண்ணீரைக் கண்டுபிடிக்க கிணறுகளைத் தோண்ட வேண்டியிருந்தது. ஏழு நாட்களுக்குப் பிறகு, மோசே பார்வோனிடம், "உன் பிடிவாதத்தால், தவளைகள் உன் நிலத்தை ஆக்கிரமிக்கும்" என்று கூறினார், எனவே ஆரோன் தனது கையிலுள்ள கோலை நீட்டினான், ஆறுகள் மற்றும் ஏரிகளில் இருந்து

தவளைகள் வர ஆரம்பித்தன. . மந்திரவாதிகள் சில தவளைகளையும் தோன்றச் செய்தனர். விரைவில் எல்லா இடங்களிலும் தவளைகள் இருந்தன. அவர்கள் ஒவ்வொரு நகர வீதியாகச் சென்றனர். அவைகள் மக்களின் வீடுகளிலும் உணவுகளிலும்-அவர்களுடைய படுக்கைகளிலும் கூட நுழைந்தது. பார்வோன் மோசேயிடம், "நான் என் மனதை மாற்றிக்கொண்டேன். உங்கள் மக்கள் வனாந்தரத்திற்குச் சென்று தங்கள் கர்த்தரை வணங்கலாம். தவளைகளை அகற்றும்படி தேவனிடம் கேளுங்கள்." மோசஸ் கேட்டார், "தவளைகள் எப்போது வெளியேற வேண்டும்?" பார்வோன், "நாளைக்கு" என்றான். விரைவில் அவை துர்நாற்றம் வீச ஆரம்பித்தன! பார்வோன் தன் மனதை மாற்றிக்கொண்டு, மக்களை போகவிட மறுத்தான்.அடுத்து, ஆரோன் தன் கோலால் தரையில் அடித்தான், தூசி பேன் ஆனது. விரைவில், எகிப்து முழுவதும் உள்ள அனைத்து மக்களும் விலங்குகளும் பேன்களால் பாதிக்கப்பட்டன. பார்வோனின் மந்திரவாதிகளால் இதைச் செய்ய முடியவில்லை. அவர்கள் பார்வோனிடம், "இது கர்த்தரின் விரல்!" இன்னும் அவன் மக்களை போக விடவில்லை.அடுத்து, கடவுள் நிலத்தை முடுவதற்கு ஈக்களை அனுப்பினார். ஆனால் எபிரேயர்கள் வாழ்ந்த எகிப்தின் பகுதியில் ஈக்கள் இல்லை.பார்வோன் மக்களை போகச் சம்மதித்தான். அடுத்த நாள் ஈக்கள் மறைந்துவிடும் என்று மோசஸ் கூறினார், ஆனால் அவர் மேலும் கூறினார், மீண்டும் உங்கள் மனதை மாற்றிக் கொள்ளாதீர்கள்! இருப்பினும், அவர் அதைத்தான் செய்தார். ஈக்கள் ஒழிந்தவுடன், பார்வோன் பிடிவாதமாக மக்களைப் போகவிட மறுத்தான்.கர்த்தர் கால்நடைகளுக்கு ஒரு கொள்ளைநோயை அனுப்பினார், ஆனால் அது இஸ்ரவேலின் கால்நடைகளைப் பாதிக்கவில்லை. பார்வோன் மேலும் பிடிவாதமாகி, எபிரேயரைப் போகவிட மறுத்தான். மோசே தன் கையில் ஒரு கைப்பிடி சாம்பல் எடுத்து அதை காற்றில் வீசினான். அது ஒரு மெல்லிய தூசியாக மாறியது, அது எகிப்து முழுவதிலும் பரவி எல்லா மனிதர்களையும் விலங்குகளையும் கொதிக்க செய்தது. மந்திரவாதிகள் தங்கள் கொதிப்புகளால் பார்வோன் முன் நிற்க முடியவில்லை!பார்வோன் கோபமடைந்து, மோசேயின் பேச்சைக் கேட்க மறுத்துவிட்டார். பார்வோன் இப்படித்தான் நடந்து கொள்வான் என்று கர்த்தர் மோசேயிடம் சொல்லியிருந்தார்.தேவன் மோசேயிடம் சொன்னார், "இதுவரை நான் என் கையை உனக்கு எதிராக அடக்கி வைத்திருக்கிறேன். இப்போது, என் வாதைகள் உன்னையும் உன் மக்களையும் நோக்கித் தாக்கும். நான் முடிந்ததும், பூமியிலுள்ள எல்லா தேசங்களும் நானே கர்த்தர் என்பதை அறிந்துகொள்வார்கள்!"நீங்கள் இதுவரை பார்த்திராத ஒரு ஆலங்கட்டி மழையை நாளை நான் அனுப்புவேன்! எல்லா மனிதர்களும் விலங்குகளும் தங்குமிடங்களில் இருக்க வேண்டும், இல்லையெனில் அவை இறந்துவிடும்! "அடுத்த நாள், கடுமையான ஆலங்கட்டி நெருப்புடன் கலந்து வந்து வயல்களில் இருந்த பயிர்களை நாசமாக்கியது. ஆனாலும், இஸ்ரவேலர்கள் வாழ்ந்த தேசத்தில் கல்மழை பெய்யவில்லை. எகிப்தியர்களில் சிலர் மோசே சொன்னபடியே செய்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் விலங்குகளையும் அடிமைகளையும் தங்குமிடங்களில் வைத்தனர். ஆனால் மற்றவர்கள் செய்யவில்லை, அவர்களுடைய கால்நடைகளும் அடிமைகளும் புயலில் இறந்தனர். பார்வோன் மோசேயையும் ஆரோனையும் அழைத்தான். "நான் பாவம் செய்தேன் என்று எனக்குத் தெரியும். தயவு செய்து இந்த புயலை நிறுத்தும்படி உங்கள் தேவனிடம் வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். நான் உங்கள் மக்களைப் போகவிடுகிறேன்." மோசே, "நான் இங்கிருந்து சென்றவுடன் இந்தப் புயல் நின்றுவிடும்" என்றார். பின்னர் பார்வோனிடம் திரும்பினார். "நீங்கள் கர்த்தருக்கு பயப்படவில்லை என்று எனக்குத் தெரியும்." அது உண்மைதான். பார்வோன் புயலையும் ஆலங்கட்டி மழையையும் நின்றதை கண்டவுடன், பிடிவாதமாக கர்த்தருக்கும் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கும் எதிராக திரும்பினான்.

39 பஸ்கா

யாத்திராகமம் 10 – 13

மோசே பார்வோனிடம் சென்று, "நீ இஸ்ரவேலரைப் போகவிடாவிட்டால், நீ பார்த்திராத வெட்டுக்கிளிகளை தேவன் அனுப்புவார். அவைகள் நிலத்தை மூடி, ஆலங்கட்டி மழையால் அழியாத எதையும் சாப்பிடும்." பார்வோனின் அதிகாரிகள் அவரிடம், "தயவுசெய்து அவர்களை விடுங்கள். எகிப்து ஏற்கனவே அழிந்து விட்டது!" எனவே பார்வோன் மோசேயிடம், "ஆண்கள் சென்று வழிபடலாம்" என்றார். மோசே, "நாங்கள் புறப்படும்போது, ஆண்கள், பெண்கள், இளைஞர்கள், பெரியவர்கள் என அனைவரையும் அழைத்துச் செல்வோம். நாங்கள் எங்கள் விலங்குகளையும் எங்களுடன் அழைத்துச்

செல்வோம். "பார்வோன் கோபமடைந்து, "நிச்சயமாக இல்லை!" அவன் அவர்களைத் தன் முற்றத்திலிருந்து வெளியே எறிந்தான்; மறுநாள் மோசே தன் கோலை நீட்டினான், வெட்டுக்கிளிகள் வந்தன. எகிப்தின் மீது இவ்வளவு வெட்டுக்கிளிகள் படையெடுத்ததில்லை. அவர்கள் நிலத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு பச்சைப் பொருட்களையும் சாப்பிட்டார்கள். அவர்கள் எல்லா இடங்களிலும் இருந்தது. மற்றும் வீடுகளின் மீதும் படையெடுத்தது. பார்வோன் விரைவில் மோசேயை அழைத்தான். அவர், "என் பாவத்திற்கு வருந்துகிறேன். தயவுசெய்து வெட்டுக்கிளிகளை எடுத்துச் செல்லும்படி கர்த்தரிடம் கேளுங்கள். மோசே ஜெபம் செய்தார், ஒரு காற்று வெட்டுக்கிளிகளை செங்கடலுக்குள் கொண்டு சென்றது. ஒன்று கூட எஞ்சியிருக்கவில்லை. அவைகள் சென்றதும், பார்வோன் மீண்டும் கர்த்தருக்கும் இஸ்ரவேலர்களுக்கும் எதிராகத் திரும்பினான். கர்த்தர் மோசேயிடம் கையை வானத்தை நோக்கி நீட்டும்படி கூறினார். அவன் செய்தபோது, எகிப்து தேசத்தை இருள் சூழ்ந்தது. அது மிகவும் தடிமனாக இருந்தது, மக்கள் அதை உணர முடிந்தது, அவர்களால் எதையும் பார்க்க முடியவில்லை. இது மூன்று நாட்கள் நீடித்தது. ஆனால், இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் வீடுகளில் வெளிச்சம் இருந்தது. பார்வோன் மோசேயை அழைத்து, "நான் உங்கள் மக்களை பாலைவனத்தில் வழிபட அனுமதிக்கிறேன், ஆனால் உங்கள் ஆடுகளையும் மாடுகளையும் விட்டுவிடுவேன்" என்று கூறினார். மோசே தலையை ஆட்டினார். "இல்லை! விலங்குகள் உட்பட அனைவரையும் மற்றும் எல்லாவற்றையும் நாங்கள் அழைத்துச் செல்வோம். "பார்வோன் மீண்டும் கோபமடைந்தான். "நான் மக்களை போக விடமாட்டேன். இப்போது இங்கிருந்து வெளியேறு, திரும்பி வராதே! என் வார்த்தையைக் குறிக்கவும். நான் மீண்டும் உன் முகத்தைப் பார்த்தால், நீ இறந்துவிடுவாய்!" மோசஸ் கர்த்தர் மோசேயிடம், "எகிப்தியர்களுக்கு மேலும் ஒரு வாதையை வரவழைப்பேன், பிறகு பார்வோன் மக்களை விடுவிப்பார். நீங்கள் வெளியேற வேண்டும் என்று அவர் வற்புறுத்துவார்! "என் மக்களுக்கு இந்த அறிவுரைகளை கொடுங்கள். ஒவ்வொரு குடும்பமும் குறைபாடுகள் இல்லாத ஒரு வயது ஆண் ஆட்டுக்குட்டியைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும். அவர்கள் அதைக் கொண்டு, அதன் இரத்தத்தை கதவுக்கு மேலையும் கதவுக் கம்பங்களிலும் பூச வேண்டும். மக்கள் தங்கள் வீடுகளுக்குள்ளேயே இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்கள் வீடுகளுக்கு வெளியே பாதுகாப்பாக இருக்க மாட்டார்கள். "ஆட்டுக்குட்டியின் இறைச்சியை வறுத்து, உங்கள் மேலங்கிகள் மற்றும் செருப்புகளுடன் அவசரமாக சாப்பிடுங்கள். ஒரு குடும்பம் அதையெல்லாம் சாப்பிடுவதற்கு அதிகமாக இருந்தால், ஆட்டுக்குட்டியைப் பகிர்ந்து கொள்ள மற்றொரு குடும்பத்தை அழைக்கவும். "நள்ளிரவில் நான் எகிப்து தேசம் முழுவதும் சென்று, பார்வோனின் வீட்டிலிருந்து அடிமை வரை ஒவ்வொரு குடும்பத்தின் முதல் குழந்தைகளையும் கொன்றுவிடுவேன். ஆனால் உங்கள் வீடுகளில் இரத்தத்தை நான் கண்டால், நான் உங்களைக் கடந்து செல்வேன், உங்கள் தலைப்பிள்ளைகளைக் கொல்ல மாட்டேன். "கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே இஸ்ரவேலர்கள் செய்தார்கள். அன்றிரவு, கர்த்தர் எகிப்து தேசம் முழுவதும் சென்று, ஒவ்வொரு வீட்டிலும் முதற்பேறானவர்களைக் கொன்றார். அவர்களுடைய கால்நடைகளின் தலைப்பிள்ளைகளையும் கொன்றான். இரவில் பலத்த அழுகையும் கூச்சலும் எழுந்தன, ஏனென்றால் தேவனின் இந்த நியாயத்தீர்ப்பிலிருந்து எந்த குடும்பமும் தப்பவில்லை. ஆனாலும், கர்த்தர் இஸ்ரவேலரின் வீடுகளின் வாசற்படிகளில் இரத்தத்தைக் கண்டபோது அவர்களைக் கடந்து சென்றார். பார்வோன் மோசேயையும் ஆரோனையும் அழைத்து, அவர்களை நோக்கி, "போ! போ! உங்கள் மக்களை அழைத்துச் செல்லுங்கள், உங்கள் மந்தைகளை எடுத்துக்கொண்டு போங்கள். "எகிப்தியர்கள் அனைவரும் இறந்துவிடுவார்கள் என்று பயந்ததால் மக்கள் போக வேண்டும் என்று விரும்பினர்! தங்கம் மற்றும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட பொருட்களைக் கொடுத்தார்கள். இரவு இருக்கும்போதே ஜனங்கள் புறப்பட்டுச் சென்றார்கள். அன்றுமுதல் இஸ்ரவேலர்கள் ஒவ்வொரு வருடமும் கர்த்தருடைய பஸ்காவைக் கொண்டாடுவார்கள். அந்த இரவில் கர்த்தர் அவர்களுக்கு என்ன செய்தார் என்பதை நினைவூட்டுவதாக அவை இருந்தது.

40 செங்கடல்

யாத்திராகமம் 13:17 - 15:21

கர்த்தர் இஸ்ரவேலர்களை இரவில் எகிப்திலிருந்து அக்கினித் தூணாகக் வழி நடத்தினார். பகலில் நெருப்பு மேகத் தூணாக வழி நடத்தினார். கர்த்தர் அவர்களை நேராக கானானுக்கு மிக நேரடியான

பாதையில் அழைத்துச் செல்லாமல், செங்கடலை நோக்கி வனாந்தரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். கடலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் மக்களை முகாமிடும்படி மோசேயிடம் கூறினார். அவன், “நான் பார்வோனை இன்னொரு முறை பிடிவாதமாக ஆக்கப் போகிறேன், அவன் உன்னைத் துரத்துவான். அதற்குப் பிறகு, நானே கர்த்தர் என்பதை எகிப்தியர்கள் அறிந்துகொள்வார்கள்.” எபிரேயர்கள் செங்கடலுக்குச் சென்று, அவர்கள் பாதிக்கப்படக்கூடியவர்களாக இருப்பதைப் பார்வோன் கண்டான். அவர் தம் ஊழியர்களிடம், “நாம் நம் அடிமைகளை ஏன் விடுவித்தோம்? அவர்கள் இங்கே இருக்க வேண்டும், நமக்கு சேவை செய்ய வேண்டும். அவன் தன் படையை அழைத்துக்கொண்டு அவர்களைத் துரத்தினான். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் இதைக் கண்டு மோசேயிடம் புலம்பினார்கள். “ஏன் எங்களை இங்கே இறக்கக் கொண்டு வந்தாய்? நாங்கள் இன்னும் எகிப்தியர்களுக்கு சேவை செய்தால், அவர்கள் எங்களை வாழ அனுமதிப்பார்கள். ஆனால் இப்போது, உங்களால், நாங்கள் இறக்கப் போகிறோம்.” மோசே மக்களிடம், “பயப்படாதே! கர்த்தர் என்ன செய்யப்போகிறார் என்பதைப் பாருங்கள். அவர் உங்களுக்காக உங்களுக்காக யுத்தம் பண்ணுவார். எகிப்தியர்களைப் பாருங்கள்! இன்றைக்குப் பிறகு நீ அவர்களைப் பார்க்கவே மாட்டாய்.” கர்த்தர் மோசேயிடம், “உன் மேய்ப்பனின் தடியை ஆகாயத்தில் உயர்த்தி, உன் கையை கடலின் மேல் நீட்டு. இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் மறுபுறம் - வறண்ட தரையில் செல்கிறார்கள். அது இரவும் பகலும் அங்கேயே தங்கியிருந்தது. மோசஸ் தனது கையை கடலை நோக்கிச் சுட்டிக்காட்டினார். மேலும் அவர் அதைச் செய்தபோது, கர்த்தர் பலத்த காற்று வீசச் செய்தார், அதனால் அவர்கள் வலது பக்கத்திலும் இடதுபுறத்திலும் தண்ணீரை ஒரு சுவரைபோல உருவாக்கினார். பின்னர் அந்த நாள் முழுவதும் இரண்டு சுவர்களுக்கு இடையேயான பாதையில் காற்று வீசியது - நிலம் வறண்டு போகும் வரை இரவு வரை. அன்றிரவு, கர்த்தர் மோசேயையும் இஸ்ரவேலரையும் இடையே உள்ள பாதையைப் பயன்படுத்தி மறுபுறம் செல்லச் சொன்னார். அவர்கள் கடந்து சென்றதும், அதே பாதையில் எகிப்தியர்களைத் துரத்த கர்த்தர் அனுமதித்தார். அவர்கள் நடுக்கடலில் இருந்தபோது, கர்த்தர் அவர்களை முற்றிலும் குழப்பமடையச் செய்தார், அவர்களின் தேர் சக்கரங்கள் உடைக்கத் தொடங்கின. திடீரென்று, எகிப்திய இராணுவம் அவர்களின் நிலைமையின் தீவிரத்தைக் கண்டது. அவர்கள், “ஓடு! கர்த்தர் இஸ்ரவேலர்களுக்காகப் போரிடுகிறார்!” அவர்கள் திரும்பி பாதுகாப்புக்காக ஓட முயன்றனர். கர்த்தர் மோசேயிடம், “தண்ணீரின் மேல் கையை நீட்டு” என்றார். அதனால், தூரியன் உதயமாக இருந்தபோது, மோசே கடல் நோக்கி தன் கையை நீட்டினான். திடீரென்று நீர் சுவர்கள் ஒன்றாக மோதியதால், எகிப்திய இராணுவம் முழுவதையும் மூடியது. அவர்களில் ஒருவர் கூட உயிர் பிழைக்கவில்லை! மறுகரையில் இருந்து இஸ்ரவேலர்கள் கர்த்தரின் வல்லமையை கவனித்தனர். அன்று காலை தூரியன் உதித்தபோது, இறந்தவர்களின் உடல்கள் கரையில் ஒதுங்கியிருப்பதைக் கண்டார்கள். அப்போது மக்கள் பாடி தேவனை போற்றினர். அவர்கள் தேவனுடைய வல்லமையைக் கண்டு, அவரை விசுவாசித்தார்கள், அவருடைய ஊழியரான மோசேயையும் விசுவாசித்தார்கள்.

41 அது என்ன?

யாத்திராகமம் 15:22 - 16:36

இஸ்ரவேல் மக்கள் செங்கடல் வழியாக வறண்ட நிலத்தில் நடந்தார்கள். எகிப்திய படைகள் கடக்க முயன்றபோது கர்த்தர் அவர்களைக் கொன்றார். அங்கிருந்து, மோசே மக்களை வனாந்தரத்தில் சீனாய் மலையை நோக்கி அழைத்துச் சென்றார். மூன்று நாட்களாக தண்ணீர் கிடைக்காமல் அலைந்தனர். அவர்கள் இறுதியாக ஒரு குளத்திற்கு வந்தனர், ஆனால் அது குடிக்க முடியாததாக கசப்பாக இருந்தது. மக்கள் முறையிட்டு, “நாம் என்ன குடிக்கப் போகிறோம்?” என்று கேட்டார்கள், கர்த்தர் மோசேயிடம், “அந்த சிறிய மரத்தை வெட்டி தண்ணீரில் எறிந்து விடு” என்றார். மோசே அந்த மரத்தை தண்ணீரில் எறிந்தார், உடனே தண்ணீர் குடிக்கக் கூடியதாக சுவையாக இருந்தது. கர்த்தர் சொன்னார், “நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து, என் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்தால், எகிப்தியர்களைப் போல் உங்களுக்கு நோய் வராது. நான் உன்னைக் குணமாக்கும் கர்த்தர். அங்கிருந்து, இஸ்ரவேலர்கள் பன்னிரண்டு நீருற்றுகள் உள்ள இடத்தில் முகாமிட்டார்கள். அவர்கள் ஒரு மாதத்திற்கு மேல் அங்கேயே தங்கியிருந்து, அங்கிருந்து புறப்பட்டு சீனாய் மலையை நோக்கிச் சென்றனர். அவர்கள் பயணம் செய்யும்போது, “நாங்கள் எகிப்தில் இறந்திருக்க வேண்டும்” என்று முறுமுறுக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ஆம், நாங்கள் அடிமைகளாக இருந்தோம், ஆனால் குறைந்த பட்சம் உண்பதற்கு நிறைய உணவு இருந்தது. ஒவ்வொரு இரவும் எங்களிடம் ஒரு பாணை இறைச்சி மற்றும் எங்களுக்கு தேவையான அணைத்து ரொட்டிகளும் இருந்தன. இங்கே எங்களிடம் எதுவும் இல்லை. "ஆண்டவர் மோசேயிடம், "நான் வானத்திலிருந்து மக்களுக்கு அப்பத்தைப் பொழியப் போகிறேன். ஆனால் அவர்கள் என் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றுவார்களா என்பதைப் பார்க்க நான் இதைப் பயன்படுத்துகிறேன்." மோசே மக்களை நோக்கி, "நீங்கள் எனக்கும் ஆரோனுக்கும் எதிராக புகார் செய்யவில்லை. நீங்கள் கர்த்தருக்கு எதிராக புகார் செய்கிறீர்கள். இருப்பினும், அவர் உங்களைக் கேட்டிருக்கிறார். இன்றிரவு நீங்கள் இறைச்சி சாப்பிடுவீர்கள், காலையில் நீங்கள் ரொட்டி சாப்பிடுவீர்கள். "அன்று மாலை, ஒரு காடை மந்தை வந்து முகாமில் இறங்கியது. இதன் மூலம் மக்கள் சாப்பிடுவதற்கு இறைச்சி கிடைத்தது. காலையில் கடும் பனியால் தரையில் படர்ந்திருப்பதைக் கண்டனர். அது ஆவியாகும்போது, தரையில் ஏதோ உறைபனி போல் இருந்தது. மக்கள் சென்று பார்த்தனர். அவர்கள், "என்ன அது?" அவர்கள் அதை ருசித்துப் பார்த்தார்கள், அது தேனினால் இனிப்பு செய்யப்பட்ட அப்பமாக இருந்தது. மோசஸ் கூறினார், "கர்த்தர் ஒவ்வொரு வாரமும் ஆறு நாட்களுக்கு பரலோகத்திலிருந்து இந்த அப்பத்தை வழங்குவார். முதல் ஐந்து நாட்களுக்கு, நீங்கள் ஒரு நாளுக்கு மட்டும் போதுமான அளவு சேகரிக்க வேண்டும். ஆறாவது நாளில், நீங்கள் இரண்டு நாட்களுக்கு போதுமான அளவு சேகரிக்கலாம். இந்த வழியில், ஓய்வுநாளில் உண்ண உணவு கிடைக்கும். அது ஓய்வுநாளில் தோன்றாது. சிலர் கர்த்தரின் அறிவுரைகளுக்குக் கீழ்ப்படியாமல், ஒரு நாளின் மதிப்பை அதிகமாகச் சேகரித்தனர். மறுநாள் காலையில் அது துர்நாற்றம் வீசியது மற்றும் புழுக்கள் நிறைந்திருந்தது. ஆறாவது நாளில் அவர்கள் அதிகமாக கூடும் போது இது நடக்கவில்லை. ஓய்வுநாளில் சாப்பிடுவது இன்னும் நன்றாக இருந்தது. மக்களில் சிலர் ஓய்வுநாளில் ரொட்டி சேகரிக்கப் போனார்கள், ஆனால் அது இல்லாததைக் கண்டார்கள். மக்கள் அப்பத்தை மன்னா என்று அழைத்தனர், அதாவது, "அது என்ன?" அவர்கள் வனாந்தரத்தில் இருந்த நாற்பது வருடங்கள் முழுவதும் தேவன் அவர்களுக்கு மன்னாவைக் கொடுத்தார்.

42 ஆண்டவரே, என் பதாகை

யாத்திராகமம் 17-18

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் சீனாய் மலையை நோக்கித் தொடர்ந்து செல்லும்போது, தண்ணீர் இல்லாத இடத்தில் முகாமிட்டார்கள். அவர்கள் மீண்டும் மோசேயிடம் முறையிட்டார்கள், "எங்களை இங்கே இறக்கும்படி ஏன் கொண்டு வந்தாய்? குறைந்த பட்சம் எகிப்தில் எங்களுக்கு தண்ணீர் இருந்தது. கர்த்தர் நம்மோடு இருக்கிறாரா?" என்று மோசே கர்த்தரை நோக்கி ஜெபித்தான், "இவர்களை நான் என்ன செய்வது! நான் அவர்களை இங்கே கொண்டு வந்தேன், இப்போது அவர்கள் என்னைக் கல்லெறியப் போகிறார்கள்." கர்த்தர் மோசேயிடம், "உன் கைத்தடியை எடுத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு முன்பாக நில். உங்களுடன் சில பெரியவர்கள் இருக்க வேண்டும். நான் பாதையின் முன் நிற்பேன். ஜனங்கள் குடிக்கும்படி பாதையில் அடி, தண்ணீர் வெளியேறும்." கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே மோசே செய்து பாதையை அடித்தான். தண்ணீர் கொட்டியது. எல்லா மக்களுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் போதுமானதாக இருந்தது. அவர்கள் அதே இடத்தில் இருந்தபோது, அமலேக்கிய மக்கள் அவர்களைத் தாக்கினர். மோசே யோசவாவிடம் ஆட்களை போருக்கு ஏற்பாடு செய்யும்படி கூறினார். அப்போது மோசே மலையின் ஓரத்தில் நின்று கைகளை உயர பிடித்தார்.

அவரது கைகள் உயரமாக இருக்கும் வரை, யோசவா வெற்றி பெற்றார். ஆனால் அவன் கைகள் கீழே இறங்கியதும், அமலேக்கிய மக்கள் வெற்றிபெறத் தொடங்கினர். மோசேயின் கைகள் சோர்வாகவும் கனமாகவும் இருந்தது, அதனால் அவர் ஒரு கல்லின் மீது ஆரோனும் ஊரும் இருபுறமும் அமர வைத்தனர். அவர்கள் அவரது கைகளை ஆதரித்தார்கள், அதனால் அவர் தன் கரத்தை உயர்த்தினார். மூன்று பேரும் தூரியன் மறையும் வரை அங்கேயே இருந்தார்கள். யோசவா அமலேக்கியரை வென்றார். மோசஸ் பின்னர் ஒரு நினைவுச்சின்னத்தைக் கட்டி, அதற்கு "ஆண்டவர், என் ஜெயக்கொடியேகோவா நிசி" என்று பெயரிட்டார். மோசேயின் மாமனார் ஜெத்ரோ. மோசே எகிப்தில் இருந்தபோது அவர் தனது மகளையும் அவளுடைய இரண்டு மகன்களையும் கவனித்து வந்தார். சீனாய் மலையில் இஸ்ரவேலர்கள் முகாமிட்டவுடன் அவர் அவர்களைத் திரும்ப அழைத்து

வந்தார். மோசஸ் தனது குடும்பத்தை வாழ்த்த வெளியே சென்றார். மோசஸ் இஸ்ரவேலின் மக்களுக்காக கர்த்தர் என்ன செய்தார் என்று அவர் ஜெத்ரோவிடம் கூறினார் - பார்வோன் மற்றும் எகிப்தியர்களுக்கு எதிராக கர்த்தரின் கை எப்படி இருந்தது. அவர்களுடைய சில கஷ்டங்களையும், கர்த்தர் அவர்களை எப்படிக் காப்பாற்றினார் என்பதையும் பகிர்ந்து கொண்டார். ஜெத்ரோ கர்த்தருக்கு பலி செலுத்தினார். அடுத்த நாள், மோசே மக்களுக்கு நீதிபதியாக தனது வேலையைச் செய்ய அமர்ந்தார். பெரியவர்கள் மற்றும் சிறியவர்கள் என ஒவ்வொரு தகராரிலும் மக்கள் வருவதை ஜெத்ரோ பார்த்தார். ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் யார் சரியானவர் என்பதை மோசஸ் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும். இது நாள் முழுவதும் நடந்தது. அவர் நியாயந்தீர்க்கும்போது, மோசேயும் கர்த்தருடைய சட்டங்களை மக்களுக்குக் கற்பித்தார். அன்று மாலை ஜெத்ரோ, "நீங்கள் செய்வது நல்லதல்ல. உங்களையும், மக்களையும் தாழ்த்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். இது ஒரு மனிதனால் கையாள முடியாத மிகப் பெரிய வேலை என்பதை நீங்கள் உணர வேண்டும். இங்கே சில அறிவுரைகள் உள்ளன, அது உங்களுக்கான தேவனின் விருப்பம் என்று நான் நம்புகிறேன். "கர்த்தரையும் அவருடைய கட்டளைகளையும் பற்றி மக்களுக்கு கற்பிப்பது உங்கள் வேலை. நீங்கள் அவர்களின் தேவைகளை கடவுளிடம் பிரதிநிதித்துவப்படுத்த வேண்டும். இதைச் செய்ய நீங்கள் சுதந்திரமாக இருக்க வேண்டும். "எனவே, தேவனுக்குப் பயந்த சில நல்ல மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுங்கள். அவர்கள் லஞ்சம் வாங்காமல் பார்த்துக் கொள்ளுங்கள். அப்படிச் செய்தால், மக்கள் அவர்களை நம்ப மாட்டார்கள். ஒருவருக்கொருவர் வெவ்வேறு நிலைகளில் வைக்கவும். அவர்களின் முழுநேர வேலை மக்களை நியாயந்தீர்ப்பதாக இருக்க வேண்டும். "அவர்கள் அன்றாட பிரச்சனைகளை சமாளிக்க வேண்டும், அதே நேரத்தில் மிகவும் கடினமான மோதல்களை உங்களிடம் கொண்டு வருவார்கள்.

மக்கள் இதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைவார்கள், ஆனால் முக்கியமாக கர்த்தருடைய சித்தத்தைச் செய்ய இது உங்களை விடுவிக்கிறது. "மோசே இந்த ஆலோசனையைக் கேட்டு, அதைப் பின்பற்றினார். அவர் தகுதிவாய்ந்த ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களைப் பல்வேறு நிலைகளில் பொறுப்பேற்றே செய்தார். அவர்கள் தங்கள் புதிய பணியில் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர். இருப்பினும், கடினமான வழக்குகள் அனைத்தும் மோசஸிடம் கொண்டு வரப்பட்டன. இவை அனைத்தும் முடிந்ததும், மோசஸ் தனது மாமனாரிடம் விடைபெற்று, எத்ரோ வீட்டிற்குச் சென்றார்.

43 நியாயப்பிரமாணம்

மோசே

யாத்திராகமம் 19 - 20

இஸ்ரவேலர்கள் எகிப்திலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு சீனாய் மலைக்கு வந்தனர். அவர்கள் மலை அடிவாரத்தில் பாளையமிறங்கினார்கள், மோசே தேவனோடு பேச மலையின்மேல் ஏறினார். கர்த்தர் சொன்னார், "மக்களிடம் சொல்: நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படிந்து, என் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடித்தால், நீங்கள் என் பொக்கிஷமான சொத்தாக இருப்பீர்கள். எல்லா தேசங்களிலும் நீங்கள் என்னுடைய பரிசுத்த ஜனமாயிருப்பீர்கள்." இதை மோசே மக்களிடம் சொன்னபோது, அவர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டு, "தேவன் சொல்வதையெல்லாம் செய்வோம்!" என்று சொன்னார்கள். அவரது நிபந்தனைகளுக்கு மக்கள் ஒப்புக்கொண்டனர். அப்போது தேவன், "நான் உன்னுடன் பேசுவதை அவர்கள் கேட்க வேண்டும், அதனால் அவர்கள் எப்போதும் உன்னை நம்புவார்கள். மூன்று நாட்கள் தங்கள் இதயங்களைத் தூய்மைப்படுத்தவும், துணிகளைத் துவைக்கவும் சொல். பிறகு நான் மலையில் இறங்கி அவர்களுடன் பேசுவேன்." எனவே மக்கள் அவர்கள் சொன்னபடியே செய்தார்கள். தங்கள் ஆடைகளைத் துவைத்து தேவனுக்கு அர்ப்பணித்தனர். மூன்றாம் நாள் திடீரென மலையில் தீ பற்றி எரிந்தது. நிலம் அதிர்ந்தது, மேகம் மலை முழுவதையும் மூடியது. இடியும் மின்னலும் உண்டானது, எக்காளங்கள் சத்தமாக ஒலிப்பதை மக்கள் கேட்டனர். பிறகு கர்த்தர் சொன்னார், "உங்களை வலிமைமிக்க கையால் எகிப்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்த உன் தேவனாகிய ஆண்டவர் நானே! நீங்கள் வேறு தெய்வங்களை வணங்க வேண்டாம். நீங்கள் எந்த விதமான சிலைகளையும் செய்ய வேண்டாம். மோசே நீ என் பெயரைப் பரிசுத்தமாக வைத்துக் கொள்ள வேண்டும், அதை தவறாகப் பயன்படுத்தக்கூடாது. ஏழாவது நாளில் நீங்கள் வேலை செய்யக்கூடாது, மாறாக, அதை பரிசுத்தமாக வைத்திருங்கள். உன் பெற்றோரை மதித்து நீ பூமியில் நீண்ட காலம் வாழ்வாய். நீ கொலை செய்யாதே. நீங்கள் விபச்சாரம் செய்ய வேண்டாம். நீங்கள் திருடக்கூடாது. மற்றவர்களிடமோ அல்லது பிறரைப் பற்றியோ பொய் சொல்லக்கூடாது. பிறருக்குச் சொந்தமான எதையும் நீ விரும்பக்கூடாது." மக்கள்

கூக்குரலிட்டு, “மோசேயிடம் எங்களுடன் கர்த்தர் பேசுவதை நிறுத்தச் சொல்லுங்கள். அவர் பேசிக்கொண்டே இருந்தால் நாங்கள் இறந்துவிடுவோம்! அவர் உங்களுடன் பேசட்டும், பின்னர் அவர் என்ன சொன்னார் என்பதை எங்களிடம் கூறுங்கள். நாங்கள் உங்களுக்குச் செவிசாய்ப்போம்.” மோசே, “பயப்படாதேயுங்கள். நீங்கள் அவருக்குப் பயந்து நிற்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் விரும்புகிறார், எனவே நீங்கள் பாவத்திலிருந்து விலகி இருப்பீர்கள். பிறகு மோசே கர்த்தரிடம் பேச மலையேறினார். மக்கள் எப்படி வாழ வேண்டும், ஒருவரையொருவர் எப்படி நடத்த வேண்டும் என்று கர்த்தர் அவருக்கு விரிவான அறிவுரைகளை வழங்கினார். பாவ மன்னிப்புக்காக பலிகளை செலுத்துவது எப்படி என்று கர்த்தர் சொன்னார். தேவனின் கூடாரத்தை எப்படிக் கட்டுவது என்பது பற்றிய அறிவுரைகளையும் அவர் வழங்கினார், அதனால் அவர் தனது மக்களிடையே வாழ முடியும். இறுதியாக, கர்த்தர் மோசேக்கு தம் விரலால் எழுதப்பட்ட இரண்டு கற்பலகைகளைக் கொடுத்தார்.

44 பொன் கன்று

யாத்திராகமம் 32

மோசே நாற்பது பகலும் நாற்பது இரவும் கர்த்தரோடு தங்கினார். மக்கள் அமைதியிழந்தனர், இறுதியாக அவர்கள் ஆரோனிடம் சென்று, “மோசேக்கு என்ன ஆனது என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. நாங்கள் பார்க்கக்கூடிய ஒரு தெய்வத்தை உருவாக்குங்கள், அவர் எங்களுடன் இருப்பார்.” எனவே அவர்கள் தங்கள் தங்க காதணிகளை ஆரோனிடம் கொடுத்தார்கள், அவர் அவற்றை உருக்கினார். பின்னர் அவர் தங்கத்தை ஒரு கன்றுக்குட்டியின் வடிவத்தில் உருவாக்கினார். இதைக் கண்டு மகிழ்ந்த மக்கள், “எங்களை எகிப்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்த தெய்வம் இவர்தான்!” என்றார்கள். அதற்குப் பலியிட்டு விருந்து வைத்தார்கள். மலையில், கர்த்தர் மோசேயிடம், “எகிப்திலிருந்து நீ கொண்டு வந்த உன் மக்களிடம் இறங்கி பார். அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே கெடுத்துக்கொண்டு, நான் சொன்னதை விட்டு விலகிவிட்டார்கள். அவர்கள் சிலை செய்து தங்கள் இருதயத்தை கெடுத்துக்கொண்டார்கள். என்னைத் தடுக்காதே. நான் அவர்களை அழித்து, உன்னுடைய சந்ததியை பெரிய தேசமாக்குவேன்.” மோசே கர்த்தரிடம் மன்றாடினார், “பலத்த கையால் எகிப்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்த உமது ஜனங்கள் மீது கோபம் கொல்லாதீர்கள். நீங்கள் இப்போது அவர்களை அழித்துவிட்டால், எகிப்தியர்கள் சிரிப்பார்கள், அவர்களைக் கொல்ல அவர்களை இங்கு கொண்டு வந்தீர்கள் என்று. ஆபிரகாம், ஈசாக்கு மற்றும் ஜெக்கப் ஆகியோருக்கு நீங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அவர்களுடைய சந்ததியினர் தேசத்தைச் சுதந்திரித்து, வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் போலப் பெருகுவார்கள் என்று சொன்னீர். எனவே கர்த்தர் மோசேக்கு செவிசாய்த்தார், மக்களை அழிக்கவில்லை. மோசஸ் கர்த்தர் கொடுத்த இரண்டு கற்பலகைகளுடன் மலையிலிருந்து இறங்கினார். பொன்னால் ஆன கன்றுக்குட்டியை பார்த்ததும் கோபம் வந்தது. அவர் இரண்டு கற்பலகைகளை கீழே எறிந்து தரையில் உடைத்தார். பொன் கன்றுக்குட்டியை நெருப்பில் எரித்து, பொடியாக அரைத்து, தண்ணீரில் போட்டு, இஸ்ரவேலர்களைக் குடிக்கச் செய்தார். பிறகு மோசே ஆரோனை நோக்கி, “இந்தப் பொன் கன்றுக்குட்டியை ஏன் செய்தாய்? மக்களைப் பாருங்கள்! அது எப்படி அவர்கள் ஆழமான பாவத்தில் இறங்கியது என்பதைப் பாருங்கள்.” ஆரோன், “தயவுசெய்து என் மீது கோபப்படாதீர்கள். இவர்கள் எவ்வளவு கொடியவர்கள் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். எங்களுக்கு தெய்வங்களை உருவாக்குங்கள் என்றார்கள். எனவே, எங்களுடைய தங்கத்தைக் கொடுக்கச் சொன்னேன். நான் அதை நெருப்பில் எறிந்தேன் ... இந்த கன்றுக்குட்டி வந்தது! ”பின்னர் மோசே முகாமின் வாசலில் நின்றார். மக்கள் இன்னும் கட்டுப்பாடில்லாமல் இருப்பதை அவர் பார்த்தார். “ஆண்டவரின் பக்கம் இருப்பவர்கள் வந்து என்னுடன் நில்லுங்கள்!” என்று உரக்கச் சொன்னார். லேவியின் மகன்கள் மற்ற மக்களிடமிருந்து பிரிந்து மோசேயுடன் நின்றார்கள். மோசேயுடன் நிற்க மறுத்தவர்களுடன் தங்கள் வாளைக் கட்டிக்கொண்டு போரிடும்படி கர்த்தர் அவர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார். அன்று மூவாயிரம் பேர் இறந்தனர். பின்னர், மோசே மக்களைக் கூட்டி, “நீங்கள் ஒரு பெரிய பாவம் செய்துவிட்டீர்கள். நான் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் போகிறேன், ஒருவேளை நான் உங்களுக்காகப் பரிகாரம் செய்யலாம்.” என்று கூறிவிட்டு மீண்டும் மலையேறினார்.

45 கூடாரம்

இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கக் கன்றுக்குட்டியை வணங்கியதால், மோசே மலையின் மீது ஏறி, அவர்களை மன்னிக்கும்படி ஆண்டவரிடம் மன்றாடினார். அவர், “ஆண்டவரே, உமது மக்கள் உமக்கு எதிராகப் பாவம் செய்தார்கள். நீங்கள் அவர்களின் பாவங்களை மன்னிப்பீர்களானால்...” அவரால் தொடர முடியவில்லை, ஆனால் இறுதியாக கூறினார், “உங்களால் அவர்களை மன்னிக்க முடியாவிட்டால், உங்கள் ஜீவ புத்தகத்தில் இருந்து என்னை அழித்துவிடுங்கள்.” தேவன் கூறினார், “நான் உன் பெயரை என்னிடமிருந்து அழிக்கமாட்டேன் ஆனால் எனக்கு எதிராக பாவம் செய்தவர்களின் பெயர்களை நான் அழித்துவிடுவேன். பின்னர் கர்த்தர் மக்களை கொள்ளைநோயால் தாக்கினார், பலர் இறந்தனர். அதன் பிறகு, கர்த்தர் மோசேயிடம், “நான் அவர்களுக்கு வாக்களித்த தேசத்திற்கு உன் மக்களை அழைத்துச் செல். நான் உன்னுடன் வரமாட்டேன், ஆனால் உனக்கு வழிகாட்ட என் தேவ தூதனை அனுப்புவேன். இந்த பிடிவாதமான மனிதர்களிடையே நான் வாழ்ந்தால், நான் அவர்களை அழித்துவிடுவேன். ”மோசே கீழே இறங்கி, கர்த்தர் அவர்கள் மத்தியில் வாழ மாட்டார் என்று மக்களுக்குச் சொன்னார். மக்கள் உடைந்து கதறினர். தங்கள் பாவம் தங்களுக்கு அதிக விலை கொடுத்ததாக அவர்கள் வருத்தப்பட்டார்கள். மோசே முகாமுக்கு வெளியே சென்று, கர்த்தருடன் பேசுவதற்காக ஒரு சந்திப்பு கூடாரத்தை அமைத்தார். ஜனங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, தேவனுடைய மேகம் இறங்கி வந்து கூடாரத்தின் முன் நின்றது. அங்கே, மோசேயும் கர்த்தரும் பேசினார்கள். மோசே, “நான் உன் நண்பன், நீ என்னில் பிரியமாயிருந்தால், என்னிடையே வாழுங்கள். நீங்கள் எங்களை வழிநடத்த வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். நீங்கள் மறுத்தால், நாங்கள் இங்கேயே இருப்போம். எங்களை வெளியேறச் செய்யாதே. எங்களிடையே நீங்கள் இல்லாமல், நாங்கள் வேறு எவரிடமிருந்தும் வேறுபட்டவர்கள் அல்ல!” அதற்கு இறைவன், “நீ என் நண்பன், நான் உன்னைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறேன். எனவே, நீங்கள் கேட்டபடியே நான் செய்வேன். ”பின்னர் கர்த்தர் மோசேயிடம் மேலும் இரண்டு கற்பலகைகளை வெட்டி அவற்றை மலையின் மேல் கொண்டு வரும்படி கூறினார். அங்கு சென்றதும் ஆண்டவர், “இதுவே உன்னோடும் உன் மக்களோடும் நான் செய்த ஒப்பந்தம். நான் பெரிய அற்புதங்களைச் செய்து மக்களை கானானிலிருந்து வெளியேற்றுவேன், மோசஸ் ஆனால் நீங்கள் என் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும். ”மோசே மலையில் தங்கி, கடவுளின் அனைத்து சட்டங்களையும் கட்டளைகளையும் எழுதினார். இரண்டு கற்பலகைகளில் பத்துக் கட்டளைகளையும் எழுதினார். அவர் நாற்பது பகலும் நாற்பது இரவும் அங்கே இருந்தார், ரொட்டி சாப்பிடவில்லை, தண்ணீர் குடிக்கவில்லை, பிறகு, கர்த்தரின் கட்டளைகளுடன் அவர் மக்களிடம் திரும்பினார். அவர் தேவனுடன் செலவழித்த எல்லா நேரங்களிலும் அவர் முகம் பிரகாசமாக இருப்பதை அவர் உணரவில்லை. இது இஸ்ரவேலர்களை பயமுறுத்தியது, எனவே மோசே மக்களிடம் பேசும்போது முக்காடு அணிந்திருந்தார். கர்த்தர் தனக்குக் கொடுத்த எல்லாக் கட்டளைகளையும் அவர் அவர்களிடம் சொன்னார். அவர், “தேவனுடைய வாசஸ்தலமான வாசஸ்தலத்தைக் கட்டுவதற்கான நேரம் இது. எனவே, தேவனுக்கு காணிக்கை செலுத்த விரும்புவோர் தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம், சிறப்பு நூல், மெல்லிய துணி, விலங்கு தோல்கள், மரங்கள், எண்ணெய்கள், வாசனை திரவியங்கள், கற்கள், ரத்தினங்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு வர வேண்டும். வாசஸ்தலத்தையும், அதைச் சுற்றியிருக்கும் கூடாரத்தையும், உள்ளே இருக்கும் தளபாடங்களையும் கட்டுவதற்குத் தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளும் திறமையான கைவினைஞர் நமக்குத் தேவை. ” மறுநாள், கூடாரத்தைக் கட்டுவதற்குத் தேவையான பொருட்களை மக்கள் கொண்டு வரத் தொடங்கினர். திறமையான கைவினைஞர்கள் வேலை செய்ய வந்தனர். நாளுக்கு நாள், மக்கள் தங்கள் காணிக்கைகளைக் கொண்டுவந்தனர், இறுதியாக மோசே, “பலிகளைக் கொண்டு வருவதை நிறுத்துங்கள். இன்னும் நிறைய இருக்கிறது!” கர்த்தர் மோசேயிடம் சொன்னபடியே கூடாரத்தைக் கட்டுவதில் மக்கள் கவனமாக இருந்தனர். அவர்கள் எகிப்தை விட்டு வெளியேறி சரியாக இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அது முடிந்தது. மோசே அவர்கள் வேலையைப் பார்த்து, கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே அவர்கள் செய்ததைக் கண்டு, அவர்களை ஆசீர்வதித்தார். அப்பொழுது ஒரு மேகம் வந்து கூடாரத்தின் மேல் சூழ்ந்தது. ஜனங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, கர்த்தருடைய மகிமை வாசஸ்தலத்தை நிரப்பியது. அதனால் அன்று முதல் அவர்களின் பயணங்கள் அனைத்திலும் தேவன் அவர்களுடன் இருந்தான்.

இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் தம்மை எப்படி வணங்க வேண்டும் என்பதற்கான சரியான அறிவுரைகளை கடவுள் கொடுத்தார். மோசேயின் சகோதரனான ஆரோன் பிரதான ஆசாரியனாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டான், அவனுடைய மகன்களும் அவனோடு சேவிப்பார்கள். ஆரோன் இறுதியில் இறக்கும் போது, அவர்கள் அவருக்குப் பதிலாக பிரதான ஆசாரியராக நியமிக்கப்படுவார்கள். இந்த மனிதர்களை நியமிப்பதற்காக சபை கூடாரத்தில் கூடியது. மோசே அவர்களை எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்து, கர்த்தருக்குப் பலிகளைச் செய்தார். அவர் ஆரோனிடமும் அவனுடைய மகன்களிடமும் அவர்களுடைய நியமனம் ஏழு நாட்களுக்கு நீடிக்கும் என்றும், அது முடியும் வரை அவர்கள் கூடாரத்தை விட்டு வெளியேறக்கூடாது என்றும் கூறினார். ஆரோனின் மூத்த இரண்டு மகன்கள் நாதாப் மற்றும் அபியூ. இந்த பலிசெலுத்தும் நேரத்தில், அவர்கள் தாங்களாகவே கர்த்தருக்கு முன்பாக தூபம் போட முடிவு செய்தனர். ஆனால் அவர்கள் பொதுவான நெருப்பில் இருந்து நிலக்கரியை தங்கள் பாத்திரங்களில் வைத்தார்கள். அவர்கள் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் வந்தவுடன், நெருப்பு எரிந்து இருவரையும் கொன்றது. எல்லோரும் அதிர்ச்சியடைந்தனர், ஆனால் எதுவும் சொல்ல முடியவில்லை. மோசே சில மனிதர்களின் உடல்களை முகாமிலிருந்து வெளியே எடுக்கச் சொன்னார். அவர் ஆரோனிடமும் அவருடைய மற்ற மகன்களிடமும், அவர்கள் ஏற்கனவே கர்த்தருக்கு முன்பாக எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டிருந்ததால், அவர்கள் பலி செலுத்துவதை தொடர வேண்டும் என்று கூறினார். மோசேயின் இழப்பை அவர்களால் சரியாக துக்கப்படுத்த முடியவில்லை என்று அர்த்தம்.

எனவே மற்ற இஸ்ரவேலர்கள் இரண்டு பேரின் மரணத்திற்கு துக்கம் அனுசரித்தனர், அதே நேரத்தில் அவர்களின் தந்தை மற்றும் சகோதரர்கள் கூடாரத்தில் தொடர்ந்தனர். எகிப்தை விட்டு வெளியேறிய இரண்டாம் ஆண்டு நினைவு நாளில், இஸ்ரவேல் மக்கள் பஸ்காவை கொண்டாடினர். அவர்கள் இன்னும் சீனாய் மலையில் இருந்தார்கள். பகலில் ஒரு மேகம் வாசஸ்தலத்தின் மீது வட்டமிட்டது, அது இரவில் நெருப்பு போல் தோன்றியது. மேகம் இருக்கும் வரை அவர்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே இருக்க வேண்டும் என்று கர்த்தர் அவர்களுக்குச் சொல்லியிருந்தார். ஆனால் மேகம் மேலெழுந்தால், அவர்கள் பயணத்தைத் தொடர வேண்டிய நேரம் இது என்று அவர்கள் அறிந்தார்கள். ஒரு மாதம் கழித்து, பஸ்காவைக் கொண்டாடிய பிறகு, அவர்கள் கானான் தேசத்தை நோக்கி நகர வேண்டிய நேரம் இது. ஜனங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்க, மேகம் மேலெழுந்து, தேவனுடைய மலையிலிருந்து புறப்பட்டார்கள். அவர்கள் கானான் நாட்டிற்குள் நுழைய வேண்டிய இடத்தை நோக்கிப் பயணித்தனர். சிறிது நேரத்தில், மக்கள் தங்கள் கஷ்டங்களைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் புகார் செய்யத் தொடங்கினர். இதனால் கர்த்தர் கோபமடைந்தார், மேலும் அவர் அவர்கள் மத்தியில் நெருப்பை அனுப்பினார், குறிப்பாக முகாமின் விளிம்புகளைச் சுற்றி. பலர் இறந்தனர். அதனால் மற்றவர்கள் உதவிக்காக மோசேயிடம் ஓடினார்கள். அவர் அவர்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்தார், நெருப்பு நின்றது. அந்த இடத்திற்கு "எரியும்" என்று பெயரிட்டனர்.

47 ஏக்கத்தின் கல்லறைகள்

எண்ணாகமம் 11: 4-35

இஸ்ரவேல் மக்கள் கானானை நோக்கிப் பயணித்தபோது, அவர்கள் உணவைப் பற்றி புகார் செய்யத் தொடங்கினர். அவர்கள், "நாம் உண்பதெல்லாம் இந்த மன்னாதான். எகிப்தில் எங்களிடம் இருந்த இறைச்சி, மீன் மற்றும் காய்கறிகளை நாங்கள் இழக்கிறோம். ஒவ்வொரு கூடாரத்திலிருந்தும் மோசே அதைக் கேட்கும் வரை முணுமுணுப்பு குடும்பத்திலிருந்து குடும்பத்திற்கு பரவியது. விரக்தியில் அவர் ஜெபித்தார், "ஆண்டவரே, இந்த மனவேதனைக்கு நான் என்ன செய்தேன்? ஏன் எனக்கு இப்படி செய்தாய்? நான் இந்த மக்களைப் பெற்றெடுக்கவில்லை, நான் ஏன் அவர்களுக்குப் பாலூட்ட வேண்டும்? என்னால் இனி எடுக்க முடியாது! இதுவே எனக்கு வேண்டுமானால், இப்போதே என்னைக் கொன்றுவிடுங்கள்." கர்த்தர் மோசேயிடம், "மக்களிடமிருந்து எழுபது தலைவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து என்னிடம் அழைத்து வாருங்கள். உன்மேல் இருக்கிற ஆவியில் சிலவற்றை எடுத்து அவர்கள்மேல் வைப்பேன். மக்களின் சுமையைத் தாங்க அவர்கள் உங்களுக்கு உதவுவார்கள். "அவர் மேலும் கூறினார், "மக்கள் தங்களைத் தயார்படுத்தச் சொல்லுங்கள். நாளை அவர்கள் இறைச்சி

சாப்பிடுவார்கள். அவர்கள் ஏங்கிக்கொண்டே இருக்கிறார்கள், எகிப்தின் மீது ஏங்குகிறார்கள், அதனால் அவர்கள் முற்றிலும் நோய்வாய்ப்படும் வரை அவர்கள் இறைச்சி சாப்பிடுவார்கள்."

அவர்கள் வந்தபோது, 68 ஆண்டுகள் மட்டுமே இருந்தனர். அவர்களில் இருவர் இன்னும் முகாமுக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தனர். கர்த்தர் மோசேசன் மோசேயின் ஆவியில் சிலவற்றை எடுத்து எழுபது பேர் மீது வைத்தார் - அவர்கள் அனைவரும். உடனே அந்த ஆட்கள் தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள், இன்னும் முகாமில் இருந்த இருவர் கூட. யோசுவா மோசேயிடம், "அந்த இரண்டு பேரையும் நிறுத்தச் சொல்லுங்கள்!" என்று மோசே சொன்னார், "ஓ, யோசுவா, என் மீது பொறாமை கொள்ளாதே. கர்த்தருடைய ஆவி அவருடைய மக்கள் அனைவரின் மீதும் விழும்படி நான் விரும்புகிறேன். அவர்கள் தரையில் இருந்து சுமார் மூன்று அடிக்கு கீழே விழுந்து, ஒரு மனிதன் ஒரு நாளில் நடக்கக்கூடிய அளவுக்கு எல்லா திசைகளிலும் ஒரு பகுதியை முடினர். மக்கள் வெளியே சென்று அவர்களைப் பிடித்தனர். அவர்கள் இரவும் பகலும் வேலை செய்தனர். மிகச்சிறிய அளவு காடைகளை சேகரித்தவர், இன்னும் முப்பத்து மூன்று புசல்களை சேகரித்தார். ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்கள் குடும்பத்திற்காக அதிக அளவு இறைச்சியைப் பெற முடிந்தது. இருப்பினும், கர்த்தர் அவர்கள் மீது கோபமடைந்தார், ஏனென்றால் அவர்கள் எகிப்துக்காக ஏங்கினார்கள், மேலும் அவர்களுக்காக அவருடைய கவனிப்பை நம்பமாட்டார்கள். ஆகவே, ஜனங்கள் இறைச்சியை உண்ணும்போது—அது அவர்களுடைய பற்களுக்கு இடையில் இருந்தபோது கர்த்தர் அவர்களை ஒரு கொள்ளைநோயால் தாக்கினார். பலர் அந்த இடத்தில் இறந்து புதைக்கப்பட்டனர். எனவே மக்கள் அதை ""ஏக்கத்தின் கல்லறைகள். (கிப்ரோத் அத்தாவா) என்று அழைத்தனர்.

48 மிரியாம் முகத்தில் துப்புதல்

எண்ணாகமம் 12

எத்தியோப்பியா தேசத்து ஸ்திரீயை மோசே விவாகம்பண்ணியிருந்தபடியினால், மிரியாமும் ஆரோனும் அவன் விவாகம்பண்ணின எத்தியோப்பியா தேசத்து ஸ்திரீயினிமித்தம் அவனுக்கு விரோதமாய்ப் பேசி:

கர்த்தர் மோசேயைக் கொண்டுமாத்திரம் பேசினாரோ, எங்களைக்கொண்டும் அவர் பேசினதில்லையோ என்றார்கள். கர்த்தர் அதைக்கேட்டார். மோசேயானவன் பூமியிலுள்ள சகல மனிதரிலும் மிகுந்த சாந்தகுணமுள்ளவனாயிருந்தான். சடுதியிலே கர்த்தர் மோசேயையும் ஆரோனையும் மிரியாமையும் நோக்கி: நீங்கள் மூன்றுபேரும் ஆசரிப்புக் கூடாரத்துக்குப் புறப்பட்டுவாருங்கள் என்றார்; மூன்றுபேரும் போனார்கள்.

கர்த்தர் மேகத்துணில் இறங்கி, கூடாரவாசலிலே நின்று, ஆரோனையும் மிரியாமையும் கூப்பிட்டார்; அவர்கள் இருவரும் போனார்கள். அப்பொழுது அவர்: என் வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள்; உங்களுக்குள்ளே ஒருவன் தீர்க்கதரிசியாயிருந்தால், கர்த்தராகிய நான் தரிசனத்தில் என்னை அவனுக்கு வெளிப்படுத்தி, சொப்பனத்தில் அவனோடே பேசுவேன். என் தாசனாகிய மோசேயோ அப்படிப்பட்டவன் அல்ல, என் வீட்டில் எங்கும் அவன் உண்மையுள்ளவன். நான் அவனுடன் மறைபொருளாக அல்ல, முகமுகமாகவும் பிரத்தியட்சமாகவும் பேசுகிறேன்; அவன் கர்த்தரின் சாயலைக் காண்கிறான்; இப்படியிருக்க, நீங்கள் என் தாசனாகிய மோசேக்கு விரோதமாய்ப் பேச, உங்களுக்குப் பயமில்லாமற்போனதென்ன என்றார்.

கர்த்தருடைய கோபம் அவர்கள்மேல் மூண்டது; அவர் போய்விட்டார். மேகம் கூடாரத்தை விட்டு நீங்கிப்போயிற்று; மிரியாம் உறைந்த மழையின் வெண்மைபோன்ற குஷ்டரோகியானாள்; ஆரோன் மிரியாமைப் பார்த்தபோது, அவள் குஷ்டரோகியாயிருக்கக் கண்டான். அப்பொழுது ஆரோன் மோசேயை நோக்கி: ஆ, என் ஆண்டவனே, நாங்கள் புத்தியீனமாய்ச் செய்த இந்தப் பாவத்தை எங்கள்மேல் சுமத்தாதிரும்.

தன் தாயின் கர்ப்பத்தில் பாதி மாம்சம் அழுகிச் செத்துவிழுந்த பிள்ளையைப்போல அவள் ஆகாதிருப்பாளாக என்றான். அப்பொழுது மோசே கர்த்தரை நோக்கி: என் தேவனே, அவளைக் குணமாக்கும் என்று கெஞ்சினான்.

கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி: அவள் தகப்பன் அவள் முகத்திலே காறித் துப்பினதுண்டானால், அவள் ஏழுநாள் வெட்கப்படவேண்டாமோ, அதுபோலவே அவள் ஏழுநாள் பாளயத்துக்குப் புறம்பே விலக்கப்பட்டிருந்து, பின்பு சேர்த்துக்கொள்ளப்படக்கடவள் என்றார். அப்படியே மிரியாம் ஏழுநாள் பாளயத்துக்குப் புறம்பே விலக்கப்பட்டிருந்தாள்; மிரியாம் சேர்த்துக்கொள்ளப்படும்படி ஜனங்கள் பிரயாணம்பண்ணாதிருந்தார்கள்.

பின்பு, ஜனங்கள் ஆஸரோத்திலிருந்து புறப்பட்டு, பாரான் வனாந்தரத்திலே பாளயமிறங்கினார்கள்.

இஸ்ரவேலர்கள் கானானின் எல்லைக்கு வந்தபோது, கர்த்தர் மோசேயிடம், “நாட்டைத் தேட பன்னிரண்டு பேரை அனுப்பு” என்றார். எனவே மோசே இஸ்ரவேலின் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார். தேசத்திற்குள் சென்று மக்களையும் அவர்களுடைய நகரங்களையும் பற்றிய தகவல்களைத் திரும்பக் கொண்டுவரச் சொன்னார். நிலத்தில் விளைந்திருந்த பழங்களில் சிலவற்றைத் திரும்பக் கொண்டுவரச் சொன்னார். அந்த மனிதர்கள் கானானில் நாற்பது நாட்கள் தங்கியிருந்தார்கள். அவர்கள் திரும்பி வந்தபோது, அவர்களில் இருவர் ஒரு பெரிய திராட்சைக் கொத்தை தங்களுக்கு இடையே ஒரு கம்பத்தில் சுமந்து கொண்டிருந்தார்கள். ஆண்கள் தங்கள் அறிக்கையைக் கொடுத்தனர், அவர்களில் பத்து பேர், “உண்மைதான், நிலம் பெரியது, பாலும் தேனும் ஓடுகிறது. ஆனால், மக்கள் பெரியவர்களாகவும் சக்திவாய்ந்தவர்களாகவும், உயரமான மதில்களைக் கொண்ட நகரங்களில் வாழ்கிறார்கள்.” மற்ற இரண்டு மனிதர்கள் காலேப் மற்றும் யோசுவா. அவர்கள் ஒரு வித்தியாசமான அறிக்கையை அளித்தனர். அவர்கள், “நாம் சென்று இந்த நிலத்தைக் கைப்பற்ற வேண்டும். நம்மால் முடியும்!” மற்ற பத்து பேரும் கத்தினார்கள், “இல்லை, இந்த மக்களை எங்களால் தாக்க முடியாது! அவர்கள் நம்மை விட வலிமையானவர்கள். நாங்கள் அவர்களுக்குப் பக்கத்தில் வெட்டுக்கிளிகளைப் போல் உணர்ந்தோம்!” இந்தச் செய்தியைக் கேட்ட இஸ்ரவேலர்கள் பயந்தார்கள். அவர்கள் மோசேக்கு எதிராகத் திரும்பி, “கர்த்தர் எங்களைக் கொல்லக் கொண்டு வந்தாரா? நாம் எகிப்தில் இறந்திருக்கலாம்! இந்நாட்டு மனிதர்கள் எங்களைக் கொன்றுவிட்டு, நம் மனைவிகளையும் பிள்ளைகளையும் அடிமைகளாக்குவார்கள். நாங்கள் ஒரு புதிய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்து எகிப்துக்குத் திரும்பிச் செல்லப் போகிறோம். “ஜோசுவாவும் காலேபும் மக்கள் முன்னால் ஓடிச்சென்று தங்கள் ஆடைகளைக் கிழித்தார்கள். அவர்கள் கூக்குரலிட்டு, “இந்த தேசம் மிகவும் நல்லது, கர்த்தர் இதை நமக்குத் தரப்போகிறார்! நீங்கள் பயப்படுவதால் அவருக்கு எதிராக கலகம் செய்யாதீர்கள். கர்த்தர் நம்மோடு இருக்கிறார். நாங்கள் இந்த மக்களை விழுங்குவோம்!” இஸ்ரவேல் மக்கள் யோசுவாவையும் காலேபையும் தாக்கினர், ஆனால் திடீரென்று மகிமை மோசேயின் கூடாரத்தில் தோன்றியது. கர்த்தர் மோசேயிடம், “இவர்கள் எவ்வளவு காலம் என்னை நம்ப மறுப்பார்கள்? எகிப்தில் நான் செய்த அற்புதங்களை அவர்கள் கண்டார்கள். அவர்கள் மத்தியில் நான் செய்த பல அற்புதங்களைக் கண்டார்கள். ஆனாலும் அவர்கள் என்னைச் சோதிக்கிறார்கள். “ஆகையால், நான் அவர்களுடைய பிதாக்களுக்கு வாக்களித்த தேசத்தை இவர்கள் பார்க்க மாட்டார்கள். நான் அவர்களை மீண்டும் வனாந்தரத்திற்கு அனுப்புகிறேன், அவர்கள் அனைவரும் இறக்கும் வரை நாற்பது ஆண்டுகள் அங்கேயே இருப்பார்கள். என் வேலையாட்களான காலேப் மற்றும் யோசுவாவைத் தவிர இருபது வயது அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவர்கள் அனைவரும் நாட்டைப் பார்க்க மாட்டார்கள். அவர்கள் தயக்கமின்றி என்னைப் பின்தொடர்ந்ததால் அவர்கள் கானானுக்குச் செல்வார்கள். இந்த மக்கள் தங்கள் பிள்ளைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படுவதால், நான் அவர்களுடைய பிள்ளைகளை கானான் தேசத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன். ஒரு மோசமான அறிக்கையைக் கொண்டு வந்த பத்து பேர் திடீரென்று கொள்ளை நோயால் சிக்கி இறந்தனர். மறுநாள் அதிகாலையில் மக்கள், “நாங்கள் பாவம் செய்துவிட்டோம் என்பதை இப்போது உணர்கிறோம். கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடி நாங்கள் தேசத்திற்குச் செல்வோம்.” மோசே, “இல்லை! கர்த்தர் உங்களை மீண்டும் வனாந்தரத்திற்கு அனுப்புகிறார். மீண்டும் அவருக்கு கீழ்ப்படிய வேண்டாம். நீங்கள் தேசத்திற்குச் சென்றால், நீங்கள் தோற்கடிக்கப்படுவீர்கள், ஏனென்றால் கர்த்தர் உன்னுடன் வரவில்லை. “இருப்பினும், அவர்கள் கர்த்தரின் விருப்பத்திற்கு மாறாக கானானுக்குச் சென்றனர்.

மேலும் மோசே சொன்னது போலவே, அவர்கள் போரில் தோற்கடிக்கப்பட்டனர். பலர் கொல்லப்பட்டனர், மீதமுள்ளவர்கள் அவமானத்துடன் திரும்பி வந்தனர். எனவே இஸ்ரவேல் மக்கள் அடுத்த நாற்பது ஆண்டுகள் தங்கியிருந்த வனாந்தரத்திற்குத் திரும்பினர். எகிப்திலிருந்து வெளியே வந்த பெரியவர்கள் அனைவரும் அங்கேயே இறந்துவிடுவார்கள். ஆனாலும், கர்த்தர் அவர்களுடன்

இருந்தார், அவர்களுடைய தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்தார். அவர்களின் உடைகள் மற்றும் காலணிகள் பழையதாக இல்லை, கர்த்தர் அவர்களின் தினசரி உணவை வழங்கினார்.

50 கோராகின் கலகம்

எண்ணாகமம் 16 - 17

இஸ்ரவேலர் வனாந்தரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றபோது, நான்கு பேர் மோசே மற்றும் ஆரோனைப் பற்றிய விஷயங்களைச் சரிசெய்ய முடிவு செய்தனர். தலைவர் கோராகு, லேவி கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர்கள் இருநூற்று ஐம்பது பேர் கொண்ட ஒரு குழுவை உருவாக்கி மோசேயிடம் சென்றார்கள். அவர்கள், “உங்கள் அதிகாரத்தை மிக அதிகமாக எடுத்துச் சென்றுவிட்டீர்கள். நாம் ஒரு புனித தேசம். இறைவன் நம் அனைவரோடும் இருக்கிறார். விஷயங்கள் எப்போதும் உங்கள் வழியாகச் செல்ல வேண்டியதில்லை.”

மோசே கோராகிடம், “இது என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். கர்த்தருடைய சேவையைச் செய்ய லேவியர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். இப்போது உங்களுக்கு ஆசாரியத்துவமும் வேண்டும். கர்த்தர் ஆரோனின் குடும்பத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார், எனவே நீங்கள் கடவுளுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்கிறீர்கள். நாளை, நாம் அனைவரும் நெருப்பும் தூபமும் நிரப்பப்பட்ட தூபகலசங்களைப் பிடித்துக் கொண்டு கர்த்தருக்கு முன்பாக நிற்போம். மக்களை வழிநடத்த விரும்புவரை தேவன் தேர்ந்தெடுப்பார்.” அமைப்பாளர்களில் இருவர், “நாங்கள் வரவில்லை! நீங்கள் எங்களை மீண்டும் வனாந்தரத்தில் இறக்கும்படி கொண்டு வந்தீர்கள். இப்போது நீங்கள் ஒரு ராஜாவைப் போல என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்கிறீர்கள். எனவே, நாங்கள் அங்கு இருக்க மாட்டோம்!” இது மோசேக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர் கர்த்தரிடம், “நான் இந்த மக்களை ஒருபோதும் தவறாக நடத்தியதில்லை. நான் அவர்களிடமிருந்து எதையும் எடுக்கவில்லை. ஆனாலும், அவர்கள் என்னை வெறுக்கிறார்கள். எல்லா சபையும் பார்க்க அங்கே இருந்தது. கர்த்தருடைய மகிமை தோன்றியது, கர்த்தர் மோசேயையும் ஆரோனையும் நோக்கி, “வழியை விட்டு வெளியேறுங்கள். நான் முழு சபையையும் அழிக்கப் போகிறேன்.” மோசே கீழே விழுந்து கெஞ்சினார், “ஆண்டவரே, ஒரு சிலர் செய்ததற்காக அனைவரையும் தண்டிக்க வேண்டாம்.” கர்த்தர் சொன்னார், “மக்களை கூடாரங்களை விட்டு வெளியேறச் சொல்லுங்கள். இந்த கூட்டத்திற்கு வர மறுத்தவர்கள்.” அதனால் அனைவரும் அந்த கூடாரங்களை விட்டு நகர்ந்தனர். இருவரும் வெளியே வந்து தங்களுடைய மனைவிகள், குழந்தைகள் மற்றும் குழந்தைகளுடன் தங்கள் கூடாரத்தின் வாசலுக்குப் பக்கத்தில் நின்றனர். கோராகு போய் அவர்களோடு நின்றான். மோசே சபையாரிடம் பேசினான். “இந்த மனிதர்கள் முதுமையடைந்து இயற்கை மரணம் அடைந்தால், இவற்றைச் செய்ய தேவன் என்னை அனுப்பவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால் அவர்களுக்கு அசாதாரணமான ஏதாவது நடந்தால், அவர்கள் கடவுளுக்கு எதிராக மோசஸ் பேசுகிறார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். “திடீரென்று, பூமி திறந்தது, இந்த மனிதர்களும் அவர்களது குடும்பத்தினரும் குழிக்குள் விழுந்தனர். பூமி அவர்களை விழுங்குவது போல் தரை அவர்களைச் சுற்றி மூடப்பட்டது. அதையும் விழுங்கி விடலாம் என நினைத்து மக்கள் அலறியடித்து ஓடினர். அப்பொழுது நெருப்பு வந்து, தூபவர்க்கத்துடன் தூபவர்க்கம் வைத்திருந்த இருநூற்று ஐம்பது பேரையும் கொன்றது. கர்த்தர் மோசேயை நோக்கி, “மனிதர்களின் சாம்பலில் இருந்து இருநூற்று ஐம்பது தணிக்கைகளையும் சேகரிக்கவும். அவற்றை மூலாம் பூசவும், பலிபீடத்தின் மேல் அடுக்கவும் பயன்படுத்தவும். ஆசாரியத்துவம் ஆரோனுக்கும் அவனுடைய சந்ததியினருக்கும் மட்டுமே என்பதை இது மக்களுக்கு நினைவூட்டும்.” இதையெல்லாம் கூட, மக்கள் மறுநாள் ஆசாரியத்துவத்தைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தனர். இறந்த மக்களைப் பற்றி பேசுவதற்காக மோசேயையும் ஆரோனையும் சுற்றி ஒரு கூட்டம் கூடியது. அவர்கள் சொன்னார்கள், “நீங்கள் தேவனின் மக்களைக் கொன்றீர்கள்.” மோசே திரும்பி, கர்த்தரின் கோபம் கூட்டத்தின் மீது அதிகமாக இருப்பதைக் கண்டார். அவர் ஆரோனிடம், “சீக்கிரம், ஒரு தூபகலசத்தை எடுத்து, அதில் தூபத்தினாலும் நெருப்பினாலும் நிரப்பவும். மக்களிடையே ஓடி அவர்களின் பாவங்களுக்குப் பரிகாரம் செய்யுங்கள். கர்த்தரின் கோபம் வெளியேறுகிறது, அவர் அவர்களை வாதையால் தாக்குகிறார். ஆரோன் இதைச் செய்யும்போது, கொள்ளைநோய் ஆரம்பித்ததைக் கண்டான். அவர் இறந்தவர்களுக்கும் உயிருடன் இருந்தவர்களுக்கும் இடையில் நின்று மக்களுக்காகப் பரிகாரம்

செய்தார். கொள்ளை நோய் நின்றது, ஆனால் அன்று 14,700 பேர் இறந்தனர். ஆசாரியத்துவத்தின் பிரச்சினையைத் தீர்க்க, கர்த்தர் மோசேயிடம், “ஒவ்வொரு கோத்திரமும் ஒரு கோலை கொண்டு வரட்டும். லேவியின் கோலில் ஆரோனின் பெயரை வை. அவற்றைக் கூடாரத்தில் வைக்கவும். அவற்றில் ஒன்றை முளைக்கச் செய்வேன். இதனால், மக்கள் உங்களைப் பற்றி குறை சொல்வதை நிறுத்திவிடுவார்கள்!” என்று கர்த்தர் சொன்னதை மோசே பின்பற்றினார். அடுத்த நாள், ஆரோனின் கோல் முளைத்தது மட்டுமல்ல, அது மொட்டுக்களை உருவாக்கி, பூத்து, பாதாம் பழங்களை உற்பத்தி செய்தது! இதை பார்த்த மக்கள் அதிர்ச்சி அடைந்தனர். அன்று முதல், தாங்கள் இறந்துவிட்டால் கூடாரத்திற்கு அருகில் செல்லக்கூட அவர்கள் விரும்பவில்லை. ஆரோனின் கைத்தடி மீண்டும் கூடாரத்தில் பாதுகாப்பிற்காக வைக்கப்பட்டது.

51 கன்மலையுடன் பேசுதல்

மோசே

எண்ணாகமம் 20 – 21

இஸ்ரவேலர் தண்ணீர் இல்லாத இடத்திற்குப் பயணம் செய்தார்கள். மக்கள் மோசேயிடம் சென்று, “கடவுளுடைய கரத்தின் கீழ் நாங்கள் எங்கள் சகோதரர்களுடன் இறந்திருந்தால் நாங்கள் விரும்புகிறோம். நீங்கள் பல வாக்குறுதிகளுடன் எங்களை இங்கு அழைத்து வந்தீர்கள், ஆனால் நாங்கள் பண்ணைகள், அத்தி மரங்கள், திராட்சைத் தோட்டங்கள் எதையும் பார்க்கவில்லை. அதற்கு மேல், எங்களுக்கும் எங்கள் கால்நடைகளுக்கும் தண்ணீர் இல்லை. ”ஆண்டவர் மோசேயிடம், “மக்களை ஒன்று திரட்டி, உங்கள் தடியுடன் அவர்கள் முன் நில். பாறையிடம் பேசு, அது உனக்குத் தண்ணீரைத் தரும். மக்களுக்கும் அவர்களுடைய கால்நடைகளுக்கும் போதுமானதாக இருக்கும்.” எனவே மோசே மக்கள் முன் நின்றார். அவர் கூறினார், “நீங்கள் கிளர்ச்சியாளர்களின் கூட்டம். இந்தப் பாறையிலிருந்து நான் உனக்குத் தண்ணீர் தர வேண்டுமா?” அதனுடன், அவர் தனது கைத்தடியால் இரண்டு முறை பாறையை அடித்தார். தண்ணீர் பெருக்கெடுத்து ஓடியது, அனைவருக்கும் போதுமானது.ஆனால் கர்த்தர் மோசே மற்றும் ஆரோன் மீது பிரியப்படவில்லை. அவர் கூறினார், “நீங்கள் என் சக்தியை நம்பவில்லை. நீங்கள் என் கட்டளையை மதிக்காததை இந்த மக்கள் பார்த்தார்கள். ஆகையால், நான் அவர்களுக்கு வாக்களித்த தேசத்திற்கு நீங்கள் இந்த மக்களை அழைத்துச் செல்ல மாட்டீர்கள். மோசே அவர்களின் தேசத்தின் வழியாக செல்ல அனுமதி கேட்டு அவர்களின் அரசருக்கு செய்தி அனுப்பினார். அவர்கள் எதற்கும் இடையூறு செய்ய மாட்டார்கள் என்றும், அவர்கள் குடித்த தண்ணீருக்கும் பணம் கொடுப்பார்கள் என்றும் அவர் ராஜாவிடம் உறுதியளித்தார். ராஜா அவர்களை நிலத்தின் வழியாக செல்ல அனுமதிக்க மறுத்துவிட்டார். அவர் தனது இராணுவத்தை அவர்களின் எல்லைகளுக்கு அனுப்பினார் மற்றும் இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் நாட்டிற்குள் நுழைந்தால் போரை அச்சுறுத்தினார். அதனால் மோசே திரும்பிப் போனான்.அதற்குப் பிறகு, கர்த்தர் மோசேயிடம், மோசேயிடம், “ஆரோன் இறக்கப்போகிறான். ஆகையால், பிரதான ஆசாரியனுடைய ஆடைகளை அவனிடமிருந்து கழற்றி, அவனுடைய மகன் எலெயாசருக்கு உடுத்துவிடு. ” மோசே இதைச் செய்தான், ஆரோன் சீக்கிரத்தில் இறந்தான். இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அவருடைய மரணத்திற்கு முப்பது நாட்கள் துக்கம் அனுசரித்தனர். அவர்கள், “இறப்பதற்காக நாங்கள் இங்கு வர வேண்டியதில்லை. நாம் அதை எகிப்தில் செய்திருக்கலாம். எங்களிடம் தண்ணீர் இல்லை, இந்த மோசமான உணவை நாங்கள் வெறுக்கிறோம்!” எனவே இறைவன் விஷ பாம்புகளை முகாமுக்குள் அனுப்பினார். மக்கள் கடிக்கப்பட்டனர், பலர் இறந்தனர். அவர்கள் மோசேயிடம் விரைந்து வந்து, “நாங்கள் பாவம் செய்தோம்! உங்களுக்கும் இறைவனுக்கும் எதிராக நாங்கள் பேசியிருக்கக் கூடாது. தயவு செய்து கடவுளிடம் பேசி இந்தப் பாம்புகளை எடுத்துச் செல்லச் சொல்லுங்கள்” என்றார். அதனால் மோசே மக்களுக்காக ஜெபித்தார். கர்த்தர் மோசேயிடம், “வெண்கலத்தால் ஒரு பாம்பை உருவாக்கி அதை ஒரு கம்பத்தில் வைக்கவும். வெண்கலப் பாம்பைப் பார்த்தால் மக்கள் பாம்புக் கடியிலிருந்து குணமடைவார்கள். ”இஸ்ரவேல் மக்கள் பயணம் செய்து எமோரியர்களின் எல்லைக்கு வந்தனர். அரசனுடைய நிலத்தின் வழியாகப் பயணிக்க முடியுமா என்று அரசனுக்குச் செய்தி அனுப்பினார்கள். தாங்கள் எதையும் எடுத்துக் கொள்ள மாட்டோம், எந்தத் தீங்கும் செய்ய மாட்டோம் என்று உறுதியளித்தனர். எமோரியர்களின் ராஜா மறுத்துவிட்டார். மாறாக, அவர் தனது இராணுவத்தை எடுத்து இஸ்ரேலைத் தாக்கினார். எனவே இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் அவர்களுடன் போரிட்டு அவர்களை

முற்றிலும் தோற்கடித்தார்கள். அவர்கள் எல்லா நகரங்களையும் கைப்பற்றி, அவற்றில் குடியிருந்தார்கள். அம்மோனிய எல்லை வரை உள்ள அனைத்து நிலங்களையும் அவர்கள் கட்டுப்படுத்தினர்.

52 பிலேயாமின் கழுதை

எண்ணாகமம் 22: 1-35

இஸ்ரவேலர்கள் மோவாப் பள்ளத்தாக்கில், எரிகோவுக்கு எதிரே யோர்தான் நதிக்கு அடுத்தபடியாக முகாமிட்டனர். மோவாபின் ராஜா பாலாக் என்ற மனிதர். அவர் தனது பள்ளத்தாக்கில் பெரும் திரளான மக்களைக் கண்டு பயந்தார். அவர்கள் மற்ற அரசர்களுக்கு என்ன செய்தார்கள் என்பதை அவர் கேள்விப்பட்டிருந்தார். அவர் மீதியானியரை நோக்கி, “இவர்கள் நம்மைவிட பலசாலிகள். அவர்கள் நம்மை முற்றிலுமாக அழித்துவிடுவார்கள் என்று நான் பயப்படுகிறேன்.” யூப்ரடீஸ் நதிக்கு அடுத்ததாக கிழக்கில் வாழ்ந்த பிலேயாம் என்ற தீர்க்கதரிசியை வரவழைக்க இரு தேசங்களும் ஒன்றாக முடிவு செய்தன. சீக்கிரம் வா. எகிப்திலிருந்து ஏராளமான மக்கள் வந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் இப்போது எங்கள் பள்ளத்தாக்கில் இருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களை விட வலிமையானவர்கள், எனவே நீங்கள் அவர்களை சபிக்க வேண்டும்.

அதனால் நாங்கள் அவர்களை தோற்கடித்து அவர்களை அனுப்புவோம். நீங்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்பதை நாங்கள் அறிவோம், நீங்கள் சபிக்கிறவர் சபிக்கப்பட்டவர், நீங்கள் ஆசீர்வதிப்பவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்.” பிலேம், “இரவில் இருங்கள். கர்த்தர் என்ன செய்யச் சொன்னாரோ அதைக் காலையில் சொல்கிறேன். எகிப்திலிருந்து திரளான மக்கள் வருகிறார்கள், நான் சென்று அவர்களைச் சபிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.” கர்த்தர் சொன்னார், “இல்லை, நீங்கள் அவர்களுடன் செல்ல வேண்டாம். நீங்கள் அந்த மக்களைச் சபிக்க வேண்டாம், ஏனென்றால் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்கள்.” மறுநாள் காலை, பிலேயாம் தூதுக்குழுவிடம், “உங்கள் ராஜாவிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். கர்த்தர் என்னை உன்னுடன் போக விடமாட்டார்.” தூதுக்குழு திரும்பிச் சென்று பாலாக்கிடம் இந்தச் செய்தியைக் கொடுத்தது. பின்னர் அரசர் மிக முக்கியமான நபர்களைக் கொண்ட ஒரு தூதுக்குழுவை அனுப்பினார். அவர்கள் மூலம், “என்னிடம் வருவதை எதுவும் தடுக்க வேண்டாம். நீ இந்த மக்களைச் சபித்தால், உன்னைப் பணக்காரனாக ஆக்குவேன்” என்றார். பாலாம், “அரசர் என் வீட்டைப் பொன்னால் நிரப்பினால், ஆண்டவர் என்னிடம் சொல்வதைத்தான் என்னால் சொல்ல முடியும். இன்னும், இரவு தங்குங்கள். கர்த்தர் வேறு ஏதாவது கூறுகிறாரா என்று நான் பார்க்கிறேன்.” அன்றிரவு, கர்த்தர் பிலேயாமிடம், “அவர்கள் இரண்டாவது முறையாக உன்னிடம் வந்தால், நீ அவர்களுடன் செல்லலாம். ஆனால், கவனமாக இரு.

நான் சொல்வதை மட்டும் சொல்” என்றார். மறுநாள் காலை, பிலேயாம் தன் கழுதையின் மீது சேணமிட்டு, தன் இரண்டு வேலைக்காரர்களையும் கூட்டிக்கொண்டு, மோவாபுக்குப் பயணத்தைத் தொடங்கினான்; அவன் பிரயாணம் பண்ணும்போது, கர்த்தருடைய தூதன் கையில் வாளோடு தன் பாதையில் நின்றான். கழுதை நிமிர்ந்து பார்த்து, கர்த்தருடைய தூதனை பார்த்தது, அவன் திரும்பி வயல்வெளிக்குச் சென்றது. அவன் பாதையில் திரும்பும் வரை பிலேயாம் அவனை அடித்தான். கர்த்தருடைய தூதன் பாதையில் சென்று இருபுறமும் சுவர் இருந்த இடத்தில் நின்றார். கழுதை நிமிர்ந்து பார்த்தது, வான் உருவியிருந்த கர்த்தருடைய தூதன் கண்டது. பிலேயாமின் பாதத்தில் சிக்கிய அது சுவரிலே தள்ளினது. அவன் அதனை மீண்டும் அடித்தான். கர்த்தருடைய தூதன் பாதையில் சென்றான், ஆனால் இம்முறை அவன் இருபுறமும் இடமில்லாத இடத்தில் நின்றான். கழுதை நிமிர்ந்து பார்த்து, கர்த்தருடைய தூதனை பார்த்தது, அது பிலேயாமின் அடியில் படுத்துக் கொண்டது. பிலேயாம் கோபத்தில் இருந்தான். ஒரு குச்சியை எடுத்து கழுதையை அடிக்க ஆரம்பித்தான். உடனே கர்த்தர் கழுதையின் வாயை திறந்தார்.. அது “ஏன் என்னை மூன்று முறை அடித்தாய்?” என்றது. பிலேயாம் கழுதையிடம் இது ஒரு குச்சிக்கு பதிலாக வாளாக இருந்தால், நான் உன்னை இங்கேயே கொன்றுவிடுவேன்.” கழுதை, “நீ பிறந்ததிலிருந்து நான் உனக்கு சேவை செய்யவில்லையா? நான் இதற்கு முன் எப்போதாவது இதைச் செய்திருக்கிறேனா?” என்று, பிலேயாம் சொன்னார், “இல்லை, நீங்கள் ஒருபோதும் செய்யவில்லை.” திடீரென்று, அவனது கண்கள் திறக்கப்பட்டன, கர்த்தருடைய தூதன் வான் உருவியபடி பாதையில் நிற்பதைக் கண்டான். பிலேயாம் அவன் முன் குனிந்தான்.

கர்த்தருடைய தூதன், “நீ உன் கழுதையை மூன்று முறை அடித்தாய். இன்னும், அவை இல்லையென்றால், நான் உன்னைக் கொன்று, அதனை உயிரோடு விட்டிருப்பேன்.” பிலேயாம், “நான் மோவாபுக்குப் போவதை நீங்கள் விரும்பவில்லை என்றால், நான் திரும்பி வீட்டிற்குச் செல்வேன்” என்றான். “இல்லை, நீ போகலாம். ஆனால் கவனமாக இரு. நான் சொல்லும் வார்த்தைகளை மட்டும் சொல்” அதனுடன் பிலேயாம் மோவாபுக்குப் போனான்.

53 பிலேயாமின் தீர்க்கதரிசனம்

எண்ணாகமம் 22:36 - 25:18

பிலேயாம் மோவாபிற்கு வந்தபோது, ராஜா பாலாக், “உனக்கு என்ன இவ்வளவு நேரம் பிடித்தது? நான் உன்னை பணக்காரனாக்குவேன் என்றேன். நீங்கள் என்னை நம்பவில்லையா?” என்று பிலேயாம் கூறினார், “நான் இப்போது இங்கே இருக்கிறேன், ஆனால் புரிந்து கொள்ளுங்கள். கர்த்தர் என்ன சொல்லச் சொல்கிறாரோ அதை மட்டுமே என்னால் சொல்ல முடியும்.” எனவே பாலாக் இஸ்ரவேலின் முழு முகாமையும் கண்டும் காணாத உயரமான குன்றின் மீது பிலேயாமை அழைத்துச் சென்றார். பிலேயாம் ராஜாவை கர்த்தருக்குப் பலிபீடங்களைக் கட்டச் செய்தார், அவர்கள் அவருக்குப் பலியிட்டார்கள். தேவன் என்ன சொல்ல விரும்புகிறாரோ அதைப் பார்ப்பதற்காக மலையின் மேல் ஏறியபோது பிலேயாம் ராஜாவை அங்கேயே இருக்கச் சொன்னார். கர்த்தர் அவருக்கு ஒரு செய்தியைக் கொடுத்தார். அதனால், பாலாக் ராஜாவும் மோவாபின் பெரியவர்களும் காத்திருந்த இடத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார். பிலேயாம் மக்களைப் பார்த்து, “பாலாக் ராஜா என்னை வரவழைத்தார். அவர், ‘வந்து யாக்கோபை சபிக்கவும். வந்து இஸ்ரவேலைக் கண்டனம் செய்யுங்கள்.’ ஆனால் கர்த்தர் சபிக்காதவர்களை நான் எப்படி சபிக்க முடியும். கர்த்தர் கண்டிக்காதவர்களை நான் எப்படி குறை கூறுவது? நான் இந்த பாறைகளில் நின்று இந்த மக்களைப் பார்க்கிறேன். அவர்களைப் போல் வேறு எந்த தேசமும் இல்லை. இந்த நீதிமான்கள் இறப்பதைப் போல நான் இறக்கும் பாக்கியம் கிடைத்தது.” பாலாக் மன்னன் அதிர்ச்சியடைந்தான். “இவர்களைச் சபிப்பதற்காகவே உன்னை இங்கு அழைத்து வந்தேன்-அவர்களை ஆசீர்வதிப்பதற்காக அல்ல” என்று பிலேயாம் சொன்னார், “நான் தெளிவாகச் சொன்னேன். கர்த்தர் சொல்வதை மட்டுமே என்னால் சொல்ல முடியும்.” பாலாக், “என்னுடன் வேறு இடத்திற்கு வா. அங்கிருந்து நீங்கள் ஒரு பகுதியை மட்டுமே பார்க்க முடியும். ஒருவேளை நீங்கள் அவர்களை சபிக்க முடியும்.” அவர்கள் இரண்டாவது இடத்திற்குச் சென்று, மீண்டும் பலிபீடங்களைக் கட்டி, கர்த்தருக்குப் பலியிட்டார்கள். பிலேயாம் ராஜாவிடம், “நான் கர்த்தரிடம் பேசும் வரை இங்கேயே இரு” என்று சொன்னார். கர்த்தர் பிலேயாமைச் சந்தித்து, சொல்ல வார்த்தைகளைக் கொடுத்தார். அவர் திரும்பிச் சென்று, “ஓ, பாலாக் ராஜா, நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள். கர்த்தர் மனிதர்களைப் போல் இல்லை. அவர் மனம் மாறுவதில்லை. கர்த்தர் அவர்கள் மத்தியில் வசிப்பதால் மக்களை ஆசீர்வதிக்கச் சொன்னார். அவர் அவர்களின் ராஜா, அவர்கள் அதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். பலத்த கையால் அவர்களை எகிப்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்தார். அதனால் அவர்களுக்கு சாபம் இல்லை. கர்த்தர் அவர்களுக்காகச் செய்த பெரிய காரியங்களுக்காக அவர்கள் அறியப்படுவார்கள். ”அரசர் சொன்னார், “உங்களால் அவர்களைச் சபிக்க முடியாவிட்டால் அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதம் கொடுப்பதை நிறுத்துங்கள்.” மீண்டும் ராஜா பிலேயாமை மக்களைப் பார்க்கக்கூடிய இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர் சொன்னார், “இன்னும் ஒரு முறை முயற்சி செய்து பாருங்கள், இந்த மக்களுக்கு ஏதாவது சாபம் இருக்கிறதா என்று. பிலேயாம் மீண்டும் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினார், அவர்கள் கர்த்தருக்குப் பலியிட்டார்கள். ஆனால் அவர் மலை ஏறவில்லை. அவன் பள்ளத்தாக்கைப் பார்த்தபோது, தேவனுடைய ஆவி அவன்மேல் வந்தது. “ஓ, இஸ்ரவேலின் கூடாரங்கள் அழகானவை. அவர்கள் கர்த்தரால் நடப்பட்ட தோட்டம் போன்றவர்கள். இந்த மக்களை ஆசீர்வதிப்பவர் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார். இவர்களை யார் சபிக்கிறார்களோ அவர் சபிக்கப்படுவார்.” பாலாக் கோபமடைந்தார். “இவர்களைச் சபிக்கவே உன்னை இங்கு அழைத்து வந்தேன். இப்போது வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள்! நான் உனக்குக் கொடுக்கவிருந்த செல்வத்தைக் கர்த்தர் கொள்ளையடித்துவிட்டார்” என்றார். பிலேயாம், “எனக்கு இன்னும் ஒரு செய்தி உள்ளது. யாரோ வருகிறார்கள். அது யாரென்று என்னால் பார்க்க முடியவில்லை. அவர் ஒரு சொர்க்க நட்சத்திரம் போன்றவர். அவர் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக இருப்பார். அவர் தனது எதிரிகள் அனைவரின் மீதும்

வெற்றி பெறுவார். பின்னர், பிலேயாம் அரசனிடம் சென்று, “இவர்களை என்னால் சபிக்க முடியாது, ஆனால் நீங்கள் கர்த்தரை சபிக்க வைக்கலாம்” என்றார். அவன் அவனுக்கு ஒரு திட்டத்தைச் சொன்னான். சிறிது நேரத்தில் மோவாபின் பெண்கள் இஸ்ரவேலின் பாளையத்துக்குப் போனார்கள். அவர்கள் ஆண்களுடன் சயனித்தனர், பின்னர் அவர்களின் சிலைகளுக்காக ஒரு திருவிழாவிற்கு அவர்களை அழைத்தனர். மனிதர்கள் சென்றார்கள், விரைவில் அவர்கள் சிலைகளை வணங்கினர். கர்த்தர் கோபமடைந்தார்! அவர் கொள்ளை நோயை அனுப்பினார், 24,000 பேர் இறந்தனர். இஸ்ரவேலர்களில் ஒருவன் மீதியானியப் பெண்ணை தன் குடும்பக் கூடாரத்திற்கு அழைத்து வந்தான். அவர்கள் மோசேயையும் இஸ்ரவேலின் மூப்பர்களையும் கடந்து சென்றார்கள். பிரதான ஆசாரியனின் மகன் ஒரு ஈட்டியை எடுத்துக்கொண்டு கூடாரத்திற்குள் சென்றான். அவர்கள் இருவர் மீதும் ஈட்டியை எறிந்து, அந்த இடத்திலேயே அவர்களைக் கொன்றார். அதன் மூலம் கடவுள் கொள்ளை நோயை நிறுத்தினார். கர்த்தர் மோசேயிடம், “உன் படையை எடுத்துக்கொள். போய், மோவாபியர்களையும் மீதியானியர்களையும் அவர்கள் செய்த காரியங்களுக்காகக் கொன்றுபோடுங்கள்” என்றார். இஸ்ரேலிய இராணுவம் வெளியேறி இரு நாடுகளையும் தோற்கடித்தது. இறந்தவர்களில் பிலேயாமின் உடல் இருந்தது, ஏனெனில் அவர் பாலாக்கிற்குக் கொடுத்த அறிவுரை.

54 மோசேயின் மரணம்

எண்ணாகமம் 27:12-23 & உபாகமம். 30-34

கர்த்தர் மோசேயிடம், “இந்த மலையில் ஏறிச் செல். நான் இஸ்ரவேலுக்குக் கொடுக்கும் தேசத்தை அங்கே உனக்குக் காட்டுகிறேன். பாறையில் அடித்த பாவத்தினால் நீ அவர்களுடன் போக முடியாது. ஆனால் நான் உன்னை நிலத்தைப் பார்க்க அனுமதிப்பேன், அதற்குப் பிறகு நீ இறந்துவிடுவாய்.” மோசே சொன்னார், “ஆண்டவரே, இந்த மக்களை வழிநடத்த ஒரு மனிதனைத் தேர்ந்தெடுங்கள். அவர்கள் முன் நின்று அவர்களுக்கு நல்ல முடிவுகளை எடுக்கக்கூடிய ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுங்கள். நீங்கள் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அவர்கள் மேய்ப்பன் இல்லாத ஆடுகளைப் போல இருப்பார்கள்.” கர்த்தர் சொன்னார், “யோசுவாவுக்குள் ஞானத்தின் ஆவி இருக்கிறது. ஆசாரியனாகிய எலெயாசரின் முன் அவரைச் சபையாரும் பார்த்துக்கொண்டிருக்கச் சொல்லுங்கள். தேசத்தை வழிநடத்தும் அதிகாரத்தை நீங்கள் அவருக்கு வழங்குவதை அனைவரும் கேட்க முடியும் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். மக்கள் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்ததைப் போல அவருக்குக் கீழ்ப்படியச் சொல்லுங்கள். யோசுவா எலெயாசாரிடம் ஆலோசனை பெற வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.” எனவே கர்த்தர் கட்டளையிட்டபடியே மோசே செய்தார். அவர் யோசுவாவை அழைத்துச் சென்று எலெயாசருக்கும் எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக நிறுத்தினார். மோசே யோசுவாவின் மீது கைகளை வைத்து, தேசத்தை வழிநடத்தும் பணியை அவருக்குக் கொடுத்தார். பின்னர் அவர் மக்களை நோக்கி, “உங்களுக்கு ஒரு கட்டளை உள்ளது. இது உங்கள் கீழ்ப்படிதல் திறனுக்குள் உள்ளது. நீங்கள் செய்தால், உங்களுக்கு வாழ்க்கை மற்றும் செழிப்பு கிடைக்கும். அதற்குக் கீழ்ப்படியாதது மனவேதனையையும் மரணத்தையும் கொண்டுவரும். “கட்டளை இது தான். உங்கள் தேவனாகிய கர்த்தரிடத்தில் அன்புகூருங்கள், அவர் சொல்வதைச் செய்யுங்கள். நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள் தேசத்திற்குச் செல்லும்போது அவர் உங்களை மோசே ஆசீர்வதிப்பார். நீங்கள் செய்யாவிட்டால், நீங்கள் விரும்பும் அனைத்தையும் அவர் உங்களிடமிருந்து பறித்துவிடுவார்.” “நான் சொல்வதற்கு சாட்சியாக வானத்தையும் பூமியையும் கேட்கிறேன். வாழ்வையும் சாவையும், ஆசீர்வாதத்தையும் சாபத்தையும் உங்கள் முன் வைக்கிறேன். எனவே வாழ்க்கையை தேர்ந்தெடுங்கள். உங்கள் கடவுளாகிய ஆண்டவரை நேசியுங்கள். அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்து அவருக்கு உண்மையாக இருங்கள், ஏனென்றால் அவர்தான் உங்கள் வாழ்க்கை. “பின்னர் மோசே யோசுவாவிடம், “பலமாகவும் தைரியமாகவும் இரு. கர்த்தர் உன்னோடு இருப்பார், உங்களுக்கு முன்னே செல்வார். பயப்பட வேண்டாம், சோர்வடைய வேண்டாம். அங்கே தேவன் அவனுக்கு இஸ்ரவேல் தேசத்தைக் காட்டினார். வடக்கிலிருந்து தெற்கு வரை, கிழக்கிலிருந்து மேற்கு வரை அனைத்தையும் அவரால் பார்க்க முடிந்தது. கர்த்தர் சொன்னார், “இது ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபு ஆகியோருக்கு நான் கொடுப்பதாக வாக்களித்த தேசம். நான் உன்னைப் பார்க்க அனுமதித்தேன், ஆனால் உன்னால் அதைக் கடக்க முடியாது.” அதனால் கர்த்தருடைய ஊழியரான மோசே இறந்தார். கர்த்தர் அவனை மோவாப் தேசத்தில் அடக்கம்பண்ணினார். அவர் இறக்கும் போது அவருக்கு 120

வயது. இன்னும் அவரது கண்பார்வை இன்னும் நன்றாக இருந்தது, அவர் உடல் தகுதியுடன் இருந்தார். மோசேயின் மரணத்திற்குப் பிறகு மக்கள் முப்பது நாட்கள் அழுதனர். மோசேயைப் போல் வேறொரு தீர்க்கதரிசி இஸ்ரவேலில் இருந்ததில்லை. இருப்பினும், ஒரு நாள், மோசேயைப் போன்ற ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசி வருவார் என்று கர்த்தர் மக்களுக்கு வாக்குறுதி அளித்தார்.

55 ராகாப்

யோசுவா 1-3:6

கர்த்தர் யோசுவாவை நோக்கி, “என் வேலைக்காரன் மோசே இறந்துவிட்டான். இப்போது நீ மக்களை நான் வாக்களித்த தேசத்திற்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும். நான் மோசேயுடன் இருந்ததைப் போலவே உன்னோடும் இருப்பேன். “எனவே, திடமாகவும் தைரியமாகவும் இரு. நான் மோசேக்குக் கொடுத்த அறிவுரைகளைக் கடைப்பிடி. அவைகளிலிருந்து எந்த வகையிலும் விலகிவிடாதே. நீ அந்த வழிமுறைகளைப் பின்பற்றினால், நீங்கள் செய்யும் எல்லாவற்றிலும் நான் உன்னுடன் இருப்பேன். நிலத்தை உளவு பார்க்க இரண்டு பேரை ஆற்றின் குறுக்கே அனுப்பத் தொடங்கினார். அவர்கள் எரிகோ நகருக்குள் நுழைந்து, ராகாப் என்ற பெயருடைய ஒரு விபச்சாரியின் வீட்டில் தங்கினார்கள்; எரிகோவின் ராஜா அவர்கள் அந்த நகரத்தில் இருப்பதை அறிந்து, ராகாபுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார். “உன் வீட்டில் தங்கியிருக்கும் ஆண்களை வெளியே கொண்டு வா. அவர்கள் இஸ்ரவேல் மக்களிடமிருந்து வந்த உளவாளிகள். ”அந்த மனிதர்கள் அவளுடைய கூரையில் இருந்தார்கள், அங்கு அவள் அவர்களை ஆளி மூட்டைகளின் கீழ் மறைத்து வைத்திருந்தாள். அவள் ராஜாவிடம், “ஆம், அவர்கள் இங்கே இருந்தார்கள், ஆனால் அவர்கள் எங்கிருந்து வந்தார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இருட்டுவதற்கு முன், நகர வாயில்கள் மூடப்படுவதற்கு முன்பு அவர்கள் வெளியேறினர். அவர்கள் எந்த வழியில் செல்கிறார்கள் என்று அவர்கள் என்னிடம் சொல்லவில்லை, ஆனால் நீங்கள் விரைந்து சென்றால் நீங்கள் அவர்களைப் பிடிக்க முடியும். அதனால் அரசன் அவர்களைத் துரத்துவதற்கு ஆட்களை அனுப்பினான். ராகாப் அந்த ஒற்றர்களிடம், “கர்த்தர் இந்த தேசத்தை உங்களுக்குக் கொடுத்ததை நாங்கள் அறிந்திருப்பதால் இங்குள்ள அனைவரும் உங்களைப் பார்த்து பயப்படுகிறார்கள்! நீங்கள் எகிப்தை விட்டு வெளியேறியபோது கர்த்தர் செங்கடலை எப்படித் திறந்தார் என்று கேள்விப்பட்டோம். உங்கள் கர்த்தர் மேலே வானத்திற்கும் கீழே பூமிக்கும் கர்த்தர். அவர் உங்களுக்காக பெரிய காரியங்களைச் செய்திருக்கிறார். யோசுவா “நான் உன்னைப் பாதுகாத்தேன்! இப்போது என் குடும்பத்திற்கு இரக்கம் காட்டுவதாக உங்கள் கர்த்தர் மீது சத்தியம் செய்யுங்கள். எங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றுங்கள்! ”எனவே உளவாளிகள், “ஆண்டவர் உங்கள் நகரத்தை எங்களுக்குத் தரும்போது நாங்கள் உங்களைக் காப்பாற்றுவோம், ஆனால் நீங்கள் எங்களைப் பற்றி ராஜாவிடம் சொல்லாவிட்டால் மட்டுமே. இந்த கருஞ்சிவப்பு ரிப்பனை உன் ஜன்னலில் கட்டு. உங்கள் குடும்பம் உங்கள் வீட்டில் இருந்தால் பாதுகாப்பாக இருக்கும். யாராவது வீட்டை விட்டு வெளியேறினால், அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தால் அதற்கு நாங்கள் பொறுப்பல்ல.” ரகாபின் வீடு நகரச் சுவரில் இருந்ததால், அவள் ஜன்னலுக்கு வெளியே ஒரு கயிற்றை வைத்து, அந்த ஆட்களை தப்பிக்க உதவினாள். எரிகோவின் மனிதர்கள் அவர்களைத் தேடுவதை நிறுத்தும் வரை அவர்கள் மலைகளில் ஒளிந்து கொண்டனர். அது பாதுகாப்பாக இருந்ததும், அவர்கள் ஆற்றின் குறுக்கே திரும்பிச் சென்றனர். நடந்ததையெல்லாம் யோசுவாவிடம் சொன்னார்கள். அவர்கள், “உண்மைதான்! கர்த்தர் நமக்கு நிலத்தைக் கொடுத்திருக்கிறார். ஜனங்கள் எங்களைக் கண்டு பயப்படுகிறார்கள்.” எனவே யோசுவா மக்களை யோர்தான் நதிக்கு அழைத்துச் சென்றார், அங்கு அவர்கள் மூன்று நாட்கள் தங்கினார்கள். மூன்றாம் நாள், இஸ்ரவேலின் தலைவர்கள் முகாம் முழுவதும் சென்று, மக்களிடம், “நாளை காலை முகாமை உடைக்கவும். பிறகு ஆசாரியர்களைப் பாருங்கள். அவர்கள் கர்த்தரின் உடன்படிக்கை பெட்டியை எடுத்துக்கொண்டு யோர்தான் நதியை நோக்கிச் செல்லப் போகிறார்கள். அவர்களைப் பின்தொடருங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் இதற்கு முன்பு இந்த வழியில் சென்றதில்லை. ”நாளை, கர்த்தர் உங்களுக்காக ஆச்சரியமான காரியங்களைச் செய்வார். கர்த்தர் உங்களோடு வாழ்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள், உங்கள் எதிரிகளை உங்கள் முன் இருந்து துரத்த திட்டமிட்டுள்ளார். ”ஒவ்வொரு கோத்திரத்திலிருந்தும் ஒருவராக பன்னிரண்டு பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை அவரிடம்

அனுப்புமாறு யோசுவா அவர்களிடம் கூறினார். பிறகு, அடுத்த நாள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று குருக்களிடம் கூறினார்.

56 ஜோர்டானை கடக்கும்போது

யோசுவா 3 - 5:12

காலையில், கர்த்தர் யோசுவாவிடம், "இன்று, நான் மக்களின் பார்வையில் உன்னை உயர்த்துவேன் - நான் மோசேயுடன் இருந்தது போல் நான் உன்னுடன் இருப்பதை அவர்கள் அறிவார்கள்" என்று யோசுவா கூறினார். ஆசாரியர்கள், "கர்த்தரின் பேழையை எடுத்துக்கொண்டு, யோர்தான் நதிக்குப் போங்கள்." எனவே ஆசாரியர்கள் கர்த்தரின் உடன்படிக்கை பெட்டியை ஆற்றுக்கு எடுத்துச் சென்றனர், அது வெள்ளத்தில் மூழ்கியது. அவர்கள் தண்ணீரின் கரைக்கு வந்ததும், தண்ணீர் அவர்களின் கால்களை மூடும் வரை அவர்கள் சென்றுகொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று நதி நின்றது! பத்து மைல் மேல் நீரோடையில் ஒரு சுவர் உருவானது. மீதி கடலில் பாய்ந்தது. இதைப் பார்த்த ஆசாரியர்கள் ஆற்றுப்படுகையின் நடுவே நடந்து வந்து உலர்ந்த தரையில் நின்றனர். பின்னர் மக்கள் ஆற்றின் குறுக்கே நகரத் தொடங்கினர். பிறகு யோசுவா இஸ்ரவேலர் தேர்ந்தெடுத்த பன்னிரண்டு பேரிடம், "நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் குருக்கள் நிற்கும் இடத்தில் இருந்து ஒரு பெரிய கல்லை எடுங்கள். அதை உங்கள் தோளில் போட்டு, ஆற்றின் மறுகரைக்கு எடுத்துச் செல்லுங்கள். யோசுவா மேலும் பன்னிரண்டு கற்களை எடுத்து, ஆசாரியர்கள் நின்ற இடத்துக்குப் பக்கத்தில், நதியின் நடுவில் ஒரு நினைவுச்சின்னத்தைக் கட்டினார். அவர் மோசேயுடன் இருந்ததைப் போலவே கர்த்தர் அவருடன் இருப்பதை அவர்கள் அறிந்தார்கள். அவர்கள் அனைவரும் ஆற்றைக் கடந்ததும், யோசுவா ஆசாரியர்களிடம், "யோசுவாத் நதியின் நடுவிலிருந்து மேலே வாருங்கள்" என்றார். ஆசாரியர்கள் ஆற்றின் கரையில் இருந்தவுடனே, தண்ணீர் ஆற்றுப்படுகையில் விழுந்து, முன்பு போலவே வெள்ளம் நிறைந்த நிலைக்குத் திரும்பியது. யோசுவா மக்களை கில்கால் என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று, அங்கே அவர்கள் முகாமிட்டனர். பிறகு பன்னிரண்டு கற்களைக் கொண்டு அவர்களுக்கு ஒரு நினைவுச் சின்னத்தைக் கட்டச் செய்தார். அவர் கூறினார், "எதிர்காலத்தில், குழந்தைகள் இந்த நினைவுச்சின்னத்தைப் பார்த்து, 'ஏன் இந்தக் கற்கள் இங்கே உள்ளன?' என்று அவர்களின் பெற்றோர்கள் அவர்களிடம் கேட்பார்கள், கர்த்தர் ஜோர்டான் நதியை நிறுத்திய இந்த நாளைப் பற்றி அவர்களிடம் கூறுவார்கள், அதனால் அவரது மக்கள் வறண்ட நிலத்தில் கடக்க முடியும். பூமியெங்கும் கர்த்தராகிய தேவனுடைய கரம் வல்லமையுள்ளதென்று பூமியிலுள்ள சகல ஜாதிகளும் அறிந்துகொள்வார்கள்." இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் வறண்ட நிலத்தில் கடக்க யோர்தான் நதியை கடவுள் எப்படி நிறுத்தினார் என்று கானான் மக்கள் கேள்விப்பட்டார்கள். தேசத்தின் நகரங்கள் எங்கும் பயங்கரம் பரவியது; யோசுவா இஸ்ரவேலர்கள் எல்லாருக்கும் விருத்தசேதனம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறினார். மக்கள் வனாந்தரத்தில் இருந்த 40 ஆண்டுகளாக இது செய்யப்படவில்லை. இதற்குப் பிறகு, மக்கள் பஸ்காவைக் கொண்டாடினர். அடுத்த நாளே, மன்னா தோன்றுவதை நிறுத்தியது, அது மீண்டும் வரவில்லை. அன்று முதல் மக்கள் கானான் நாட்டிலிருந்து உணவு உண்ண வேண்டும்.

57 எரிகோ

யோசுவா 5:13-6:27

ஜனங்கள் கில்காலில் இருந்தபோது, யோசுவா எரிகோவை நோக்கிப் பார்த்தார், கையில் வாளுடன் ஒரு மனிதன் நிற்பதைக் கண்டான். யோசுவா அவரை நோக்கிச் சென்று, "நீர் எங்களுக்காகவா, அல்லது எங்கள் எதிரிகளுக்காகவா?" என்று கேட்டார். அந்த மனிதர், "நான் ஆண்டவரின் படைத் தலைவர். நான் இப்போதுதான் வந்தேன்." யோசுவா விழுந்து வணங்கினான். படைத்தலைவர், "நீ புனிதமான நிலத்தில் இருப்பதால் உன் காலணிகளைக் கழற்றிவிடு" என்றார்." ஆண்டவர் யோசுவாவிடம், "நான் உனக்கு எரிகோவையும் அதன் அரசனையும் அதன் படையையும் கொடுத்தேன்" என்றார். பின்னர் அவர் எரிகோவை எவ்வாறு கைப்பற்ற வேண்டும் என்று சரியான கட்டளைகளை வழங்கினார். நாள் வந்ததும், யோசுவா மக்களை ஏற்பாடு செய்தார். அவர் இராணுவத்தின் ஒரு பகுதியை முன்னிலைப்படுத்தினார். அவர்களுக்குப் பின்னால், ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பு எக்காளம் ஊதுவதற்கு ஏழு ஆசாரியர்களை நிறுத்தினார். கர்த்தரின் உடன்படிக்கை பெட்டி அவர்களுக்குப் பின்னால் இருந்தது. மற்ற இராணுவத்தினர் உடன்படிக்கைப் பெட்டியை பின்தொடர்ந்தனர், யோசுவா

மக்களிடம், "நீங்கள் நகரத்தைச் சுற்றி வரும்போது ஒரு வார்த்தை கூட சொல்ல வேண்டாம்" என்று கூறினார். அவர்கள் நகரத்தை சுற்றி வந்ததும், அவர்கள் தங்கள் முகாமுக்குத் திரும்பி இரவைக் கழித்தனர். இரண்டாவது நாளும் மூன்றாம் நாளும் அதையே செய்தார்கள். அவர்கள் ஆறு நாட்களுக்கு நகரைச் சுற்றி இந்த அணிவகுப்பை மீண்டும் செய்தார்கள். ஏழாவது நாள் ஆரம்பத்தில், யோசுவா மக்களிடம் இதே நடைமுறையைப் பின்பற்றும்படி கூறினார், இந்த நாளில் அவர்கள் நகரத்தை ஏழு முறை வட்டமிட வேண்டும். அவர் சொன்னார், "நாங்கள் ஏழு முறை நகரைச் சுற்றி வந்த பிறகு, நான் உங்களைச் சத்தமிட சொல்கிறேன். கர்த்தர் உங்களுக்கு நகரத்தைக் கொடுப்பார். ராகாபையும் அவள் குடும்பத்தையும் தவிர, நகரத்திலுள்ள எல்லா மனிதர்களும் விலங்குகளும் சாக வேண்டும். "பொன், வெள்ளி மற்றும் வெண்கலம் மற்றும் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட பொருட்களைத் தவிர எல்லாவற்றையும் எரிக்க வேண்டும். இவை தேவனுக்காக ஒதுக்கப்பட வேண்டியவை. கவனமாக இரு! ஆண்டவருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட எதையும் எடுத்துக் கொள்ளாதே, இல்லையேல் அழிவுக்கு ஒதுக்கப்படுவாய்." ஆகவே, அன்று மக்கள் அமைதியாக நகரைச் சுற்றி ஏழு முறை ஊர்வலமாகச் சென்றனர், அப்போது ஆசாரியர்கள் எக்காளங்களை ஊதினார்கள். ஏழாவது முறைக்குப் பிறகு, அனைவரும் நின்றுவிட்டனர். திடீரென்று ஆசாரியர்கள் மீண்டும் ஒரு முறை எக்காளங்களை ஊதினார்கள், யோசுவா "கத்தவும்!" என்று கத்தினார். மக்கள் கூச்சலிட்டனர், நகரத்தின் சுவர்கள் அவர்களுக்கு முன்னால் இடிந்து விழுந்தன. இஸ்ரவேல் இராணுவம் நேராக நகருக்குள் நுழைந்து அதை அழித்தது. ராகாப் பாதுகாத்த இரண்டு உளவாளிகளும் உடனடியாக அவள் வீட்டிற்குச் சென்றனர். அவர்கள் அவளையும் அவளுடைய குடும்பத்தையும் உயிருடன் நகரத்திற்கு வெளியே கொண்டு வந்தனர். தங்கம், வெள்ளி மற்றும் வெண்கலம் மற்றும் இரும்பினால் செய்யப்பட்ட பொருட்களைத் தவிர, நகரத்தில் இருந்த அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர், அனைத்தும் எரிக்கப்பட்டன. யோசுவா எரிகோ நகரத்தின் மீது ஒரு சாபத்தை அறிவித்தார். "இந்த நகரத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்புகிற எவனும் தன் மூத்த மகனையும் இளைய மகனையும் இழப்பான்" என்று அவன் சொன்னான். அதனால் கர்த்தர் யோசுவாவோடு இருந்தார், அவருடைய புகழ் நாடு முழுவதும் பரவியது. ராகாபும் அவளுடைய குடும்பமும் முகாமுக்கு வெளியே பாதுகாப்பான இடத்தில் வைக்கப்பட்டனர். இறுதியில் அவள் யூதா கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு இஸ்ரவேலரை மணந்தாள். காலப்போக்கில், அவர்களுக்கு போவாஸ் என்ற மகன் பிறந்தான்.

58 ஆகான்

யோசுவா 7 - 8

எரிகோவைக் கைப்பற்றுவதற்கு முன், யோசுவா மக்களுக்குத் தெளிவாக, "கவனமாக இருங்கள்! ஆண்டவருக்காக ஒதுக்கப்பட்ட எதையும் எடுத்துக்கொள்ளாதீர்கள், இல்லையெனில் நீங்கள் அழிவுக்கு ஒதுக்கப்படுவீர்கள். "அன்று எரிகோவுக்குச் சென்ற வீரர்களில் ஒருவர் ஆகான். அங்கே பாபிலோனிலிருந்து வந்த வெள்ளிக் காசுகள், தங்கக் கட்டிகள், அழகான அங்கி ஆகியவற்றைக் கண்டான். அவற்றை எடுத்து தன் கூடாரத்திற்குள் மறைத்து வைத்தார். இது கர்த்தருக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. எரிகோவில் வெற்றி பெற்ற பிறகு, யோசுவா ஆய் என்ற நகரத்தை உளவு பார்க்க சாரணர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் திரும்பி வந்து, "ஆயில் ஒரு சிலரே இருக்கிறார்கள். எங்களுடைய முழுப் படையையும் அங்கு அனுப்ப வேண்டிய அவசியமில்லை, ஒருவேளை இரண்டாயிரம் அல்லது மூவாயிரம் ஆட்களை மட்டுமே அனுப்ப வேண்டும். எனவே ஆயை கைப்பற்ற யோசுவா 3,000 ஆட்களை அனுப்பினார். அவர்களுக்கு ஆச்சரியமாக, நகரத்தின் ஆண்கள் போரில் வென்றனர்! அவர்கள் முப்பத்தாறு இஸ்ரவேலரைக் கொன்றுவிட்டு எஞ்சியிருந்தவர்களை விரட்டியடித்தனர். இந்தத் தோல்வியைக் கண்டு மக்கள் திகிலடைந்தனர். யோசுவா தனது ஆடைகளைக் கிழித்தார். அவரும் பெரியவர்களும் கடவுளின் பேழைக்கு முன்பாக முகங்குப்புற தரையில் விழுந்தனர். அவர்கள் தலையில் மண்ணைப் போட்டுக்கொண்டு, நாள் முழுவதும் அங்கேயே இருந்தார்கள். யோசுவா, "ஓ ஆண்டவரே! எங்களை ஏன் ஆற்றின் குறுக்கே கொண்டு வந்தீர்கள்? இந்த தோல்வியைப் பற்றி கானானியர்கள் கேள்விப்படுவார்கள். அவர்கள் நம்மைச் சூழ்ந்துகொண்டு பூமியிலிருந்து நம்மைத் துடைத்துவிடுவார்கள். அப்படியானால், உன்னுடைய மகத்தான பெயர் என்னவாகும்?" என்று கர்த்தர் சொன்னார், "தரையிலிருந்து இறங்கி எழுந்து நில்லுங்கள்! முகாமில்

பாவம் இருப்பதால் இஸ்ரேல் இன்று தோற்றது. அவர்கள் என் கட்டளையை மீறி, ஒதுக்க வேண்டியதை எடுத்துக் கொண்டனர். உன்னிடம் இவை இருக்கும் வரை, எல்லாப் போரிலும் நீ தோற்றுப் போவாய், ஏனென்றால் நான் உன்னுடன் இருக்க மாட்டேன்.”

மறுநாள் காலையில், யோசுவா இஸ்ரவேல் அனைவரையும் தன் முன் நிற்கச் செய்தார். ஒவ்வொரு பழங்குடியினரும் அவருக்கு முன்னால் சென்றனர். கர்த்தர் யூதாவின் கோத்திரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். யூதாவின் எல்லா வம்சங்களும் அவருக்கு முன்னால் சென்றன. அவர்களில் ஒருவரை தேவன் தேர்ந்தெடுத்தார். அந்தக் குலத்தின் அனைத்துக் குடும்பங்களும் அவருக்கு முன்னால் சென்றன. அவர்களில் ஒருவரை தேவன் தேர்ந்தெடுத்தார். அந்த குடும்பத்தில் இருந்து, ஆகான் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். யோசுவா அவரிடம், “மகனே, நீ என்ன செய்தாய். என்னிடம் எதையும் மறைக்காதே.” அதற்கு ஆகான், “உண்மைதான். நான் கர்த்தருக்கு விரோதமாக பாவம் செய்தேன். பாபிலோனிலிருந்து வெள்ளிக் காசுகள், தங்கக் கட்டிகள், அழகான அங்கி ஆகியவற்றைக் கண்டேன். எனக்கு அவை வேண்டும், அதனால் நான் அவற்றை எடுத்து என் கூடாரத்தில் மறைத்து வைத்தேன்.” யோசுவா தான் எடுத்த பொருட்களை எடுத்து வர ஆகானின் கூடாரத்திற்கு ஆட்களை அனுப்பினான். அவன் கர்த்தருக்கும் இஸ்ரவேலர் அனைவருக்கும் முன்பாக அவற்றைப் சொன்னான். பின்பு மக்கள் ஆகானுக்குச் சொந்தமான எல்லாவற்றையும் சேகரித்தார்கள்; அவருடைய மகன்கள் மற்றும் மகள்கள், அவரது கால்நடைகள், அவரது கூடாரம் மற்றும் எரிகோவிலிருந்து அவர் எடுத்துச் சென்ற பொருட்கள். அவர்கள் இறக்கும் வரை கல்லெறிந்து, பின்னர் அவர்களின் உடல்களை எரித்தனர். அவர்கள் தங்கள் சாம்பலின் மேல் கற்களைக் குவித்தார்கள். கர்த்தர் தம் மக்கள் மீது கோபம் கொள்ளவில்லை. அதனால் அவர் யோசுவாவிடம், “உன் முழுப் படையையும் எடுத்துக்கொண்டு ஆயியைத் தாக்குங்கள். நான் அவற்றை உங்களுக்குக் கொடுத்தேன். நீங்கள் அவர்களை வென்றவுடன், ஜனங்கள் எதைக் கண்டாலும் அங்கே வைத்துக்கொள்ளலாம்.” யோசுவா ஒரு ஆட்களை இரவில் அனுப்பினார். நகருக்குப் பின்னால் போய் ஒளிந்துகொள் என்றான். அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான சரியான வழிமுறைகளை அவர்களுக்கு வழங்கினார். மறுநாள் காலை, ஆய்யுடன் போரிட ஒரு படையை அனுப்பினார். அவர்கள் வருவதைப் பார்த்த நகரத்தார் அவர்களுடன் சண்டையிடப் புறப்பட்டனர். போரின் உஷ்ணத்தில், இஸ்ரவேலர்கள் முன்பு செய்தது போல் ஓடத் தொடங்கினர். ஆய் நகரின் ஆட்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து, பாதுகாப்பின்றி நகரத்தை விட்டு வெளியேறினர். மக்கள் நகரத்தை விட்டு வெளியேறியவுடன், இஸ்ரவேல் வீரர்கள் மறைவிலிருந்து வெளியே வந்து உள்ளே சென்றனர். ஆய் மற்றும் அதை தீ வைத்து. ஆயியின் மனிதர்கள் திரும்பி, தங்கள் நகரம் நெருப்பில் எரிவதைக் கண்டார்கள். தாங்கள் இப்போது இஸ்ரேலிய இராணுவத்தின் இரண்டு பகுதிகளுக்கு இடையில் இருப்பதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். அவர்களால் தப்பிக்க முயன்றார், ஆனால் முடியவில்லை. அவர்கள் அனைவரும் போரில் கொல்லப்பட்டனர். மக்கள் நகரத்தில் கிடைத்த கால்நடைகள் உட்பட அனைத்தையும் வைத்திருக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் நகரத்தை அழித்தார்கள். இதற்குப் பிறகு, மக்கள் தேவனுக்கு பலியிட்டனர். பிறகு, யோசுவா ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் உட்பட அனைத்து மக்களுக்கும் முழு சட்டத்தையும் வாசித்தார்.

59 சூரியன் தரித்து நின்றது

யோசுவா 9 – 10

எரிகோ மற்றும் ஆயியின் அழிவு பற்றிய செய்தி கானான் முழுவதும் பரவியது. பெரும்பாலான நகரங்கள் இஸ்ரேலிடம் இருந்து தங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வதற்காக கூட்டணிகளை உருவாக்கின. ஆனால் ஒரு நகரம் வித்தியாசமாக ஏதாவது செய்ய முடிவு செய்தது. கிபியோன் நகரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு குழுவின் பழைய ஆடைகள் மற்றும் தேய்ந்து போன செருப்புகளை அணிந்து கொண்டனர். அவர்கள் கழுதைகள் மீது பழைய சாக்குகளை வைத்து, பழமையான ரொட்டிகளை கட்டி, பழைய திராட்சை வத்தல்களை எடுத்துச் சென்றனர். அவர்கள் யோசுவாவிடம் சென்று, “நாங்கள் தொலைவில் இருக்கிறோம், ஆனால் உங்கள் தேவனாகிய ஆண்டவர் உங்களுக்குச் செய்ததை நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். இந்த நீண்ட பயணத்திற்கு எங்கள் பெரியவர்கள் எங்களை அனுப்பினர். அவர்கள், ‘நீ போய் அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொள். பார், நாங்கள் எங்கள் ரொட்டியை அடுப்பிலிருந்து வெளியே எடுத்தோம். தற்போது காய்ந்து பழுதடைந்துள்ளது. பயணம் நீண்டது, எங்கள்

ஆடைகளும் செருப்புகளும் தேய்ந்து பழையதாகிவிட்டன. "இஸ்ரவேல் ஆண்கள் தங்கள் ஏற்பாடுகளைப் பார்த்தார்கள், ஆனால் கர்த்தரிடமிருந்து வழிகாட்டுதலை நாடவில்லை. அதனால் யோசுவா அவர்களுடன் ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டார். இரண்டு நாட்களும் நட்பு நாடுகளாக இருக்கும் என்று இஸ்ரவேலின் பெரியவர்கள் சபதம் செய்தனர். ஒப்பந்தம் முடிந்து மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, கிபியோனியர்கள் கானானில் வசித்ததை இஸ்ரேல் கண்டுபிடித்தது. யோசுவா அவர்களை அழைத்து, "ஏன் எங்களை ஏமாற்றினீர்கள்?" என்று கேட்க, அவர்கள், "இந்த தேசம் முழுவதையும் கர்த்தர் உங்களுக்குக் கொடுத்ததை நாங்கள் கேள்விப்பட்டோம். இங்கு வாழும் அனைவரையும் கொல்லுமாறு மோசேயிடம் கூறினார். உயிருக்கு பயந்து உங்களை ஏமாற்றி விட்டோம். இப்போது உங்களுக்கு எது சரி என்று தோன்றுகிறதோ அதை நீங்கள் செய்யலாம். நாங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறோம்." ஜோசுவா, "உனக்கு நாங்கள் கொடுத்த வாக்குறுதியின்படி நீ வாழ்வீர்கள். எங்களால் உங்களைத் தொட முடியாது, ஆனால், நீங்கள் எங்கள் அடிமைகள். நீங்கள் எங்களுக்காக விறகு வெட்டி தண்ணீரை எடுத்துச் செல்வீர்கள், கர்த்தருடைய ஆலயத்திற்குச் சேவை செய்வீர்கள். அவர்கள் ஒன்றிணைந்து தங்கள் நகரத்திற்கு எதிராக அணிவகுத்துச் சென்றனர். கிபியோனின் மனிதர்கள் யோசுவாவிடம், "நாங்கள் உங்கள் அடிமைகள். சீக்கிரமாக வந்து எங்களுக்கு உதவுங்கள்!" எனவே யோசுவா இரவு முழுவதும் தனது இராணுவத்தை அணிவகுத்து, கிபியோனுக்கு எதிராக போரிட்டவர்களை ஆச்சரியப்படுத்தினார். அவர்கள் எதிர்த்துப் போரிட முயன்றனர், ஆனால் இஸ்ரவேலின் இராணுவம் அவர்களுக்கு மிகவும் பலமாக இருந்தது. கர்த்தர் அவர்கள் மீது பெரிய ஆலங்கட்டிகளை அனுப்பினார், மேலும் பலர் வாளால் கொல்லப்பட்டதை விட ஆலங்கட்டி மழையால் கொல்லப்பட்டனர். யோசுவாவுக்கு அதிக நேரம் தேவைப்பட்டதால், அவர் நிமிர்ந்து பார்த்து, "தூரியனே, கிபியோனுக்கு மேல் நில்" கர்த்தர் அவருடைய கட்டளையைக் கேட்டு அதைக் கனம்பண்ணினார். தூரியன் வானத்தில் நகர்வதை நிறுத்தியது. கடந்த காலத்திலும் சரி, அதற்குப் பின்னரும் சரி, அப்படி ஒரு நாள் இருந்ததில்லை. ஐந்து ராஜாக்களும் ஒரு குகையில் ஓடி ஒளிந்து கொண்டார்கள், ஆனால் யாரோ ஜோசுவாவிடம் சொன்னார்கள். அவர், "குகையின் நுழைவாயிலின் குறுக்கே ஒரு கல்லை உருட்டவும்" என்றார். அதன்பின் காவலாளியை நிறுத்தினார். இஸ்ரவேலர் தங்கள் வெற்றியை முத்திரையிட்டவுடன், யோசுவா அரசர்களை குகையிலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்தார். அரசர்களின் கழுத்தில் கால்களை வைக்குமாறு தன் தளபதிகளிடம் கூறினார். அவர், "பலத்துடனும் தைரியத்துடனும் இருங்கள். கர்த்தர் உங்கள் எதிரிகள் அனைவருக்கும் இதைச் செய்வார்" என்றார். பின்னர் அவர் ஐந்து ராஜாக்களையும் தூக்கிலிட்டார். யோசுவா தனது படையை நகரத்திலிருந்து நகரத்திற்கு வழிநடத்தினார், அவர் எங்கு சென்றாலும் கர்த்தர் அவருக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தார்.

60 யோசுவாவின் பிரியாவிடை

யோசுவா 14-15

யோசுவா பல தேசங்களை கானானிலிருந்து வெளியேற்றிய பிறகு, நிலம் பல்வேறு பழங்குடியினரிடையே பிரிக்கப்பட்டது. காலேப் யோசுவாவிடம் சென்று, "நீங்களும் நானும் இந்த நாட்டை வேவு பார்த்தபோது எனக்கு நாற்பது வயது. நாங்கள் ஒரு நேர்மையான அறிக்கையை மீண்டும் கொண்டு வந்தோம், ஆனால் எங்கள் சகோதரர்கள் மக்களின் இதயங்களில் அச்சத்தை ஏற்படுத்தினார்கள். அன்று நாம் பார்த்த நிலத்தை நாம் பெறுவோம் என்று மோசே உறுதியளித்தார் என்பது உங்களுக்கு நினைவிருக்கிறது. "எனக்கு இப்போது எண்பத்தைந்து வயதாகிறது, ஆனால் நான் நாற்பத்தைந்து ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இருந்ததைப் போலவே இன்றும் பலமாக இருக்கிறேன். நான் இன்னும் போருக்குச் சென்று எனது அன்றாட வேலைகளைச் செய்கிறேன். இப்போது இந்த மலைகளைக் கொடுங்கள். கானானியர்கள் இன்னும் அங்கே வாழ்கிறார்கள், ஆனால் நான் அவர்களைத் துரத்துவேன்." எனவே யோசுவா எப்ரோனைச் சுற்றியுள்ள பகுதியை அவருக்குக் கொடுத்தார். காலேப் தன் மக்களை ஒருங்கிணைத்து ஒவ்வொரு நகரத்திலிருந்தும் கானானியர்களை விரட்டினான். அவர் ஒரு நகரத்திற்கு வந்தபோது, "இந்த நகரத்தை வெற்றிகொள்பவர் என் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்" என்று கூறினார். ஒரு மனிதன் சவாலை ஏற்றுக்கொண்டு அதை வென்றான். எனவே காலேப் தன் மகளை வரவழைத்தான். வந்தவுடனே தன் வருங்கால கணவனிடம், "அந்த வயல் என் அப்பாவிடம் கேள். அதற்கு இயற்கையான நீர் ஊற்று உள்ளது." அவள்

கழுதையிலிருந்து இறங்கி தன் தந்தையை எதிர்கொண்டாள். அவன், “உனக்கு என்ன வேண்டும்?” என்றான். “இந்த நகரத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்தாய், இப்போது நீருற்றையும் எங்களுக்குக் கொடு.” அதனால் அவள் விரும்பியதைக் கொடுத்தான். பல வருடங்கள் கழித்து, யோசுவா இறக்கப் போகிறார் என்பதை அறிந்ததால், இஸ்ரவேல் மக்களை தன்னிடம் வரும்படி அழைத்தான். அவர்கள் கூடியிருந்தபோது, “ஆண்டவர் உங்களுக்குச் செய்த அனைத்தையும் நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள். அவர் உங்களுக்காகப் போராடியதால், உங்கள் குடும்பங்கள் வாழக்கூடிய நிலம் உங்களிடம் உள்ளது. “பலமாக இருங்கள், மோசேயின் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்து இருங்கள். அதிலிருந்து விலகாதீர்கள். இந்த நிலத்தில் இன்னும் யோசுவை வாழும் மக்களின் தெய்வங்களை வணங்கத் தொடங்காதீர்கள். மாறாக, உங்கள் கடவுளாகிய ஆண்டவருக்கு உண்மையாக இருங்கள். நீங்கள் இல்லையென்றால், அவர் உங்களை இந்த நிலத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்வார். யோசுவா இஸ்ரேலின் முழு வரலாற்றையும் ஆய்வு செய்தார். அவர் சொல்லி முடித்தார், “கர்த்தர் உங்களுக்கு முன்னால் தம்முடைய புயத்தை அனுப்பி, இந்த நிலத்தில் வாழ்ந்த மக்களைத் துரத்தினார். நீங்கள் வாங்காத வயல்களையும், நீங்கள் கட்டாத வீடுகளையும், நீங்கள் நடாத திராட்சைத் தோட்டங்களையும் அவர் உங்களுக்குக் கொடுத்தார். “யாரை வணங்கப் போகிறீர்கள் என்பதை இன்றே தேர்ந்தெடுங்கள். உங்கள் பிதாக்கள் வணங்கிய சிலைகளுக்கு நீங்கள் சேவை செய்யலாம். இந்த மண்ணில் வாழும் மக்களின் தெய்வங்களை வணங்கலாம். அல்லது தன் வலிமைமிக்க கரத்தால் உன்னை இங்கு வரவழைத்த தேவனை வணங்கி சேவை செய்யலாம். என்னையும் என் குடும்பத்தையும் பொறுத்தவரை, நாங்கள் கர்த்தருக்குச் சேவை செய்வோம்.” மக்கள், “இந்த தேசத்தின் தெய்வங்களை நாங்கள் வணங்க மாட்டோம். எங்கள் தேவனாகிய ஆண்டவருக்கு உண்மையாக இருப்போம். அவருடைய மகத்தான செயல்களைப் பார்த்தோம், நாழும் கர்த்தருக்குச் சேவை செய்வோம்.” யோசுவா, “நான் உன்னை நம்பவில்லை. நீங்கள் கர்த்தருக்குப் புறமுதுகு காட்டுவீர்கள், அதனால் அவர் உங்களை அழிக்க வேண்டும். அவர் உங்களுக்கு மிகவும் நல்லவராக இருந்த பிறகு நீங்கள் அதை எப்படி செய்ய முடியும்?” மக்கள் கூச்சலிட்டனர், “இல்லை! நாங்கள் கர்த்தரை வணங்கிச் சேவிப்போம்.” யோசுவா, “நீங்கள் சொன்னதற்கு நீங்கள் சாட்சிகள். நீங்கள் சொன்னதற்கு இந்தக் கற்களும் சாட்சி. முட்டாள்தனமான சிலைகளை அகற்றிவிட்டு, உங்கள் தேவனாகிய ஆண்டவரீது முழு நம்பிக்கை வைங்கள். “விரைவில், யோசுவா 110 வயதில் இறந்தார். அவர் தேசத்தில் அவர்களை வழிநடத்திய காலம் முழுவதும் மக்கள் தேவனை வணங்கினர். யோசுவாவுடன் சேவை செய்த பெரியவர்களின் வாழ்நாள் முழுவதும் அவர்களும் தேவனைச் சேவித்தார்கள். ஆனால் பின்னர் தேவனை அறியாத மற்றொரு தலைமுறை வளர்ந்தது. அவர் செய்ததை அவர்கள் பார்க்கவில்லை.

61 யோபுவின் மூன்று நண்பர்கள்

யோபின் சரித்திரம்

கர்த்தருக்கு பயந்து, தீமையிலிருந்து விலகியிருந்த உயர்ந்த நேர்மையான ஒரு சிறந்த மனிதர். அவருக்கு ஏழு மகன்களும் மூன்று மகள்களும் இருந்தனர். பல வேலையாட்களைக் கொண்ட செல்வந்தனாக இருந்தான். அவருடைய கால்நடைகளில் ஏராளமான செம்மறி ஆடுகள், ஒட்டகங்கள், மாடுகள் மற்றும் கழுதைகள் இருந்தன. ஒரு நாள், தேவதூதர்கள் அனைவரும் அங்கு இருந்தபோது சாத்தான் தேவனிடம் சென்றான். தேவன், “அப்படியானால், நீங்கள் எங்கே இருந்தீர்கள்?” “ஓ, பூமியைச் சுற்றி அங்கும் இங்கும் நடப்பது. கர்த்தர், “என் வேலைக்காரன் யோபை நீ கவனித்தாயா? அவரைப் போல் பூமியில் வேறு யாரும் இல்லை. அவர் உயர்ந்த நேர்மையைக் கொண்டவர் மற்றும் தீமையிலிருந்து விலகி இருக்கிறார்.” சாத்தான் சொன்னான், “சரி, நிச்சயமாக அவன் செய்கிறான். நேர்மையாக இருப்பது ஒரு நல்ல ஒப்பந்தம் என்பதை அவர் கண்டறிந்தார். நீங்கள் அவரையும் அவருக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் பாதுகாக்கிறீர்கள். நீங்கள் அவரை ஆசீர்வதித்து, அவர் விரும்புவதை அவருக்குக் கொடுங்கள். ஆனால் அவனுடைய உடைமைகள் அனைத்தையும் பறிக்க முயற்சி செய். பிறகு என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். அவர் உன் முகத்தை நோக்கி உன்னைச் சபிப்பார்.” ஆண்டவர் சொன்னார், “நாம் பார்ப்போம். அவருக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் எடுத்துச் செல்ல நான் உங்களுக்கு அனுமதி தருகிறேன், ஆனால் நீங்கள் அவரைத் தனிப்பட்ட முறையில்

தொட முடியாது." சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, ஒரு வேலைக்காரன் யோபுவிடம் ஓடிவந்து, "சில குண்டர்கள் வந்து உங்கள் மாடுகளையும் கழுதைகளையும் எடுத்துச் சென்றனர்.

அவர்கள் எல்லா வேலைக்காரர்களையும் கொல்ல முயன்றார்கள், நான் மட்டும் தப்பித்தேன். நடந்ததைச் சொல்ல நான் உடனே வந்தேன்." அவன் பேசிக்கொண்டிருக்கும் போதே, இன்னொரு வேலைக்காரன் ஓடிவந்து, "ஒரு பெரிய புயல் வீசியது. மின்னல் தாக்கி உங்கள் ஆடுகள் மற்றும் வேலைக்காரர்கள் அனைவரையும் கொன்றது. நான் மட்டுமே அதைக் கடந்து வாழ்ந்தேன், அதனால் நான் இங்கு ஓடினேன். நடந்ததைச் சொல்ல வேண்டும்." அவன் பேசிக் கொண்டிருக்கும்போதே, இன்னொரு வேலைக்காரன் ஓடி வந்தான். "ஒரு படை வந்து உனது ஒட்டகங்கள் அனைத்தையும் எடுத்துச் சென்று வேலையாட்களைக் கொன்றது. நான் தப்பித்து வந்து நடந்ததைச் சொல்ல வந்தேன்." அவன் பேசிக் கொண்டிருக்கும் போதே இன்னொரு வேலைக்காரன் ஓடி வந்தான். "உங்கள் மகன்களும் மகள்களும் ஒன்றாகச் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள், திடீரென்று ஒரு தூறாவளி வீட்டைத் தாக்கியது, அவர்கள் அனைவரும் இறந்தனர். நான் மட்டுமே அதை கடந்து வாழ்கிறேன். அதனால் நடந்ததைச் சொல்லவே நான் இங்கு வந்தேன்." ஜோப் வருத்தத்துடன் கீழே விழுந்தார். அவர் தனது ஆடைகளை கிழித்து தலையை மொட்டையடித்தார். பின்னர் அவர் தலையை குனிந்து ஜோபான்ட் கூறினார், "நான் இந்த உலகத்திற்கு நிர்வாணமாக வந்தேன். நான் இந்த வாழ்க்கையை நிர்வாணமாக விட்டுவிடுகிறேன். கர்த்தர் கொடுக்கிறார், கர்த்தர் எடுக்கிறார். கர்த்தருடைய நாமத்தைத் துதியுங்கள்!" இவ்வளவு நடந்தாலும், யோபு பாவம் செய்யவில்லை அல்லது கடவுளைக் குறை கூறவில்லை. மீண்டும் ஒருமுறை, தேவதூதர்கள் அனைவரும் இருந்தபோது சாத்தான் இறைவனிடம் சென்றான். இறைவன், "அப்படியானால், நீங்கள் எங்கே இருந்தீர்கள்?" "ஓ, பூமியைச் சுற்றி அங்கும் இங்கும் நடப்பது. கர்த்தர், "என் வேலைக்காரன் யோபை நீ கவனித்தாயா? அவரைப் போல் பூமியில் வேறு யாரும் இல்லை. அவர் அதிக நேர்மை கொண்டவர் மற்றும் தீமையிலிருந்து விலகி இருக்கிறார், எந்த காரணமும் இல்லாமல், அவரிடம் இருந்த அனைத்தையும் அழிக்க நான் உங்களை அனுமதித்த பிறகும் கூட." "ஓ, ஆனால் நீங்கள் என்னை அவரது தோலைத் தொட அனுமதிக்கவில்லை. ஒரு மனிதன் தன் உயிரைக் காப்பாற்ற எதையும் செய்வான். அவனுடைய சதையையும் எலும்புகளையும் அடி, அவன் உன் முகத்துக்கு நேராக உன்னை சப்பிப்பான்." கர்த்தர் சொன்னார், "நாம் பார்ப்போம். அவனை அடிக்க நான் உனக்கு அனுமதி தருகிறேன், ஆனால் அவனுடைய உயிரை உன்னால் எடுக்க முடியாது." சிறிது நேரத்திற்குப் பிறகு, யோபு தலை முதல் கால் வரை புண்களால் மூடப்பட்டார். அவர் சாம்பலில் அமர்ந்து, உடைந்த மட்பாண்டத்தின் ஒரு துண்டை எடுத்து தன்னைத் தானே உரித்துக்கொண்டார். அவரது மனைவி, "இதையெல்லாம் கடந்து எப்படி உன்னுடைய உத்தமத்தைக் காக்க முடியும்? கர்த்தரைச் சபித்துவிட்டுச் செத்துவிடு!" என்று அவன் சொன்னான், "நீ முட்டாள்தனமாகப் பேசுகிறாய்! நல்லதோ கெட்டதோ கடவுள் எதைக் கொடுத்தாலும் அதை ஏற்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். அதனால், இவை அனைத்திலும், யோபு பாவம் செய்யவில்லை அல்லது கர்த்தரை குறை கூறவில்லை. யோபின் மூன்று நண்பர்கள் நடந்ததைப் பற்றி கேள்விப்பட்டு, அவரைச் சந்திக்கச் சென்றனர். அவர் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்ட அவர்களால் தங்கள் கண்களையே நம்ப முடியவில்லை. அவர்கள் கூச்சலிட்டு தங்கள் தலைமுடியில் தூசியை வீசினர். மூன்று பேரும் ஏழு நாட்கள் எதுவும் பேசாமல் யோபுக்கு அருகில் அமர்ந்தனர். கடைசியில் யோபு, "நான் பிறக்காமல் இருந்திருந்தால் விரும்புகிறேன்!" என்று அழுதான். பிறகு அவனது நண்பர்கள் அவருக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்ள உதவ முயன்றனர். நீதிமான்கள் இப்படி துன்பப்படுவதில்லை, பாவிகள் மட்டுமே பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று ஒரு நண்பர் விளக்கினார். யோபு அவருடன் உடன்பட்டார், ஆனால் அவர் இதற்குத் தகுதியான எதையும் செய்ததாக அவருக்குத் தெரியவில்லை.

அடுத்த பக்கத்தில் தொடர்கிறது

முந்தைய பக்கத்திலிருந்து தொடர்கிறது

அவரது இரண்டாவது நண்பர் சற்று தைரியமாக இருந்தார். அவன், "யோபு, நீ ஒரு நயவஞ்சகன்! நீங்கள் உங்கள் பாவத்தை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும், பிறகு தேவன் கருணை காட்டுவார். அவர் கூறினார், "நீதிமான்கள் துன்பப்படுவதை நான் நினைவில் வைத்திருக்கிறேன், தீயவர்கள் செழித்துக்கொண்டிருந்தார்கள்." அவருடைய மூன்றாவது நண்பர் எல்லாவற்றிலும் மிகவும்

தைரியமானவர். அவன், “யோபு, நீ ஒரு பொய்யன்! நீங்கள் ஒரு பாவமுள்ள மனிதர், கர்த்தரின் தீர்ப்புக்கு தகுதியானவர். இப்போது யோபு தனது அப்பாவித்தனத்தைப் பற்றி உணர்ச்சிவசப்பட்டார். ஒரு இளைஞன் வித்தியாசமான கண்ணோட்டத்துடன் வந்தான். அவர் யோபை ஊக்குவிக்க விரும்பினார். அவர் கூறினார், “கர்த்தர் இந்த துன்பத்தை கல்வியாக கருதினார். ஆம், கர்த்தர் உங்கள் பாவத்தை சரிசெய்ய முயற்சிக்கிறார், ஆனால் அவர் உங்களை நீதிக்கு மீட்டெடுக்கிறார். ”திடீரென்று, கர்த்தர் யோபுவிடம் பேசினார். அவர் சொன்னார், “என்னுடைய வழிகள் உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடிகிறதை விட மிக அதிகம். துன்பத்திற்கான எனது நோக்கம் ஒவ்வொரு நபருக்கும் தனிப்பட்ட விஷயம். வேலை, கேளுங்கள். உங்களுடன் என்ன நடக்கிறது என்பதை நான் எப்போதும் அறிவேன், நான் எப்போதும் உங்களுடன் இருக்கிறேன். நீங்கள் உங்கள் முடிவுக்கு வர வேண்டும், என்னை முழுமையாக நம்ப வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.” பிறகு கர்த்தர் யோபின் நண்பர்களிடம் திரும்பினார். “எனக்கு உன் மேல் கோபம். உங்கள் அறிவுரை அனைத்தும் பொய். யோபு மட்டுமே உண்மையைச் சொன்னார். தகன பலி செலுத்துப்படியும், அவர்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி யோபுவிடம் கேட்கும்படியும் கர்த்தர் அவர்களிடம் கூறினார். கர்த்தர் யோபுக்கு முன்பு இருந்ததை விட இரட்டிப்பாகத் திரும்பக் கொடுத்தார். அவருக்கு இரண்டு மடங்கு ஆடுகளும் ஒட்டகங்களும் கிடைத்தன. அவருக்கு இரண்டு மடங்கு எருதுகளும், கழுதைகளும் கிடைத்தன. கடவுள் அவருக்கு மேலும் ஏழு மகன்களையும் மேலும் மூன்று மகள்களையும் கொடுத்தார். யோபு ஒரு வயதான மனிதராக வாழ்ந்தார். நிறைவான வாழ்க்கையை வாழ்ந்த அவர் 140 வயதில் இறந்தார்.

62. ஒத்தினியேல் & ஏகூத்

நியாயதிபதிகள். 2 - 3

யோசுவா இறந்த பிறகு, மக்கள் தொடர்ந்து கர்த்தரை சேவித்தனர். ஆனால் இறுதியில், தேவனை அறியாத மற்றொரு தலைமுறை வளர்ந்தது, அவர்கள் பாகாலை வணங்கத் தொடங்கினர். கர்த்தர் தம் மக்கள் மீது கோபமடைந்தார், அதனால் அவர் ஒரு அந்நிய ராஜாவை வந்து எட்டு ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்ய அனுமதித்தார். மக்கள் இறுதியாக கர்த்தரிடம் மன்றாடினார்கள். உதவி, அவர் அவர்கள் மீது இரக்கம் காட்டினார். அவர்களுக்கு நீதிபதியாக ஒத்தினியேலை அனுப்பினார். கர்த்தருடைய ஆவியானவர் அவர்மீது இருந்தார், மேலும் அவர் போருக்குச் சென்று அந்நிய ராஜாவைக் கொல்ல முடிந்தது. கர்த்தர் தம் மக்களை விடுவித்தார், அவர்கள் நாற்பது ஆண்டுகள் நிம்மதியாக வாழ்ந்தனர். ஒத்தினியேல் இறந்த பிறகு, இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கள் பாவங்கள் அனைத்தையும் மீண்டும் ஆண்டவரைக் கோப்படுத்தினர். இந்த முறை கர்த்தர் அவர்களை மிகவும் கொழுத்திருந்த மோவாபின் ராஜாவான எக்லோனிடம் கொடுத்தார். அவர் மற்ற நாடுகளின் உதவியைப் பெற்றார், அவர்கள் ஒன்றாக இஸ்ரேலை தோற்கடித்தார். மோவாப் பதினெட்டு ஆண்டுகள் மக்களை ஆட்சி செய்தார்கள். மீண்டும் ஒருமுறை இறைவனிடம் கருணை காட்டி தங்களுக்கு உதவி செய்யும்படி மன்றாடினர். இம்முறை கர்த்தர் ஏகூத் என்ற ஒரு நீதிபதியை அனுப்பினார், அவர் இடது கை பழக்கம் கொண்டவர். இஸ்ரவேல் மக்கள் எக்லோன் ராஜாவுக்கு பணம் அனுப்ப வேண்டிய நேரம் வந்ததும், ஏகூத் அதை அவரிடம் கொண்டு செல்ல முடிவு செய்தார். பதினெட்டு அங்குல நீளமுள்ள இரட்டை முனைகள் கொண்ட வாளை உருவாக்கினார். அவர் அதை தனது வலது பக்கத்தில் தனது ஆடையின் கீழ் கட்டினார். அவர் தன்னுடன் பல ஆட்களை அழைத்துச் சென்று அரசனிடம் பணத்தைக் கொடுத்தார். அரசரிடம் தங்கள் காணிக்கையை அளித்த பிறகு, அவர்கள் அங்கிருந்து புறப்பட்டனர். ஏகூத் தன் ஆட்களை அவர் இல்லாமல் நீதிபதிகளிடம் கூறினார், அவர் நீதிமன்றத்திற்குத் திரும்பினார். அவர் சொன்னார், “ராஜா எக்லோன், உனக்காக ஒரு ரகசிய செய்தி உள்ளது.” ராஜா மகிழ்ச்சியடைந்தார், அதனால் அவர் தனது காவலர்களை அனுப்பிவிட்டு, ஏகூத்தை படிக்கட்டுகளில் ஏறி ஒரு முடப்பட்ட மண்டபத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அங்கே அவர் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தார். ஏகூத், “நான் உங்களுக்குக் கொண்டு வரும் செய்தி ஆண்டவரிடமிருந்து வந்தது” என்றார். ராஜா எழுந்து நின்றார், ஏகூத் தனது இடது கையை தனது ஆடைகளுக்குள் நீட்டி, வலது பக்கத்திலிருந்து வாளை இழுத்தார். அவன் அதை எக்லோனின் வயிற்றில் போட்டான். ராஜாவின் கொழுப்பு அதைச் சுற்றி முடப்பட்டது, அதனால் ஏகூத் அதை வெளியே எடுக்க முடியவில்லை. மன்னன் தரையில்

வீழ்ந்ததும், அவனது வயிறு பிளந்து, உள்ளம் வெளியே சிந்தியது. ஏகாத் கதவைத் தாண்டி வெளியே சென்று அவனுக்குப் பின்னால் பூட்டினான். வேலையாட்கள் வந்து பார்த்தபோது, கதவு பூட்டப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார்கள், அதனால் ராஜா கழிப்பறையைப் பயன்படுத்துவதற்காக அதைப் பூட்டிவிட்டார் என்று அவர்கள் கருதினர். இறுதியில் ஏதோ தவறு இருப்பதாக அவர்கள் உணரும் வரை காத்திருந்தனர். அவர்கள் ஒரு சாவியைக் கண்டுபிடித்து, கதவைத் திறந்தார்கள், தங்கள் எஜமானர் தரையில் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டார்கள். இந்த தாமதம் ஏகாத் தப்பிக்க நேரம் கொடுத்தது. அவர் ஜோர்டான் நதியைக் கடந்து எக்காளம் ஊதினார். இஸ்ரவேலர்கள் போருக்குத் தயாராக வந்தனர். அவர், “என்னைப் பின்பற்றுங்கள்! கர்த்தர் நமக்கு மோவாபியர்களைக் கொடுத்திருக்கிறார்.” ஏகாத் தலைமையில், அவர்கள் மோவாபியர்களைத் தாக்கி, 10,000-க்கும் அதிகமான வீரர்களைக் கொன்றனர். அந்தப் போரின் காரணமாக, மோவாபியர்கள் இஸ்ரவேலுக்கு சேவை செய்ய வேண்டியிருந்தது, மக்கள் எண்பது வருடங்கள் நிம்மதியாக வாழ்ந்தனர்.

63 தெபோராள் மற்றும் பராக்

நியாயதிபதிகள் 4 - 5

ஏகாத் இறந்த பிறகு, இஸ்ரவேல் மீண்டும் கர்த்தருக்கு எதிராக பாவம் செய்தார்கள். அதனால் கர்த்தர் அவர்களை ஒரு கானானிய மன்னனுக்கு விற்றார். இந்த அரசன் இருபது ஆண்டுகள் அவர்களை ஆட்சி செய்தான். அவர் கடுமையாகவும் கொடூரமாகவும் இருந்தார். அவனுடைய படையில் 900 இரும்பு இரதங்கள் இருந்தன, அவனுடைய தளபதியின் பெயர் சிசெரா. அந்த நேரத்தில் இஸ்ரவேலை நியாயந்தீர்த்தவர் தெபோராள் என்ற தீர்க்கதரிசி. மக்கள் தங்களுக்குள் பிரச்சினைகள் ஏற்பட்டபோது, அவர்கள் “தெபோராவின் பனை மரம்” என்ற இடத்திற்குச் சென்றனர். அவள் அங்கே அமர்ந்து அவர்களின் குறைகளைக் கேட்டறிந்து, கருத்து வேறுபாடுகளைத் தீர்த்துக் கொள்வாள். ஒரு நாள் அவள் பாராக் என்ற மனிதனைக் கூப்பிட்டு அவனிடம், “ஆண்டவர் உனக்காக ஒரு செய்தியை வைத்திருக்கிறார். அவர், ‘10,000 பேரை அழைத்துக்கொண்டு தாபோர் மலைக்குச் செல்லுங்கள். சிசெராவை அவனுடைய இரதங்களோடும் அவன் படையோடும் உன்னிடம் வரச் செய்வேன். அவன் உன்னுடன் போரிட வருவான், ஆனால் நான் அவனை உனக்குத் தருகிறேன்.’” பாராக் தெபோராவிடம், “நான் போய் ஆண்டவர் சொல்வதைச் செய்வேன், ஆனால் நீ என்னுடன் சென்றால் மட்டுமே. நீ போகவில்லையென்றால் நான் போகமாட்டேன்.” அவள் சொன்னாள், “நான் உன்னுடன் போகிறேன். ஆனால் நான் சென்றால், சிசெராவைக் கொன்றதற்கான பெருமை உனக்குக் கிடைக்காது. அந்தப் பெருமையை ஆண்டவர் ஒரு பெண்ணுக்குத் தருவார். பாராக் ஒப்புக்கொண்டார், அதனால் தெபோராவும் அவனுடன் சென்றாள். பாராக் 10,000 பேரைக் கூட்டிக்கொண்டு தாபோர் மலைக்குச் சென்றான். இதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட சிசெரா, தன் 900 ரதங்களையும் படையையும் எடுத்துக் கொண்டு தாபோர் மலையை நோக்கிச் சென்றான். தெபோராள் பாராக்கிடம், “இப்போது நேரம்! உங்கள் ஆட்களை அழைத்துச் சென்று சிசெராவைத் தாக்குங்கள்.” எனவே பாராக் தனது ஆட்களை மலையிலிருந்து கீழே இறக்கி, கானானிய இராணுவத்தைத் தாக்கினான். கர்த்தர் அவருடன் இருந்தார். மேலும் சிசெராவின் ஆட்களை குழப்பமடையச் செய்தார். திரும்பி ஓடினர். இதைப் பார்த்த சிசெரா, தன் தேரை விட்டுவிட்டு, காலால் தப்பிக்க முயன்றான். பாராக் ஒவ்வொரு மனிதனும் கொல்லப்படும் வரை இராணுவத்தைத் துரத்தினான். சிசெரா யாகேலின் கூடாரத்திற்கு வரும் வரை ஓடினான். அவனுடைய கணவன் கானானிய அரசனுடன் கூட்டணி வைத்திருந்தான். அவள் சிசெரா வருவதைக் கண்டாள், அவள் வெளியே சென்று, “உள்ளே வா, நீ பத்திரமாக இருப்பாய்” என்றாள். அவன் உள்ளே சென்று அவனை ஒரு விரிப்பின் கீழ் மறைத்து வைத்தாள். அவர், “தயவுசெய்து, எனக்கு குடிக்க தண்ணீர் கொடுங்கள்” என்றார். அவள் அவனுக்கு பால் கொடுத்தாள், அவன் எழுந்து உட்கார்ந்து குடித்தான். அவர், “கூடாரத்தின் வாசலில் நில். இங்கே ஆள் இருக்கிறாரா என்று யாராவது கேட்டால், ‘இல்லை’ என்று சொல்லுங்கள். ‘அவள் மீண்டும் அவனை மூடிவிட்டாள், அவன் சோர்வாக இருந்ததால், அவன் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் ஆழ்ந்தான். ஜெயில் போய் ஒரு கூடார ஆப்பு மற்றும் ஒரு சுத்தியலை எடுத்துக்கொண்டாள். அவள் அமைதியாக சிசெராவின் அருகில் மண்டியிட்டு அவனது தலை கூழியில் கூடார ஆப்பை வைத்தாள். பின்னர் பலமான அடிகளால், அவள் அதை அவனது தலையில் அறைந்து தரையில் அடித்தாள். சீக்கிரத்தில் பாராக் சிசெராவைத் தேடி அவளது கூடாரத்திற்கு வந்தான். அவன்

வெளியே சென்று, "வா, நீ தேடும் மனிதனை உனக்குக் காட்டுகிறேன்" என்றாள். பாராக் அவளது கூடாரத்திற்குள் சென்று, சிசெரா தனது கோவிலின் வழியாக ஒரு கூடாரக் கட்டையுடன் தரையில் இறந்து கிடப்பதைக் கண்டான். இஸ்ரவேல் கானானிய ராஜாவை வெற்றிபெறும் வரை தொடர்ந்து போராடியது. பிறகு நாற்பது வருடங்கள் நிம்மதியாக வாழ்ந்தார்கள்.

64 கிதியோனின் கொள்ளை

நியாயாதிபதிகள் 6

ஏழு வருடங்களாக மீதியானியர்கள் வெட்டுக்கிளிகளின் கூட்டத்தைப் போல இஸ்ரவேலுக்குள் வந்தார்கள். அவர்கள் நிலம் முழுவதும் நகர்ந்து, அதிலிருந்த அனைத்தையும்—அனைத்து பயிர்கள் மற்றும் பண்ணை விலங்குகள். இஸ்ரவேலர்கள் சாப்பிடுவதற்கு எதையும் அவர்கள் விட்டு வைக்கவில்லை. மக்கள் அவநம்பிக்கையடைந்து மலைக் குகைகளில் ஒளிந்துகொள்ள இடங்களைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியதாயிற்று. அவர் தனது கோதுமையை திறந்த கதிரைத் தளத்திற்குப் பதிலாக மது தொட்டியில் அரைக்க வேண்டியிருந்தது. கர்த்தருடைய தூதன் அருகில் ஒரு கருவேல மரத்தின் கீழ் வந்து அமர்ந்தார். அவர் கூறினார், "ஆண்டவர் உன்னுடன் இருக்கிறார், ஓ வலிமைமிக்க வீரரே," கிதியோன், "ஓ என் ஆண்டவரே! கர்த்தர் நம்மோடு இருக்கிறார் என்றால், இந்த மோசமான காரியங்கள் எல்லாம் நமக்கு நடக்க ஏன் அனுமதிக்கிறார்? நம் தந்தைகள் சொன்ன அற்புதங்கள் எல்லாம் எங்கே? கர்த்தர் இனி நமக்காகப் போரிடவில்லை." தேவதூதன் சொன்னான், "இஸ்ரவேலை மீதியானியர்களிடமிருந்து விடுவிக்க நான் உன்னை அனுப்புகிறேன்." கிதியோன் அதிர்ச்சியடைந்தார். "ஆண்டவரே, நான் எப்படி இஸ்ரவேலை விடுவிப்பேன்? நான் யாருமற்றவன்." ஆண்டவர் சொன்னார், "ஆம், ஆனால் நான் உன்னுடன் இருப்பேன், உனக்கு வெற்றி கிடைக்கும்." கிதியோன், "ஆண்டவரே, நீங்கள் உண்மையிலேயே என்னுடன் பேசுகிறீர்கள் என்பதற்கு எனக்கு ஒரு அடையாளம் வேண்டும். தயவு செய்து, நான் ஒரு பலிக்கானவைகளை தயாரிக்கும் வரை இங்கேயே இருங்கள்." என்றான். தேவன். "நீ திரும்பும் வரை நான் இங்கேயே இருப்பேன்." கிதியோன் விரைந்து சென்று அவருக்காக ஒரு பலியைத் தயார் செய்தார். அது தயாரானதும், ஒரு பாறையில் வைத்தார். கர்த்தருடைய தூதன் கைத்தடியின் நுனியால் பலியைத் தொட்டார். பாறையிலிருந்து நெருப்பு வந்து எரிந்தது. பின்னர் தேவன் மறைந்தார். கிதியோன், "கர்த்தாவே! நான் இறக்கப் போகிறேன்! நான் கர்த்தருடைய தூதனை நேருக்கு நேர் பார்த்தேன்!" "பயப்படாதே. நீ இறக்கப் போவதில்லை. நான் சொல்வதை செய். உங்கள் தந்தைக்கு பாகாலின் பலிபீடம் உள்ளது. அதை இடித்து, கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டுங்கள். பிறகு கர்த்தருக்கு ஒரு சர்வாங்க தகனபலியைச் செலுத்துங்கள்." கிதியோன் கீழ்ப்படிந்தார், ஆனால் அவர் அதை இரவில் செய்தார். அவன் தன் குடும்பத்தாருக்கும், அவனுடைய நகரத்தில் வசித்த மனிதர்களுக்கும் பயந்தான். காலையில், பாகாலின் பலிபீடம் இடிக்கப்படுவதை மக்கள் கண்டனர். கர்த்தருக்குப் பலிபீடம் அதின் இடத்தில் கட்டப்பட்டிருப்பதையும், அதன் மேல் சர்வாங்க தகனபலியின் சாம்பலையும் கண்டார்கள். கிதியோன் இப்படிச் செய்ததை அவர்கள் அறிந்துகொண்டார்கள். நகரத்தார் அவனுடைய தந்தையின் வீட்டிற்குச் சென்று, "உன் மகனை எங்களுக்குக் கொடு! பாகாலின் பலிபீடத்தை அவன் இடித்ததால் அவனைக் கொண்டு விடுவோம்." கிதியோனின் தந்தை அவர்களிடம், "பாகாலைப் பாதுகாக்கும் மனிதனை எனக்குக் காட்டுங்கள். காலையில் இறந்துவிடுவார்! பார் உண்மையில் ஒரு கர்த்தர் இருப்பார் என்றால், அவர் தன்னைத் தற்காத்துக் கொள்ளட்டும்." மீதியானியர்கள் மீண்டும் இஸ்ரவேலுக்குள் வந்து ஒரு பள்ளத்தாக்கில் முகாமிட்டனர். கர்த்தருடைய ஆவியானவர் கிதியோனை நிரப்பினார், மேலும் அவர் போரிட ஆயத்தமாக ஜனங்களுக்கு செய்திகளை அனுப்பினார். பிறகு கிதியோன், "ஆண்டவரே, எனக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுங்கள்" என்று ஜெபித்தார். பின்னர் அவர் ஒரு கம்பளி கம்பளியை களத்தில் வைத்து, கர்த்தரை நோக்கி, "காலை பனியானது கம்பளியின் மீது மட்டும் இருந்து, நிலமெல்லாம் காய்ந்திருந்தால், நீர் எங்களை விடுவிப்பீர்கள் என்பதை அறிவேன்" என்று கூறினார். காலையில், கம்பளி நனைந்திருப்பதைக் கண்டேன், ஆனால் நிலம் வறண்டு இருந்தது. கிதியோன், "ஆண்டவரே, என் மீது கோபம் கொள்ளாதே.

இன்னும் ஒரு சோதனையை அனுமதியுங்கள். இந்த முறை கம்பளி உலர்ந்திருக்கட்டும், பனி நிலமெங்கும் இருக்கட்டும். காலையில், கம்பளி காய்ந்து, நிலம் முழுவதும் பனி இருந்தது.

65 முந்நூறு ஆண்டுகள்

நியாயதிபதிகள் 7 - 8

கிதியோன் 32,000 பேர் கொண்ட ஒரு படையைச் சேகரித்தார். அவர் அவர்களை அழைத்துக்கொண்டு மீதியானியர்களுக்கு தெற்கே முகாமிட்டார். கர்த்தர் கிதியோனிடம், “உன்னுடன் நிறைய மனிதர்கள் இருக்கிறார்கள். நான் இப்போது மீதியானியர்களை உங்களிடம் கொடுத்தால், ‘எங்கள் சொந்த பலத்தால் இந்த வெற்றியைப் பெற்றோம்’ என்று இஸ்ரவேலர் சொல்வார்கள், நீங்கள் பயப்படுகிறீர்கள் என்றால், வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள்” என்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள். 10,000 பேரை விட்டுச் சென்றான். கர்த்தர் கிதியோனிடம், “இன்னும் நிறைய ஆண்டுகள் இருக்கிறார்கள். அவற்றை தண்ணீருக்கு கீழே அழைத்துச் செல்வாயில் தண்ணீரைக் கொண்டு வர கைகளைப் பயன்படுத்துபவர்களைக் கவனி. நாயைப் போல மண்டியிட்டுக் குடிப்பவர்களிடமிருந்து அவர்களைப் பிரிக்கவும்.” அங்கு 300 ஆண்டுகள் தங்கள் கைகளைப் பயன்படுத்தி குடித்தனர். கர்த்தர் சொன்னார், “இந்த 300 பேரை உபயோகித்து மீதியானியர்களை உனக்கு வெற்றி கொடுப்பேன். மீதி உள்ளவர்களை விட்டுக்கு அனுப்பு” என்றார். எனவே கிதியோன் அவர்களை விட்டுக்கு அனுப்பினார்; மீதியானவர்கள் பள்ளத்தாக்கில் மீதியானியர்கள் இருந்த இடத்திற்கு மேலே பாளையமிறங்கினார்கள். மீதியானியர்கள் வெட்டுக்கிளிகளின் கூட்டத்தைப் போலவும், அவர்களுடைய ஒட்டகங்கள் கடல் மணலைப் போலவும் இருந்தன. அன்றிரவு கர்த்தர் கிதியோனை நோக்கி, “மீதியானியர்களின் முகாமுக்குள் பதுங்கிப் போ. நீ பயப்படுகிறீர்கள் என்றால், உங்கள் வேலைக்காரனை உன்னுடன் அழைத்துச் செல்லு. வீரர்கள் சொல்வதைக் கேளு. அதனால் கிதியோன் தன் வேலைக்காரனைக் கூட்டிக்கொண்டு மீதியானியரின் முகாமிருகுச் சென்றான். ஒரு மனிதன் ஒரு கனவைப் பற்றி ஒரு நண்பனிடம் சொல்வதை அவன் கேட்டான். அவன், “எங்கள் முகாமுக்குள் ஒரு ரொட்டி உருண்டு வருவதைக் கண்டேன். அது ஒரு கூடாரத்தைத் தாக்கி அதை முழுவதுமாக அழித்துவிட்டது.” அவனுடைய நண்பன் பதிலளித்தான்: “அது என்னவென்று எனக்குத் தெரியும். அந்த ரொட்டி இஸ்ரவேலரான கிதியோனின் வாள். மீதியானியர்களின் நியாயதிபதிகள் முழுவதையும் கர்த்தர் அவனிடம் ஒப்படைத்துவிட்டார்.” கிதியோன் இஸ்ரவேலின் முகாமுக்குத் திரும்பி வந்து, “எழுந்திருங்கள், ஏனென்றால் கர்த்தர் மீதியானியர்களை உங்களுக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்” என்றார். அவர் 300 பேரையும் 100 பேர் கொண்ட மூன்று பிரிவுகளாக பிரித்தார். அவர் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு எக்காளத்தையும் ஒரு பாணையையும் கொடுத்தார். அதற்குள் ஒரு நெருப்பு பந்தத்தை கொடுத்தார். அவர், “என்னைப் பார்த்து, என் வழியைப் பின்பற்றுங்கள். நாங்கள் அனைவரும் அவர்களின் முகாமின் விளிம்பில் இருக்கும்போது, எங்கள் குழு எங்கள் எக்காளங்களை ஊதுவார்கள். நீங்களும் அதையே செய்ய வேண்டும். எல்லாரும், ‘ஆண்டவரின் பட்டயம் கிதியோனின் பட்டயம்!’” என்று கூக்குரலிட்டார்கள்.” பின்னர் அவர் அவர்களை முகாமின் மூன்று பக்கங்களிலும் நிறுத்தினார். அவர்கள் அனைவரும் இடத்தில் இருக்கும்போது, கிதியோனின் குழுவினர் தங்கள் எக்காளங்களை ஊதி பாணைகளை உடைத்தனர். மற்ற இரண்டு குழுக்களும் அவ்வாறே செய்தன. அவர்கள் தங்கள் இடது கைகளில் தீப்பந்தங்களையும், வலது கைகளில் எக்காளங்களையும் பிடித்துக்கொண்டு, ஆண்டவரின் பட்டயம் கிதியோனின் பட்டயம்”, என்று ஆர்ப்பரித்தனர். இது மீதியானிய இராணுவத்தை முற்றிலும் அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது! அவர்கள் பீதியடைந்து ஓட ஆரம்பித்தனர். கிதியோனின் ஆட்கள் தங்கள்

300 எக்காளங்களை ஊதினார்கள். இதனால், மீதியானிய வீரர்கள் தங்கள் வாள்களை உருவி ஒருவரையொருவர் கொல்லத் தொடங்கினர். கிதியோன் மற்ற இஸ்ரவேலர்களை வரவழைத்தார். மீதியானியர்கள் இஸ்ரவேலை விட்டு வெளியேற முயற்சித்தபோது அவர்கள் ஒன்றாக ஒடினார்கள். அன்று கர்த்தர் மீதியானின் மீது ஒரு பெரிய வெற்றியைக் கொடுத்தார், அவர்கள் இனி இஸ்ரவேலுக்கு அச்சுறுத்தலாக இருக்கவில்லை. போருக்குப் பிறகு, மக்கள் கிதியோனை ராஜாவாக்க விரும்பினர், ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார். அவர் வெறுமனே தனது வீட்டிற்குத் திரும்பினார். பிறகு இஸ்ரவேல் நாற்பது வருடங்கள் சமாதானமாக இருந்தது.

66 மரங்களின் ராஜா

கிதியோனும் அவருடைய பல மனைவிகளும் எழுபது மகன்களைப் பெற்றனர். சீகேம் பட்டணத்தில் ஒரு மனைவியினால் அவனுக்கு ஒரு மகனும் இருந்தான். அவன் பெயர் அபிமெலேக். கிதியோனின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அபிமெலேக்கு சீகேமில் இருந்த தன் மாமாக்களிடம் சென்றான். அவர் சொன்னார், “நகரத்தின் அதிகாரிகளிடம் பேசி, ‘கிதியோனின் இந்த எழுபது மகன்கள் உங்களை ஆட்சி செய்ய விரும்புகிறீர்களா? அவர்களுக்குப் பதிலாக, என்னைத் தேர்ந்தெடுக்கவும். நான் கிதியோனின் மகன், ஆனால் நான் உங்கள் இரத்த உறவினர். அவர்கள் அவருக்கு கோவிலில் இருந்து எழுபது வெள்ளிக் காசுகளைக் கொடுத்தனர். இதன் மூலம், அவர் ஒரு ராட்சத கும்பலை தனது தனிப்பட்ட இராணுவமாக அமர்த்தினார். அவர்கள் செய்த முதல் காரியம் கிதியோனின் எழுபது மகன்களைக் கொன்றதுதான். ஆனால் அவர்கள் இளையவரான யோதாம் என்ற ஒருவரைத் தவறவிட்டார்கள். அபிமெலேக்கைக் கௌரவிப்பதற்காக சீகேமின் ஆட்கள் ஒரு கொண்டாட்டத்தைக் கொண்டாடினார்கள். திடீரென்று அவர்கள் சத்தம் தூரத்தில் கேட்டது. அது யோதாம். “நான் சொல்வதைக் கேள்! மரங்கள் ஒரு ராஜாவை உருவாக்க முடிவு செய்தன. அவைகள் ஒலிவ மரத்திடம் சென்று, ‘எங்கள் அரசனாக இரு’ என்று சொன்னது. ஒலிவ மரம், ‘இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனத்திற்கு எனக்கு நேரமில்லை. கர்த்தரை மனிதனையும் மதிக்கும் விலைமதிப்பற்ற எண்ணையை நான் உற்பத்தி செய்கிறேன்.” எனவே அவர்கள் அத்தி மரத்திடம் சென்று, ‘எங்களுக்கு அரசனாக இரு’ என்றார்கள். அத்தி மரம், ‘அப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனத்திற்கு எனக்கு நேரமில்லை. எல்லோராலும் விரும்பப்படும் இனிப்புப் பழங்களை நான் உற்பத்தி செய்கிறேன்.” அவர்கள் திராட்சைப்பழத்திடம் சென்று, ‘எங்கள் அரசனாக இரு’ என்றார்கள். திராட்சைப்பழம், ‘இப்படிப்பட்ட முட்டாள்தனத்திற்கு எனக்கு நேரமில்லை.

மக்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தரும் மதுவை நான் உற்பத்தி செய்கிறேன்.” “இறுதியாக மரங்கள் முட்செடிக்குப் போனது. ‘எங்களுக்கு அரசனாக இரு’ என்றது. முன்புதர், ‘ஆம், நான் உங்களுக்கு அரசனாக இருப்பேன். ஆனால் இனிமேல், நீங்கள் என் பாதுகாப்பின் நிழலில் இருக்கிறீர்கள். உங்களில் எவரேனும் கலகம் செய்தால், என் முட்களிலிருந்து நெருப்பு வந்து உங்களைச் சாம்பலாக்கும்.” என் தந்தை உங்களுக்காக உயிரைப் பணயம் வைத்தார். நீங்கள் அவருக்கு எப்படி வெகுமதி கொடுத்தீர்கள்? அவன் மகன்களைக் கொன்றாய்! இப்போது நீங்கள் ஒரு அடிமைப் பெண்ணின் மகனை உங்கள் ராஜாவாக ஆக்கிவிட்டீர்கள். “இது சரியாக இருந்தால், நான் உங்களுக்கு நல்வாழ்த்துக்கள். ஆனால் அது தவறு என்றால், அபிமெலேக்கிடமிருந்து நெருப்பு வந்து உன்னை எரித்துவிடும்படி கேட்டுக்கொள்கிறேன். தன் ஒன்றுவிட்ட சகோதரன் தன்னை வேட்டையாட முயல்வான் என்று தெரிந்ததால் அவன் உயிருக்கு ஓடினான். நீதிபதிகள் அபிமெலேக் இஸ்ரவேலை மூன்று ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். அப்பொழுது தேவன் அவனுக்கும் சீகேமின் மனுஷருக்கும் இடையே ஒரு கெட்ட ஆவியை ஏற்படுத்தினார். கிதியோனின் மகன்களுக்கு அவர்கள் செய்ததற்கு நியாயம் காண்பதற்காக இது நடந்தது. அந்த மனிதர்கள் தாங்கள் அமைத்த அரசனுக்கு எதிராக கிளர்ச்சியைத் தொடங்கினர். ஒரு கட்டத்தில் அபத்தமான பார்ட்டி போட்டு குடித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் அபிமெலேக்கைத் திட்டி, அவரை எப்படிக் கவிழ்க்கப் போகிறோம் என்று தற்பெருமை பேசத் தொடங்கினர். இந்தப் பேச்சைக் கேட்டு நகர மேயர் கோபமடைந்து அபிமெலேக்கை வரவழைத்தார். சீகேமின் ஆட்களை பதுங்கியிருந்த இராணுவத்திற்கு உதவ மேயர் ஒப்புக்கொண்டார். அன்றிரவு, அபிமெலேக் தனது ஆட்களை நகருக்கு வெளியே மறைத்து வைத்தார், அதனால் அவர் காலையில் தாக்கினார். தூரிய உதயத்தில், சீகேமின் மனிதர்களில் ஒருவன் மேயருடன் வாசலில் நின்றான். திடீரென்று ஏதோ அசைவைக் கண்டான். அவன், “இதோ பார்! அது என்ன? ஆட்கள் எங்களைத் தாக்க வருகிறார்களா?” என்று மேயர் கூறினார், “இல்லை. அது மலையிலிருந்து வரும் நிழல்கள் மட்டுமே. “சில கணங்கள் கழித்து, அந்த மனிதன் நகரத்திற்கு பல தரப்பான மனிதர்கள் வருவதைக் கண்டான். அவர் மீண்டும் நகரத்திற்குள் ஓடி, “நாங்கள் தாக்குதலுக்கு உள்ளாகியுள்ளோம்!” என்று கூறினார். போர் பல நாட்கள் நீடித்தது. இறுதியாக நகரம் கைப்பற்றப்பட்டது மற்றும் மக்கள் ஒரு கோபுரத்திற்கு தப்பினர். அபிமெலேக்கும் அவனுடைய ஆட்களும் கோபுரத்தைச் சுற்றி மரக்கிளைகளை வைத்து எரித்தனர். அன்று அங்கு 1000க்கும் மேற்பட்ட ஆண்களும் பெண்களும் இறந்தனர். சீகேமின் மனிதர்களுக்கு யோதாமின் சாபம் நிறைவேறியது. அவன் அதன் மேல் உப்பைப் பரப்பினான், அதனால் அங்கு எதுவும்

வளரவில்லை. அது முடிந்ததும், அவனும் அவனுடைய ஆட்களும் மற்றொரு கலகக்கார நகரத்தை அழிக்கச் சென்றனர். மக்கள் மீண்டும் ஒரு கோபுரத்திற்கு தப்பினர். அபிமெலேக்கும் அவனுடைய ஆட்களும் போய் விறகுகளை எடுத்துக்கொண்டு வந்து அதை எரித்தனர். அவர்கள் அதை வைக்கும்போது, ஒரு பெண் கீழே பார்த்தாள், அபிமெலேக்கை நேராக கீழே பார்த்தாள். அதனால் அவள் ஒரு எந்திரக்கல்லை அவன் தலையில் கீழே இறக்கினாள். “சீக்கிரம், உன் வாளால் என்னைக் கொன்றுவிடு! ஒரு பெண்ணால் ஒரு ஆண் கொல்லப்பட்டான் எனப்பட்டது!”

67 யெப்தாவின் சபதம்

நியாயதிபதிகள் 10:6 - 11:40

யெப்தாவின் தாய் ஒரு விபச்சாரி, ஆனால் அவருடைய தந்தை இஸ்ரவேலில் ஒரு முக்கிய மனிதர். யெப்தா தன் தந்தையின் வீட்டில் வளர்க்கப்பட்டான், ஆனால் அவனுடைய ஒன்றுவிட்ட சகோதரர்கள் போதுமான வயதை அடைந்தபோது, “வெளியே போ! நீங்கள் எங்கள் தாயின் மகன் அல்ல, எங்கள் தந்தையிடமிருந்து நீங்கள் எதையும் பெறப் போவதில்லை.” எனவே யெப்தா அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேறினார். அவர் ஒரு சிறந்த போர்வீரராக ஆனார் மற்றும் ஒரு குண்டர் கும்பலை ஏற்பாடு செய்தார். இந்த நேரத்தில், இஸ்ரவேல் மக்கள் மீண்டும் தேவனுக்கு எதிராக கலகம் செய்து மற்ற தெய்வங்களை வணங்கத் தொடங்கினர். அம்மோனியர்கள் அவர்களைக் கைப்பற்ற கர்த்தர் அனுமதித்தார். அம்மோனியர்கள் மிகவும் கொடூரமானவர்கள், இஸ்ரவேலர்கள் பதினெட்டு வருடங்கள் கொடுமையால் அவதிப்பட்டனர். மக்கள் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டு, “எங்களை விடுவியும்!” என்று கர்த்தர் சொன்னார், “இல்லை! நான் அதை செய்ய மாட்டேன். நான் உன்னை மீண்டும் மீண்டும் வழங்கினேன். நான் அதை மீண்டும் செய்ய மாட்டேன். உங்களை விடுவிக்க உங்கள் சிலைகளை அழைக்கவும்.” எனவே இஸ்ரவேலர்கள் தங்கள் பொய் தெய்வங்களை அகற்றி, கர்த்தரை வணங்க ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள், “உனக்கு விருப்பமானதை எங்களுடன் செய்துகொள். நாங்கள் பாவம் செய்தோம் என்று தெரியும். ஆனால், தயவுசெய்து எங்களை இந்தக் குழப்பத்திலிருந்து விடுவித்து விடுங்கள்!” அதன் மூலம், தேவன் மீண்டும் அவர்கள் மீது இரக்கம் காட்டினார். அம்மோனியர்கள் இஸ்ரவேலருக்கு எதிராகப் போரிட நாட்டிற்குச் சென்றனர். இஸ்ரவேலர்கள் அவர்களைச் சந்திக்கச் சென்றார்கள், ஆனால் அவர்களுக்குத் தலைவர் இல்லை. அவர்கள் யெப்தாவை வரவழைத்து அவரிடம், “அம்மோனியர்களுக்கு எதிராகப் போருக்கு எங்கள் படைகளை வழிநடத்தி வாருங்கள்” என்று கூறிவிட்டு, “என்னை விரட்டியடித்தவர்கள் நீங்கள்தான்! இப்போது நீங்கள் உதவிக்காக என்னிடம் வருகிறீர்களா?” அவர்கள், “உண்மைதான். நாங்கள் அதைச் செய்தோம், ஆனால் நீங்கள் வந்து எங்களுக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தால், நீங்கள் எங்கள் தலைவராக இருப்பீர்கள். நீதிபதிகள் கேளுங்கள், கர்த்தர் நமக்கு சாட்சி. நாங்கள் சொன்னபடியே செய்வோம்.” எனவே கர்த்தரின் ஆவி யெப்தாவின் மேல் வந்தது, அவர் மக்களைப் போருக்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர் கர்த்தருக்கு முன்பாக ஒரு சபதம் செய்து, “கர்த்தாவே, அம்மோனியர்களின் மீது நீர் எனக்கு வெற்றியைத் தந்தால், நான் வீட்டிற்குச் சென்றதும், என் வீட்டிலிருந்து வெளியே வரும் முதல் பொருளை உமக்குத் தருவேன். அதை உனக்குத் தகனபலியாகப் பலியிடுவேன்.” கர்த்தர் யெப்தாவுக்கு வெற்றியைத் தந்தார். அவர் அம்மோனியப் படையை முற்றிலுமாகத் திருப்பி, அவர்களுடைய இருபது நகரங்களையும் அழித்தார். யெப்தாவுக்கு ஒரே ஒரு குழந்தை, ஒரு மகள். அவன் வீட்டிற்குச் சென்றதும், அவள் அவனிடம் நடனமாடி வந்தாள். அவனுடைய வெற்றியைப் பற்றி அவள் பெருமிதம் கொண்டாள். யெப்தா அவளைக் கண்டதும், தன் ஆடைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு கீழே விழுந்தான். அவர் அழுதார், “ஐயோ மகனே! நான் என்ன செய்தேன்! நான் கர்த்தரிடம் சத்தியம் செய்தேன், அதை என்னால் திரும்பப் பெற முடியாது.” அவள் சொன்னாள், “அப்பா, நீங்கள் கர்த்தருக்குச் சொன்னதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். உங்களுக்கு ஒரு பெரிய வெற்றியைத் தந்து தனது பங்கைக் காப்பாற்றினார். இப்போது நீங்கள் உங்களுடையதை வைத்திருக்க வேண்டும். நான் ஒன்று மட்டும் கேட்கிறேன்.

நான் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்பதால், இரண்டு மாதங்களுக்கு என் நண்பர்களுடன் மலைப்பகுதிக்கு செல்ல அனுமதியுங்கள். நான் ஒருபோதும் திருமணம் செய்து கொள்ள மாட்டேன் என்று நாங்கள் ஒன்றாக துக்கப்படுவோம்.” அவளுடைய தந்தை ஒப்புக்கொண்டார், அதனால் அவளும் அவளுடைய தோழிகளும் மலைகளுக்குச் சென்றனர். இரண்டு மாதங்களாக, அவள் ஒரு ஆணுடன்

நெருங்கிப் பழக மாட்டாள் என்றும், குழந்தைகளுக்குப் பாலூட்டும் மகிழ்ச்சியைப் பெறமாட்டாள் என்றும் வருந்தினர். பிறகு அவள் வீட்டிற்குத் திரும்பினாள், யெப்தா தன் சபதத்தை நிறைவேற்றினார். அதன் பிறகு, இது இஸ்ரேலில் ஒரு வழக்கமாகிவிட்டது. ஒவ்வொரு வருடமும் இளம் பெண்கள் வெளியே சென்று யெப்தாவின் மகளை நினைத்து நான்கு நாட்கள் கழித்தார்கள்.

68 சாம்சனின் பிறப்பு

நியாயாதிபதிகள் 13

தான் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதன் இருந்தான், அவனுடைய மனைவிக்கு குழந்தைகள் இல்லை. பெலிஸ்தர்கள் இஸ்ரவேலைக் கைப்பற்றிய காலத்தில் இது நடந்தது. கர்த்தருடைய தூதன் அந்தப் பெண்ணுக்குத் தோன்றி, “விரைவில் நீ கர்ப்பமாகிவிடுவாய். நீ சுமக்கும் குழந்தை பிறந்தது முதல் ஒரு நாசரேயரின் சபதத்தைப் பெறப் போகிறது. எனவே கவனமாக இரு என்றார். மோசேயின் சட்டத்திற்கு எதிரான மது அருந்தாதீர்கள் தீட்டானதை சாப்பிடாதீர்கள். மேலும் உங்கள் மகனின் தலைமுடியை ஒருபோதும் வெட்டாதீர்கள். அவர் இஸ்ரவேலை பெலிஸ்தியரிடமிருந்து காப்பாற்றுவார். அவள் தன் கணவனிடம் ஓடி வந்து, “கர்த்தரின் தூதன் ஒருவன் வந்து உனக்கும் எனக்கும் குழந்தை பிறக்கப் போகிறது என்று சொன்னார். மோசேயின் சட்டத்திற்கு விரோதமான மதுபானம் அருந்தவோ சாப்பிடவோ கூடாது என்று என்னிடம் கூறினார். நான் அவனுடைய தலைமுடியை வெட்டமாட்டேன், ஏனென்றால் எங்கள் மகன் பிறப்பிலிருந்தே நசரேய சபதத்தைக் கடைப்பிடிக்கப் போகிறான். ”அவருடைய கணவர் உடனடியாக ஜெபித்து, கர்த்தரின் மனிதனை மீண்டும் அவர்களிடம் அனுப்புவீர்களா என்று தேவனிடம் கேட்டார். குழந்தை பிறக்கும்போது அவர்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பது பற்றி அவர் மேலும் அறிவுறுத்த விரும்பினார். பின்னர், அந்த பெண் வயல்வெளியில் அமர்ந்திருந்தாள், திடீரென்று கர்த்தருடைய தூதன் அவளுக்கு மீண்டும் தோன்றினார். அவள் வேகமாக ஓடி வந்து தன் கணவனை அழைத்து வந்தாள். அவள் சொன்னாள், “அதே தேவ மனிதன் வயலில் இருக்கிறான்.” கணவன் அவனைச் சந்திக்க ஓடினான். அவர், “நீங்களே என் மனைவியுடன் பேசியவரா?” “ஆம், நான் தான்.” தேவதூதன் அந்தப் பெண்ணுக்குக் கொடுத்த அதே அறிவுரைகளை அவனுக்குக் கொடுத்தான். அந்த மனிதன், “நாங்கள் உனக்காக உணவு தயாரிக்கும் போது தயவுசெய்து இங்கேயே இருங்கள்.” தேவ தூதன் கூறினார், “நான் தங்குவேன், ஆனால் நான் உன்னுடன் உணவு சாப்பிட மாட்டேன். அதற்குப் பதிலாக, கர்த்தருக்கு சர்வாங்க தகனபலியை செலுத்து.” அந்த மனிதனும் அவன் மனைவியும் தாங்கள் கர்த்தருடைய தூதனிடம் பேசுவதை இன்னும் அறியவில்லை. அந்த மனிதன், “உன் பெயர் என்ன? நீங்கள் சொல்வது அனைத்தும் நிறைவேறும் போது நாங்கள் உங்களை மதிக்க விரும்புகிறோம். இது உங்களுக்கு மிகவும் அற்புதம்.” எனவே அந்த மனிதன் ஒரு சர்வாங்க தகனபலியை தயார் செய்து பாதையில் பலியிட்டான். தீப்பிழம்புகள் வானத்தை நோக்கி எழுந்தன. திடீரென்று, அந்த மனிதனும் அவன் மனைவியும் பார்த்துக் கொண்டிருக்க, கர்த்தருடைய தூதன் தீப்பிழம்பில் ஏறினான். தம்பதிகள் உடனடியாக தரையில் விழுந்தனர். அந்த மனிதன், “நாங்கள் இறக்கப் போகிறோம்! நாங்கள் கர்த்தரை பார்த்தோம் !” அந்தப் பெண், “நாங்கள் இறக்கப் போவதில்லை என்று நான் நினைக்கிறேன். நம்முடைய தகன பலியை ஏற்றுக்கொண்டார். நாங்கள் ஒரு குழந்தையைப் பெறப் போகிறோம் என்று அவர் கூறினார். ”அந்தப் பெண் தனக்குக் கொடுக்கப்பட்ட வழிமுறைகளைப் பின்பற்றி, குறிப்பிட்ட நேரத்தில், அவர் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தார். அவனுக்கு சாம்சன் என்று பெயரிட்டனர்.

69 வலுவானது மற்றும் இனிமையானது

நியாயாதிபதிகள் 14

சாம்சன் ஒரு இளைஞனாக இருந்தபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட பெலிஸ்தியப் பெண்ணைப் பார்த்தார். அவர் தனது பெற்றோரிடம் சென்று, “எனக்கும் அந்த பெண்ணுக்கும் திருமணம் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்” என்று கூறினார். “பெலிஸ்தர்கள் புறமதத்தவர்கள். நீ இஸ்ரவேல் மக்களிடமிருந்து ஒரு பெண்ணைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.” “இல்லை. அவள் தான் எனக்கு வேண்டும். போய் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்.” பெலிஸ்தியர்களுக்கு எதிராக ஒரு குற்றத்தை உண்டாக்குவதற்காக கர்த்தர் இது நடக்க வேண்டும் என்று அவருடைய பெற்றோருக்குத் தெரியாது. சிம்சோனும் அவனுடைய தந்தையும் இறுதி ஏற்பாடுகளைச் செய்யச் சென்றனர். வழியில், சாம்சன் தனியாக பாதையை விட்டு வெளியேறினார்.

திடீரென்று ஒரு இளம் சிங்கம் அவரைத் தாக்கியது. தேவ ஆவி சிம்சோனை நிரப்பியது, அவர் சிங்கத்தைப் பிடித்து, ஒரு சிறிய மிருகத்தைப் போல அதை கொண்டு போட்டார். பின்னர், அவர் தனது பெற்றோரிடம் திரும்பிச் சென்றார், ஆனால் சிங்கத்தைப் பற்றி அவர்களிடம் சொல்லவில்லை. அவர்கள் தங்கள் பயணத்தைத் தொடர்ந்தனர் மற்றும் திருமணத் திட்டங்களை ஒன்றாக முடித்தனர். ஒருநாள், சாம்சனும் அவனது பெற்றோரும் அதே வழியில் திரும்பிச் சென்றனர். அவர்கள் சிங்கத்தைக் கொண்டு இடத்திற்குச் சென்றபோது, சிம்சோன் மீண்டும் ஒருமுறை தனது பெற்றோர் இல்லாமல் வழி மாறி சென்றார். இறந்த சிங்கத்தைக் கண்டு, அதில் தேனீக்கள் கூடு கட்டியிருப்பதைக் கண்டு வியப்படைந்தார். தேனை எடுத்து சாப்பிட்டான். பின்னர் அவர் சிலவற்றை தனது பெற்றோரிடம் எடுத்துச் சென்றார், ஆனால் அவர் அதை எங்கிருந்து எடுத்தார் என்று அவர்களிடம் சொல்லவில்லை. ஏழு நாட்கள் நீடித்த திருமண விருந்துக்கு முப்பது இளைஞர்கள் பெலிஸ்திய ஆண்கள் வந்தனர். சாம்சன், “எனக்கு ஒரு புதிர் இருக்கிறது. இந்த ஏழு நாட்களில் நீங்கள் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடிந்தால், பலவகையான ஆடைகள் உட்பட முப்பது உடைகளை உங்களுக்குத் தருகிறேன். ஆனால் உங்களால் அதைக் கண்டுபிடிக்க முடியாவிட்டால், உள்ளாடைகள் உட்பட முப்பது உடைகளை எனக்குக் கொடுக்க வேண்டும்.” அவர்கள், “நாங்கள் ஒப்புக்கொள்கிறோம். புதிரைச் சொல்லுங்கள்.” அவர் சொன்னார், “சாப்பிட்டவரிடம் இருந்து, சாப்பிட ஏதாவது வந்தது. வலிமையானவர்களிடமிருந்து இனிப்பு ஒன்று வந்தது.” இளைஞர்கள் மூன்று நாட்கள் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. நான்காம் நாள், அவர்கள் சிம்சோனின் மனைவியிடம் சென்று, “நீ எங்களைக் கொள்ளையடிக்க இங்கே கொண்டு வந்தாய். அதற்காக நாங்கள் நிற்க மாட்டோம். நீ அவருடைய மனைவி. அவனுடைய புதிருக்கு விடை கிடைக்கும், இல்லையேல் உன் தகப்பனுடைய அனைத்தையும் எரித்துவிடுவோம்.” எனவே அவள் சிம்சோனிடம் சென்று அதன் அர்த்தத்தைக் கேட்டாள். அவர், “நான் உங்களுக்குச் சொல்லப் போவதில்லை. நான் என் பெற்றோரிடம் கூட சொல்லவில்லை.” அவள் அழ ஆரம்பித்தாள். “நீங்கள் என்னை காதலிக்கவில்லை.” அவனால் தாங்க முடியாத வரை அவள் அழுது கெஞ்சினாள். விருந்தின் கடைசி நாளில், அந்தப் புதிரின் அர்த்தத்தைச் சொன்னார். அவள் உடனே ஓடிவந்து அந்த ஆண்களிடம் சொன்னாள். அன்றிரவு, நேரம் முடிவதற்குள், அந்த மனிதர்கள் சாம்சனிடம், “தேனைவிட இனிமையானது எது? சிங்கத்தை விட வலிமையானது எது?” அவர்கள் செய்ததை அவர் உடனடியாக அறிந்தார். அவன், “என் இளம் பசு இல்லாமல் உன்னால் அந்த வயலை உழுது இருக்க முடியாது” என்றான். அவன் அருகில் உள்ள ஒரு பெலிஸ்திய நகரத்திற்குச் சென்றான், கர்த்தர் அவனுக்கு முப்பது பேரைக் கொல்லும் சக்தியைக் கொடுத்தார். அவர்களின் ஆடைகளை எடுத்து திருமணத்திற்கு வந்தவர்களுக்கு கொடுத்தார். அவர் மிகவும் கோபமடைந்தார், அவர் தனது மனைவி இல்லாமல் தனது தந்தையின் வீட்டிற்குத் திரும்பினார்.

70 நரிகளும் தாடை எலும்பும்

நியாயதிபதிகள் 15

சாம்சனின் மாமனார் தனது மகளை திருமண விருந்தில் கலந்து கொண்ட ஒருவருக்குக் கொடுத்தார். சாம்சன் அவள் இல்லாமல் வீட்டிற்குச் சென்றதால் இனி அவளை விரும்பவில்லை என்று அவன் எண்ணினான். பின்னர், சாம்சன் தன் மனைவியைப் பார்க்க ஒரு பரிசுடன் திரும்பிச் சென்றான். அவனுடைய மாமனார், “உனக்கு என்ன வேண்டும்?”, “நான் என் மனைவியை அவளுடைய அறையில் பார்க்க வந்திருக்கிறேன்.” அந்த மனிதன், “ஓ, உன்னால் முடியாது. நீங்கள் என் மகளை வெறுக்கிறீர் என்று நினைத்தேன், அதனால் நான் அவளை வேறொரு மனிதனுக்குக் கொடுத்தேன். ஆனால் கவலைப்படாதே. எனக்கு ஒரு இளைய மகள் இருக்கிறாள். நீங்கள் அவளை திருமணம் செய்து கொள்ளலாம். அவள் தன் சகோதரியை விட அழகாக இருக்கிறாள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும்.” சாம்சன் கோபமடைந்து, “நான் சில பெலிஸ்தியர்களை காயப்படுத்தப் போகிறேன்-அவர்களில் நிறைய பேர்-நான் அதை அனுபவிக்கப் போகிறேன்.” அவன் 300 நரிகளைப் பிடித்து உள்ளே விட்டான். ஜோடிகள், மற்றும் ஒவ்வொரு ஜோடியின் வால்களிலும் ஒரு தீப்பந்தம் கட்டப்பட்டது. பின்னர் அவர் வெவ்வேறு பெலிஸ்திய வயல்களில் நரிகளை கட்டியெழுப்பியபோது தீப்பந்தங்களை ஏற்றி வைத்தார். இதனால் தேங்கி நிற்கும் தானியங்கள் மட்டுமின்றி, ஏற்கனவே அறுவடை செய்யப்பட்ட தானியக் குவியல்களும் அழிந்தன. அவர்கள் திராட்சைத் தோட்டங்களையும் ஒலிவத் தோப்புகளையும் கூட அழித்தான்.

சிம்சோன்தான் இதைச் செய்தான் என்பதை பெலிஸ்தியர் கண்டுபிடித்தார்கள். தன் மனைவியைக் கொடுத்துவிட்டு சிம்சோனைக் கோப்படுத்தியதால் அவன் மாமனார் மீது பழி சுமத்தினார்கள். இது சாம்சனுக்கு மேலும் கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. இதில் பங்கு பெற்ற ஒவ்வொரு மனிதனையும் கண்டுபிடித்து, கைகால்களை கிழித்து எறிந்தார். பலர் இறந்தனர். அவர் முடிந்ததும், அவர் பெலிஸ்தியாவை விட்டு வெளியேறி, திரும்பி வந்து இஸ்ரவேலிலுள்ள ஒரு குகையில் ஒளிந்து கொண்டார். நீதிபதிகள், “ஏன் எங்களைத் தாக்குகிறீர்கள்?” என்று இஸ்ரவேலர்கள் கேட்டார்கள். “நீங்கள் சிம்சோனைப் பாதுகாக்கிறீர்கள். அவன் செய்த காரியத்திற்காக அவன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும்.” 3,000 இஸ்ரவேலர்கள் சிம்சோன் மறைந்திருந்த குகைக்குச் சென்றனர். அவர்கள், “நாங்கள் உங்களை பெலிஸ்தியரிடம் அழைத்துச் செல்கிறோம். அவர்கள் எங்களை நிம்மதியாக ஆட்சி செய்தார்கள், ஆனால் இப்போது நீங்கள் அவர்களைக் கிளறிவிட்டீர்கள். ஆனால் நாங்கள் உன்னைக் கட்டிப்போடுவோம். இரண்டு புதிய கயிறுகளால் அவனைக் கட்டி அழைத்துச் சென்றனர். பெலிஸ்தியர் அவரைப் பிடித்தவுடன், அவர்கள் மகிழ்ச்சியில் கூச்சலிட்டனர்; உடனே ஆண்டவரின் ஆவி அவரை நிரப்பியது, அவர் தனது கைகளிலிருந்து கயிறுகளை கிழித்தார். அவர் ஒரு கழுதையின் தாடை எலும்பைப் பிடித்துக்கொண்டு, பெலிஸ்தியர் கூட்டத்திற்குள் ஓடினார், அவர்களில் 1,000 பேரைக் கொன்றார். அவரது வெற்றிக்குப் பிறகு, அவர் தாடை எலும்பைத் தூக்கி எறிந்தார். அவர் நிமிர்ந்து பார்த்து, “ஆண்டவரே, நீர் எனக்கு வெற்றியைத் தந்தீர். நான் 1000 பேரைக் கொன்றேன். இப்போது, என்னை தாகத்தால் இறக்க அனுமதிக்கப் போகிறீர்களா?” திடீரென்று ஒரு பாறை பிளந்து தண்ணீர் வெளியேறியது. சிம்சோன் புத்துணர்ச்சி அடையும் வரை குடித்தான். இஸ்ரவேலின் மீது 20 ஆண்டுகள் நீதிபதியாக இருந்தார், பெலிஸ்தியர்கள் இன்னும் தேசத்தை ஆண்டாலும், ஒரு முறை, அவர் ஒரு விபச்சாரியுடன் தூங்குவதற்காக பெலிஸ்திய நகரத்திற்குச் சென்றார். அவர் தங்கள் நகரத்தில் இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டவுடன், சூரிய உதயத்தில் அவரைப் பிடிக்கலாம் என்று கதவுகளை முடினர். நள்ளிரவில், சாம்சன் வீட்டிற்குச் செல்ல எழுந்தான். அவன் வாயிலுக்கு வந்ததும், அதை தரையில் இருந்து இழுத்து எடுத்துச் சென்றான். அவர் அதை ஒரு இஸ்ரேலிய மலையின் உச்சிக்கு எடுத்துச் சென்று அங்கேயே விட்டுவிட்டார்..

71 சாம்சன் & தெலீலாள்

நியாயதிபதிகள் 16

காலப்போக்கில், சாம்சன் தெலீலாள் என்ற பெண்ணைக் காதலித்தார். பெலிஸ்தியர் இதைப் பற்றி அறிந்தபோது, அவர்களது தலைவர்கள் குழு அவளைச் சந்தித்தது. அவர்கள், “அவரது பலத்தின் ரகசியத்தை நீ கண்டுபிடித்தால்,

நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் 1,100 வெள்ளிக்காசுகளை உனக்குக் கொடுப்போம். அதை அறிந்தவுடன், நாங்கள் அவரைக் கொல்ல முடியும்.” எனவே அவள் சாம்சனிடம், “உன்னை சக்தியற்றவனாக மாற்றும் வகையில் உன்னை எப்படி யாரால் கட்டிவைக்க முடியும்?” என்று கேட்டாள். வேறு மனிதன் ஏழு புத்தம் புதிய வில்லுகளால் என்னைக் கட்டினால்.” அவள் சிம்சோனை வில்லுகளால் கட்டிப்போட்டு, “சிம்சோனே, பெலிஸ்தியர் வந்துவிட்டார்கள்!” என்று சொன்னாள். அவர் துள்ளிக் குதித்து, வில் நாண்களை நெருப்பால் தொட்ட நூல் போல அறுத்தார். தெலீலாள், “நீ என்னிடம் பொய் சொன்னாய்! ஏன் என்னை இப்படி கேலி செய்கிறாய்? தயவு செய்து உங்களை எப்படி கட்டிப்போட முடியும் என்று சொல்லுங்கள்.” அவர் சொன்னார், “சாவி புதிய கயிறுகள், ஆனால் வேறு எதற்கும் பயன்படுத்தப்படாதவை மட்டுமே. நான் புதிய கயிறுகளால் கட்டப்பட்டால், நான் மற்றவர்களைப் போல இருப்பேன். ” எனவே அவள் சில புதிய கயிறுகளை எடுத்து அவனைக் கட்டினாள். காவலர்கள் இன்னும் மறைவிடத்தில் இருந்தனர். அவள் “சாம்சன், சீக்கிரம்! பெலிஸ்தர்கள் இங்கே இருக்கிறார்கள்!” அவன் துள்ளிக் குதித்து, கயிறுகளை நூல் துண்டுகள் போல அறுத்தான். அவள் சொன்னாள், “நான் உங்களுக்கு நகைச்சுவையைத் தவிர வேறில்லை. ஏன் என்னிடம் தொடர்ந்து பொய் சொல்கிறாய்? இப்போ சொல்லு உன்னை எப்படி கட்டி வைக்க முடியும்” என்றாள், “இது என் முடி. என் ஏழு ஜடைகளையும் தறியின் வலையால் நெசவு செய்தால், நான் மற்ற மனிதனைப் போல் பலவீனமாகி விடுவேன். அவன் தன் இருதயத்தையெல்லாம் தனக்கு வெளிப்படுத்தினதைத் தெலீலாள் கண்டபோது, அவள் பெலிஸ்தரின் அதிபதிகளுக்கு ஆள் அனுப்பி: இந்த ஒருவிசை வாருங்கள், அவன் தன் இருதயத்தையெல்லாம் எனக்கு வெளிப்படுத்தினான் என்று சொல்லச்சொன்னாள்; அப்பொழுது பெலிஸ்தரின் அதிபதிகள் வெள்ளிக்காசுகளைத் தங்கள் கையில்

எடுத்துக்கொண்டு அவளிடத்துக்கு வந்தார்கள். அவள் அவனைத் தன் மடியிலே நித்திரை செய்யப்பண்ணி, ஒருவனை அழைத்து, அவன் தலைமயிரின் ஏழு ஜடைகளையும் சிரைப்பித்து, அவனைச் சிறுமைப்படுத்தத் தொடங்கினாள்; அவன் பலம் அவனைவிட்டு நீங்கிற்று. அப்பொழுது அவள்: சிம்சோனே பெலிஸ்தர் உன்மேல் வந்துவிட்டார்கள் என்றாள்; அவன் நித்திரைவிட்டு விழித்து, கர்த்தர் தன்னைவிட்டு விலகினதை அறியாமல், எப்போதும்போல உதறிப்போட்டு வெளியே போவேன் என்றான். பெலிஸ்தர் அவனைப் பிடித்து, அவன் கண்களைப் பிடுங்கி, அவனைக் காசாவுக்குக் கொண்டுபோய், அவனுக்கு இரண்டு வெண்கல விலங்குபோட்டுச் சிறைச்சாலையிலே மாவரைத்துக்கொண்டிருக்க வைத்தார்கள். அவன் தலைமயிர் சிரைக்கப்பட்ட பின்பு, திரும்பவும் முளைக்கத் தொடங்கிற்று. பெலிஸ்தரின் பிரபுக்கள்: நம்முடைய பகைஞனாகிய சிம்சோனை நம்முடைய தேவன் நம்முடைய கையில் ஒப்புக்கொடுத்தார். இப்படி அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கும்போது: நமக்கு முன்பாக வேடிக்கைகாட்டும்படிக்கு, சிம்சோனைக் கூட்டிக்கொண்டு வாருங்கள் என்றார்கள்; அப்பொழுது சிம்சோனைச் சிறைச்சாலையிலிருந்து கூட்டிக்கொண்டு வந்தார்கள். அவர்களுக்கு முன்பாக வேடிக்கை காட்டினான்; அவனைத் தூண்களுக்கு நடுவே நிறுத்தினார்கள். சிம்சோன் தனக்குக் கைலாகுகொடுத்து நடத்துகிற பிள்ளையாண்டானோடே, வீட்டைத் தாங்குகிற தூண்களிலே நான் சாய்ந்துகொண்டிருக்கும்படி அவைகளை நான் தடவிப்பார்க்கட்டும் என்றான். அந்த வீடு புருஷராலும் ஸ்திரீகளாலும் நிறைந்திருந்தது; அங்கே பெலிஸ்தரின் சகல பிரபுக்களும், வீட்டின்மேல் புருஷரும் ஸ்திரீகளும் ஏறக்குறைய மூவாயிரம்பேர், சிம்சோன் வேடிக்கை காட்டுகிறதைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அப்பொழுது சிம்சோன் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டு: கர்த்தராகிய ஆண்டவரே, நான் என் இரண்டு கண்களுக்காக ஒரே தீர்வையாய்ப் பெலிஸ்தர் கையிலே பழிவாங்கும்படிக்கு, இந்த ஒருவிசை மாத்திரம் என்னை நினைத்தருளும், தேவனே, பலப்படுத்தும் என்று சொல்லி, சிம்சோன் அந்த வீட்டைத் தாங்கி நிற்கிற இரண்டு நடுத்தூண்களில், ஒன்றைத் தன் வலதுகையினாலும், மற்றொன்றைத் தன் இடதுகையினாலும் பிடித்துக்கொண்டு, என் ஜீவன் பெலிஸ்தரோடேகூட மடியக்கடவது என்று சொல்லி, பலமாய்ச் சாய்க்க, அந்த வீடு அதில் இருந்த பிரபுக்களமேலும் எல்லா ஜனங்கள்மேலும் விழுந்தது; இவ்விதமாய் அவன் உயிரோடிருக்கையில் அவனால் கொல்லப்பட்டவர்களைப்பார்க்கிலும், அவன் சாகும்போது அவனால் கொல்லப்பட்டவர்கள் அதிகமாயிருந்தார்கள். பின்பு அவன் சகோதரரும், அவன் தகப்பன் வீட்டாரனைவரும் போய், அவனை எடுத்துக்கொண்டுவந்து, சோராவுக்கும் எஸ்தாவேலுக்கும் நடுவே அவன் தகப்பனாகிய மனோவாவின் கல்லறையில் அடக்கம்பண்ணினார்கள். அவன் இஸ்ரவேலை இருபதுவருஷம் நியாயம் விசாரித்தான்.

72 மோசேயின் பேரன்

நியாயாதிபதிகள் 17 - 18

நியாயபதிகள் காலத்தில், மீகா என்ற நபர் தனது தாயிடமிருந்து 1,100 வெள்ளிக் காசுகளைத் திருடினார். பிறகு யார் எடுத்தாலும் அவன் சாபம் போட்டு விட்டான் என்று தெரிந்தது. அதனால் அவன் அதைத் திருப்பிக் கொடுத்தான். அவன், “ஓ, மகனே. அது நீதான் என்று எனக்குத் தெரியாது. எப்படியும் உனக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன். ஆனால் அதை வைக்க மறுத்துவிட்டார். அதனால் அவன் அதில் கொஞ்சம் எடுத்து தன் மகனுக்கு அவன் வீட்டில் வைப்பதற்காக ஒரு சிலையைச் செய்தான். மீதமுள்ளவற்றைக் கொண்டு, மீகா ஆராதனைக்காக சில விசேஷ ஆடைகளையும், ஒரு ஆசாரியனுக்கான ஏற்பாடுகளையும் செய்தார். யோனத்தான் என்ற இளைஞன் பெதலகேமிலிருந்து வந்த ஒரு லேவியன். குடியேற இடம் தேடி வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். இரவு மைக்காவின் வீட்டில் தங்கி இருவரும் நண்பர்களானார்கள். கடைசியாக மீகா, “இங்கே இருங்கள், நான் உன்னை என் சிலைக்கு அர்ச்சகராக ஆக்குகிறேன். உனக்குத் தேவையான உடைகள், சாப்பாடு, தங்க இடம் என அனைத்தையும் தருகிறேன், சம்பளத்தையும் தருகிறேன்.” ஜொனாதன் ஒப்புக்கொண்டார், விரைவில் அவர் குடும்பத்தில் ஒருவரைப் போல ஆனார். அதே நேரத்தில், டான் பழங்குடியினர் தங்கள் மக்களுக்கு நிரந்தர இடத்தைத் தேடினர். யோசுவாவிற்குப் பிறகு எல்லா வருடங்களிலும், அவர்கள் தங்களுக்கென்று ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை. அவர்கள் ஐந்து வீரர்களை உளவாளிகளாக அனுப்ப முடிவு செய்தனர். ஒற்றர்கள் மீகாவின் வீட்டிற்கு அருகில் முகாமிட்டனர், மேலும் யோனத்தான் அவர்களுடன் வெளியே சென்றார். அவர்கள், “உங்களுக்கு பெதலகேம் உச்சரிப்பு உள்ளது. நீங்கள் இங்கே என்ன செய்கிறீர்கள்?” என்று அவர் அவர்களிடம் தனது வேலையைப்

பற்றியும், மைக்கா அவரை எவ்வளவு நன்றாக நடத்தினார் என்றும் கூறினார். அவர் ஒரு லேவியரும் பூசாரியும் என்பதை அவர்கள் அறிந்ததும், “தயவுசெய்து, நாங்கள் வெற்றி பெறுகிறோமா என்று கடவுளிடம் கேளுங்கள்” என்றார்கள். அவர் சொன்னார், “ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். கர்த்தர் உன்னுடனே இருக்கிறார்.” அந்த மனிதர்கள் அங்கிருந்து வெளியேறி தங்கள் தேடலைத் தொடர்ந்தனர். இறுதியாக அவர்கள் ஒரு அற்புதமான இடத்தைக் கண்டுபிடித்தார்கள், அங்கு மக்கள் அமைதியாகவும் பாதுகாப்பற்றவர்களாகவும் இருந்தனர். ஒற்றர்கள் தங்கள் கோத்திரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்று, “நாங்கள் வாழ்வதற்கு ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடித்தோம்! இது ஒரு நல்ல தேசம், மக்கள் எளிதாகக் கைப்பற்றுவார்கள்.” எனவே தான் மக்கள் 600 பேரை நீதிபதி நகரைக் கைப்பற்ற அனுப்பினார்கள். அவர்கள் மீகாவின் வீட்டிற்கு வந்தபோது, அந்த ஐந்து வேவுகாரர்களும் மற்றவர்களிடம், “அந்த வீட்டின் உரிமையாளரிடம் ஒரு சிலை, வழிபாட்டிற்கான ஆடைகள் மற்றும் ஒரு பூசாரி கூட இருக்கிறார். எங்கள் புதிய நகரத்தில் அவற்றைப் பயன்படுத்தலாம்.” எனவே 600 பேர் மீகாவின் வீட்டிற்குச் சென்றனர். ஜொனாதன் அவர்களை வரவேற்க வெளியே வந்தார். அவர் அங்கே நின்றபோது, ஐந்து ஒற்றர்கள் வீட்டிற்குள் சென்று சிலையையும் அதனுடன் இருந்த அனைத்து பொருட்களையும் எடுத்துச் சென்றனர். ஜொனாதன், “நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?” அவர்கள் சொன்னார்கள், “வாயை முடிக்கொண்டு கவனமாகக் கேளுங்கள். உங்களுக்கு ஒரு தேர்வு இருக்கிறது. நீங்கள் இங்கு தங்கி ஒரு மனிதருக்கு அர்ச்சகராக இருக்கலாம் அல்லது எங்களுடன் வந்து ஒரு முழு கோத்திரத்திற்கும் பூசாரியாக இருக்கலாம். நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார் என்பதை நீங்கள் எங்களுக்குச் சொல்லலாம்.” இது ஒரு நல்ல வாய்ப்பாகத் தோன்றியதால், அவர்களுடன் செல்ல அவர் ஒப்புக்கொண்டார். மீகாவின் வீட்டிலிருந்து அனைத்து வழிபாட்டுப் பொருட்களையும் எடுத்துச் செல்லவும் அவர்களுக்கு உதவினார். என்ன நடந்தது என்பதை மீக்கா அறிந்ததும், அவர் சில ஆட்களை ஏற்பாடு செய்து தானியர்களைத் துரத்தினார். அவர்களைக் கண்டவுடனேயே அவர் கத்தினார். உடனே அவர்கள் நிறுத்தி, திரும்பி, அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தவர்களை எதிர்கொண்டார்கள். அவர்கள், “ஏன் எங்களைப் பின்தொடர்கிறீர்கள்?” என்று கத்தினார்கள். மீகா, “அதை எப்படிச் சொல்ல முடியும்? நீங்கள் என் கடவுளையும் என் பூசாரியையும் எடுத்துக் கொண்டீர்கள். என்னிடம் எதுவும் மிச்சமில்லை.”

தாணில் இருந்து வந்தவர்கள், “எங்களிடம் கத்துவதை நிறுத்துங்கள் அல்லது நாங்கள் உங்களிடமிருந்து வேறு ஏதாவது எடுத்துக்கொள்வோம். உன் உயிரைப் பறிப்போம், உன் குடும்பத்தைக் கொல்வோம்.” தன்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது என்று மீகா பார்த்தான். எனவே அவர் திரும்பி வீட்டிற்குச் சென்றார். சீதோனியர்கள் தங்கள் இராணுவப் பிரச்சாரத்தைத் தொடர்ந்தனர். அமைதியான மக்களைத் தாக்கி அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றனர். அவர்கள் தங்கள் நகரத்தை எரித்துவிட்டு புதியதைக் கட்டினார்கள். அவர்கள் அதை டான் என்று அழைத்தனர், அது அவர்களின் நிரந்தர வீடாக மாறியது. ஜொனாதனும் அவருடைய சந்ததியினரும் நூற்றுக்கணக்கான ஆண்டுகளாக சீதோனியர்க்கு ஆசாரியர்களாக இருந்தனர். அசீரியர்கள் அவர்களை சிறைபிடிக்கும் வரை அவர்கள் அந்த சிலையை வணங்க உதவினார்கள். யோனத்தான் மோசேயின் பேரன்.

73 போர் முன்னுரை

நியாயதிபதிகள் 19

இஸ்ரவேலில் ராஜா இல்லாத அந்நாட்களிலே, எப்பிராயீம் மலைகள் அருகே பரதேசியாய்த் தங்கின ஒரு லேவியன் இருந்தான்; அவன் யூதாவிலுள்ள பெத்லேகேம் ஊராளாகிய ஒரு ஸ்திரீயைத் தனக்கு மறுமனையாட்டியாகக் கொண்டிருந்தான். அவன் அவனுக்குத் துரோகமாய் விபசாரம் பண்ணி, அவனை விட்டு, யூதா தேசத்துப் பெத்லேகேம் ஊரிலிருக்கிற தன் தகப்பன் வீட்டுக்குப் போய், அங்கே நாலுமாதம் வரைக்கும் இருந்தான். அவன் புருஷன் அவளோடே நலவு சொல்லவும், அவளைத் திரும்ப அழைத்து வரவும், இரண்டு கழுதைகளை ஆயத்தப்படுத்தி, தன் வேலைக்காரனைக் கூட்டிக் கொண்டு, அவளிடத்துக்குப் போனான்; அப்பொழுது அவன் அவனைத் தன் தகப்பன் வீட்டுக்கு அழைத்துக்கொண்டு போனான்; ஸ்திரீயின் தகப்பன் அவனைக் கண்டபோது சந்தோஷமாய் ஏற்றுக்கொண்டு, ஸ்திரீயின் தகப்பனாகிய அவனுடைய

மாமன் அவனை இருத்திக்கொண்டதினால், மூன்றுநாள் அவனோடிருந்தான்; அவர்கள் அங்கே புசித்துக் குடித்து இராத்தங்கினார்கள். நாலாம்நாள் காலமே அவர்கள் எழுந்திருந்தபோது, அவன் பிரயாணப்படுகையில், ஸ்திரீயின் தகப்பன் தன் மருமகனை நோக்கி: கொஞ்சம் அப்பம் புசித்து, உன் மனதைத் தேற்றிக்கொள், பிற்பாடு நீங்கள் போகலாம் என்றான். அவர்கள் உட்கார்ந்து, இருவரும் கூடப் புசித்துக் குடித்தார்கள்; ஸ்திரீயின் தகப்பன் அந்த மனுஷனைப் பார்த்து: நீ தயவுசெய்து, உன் இருதயம் மகிழ்ச்சியடைய இராத்திரிக்கும் இரு என்றான். அப்படியே போகிறதற்கு அந்த மனுஷன் எழுந்தபோது, அவனுடைய மாமன் அவனை வருந்திக்கொண்டதினால், அவன் அன்று இராத்திரியும் அங்கே இருந்தான். ஐந்தாம் நாளிலே அவன் போகிறதற்கு அதிகாலமே எழுந்திருந்தபோது, ஸ்திரீயின் தகப்பன்: இருந்து உன் இருதயத்தைத் தேற்றிக்கொள் என்றான்; அப்படியே அந்திநேரமட்டும் தாமதித்திருந்து, இருவரும் போஜனம்பண்ணினார்கள். பின்பு அவனும், அவன் மறுமனையாட்டியும், அவன் வேலைக்காரனும் போகிறதற்கு எழுந்திருந்தபோது, ஸ்திரீயின் தகப்பனாகிய அவனுடைய மாமன்: இதோ, பொழுது அஸ்தமிக்கப்போகிறது, சாயங்காலமுமாயிற்று; இங்கே இராத்திரிக்கு இருங்கள்; பார், மாலைமயங்குகிற வேளையாயிற்று: உன் இருதயம் சந்தோஷமாயிருக்கும்படி, இங்கே இராத்தங்கி நாளை இருட்டோடே எழுந்திருந்து, உன் வீட்டுக்குப் போகலாம் என்றான். அந்த மனுஷனோ, இராத்திரிக்கு இருக்க மனதில்லாமல், இரண்டு கழுதைகள் மேலும் சேணம்வைத்து, தன் மறுமனையாட்டியைக் கூட்டிக்கொண்டு, எழுந்து புறப்பட்டு, எருசலேமாகிய எபுசுக்கு நேராக வந்தான். அவர்கள் எபுசுக்குச் சமீபமாய் வருகையில், பொழுதுபோகிறதாயிருந்தது; அப்பொழுது வேலைக்காரன் தன் எஜமானை நோக்கி: எபுசியர் இருக்கிற இந்தப் பட்டணத்திற்குப் போய், அங்கே இராத்தங்கலாம் என்றான். அதற்கு அவன் எஜமான் நாம் வழியைவிட்டு, இஸ்ரவேல் புத்திரரில்லாத மறுஜாதியார் இருக்கிற பட்டணத்துக்குப் போகப்படாது; அப்பாலே கிபியா மட்டும் போவோம் என்று சொல்லி, தன் வேலைக்காரனைப் பார்த்து: நாம் கிபியாவிலாகிலும் ராமாவிலாகிலும் இராத்தங்கும்படிக்கு, அவைகளில் ஒரு இடத்திற்குப் போய்ச் சேரும்படி நடந்து போவோம் வா என்றான். அப்படியே அப்பாலே நடந்துபோனார்கள்; பென்யமீன் நாட்டைச் சேர்ந்த கிபியாவின் கிட்ட வருகையில், தூரியன் அஸ்தமனமாயிற்று. ஆகையால் கிபியாவிலே வந்து இராத்தங்கும்படிக்கு, வழியைவிட்டு அவ்விடத்திற்குப் போனார்கள்; அவன் பட்டணத்துக்குள் போனபோது, இராத்தங்குகிறதற்கு அவர்களை வீட்டிலே சேர்த்துக்கொள்வார் இல்லாததினால், வீதியில் உட்கார்ந்தான். வயலிலே வேலைசெய்து, மாலையிலே திரும்புகிற ஒரு கழுவன் வந்தான்; அந்த மனுஷனும் எப்பிராயீம் மலைத்தேசத்தான், அவன் கிபியாவிலே சஞ்சரிக்கவந்தான்; அவ்விடத்து மனுஷரோ பென்யமீனர். அந்தக் கழுவன் தன் கண்களை ஏறெடுத்துப் பட்டணத்து வீதியில் அந்தப் பிரயாணக்காரன் இருக்கக் கண்டு: எங்கே போகிறாய், எங்கேயிருந்து வந்தாய் என்று கேட்டான். அதற்கு அவன்: நாங்கள் யூதாவிலுள்ள ஊராகிய பெத்லேகேமிலிருந்து வந்து, எப்பிராயீம் மலைத்தேசத்தின் புறங்கள்மட்டும் போகிறோம்; நான் அவ்விடத்தான்; யூதாவிலுள்ள பெத்லேகேம் மட்டும் போய்வந்தேன், நான் கர்த்தருடைய ஆலயத்துக்குப் போகிறேன்; இங்கே என்னை வீட்டிலே ஏற்றுக்கொள்வார் ஒருவரும் இல்லை. எங்கள் கழுதைகளுக்கு வைக்கோலும் தீபனமும் உண்டு; எனக்கும் உமது அடியாளுக்கும் உமது அடியானோடிருக்கிற வேலைக்காரனுக்கும் அப்பமும் திராட்சரசமும் உண்டு; ஒன்றிலும் குறைவில்லை என்றான். அப்பொழுது அந்தக் கழுவன்: உனக்குச் சமாதானம்; உன் குறைவுகளெல்லாம் என்மேல் இருக்கட்டும்; வீதியிலேமாத்திரம் இராத்தங்கவேண்டாம் என்று சொல்லி, அவனைத் தன் வீட்டுக்குள் அழைத்துக்கொண்டுபோய், கழுதைகளுக்குத் தீபனம்போட்டான்; அவர்கள் தங்கள் கால்களைக் கழுவிக்கொண்டு, புசித்துக் குடித்தார்கள். அவர்கள் மனமகிழ்ச்சியாயிருக்கிற போது, இதோ, பேலியாளின் மக்களாகிய அந்த ஊர் மனுஷரில் சிலர் அந்த வீட்டைச் சூழ்ந்துகொண்டு, கதவைத் தட்டி: உன் வீட்டிலே வந்த அந்த மனுஷனை நாங்கள் அறியும்படிக்கு, வெளியே கொண்டு வா என்று வீட்டுக்காரனாகிய அந்தக் கழுவனோடே சொன்னார்கள். அப்பொழுது வீட்டுக்காரனாகிய அந்த மனுஷன் வெளியே அவர்களிடத்தில் போய்: இப்படிச் செய்யவேண்டாம்; என் சகோதரே, இப்படிப்பட்ட பொல்லாப்பைச் செய்யவேண்டாம்; அந்த மனுஷன் என் வீட்டிற்குள் வந்திருக்கையில், இப்படிக்கொத்த மதிகேட்டைச் செய்யீர்களாக. இதோ, கன்னியாஸ்திரீயாகிய என் மகளும், அந்த மனிதனுடைய மறுமனையாட்டியும் இருக்கிறார்கள்; அவர்களை உங்களிடத்தில் வெளியே கொண்டுவருகிறேன்; அவர்களை அவமானப்படுத்தி உங்கள் பார்வைக்குச் சரிபோனபிரகாரம் அவர்களுக்குச் செய்யுங்கள்; ஆனாலும் இந்த மனுஷனுக்கு அப்படிப்பட்ட மதிகேடான காரியத்தைச் செய்யவேண்டாம் என்றான். அந்த மனுஷர் அவன் சொல்லைக் கேட்கவில்லை; அப்பொழுது அந்த மனுஷன் தன் மறுமனையாட்டியைப் பிடித்து, அவர்களிடத்தில் வெளியே கொண்டுவந்துவிட்டான்; அவர்கள் அவளை அறிந்து கொண்டு, இராமுழுதும் விடிவுங்காலமட்டும் அவளை இலச்சையாய் நடத்தி, கிழக்கு வெளுக்கும்போது அவளைப் போகவிட்டார்கள். விடிவுங்காலத்திற்கு முன்னே அந்த ஸ்திரீ வந்து, வெளிச்சமாகுமட்டும் அங்கே தன் எஜமான் இருந்த வீட்டு வாசற்படியிலே விழுந்துகிடந்தாள். அவன் எஜமான் காலமே எழுந்திருந்து வீட்டின் கதவைத் திறந்து, தன் வழியே போகப் புறப்படுகிறபோது, இதோ, அவன் மறுமனையாட்டியாகிய ஸ்திரீ வீட்டுவாசலுக்கு முன்பாகத் தன் கைகளை வாசற்படியின்மேல் வைத்தவளாய்க் கிடந்தாள். எழுந்திரு போவோம் என்று அவன் அவளோடே சொன்னதற்குப் பிரதியுத்தரம் பிறக்கவில்லை. அப்பொழுது அந்த மனுஷன் அவளைக் கழுதையின்மேல் போட்டுக்கொண்டு,

பிரயாணப்பட்டு, தன் இடத்திற்குப் போனான். அவன் தன் வீட்டுக்கு வந்தபோது, ஒரு கத்தியை எடுத்து, தன் மறுமனையாட்டியைப் பிடித்து, அவளை அவளுடைய எலும்புகளோடுங்கூடப் பன்னிரண்டு துண்டமாக்கி, இஸ்ரவேலின் எல்லைகளுக்கெல்லாம் அனுப்பினான். அப்பொழுது அதைக் கண்டவர்களெல்லாரும், இஸ்ரவேல் புத்திரர் எகிப்திலிருந்து புறப்பட்ட நாள் முதற்கொண்டு இந்நாள்வரைக்கும் இதைப்போலொத்தகாரியம் செய்யப்படவும் இல்லை, காணப்படவும் இல்லை; இந்தக் காரியத்தை யோசித்து ஆலோசனைபண்ணி செய்யவேண்டியது இன்னதென்று சொல்லுங்கள் என்றார்கள்.

அடுத்த கதையில் தொடர்கிறது.

74 பென்யமீன் மணமகள்

நியாயதிபதிகள் 20 – 21

முந்தைய கதையிலிருந்து தொடர்கிறது.

முழு இஸ்ரேல் தேசமும் உள்நாட்டுப் போருக்குத் தயாராகிறது. பெஞ்சமின் கோத்திரத்திற்கு எதிராக அனைத்து கோத்திரங்களும் ஒன்றுபட்டன. இந்தப் போரிலிருந்து எந்த நகரமும் விடுபடவில்லை என்று அறிவித்தார்கள். இதை மீறுபவர்கள் அழிக்கப்படுவார்கள். எந்த மனிதனும் தன் மகளை பெஞ்சமினியரை மணக்கக் கொடுக்க மாட்டான் என்று சத்தியம் செய்தார்கள். இரு தரப்பும் பெரும் படைகளை திரட்டினார்கள். இஸ்ரவேலின் தளபதிகள் பெத்தேலுக்குச் சென்று கர்த்தரின் தலைமையைத் தேடினார்கள். காலையில் போர் தொடங்கியது. நாளின் முடிவில், பென்யமீனியர்கள் பல இஸ்ரவேலர்களைக் கொன்று போரில் வெற்றி பெற்றனர். இஸ்ரவேலின் தளபதிகள் கர்த்தருக்கு முன்பாக வேதனையுடன் சென்றார்கள். அவர்கள், “எங்கள் சகோதரர்களுக்கு எதிராக நாம் இந்தப் போரைத் தொடர வேண்டுமா?” என்று கர்த்தர் சொன்னார், “அவர்களுடன் போரிடுங்கள்.” அடுத்த நாள், பென்யமீனியர்கள் மீண்டும் பல இஸ்ரவேலர்களைக் கொன்று போரில் வெற்றி பெற்றனர். இந்த முறை, முழு இராணுவமும் பெத்தேலில் கர்த்தருக்கு முன்பாகச் சென்றது. அவர்கள் தியாகம் செய்து வேதனையில் கதறினர். அவர்கள், “நாங்கள் மீண்டும் பென்யமீனுக்கு எதிராகப் போவோமா, அல்லது நிறுத்தவோ வேண்டுமா?” என்று கேட்டார்கள். கர்த்தர், “போய் அவர்களுடன் போரிடு. நான் நாளை உனக்கு வெற்றியைத் தருகிறேன்.” இஸ்ரவேல் படை காலையில் போருக்குத் தயாரானது, ஆனால் இந்த முறை அவர்கள் தங்கள் ஆட்களில் சிலரை நகருக்குப் பின்னால் ஒளித்து வைத்தனர். பென்யமீனியர்கள் சண்டையிட வந்தார்கள், மீண்டும் அவர்கள் வெற்றி பெறுவது போல் தோன்றியது. இஸ்ரவேலர்கள் பின்வாங்கினார்கள், பென்யமீனியர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து ஓடினார்கள். அவர்கள் கூச்சலிட்டனர், “நாங்கள் எப்போதும் ஒவ்வொரு போரில் வெற்றி பெறுகிறோம்!” விரைவில் நகரம் பாதுகாப்பற்றது. மறைந்திருந்தவர்கள் நகரத்திற்குள் நுழைந்து அதை முற்றிலும் அழித்து, அனைவரையும் கொன்றனர். நகரத்திலிருந்து புகை வருவதை இஸ்ரவேலின் இராணுவம் கண்டபோது, அவர்கள் திரும்பிப் போருக்குத் திரும்பினார்கள். பென்யமின் படையும் புகையைக் கண்டு தாங்கள் ஏமாற்றப்பட்டதை அறிந்தனர்.

கர்த்தர் பென்யமினுக்கு எதிராகப் போரிட்டார், உடனே அவர்கள் பயந்து ஓட முயன்றனர், ஆனால் இஸ்ரவேல் அவர்களைச் சூழ்ந்து கொண்டது. ஒரு கோட்டையில் மறைந்திருந்த 600 பேர் மட்டுமே தப்பிப்பிழைத்தனர். பழங்குடியினர் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர், அவர்களின் நகரங்கள் அழிக்கப்பட்டன, அது முடிந்ததும், இஸ்ரவேல் மக்கள் நியாயதிபதிகள் செய்ததை உணர்ந்தனர். அவர்கள் பெத்தேலுக்குச் சென்று கர்த்தருக்கு முன்பாக உட்கார்ந்தார்கள். அவர்கள் அழுது புலம்பினர். “கடவுளே. நாம் என்ன செய்தோம்? இப்போது நாங்கள் எங்கள் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களில் ஒன்றைக் காணவில்லை. ” அவர்கள் நாள் முழுவதும் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் தங்கியிருந்து தியாகங்களைச் செய்தார்கள். அவர்கள், “நாம் என்ன செய்ய முடியும்? எங்களிடம் பெஞ்சமினிலிருந்து 600 ஆண்கள் மட்டுமே உள்ளனர், அவர்களுடைய பெண்கள் அனைவரும் இறந்துவிட்டனர். பழங்குடியினர் மீண்டும் குடியமர்த்தப்படுவது முக்கியம் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தார்கள். அவர்கள் செய்த சத்தியத்தின் காரணமாக அவர்களால் தங்கள் பெண்களை அவர்களுக்கு கொடுக்க முடியவில்லை. திடீரென்று அவர்களுக்கு ஒரு யோசனை வந்தது. “தங்கள் கட்டளைப்படி போருக்கு வராத நகரம் உண்டா?” ஒரு நகரம் போரிடுவதற்கான கட்டளையை மீறியது. அதனால், இஸ்ரவேலின் படை சென்று அங்கிருந்த அனைவரையும் கொன்றது. கன்னிப் பெண்கள் மட்டும் விதிவிலக்கு. போர் முடிந்ததும், அவர்களுக்கு அந்த நகரத்தில் இருந்து 400 கன்னிகைகள் இருந்தனர். இஸ்ரவேல்

கோட்டையிலிருந்து 600 ஆண்டுகளுடன் சமாதானம் செய்து, 400 பெண்களை அவர்களுக்கு மனைவியாகக் கொடுத்தது. அவர்களுக்கு இன்னும் 200 பெண்கள் தேவை.அப்போது அவர்களுக்கு இன்னொரு யோசனை தோன்றியது. அவர்கள் பென்யமீன் கோத்திரத்தாரிடம், “சீலோவில் வருடாந்தர பண்டிகை உண்டு. ஒரு கட்டத்தில், இளம் பெண்கள் ஊருக்கு வெளியே நடனமாடுகிறார்கள். சாலைக்கு அடுத்துள்ள திராட்சைத் தோட்டத்தில் ஒளிந்து கொள்ளுங்கள், சரியான நேரம் வரும்போது, நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் வெளியே குதித்து உங்களுக்காக ஒரு மனைவியைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்களை உங்கள் சொந்த நிலத்திற்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். அவர்களின் தந்தை மற்றும் சகோதரர்களைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். அவர்கள் எங்களிடம் புகார் செய்வார்கள், ஆனால் நாங்கள் நிலைமையை விளக்குவோம். ”எனவே, பென்யமீனியர்கள் சாலைக்கு அடுத்த திராட்சைத் தோட்டத்தில் ஒளிந்து கொண்டனர். ஷிலோவிலிருந்து இளம் பெண்கள் நடனமாடும் வரை அவர்கள் காத்திருந்தனர். சரியான நேரத்தில், அவர்கள் துள்ளிக் குதித்து, தங்களுக்காக மனைவிகளைப் பிடித்துக் கொண்டனர். பெண்களின் தந்தைகளும் சகோதரர்களும் முறையிட்டனர், ஆனால் இஸ்ரவேல் ஆண்கள், “தயவுசெய்து, அவர்கள் உங்கள் மகள்களைக் காப்பாற்றட்டும். அவர்களுக்கு மனைவிகள் தேவை, அவர்களுக்கு கொடுக்க எங்களிடம் போதுமானதாக இல்லை. சாபத்தைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம், ஏனென்றால் நீங்கள் உண்மையில் அவர்களுக்கு உங்கள் மகள்களைக் கொடுக்கவில்லை. அவைகளை எடுத்துக்கொண்டு போனார்கள்!” அவர்கள் தங்கள் புதிய மனைவிகளுடன் குடியேறி குடும்பங்களை வளர்த்தனர். மீண்டும், நாட்டில் எல்லாம் அமைதியாக இருந்தது.

75 ரூத் & நகோமி

ரூத்1-2

நியாயதிபதிகள் காலத்தில், பஞ்சத்தின் நிமித்தம் ஒரு நபர் பெத்லகேமில் உள்ள தனது வீட்டை விட்டு வெளியேற முடிவு செய்தார். அவன் மனைவி நகோமியையும் அவர்களுடைய இரண்டு மகன்கள் மக்லோன், கிலியோனை கூட்டிக்கொண்டு மோவாப் தேசத்திற்குப் போனான். அங்கே எல்லாம் சரியாக நடக்கவில்லை. அவர்கள் மோவாபில் பத்து வருடங்கள் வாழ்ந்தார்கள். அந்த நேரத்தில், அந்த மனிதன் இறந்தான், இரண்டு மகன்களும் மோவாபிய பெண்களை மணந்தனர், பின்னர் மகன்கள் இறந்தனர். நகோமி தனது இரண்டு மருமகன்களுடன் தனியாக இருந்தாள். அவள் மீண்டும் பெத்லகேமுக்கு செல்ல முடிவு செய்தாள். எனவே மூன்று பெண்களும் பயணத்திற்கு தயாராகி புறப்பட்டனர். வழியில், நகோமி தன் மருமகளின் பக்கம் திரும்பி, “உங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள். நீங்கள் எனக்கு ஆசீர்வாதமாக இருந்ததைப் போல, கர்த்தர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பார். உங்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு நல்ல கணவனையும், பல குழந்தைகளையும் தேவன் வழங்க வேண்டும் என்று நான் பிரார்த்திக்கிறேன். பின்னர் அவள் அவர்களுக்கு முத்தமிட்டாள். மூன்று பெண்களும் அழுதனர், மருமகன்கள் இருவரும் தாங்கள் நகோமியுடன் தங்க விரும்புவதாக வலியுறுத்தினர். அவள் சொன்னாள், “இல்லை, நீங்கள் வீட்டிற்கு செல்ல வேண்டும். உனக்குக் கொடுக்க எனக்கு இனி மகன்கள் இல்லை. இன்றிரவு நான் கர்ப்பமாகிவிட்டாலும், என் குழந்தை வளரும் வரை நீங்கள் காத்திருக்க முடியாது, இல்லை, நீங்கள் வீட்டிற்கு செல்வது நல்லது. என்னுடன் வாழ்க்கை கசப்பாக இருக்கும். அதனுடன், ஒரு மருமகன் ஓர்பாள் நகோமியை முத்தமிட்டு வீட்டிற்குச் சென்றாள். இரண்டாவது மருமகன் ரூத். அவள், “நான் உன்னை விடமாட்டேன்! என்னை திரும்பிப் போகச் செய்யாதேயுங்கள். நான் உம்முடன் வருகிறேன். நீங்கள் எங்கு வாழ்கிறீர்களோ, அங்கேயே நான் வாழ்வேன். உங்கள் மக்கள் என் மக்களாக இருப்பார்கள். உம்முடைய தேவன் இப்பொழுது என்னுடைய தேவன். நீங்கள் இறக்கும் இடத்தில்தான் நான் இறந்து புதைக்கப்படுவேன். மரணம் மட்டுமே உம்மையும் என்னையும் பிரிக்கும்.” நகோமி ரூத்துடன் வாதிட முடியாததைக் கண்டாள். எனவே அவர்கள் இருவரும் பெத்லகேமுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர்.

அவர்கள் அங்கு சென்றபோது, நகோமி வீட்டிற்குத் திரும்பி வந்ததைக் கண்டு ஊர் முழுவதும் உற்சாகமாக இருந்தது. அவள் அவர்களிடம், “என்னை இனி நகோமி என்று அழைக்காதீர்கள். அதாவது ‘இன்பமானது,’ இனி வாழ்க்கை இனிமையாக இருக்காது. என்னை மாரா என்று அழைக்கவும், அதாவது ‘கசப்பான’. கர்த்தர் என் வாழ்க்கையை கசப்பானதாக்கினார். ”ஆகவே நவோமியும் ரூத்தும் பெத்லகேமில் தங்கள் வீட்டை நிறுவினர். இரண்டு பெண்களும் ஏழ்மையாக இருந்ததால் வாழ்க்கை

கடினமாக இருந்தது. அதிர்ஷ்டவசமாக அது அறுவடை நேரம். ஏழை மக்கள் வயல்களுக்குச் சென்று அறுவடையின் போது கைவிடப்பட்ட தானியங்களை எடுக்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். எனவே ரூத் அவர்கள் இருவருக்கும் உணவு சேகரிக்க வயல்களுக்குச் சென்றாள். அவள் போவாஸ் என்பவருக்குச் சொந்தமான வயல்வெளிக்குச் சென்றாள். பின்னர் காலையில் போவாஸ் அவனுடைய வயலுக்கு வந்தான். அவர் ரூத்தைப் பார்த்து, தலைமை அதிகாரியிடம், “யார் அந்த இளம் பெண்?” என்று கேட்டார். அவள் கடின உழைப்பாளி.” போவாஸ் ரூத்திடம் சென்று, “வேறு எந்தத் துறைக்கும் போகாதே. இங்கே தங்கி என் வேலைக்காரப் பெண்களுடன் சேர்ந்து வேலை செய். அவர்களைப் பார்த்து, அவள் எங்கு சென்றாலும் செல்லட்டும். ஆண்கள் உங்களை காயப்படுத்த மாட்டார்கள். உங்களிடம் இருந்து விலகி இருக்குமாறு நான் ஏற்கனவே அவர்களிடம் கூறியுள்ளேன். உண்மையில், நீங்கள் தாகமாக இருக்கும்போது அவர்களின் தண்ணீரைக் குடிக்கச் செல்லுங்கள். ”ரூத் தலை குனிந்து போவாஸுக்கு நன்றி சொன்னாள். அவள் சொன்னாள், “நீங்கள் ஏன் ஒரு வெளிநாட்டவர் மீது இவ்வளவு அன்பாக இருக்கிறீர்கள்?” அவன் சொன்னான், “நீ நகோமியை எவ்வளவு நன்றாக நடத்துகிறாய் என்பதை நாங்கள் அனைவரும் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். நீ உன் பெற்றோரையும் நாட்டையும் விட்டு இங்கே வந்து அவளைப் பராமரிக்கிறாய். கர்த்தர் உங்களை நிறைவாக ஆசீர்வதிப்பாராக! ”பின்னர் அவர் திரும்பிச் சென்று தனது ஆட்களிடம் கூடுதல் தானியங்களை அவள் பாதையில் விடுமாறு கூறினார். மேலும், அவர்கள் சாப்பிடுவதை நிறுத்தும்போது அவளுக்கு உணவை வழங்க வேண்டும். அன்று மாலை, ரூத் தான் சேகரித்து வைத்திருந்த அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு வீட்டிற்கு திரும்பினாள். அவள் சாப்பிட்டதில் மிச்சம் கூட இருந்தது. இதையெல்லாம் பார்த்த நகோமி ஆச்சரியப்பட்டாள். வயலின் உரிமையாளரான போவாஸின் கருணையைப் பற்றி ரூத் அவளிடம் சொன்னாள். போவாஸின் பெயரைக் கேட்டதும் நகோமி, “ஆண்டவர் அவனை ஆசீர்வதிப்பாராக! ஓ ரூத், அவர் எங்கள் குடும்பத்தின் நெருங்கிய உறவினர். அவர் சொன்னபடியே அவரவர் துறையில் இரு. நீ அங்கே பாதுகாப்பாக இருப்பாய்.” எனவே ரூத் போவாஸின் வேலைக்காரிகளுடன் தொடர்ந்து வேலை செய்தாள். கோதுமை அறுவடை காலத்தில் முழுவதும் தானியங்களை சேகரித்தாள்.

அடுத்த கதையில் தொடர்கிறது..

76 ரூத் & போவாஸ்

ரூத் 3-4

முந்தைய கதையிலிருந்து தொடர்ந்தது,

அறுவடையின் முடிவில், நகோமி ரூத்திடம், “நீ இங்கே என்ன செய்ய வேண்டும் என்றால். குளித்துவிட்டு வாசனை திரவியம் பூசிக்கொள். சிறந்த ஆடைகளை அணிந்துகொள். போவாஸ் அவனுடைய ஆட்கள் இன்று இரவு தாமதமாக களத்தில் வேலை செய்வார்கள். அவை முடிந்ததும், அவர்கள் சாப்பிட்டு குடிப்பார்கள், பின்னர் தானியத்தைப் பாதுகாக்க களத்தில் தூங்குவார்கள். ”அங்கு போ, ஆனால் அந்த மனிதர்கள் உன்னைப் பார்க்க வேண்டாம். போவாஸ் எங்கே இருக்கிறார் என்பதைக் கவனி. எல்லோரும் தூங்கியதும், அவரது கால்களை முடிவிட்டு, அவர்களுக்கு அருகில் படுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் எழுந்ததும், நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை அவர் விளக்குவார். ”ஆகவே, ரூத் அந்த ஆட்கள் வேலை செய்யும் இடத்திற்குச் சென்று நிழலில் ஒளிந்து கொண்டாள். போவாஸும் மற்றவர்களும் களத்தில் படுத்திருப்பதைக் காணும் வரை அவள் கவனமாகப் பார்த்தாள். அவர்களின் தலைகள் தானியத்தை நோக்கிக் கால்களைக் காட்டின. அவர்கள் தூங்கியவுடன், அவள் அமைதியாக போவாஸின் கால்களை கிட்டே படுத்துக் கொண்டாள். இரவில், போவாஸ் தனது காலடியில் ஒரு பெண் படுத்திருப்பதை உணர்ந்தார். அவன், “நீ யார்?” என்றான், அவள், “நான் ரூத். என் மேல் உனது பாதுகாப்பை உறுதிசெய்யுங்கள், ஏனென்றால் நீர் என் நெருங்கிய உறவினர்.” அவன், “ஆண்டவன் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக! ஏழையோ பணக்காரனோ கணவனைத் தேடி எங்கள் கிராமத்துக்கு நீ வரவில்லை. மாறாக, நீ நேர்மையான பெண் என்பதை நிரூபித்தாய். ”இன்னும், என்னை விட நெருங்கிய உறவினர் ஒருவர் இருக்கிறார். காலையில் நான் அவரிடம் பேசி, உன்னை மீட்டுக்கொள்ள அவருக்கு ஒரு வாய்ப்பை தருகிறேன். அவர் இல்லையென்றால், நான் செய்வேன். இப்போதைக்கு, இரவில் வீட்டிற்கு செல்வது பாதுகாப்பானது அல்ல. நான் உன்னை காலையில் அங்கு அனுப்புகிறேன். அவள் காலை வரை அவரது காலடியில் படுத்துக் கொண்டாள்,

பின்னர் இருட்டாக இருக்கும்போது எழுந்தாள். போவாஸ் நகோமிக்கு தானியத்தைக் கொடுத்து அனுப்பினான். ரூத் நடந்த அனைத்தையும் தன் மாமியாரிடம் சொன்னாள். நகோமி, "இப்போது நீ காத்திருக்க வேண்டும். இந்த விஷயம் முடிவடையும் வரை போவாஸ் ஓய்வெடுக்க மாட்டார்." அன்று, போவாஸ் அடுத்த உறவினர்கள் மற்றும் நகரத்தின் பெரியவர்களுடன் ஒரு சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்தார். அவன், "நகோமி மோவாபிலிருந்து திரும்பி வந்து தன் கணவனின் நிலத்தை விற்று வருகிறாள். நீங்கள் நெருங்கிய உறவினர். இந்த பெரியவர்கள் முன்னிலையில் வாங்குங்கள். நீங்கள் இல்லையென்றால், நான் அதை வாங்குவேன்." அந்த மனிதன் விரைவாக பதிலளித்தான். "நான் அதை வாங்குகிறேன்!" போவாஸ் விளக்கமளித்தார், "சரி, நீங்கள் அதை வாங்கும்போது, நீங்கள் மோவாபிய பெண்ணான ரூத்தையும் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். இது சொத்துடன் குடும்பப் பெயரை வைத்திருக்கும்." அந்த மனிதன், "இந்தப் பெண்ணை என்னால் திருமணம் செய்ய முடியாது. அது என் குடும்பப் பெயரையே கெடுத்துவிடும். சொத்தை வாங்குவதற்கு என் அனுமதி உங்களிடம் உள்ளது" என்றார். அதனுடன், அந்த மனிதன் தனது செருப்புகளில் ஒன்றைக் கழற்றி, போவாஸிடம் கொடுத்தான். அந்த ஒப்பந்தம் சட்டப்பூர்வமாக பிணைக்கப்பட்டது. போவாஸ் பெரியவர்களை நோக்கி செருப்பை கழற்றி, "நகோமியின் கணவர் மற்றும் மகன்களுக்குச் சொந்தமான சொத்தை நான் வாங்கினேன் என்பதற்கு நீங்கள் சாட்சிகள். அதனால், ரூத் எனக்கு மனைவியாகிவிடுவாள்." பெரியவர்கள், "ஆம், நாங்கள் முழுவதையும் பார்த்தோம். கர்த்தர் உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக, கர்த்தர் உனக்கு மனைவியாக வரும் இந்தப் பெண்ணை ஆசீர்வதிப்பாராக." எனவே போவாஸ் ரூத்தை மனைவியாக ஏற்றுக்கொண்டார், நாளடைவில் அவள் ஒபேத் என்ற மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். அவருக்கு ஈசாய் என்ற மகன் இருந்தார், அவர் தாவிது என்ற ஆடு மேய்க்கும் பையனுக்கு தந்தையானார். தாவிது இஸ்ரவேலின் பெரிய ராஜாவானார்.

77 சாமுவேலின் அழைப்பு

1 சாமுவேல் 1-3

அன்னாளினால் குழந்தைகளைப் பெற முடியவில்லை. இது அவளை மிகவும் வேதனைப்படுத்தியது, அவள் கூடாரத்திற்குச் சென்று ஒரு குழந்தைக்காக கடவுளிடம் கெஞ்சினாள். அவள் சொன்னாள், "ஓ ஆண்டவரே, நீங்கள் எனக்கு ஒரு மகனைக் கொடுத்தால், நான் அவரை உமக்குத் திரும்பக் கொடுப்பேன், அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் உமக்குச் சேவை செய்வார்." அன்னாள் வேண்டதல் செய்வதை பிரதான பாதிரியார் ஏலி கவனித்தார். வாயினால் அவள் எதுவும் பேசவில்லை. உதடுகள் மாத்திரம் அசைந்தது. அவள் குடிபோதையில் இருப்பதாக அவன் நினைத்தான். "பெண்ணே, உன் மதுவைத் தள்ளிவிடு!" "ஐயா! நான் குடிபோதையில் இல்லை. நான் தேவனிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறேன்." "ஓ, சரி.. எழுந்து போ. கர்த்தர் உங்கள் ஜெபத்திற்கு பதிலளிப்பார்." நிச்சயமாக, கர்த்தர் அவளுடைய ஜெபத்திற்கு பதிலளித்தார். ஒரு வருடத்திற்குள், அவள் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள், அவனுக்கு "சாமுவேல்" என்று பெயரிட்டாள், அதாவது "கர்த்தர் என் விண்ணப்பத்தைக் கேட்டார்." சிறுவன் போதுமான வயதாக இருந்தபோது, அவனுடைய தாய் அவனை மீண்டும் கூடாரத்திற்கு அழைத்துச் சென்று ஏலியிடம் ஒப்படைத்தாள். அவள் சொன்னாள், "நான் ஒரு குழந்தைக்காக ஜெபித்தேன், கர்த்தர் எனக்கு பதிலளித்தார். இப்போது நான் என் மகனை கர்த்தருக்குக் கொடுப்பேன், அவன் வாழ்நாள் முழுவதும் அவருக்குச் சேவை செய்வான்." ஒவ்வொரு வருடமும் அன்னாள் வந்து சாமுவேலுக்குப் புது ஆடைகளைக் கொண்டு வந்தாள். கர்த்தர் அன்னாளுக்கு மேலும் குழந்தைகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று ஆசாரியன் பிரார்த்தனை செய்தார். அதன் பிறகு அவளுக்கு மூன்று மகன்கள் மற்றும் இரண்டு மகள்கள் இருந்தனர். ஏலி சாமுவேலுக்கு கூடாரத்தில் வேலை கொடுத்தார். அவர் உடல்ரீதியாக வளர்ந்தவுடன், அவர் தேவனிடமும் மக்களிடமும் ஆதரவாக வளர்ந்தார். ஏலியின் மகன்கள் எதிர்மாறாக இருந்தனர். அவர்கள் பொல்லாதவர்கள், கர்த்தரை எந்த வகையிலும் மதிக்கவில்லை. அவர்களுடைய பாவங்கள் பல கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் செய்யப்பட்டன. ஏலி அவர்களிடம் இதைப் பற்றிப் பேசினார், ஆனால் எதுவும் செய்யவில்லை. ஒரு நாள் இரவு, சாமுவேல் தூங்கிக் கொண்டிருந்தபோது, கர்த்தர், "சாமுவேல், சாமுவேல்" என்று அழைத்தார். அவன் எழுந்து ஏலி தூங்கிக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு ஓடினான். அவர் சொன்னார், "ஆம், நான் இங்கே இருக்கிறேன்!" ஏலி எழுந்து சிறுவனைப் பார்த்தார். "நான் உன்னை

அழைக்கவில்லை சாமுவேல். உன் படுக்கைக்குத் திரும்பு." சாமுவேல் திரும்பிச் சென்று படுத்துக் கொண்டான். சாமுவேல் உறங்கச் செல்லும் போது, ஆண்டவர் அவரை மீண்டும் அழைத்தார். "சாமுவேல், சாமுவேல்." இந்த முறை அவர் கனவு காணவில்லை என்று அவருக்குத் தெரியும். அவன் எழுந்து ஏலியிடம் ஓடினான். ஏலி மீண்டும் கூறினார், "மகனே, நான் உன்னை அழைக்கவில்லை. இப்போது மீண்டும் உறங்கச் செல்." எனவே சாமுவேல் திரும்பிச் சென்று படுத்துக்கொண்டான். மீண்டும், கர்த்தர் அவனை நோக்கி, "சாமுவேல், சாமுவேல்" என்று அழைத்தார். அவருடைய வாழ்க்கையில் இந்த கட்டத்தில், சாமுவேல் கர்த்தரை அறிந்திருக்கவில்லை, கர்த்தர் அவருடன் பேசவில்லை. எனவே, சிறுவன் தனக்குத் தெரிந்ததைச் செய்தான். மூன்றாவது முறையாக ஏலியிடம் ஓடினான்.. இந்த நேரத்தில், என்ன நடக்கிறது என்பதை ஏலி உணர்ந்தார். கர்த்தர் சாமுவேலை அழைப்பதை அவன் அறிந்திருந்தான், அதனால் அவன், "திரும்பிப் போய் படுத்துக்கொள். யாராவது உன்னை மீண்டும் அழைப்பதை நீ கேட்டால், 'சொல்லுங்கள் ஆண்டவரே, உமது வேலைக்காரன் கேட்கிறான்.'"

சாமுவேல் மீண்டும் படுக்கைக்குச் சென்று படுத்துக் கொண்டார். கர்த்தர் அவரை மீண்டும் ஒருமுறை அழைத்தார், "சாமுவேல்! சாமுவேல்!" அமைதியாக சாமுவேல், "சொல்லும் கர்த்தாவே, உமது வேலைக்காரன் கேட்கிறான்." கர்த்தர் சொன்னார், "ஏலி தன் மகன்களை என் வீட்டில் தீமை செய்ய அனுமதிப்பது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை. நான் அவனையும் அவனுடைய மகன்களையும் நியாயந்தீர்க்கப் போகிறேன்." சாமுவேல் மீண்டும் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டான். காலையில் ஏலி அவனைக் கூப்பிட்டு, "சாமுவேலே, கர்த்தர் உனக்கு என்ன சொன்னார்?" சிறுவன் கர்த்தரிடமிருந்து வந்த செய்தியை அவனிடம் சொல்ல பயந்தான். ஏலி, "மகனே, அதை என்னிடம் மறைக்காதே" என்றார். எனவே சாமுவேல் அவரிடம் எல்லாவற்றையும் கூறினார். ஏலி, "அவர் ஆண்டவர்! அவருடைய பார்வையில் நல்லதைச் செய்யட்டும்." அன்று முதல் கர்த்தர் சாமுவேலுடன் இருந்தார், மேலும் கர்த்தர் அவருக்குத் தம் வார்த்தைகளை வெளிப்படுத்தினார். சாமுவேல் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிந்தார், அவர் சொன்னதெல்லாம் நிறைவேறியது. அவர் கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசி என்பதை இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரும் அறிந்தார்கள்.

78 கர்த்தரின் பெட்டி பிடிப்பட்டது

1 சாமுவேல் 4

தேவன் ஏலியிடம் பிரியப்படவில்லை. தன் இரண்டு மகன்களும் கர்த்தருடைய சந்நிதியில் பாவம் செய்வதை பிரதான ஆசாரியன் அறிந்தான். அவர்கள் அதை மறைக்கவும் முயற்சிக்கவில்லை. அப்போதும் ஏலி அவர்களைத் தடுக்கவில்லை. அவருடைய குடும்பம் நியாயந்தீர்க்கப்படும் என்று கர்த்தர் சொன்னார். "மக்கள் அதைக் கேட்கும்போது நடுங்கும் ஒன்றை நான் செய்வேன்." ஏலிக்கு 98 வயதாக இருந்தபோது, பெலிஸ்தர்கள் இஸ்ரவேலருடன் போர் தொடுத்தனர். இராணுவம் தங்கள் தேசத்தைக் காக்கச் சென்றது, ஆனால் அவர்கள் போரில் தோற்றார்கள், 4,000 பேர் கொல்லப்பட்டனர். இஸ்ரவேலின் பெரியவர்கள் குழப்பமடைந்தனர். "இதை ஏன் தேவன் அனுமதித்தார்?" திடீரென்று அவர்களில் ஒருவருக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. "ஆண்டவரின் உடன்படிக்கை பெட்டியை எடுத்து வருவோம்! நாங்கள் அதை எங்களுடன் போருக்கு அழைத்துச் செல்வோம், அது எங்களுக்கு வெற்றியைத் தரும். எனவே அவர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை வரவழைத்தனர், ஏலியின் மகன்கள் அதை முகாமுக்குக் கொண்டு வந்தனர். அதைக் கண்ட இஸ்ரவேலர்கள் ஆனந்தக் கூச்சலிட்டனர். அந்த ஆரவாரம் மிகவும் சத்தமாக இருந்தது, அது பூமி அதிர்ந்தது போல் இருந்தது. என்ன நடக்கிறது என்பதைக் காண அவர்கள் உளவாளிகளை அனுப்பி, உடன்படிக்கை பெட்டி முகாமுக்குள் கொண்டுவரப்பட்டதைக் கண்டார்கள். பெலிஸ்தர்கள் பீதியடைந்தனர். அவர்கள், "அவர்களுடைய தெய்வங்கள் இப்போது அவர்களின் முகாமில் உள்ளன. நாம் அழிந்துவிட்டோம்! இவர்கள் அற்புதமான தெய்வங்கள். அவர்தான் எகிப்தியர்களை வாதைகளால் கொன்றார்" பெலிஸ்தியத் தலைவர்கள் படைகளுக்கு முன்பாக நின்றனர். "பலமாக இருங்கள் மற்றும் ஆண்களைப் போல செயல்படுங்கள்! நீங்கள் வலிமைமிக்க பெலிஸ்தர்கள், பலவீனமான எபிரேயர்கள் அல்ல. நீங்கள் முன்பு எப்போதும் சண்டையிடாததைப் போல இப்போது போராட வேண்டிய நேரம் இது. நீங்கள் செய்யாவிட்டால், நீங்கள் அவர்களுக்கு அடிமைகளாக இருப்பீர்கள்." எனவே, பெலிஸ்தியர்கள் எல்லாவற்றையும்

இழப்பதற்கு நியாயந்தீர்ப்பது போல் சண்டையிட்டனர். இஸ்ரேல் நசுக்கப்பட்டது-அவர்களின் வீரர்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஏலியின் இரண்டு மகன்கள் உட்பட 30,000 பேர் கொல்லப்பட்டனர். பின்னர் பெலிஸ்தியர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை கைப்பற்றி தங்கள் முகாமுக்குக் கொண்டு சென்றனர். மீண்டும் இஸ்ரவேலில், ஏலி போரில் இருந்து ஒரு அறிக்கைக்காக சாலையோரம் ஒரு நாற்காலியில் அமர்ந்து காத்திருந்தார். அவர் உடன்படிக்கை பெட்டியை பற்றி கவலைப்பட்டார். நடந்ததை எல்லோரிடமும் சொல்ல ஒரு மனிதன் போரிலிருந்து ஓடினான். முழு நகரமும் வலியால் அழத் தொடங்கியது. ஏலி பார்வையற்றவராக இருந்தார் மற்றும் காது கேட்பதில் சிரமம் இருந்தது. சத்தம் கேட்டது, ஆனால் சொன்னதைக் கேட்க முடியவில்லை. "என்ன நடக்கிறது?" அந்த மனிதன் வயதான ஆசாரியனை நெருங்கி, " நமது ஆட்கள் இன்று படுகொலை செய்யப்பட்டனர். உங்கள் இரண்டு மகன்களும் கொல்லப்பட்டனர், உடன்படிக்கை பெட்டி கைப்பற்றப்பட்டது. உடன்படிக்கை பெட்டியை பற்றி ஏலி கேள்விப்பட்டபோது, அவர் நாற்காலியில் இருந்து பின்னால் விழுந்தார். அவர் ஒரு கனமான மனிதர், அதனால் விழுந்ததில் அவரது கழுத்து உடைந்து அவர் இறந்தார். ஏலியின் மருமகளுக்கு குழந்தை பிறக்க இருந்தது. அவள் உடன்படிக்கை பெட்டியை பற்றியும் அவளுடைய கணவரின் மரணத்தைப் பற்றியும் கேள்விப்பட்டாள். அப்போது அவள் மாமனாரும் இறந்துவிட்டதாகக் கேள்விப்பட்டாள். திடீரென்று அவளுக்கு பிரசவ வலி ஏற்பட்டு ஒரு ஆண் குழந்தை பிறந்தது. அவளுக்கு உதவி செய்தவர்கள், "இப்போது உனக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டிய ஒன்று இருக்கிறது. நீங்கள் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தீர்கள்! "முதலில் அவள் பதிலளிக்கவில்லை, பின்னர் அவள் இறுதியாக, "கர்த்தரின் உடன்படிக்கை பெட்டி கைப்பற்றப்பட்டதால் இஸ்ரவேலிலிருந்து மகிமை போய்விட்டது" என்று சொன்னாள். அவள் இறப்பதற்கு சற்று முன்பு, அவள் பையனுக்கு இக்கபோத் என்று பெயரிட்டாள், அதாவது, "மகிமை போய்விட்டது."

அடுத்த கதையில் தொடர்கிறது.

79 கர்த்தரின் பெட்டி திரும்பியது

1 சாமுவேல் 5 - 6

முந்தைய கதையிலிருந்து தொடர்கிறது பெலிஸ்தியர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை கைப்பற்றிய பிறகு, அவர்கள் அதைத் தங்கள் கோவிலில் வைத்தார்கள். மறுநாள் காலை, அவர்கள் தங்கள் சிலையை உடன்படிக்கை பெட்டிக்கு முன்னால் விழுந்திருக்க பார்த்தார்கள், அவர்கள் சிலையை மீண்டும் வைத்தனர், ஆனால் மறுநாள் காலையில் அது மீண்டும் தரையில் இருந்தது. இந்த நேரத்தில், தலை மற்றும் கைகள் உடைந்தன. திடீரென்று நகரம் எலிகளால் நிரம்பியது, மேலும் மக்கள் தங்கள் உடலை மூடிய பெரிய கட்டிகள் இருந்தன. அந்த மனிதர்கள், "இது இஸ்ரவேலின் உடன்படிக்கை பெட்டியால் உண்டாகிறது" என்றார்கள். எனவே அவர்கள் அதை வேறொரு நகரத்திற்கு மாற்றினார்கள். உடனடியாக, தேவனின் தீர்ப்பு அந்த நகரத்தைத் தாக்கியது. அவர்கள் எலிகளால் மூழ்கடிக்கப்பட்டனர் மற்றும் மக்கள் பெரிய வலி கட்டிகளை உருவாக்கினர். இதனால் மக்கள் பீதியடைந்தனர். அந்த மனிதர்கள் உடன்படிக்கை பெட்டியை வேறொரு நகரத்திற்கு அனுப்பினார்கள், ஆனால் அங்கிருந்தவர்கள் அவர்களைக் கத்தினார்கள். "நீங்கள் எங்களைக் கொல்லப் பார்க்கிறீர்கள்! எங்கள் நகரத்தில் அந்தப் உடன்படிக்கை பெட்டி எங்களுக்கு வேண்டாம்!" ஏழு மாதங்களுக்குப் உடன்படிக்கை பெட்டியை நகரத்திலிருந்து நகரத்திற்கு மாற்றினார்கள். எங்கு சென்றாலும் அச்சமும் மரணமும் அதைத் தொடர்ந்தன. கடைசியாக பெலிஸ்தியர்கள் தங்கள் ஆசாரியர்களிடம், "கர்த்தருடைய பெட்டியை இஸ்ரவேலுக்கு எப்படி திருப்பி அனுப்புவது?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள், "நீங்கள் கர்த்தருடைய பெட்டியை இஸ்ரவேலுக்குத் திருப்பி அனுப்பினால், அதனுடன் குற்றநிவாரணபலியை அனுப்ப வேண்டும். அப்பொழுது தேவன் தம்முடைய நியாயத்தீர்ப்புக் கையை அகற்றுவார், நீங்கள் குணமடைவீர்கள். உங்கள் கட்டிகளின் ஐந்து தங்க உருவங்களையும், நிலத்தை அழிக்கும் எலிகளின் ஐந்து தங்க உருவங்களையும் செய்யுங்கள். இஸ்ரவேலின் தேவனை மகிமைப்படுத்துங்கள், அவர் உங்களை நசுக்குவதை நிறுத்துவார். ஆனால் நீங்கள் பிடிவாதமாக இருந்தால், இந்த மக்கள் எகிப்தை விட்டு வெளியேறும்போது நீங்கள் பார்வோனைப் போல இருப்பீர்கள். நீங்கள் கர்த்தருடைய பெட்டியை இஸ்ரவேலுக்கு திருப்பி அனுப்பும் வரை அவர் உங்கள் மீது மேலும் பல வாதைகளை அனுப்புவார். "இதோ என்ன செய்வது. ஒரு புதிய வண்டியை தயார்

செய்து அதன் மீது கர்த்தருடைய பெட்டியை வைக்கவும். நீதிபதிகளின் தங்கப் பொருட்களை அதன் அருகில் ஒரு பெட்டியில் வைக்கவும். இதுவரை நுகர்த்தடியில் சிக்காத இரண்டு கறவை மாடுகளைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவற்றை வண்டியில் ஏற்றவும். பசுக்களிடம் இருந்து கன்றுகளை எடுத்து அருகில் உள்ள தொட்டியில் வைக்கவும். பின் தள்ளி நின்று மாடுகள் என்ன செய்கின்றன என்று பாருங்கள். அவர்கள் தங்கள் கன்றுகளைப் புறக்கணித்து, இஸ்ரவேலை நோக்கிச் செல்லும் பாதையில் ஏறிச் சென்றால், ஏழு மாதங்கள் நம்மைத் துன்புறுத்தியவர் ஆண்டவர் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். ஆனால், பசுக்கள் தங்கள் கன்றுகளை நோக்கிச் சென்றால், இவை அனைத்தும் தற்செயலாக நடந்தவை என்பதை நாம் அறிவோம். அது கடவுளின் தீர்ப்பு அல்ல. "அவர்கள் அறிவுறுத்தியபடியே செய்தார்கள். அவர்கள் இரண்டு கறவை மாடுகளைப் பெற்று தங்கள் கன்றுகளிலிருந்து அவற்றைப் பிரித்தனர். அவர்கள் மாடுகளை ஒரு வண்டியில் ஏற்றினார்கள், அவர்கள் இதுவரை நுகர்த்தடியில் இருந்ததில்லை. அவர்கள் தங்களுடைய கட்டிகள் மற்றும் எலிகளின் ஐந்து தங்க உருவங்களுடன் கர்த்தருடைய பெட்டியை ஒரு புதிய வண்டியில் வைத்தார்கள். எல்லாம் தயாரானதும், அவர்கள் திரும்பி நின்று பார்த்தார்கள். மாடுகள் நேராக இஸ்ரேலை நோக்கிச் சென்றன. அவர்கள் செல்லும் வழியில் தலை குனிந்து அந்த சாலையில் தங்கினர். பெலிஸ்திய ஆட்சியாளர்கள் அவர்களுக்குப் பின்னால் இஸ்ரவேல் தேசம் வரை நடந்தார்கள்; இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கோதுமை அறுவடை செய்து கொண்டிருந்தபோது கர்த்தருடைய பெட்டி வருவதைக் கண்டார்கள். அவர்கள் மகிழ்ச்சியில் ஆர்ப்பரித்தனர். அவர்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போதே, மாடுகள் வண்டியை ஒரு பெரிய பாறைக்கு அருகில் உள்ள வயல்வெளியில் இழுத்து நிறுத்தின. இஸ்ரவேல் மக்கள் கர்த்தருடைய பெட்டியை பாறையின் மேல் வைத்தார்கள். அவர்கள் வண்டியில் இருந்த மரக்கட்டைகளை கர்த்தருக்கு தகனபலியாகப் பசுக்களைப் பலியாகப் பயன்படுத்தினார்கள். இதைப் பார்த்த பெலிஸ்திய ஆட்சியாளர்கள் தங்கள் நாட்டிற்குத் திரும்பினர். பக்கத்து ஊரைச் சேர்ந்த 70 பேர் கர்த்தருடைய பெட்டியில் என்ன இருக்கிறது என்று ஆர்வமாக இருந்தனர். அதனால் அவர்கள் அதை திறந்து உள்ளே பார்த்தார்கள். 70 பேர் கர்த்தரின் கையால் இறந்தனர். இது மக்களுக்கு பயத்தை ஏற்படுத்தியது, ஆனால் இஸ்ரவேல் தேசம் தங்கள் இதயங்களை கர்த்தரிடம் திருப்புவதற்கான தொடக்கமாக இருந்தது.

80 எபினைசர்

1 சாமுவேல் 7-8

இஸ்ரவேல் மக்கள் மெதுவாக கர்த்தரிடம் திரும்பினர். இது இருபது வருடங்கள் நடந்த ஒரு செயல்முறையாகும். இறுதியாக சாமுவேல் கூறினார், "நீங்கள் கர்த்தருக்கு சேவை செய்ய விரும்புவது உண்மையாக இருந்தால், உங்கள் எல்லா சிலைகளையும் அகற்றிவிடுங்கள். உங்களை தேவனுக்கு அர்ப்பணித்து அவருக்கு மட்டுமே சேவை செய்யுங்கள். இதைச் செய்யுங்கள், அவர் பெலிஸ்தியர் மீது உங்களுக்கு வெற்றியைத் தருவார்." மக்கள் சாமுவேல் சொன்னதைச் செய்து, தங்கள் சிலைகளை அகற்றினர். எனவே அர்ப்பணிப்பு சேவைக்கு ஒன்றுசேரும்படி சொன்னார். அவர், "வாருங்கள், நான் உங்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்கிறேன்" என்றார். மக்கள் ஒன்று கூடி தேவனுக்கு அர்ப்பணித்தனர். அப்போதிருந்து, சாமுவேல் அவர்களின் நீதிபதியாக இருந்தார். இஸ்ரவேலர்கள் ஒரே இடத்தில் கூடிவந்ததை பெலிஸ்தியர்கள் கேள்விப்பட்டனர். இது ஒரு போர் நடவடிக்கை என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள், எனவே அவர்கள் தேசத்திற்குள் அணிவகுத்து வந்து இஸ்ரேலைத் தாக்கத் தயாரானார்கள். பெலிஸ்தியரின் பெரும் படையைக் கண்டு மக்கள் பயந்தனர். சாமுவேல், "உன் எதிரியைப் பார்க்காதே. மாறாக, கர்த்தரிடம் கவனம் செலுத்தி அவரிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். கர்த்தர் பெலிஸ்தியரிடமிருந்து நம்மைக் காப்பாற்றுவார். பின்னர் அவர் கர்த்தருக்கு ஒரு பலியைக் கொடுத்தார், உதவி கேட்டார். கர்த்தர் சாமுவேலின் ஜெபத்திற்கு பதிலளித்தார். பெலிஸ்தியரின் முகாம் முழுவதும் திடீரென இடிமுழக்கம் கேட்டது. அவர்கள் குழப்பமடைந்து ஓடத் தொடங்கினர். இஸ்ரவேலர்கள் அவர்களைத் துரத்திச் சென்று அவர்களில் பலரைக் கொன்றார்கள். சாமுவேல் அன்று நடந்ததை நினைவுகூருவதற்காக ஒரு பெரிய கல்லை அமைத்தார். அவர் அதை எபினைசர் என்று அழைத்தார், அதாவது "உதவியின் பாறை". அவர் கூறினார், "ஆண்டவர் இது வரை எங்களுக்கு உதவி செய்தார்." சாமுவேல் உயிருடன் இருக்கும் வரை கர்த்தர் பெலிஸ்தியர்களுடன் போரிட்டார். ஒவ்வொரு ஆண்டும் தீர்க்கதரிசி ஒரு சுற்றுக்கு சென்றார், அதனால் அவர் மக்களை நன்றாக

நியாயந்தீர்க்க முடியும். மீதமுள்ள நேரத்தில், அவர் தனது சொந்த ஊரிலிருந்து அவர்களை நீதிபதியாக நியாயந்தீர்த்தார், அவர் வயதானபோது, அவர் தனது மகன்களை நீதிபதிகளாக நியமித்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, அவர்கள் அவருடைய நேர்மையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. அவர்கள் லஞ்சம் வாங்கி அதற்கேற்ப தீர்ப்பளித்தனர். மக்கள் சாமுவேலிடம் சென்று, “உன் மகன்கள் நீதிமான்கள் அல்ல. எனவே, மற்ற எல்லா நாடுகளையும் போல நாமும் ஒரு அரசனாக இருக்க விரும்புகிறோம். நீ இறப்பதற்கு முன் எங்களுக்காக ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுங்கள்.” சாமுவேல் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர்கள் ஏன் அப்படி விரும்புகிறார்கள் என்று அவனால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அவர் கர்த்தரிடம் ஜெபித்தார், ஆனால் கர்த்தர், “பாவம் கொள்ளாதே. அவர்கள் உன்னை நிராகரிக்கவில்லை. அவர்கள் என்னை நிராகரித்து விட்டனர். அவர்கள் சொல்வதைச் செய், ஆனால் ஒரு ராஜா இருந்தால் எப்படி இருக்கும் என்பதை முதலில் அவர்களுக்குச் சொல்.” சாமுவேல் மக்கள் முன் நின்று, ஒரு ராஜா அவர்களை எப்படித் தவறாகப் பயன்படுத்துவார் மற்றும் அவர்களுக்குச் சாதகமாகப் பயன்படுத்துவார் என்பதை விரிவாக விவரித்தார். அவர் சொன்னார், “ஒரு ராஜா உங்கள் மகன்களை உங்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்வார், அவர்கள் உங்களுக்குப் பதிலாக அவருக்கு வேலை செய்வார்கள். அவர்கள் அவருடைய இராணுவத்தில் பணியாற்றுவார்கள் அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்காக வேலை செய்வார்கள். அவர் உங்கள் மகன்களை அழைத்துச் சென்று வேலைக்கு வைப்பார். உன்னுடைய சிறந்த வயல்களையும், திராட்சைத் தோட்டங்களையும், பழத்தோட்டங்களையும் எடுத்துக்கொள்வான். அவர் உங்களுக்கு வரி விதிப்பார், அதனால் அவர் ஆடம்பரமாக வாழ முடியும். நீங்கள் அவருடைய வேலைக்காரர்களாகிவிடுவீர்கள், அவருடைய ஒவ்வொரு விருப்பத்தையும் நிறைவேற்ற நீங்கள் வேலை செய்வீர்கள். அது நடந்தால், நீங்கள் தேவனிடம் முறையிடுவீர்கள், ஆனால் அவர் உங்களுக்கு உதவ மாட்டார். “இந்த எச்சரிக்கையை மக்கள் ஏற்க மறுத்துவிட்டனர். அவர்கள், “எங்களுக்கு ராஜா வேண்டும்! அவர் நம்மை நியாயந்தீர்ப்பார், நமக்காகப் போரிடுவார்.” கர்த்தர் சொன்னார், “அவர்கள் கேட்பதைச் செய். அவர்களுக்கு ஒரு ராஜாவைக் ஏற்படுத்தி கொடு.” எனவே சாமுவேல் அவர்களை வீட்டிற்குச் செல்லும்படி கூறினார்.

81 சவுல் ராஜாவாக்கப்பட்டார்

1 சாமுவேல் 9 – 10

சவுல் பென்யமின் கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர். அவர் உயரமாகவும் அழகாகவும் இருந்தார் மற்றும் எல்லோருக்கும் மேலாக தலை நிமிர்ந்து நின்றார். ஒரு நாள், அவனுடைய தந்தை அவனிடம் காணாமல் போன கழுதைகளைக் கண்டுபிடிக்கச் சொன்னார், எனவே அவர் சில வேலையாட்களை அழைத்துக்கொண்டு அவற்றைத் தேடினார். நீண்ட நேர தேடுதலுக்கு பிறகு கைவிட்டு வீட்டுக்கு செல்ல இருந்தனர். அப்போது வேலைக்காரன் ஒருவன் அருகில் இருந்த நகரத்தைக் காட்டி, “அந்த ஊரில் கடவுளின் மனிதர் ஒருவர் இருக்கிறார். கழுதைகள் எங்கே என்று சொல்ல முடியுமா என்று அவரிடம் கேட்போம். “அவர்கள் நகரத்திற்குள் சென்று, ஒரு மனிதன் தங்களை நோக்கி வருவதைக் கண்டார்கள். அது சாமுவேல் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. முந்தைய நாள் இரவு, சவுல் மறுநாள் வருவார் என்று தேவன் அவனிடம் கூறியிருந்தார். கர்த்தர் சொன்னார், “அவர் இஸ்ரவேலை ஆளும் ராஜாவாக இருப்பார்.” சவுல் சாமுவேலிடம், “தீர்க்கதரிசி எங்கே வாழ்கிறார் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?” “நான் தீர்க்கதரிசி. என்னுடன் பயணத்தில் வாருங்கள். பிறகு நாங்கள் ஒன்றாகச் சாப்பிடுவோம், நான் உங்களுக்கு நிறைய விஷயங்களைச் சொல்கிறேன். ஓ, நீங்கள் தேடும் கழுதைகளைப் பற்றி; அவர்கள் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டிய முக்கியமான விஷயங்கள் உள்ளன. இஸ்ரவேலின் எதிர்காலம் உங்கள் கைகளில் உள்ளது.” சவுல் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர், “இஸ்ரேலின் எதிர்காலம் என் கைகளில் இருக்க முடியாது. நான் இஸ்ரேலின் மிகச்சிறிய கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவன். அந்த கோத்திரத்தில் கூட, எங்கள் குடும்பம் முக்கியமில்லை.” சாமுவேல் சவுலை முப்பது முக்கிய நபர்களுடன் ஒரு விருந்துக்கு அழைத்துச் சென்று அவருக்கு மரியாதை அளித்தார். சமையல்காரர் சவுலுக்கு ஒரு சிறப்பு உணவைக் கொண்டுவந்து, “இந்த உணவு ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டது, இந்த நாளுக்காகக் காத்திருந்தேன். இப்போது நான் அதை உங்களுக்கு வழங்குகிறேன்.” சவுல் ராஜாவும் அவருடைய ஊழியர்களும் சாமுவேலின் வீட்டிற்கு இரவைக் கழிக்கச் சென்றனர். தட்டையான கூரையில் அவருக்கு இடம் கொடுக்கப்பட்டது,

அங்கு அது குளிர்ச்சியாக இருந்தது. காலையில் தீர்க்கதரிசி சவுலை நோக்கி, “உன் வேலையாட்களை வீட்டுக்கு அனுப்பு. நீங்கள் இன்னும் சிறிது நேரம் இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். கர்த்தரிடமிருந்து எனக்குக் கிடைத்த ஒரு செய்தியைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். “சவுலின் ஊழியர்கள் சென்ற பிறகு, சாமுவேல் சிறிது எண்ணெய் எடுத்து சவுலுக்கு அபிஷேகம் செய்தார். அவர் சொன்னார், “கர்த்தர் உன்னைத் தம்முடைய ஜனங்களுக்கு அதிபதியாக அபிஷேகம் செய்திருக்கிறார்.” தீர்க்கதரிசி சவுலுக்கு அடுத்த சில நாட்களில் என்ன நடக்கும், அவர் செல்லும் இடங்கள் மற்றும் அவர் சந்திக்கும் நபர்களைக் கூறினார். அவர் சொன்னார், “இவையெல்லாம் நடக்கும்போது, தேவனுடைய ஆவி உங்கள்மேல் வரும். நீங்கள் மாற்றப்பட்டு முற்றிலும் புதிய நபராக மாறுவீர்கள். அப்போது, என்ன செய்வது என்று உங்களுக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் கர்த்தர் உன்னுடன் இருப்பார். “சாமுவேல் சொன்னது போலவே எல்லாம் நடந்தது. எனவே சாமுவேல் இஸ்ரவேலின் அனைத்து கோத்திரங்களுக்கும் புதிய ராஜாவை வழங்க ஒரு நாள் நியமிக்கப்பட்டது. சரியான தருணம் வந்ததும், சாமுவேல் சுற்றிப் பார்த்தார், ஆனால் சவுலைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. அவர் கர்த்தரிடம், “அவர் எங்கே இருக்கிறார்?” என்று கேட்டார். ஆண்டவர், “அங்கே பார். அவன் ஒளிந்திருக்கிறான்.” சவுலை மக்களுக்கு முன்பாகக் கொண்டுவர சாமுவேல் சில ஆட்களை அனுப்பினான். பின்னர் சாமுவேல் மற்றவர்களிடம் திரும்பி, “இதோ, உங்கள் ராஜாவாகி, உங்கள் போர்களைச் செய்து உங்களை ஆளப்போகும் மனிதர்” என்று சொன்னார். மக்கள், “ராஜா வாழ்க!” என்று முதல், கர்த்தர் சவுலுடன் இருந்தார், மேலும் ஒரு அரசனின் அனைத்து கடமைகளையும் செய்ய அவருக்கு உதவினார்.

82 கண்ணுக்கு அமைதி

1 சாமுவேல் 11

சவுல் அரசனாக்கப்பட்டு விழா முடிந்ததும் தன் ஊருக்குத் திரும்பினான். கர்த்தர் பல சண்டை மனிதர்களை அவருடன் செல்ல தூண்டினார். மற்றவர்கள் அவரை தங்கள் ராஜாவாக நினைத்து சிரித்தனர். அவருக்குப் பரிசு தர மறுத்து தங்கள் வெறுப்பைக் காட்டினார்கள். சவுல் இதைப் புறக்கணித்துவிட்டு குடும்பப் பண்ணையில் வேலைக்குச் சென்றார். அதே நேரத்தில் அம்மோனியப் படை இஸ்ரவேலில் உள்ள ஒரு நகரத்திற்கு எதிராகப் போரிடச் சென்றது. நகரத் தலைவர்கள் அம்மோனிய அரசனிடம், “நாங்கள் உன்னிடம் சரணடைய தயாராக இருக்கிறோம். உங்கள் விதிமுறைகள் என்ன?” அரசன், “இதோ என் விதிமுறைகள். நான் உன்னைப் பயன்படுத்தி இஸ்ரவேல் அனைவரையும் அவமதிக்கப் போகிறேன். உங்கள் நகரத்தில் வசிக்கும் அனைவரின் வலது கண்ணையும் பிடுங்கி நான் இதைச் செய்வேன். “நகரத்தின் தலைவர்கள் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார்கள். “உங்கள் கோரிக்கைகளை பரிசீலிக்க எங்களுக்கு ஏழு நாட்கள் அவகாசம் கொடுங்கள். இஸ்ரேலில் யாராவது எங்களுக்கு உதவ முடியுமா என்பதைப் பார்க்க அந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்துவோம். இல்லையெனில், நாங்கள் உங்கள் நிபந்தனைகளுக்கு அடிபணிவோம். “நகர தலைவர்கள் இஸ்ரேல் அனைவருக்கும் தூதர்களை அனுப்பினார்கள். சவுலின் ஊருக்கு இந்தச் செய்தி வந்தபோது, மக்கள் புலம்பி அழ ஆரம்பித்தார்கள். சவுல் ஒரு நாள் வயலில் வேலையை முடித்துவிட்டு தன் எருதுகளுடன் நகரத்திற்கு வந்தான். அவன் கூற்றும் முற்றும் பார்த்து, “ஏன் எல்லாரும் அழுகிறார்கள்?” என்றான், அம்மோனிய மன்னனின் விதிமுறைகளை அவனிடம் சொன்னார்கள். சவுலுக்கு இந்த வார்த்தைகளைக் கேட்டதும் கோபம் கொதித்தது, தேவ ஆவியானவர் அவனது ஆவியைக் கட்டுப்படுத்தினார். அவன் தன் காளைகளைத் திருப்பிக் கொன்றான். அவர் அவர்களைத் துண்டு துண்டாக வெட்டி, இந்தச் செய்தியை இஸ்ரவேல் ராஜா சவுல் தேச முழுவதும் அனுப்பினார். “இந்த இறைச்சித் துண்டைப் பார். உடனே வந்து சண்டை போடாவிட்டால் உங்கள் எருது இப்படித்தான் இருக்கும். ஒவ்வொரு மனிதனும் சவுலுக்கும் சாமுவேலுக்கும் பின்னால் அணிவகுத்துச் செல்ல வேண்டும். விதிவிலக்குகள் இல்லை. “இந்தச் செய்தியைக் கேட்டவுடனேயே, தேவனின் பயம் அவர்களை நிரப்பியது. 3,30,000 பேர் சவுலைப் பின்தொடர்ந்து போருக்குச் சென்றனர். அம்மோனியர்களின் அச்சுறுத்தலின் கீழ் இருந்த நகரத்திற்கு அவர் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். “உன்னைக் காக்க ராணுவத்தைக் கொண்டு வருகிறோம். நள்ளிரவுக்கு முன் வந்துவிடுவோம்.” நகர மக்கள் மகிழ்ச்சியில் ஆழ்ந்தனர். அவர்கள் அம்மோனிய ராஜாவுக்கு செய்தி அனுப்பி, “நாங்கள் நாளை

உங்களிடம் வருவோம். நீங்கள் எங்களுடன் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யலாம்.” தூரிய உதயத்திற்கு முன், சவுலின் இராணுவம் அம்மோனிய முகாமைத் தாக்கியது. இஸ்ரவேலர்கள் காலை மற்றும் மதியம் வரை அம்மோனியர்களைக் கொன்றுகொண்டே இருந்தனர். சிலர் மட்டுமே தப்பினர். இந்த மாபெரும் வெற்றிக்குப் பிறகு, மக்கள் சாமுவேலிடம், “சவுல் நம் அரசன் என்று வெறுப்படைந்த அந்த மனிதர்கள் யார்? அவர்களின் பெயர்களை எங்களுக்குக் கொடுங்கள், நாங்கள் அவர்களைக் கொன்றுவிடுவோம்.” சவுல் பேசினான், “இல்லை! அவர்களைக் கொல்லாதே! இன்று ஒரு சிறப்பு நாள். இன்று, கர்த்தர் இஸ்ரவேலை விடுவித்தார்.” சாமுவேல், “எனக்கு ஒரு நல்ல யோசனை இருக்கிறது. நாம் ஒன்றுபட்டு மீண்டும் சவுலை ராஜாவாக்குவோம்.” எனவே மக்கள் ஒன்றுசேர்ந்து சவுலை அரசனாக்கியதால் மகிழ்ந்தனர்.

83 சோதனையில் தோல்வி

1 சாமுவேல் 13

சவுல் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானதும், மக்கள் பெலிஸ்தியர்களிடம் இரும்பு பண்ணை கருவிகளை வாங்க வேண்டியிருந்தது. இந்த கருவிகள் மந்தமானபோது, அவற்றைக் கூர்மைப்படுத்த பெலிஸ்தியர்களிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டியிருந்தது. ஆனால் பெலிஸ்தர்கள் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு போர் ஆயுதங்களை விற்க மாட்டார்கள். நவீன வாள்கள் மற்றும் ஈட்டிகளை வைத்திருந்தவர்கள் சவுலும் அவருடைய மகன் யோனத்தானும் மட்டுமே. ராஜாவாக, சவுல் 3,000 பேர் கொண்ட படையை ஏற்பாடு செய்தார். அவர்களில் 2,000 பேரை அவர் தனிப்பட்ட முறையில் கவனித்து, 1,000 ஐ தனது மகனுக்கு வழங்கினார். யோனத்தான் தன் ஆட்களை அழைத்துச் சென்று பெலிஸ்தியரின் புறக்காவல் நிலையத்தைத் தாக்கினான். இது ஒரு போர்ச் செயல் என்பதை சவுல் அறிந்திருந்தார், எனவே அவர் விரைவில் தனது படைகளை தயார்படுத்த முயன்றார். இந்த தாக்குதலுக்கு பெலிஸ்தியர்கள் பலத்துடன் பதிலளித்தனர். அவர்கள் 3,000 இரதங்கள், 6,000 குதிரைவீரர்கள் மற்றும் ஏராளமான படைகளுடன் இஸ்ரவேலுக்கு அணிவகுத்துச் சென்றனர். இஸ்ரவேலர்கள் இந்தப் பெரிய படை தங்கள் தேசத்திற்குள் வருவதைக் கண்டு பயந்தார்கள். சவுலின் படையில் இருந்தவர்களில் பெரும்பாலானோர் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஓடினார்கள். எங்கெங்கெல்லாம் ஒளிந்து கொண்டார்கள். அவர்கள் குகைகளிலும், பாறைகளுக்கு நடுவிலும், கிணறுகளிலும் மறைந்தனர். சிலர் நாட்டை விட்டு வெளியேறவும் செய்தனர். மற்றவர்கள் உண்மையில் பெலிஸ்தியப் படையில் சேர்ந்தார்கள்! அவர்கள் கர்த்தருக்குப் பலியிடும் வரை போருக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று சாமுவேல் ராஜாவிடம் கூறினார். அவர் சவுலை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்குச் சென்று அவருக்காக காத்திருக்கச் சொன்னார். ராஜா அந்த இடத்திற்குச் சென்றார், ஆனால் சாமுவேல் அங்கு இல்லை. அவர் மூன்று நாட்கள் - நான்கு நாட்கள் காத்திருந்தார். அப்போதும் சாமுவேல் வரவில்லை. அவர் ஐந்து நாட்கள் - ஆறு நாட்கள் காத்திருந்தார். சாமுவேல் வரவில்லை. சவுல் தனது ஆட்கள் இராணுவத்தை விட்டு வெளியேறுவதைப் பார்த்தார். இறுதியாக, ஏழாவது நாளில், அவர் மேலும் காத்திருக்க முடியாது என்று உணர்ந்தார். தகனபலிக்குத் தேவையான பொருட்களைப் பெற்று, அதைச் செலுத்தினார். அவர் முடித்தவுடன் சாமுவேல் வந்தார். சவுல் அவரை வாழ்த்த வெளியே சென்றார். தீர்க்கதரிசி, “நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?” என்று கேட்டதற்கு, சவுல், “பெலிஸ்தியர் தாக்கப் போகிறார்கள், என் படை என்னை விட்டுப் போகிறது. தேவனின் உதவி எனக்கு கிடைக்குமா என்று தெரியவில்லை. நான் உங்களுக்காக காத்திருந்தேன், ஆனால் நீங்கள் வரவில்லை. வேறு வழியில்லாததால், சொந்தமாக அப்படி முடிவு செய்தேன். நான் கர்த்தருக்குத் தகனபலியைச் செலுத்தினேன்.” சாமுவேல், “ஓ, நீ ஒரு முட்டாள்தான் போல் நடந்துகொண்டாய்! இது ஒரு சோதனை என்பதை நீங்கள் உணரவில்லையா? நீ தோற்றுவிட்டாய்! நீங்கள் கர்த்தரை நம்பியிருந்தால், கர்த்தர் உன் ராஜ்யத்தை இஸ்ரவேலின் மீது எப்போதும் நிலைநிறுத்தியிருப்பார். இப்போது உங்கள் ராஜ்யம் நீண்ட காலம் நீடிக்காது. கர்த்தர் ஏற்கனவே ஒரு மனிதனைக் கண்டுபிடித்துவிட்டார். அவர் ராஜாவாவார், கர்த்தர் அவருடைய ராஜ்யத்தை என்றென்றும் நிலைநாட்டுவார். ”சாமுவேல் திரும்பி ராஜாவை விட்டு வெளியேறினார். சவுல் தன் ஆட்களை எண்ணி, தன்னிடம் 600 வீரர்கள் மட்டுமே இருப்பதைக் கண்டார். பெலிஸ்தியர்கள் ஒரு குன்றின் உச்சியில் முகாமிட்டிருந்தனர், எனவே சவுல்

தனது சிறிய படையை எடுத்துக்கொண்டு கணவாய்க்கு எதிர்புறத்தில் உள்ள பாறைகளின் மேல் முகாமிட்டார்.

அடுத்த கதையில் தொடர்கிறது.

84 யோனத்தானின் வெற்றி

1 சாமுவேல் 14

முந்தைய கதையிலிருந்து தொடர்கிறது. யோனத்தான் கணவாய்க்கு மறுபுறத்தில் இருந்த பெலிஸ்தியர்களின் முகாமைப் பார்த்தார். அவன் ஆயுதம் ஏந்தியவனிடம், “அங்கே சென்று சில பெலிஸ்தியர்களைக் கொல்வோம். கர்த்தர் நமக்கு உதவக்கூடும். நம்மில் எத்தனை பேர் இருக்கிறோம் என்பதன் அடிப்படையில் அவர் வரையறுக்கப்படவில்லை. ”அந்த மனிதன், “நீங்கள் சென்றால், நான் உங்களுடன் செல்வேன்” என்றார். ஜோனாதன், “இதோ என் திட்டம். நாங்கள் பெலிஸ்தியர் முகாமின் பின்புறம் செல்வோம். அவர்களின் பாறைகளின் அடிப்பகுதியில் எங்களைப் பார்க்க அனுமதிப்போம். அவர்கள் எங்களை நிறுத்தச் சொன்னால், நாங்கள் இங்கு வருவோம். ஆனால் அவர்கள் எங்களை மேலே வரச் சொன்னால், கடவுளிடமிருந்து அந்த நியமிப்பை நாங்கள் கருத்தில் கொள்வோம். கர்த்தர் நமக்கு வெற்றியைத் தருவார் என்பதை நாங்கள் அறிவோம். அவர்கள் பாறைகளுக்கு வந்தபோது, பெலிஸ்தர்கள் அவர்களைப் பார்த்தார்கள். அவர்கள், “இதோ, எபிரேயர்கள் தங்கள் மறைவிடங்களிலிருந்து வெளியே வருகிறார்கள்!” என்றார்கள். அவர்கள் யோனத்தானை நோக்கி கத்தினார்கள். “மேலே வா, நாங்கள் உங்களுக்கு ஒரு பாடம் கற்பிப்போம்!” ஜோனாதன் சிரித்தார், “என்னைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். கர்த்தர் அவற்றை நமக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்.” இரண்டு பேரும் குன்றின் மேல் ஏறி இருபது பெலிஸ்தியர்களைக் கொன்றனர். இந்தச் செய்தி பெலிஸ்தரின் முகாமின் மற்ற பகுதிகளிலும் விரைவாகப் பரவியது. இதனால் பீதி ஏற்பட்டது. அவர்கள், “இஸ்ரவேலர்கள் எங்களைப் பின்னால் இருந்து தாக்கினார்கள்” என்றார்கள். திடீரென்று பூமி அதிர்ந்தது, அவர்களின் பீதி பயங்கரமாக மாறியது. அவர்கள் எல்லா திசைகளிலும் ஓடினார்கள். சவுலின் முகாமில் இருந்தவர்கள் இதைக் கண்டு ராஜாவிடம் சொன்னார்கள். சுற்றிலும் பார்த்தான். “ரோலை அழைத்து யார் காணவில்லை என்பதைக் கண்டறியவும்.” யோனத்தானும் அவனுடைய ஆயுதம் ஏந்தியவனும் போய்விட்டதைக் கண்டார்கள். சவுல் தன் படைகளைக் கூட்டிச் சென்றபோது, பெலிஸ்தியரின் முகாமில் பீதி உக்கிரமடைந்தது. சவுலின் இராணுவம் போருக்குச் சென்றபோது, பெலிஸ்தியர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சண்டையிடுவதைக் கண்டார். சவுல் ராஜா பெலிஸ்தியர்களுடன் இணைந்திருந்த இஸ்ரவேலர்கள் இப்போது சவுலைச் சுற்றி திரண்டனர். பாறைகள் மற்றும் குகைகளுக்கு மத்தியில் மறைந்திருந்தவர்கள் வெளியே வந்து போரில் கலந்து கொண்டனர். சவுல் தனது ஆட்கள் போரில் வெல்வதில் முழுமையாக கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று விரும்பினார், எனவே அவர், “இந்த வெற்றியை வெல்வதற்கு முன்பு உணவை உண்பவர் மீது நான் சாபம் போடுகிறேன்” என்று கத்தினான். அவருடைய ஆட்கள் கீழ்ப்படிந்தார்கள், ஆனால் விரைவில் அவர்கள் பசியும் சோர்வும் அடைந்தனர்.ஜோனத்தனுக்கு அவனது தந்தை என்ன சொன்னார் என்று தெரியவில்லை. காட்டில் தேனைக் கண்டுபிடித்து சாப்பிட்டான். மற்றவர்கள் உடனே அரசனின் கட்டளையைப் பற்றி அவரிடம் சொன்னார்கள். அவர், “ராஜா அப்படிச் சொல்லியிருக்கக் கூடாது. என்னைப் பார். நான் கொஞ்சம் தேன் சாப்பிட்டேன், இப்போது நான் மீண்டும் சண்டைக்கு தயாராக இருக்கிறேன். பெலிஸ்தர்கள் விட்டுச் சென்ற இந்த உணவையெல்லாம் நம் ஆட்கள் உண்ண வேண்டும். பிறகு அவர்கள் கடுமையாகப் போரிடுவார்கள்.” கடைசியாக சவுல் தன் படை பட்டினியாக இருப்பதை உணர்ந்தான்! அவர் உணவை தயார் செய்து தனது ஆட்களை சாப்பிட அனுமதித்தார். ராஜா மீண்டும் போருக்குச் செல்ல விரும்பினார், ஆனால் திடீரென்று ஏதோ தவறு இருப்பதை உணர்ந்தார். அவர் அனைவரையும் அழைத்து, “ஏதோ தவறு இருக்கிறது, அதன் பின்னணியில் யார் இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கண்டுபிடிக்கப் போகிறேன். அது யாரென்று எனக்குத் தெரிந்தவுடன், அவர் என் சொந்த மகனாக இருந்தாலும் கூட, அவர் கொல்லப்படுவார். ”அவர் சீட்டு போட்டார், அது ஜோனாதன் மீது விழுந்தது. ராஜா அவரிடம், “என்ன செய்தாய்?” என்று கேட்டான், “நான் கொஞ்சம் தேன் சாப்பிட்டேன். அதற்காக நான் சாகவேண்டுமானால், நான் சாகத் தயாராக இருக்கிறேன்.” சவுல் தன் மகனிடம், “நான் சத்தியம் செய்தேன், ஆகையால் நீ சாக வேண்டும்” என்றார். மக்கள் கூச்சலிட்டனர்: “யோனத்தான் இறக்க

மாட்டார்! இன்று நமக்கு வெற்றியைக் கொடுக்க கடவுள் அவரைப் பயன்படுத்தினார். கர்த்தராகிய ஆண்டவர் ஜீவனுள்ளபடி, அவருடைய தலையின் ஒரு முடி கூட தரையில் விழாது, எனவே மக்கள் யோனத்தானின் உயிரைக் காப்பாற்றினர். இத்துடன், போர் முடிந்து, பெலிஸ்தியர் தங்கள் சொந்த பகுதிக்குத் திரும்பினர்.

85 சவுலின் கீழ்ப்படியாமை

1 சாமுவேல் 15

ஒரு நாள் சாமுவேல் கர்த்தரின் அறிவுரைகளுடன் சவுலிடம் சென்றார். “நான் எகிப்திலிருந்து என் மக்களை அழைத்து வந்தபோது அமலேக்கியர்கள் அவர்களைத் தாக்கினார்கள். எனவே, அவர்களுடன் போருக்குச் சென்று அனைத்தையும் அழிக்கவும். அனைத்து மக்களையும் அவர்களின் கால்நடைகள் அனைத்தையும் கொல்லுங்கள். எதனையும் உயிரோடு விடாதே.” எனவே சவுல் தன் படையை எடுத்துக்கொண்டு அமலேக்கியரைத் தாக்கினான். அவர் அவர்களை தோற்கடித்தார், ஆனால் எல்லாவற்றையும் கொல்லவில்லை. சவுலின் ஆட்கள் தங்களுக்காக சிறந்த கால்நடைகளை பராமரித்து வந்தனர். அவர்கள் ராஜாவாகிய ஆகாக்கைக் கைப்பற்றினார்கள், அவனைக் கொல்லவில்லை. கர்த்தர் சாமுவேலிடம், “நான் சவுலை இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவாக்கியதற்காக வருந்துகிறேன். அவன் என்னைப் பின்தொடரவில்லை, நான் சொல்வதைச் செய்வதில்லை. “சாமுவேல் ஆவியில் துக்கமடைந்து, இரவு முழுவதும் பிரார்த்தனை செய்தார். மறுநாள் காலை, அவன் சென்று சவுலைக் கண்டான். தீர்க்கதரிசி மேலே சென்றபோது, ராஜா,

“ஆண்டவர் உங்களை ஆசீர்வதிப்பார். கர்த்தர் என்னிடம் கேட்டதை நான் செய்தேன். “சாமுவேல் அவரைப் பார்த்தார். “அப்படியென்றால் நான் ஏன் ஆடு மற்றும் மாடுகளின் சத்தம் கேட்கிறேன்?” “ஓ, மனிதர்கள் சிறந்த கால்நடைகளைக் காப்பாற்றினர், அதனால் நாங்கள் அவற்றை தேவனுக்கு பலியிடலாம். ஆனால் மீதியை அழித்தோம்.” சாமுவேல், “பேசுவதை நிறுத்து! நீங்கள் செய்ததைப் பற்றி கர்த்தர் என்ன நினைக்கிறார் என்பதை நான் உங்களுக்கு சொல்கிறேன். நீங்கள் தாழ்மையுடன் இருந்தபோது, கர்த்தர் உங்களைத் தம் மக்களுக்குத் தலைவராக்கினார். பிறகு உனக்கு ஒரு வேலை கொடுத்தான். அவர், ‘இந்த மகா பாவமுள்ள மக்களைக் கொல்லுங்கள். எந்த மனிதனையும் மிருகத்தையும் வாழ விடாதே.’ அவன் சொன்னதைச் செய்யாமல் அவனை ஏன் கோப்படுத்தினாய்?” என்று சவுல் சொன்னார், “நான் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்தேன். அவர்களின் அரசனாகிய ஆகாக்கைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் நான் கொன்றேன். பின்னர் நான் இந்த சில விலங்குகளைத் தவிர அனைத்து விலங்குகளையும் கொன்றேன். ஒரு தியாகத்திற்கு சிறந்ததை நாங்கள் வைத்திருந்தோம். சவுல் சாமுவேல் ராஜா, “கர்த்தர் கீழ்ப்படிதலை விட தியாகத்தை விரும்புகிறார் என்று நினைக்கிறீர்களா? இல்லை! தியாகத்தை விட கீழ்ப்படிவது மேலானது. கிளர்ச்சி என்பது தூனியத்தின் பாவம் போன்றது. பிடிவாதம் என்பது சிலைகளை வணங்குவது போல் மோசமானது. நீங்கள் கர்த்தரின் கட்டளையை நிராகரித்தீர்கள். அதனால், உன்னை இஸ்ரவேலின் அரசனாக நிராகரித்து விட்டார்.” சவுல், “நான் பாவம் செய்துவிட்டேன்! நான் கர்த்தருடைய கட்டளையை புறக்கணித்தேன், உங்கள் பேச்சைக் கேட்கவில்லை என்பதை நான் இப்போது தெளிவாகக் காண்கிறேன். நான் மக்களுக்குப் பயந்து, கடவுளைக் காட்டிலும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தேன். என் பாவத்தை மன்னியுங்கள்..” சாமுவேல் திரும்பி, “இல்லை, நான் உன்னுடன் வரமாட்டேன். நீங்கள் தேவனை நிராகரித்தீர். இப்போது அவர் உங்களை ராஜாவாக நிராகரிக்கிறார். “சவுல் சாமுவேலின் அங்கியைப் பிடித்தார், அவர் திரும்பிச் செல்லும்போது அது கிழிந்தது. சாமுவேல் நின்று கிழிப்பைப் பார்த்தான். அவன், “இன்று கர்த்தர் இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்தை உன்னிடமிருந்து பிடுங்கிவிட்டார். உங்களை விட சிறந்த உங்கள் அண்டை வீட்டாருக்கு அவர் அதைக் கொடுத்தார். கர்த்தர் மனிதர்களைப் போல் இல்லை. அவர் மனம் மாறமாட்டார்.” சவுல் கத்தினான், “நான் பாவம் செய்துவிட்டேன்! நான் கேட்பதெல்லாம், மக்கள் முன்னிலையில் என்னை கௌரவிக்க வேண்டும் என்பதுதான். வாருங்கள், என்னுடன் வழிபடுங்கள். தீர்க்கதரிசி, “அமலேக்கியர்களின் ராஜாவாகிய ஆகாக்கை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்” என்று கூறினார், ஆகாக் என்ன எதிர்பார்க்க வேண்டும் என்று தெரியாமல் சாமுவேலுக்கு முன்பாக வந்தான். சாமுவேல் ஒரு வாளை எடுத்து, “நீங்கள் பல பெண்களை குழந்தையில்லாதவர்களாக ஆக்கிவிட்டாய். இப்போது உங்கள் அம்மா குழந்தை இல்லாமல் இருப்பார். தீர்க்கதரிசி ஆகாக்கைக் கொண்டு துண்டு துண்டாக வெட்டினார்.

பின்னர் சாமுவேல் தனது வீட்டிற்குத் திரும்பினார். அவர் உயிருடன் இருக்கும் வரை சவுலை மீண்டும் சந்திக்கவில்லை. இருப்பினும், அவர் தொடர்ந்து அவரைப் பற்றி வருத்தப்பட்டார்.

86 தாவீதை அபிஷேகம் செய்தல்

1 சாமுவேல் 16

இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக இருந்த சவுலை கர்த்தர் எப்படி நிராகரித்தார் என்பதை சாமுவேல் நினைத்துப் பார்க்காமல் இருக்க முடியவில்லை. கர்த்தர் சாமுவேலிடம், “சவுலைப் பற்றி யோசிப்பதை நிறுத்து! அபிஷேகத் தைலத்தை எடுத்துக்கொண்டு பெத்லகேமிலுள்ள ஈசாயின் வீட்டிற்குச் செல். அவனுடைய மகன்களில் ஒருவனை ராஜாவாக்க நான் தேர்ந்தெடுத்திருக்கிறேன்.” சாமுவேல் சொன்னார், “ஆண்டவரே, சவுல் ராஜாவுக்குத் தெரிந்தால் என்னைக் கொன்றுவிடுவார்.” கர்த்தர் சொன்னார், “ஒரு கன்றுக்குட்டியை பெத்லகேமுக்குக் கொண்டுபோய், நீ பலியிட வருகிறாய். இறைவன் உன்னிடம் சேர ஈசாயையும் அவருடைய மகன்களையும் அழைக்கவும். யாரை அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும் என்பதை நான் உங்களுக்குக் காட்டுகிறேன்.” எனவே சாமுவேல் பெத்லகேமுக்குச் சென்றார். நகரத் தலைவர்கள் அவரைக் கண்டு பயந்தார்கள். அவர்கள் அவரைச் சந்தித்து, “நீங்கள் சமாதானமாக வருகிறீர்களா?” தீர்க்கதரிசி, “ஆம், நான் கர்த்தருக்குப் பலியிட வந்திருக்கிறேன். போய் ஈசாயையும் அவனுடைய மகன்களையும் அழைத்து வந்து என்னுடன் சேரச் சொல்லுங்கள்.” அவர்கள் வந்ததும், சாமுவேல் ஈசாயின் மூத்த மகனால் உடனடியாக ஈர்க்கப்பட்டார். “ஆ,” அவர் நினைத்தார், “இவரைத்தான் கர்த்தர் தேர்ந்தெடுப்பார்.” கர்த்தர் சொன்னார், “சாமுவேல், வெளிப்புற தோற்றத்தைப் பார்க்காதே. ஒரு மனிதன் எவ்வளவு உயரமானவன் அல்லது எவ்வளவு வலிமையானவன் என்பது முக்கியமல்ல. நீ பார்க்க முடியாத விஷயங்களை நான் பார்க்கிறேன்.

“ஈசாய் தனது இரண்டாவது மகனை சாமுவேலுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். மீண்டும், அவர் தேவனின் தெரிவு அல்ல. ஈசாய் தனது ஏழு மகன்களை தீர்க்கதரிசிக்கு அறிமுகப்படுத்தினார். அவர் ஒவ்வொருவரையும் சந்தித்தபோது, கர்த்தர் சொன்னார், “இவன் இல்லை.” இறுதியாக, சாமுவேல் ஈசாய்யிடம், “உங்களுக்கு வேறு குழந்தைகள் இல்லையா?” தாவீது என்ற இளைவன் இருக்கிறான். அவன் ஆடுகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறான்.” அதற்கு சாமுவேல் “அவனை அழைத்தனுப்பு. நான் அவனைப் பார்க்கும் வரை உன்னுடன் சாப்பிடமாட்டேன்.” தாவீது அறைக்குள் நுழைந்தவுடனே, சாமுவேல் இளைஞனாக—ஆரோக்கியமாகவும் அழகாகவும் இருப்பதைப் பார்த்தார். கர்த்தர், “இவன்தான். எழுந்து அவருக்கு அபிஷேகம் செய்” என்றார். எனவே சாமுவேல் அவருக்கு எண்ணெய் பூசினார். அதற்குப் பிறகு, தேவ ஆவியானவர் சவுல் ராஜாவை விட்டுப் புறப்பட்டு, தாவீதின் மேல் பலமான விதத்தில் வந்தார். அன்று முதல் சவுல் ராஜா மன உளைச்சலுக்கு ஆளானார். அவருடைய வேலைக்காரர்களுக்கு ஒரு யோசனை தோன்றியது. அவர்கள், “வீணை வாசிக்கும் திறமையுள்ள ஒருவரைக் கண்டுபிடிக்க எங்களுக்கு அனுமதியுங்கள். நீங்கள் மனச்சோர்வடையும்போது அவருடைய இசை உங்களை உற்சாகப்படுத்தும்.” சவுல் ஒப்புக்கொண்டபோது, ஊழியர்களில் ஒருவர், “நான் வீணை வாசிப்பதில் மிகவும் திறமையான ஒரு இளைஞனைப் பற்றி கேள்விப்பட்டேன். அவர் பெத்லகேமைச் சேர்ந்த ஈசாயின் மகன். அவர் வீணையில் சிறந்தவர் என்பதுடன், அவர் ஒரு நல்ல போராளி மற்றும் மக்கள் முன் பேசும் திறன் கொண்டவர். அவரும் கர்த்தரோடு நடக்கிறவர்.” எனவே சவுல் ஈசாயிடம், “ஆடுகளை மேய்க்கிற உன் மகனான தாவீதை என்னிடம் அனுப்பு” என்று சொல்லி அனுப்பினான். எனவே, ஈசாய் தாவீதை சவுலிடம் அனுப்பினார், அத்துடன் ராஜாவுக்கான பரிசுகளையும் அனுப்பினார். சவுல் உடனடியாக அவனால் ஈர்க்கப்பட்டார். தாவீது சவுலின் ஆயுதம் தாங்கியவராக ஆக்கப்பட்டார், ஆனால் ராஜா ஆழ்ந்த மனச்சோர்வுக்குச் செல்லும்போதெல்லாம் அவரும் வீணை வாசித்தார். அவருடைய வீணையின் சத்தம் மன்னரின் உள்ளத்தைத் தணித்து, அவருக்கு அமைதியைத் தந்தது.

87 கோலியாத்

1 சாமுவேல் 17

பெலிஸ்தியர் மீண்டும் இஸ்ரவேலின் மீது படையெடுத்தனர். இரு படைகளும் ஒரு பள்ளத்தாக்கில் ஒன்றையொன்று எதிர்கொண்டன. திடீரென்று ஒரு பெரிய பெலிஸ்தியன் முன்னேறினான். அவன் பெயர் கோலியாத், அவன் 9 அடி, 9 அங்குல உயரம். அவன் கத்தினான், “நீ ஏன் போருக்குத்

தயாராகிறாய்? இதை நாம் இருவர் தீர்த்துக் கொள்வோம். யாரையாவது வெளியே அனுப்புங்கள், நாங்கள் போராடுவோம். உங்கள் மனிதன் என்னைக் கொன்றால், நாங்கள் உங்களுக்கு அடிமைகளாக இருப்போம். ஆனால் நான் உங்கள் மனிதனைக் கொன்றால், நீங்கள் எங்கள் அடிமைகளாகிவிடுவீர்கள். வாருங்கள், யாரையாவது வெளியே அனுப்புங்கள், சண்டையிடுவோம். "அவருடைய சவாலை யாரும் ஏற்கவில்லை, அதனால் அவர் வெளியே வந்து தினமும் காலையிலும் மாலையிலும் இஸ்ரேலைக் சத்தமிடுவான். இது நாற்பது நாட்கள் தொடர்ந்தது. இந்த ராட்சதனை தோற்கடிக்கும் எவருக்கும் சவுல் வெகுமதி அளித்தார். அவன் சொன்னான், "நான் அவனைச் செல்வந்தனாக்குவேன். அவன் என் மகளைத் திருமணம் செய்து கொள்ளலாம்." இது நடந்து கொண்டிருக்கும்போது, ஈசாய் தாவிதிடம், "உன் சகோதரர்களைப் பார்த்து, அவர்களுக்குச் சிறிது உணவு எடுத்துக்கொள். போர் எப்படி நடக்கிறது என்பதை மீண்டும் சொல்." எனவே தாவிது அதிகாலையில் எழுந்து போர் நடக்கும் இடத்திற்குச் சென்றார். போர் அமைப்புகளில் மனிதர்கள் அணிவகுத்து நிற்பதைக் கண்டார். அங்கிருந்த உணவு பாதுகாவலரிடம் உணவைக் கொடுத்துவிட்டு என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க ஓடினார். திடீரென, கோலியாத் தனது சவாலை விடுக்க ஆரம்பித்தார். "வாருங்கள். யாரையாவது வெளியே அனுப்புங்கள், மனிதனுக்கு மனிதனாக போராடுவோம். வெற்றியாளர் அனைத்தையும் எடுத்துக்கொள்கிறார். அனைவரும் பின்வாங்கினர். டேவிட் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் சொன்னார், "இந்த தேவபக்தியற்ற பெலிஸ்தியன் யாரென்று நினைக்கிறான்? அவன் உயிருள்ள கர்த்தரின் படைகளை மீறுகிறான். "தாவிதின் மூத்த சகோதரர் கோபமடைந்தார். "ஏன் இங்கே இருக்கிறாய்? உன் ஆடுகளிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். போர் மனிதர்களுக்கானது. " டேவிட் அவருக்கு பதிலளித்தார். "நான் எந்தத் தவறும் செய்யவில்லை. ஒரு கேள்வி கேட்டான். "இந்த தேவபக்தியற்ற பெலிஸ்தியன் தன்னை யார் என்று நினைக்கிறான்?" என்று தாவிதின் கேள்வியைக் கேட்ட சவுல் அவனை வரவழைத்தார். தாவிது, "இந்தப் பெலிஸ்தனைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. நான் அவனுடன் போரிடுவேன்" என்றார். அரசர், "அவர் ஒரு போர்வீரன் - அனுபவம் வாய்ந்த போராளி. நீ இளமையாக இருக்கிறாய், எந்த அனுபவமும் இல்லாமல் இருக்கிறாய்." டேவிட், "நான் என் தந்தையின் ஆடுகளைப் பார்க்கிறேன். ஒவ்வொரு முறையும் ஒரு கரடி அல்லது சிங்கம் வந்து ஆட்டுக்குட்டியை எடுக்க முயற்சிக்கும் போது, நான் மிருகத்தைப் பிடித்துக் கொன்றேன். கர்த்தர் தாவிது எப்போதும் என்னுடன் இருந்து எனக்கு வெற்றியைக் கொடுத்தார். இந்த தேவபக்தியற்ற பெலிஸ்தியன் மற்றொரு சிங்கம் அல்லது கரடி. கர்த்தர் அவரை எனக்குக் கொடுப்பார். "சவுல், "போ, கர்த்தர் உன்னுடனே இருப்பார்" என்று சொல்லி, தாவிதிடம் தன் கவச ஆடையைக் கொடுத்தான், ஆனால் அது மிகவும் கனமாக இருந்ததால் அவனால் நடக்க முடியவில்லை. அவர், "என்னால் இவற்றை அணிய முடியாது. அவர்கள் என்னைத் தடுத்து நிறுத்துவார்கள். "தாவிது தனது மேய்ப்பனின் தடியையும் ஒரு கவணையும் பெற்றார். அவர் ஓடையில் இறங்கி ஐந்து வழுவழுப்பான பாறை கற்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவற்றை மேய்ப்பனின் பையில் வைத்தார். பிறகு அவன் ராட்சசனை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான். தாவிது வருவதை கோலியாத் பார்த்தான். அவர் கத்தினார், "நீங்கள் குச்சிகளுடன் என்னிடம் வருவதற்கு நான் நாயா? வா, உன் மாம்சத்தை பறவைகளுக்குக் கொடுப்பேன்." தாவிது மீண்டும் கத்தினான், "நீ வாளுடனும் ஈட்டியுடனும் என்னிடம் வருகிறாய், ஆனால் நான் கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே உன்னிடம் வருகிறேன். நீ அவரை அவமதித்துவிட்டாய். எனவே நான் உன் தலையை வெட்டி உனது உடலைப் பறவைகளுக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன். இந்தப் போர் கர்த்தருடையது, அவர் உன்னை எனக்குக் கொடுத்திருக்கிறார். "கோலியாத் தாவிதை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தான், ஆனால் தாவிது ராட்சதனை நோக்கி ஓடினான். அவர் தனது மேய்ப்பனின் பையை நீட்டி, ஒரு பாறை கல்லை தனது கவணில் வைத்தார். கொடிய துல்லியத்துடன், பாறைக்கல் கோலியாத்தின் மீது மோதி, அவரது நெற்றியில் மூழ்கியது. அவன் முன்னோக்கி தரையில் விழுந்தான். டேவிட் ஓடி வந்து, கோலியாத்தின் வாளை எடுத்து, அந்த ராட்சசனின் தலையை வெட்டினான். இதைப் பார்த்த இரு படைகளும் அதிர்ச்சியடைந்தன. பெலிஸ்தர்கள் திரும்பி ஓடினர். இஸ்ரவேலர்கள் வெற்றி முழக்கமிட்டு அவர்களைத் துரத்தினார்கள். பல பெலிஸ்தியர்கள் அன்று இறந்தார்கள். சவுல் தன் தளபதியான அப்னேரிடம், "அந்த இளைஞன் யார்?" "எனக்குத் தெரியாது" என்று கேட்டான். "சவுல் தாவிதை வரவழைத்தார். அவன் வந்து அரசன் முன் ராட்சத தலையுடன் நின்றான். சவுல், "நீ யார்? உன் தந்தை யார்?" தாவிது, "நான் பெத்லகேமின் ஈசாயின் மகன்" என்றார். சவுல் தாவிதை வீட்டிற்குத்

திரும்ப அனுமதிக்கவில்லை, ஆனால் அவரை இராணுவத் தளபதியாக்கினார். தாவீது சவுல் செய்ய வேண்டிய எல்லாவற்றிலும் வெற்றி பெற்றார்.

88 தாவீது ஒரு மனைவியைப் பெறுகிறார்

1 சாமுவேல் 18

கோலியாத்தின் மரணத்திற்குப் பிறகு, சவுலின் மகன் யோனத்தான் தாவீதின் நெருங்கிய நண்பரானார். இந்த இரண்டு ஆண்களுக்கும் இடையே இருந்த காதல் அளப்பரியது. ஜொனாதன் தாவீதுக்கு போர்க்களத்தில் போரிடத் தேவையான அனைத்தையும் கொடுத்தான், மேலும் ராஜாவின் அரசவையில் வேலை செய்வதற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கொடுத்தான். டேவிட் இராணுவத்தில் தளபதியாக வெற்றி பெற்றார். எல்லா மக்களும் அவரைப் போற்றினர், அவருடைய ஆட்கள் அவருக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர். ஒரு நாள் சவுலும் அவனது படையும் போரிட்டு வந்தபோது, பல்வேறு நகரங்களில் இருந்து பெண்கள் ஆடலும் பாடியும் அவர்களை வரவேற்றனர். அவர்களின் பாடல், “சவுல் ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொன்றார். தாவீது பதினாயிரம் பேர்களைக் கொன்றுவிட்டார்.” இது சவுலைக் கோபப்படுத்தியது! அவர், “அவர்கள் சொல்வதைக் கேளுங்கள். என்னை விட அவருக்கு அதிக கடன் கொடுக்கிறார்கள். அடுத்து என்ன செய்வார்கள்? அவருக்கு ராஜ்யத்தைக் கொடுங்கள்?” அன்று முதல், சவுல் தாவீதின் மீது மேலும் மேலும் பொறாமை கொண்டான். அடுத்த நாள், தேவன் ஒரு தீய ஆவி சவுலைக் கட்டுப்படுத்த அனுமதித்தார். ராஜா இந்த மனநிலையில் இருந்தபோது அவரது வீணையை வாசிப்பது டேவிட்டின் வேலையாக இருந்தது. தாவீது விளையாடியபோது, சவுல் தனக்குள் சொல்லிக்கொண்டான், “இதை இப்போதே முடித்துக் கொள்கிறேன். நான் அவனைச் சுவரில் கட்டிவைப்பேன்.” நேரம் சரியாக வந்ததும், ஒரு ஈட்டியை எடுத்து டேவிட் மீது எறிந்தார். டேவிட் சரியான நேரத்தில் அதைத் தவிர்த்துவிட்டு, வீணையை வாசித்துக் கொண்டே இருந்தான். சவுல் காத்திருந்தார், மீண்டும் ஒரு முறை சரியான நேரம் வந்ததும், மற்றொரு ஈட்டியைப் பிடித்து தாவீதின் மீது எறிந்தார். மீண்டும் தாவீது அதை சரியான நேரத்தில் தடுத்தார். அதன் மூலம், டேவிட் ஆண்டவரின் ஆவி தன்னை விட்டு வெளியேறி இப்போது தாவீதிடம் இருப்பதை சவுல் உணர்ந்தார். ராஜாவின் கோபம் பயமாக மாறியது. 1,000 வீரர்களுக்கு தாவீதை தலைமை தாங்கி போருக்கு அனுப்பினார். டேவிட் அவர் வழிநடத்திய ஒவ்வொரு பிரச்சாரத்திலும் வெற்றி பெற்றார். இது மக்கள் அவர்மீது கொண்டிருந்த அன்பை அதிகப்படுத்தியது, ஆனால் சவுலை மேலும் பயமுறுத்தியது. ராஜாவின் மகள்களில் ஒருவரான மீகாள் தாவீதை நேசித்தாள். இதை அறிந்த சவுலுக்கு ஒரு யோசனை வந்தது. பெலிஸ்தர்கள் தாவீதைக் கொல்லும் திட்டத்தைப் பற்றி அவர் நினைத்தார். ராஜா தன் வேலையாட்களை தாவீதிடம் சென்று, “ராஜாவுக்கு உன்னை மிகவும் பிடிக்கும், நீ அவனுடைய மருமகனாக ஆவதற்கு அவர் தயாராக இருக்கிறார்” என்று கூறச் சொன்னார்.

இதைக் கேட்ட தாவீது, “நான் பணக்காரன் அல்ல. ராஜாவின் மகளுக்காக என்னால் எதையும் கொடுக்க முடியாது.” “ஓ, நீங்கள் அவருக்கு பணம் கொடுப்பதை ராஜா விரும்பவில்லை. அவன் விரும்புவது அவன் எதிரிகளை நீ பழிவாங்க வேண்டும் என்பதுதான். நீங்கள் 100 பெலிஸ்தியர்களைக் கொண்டு, அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்பதற்கான ஆதாரத்தைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்.” இந்த விதிமுறைகளால் டேவிட் மகிழ்ச்சியடைந்தார். அதனால் அவனும் அவனுடைய ஆட்களும் வெளியே சென்று 200 பெலிஸ்தியர்களைக் கொண்டு, அவர்கள் இறந்துவிட்டார்கள் என்பதற்கான ஆதாரத்தை சவுலிடம் எடுத்துச் சென்றார்கள். சவுலுக்கு தன் மகள் மீகாளை தாவீதுக்கு கொடுப்பதை தவிர வேறு வழியில்லை. இப்போது சவுல் தாவீதை தன் எதிரியாக கருதினான். இருப்பினும், தாவீது போருக்குச் செல்லும் ஒவ்வொரு முறையும் கர்த்தர் வெற்றியைக் கொடுத்தார். அவர் மற்ற இராணுவ அதிகாரிகளை விட வெற்றிகரமானவர் மற்றும் அவரது பெயர் மேலும் மேலும் பிரபலமடைந்தது.

89 தாவீதைக் காத்தல்

1 சாமுவேல் 19

சவுல் தாவீதைக் கொல்ல விரும்பினார். எனவே, அவரைக் கண்டுபிடித்து அவரைக் கொல்லுமாறு அவர் தனது ஊழியர்களிடமும் யோனத்தனிடமும் கூறினார். யோனத்தான் விரைந்து வந்து தாவீதிடம், “போய் ஒளிந்துகொள். நான் என் தந்தையிடம் பேசி, அவருடன் நியாயப்படுத்த முடியுமா என்று பார்ப்பேன். நான் வெற்றி பெற்றால் உங்களுக்குத் தெரியப்படுத்துகிறேன்.” ஜோனத்தன் தன் தந்தையிடம் பேசி, தாவீது ஒரு விசுவாசமான வேலைக்காரன் என்றும் ராஜாவுக்கு எந்தத் தீங்கும் செய்ய மாட்டான் என்றும் சொன்னார். சவுல் தன் மகனுக்குச் செவிசாய்த்து, தாவீதை வாழ வைப்பதாக உறுதியளித்தார். அதனால் தாவீது ராஜாவின் அரண்மனைகளுக்குத் திரும்பிச் சென்று அவருக்குச் சேவை செய்தார். மீண்டும் ஒருமுறை பெலிஸ்தியர்களுடன் போர் மூண்டது, தாவீது அவர்களுக்கு எதிராக இராணுவத்தை வெற்றிபெறச் செய்தார். மீண்டும் ஒரு தீய ஆவி அரசனுக்குள் நுழைய ஆண்டவர் அனுமதித்தார். தாவீது வீணை வாசிக்கையில், சவுல் ஈட்டியைப் பிடித்து அவர் மீது எறிந்தார். அவன் வழியிலிருந்து குதித்து அறையை விட்டு ஓடினான். சவுல் தன் காவலாளிகளை அழைத்து, காலையில் தாவீதின் வீட்டிற்குச் சென்று அவனைக் கொல்லச் சொன்னான். இதைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட மைக்கல் தனது கணவரை எச்சரித்தார். “இன்றிரவு நீ கிளம்ப வேண்டும். உன்னைக் கொல்ல அவர்கள் காலையில் இங்கு வருவார்கள். ”அவன் ஜன்னலுக்கு வெளியே சென்றான், அவன் அவனை தரையில் இறக்க உதவினான். அவன் அவனது படுக்கையில் ஒரு படத்தை வைத்து அதன் மேல் ஆட்டின் முடியை போட்டான். பிறகு போர்வையால் மூடிக்கொண்டான். காலையில், அவன் காவலர்களிடம், “அவர் படுக்கையில் இருக்கிறார்” என்று சொன்னான், அவர்கள் சென்று ராஜாவிடம் சொன்னார்கள். அவன், “போ! டேவிட் அதில் டேவிட் இருக்கும் படுக்கையை என்னிடம் கொண்டு வா, நானே அவனைக் கொன்றுவிடுவேன்.” அவர்கள் படுக்கைக்குச் சென்றபோது, ஆட்டின் முடியுடன் கூடிய உருவத்தைக் கண்டார்கள். சவுல் மீகாலிடம் கத்தினார். “என்னிடம் பொய் சொல்லிவிட்டு என் எதிரியை எப்படி தப்பிக்க விடுவீர்கள்?” அவன் சொன்னான், “அவர் என்னை கட்டாயப்படுத்தினார். இல்லாவிட்டால் என்னைக் கொன்றுவிடுவேன் என்று அவன் சொன்னான்.” டேவிட் சாமுவேலிடம் சென்று நடந்ததையெல்லாம் சொன்னான். தாவீது சாமுவேலுடன் இருப்பதை சவுல் கண்டுபிடித்தார், எனவே அவரை அழைத்துச் செல்ல காவலர்களை அனுப்பினார். அவர்கள் அங்கு சென்றபோது, சாமுவேல் சில தீர்க்கதரிசிகளுடன் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார்கள். திடீரென்று காவலர்கள் உட்கார்ந்து தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள்.

சவுல் இதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டார், மேலும் காவலர்களை அனுப்பினார். அவர்களுக்கும் அதேதான் நடந்தது. உட்கார்ந்து தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல ஆரம்பித்தார்கள். எனவே சவுல் மூன்றாவது காவலர்களை அனுப்பினார், அவர்கள் மீண்டும் அமர்ந்து தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல ஆரம்பித்தனர். கடைசியாக சவுல் தானே சென்றார். அவர் அவர்கள் இருக்கும் இடத்தை நெருங்கியதும், கடவுளின் ஆவி அவர் மீது வந்தது, அவர் நடந்து செல்லும்போது தீர்க்கதரிசனம் சொல்ல ஆரம்பித்தார். அவர் வீட்டிற்குள் நுழைந்ததும், ராஜா தீர்க்கதரிசனம் சொன்னபடி தனது ஆடைகளை கழற்றினார். பின்னர் அவர் சரிந்து, அன்று முழுவதும், இரவு முழுவதும் நிர்வாணமாக கிடந்தார்.

90 மூன்று அம்புகள்

1 சாமுவேல் 20

தாவீது, “யோனத்தான், உன் தந்தை ஏன் என்னைக் கொல்லப் பார்க்கிறார்? நான் என்ன செய்தேன்?” அவன் சொன்னான், “அரசன் உன்னைக் கொல்ல விரும்பவில்லை. அவர் செய்தால் அது பற்றி எனக்கு தெரியும். அவர் என்னிடம் எதையும் மறைக்க மாட்டார். ” டேவிட் கூறினார், “கடவுள் ஒருவர் இருப்பது போல், நீங்கள் உயிருடன் இருப்பது போல், உங்கள் தந்தை என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறார். நாங்கள் சிறந்த நண்பர்கள் என்று அவருக்குத் தெரியும் என்பதால் அவர் உங்களிடம் சொல்லவில்லை.” யோனத்தான், “நான் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறீர்கள்? பெயரைச் சொல்லுங்கள், நான் அதைச் செய்கிறேன்.” டேவிட், “நானே, நான் செல்லத் திட்டமிடப்பட்டிருக்கிறேன். ராஜாவுடன் மூன்று நாள் விருந்துக்கு. நான் அங்கு இல்லை என்று தெரிந்தால், பெதலகேமுக்கு ஆண்டு பலியாகச் செல்ல நீங்கள் எனக்கு அனுமதி அளித்தீர்கள் என்று அவரிடம் சொல்லுங்கள். என்னுடைய முழு குலத்தையும் உள்ளடக்கியதால் நான் அங்கு இருப்பது முக்கியம் என்று அவரிடம் சொல்லுங்கள். ”உங்கள் தந்தை அந்த பதிலை ஏற்றுக்கொண்டால், எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது என்பதை நாங்கள்

அறிவோம், அவர் என்னை வெறுக்கவில்லை. ஆனால் அவர் கோபமடைந்தால், அவர் என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறார் என்பது எங்கள் இருவருக்கும் தெளிவாகத் தெரியும். "யோனத்தான், அவர் என்னை வெறுக்க நல்ல காரணம் இருப்பதாக நீங்கள் கண்டறிந்தால், பிறகு வாருங்கள் ... என்னை நீங்களே கொன்று விடுங்கள்." ஜோனாதன் கூறினார். "நான் போய் என் அப்பா உன்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார் என்பதைத் தெரிந்துகொள்வேன். நீங்கள் சொல்வது சரியென்றால், அவர் உங்களைக் கொல்ல விரும்பினால், நான் உங்களை நிம்மதியாக அனுப்புவேன். ஆனால் நினைவில் கொள்ளுங்கள், நாங்கள் கர்த்தருக்கு முன்பாக ஒருவருக்கொருவர் சத்தியம் செய்தோம். நான் இறந்து கடவுள் உங்களை ஆசீர்வதித்தால், என் குடும்பத்தை கவனித்துக் கொள்ளுங்கள். என் குடும்பத்தை உங்கள் சொந்தம் போல் நேசிக்கவும். "இதோ என் திட்டம். வயலில் உள்ள பெரிய பாறைக்கு அருகில் ஒளிந்து கொள்ளுங்கள். என் தந்தை உன்னைப் பற்றி என்ன நினைக்கிறார் என்பதை நான் கண்டுபிடிப்பேன். பிறகு நான் இங்கு வந்து பாறையை நோக்கி மூன்று அம்புகளை எய்வேன். நான் அவர்களை அழைத்து வர என் வேலைக்காரனை அனுப்புகிறேன். அவர் செல்லும்போது, நான் அவரிடம் ஏதாவது கத்துவேன். 'அவர்கள் பாறையின் இந்தப் பக்கம் இருக்கிறார்கள்' என்று நான் சொன்னால், எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது, நீங்கள் திரும்பி வரலாம் என்பதற்கான உங்கள் அடையாளம் அது. டேவிட் "ஆனால், 'அவர்கள் பாறையின் மறுபுறத்தில் இருக்கிறார்கள்' என்று நான் கத்தினால், என் தந்தை உன்னைக் கொல்ல முயற்சிக்கிறார், ஏனென்றால் நீங்கள் உயிருக்கு ஓட வேண்டும் என்பதற்கான அறிகுறியாகும்." விருந்தின் முதல் நாளில், சவுல் டேவிட் அவன் இடத்தில் இல்லை என்பதை கவனித்தான், ஆனால் அவன் எதுவும் பேசவில்லை. இரண்டாம் நாளில், சவுல் யோனத்தானை நோக்கி, "அந்த ஈசாயின் மகன் எங்கே? அவர் இதுவரை இரண்டு நாட்களையும் தவறவிட்டார்." "ஓ, நான் பெதலகேம் செல்ல அவருக்கு அனுமதி கொடுத்தேன். அவரது குடும்பம் ஆண்டுதோறும் ஒரு பெரிய தியாகத்தை நடத்துகிறது, அவருடைய சகோதரர்கள் அவர் இருக்க வேண்டும் என்று வற்புறுத்தினார்கள். "சவுல் தனது மகனைக் கத்தினான். "விபச்சாரியின் மகனே! நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் அவருடைய பக்கம் செல்கிறீர்கள். அவர் உங்கள் ராஜ்யத்தை பறிக்கப் போகிறார் என்பதை நீங்கள் உணரவில்லையா? நீங்கள் எங்கள் குடும்பத்திற்கு அவமானம். இப்போது போய் அவனை அழைத்து வந்து இங்கே கொண்டு வா, அதனால் நான் அவனைக் கொன்றுவிடுவேன்." ஜோனாதன் மீண்டும் கத்தினான். "அவன் என்ன செய்தான்? நீ ஏன் அவனைக் கொல்ல விரும்புகிறாய்?" சவுல் ஒரு ஈட்டியைப் பிடித்து தன் மகன் மீது வீசினான். ஜோனாதன் மேசையிலிருந்து எழுந்து வெளியேறினான். தந்தையை நினைத்து வெட்கப்பட்டு ஒரு நாள் முழுவதும் சாப்பிடாமல் இருந்தான். காலையில் வேலைக்காரனுடன் வயலுக்குச் சென்றான். பாறைக்கு அப்பால் மூன்று அம்புகளை எய்தினான். வேலைக்காரன் அவர்களைப் பெற வெளியே ஓடியபோது, ஜோனாதன் கத்தினான், "அவர்கள் அந்த பாறையின் மறுபுறத்தில் இருக்கிறார்கள். நீங்கள் விரைந்து செல்ல வேண்டும். எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் போ." வேலைக்காரன் அம்புகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றைத் திரும்பக் கொண்டு வந்தான். ஜோனாதன் அவனிடம் உபகரணங்களை எடுத்துக்கொண்டு ஊருக்குத் திரும்பிப் போகச் சொன்னான். அவன் போன பிறகு டேவிட் தலைமறைவாகி வெளியே வந்தான். இரண்டு பேரும் கட்டிப்பிடித்து அழுதார்கள்.

யோனத்தான், "நீங்கள் சொல்வது சரிதான். என் தந்தை உன்னைக் கொல்லத் தீர்மானித்திருக்கிறார். போ. ஆனால் உங்கள் குழந்தைகளுக்கும் என் குழந்தைகளுக்கும் இடையே நாங்கள் செய்த உறுதிமொழியை நினைவில் கொள்ளுங்கள். அதனுடன், தாவீது வெளியேறினார், யோனத்தான் நகரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றார்.

91 சவுலிடமிருந்து ஓடுதல்

1 சாமுவேல் 21 – 22

தாவீது சவுலிடம் இருந்து அவருக்கு உதவ சில ஆட்களுடன் தப்பினார். அவர்கள் கடவுளின் பேழையின் பொறுப்பாளராக இருந்த அகிமெலேக்கிடம் சென்றார்கள். பாதிரியார், "ஏன் இங்கு வந்தாய்?" "ராஜா என்னை ஒரு சிறப்புப் பணிக்கு அனுப்பினார். நான் எங்கு செல்கிறேன் என்பதை யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம் என்று கூறினார். எங்களிடம் சாப்பிட எதுவும் இல்லை என்று நான் வேகமாக கிளம்பினேன். தயவுசெய்து எங்களுக்கு கொஞ்சம் ரொட்டி கொடுங்கள். "அகிமெலேக், "எங்களிடம் உள்ள ஒரே ரொட்டி பரிசுத்த ஸ்தலத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்ட பழைய காட்சி ரொட்டி

மட்டுமே. பூசாரிகள் மட்டுமே அதை சாப்பிட அனுமதிக்கப்படுகிறார்கள். "இது அவர்கள் பலிபீடத்தில் புதிய ரொட்டியை வைத்தபோது எடுத்த பழைய ரொட்டி. பாதிரியார் கூறினார், "உன் ஆட்கள் கர்த்தருக்கு முன்பாக தங்களைத் தூய்மையாக வைத்திருந்தால் மட்டுமே பழைய ரொட்டியை நீங்கள் சாப்பிட முடியும் என்று நினைக்கிறேன்." தாவீது கூறினார், "நாங்கள் அனைவரும் ராஜாவுக்காக ஒரு பணியில் இருக்கிறோம், நிச்சயமாக நாங்கள் அனைவரும் இருக்கிறோம். கர்த்தருடைய சந்நிதியில் நம்மைப் பரிசுத்தமாகக் காத்துக்கொண்டோம்." எனவே அகிமெலேக் பழைய அப்பத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தான். ஏதோமியனான டோக் இதையெல்லாம் பார்த்ததை தாவீது கவனித்தார். அவர் சவுலின் பிரதான மேய்ப்பராக இருந்தார். தாவீது அகிமெலேக்கிடம், "நான் என் ஆயுதங்களைக் கொண்டுவர மறந்துவிட்டேன். நான் பயன்படுத்தக்கூடிய ஈட்டி அல்லது வாள் உங்களிடம் உள்ளதா?" "என்னிடம் உள்ள ஒரே வாள் கோலியாத்திடமிருந்து நீங்கள் எடுத்த வாள்தான். நீங்கள் அதை திரும்பப் பெறலாம். என்னிடம் இருப்பது அவ்வளவுதான். "தாவீது வாளை எடுத்து சவுலிடமிருந்து தப்பியோடினான். அவர் பெலிஸ்தியர்களின் நகரமான காத்துக்குப் போனார். அங்கே, அவர் சவுலின் எல்லைக்கு வெளியே இருப்பார். ஆனால் மக்கள் பெலிஸ்தரின் ராஜாவிடம், "இவர் தாவீதைப் பற்றிப் பாடுகிறார்கள்: 'சவுல் ஆயிரம் பேரைக் கொன்றார், ஆனால் தாவீது பல்லாயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொன்றார். அன்றைய மக்கள் பைத்தியம் பிடித்தவர்களைத் துன்புறுத்தவில்லை. ஏனென்றால் தீய ஆவி உள்ளே இருக்குமோ என்று பயந்தார்கள். டேவிட் கீழே விழுந்து வீட்டு வாசலில் நகக்க ஆரம்பித்தான். அவன் தாடியில் எச்சில் வழிந்தது. இதைக் கண்ட அரசன், "இவன் பைத்தியக்காரன். அவனை இங்கிருந்து வெளியேற்று!" என்று தாவீது காத்தை விட்டு ஒரு குகையில் ஒளிந்து கொண்டான். அவனுடைய சகோதரர்கள் சவுலிடமிருந்து பாதுகாப்பாக இருப்பதற்காகத் தங்கள் உறவினர்கள் அனைவரையும் அவரிடம் அழைத்து வந்தனர். தாவீது தனது பெற்றோரை மோவாப் நாட்டுக்கு அழைத்துச் சென்று, அங்குள்ள அரசரின் பாதுகாப்பில் அவர்களை விட்டுச் சென்றார்.விரைவில் தாவீதுடன் சேர ஆட்கள் வரத் தொடங்கினர். இவர்கள் ஒருவித சிக்கலில் அல்லது கடனில் மூழ்கிய ஆண்கள். இறுதியாக தாவீதைச் சுற்றி 400 பேர் திரண்டனர், அவர் அவர்களுக்குத் தலைவரானார். இதற்கிடையில், ஏதோமியனான டோக் சவுலிடம் சென்று, "அகிமெலேக் தாவீதுக்கு உணவும் கோலியாத்தின் வாளும் கொடுத்ததைக் கண்டேன்" என்று கூறினான். அவருடன் இருந்த பாதிரியார்கள். "ஏன் இந்த ஈசாயின் மகனுக்கு உதவி செய்தாய்? அவர் என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். "அகிமெலேக் கூறினார், "அவர் உங்கள் உண்மையுள்ள வேலைக்காரன் என்று நான் நினைத்தேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவர் உங்கள் மருமகன். உங்களுக்கிடையே பிரச்சனை இருப்பது எனக்குத் தெரியாது." சவுல் தன் காவலர்களிடம் திரும்பினான். "இந்த மனிதர்களை, அனைவரையும் கொல்லுங்கள். அவர்கள் தாவீதின் பக்கம் இருக்கிறார்கள்." காவலர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் கர்த்தருடைய ஆசாரியனைக் கொல்லப் போகாததால் அவர்கள் நகரவில்லை. சவுல் ஏதோமியனாகிய டோக்கிடம் திரும்பினார். "இந்த ஆண்கள் அனைவரையும் மற்றும் அவர்களுக்கு சொந்தமான அனைத்தையும் கொல்லுங்கள்." எனவே, டோக் அனைத்து பாதிரியார்களையும், அவர்களது மனைவிகளையும், குழந்தைகளையும், அவர்களது கால்நடைகளையும் கொன்றார். அகிமெலேக்கின் ஒரு மகன் மட்டுமே தப்பிக்க முடிந்தது. ஓடிப்போய் டேவிட்டிடம் நடந்ததையெல்லாம் சொன்னான்.

92 சவுலின் அங்கியின் மூலை

1 சாமுவேல் 24

சவுல் தாவீதை இடம் விட்டு இடம் துரத்த ஆரம்பித்தான். ஒரு கட்டத்தில், அவர்கள் ஒரு பெரிய பாறை உருவாக்கத்திற்கு வந்தனர். தாவீதும் அவனுடைய ஆட்களும் ஒருபுறமும், சவுலின் படை மறுபுறமும் இருந்தனர். சவுல் சிறிது தூரம் சென்றிருந்தால், அவன் தாவீதைப் பார்த்து அவனைப் பெற்றுக்கொள்ள முடியும். அப்போதுதான் ஒரு தூதர் சவுலிடம் சென்று, "சீக்கிரம்! நீங்கள் திரும்பி வர வேண்டும். பெலிஸ்தியர் எங்கள் தேசத்தின் மீது படையெடுத்துவிட்டார்கள்!" எனவே, பெலிஸ்தியர்களிடமிருந்து

நாட்டைக் காப்பாற்ற சவுல் பின்வாங்க வேண்டியிருந்தது. அதன் பிறகு, அந்த பாறை உருவாக்கம் "தப்பிக்கப்படும் பாறை" என்று அழைக்கப்பட்டது. டேவிட் தனது ஆட்களை எங்கெடியின் பள்ளத்தாக்குகளுக்கு நகர்த்தினார். சவுல் பெலிஸ்தியரோடு போர் செய்தபின், தாவீது என்கெதியில் இருப்பதைக் கேள்விப்பட்டான். அவர் தனது சிறந்த வீரர்களில் 3,000 பேரைத் தேர்ந்தெடுத்து, அவர்களை என்கெதிக்கு அழைத்துச் சென்றார். வழியில், சவுல் நின்று, தன்னைத் தானே ஆசுவாசப்படுத்த ஒரு குகைக்குள் சென்றார். தாவீதும் அவனது படையும் அந்தக் குகையின் பின்புறத்தில் இருப்பது அவனுக்குத் தெரியாது. கர்த்தர் சவுலை தாவீதுக்குக் கொடுத்ததைக் கண்டு அவருடைய ஆட்கள் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள். அவர்கள் கிசுகிசுத்தார்கள், "அவரைக் கொல்லுங்கள்!" அதற்கு பதிலாக, தாவீது அமைதியாக நெருங்கி வந்து சவுலின் அங்கியின் மூலையைத் துண்டித்தான். உடனடியாக, அவர் இதைச் செய்ததற்காக குற்ற உணர்ச்சியை உணர்ந்தார். அவன் தன் ஆட்களிடம், "நான் சொல்வதைக் கேள். தேவன் சவுலை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தார், என் சுண்டு விரல் கூட அவனை காயப்படுத்தாது. சவுல் குகையை விட்டு நிம்மதியாக வெளியேறும்படி அவன் தன் ஆட்களைத் தடுத்து நிறுத்தினான். ராஜா போய்க்கொண்டிருந்தபோது, தாவீது டேவிட் வெளியே வந்து, "என் ஆண்டவரே, ராஜா" என்று கத்தினார். சவுல் நின்று திரும்பிப் பார்த்தபோது, தாவீது தலைவணங்கினார். அவன், "யாரைக் கேட்கிறாய்? நான் உன்னை காயப்படுத்த வேண்டும் என்று யார் சொன்னது? உங்கள் மேலங்கியின் மூலையைப் பாருங்கள். நான் அதை என் கையில் வைத்திருப்பதால் அது காணவில்லை. நீ இந்தக் குகைக்குள் வந்ததும் கடவுள் உன் உயிரைக் கொடுத்தார். என் ஆட்கள் உன்னைக் கொல்லச் சொன்னார்கள், ஆனால் நீ என் அரசன் என்பதால் நான் செய்யவில்லை. நீங்கள் கர்த்தரால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர், நான் உங்களை ஒருபோதும் காயப்படுத்த மாட்டேன். "நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். நான் உனக்கு எதிராக பாவம் செய்யவில்லை. இன்னும் நீ என்னைக் கொல்லப் பார்க்கிறாய். நமக்கிடையில் நியாயந்தீர்க்கும்படி நான் கர்த்தரைக் கேட்கிறேன், அவர் விஷயங்களைச் சரிசெய்வார் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் உன்னை ஒருபோதும் காயப்படுத்த மாட்டேன். " இதைக் கேட்ட சவுல், உடைந்து அழுதார். அவர் கூறினார், "ஓ என் மகனே டேவிட், நீ என்னை விட நேர்மையானவன். நான் உனக்குச் செய்த எல்லாத் தீமைகளுக்கும் நீ நல்லதை மட்டுமே திருப்பித் தந்தாய். கர்த்தர் என்னை உங்களுக்குக் கொடுத்தார், நீங்கள் என்னைக் கொல்லாமல் இருப்பது எப்படி? அப்படிப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றி யார் கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள்?" அது உண்மை என்று இப்போது எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் இஸ்ரவேலின் மீது ராஜாவாக இருப்பீர்கள். ஓ டேவிட், என் மகனே, கர்த்தர் மீது சத்தியம் செய். நீ அரசனாக இருக்கும் போது, என் சந்ததியைக் கொல்லாதே. எங்கள் கோத்திரத்திலிருந்து என் தந்தையின் பெயரை நீக்கிவிடாதீர்கள்." எனவே தாவீது சவுலுக்கு அந்த சபதம் செய்தார். அரசன் தன் ஆட்களை அழைத்துக் கொண்டு வீடு திரும்பினான். தாவீது தன் ஆட்களை அரண்மனைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அதே நேரத்தில், சாமுவேல் தீர்க்கதரிசி இறந்தார், இஸ்ரவேலிலுள்ள அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்காக துக்கம் அனுசரித்தனர்.

93 அபிகாயில்

1 சாமுவேல் 25

தாவீதும் அவனுடைய ஆட்களும் அதே பகுதியில் காலேபின் வம்சத்தானாகிய நாபால் என்னும் பணக்கார மேய்ப்பனாக வாழ்ந்தனர். அவர் மோசமானவராகவும் கடுமையானவராகவும் அறியப்பட்டார், ஆனால் அவருக்கு ஒரு அழகான மனைவி இருந்தார், அவர் மற்றவர்களுடன் எவ்வாறு நடந்துகொள்கிறார் என்பதில் மிகவும் நடைமுறையில் இருந்தார். அவள் பெயர் அபிகாயில். அப்பகுதியில் தாவீதின் இராணுவம் இருப்பது நாபாலுக்கு பெரும் நன்மையாக இருந்தது, ஏனென்றால் வெளிநாட்டு ரவுடிகள் வந்து அவனது மந்தைகளில் இருந்து திருடவில்லை. ஆனாலும், நாபால் தாவீதையும் அவனுடைய ஆட்களையும் வருடாந்தர செம்மறியாடு வெட்டும் விருந்துக்கு அழைக்கவில்லை. எனவே தாவீது 10 இளைஞர்களை ஒரு செய்தியுடன் அனுப்பினார். "உங்களுக்கும் உங்களுக்கும் அமைதி. நான் உங்களை என் சொந்த தந்தையாக மதிக்கிறேன்.

நாங்கள் இந்தப் பகுதியில் வாழ்ந்த காலம் முழுவதும் உங்கள் மந்தைகளைப் பாதுகாத்தோம் என்று உங்கள் மேய்ப்பர்கள் சொல்வார்கள். நாங்கள் உங்கள் விருந்துக்கு வருவதற்குப் பதிலாக, இந்த

வாலிபர்களுடன் கொஞ்சம் உணவும் பொருட்களையும் அனுப்புங்கள்.” நாபால், “எனக்குத் தாவீதைத் தெரியாது. நான் நிச்சயமாக அவருடைய தந்தை இல்லை. அடிமைகள் எப்பொழுதும் எஜமானர்களை விட்டு ஓடிக்கொண்டே இருப்பார்கள். அவன் எங்கிருந்து வந்தானோ அங்கேயே திரும்பிப் போகச் சொல்லு. நான் என் வேலையாட்களிடம் இருந்து உணவை எடுத்து அந்நியர்களுக்குக் கொடுக்கப் போவதில்லை.” அந்த இளைஞர்கள் திரும்பிச் சென்று தாவீதிடம் சொன்னதையெல்லாம் சொன்னார்கள். தாவீது தன் ஆட்களிடம், “உங்கள் வாள்களை அணிந்து கொள்ளுங்கள். நான் இந்த மனிதனின் பொருட்களைப் பாதுகாத்தேன், அவர் என்னை அவமானப்படுத்துகிறார். காலையில் அவனுடைய பாளையத்தில் ஒருவனும் உயிரோடிருக்க மாட்டான்.” இதற்கிடையில், நாபாலின் வேலைக்காரன் ஒருவன் போய் அபிகாயிலிடம் சொன்னதையும் செய்ததையும் சொன்னான். அவர் சொன்னார், “நாங்கள் வயல்வெளியில் இருந்தபோது தாவீதின் ஆட்கள் எங்களுக்கு ‘சுவராக’ இருந்தார்கள். இரவும் பகலும் எங்களைப் பாதுகாத்தார்கள். இந்த நேரத்தில் நாம் ஒரு விலங்கை இழக்கவில்லை. ஆனாலும், உங்கள் கணவர் அவர்களை அவமதித்து, அவர்களுக்கு உதவ மறுத்துவிட்டார். நம் அனைவரையும் கொல்லக்கூடிய ஒரு இராணுவத்தை உங்கள் கணவர் புண்படுத்தியதால், நீங்கள் எதையாவது யோசிக்க வேண்டும். அவளுக்கு 200 டேவிட்பிரெட் ரொட்டிகள், 2 திராட்சை வத்தல் தோல்கள், 5 கசாப்பு ஆடுகள், வறுத்த தானியங்கள், 100 கொத்து திராட்சைகள், 200 அத்திப்பழங்கள் ஆகியவை கிடைத்தன. அவள் இவற்றையெல்லாம் கழுதைகளின் மேல் ஏற்றிக்கொண்டு சாலையில் சென்றாள். அவள் ஒரு மூலையைச் சுற்றியபோது, தாவீதின் ஆட்கள் தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டாள். அவள் கழுதையிலிருந்து இறங்கி அவனிடம் ஓடினாள். அவள் தரையில் முகம் குனிந்து, “உங்கள் ஆட்கள் தவறாக நடத்தப்பட்டது என் தவறு. அவர்கள் வருவதை அறிந்திருந்தால் நான் அவர்களை நன்றாக உபசரித்திருப்பேன். என் கணவரை மன்னியுங்கள். அவன் பெயருக்கு ‘முட்டாள்’ என்று பொருள், அவன் அப்படித்தான் செயல்படுகிறான். தயவுசெய்து இந்த உணவுப் பரிசுகளை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். “இன்று உங்களைப் பழிவாங்காமல் காப்பாற்றியவர் இறைவன். அவர் உங்களுக்காக எப்பொழுதும் உங்கள் போர்களில் ஈடுபட்டுள்ளார், அவர் எப்போதும் செய்வார். அவன் உன்னை ராஜாவாக்கும்போது, இந்த நாளைப் பற்றிய தெளிவான மனசாட்சி உனக்கு வேண்டும்.” டேவிட், “கடவுள்தான் உன்னை இன்று இங்கு அனுப்பினார். உனது ஞானம் என்னை இரத்தம் சிந்தவிடாமல் தடுத்தது மற்றும் என்னை புண்படுத்திய ஒரு மனிதனை பழிவாங்கியது. நீங்கள் வரவில்லையென்றால், உங்கள் முகாமில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆண்களும் இறந்திருப்பார்கள்.” பின்னர் அவர் அபிகாயிலின் பரிசுகளை ஏற்றுக்கொண்டார்.நாபால் ஒரு ராஜாவைப் போல விருந்து சாப்பிடுவதைக் காண அவள் வீட்டிற்குத் திரும்பினாள். நடந்ததை அவள் அவனிடம் சொல்லவில்லை. அவன் குடித்துவிட்டு தூங்கிவிட்டான்.காலையில், அவன் நிதானமாக இருக்கும் வரை அவன் காத்திருந்தான், பிறகு அவன் முந்தைய நாள் என்ன செய்தான் என்று அவனிடம் சொன்னான்.அவனுக்கு உடனே மாரடைப்பு வந்து 10 நாட்கள் கோமாவில் கிடந்தான். பிறகு கர்த்தர் அவனைக் கொன்றார். தாவீது அவனுடைய மரணத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டு, “ஆண்டவரே! கடவுள் என்னைத் தீமை செய்யவிடாமல் தடுத்தார், அவர் செய்த தீமைக்காக நாபாலைத் தண்டித்தார்.” பிறகு தாவீது அபிகாயிலுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார், அவன் அவனுடைய மனைவியாக வருவான். அவன் சம்மதித்து அவனிடம் சென்றாள்.இதற்கிடையில், சவுல் தன் மகள் மீகாளை இன்னொருவருக்கு மனைவியாகக் கொடுத்தார்.

94 கர்த்தரின் அபிஷேகத்திற்கு மதிப்பளித்தல்

1 சாமுவேல் 26 - 27

சவுல் மீண்டும் தனது சிறந்த போர்வீரர்களில் 3,000 பேரை அழைத்துக்கொண்டு தாவீதைப் பின்தொடர்ந்தார். அன்று இரவே சாலையோரம் முகாமிட்டனர். தாவீது அவர்கள் எங்கிருக்கிறார்கள் என்று கேள்விப்பட்டு, இரவில் அங்கே போனான்.சவுல் பாளையத்தின் நடுவில் தூங்கிக் கொண்டிருந்தான், அவனுடைய ஆட்கள் அவனைச் சுற்றி சுற்றிக்கொண்டிருந்தான். அவருக்கு அடுத்ததாக இராணுவத் தளபதி அப்னேர் இருந்தார். கர்த்தர் அவர்கள் அனைவருக்கும் ஆழ்ந்த உறக்கத்தை உண்டாக்கினார். தாவீது அபிசாயை அழைத்துக்கொண்டு சவுலும் அப்னேரும் தூங்கிக்கொண்டிருந்த இடத்திற்குச் சென்றார். அபிசாய், “இன்று கடவுள் உன் எதிரியை உனக்குக்

கொடுத்தார். வார்த்தையைச் சொல்லுங்கள், நான் அவரை இந்த ஈட்டியால் தூக்கி தரையில் குத்துவேன். "டேவிட் கூறினார், "இல்லை. தேவன் அவனை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்தார். தேவனால் மட்டுமே அதை அகற்ற முடியும். சவுல் இறப்பதற்கு அவர் ஒரு நேரத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார், அதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்வோம். கடவுளால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ஒரு மனிதனை நான் ஒருபோதும் தொடமாட்டேன். "தாவீது ராஜாவின் தண்ணீர் குடத்தையும் சவுலின் தலைக்கு அருகில் தரையில் சிக்கிய ஈட்டியையும் எடுத்தார். யாரும் எழுந்திருக்காமல் அவர்கள் முகாமை விட்டு வெளியேறினர்.அடுத்த மலையின் உச்சியில் பாதுகாப்பான தூரத்தில் இருந்தபோது, தாவீது சவுலின் முகாமில் கத்தினார். "அப்பனர், நான் சொல்வதைக் கேள்." அப்பனேர் எழுந்தார், பின்னர் மீண்டும் கத்தினார். "எவ்வளவு தைரியம் ராஜாவை எழுப்புகிறாய். நீ யார்?" என்று டேவிட், "அப்பனேரே, நீ இஸ்ரவேலிலேயே சிறந்த போர்வீரன். ஆனாலும், கடவுளின் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ராஜாவைப் பாதுகாக்க நீங்கள் தவறிவிட்டீர்கள். நீங்கள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் போது ஆண்கள் முகாமுக்குள் வந்தார்கள். சுற்றிப் பாருங்கள். ராஜாவின் ஈட்டியும் தண்ணீர் குடமும் எங்கே? நீங்கள் தூக்கிலிடப்பட வேண்டும். "சவுல் மீண்டும் கத்தினான், "என் மகனே டேவிட், நான் கேட்கும் உன் டேவிட் குரல் இதுதானா?" "ஆம், என் ராஜா. இது என் குரல். உன்னை ஒரு குற்றவாளி போல வேட்டையாட நான் என்ன செய்தேன்?எனக்கு எதிராக உன்னைத் திருப்பியவன் சபிக்கப்பட வேண்டும். அவர்கள் என்னை கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட தேசத்தை விட்டு வெளியேறச் செய்கிறார்கள்." சவுல், "ஓ, என் மகன் தாவீது. மீண்டும் ஒருமுறை என்னைக் கொல்ல உங்களுக்கு ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தது, நீங்கள் செய்யவில்லை. நான் பாவம் செய்தேன் என்பது எனக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

நான் முட்டாளாகிவிட்டேன். என்னிடம் திரும்பி வா. நான் உன்னை காயப்படுத்த மாட்டேன்." டேவிட், "ஆம், உண்மைதான். கர்த்தர் உன்னை எனக்குக் கொடுத்தார், ஆனால் நான் அபிஷேகம் செய்யப்பட்ட ராஜாவைத் தொடமாட்டேன் என்று எனக்குத் தெரியும். உங்கள் உயிரை நான் மதிப்பது போல, கடவுள் என் உயிருக்கு மதிப்பளித்து என்னைக் காப்பாற்றட்டும். நான் நேர்மையானவனாகவும் விகவாசமுள்ளவனாகவும் இருப்பதை அவர் பார்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். உன்னுடைய ஈட்டியைப் பெற்றுக்கொள்ள ஒரு இளைஞனை இங்கே அனுப்பு." சவுல், "என் மகனே, நீ கடவுளால் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவன். நீங்கள் கர்த்தருக்குப் பெரிய காரியங்களைச் செய்வீர்கள்." அதனுடன், சவுல் ராஜா வீட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்றார். தாவீது தன் ஆட்களிடம், "இறுதியில் சவுல் என்னைக் கண்டுபிடிப்பார், அவர் என்னைக் கொன்றுவிடுவார். அவன் கைக்கு எட்டாத இடத்திற்கு நான் செல்ல வேண்டும். பெலிஸ்தரின் ராஜாவை விட சிறந்த இடம் எதுவாக இருக்கும்." எனவே தாவீது தனது 600 பேரை காத்துக்கு அழைத்துச் சென்றார். அனைவரும் தங்கள் குடும்பத்தினரை அழைத்து சென்றனர். தாவீது ராஜாவிடம், "தயவுசெய்து எனக்கு அருகில் ஒரு சிறிய நகரத்தைக் கொடுங்கள். இவ்வளவு பெரிய மன்னனுடன் ஒரே ஊரில் வாழ எனக்கு தகுதி இல்லை. அதனால் அவர் தாவீதுக்கு சிக்லாக் நகரைக் கொடுத்தார். தாவீதும் அவனுடைய ஆட்களும் அங்கே ஒரு வருடம் நான்கு மாதங்கள் தங்கினார்கள். பெலிஸ்தியர்களின் ராஜா தாவீதை தனது சொந்த நாட்டவர்களில் ஒருவராக நம்ப கற்றுக்கொண்டார்.

95 பொருட்களுடன் தாங்குதல்

சாமுவேல் 29 - 30

பெலிஸ்தியர் இஸ்ரவேலின் மீது படையெடுக்கத் திட்டம் தீட்டத் தொடங்கியபோது, அவர்களுடைய அரசன் தாவீதை நோக்கி, "நீ என்னுடன் அணிவகுத்துச் செல்வாய். நீங்களும் உங்கள் ஆட்களும் எனது தனிப்பட்ட மெய்க்காப்பாளர்களாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்." டேவிட் கூறினார், "நல்லது, நானும் என் ஆட்களும் என்ன செய்ய முடியும் என்பதை இப்போது உங்களால் பார்க்க முடியும்." அனைத்து இராணுவப் பிரிவுகளும் தாங்கள் முன்வைக்கக்கூடிய இடத்திற்குச் சென்றனர். அவர்கள் போருக்குத் தயாரானதை மதிப்பாய்வு செய்யவும். தாவீதையும் அவனுடைய ஆட்களையும் பார்த்த பெலிஸ்தியத் தளபதிகள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் ராஜாவிடம், "அந்த எபிரேயர்களை எங்களோடு சண்டையிட உங்களால் அழைத்து வர முடியாது!" என்று சொன்னார்கள். அவரது விகவாசத்தை சந்தேகிக்க எனக்கு எந்த காரணமும் இல்லை. "தளபதிகள் கோபமடைந்தனர். "அவனை

அனுப்புஅவனைப் பற்றி அவர்கள் பாடுகிறார்கள். 'சவுல் தன் ஆயிரக்கணக்கானவர்களைக் கொன்றுவிட்டான்;

டேவிட் அவருடைய பல்லாயிரக்கணக்கானவர்கள்.' ஒரு போரின் நடுவில் அவர் திடீரென்று நம்மீது திரும்பக்கூடும். சவுலின் தயவை அவன் மீண்டும் பெற அதுவே நல்ல வழியாகும்." அரசன் தாவீதிடம் சென்றான். "நீங்கள் ஒரு கௌரவமான மனிதர், நான் தனிப்பட்ட முறையில் உங்களை போரில் என் பக்கத்தில் இருக்க விரும்புகிறேன். ஆனால் தளபதிகள் உன்னை நம்பவில்லை. எனவே நான் உன்னை ஜிக்லாக்கிற்கு திருப்பி அனுப்ப வேண்டும்." டேவிட், "இதற்கு நான் என்ன செய்தேன்? நான் இங்கு வந்த முதல் நாளிலிருந்து நான் உங்களுக்கு உண்மையாக இருந்தேன். "அரசர் சொன்னார், "உங்களிடம் இருப்பது எனக்குத் தெரியும், ஆனால் என் கைகள் கட்டப்பட்டுள்ளன. நீங்கள் காலையில் புறப்பட வேண்டும்." எனவே தாவீதும் அவருடைய ஆட்களும் புறப்பட்டனர். அவர்கள் ஜிக்லாக் நகருக்குத் திரும்பி வந்தபோது, அயல்நாட்டு ரவுடிகள் வந்து அந்த நகரத்தை எரித்ததைக் கண்டார்கள். அவர்கள் யாரையும் கொல்லவில்லை, ஆனால் எல்லா மக்களையும் அவர்களுடன் அழைத்துச் சென்றார்கள். இதில் தாவீதின் அனைத்து மனைவிகள், மகன்கள், மகள்கள் மற்றும் அவனது ஆட்களும் அடங்குவர். அந்த மனிதர்கள் அழாத வரை அழுதார்கள். சிலர் தாவீதைக் கல்லெறிய விரும்பினர், ஆனால் கடவுள் டேவிட் அவருக்கு ஆதரவாக நின்றார். அவர் இறைவனிடம் வேண்டினார், "இந்த ரவுடிகளை நான் துரத்த வேண்டுமா? நான் அவர்களைப் பிடிப்பேனா? இறைவன் சொன்னான், "அவர்களைத் தொடர்ந்து போ. நீங்கள் அவர்களைப் பிடித்து, உங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்ட அனைத்தையும் திரும்பப் பெறுவீர்கள். "எனவே டேவிட் தனது 600 பேரை அழைத்துக்கொண்டு படையெடுப்பாளர்களைப் பின்தொடர்ந்தார். ஒரு கட்டத்தில், அவனுடைய 200 ஆட்கள் வெகுதூரம் செல்ல முடியாமல் களைத்துப் போனதால் அவர்கள் நிறுத்தினார்கள். எனவே 400 பேர் 200 பேரிடம் தங்கள் பொருட்களை விட்டுவிட்டு தொடர்ந்தனர். ரவுடிகளுக்கு சொந்தமான ஒரு அடிமையை அவர்கள் சந்தித்தனர், ஆனால் அவர் நோய்வாய்ப்பட்டதால் பின்தங்கியிருந்தார். அவர் மூன்று நாட்களாக எதுவும் சாப்பிடவில்லை. தாவீதின் ஆட்கள் அவனுக்கு உணவும் தண்ணீரும் கொடுத்து அவனை உயிர்ப்பிக்க உதவினார்கள். தாவீது, "நீங்கள் எங்களை ரவுடிகளிடம் அழைத்துச் செல்வீர்களா?" அவன் சொன்னான், "நீ என்னைக் கொல்லமாட்டாய் என்று சத்தியம் செய்தால் நான் உன்னை அவர்களிடம் அழைத்துச் செல்வேன், நீ மாட்டாய். என்னை அவர்களிடம் திருப்பிக் கொடுக்காதே." டேவிட் ஒப்புக்கொண்டார். அடிமை தாவீதின் ஆட்களை நேரடியாக ரவுடிகளிடம் அழைத்துச் சென்றார். பெலிஸ்தியரிடமிருந்தும் இஸ்ரவேலர்களிடமிருந்தும் எவ்வளவு கொள்ளையடிக்கப்பட்டோம் என்று அவர்கள் கொண்டாடினார்கள். முன்னறிவிப்பு இல்லாமல், தாவீதின் ஆட்கள் அவர்களில் பெரும்பாலோரை தாக்கி விரைவாகக் கொன்றனர். சிலர் மட்டும் தப்பினர். தாவீதின் ஆட்கள் தாங்கள் இழந்த அனைத்தையும் திரும்பப் பெற்றனர், மேலும் கொள்ளையர்கள் மற்ற நகரங்களிலிருந்து கொள்ளையடித்த கொள்ளையர்கள் அனைத்தையும் திரும்பப் பெற்றனர். அவர்கள் 200 பேரிடம் திரும்பியபோது, 400 பேரில் சிலர், "அவர்கள் எங்களுடன் போருக்குச் செல்லவில்லை. எனவே அவர்கள் தங்கள் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் மட்டுமே திரும்பப் பெறுகிறார்கள். நாங்கள் எடுத்த கூடுதல் கொள்ளை எதுவும் அவர்களுக்குக் கிடைக்காது." டேவிட், "இல்லை! அது தவறு. கடவுள் இன்று நமக்கு ஒரு பெரிய வெற்றியை கொடுத்துள்ளார். எங்களுடைய பொருட்களுடன் தங்கியிருப்பவர்களுடன் சமமாகப் பகிர்ந்து கொள்வோம். அன்று முதல் அதுவே இஸ்ரவேலின் சட்டமாக மாறியது. தாவீதும் அவனுடைய ஆட்களும் சிக்லாக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். பின்னர் அவர் கொள்ளையடித்த சிலவற்றை இஸ்ரேலின் பல்வேறு நகரங்களுக்கு திருப்பி அனுப்பினார்.

96 சூனியக்காரியின் ஒப்புதல்

1 சாமுவேல் 28

பெலிஸ்தியர்கள் இஸ்ரேல் மீது பெரும் படையெடுப்பைத் தொடங்கினர். அவர்கள் நிலத்திற்குள் நுழைந்து முகாமிட்டனர். சவுல் தன் படையைத் திரட்டி, போருக்கான ஆயத்தங்களைச் செய்தான். பெலிஸ்தியரின் படை எவ்வளவு பெரியது என்பதை கண்டு அவன் உடல் பயத்தால் நடுங்கியது. அவன் ஆண்டவரிடம் வழிகாட்டக் கேட்டான், ஆனால் கடவுள் அவனிடம் பேசவில்லை. அனைவரும்

அமைதியாக இருந்தனர். ஒரு கனவோ, ஒரு பாதிரியாரோ அல்லது ஒரு தீர்க்கதரிசியோ கர்த்தரிடமிருந்து அவருக்கு ஒரு செய்தியைக் கொடுக்கவில்லை. அவர் சாமுவேலுடன் பேச விரும்பினார், ஆனால் அவர் இறந்துவிட்டார், இறந்தவர்களுடன் பேச முடியும் என்று கூறிய அனைவரையும் சவுல் அகற்றினார். ஆனாலும் சாமுவேலிடம் பேச வேண்டும் என்று ஆசைப்பட்டார். அவர் தனது ஊழியர்களிடம், “இறந்தவர்களின் ஆவிகளுடன் பேசக்கூடிய ஒரு பெண்ணைக் கண்டுபிடி. என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை நான் கண்டுபிடிக்க வேண்டும்.” அவர்கள், “என்றோடு ஒரு பெண் இருக்கிறாள். இறந்தவர்களுடன் பேசலாம் என்று அவள் சொல்கிறாள். ”அன்றிரவு சவுல் மாறுவேடமிட்டு, இரண்டு வேலைக்காரர்களை அழைத்துக்கொண்டு அந்தப் பெண்ணின் வீட்டிற்குச் சென்றார். அவன் அவளிடம், “நீ எனக்காக ஒரு ஆவியை வளர்க்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.” அவள் சொன்னாள், “நீ எனக்காக ஒரு பொறியை வைக்கிறாயா? சவுல் ராஜா அதைச் செய்பவரைக் கொன்றுவிடுவார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். ”அவர், “நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். கடவுள் வாழ்கிறார் எனில், இதைச் செய்வதால் நீங்கள் கஷ்டப்பட மாட்டீர்கள்.” அவள் சொன்னாள், “நான் யாரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்ப வேண்டும் என்று விரும்புகிறாய்?” “சாமுவேலை மீண்டும் கொண்டு வா. நான் அவனிடம் பேச வேண்டும்.” திடீரென்று அந்தப் பெண் சாமுவேலைப் பார்த்தாள். அவள் கத்தினாள், பின்னர் அவள் திரும்பி ராஜாவைக் கத்தினாள். “என்னை ஏமாற்றினாய்! நீங்கள் சவுல் ராஜா!” டேவிட், “அதைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். இப்போது சொல்லுங்கள், நீங்கள் என்ன பார்க்கிறீர்கள்?” “நிலத்திலிருந்து ஒரு ஆவி வருவதை நான் காண்கிறேன்.” “அவன் எப்படி இருக்கிறான்?” “அது அங்கி அணிந்த முதியவர்.” அது சாமுவேல் என்று சவுலுக்குத் தெரியும், அதனால் அவன் தரையில் முகம் குப்புற விழுந்தான். தீர்க்கதரிசி, “என்னை ஏன் தொந்தரவு செய்கிறாய்? உங்களுக்கு என்ன வேண்டும்?” “ஓ, நான் சிக்கலில் இருக்கிறேன், என்ன செய்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. கடவுள் என்னுடன் பேசமாட்டார், பெலிஸ்தியர்கள் பெரும் படையுடன் நாட்டை ஆக்கிரமித்தனர். அதனால் நான் உன்னை அழைத்தேன். தயவு செய்து என்ன செய்ய வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.” சாமுவேல் சொன்னார், “இப்போது கர்த்தர் உங்கள் எதிரி, நான் ஏன் உங்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்று நினைக்கிறீர்கள்? அவர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பதை நான் ஏற்கனவே உங்களுக்குச் சொல்லிவிட்டேன். சரி, அவர் இறுதியாக அதை செய்கிறார். அவர் உங்கள் கைகளிலிருந்து அரச பதவியைப் பிடுங்கி, உங்கள் பக்கத்து வீட்டுக்காரரான டேவிட்டிடம் கொடுக்கிறார். நீங்கள் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை. அவர் சொன்னதைச் செய்ய மறுத்தீர்கள். ஆகையால், நாளை நீங்களும் உங்கள் மகன்களும் என்னுடன் சேருவீர்கள். இஸ்ரவேலர் பெலிஸ்தியரிடம் ஒப்படைக்கப்படுவார்கள்.” இதைக் கேட்ட சவுல் பயந்து தரையில் நின்றான். ஒரு நாளுக்கு மேல் எதுவும் சாப்பிடாததால் அவர் பலவீனமாக இருந்தார். அந்தப் பெண், “நான் கொஞ்சம் உணவு செய்து தருகிறேன். நீங்கள் வெளியேறுவதற்கு முன் உங்கள் வலிமையை மீட்டெடுக்க வேண்டும். ”முதலில் ராஜா மறுத்துவிட்டார், ஆனால் அவருடைய ஊழியர்கள் அந்தப் பெண்ணுடன் உடன்பட்டனர். கடைசியாக அவன் எழுந்து படுக்கையில் அமர்ந்து அவன் சாப்பாடு தயார் செய்தான். அவன் ஒரு கொழுத்த கன்றுக்குட்டியைக் கொண்டு, அதை சமைத்து, சிறிது ரொட்டி சுட்டான். சவுலும் அவனுடைய வேலைக்காரர்களும் சாப்பாடு சாப்பிட்டுவிட்டு, இரவில் கிளம்பினார்கள்.

97 சவுல் மற்றும் யோனத்தானின் மரணம்

1 சாமுவேல் 31 & 1 நாளாகமம் 10

டேவிட் பெலிஸ்தியர்களுக்கும் இஸ்ரவேலர்களுக்கும் இடையே போர் கடுமையாக இருந்தது. பல இஸ்ரவேலர்கள் இறந்தனர், மற்றவர்கள் போர்க்களத்தை விட்டு ஓடினர். யோனத்தான் உட்பட சவுலின் மூன்று மகன்கள் கொல்லப்பட்டனர். ஒரு அம்பு சவுலைத் தாக்கியது, அவர் இறக்கப் போகிறார் என்பதை அறிந்தார். அவன் தன் கவசத்தை ஏந்தியவனிடம் திரும்பினான். “உன் வாளை உருவி என்னைக் கொன்றுவிடு. இந்தப் புறமதங்கள் என்னை உயிருடன் கண்டால், நான் இறக்கும் வரை என்னைச் சித்திரவதை செய்வார்கள்.” ஆயுதம் ஏந்தியவன் தன் அரசனைக் கொல்ல மறுத்துவிட்டான், அதனால் சவுல் தன் வாளிலேயே விழுந்து இறந்தான். அவனுடைய ஆயுததாரி இதைக் கண்டபோது, அவன் வாளில் விழுந்து இறந்தான்; இஸ்ரவேலின் படைவீரன், ஆனால் வேறொரு நாட்டிலிருந்து

வந்தவன். சவுல் இறந்துவிட்டதைக் கண்டான், அதனால் அவன் அரசனின் கிரீடத்தை அவனுடைய தலையில் இருந்து எடுத்து தாவீதுக்கு எடுத்துச் சென்றான். சவுலின் இராணுவத்தின் மொத்த அழிவைக் கண்ட அந்த பகுதியில் வாழ்ந்த மக்கள் தங்கள் நகரங்களை விட்டு வெளியேறி உயிருக்கு ஓடினார்கள். பெலிஸ்தியர் அந்த நகரங்களுக்குள் நுழைந்து அவற்றைக் கைப்பற்றினர்; மறுநாள் அவர்கள் பிணங்களைக் கொள்ளையடிக்க வயல்வெளிக்குத் திரும்பினர். அப்போதுதான் சவுலையும் அவன் மகன்களையும் கண்டார்கள். அவர்கள் சவுலின் தலையை வெட்டி, அவருடைய உடலை நகரச் சுவரில் தொங்கவிட்டனர். பின்னர் அவரது மகன்களின் உடல்களை அவருக்கு அருகில் தொங்கவிட்டனர். அவனுடைய கவசத்தை அவர்கள் தங்கள் நாட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பி, அதைத் தங்கள் தெய்வங்களின் கோவிலில் வைத்தார்கள். சவுலின் மரணம் பற்றிய செய்தி அவர்கள் நாடு முழுவதும் பரவியது. சவுல் ராஜாவானபோது, அம்மோனியர்களால் அச்சுறுத்தப்பட்ட நகரத்தை மீட்பதே அவரது முதல் செயல். நகரத்தில் உள்ள அனைவரின் வலது கண்ணையும் பிடுங்கப் போவதாகச் சொன்னார்கள். சவுலின் உடல் சுவரில் தொங்குவதைப் பற்றி அந்த நகரம் கேள்விப்பட்டபோது, அவர்கள் இரவு முழுவதும் பயணம் செய்து, அதற்குச் சென்றார்கள்; அவர்கள் அதையும் அவருடைய மகன்களின் உடல்களையும் சுவரிலிருந்து கீழே இறக்கினர். அவர்கள் அவர்களை அடக்கம் செய்தவுடன், ஏழு நாட்கள் உபவாசம் இருந்தார்கள். சவுலின் கிரீடத்தை அணிந்தவர், சவுலின் மன்னன் மற்றும் அவரது மகன்களின் மரணத்தை தாவீதிடம் தெரிவிக்க சிக்லாக் சென்றார். தாவீது, "சவுலும் யோனத்தானும் இறந்துவிட்டார்கள் என்று உனக்கு எப்படித் தெரியும்?" என்று ஒருவன் சொன்னான், "ராஜா என்னைப் பார்த்தபோது நான் போர்க்களத்தில் நடந்துகொண்டிருந்தேன். அவன் கத்தினான், 'இங்கே வந்து உன் வாளால் என்னைக் கொன்றுவிடு. இந்த அயோக்கிய நாய்கள் இன்னும் சில நிமிடங்களில் வந்துவிடும். அவர்கள் என்னை உயிருடன் கண்டால், அவர்கள் என்னை சித்திரவதை செய்வார்கள்.' எனவே நான் சொன்னபடி செய்தேன். நான் என் வாளை எடுத்து அவனைக் கொன்றேன். நான் அவருடைய கிரீடத்தை உங்களிடம் கொண்டு வந்தேன். "டேவிட் தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு வலியால் கதறினார். அவரும் அவருடைய ஆட்களும் சவுல் மற்றும் யோனத்தானின் மரணத்திற்கு துக்கம் அனுசரித்தனர். அப்போது டேவிட் செய்தியுடன் வந்தவரிடம் கூறினார். "கர்த்தருடைய அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவரைக் கொன்றதை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டீர்கள்." அவன் தன் ஆள் ஒருவரிடம் திரும்பினான். "உன் வாளை எடுத்து இவனைக் கொன்றுவிடு." சவுல் மற்றும் யோனத்தானின் மரணத்திற்கு தாவீது தொடர்ந்து துக்கம் அனுசரித்தார்.

98 யோவாப் & அப்னேர்

2 சாமுவேல் 2 & 1 நாளாகம் 2:16, 12:22

தாவீது பெலிஸ்தியரின் நகரமான சிக்லாக்கில் வாழ்ந்தபோது, இஸ்ரவேலின் எல்லா கோத்திரங்களிலிருந்தும் ஆட்கள் அவனுடைய படைகளில் சேர வந்துகொண்டிருந்தார்கள். அவனிடம் பெரும் படை இருக்கும் வரை அவர்கள் நாளுக்கு நாள் வந்தனர். சவுலின் மரணத்திற்குப் பிறகு, தாவீது யூதாவிலுள்ள ஒரு நகரத்திற்குத் திரும்பிச் செல்ல வேண்டுமா என்று கர்த்தரிடம் கேட்டார். கர்த்தர், "எப்ரோனுக்குப் போங்கள்" என்று சொன்னார், எனவே தாவீதும் அவனுடைய ஆட்களும் தங்கள் குடும்பங்களை அழைத்துக்கொண்டு எப்ரோனைச் சுற்றியுள்ள எல்லா நகரங்களுக்கும் சென்றார்கள். யூதாவின் ஆட்கள் தாவீதிடம் சென்று, அவரைத் தங்கள் கோத்திரத்திற்கு ராஜாவாக்கினார்கள். மற்ற கோத்திரங்கள் அனைத்தும் சவுலின் படைத் தலைவரான அப்னேரின் தலைமையைப் பின்பற்றின. அவன் சவுலின் மகனான இஸ்போசேத்தை அழைத்து, யூதாவைத் தவிர மற்ற இஸ்ரவேலர்கள் அனைத்தின் மீதும் அவனை ராஜாவாக்கினான். இதனால் இரு தரப்பினருக்கும் இடையே போர் மூண்டது. தாவீதின் சகோதரியின் மகனான யோவாப் தலைமையிலான தாவீதின் படையை எதிர்கொள்ள அப்னேர் தன் ஆட்களை அழைத்துச் சென்றார். . இரு படைகளும் ஒரு குளத்தின் எதிரெதிர் பக்கத்தில் சந்தித்தன. அப்னேரி யோவாபிடம் கூறினார். "எங்களுக்காக போராட ஒவ்வொருவரும் 12 பேரை அனுப்புவோம்." எனவே ஒவ்வொரு பக்கமும் 12 பேரை போருக்கு அனுப்பியது. அனைத்து 24 பேரும் போரில் திறமையானவர்கள், எனவே ஒவ்வொருவரும் தங்கள் எதிரியைக் கொன்றனர். 24 பேரும் இறந்தனர். அதன் மூலம் இரு தரப்பினரும் போரில் இறங்கி

யோவாப் வெற்றி பெற்றார். கடுமையான சண்டைக்குப் பிறகு, அப்பேரும் அவனுடைய ஆட்களும் ஓடிவிட்டனர். யோவாபின் சகோதரர்களில் ஒருவர் அப்பேரைப் பின்தொடர்ந்து ஓடினார். அந்த இளைஞன் மிக வேகமாக ஓடக்கூடியவனாக இருந்தான், ஆனால் அவன் அப்பரைப் போல சண்டையிடுவதில் திறமையானவன் அல்ல.

யோவாபின் சகோதரன் அவனை ஆதாயப்படுத்துவதை அப்பேர் கண்டான். அவர் மீண்டும் கத்தினார், “என்னுடைய படைவீரர்களில் ஒருவரான டேவிட்டைப் பின்தொடர்ந்து செல்லுங்கள், அவர் உங்களைப் போன்றவர். அதை எதிர்த்து என்ன நடக்கிறது என்று பாருங்கள். ”ஆனால் அந்த இளைஞன் இந்த அறிவுரையைக் கேட்கவில்லை. அவர் அப்பேரை தொடர்ந்து ஆதாயப்படுத்தினார். மீண்டும் அவனை எச்சரித்தார். “என்னை இதைச் செய்ய வைக்காதே. உன்னைக் கொன்ற பிறகு, என்னால் இனி உன் சகோதரனை எதிர்கொள்ள முடியாது. ”இன்னும், அந்த இளைஞன் கேட்க மறுத்து, தொடர்ந்தான். அவன் அப்பேருக்குப் பின்னால் இருந்தபோது, திறமையான போர்வீரன் திரும்பி அந்த இளைஞனின் வயிற்றில் தன் ஈட்டியை செலுத்தினான். அவன் தரையில் விழுந்து இறந்தான். யோவாபின் படை அப்பேரின் ஆட்களைத் தொடர்ந்து துரத்தியது. தூரிய அஸ்தமனத்தில், வலுவூட்டல்கள் வந்து அப்பேரின் ஆட்களுடன் சேர்ந்தன. அவன் யோவாபிடம் கத்தினான். “இந்தப் போரை முடிப்போம். நாம் தொடர்ந்து சண்டையிட்டால், அது கசப்பையே அதிகரிக்கும். உங்கள் ஆட்களை தங்கள் சகோதரர்களைப் பின்தொடர்வதை நிறுத்தச் சொல்லுங்கள்.” யோவாப் மீண்டும் கத்தினான், “நீ சொல்வது சரிதான்! நீங்கள் ஏதாவது சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் நாங்கள் இரவு முழுவதும் சண்டையிட்டிருப்போம். அதனால் அவன் ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை ஊதினான் அவனுடைய ஆட்கள் நின்றார்கள். இரு படைகளும் தங்கள் நகரங்களுக்குத் திரும்பிச் சென்றன, யோவாப் தனது சகோதரனை பெதலகேமில் உள்ள அவர்களது குடும்பக் கல்லறையில் அடக்கம் செய்தார். யூதாவுக்கும் இஸ்ரவேலுக்கும் இடையே போர் தொடர்ந்தது. யூதாவின் மக்கள் தாவீதைத் தங்கள் ராஜாவாகப் பின்பற்றினர், இஸ்போசேத் மற்ற எல்லா கோத்திரங்களுக்கும் ராஜாவாக இருந்தார். இது ஒரு நீண்ட, கசப்பான போராட்டம். தாவீதின் ஆட்சி மேலும் வலுவடைந்தது, இஸ்போசேத்தின் ஆட்சி பலவீனமானது.

99 தாவீது ராஜாவாகுதல்

2 சாமுவேல் 3 - 4 & 1 நாளாகமம் 11:1-3

இஸ்போசேத்தின் ராஜ்யம் தொடர்ந்து பலவீனமடைந்தது. ஆனாலும், அப்பனரின் செல்வாக்கு வலுவடைந்தது. ஒரு நாள் அரசன் அவனிடம், “ஏன் என் தந்தையின் துணைவியுடன் உறங்கினாய்?” என்று கேட்ட அப்பனர் கோபமடைந்து, “உனக்கு எவ்வளவு தைரியம்! உன் தந்தைக்கு நான் கொண்டுள்ள விகவாசம் தான் உன்னை டேவிட்டிடம் ஒப்படைக்காமல் தடுத்தது. இந்த பெண்ணுடன் நான் பாவம் செய்ததாக இப்போது நீங்கள் குற்றம் சாட்டுகிறீர்கள். அவ்வளவுதான் நான் தாவீதை இஸ்ரவேல் அனைத்தின் மீதும் ராஜாவாக நிறுவப் போகிறேன். இஷ்-போசேத் வாயடைத்துப் போனான். அப்பேர் தாவீதுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினான். “இஸ்ரவேலின் ராஜ்யத்தை உனக்குக் கொடுக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். உடன்படிக்கைகளை உருவாக்குவோம்.” டேவிட், “நான் உங்களுடன் எந்த உடன்படிக்கையையும் மேற்கொள்வதற்கு முன் ஒன்று நடக்க வேண்டும். நீ வந்தால், சவுலின் மகளாகிய என் மனைவி மீகாளை அழைத்து வர வேண்டும். அவள் இல்லாமல் வராதே. ”பாதுகாவலர்கள் சென்று மைக்காலை அழைத்துக்கொண்டு, அவளுடைய புதிய கணவனிடமிருந்து அவளை அழைத்துச் சென்றனர். அவர்கள் சாலையில் நடந்து சென்றபோது, கணவர் அழுது கொண்டே அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தார். இறுதியாக அப்பேர் திரும்பி, “வீட்டிற்குப் போ!” என்று கத்தினார். அந்த மனிதன் திரும்பி வீட்டிற்குச் சென்றான். தாவீது இஸ்ரவேலின் ராஜா என்று அப்பேர் இஸ்ரவேலின் பெரியவர்களை ஒப்புக்கொண்டார். பின்னர் அவர் சென்று டேவிட்டிடம் கூறினார். செய்தியைக் கொண்டாட இருவரும் சேர்ந்து விருந்து வைத்தனர். பிறகு அப்பேர், “நான் சென்று உங்கள் முடிதூட்டு விழாவிற்கான இறுதி ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறேன். அப்போது நீ தேசம் முழுவதற்கும் அரசனாவாய்.” அதனால் தாவீது அவனை சமாதானம் செய்து அனுப்பினான்.இதெல்லாம் நடக்கும் போது யோவாப் போய்விட்டான். அப்பேர் சென்ற பிறகுதான் அவன் திரும்பினான். அவன் தாவீதிடம் சென்று,

“அப்பனேரை ஏன் தப்பிக்க அனுமதித்தாய்? இவை அனைத்தும் உங்களைச் சிக்க வைக்கும் தந்திரம் என்பதை நீங்கள் உணரவில்லையா?

" டேவிட், ராஜாவுக்குத் தெரியாமல், யோவாப் அப்பனேருக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினான். "தயவுசெய்து, ஹெப்ரோனுக்குத் திரும்பி வாருங்கள்." அப்பனேர் திரும்பி வந்ததும், யோவாப் அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் பேசுவதற்காக அவரை ஒதுங்கச் சொன்னார். அவர்கள் செய்தவுடன், யோவாப் அப்பனேரின் வயிற்றில் குத்தினார். அவர் தரையில் விழுந்து இறந்தார். டேவிட் நடந்ததைக் கேட்டதும் பேரழிவிற்கு ஆளானார். யோவாப் மீதும் அவன் சந்ததியினர் மீதும் சாபம் போட்டார். யோவாப் தன் சகோதரனின் மரணத்திற்குப் பழிவாங்க அப்பனேரைக் கொன்றான் என்பதை ராஜா அறிந்திருந்தார். ஆனாலும், அவன் அவனையும் அவனுடைய ஆட்களையும் தங்கள் ஆடைகளைக் கிழித்து, சாக்கு உடை உடுத்தி, அப்பனேரைப் பற்றி துக்கப்படுத்தினான். தாவீது சவ ஊர்வலத்தின் பின்னால் சென்று, கல்லறையில் வெளிப்படையாக அழுதான். அன்று முழுவதும் எதையும் சாப்பிட மாட்டார். அவர் தனது படைவீரர்களிடம், "இஸ்ரவேலின் ஒரு பெரிய தலைவர் இன்று இறந்துவிட்டார்." தாவீது செய்ததை இஸ்ரவேல் அனைவரும் கவனித்தனர், மேலும் அப்பனேரின் மரணத்திற்கும் அவருக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை என்று அவர்கள் உறுதியாக நம்பினர்.

இரண்டு பேர் இஷஷின் வீட்டிற்குள் சென்றனர். மதியம் தூங்கிக்கொண்டு படுக்கையில் இருந்தபோது போஷேத் அவரைக் கொன்றார். அவர்கள் அவனுடைய தலையை வெட்டி, தாவீது அரசனிடம் எடுத்துச் சென்று, "உன் எதிரி இறந்துவிட்டான்." தாவீது, "நான் சிக்லாக்கில் இருந்தபோது, பெலிஸ்தியர் சித்திரவதை செய்வதற்கு முன்பு சவுலைக் கொண்டு, ராஜாவுக்கு இரக்கம் காட்டுவதாக என்னிடம் சொன்னார். அவரை. அவர் எனக்கு ஒரு நல்ல செய்தியைக் கொண்டு வருவதாக அவர் நினைத்தார், ஆனால் நான் அவரைக் கொன்றேன். இப்போது நீ வந்து, இஸ்ரவேலின் ராஜா படுக்கையில் உறங்கிக் கொண்டிருந்தபோது அவனைக் கொன்றுவிட்டாய் என்று சொல்லுங்கள். டேவிட் இருவரையும் கொன்றார். பின்னர் அவர் அவர்களின் கைகளையும் கால்களையும் துண்டித்து, அவர்களின் உடல்களை ஹெப்ரோன் குளத்தின் அருகே தொங்கவிட்டார். இஸ்ரவேலின் அனைத்து கோத்திரங்களும் ஹெப்ரோனில் கூடி, தாவீதை ராஜாவாக்கினார்கள். அவருக்கு வயது 37.

100.தாவீது வல்லமையுள்ள மனிதர்

2 சாமுவேல் 5, 23:13-23 & 1 நாளாகமம் 11

டேவிட் தனது சண்டைப் படையின் மையமாக இருந்த 30 பேர் கொண்ட குழுவை உருவாக்கினார். யோவாபின் சகோதரர் அபிசாய், அவரது துணிச்சலின் காரணமாக குழுவை வழிநடத்தினார். இந்த 30 போர் வீரர்களும் திறமை மற்றும் தைரியத்துடன் நிரூபிக்கப்பட்ட போர்வீரர்கள். ஆனால் அவர்களில் வலிமையானவர்கள். முழு இராணுவத்திற்கும் உத்வேகம் அளித்தனர் - அவர்கள் "முன்று" என்று அழைக்கப்பட்டனர். மூவரில் ஒருவர் தனிப்பட்ட முறையில் 800 வீரர்களைக் கொன்றார். மற்ற படைகள் பின்வாங்கிய போது மற்றொருவன் உறுதியாக நின்றான். அவர்கள் பின்வாங்கிய போது, அவன் திரும்பி பெலிஸ்தியர்களைத் தாக்கினான். அவர் மிகவும் கடினமாகவும் நீண்ட காலமாகவும் போராடினார், அவருடைய கை அவரது வாளில் ஒட்டிக்கொண்டது. மற்றவர்கள் இறுதியாக திரும்பி வந்தனர், ஆனால் அவரைச் சுற்றியிருந்த இறந்த உடல்களைக் கொள்ளையடிப்பதற்காக மட்டுமே. டேவிட் ராஜா ஆவதற்கு முன்பு, அவரும் அவருடைய ஆட்களும் தலைமறைவாக இருந்த காலம் இருந்தது. அவர் தாகமாகி, "ஓ, பெத்லகேமில் உள்ள கிணற்றின் தண்ணீருக்காக நான் ஏங்குகிறேன்!" அந்த நேரத்தில், பெத்லகேம் பெலிஸ்தியர்களின் கைகளில் இருந்தது. அந்தத் தண்ணீருக்காக தாவீது ஏங்குவதை மூவரும் கேட்டனர். அவர்கள் முகாமை விட்டு நழுவி பெத்லகேமுக்குச் சென்றனர். ஊருக்குள் புகுந்து கிணற்றில் தண்ணீர் எடுத்தார்கள். அவர்கள் பெலிஸ்தியர் பகுதியிலிருந்து பத்திரமாகத் திரும்பி வர முடிந்தது. அவர்கள் தண்ணீரை தாவீதுக்குக் கொண்டுவந்தபோது, அவர்கள் செய்ததைக் கண்டு அவர் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவன், "நான் இந்தத் தண்ணீரைக் குடிக்க மாட்டேன்! இதைப் பெறுவதற்காக தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்த மனிதர்களின் இரத்தத்தைப் போல இது விலைமதிப்பற்றது. அவன் கர்த்தருக்கு முன்பாக நின்று அதைக் கடவுளுக்குப் பிரசாதமாக ஊற்றினான். டேவிட் ராஜாவான பிறகு தாவீதின் ஆட்கள் அனைவரும் அவருக்கு விசுவாசமாக இருந்தார்கள். கடவுள் அவருடன் இருந்தார் மற்றும் இஸ்ரவேலின் மீது அவருடைய ராஜ்யத்தை

நிறுவினார். ஜெருசலேம் சீயோன் மலையில் ஜெபுசியர்களால் கட்டுப்படுத்தப்பட்ட ஒரு சுவர் நகரமாக இருந்தது. தாவீது தன் ஆட்களை நோக்கி, "இந்த நகரத்தை வெல்ல முடிந்தவன் என் படைக்குத் தலைவன் ஆவான்" என்றார். யோவாப் தண்ணீர் சுரங்கங்கள் வழியாக சுவர்கள் உள்ளே நுழைந்து அதை வெற்றி. அதனால் அவன் படைத் தளபதி ஆனான்.தாவீது அந்த நகரத்தை "தாவீதின் நகரம்" என்று பெயர் மாற்றினான். அதுமுதல் அது அவனுடைய அரசாங்கத்தின் மையமாக இருந்தது. பெலிஸ்தியர் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டபோது, அவர்கள் எதிர்த்துப் போரிடத் தீர்மானித்தனர். அவரை. தாவீது ஆண்டவரிடம், "நான் அவர்களுடன் போரிட வேண்டுமா?" என்று கேட்டார். ஆண்டவர், "போ. நான் அவற்றை உனக்குத் தருகிறேன்" என்றார். எனவே தாவீது சென்று அவர்களை தோற்கடித்தார்.பின்னர், அவர்கள் மீண்டும் இஸ்ரவேலின் மீது படையெடுத்தனர். எனவே அவர் இறைவனிடம், "நான் அவர்களுடன் சண்டையிட வேண்டுமா?" என்று கேட்டார், இறைவன், "போ, ஆனால் இந்த முறை அவர்களுக்குப் பின்னால் வட்டமிடுங்கள். உங்கள் முகாமை மரங்களின் தோப்பில் வைக்கவும். மரங்களின் உச்சியில் அணிவகுத்துச் செல்லும் சத்தம் கேட்கும் வரை காத்திருங்கள். நான் உங்களுக்கு முன்னால் சென்றேன் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்.தாவீது கர்த்தர் சொன்னதைச் சரியாகச் செய்தார். அவர் பெலிஸ்தியர்களைத் தோற்கடித்து, அவர்களை முழுவதுமாக நாட்டிலிருந்து விரட்டினார்.

101.உடன்படிக்கை பெட்டியை எடுத்து வருதல்

2 சாமுவேல் 6 & 1 நாளாகமம் 13, 15-17

சவுல் அரசனாக இருந்த காலத்தில் கடவுளின் பேழை புறக்கணிக்கப்பட்டது. எனவே டேவிட் அதை தனது புதிய தலைநகருக்கு கொண்டு வர முடிவு செய்தார். அவர் இஸ்ரேல் முழுவதும் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். இந்த மாபெரும் நிகழ்ச்சிக்கு தன்னுடன் வருமாறு அழைப்பு விடுத்தார். மக்கள் இதுவே சரியான செயல் என்று ஒப்புக்கொண்டனர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, பேழையை எப்படி நகர்த்த வேண்டும் என்ற கடவுளின் அறிவுரைகளை அவர்கள் பின்பற்றவில்லை. அதற்கு பதிலாக ஒரு புதிய வண்டியில் ஏற்றி, எருதுகளின் அணியுடன் இழுத்தனர். வண்டி ஜெருசலேம் நோக்கி நகரும்போது, ராஜாவும் மக்களும் கொண்டாடிக்கொண்டே சென்றனர். . அவர்கள் பாடல்களைப் பாடினர், இசைக்கருவிகளை வாசித்தனர்.திடீரென்று எருது ஒன்று தடுமாறி வண்டியை அசைத்தது. உசா என்ற ஒரு மனிதன் பேழையை நிலைநிறுத்த கை நீட்டினான், அவன் அதைத் தொட்ட நொடியில், கடவுள் அவனைத் தாக்கினார், அவர் தரையில் விழுந்து இறந்தார், டேவிட் அதிர்ச்சியும் குழப்பமும் அடைந்தார். கடவுள் ஏன் இதைச் செய்தார் என்று அவருக்குத் தெரியவில்லை. என்ன செய்வது என்று யோசிக்க அவருக்கு நேரம் தேவைப்பட்டது, எனவே அவர் கடவுளின் பேழையை அருகிலுள்ள வீட்டில் வைத்தார். மூன்று மாதங்கள் அங்கேயே தங்கியிருந்தது. அந்த நேரத்தில், கர்த்தர் அங்கு வாழ்ந்த குடும்பத்தை ஆசீர்வதித்தார். கடவுள் எப்படி குடும்பத்தை ஆசீர்வதிக்கிறார் என்று டேவிட் கேள்விப்பட்டார், அதனால் அவர் மீண்டும் பேழையை டேவிட் ஜெருசலேமுக்கு கொண்டு வர முடிவு செய்தார். இம்முறை அவர் லேவியர்களிடம் தங்களைச் சுத்திகரித்துக் கொண்டு, கடவுளின் பேழையை எப்படி எடுத்துச் செல்ல வேண்டும் என்று மோசே கூறிய வழிமுறைகளைப் பின்பற்றச் சொன்னார். அது ஜெருசலேமுக்குள் நுழைந்ததும் இஸ்ரவேல் மக்கள் உற்சாகமடைந்தனர். அவர்கள் கர்த்தருக்குப் பலிகளைச் செய்தார்கள், ஆனந்தக் கூச்சலிட்டார்கள், எக்காளங்களை ஊதினார்கள். தாவீது தன் மேலங்கியை கழற்றி தன் முழு பலத்துடன் நடனமாடினான். அனைவரும் ஒன்றாக மகிழ்ந்தனர்.மீகாள் ஜன்னலுக்கு வெளியே பார்த்தாள், தன் கணவன் பேழையின் முன் சுற்றித் துள்ளிக் குதிப்பதைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தாள்.அது அருவருப்பானது என்று நினைத்தாள்.டேவிட் பேழையை அதற்காகத் தயார் செய்திருந்த ஒரு சிறப்பு கூடாரத்தில் வைத்தார். இறைவனுக்கு பலிகளும் தகனபலிகளும் செய்யப்பட்டன. பிறகு தாவீது மக்களை ஆசீர்வதித்து, அவர்களுக்கு உண்ண உணவு கொடுத்தார்.மிகால் தன் கணவன் வீட்டிற்குச் சென்றபோது எதிர்ப்பட்டாள். அவள் சொன்னாள், "நீ செய்தது வெட்கக்கேடானது. நீ உன்னுடைய அரசு மேலங்கியைக் கழற்றிவிட்டு, சாதாரண அடிமைப் பெண்களுக்கு முன்னால் ஒரு முட்டாள் போல் குதித்தாய்." டேவிட் கூறினார், "நான் கர்த்தருக்கு முன்பாக என்னைத் தாழ்த்தினேன். ஆம், நான் அதை மீண்டும் செய்வேன். . நீங்கள் பேசிய அந்த

சாதாரண மக்கள் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் என்னைக் கௌரவிப்பார்கள். "மிச்சல் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் குழந்தைகளைப் பெறாமல் வாழ்ந்தார்.

102.ஒரு பேரரசை உருவாக்குதல்

2 சாமுவேல் 7-9 & 1 நாளாகமம் 17-18

தாவீது தனது ராஜ்யத்தை நிறுவி, தன்னைச் சுற்றியிருந்த நாடுகளிடமிருந்து பாதுகாத்தார். இறுதியாக இஸ்ரேலில் அமைதி ஏற்பட்டது. பிறகு இறைவனுக்கு கோயில் கட்டுவது பற்றி யோசிக்க ஆரம்பித்தார்.

ஒரு நாள் அவர் கடவுளின் தீர்க்கதரிசியிடம், "நான் ஒரு அழகான அரண்மனையில் வசிக்கிறேன், கடவுளின் பெட்டி ஒரு கூடாரத்தில் உள்ளது" தீர்க்கதரிசி ஒப்புக்கொண்டார், "முன்னே சென்று கோவிலைக் கட்டுங்கள். கடவுள் மகிழ்ச்சியடைவார். கர்த்தர் சொன்னார், "நான் உன்னை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக ஆக்கும்போது நீங்கள் ஆடுகளைப் பின்தொடர்ந்தீர்கள். இத்தனை வருடங்கள் நான் உன்னுடன் இருந்தேன், நான் உன் எதிரிகளை உனக்கு வெற்றி கொடுத்தேன். இப்போது நான் எப்போதும் வாழும் சிறந்த மனிதர்களில் உங்கள் பெயரை நிறுவுவேன். உங்கள் அரச குடும்பம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். "இன்னும், நான் உன்னை என் வீட்டைக் கட்ட அனுமதிக்க மாட்டேன். நான் உன்னை ஒரு போர் வீரனாக ஆக்கிவிட்டேன், உன்னால் பலர் இறந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் மகன் அமைதியான மனிதனாக இருப்பான், அவன் என் வீட்டைக் கட்டுவான். நான் அவனுக்குத் தகப்பனாகி அவனுடைய ராஜ்யத்தை நிலைநாட்டுவேன்." தாவீது ராஜா இந்தச் செய்தியைக் கேட்டதும் திருப்தியடைந்து, கர்த்தருக்கு முன்பாகத் தன்னைத் தாழ்த்தினார். அன்று முதல் தன்னைச் சுற்றியிருந்த நாடுகளைப் பார்க்க ஆரம்பித்தான். அவர் பெலிஸ்தியர் மீது படையெடுத்து, அவர்கள் இஸ்ரவேலிடமிருந்து கைப்பற்றிய நகரங்களையும் நிலங்களையும் திரும்பப் பெற்றார். பின்னர் அவர் மோவாபியர் மற்றும் ஏதோமியர்களிடம் திரும்பி, அவர்களை இஸ்ரவேலுக்கு அடிபணியச் செய்தார்.

அவர் தனது படைகளை வடக்கே திருப்பி தேசத்திற்குப் பிறகு தேசத்தைத் தோற்கடித்தார். தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம் மற்றும் குதிரைகள் நகரத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டதால் ஜெருசலேம் செழிப்பானது. டேவிட் அவர்கள் மீது கட்டுப்பாட்டை பராமரிக்க டேவிட் இந்த நாடுகள் அனைத்திலும் காரிஸன்களை அமைத்தார். அவர் தனது இராணுவத்தை கட்டமைக்க அவர்களின் ஆட்களை பயன்படுத்தினார். உலகம் முழுவதும் அவனுடைய பெயர் அச்சமும் மரியாதையும் பெற்றது. தாவீது தான் சம்பாதித்த அனைத்தையும் கர்த்தருக்கு அர்ப்பணித்தார். மக்களுக்கு நியாயம் அளித்தார், அவர்களுக்கு நீதியைப் போதித்தார். ஒரு நாள் தாவீது தன் வேலையாட்களிடம், "சவுலின் குடும்பத்தில் யாராவது இருக்கிறார்களா? இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறாரா? யோனத்தான் என்னிடம் கருணை காட்டியது போல நானும் அவர்களுக்கு இரக்கம் காட்ட விரும்புகிறேன்." சீபா என்ற வேலைக்காரன் பேசி, யோனத்தானின் மகனான மெபிபோசேத்தைப் பற்றி அவனிடம் சொன்னான். சவுல் மற்றும் யோனத்தானின் மரணத்தைப் பற்றி அவருடைய தாதி கேள்விப்பட்டபோது அவருக்கு ஐந்து வயது. அவள் பீதியடைந்து பையனை தோளில் தூக்கிக்கொண்டு ஓடினாள். அவர் தரையில் விழுந்து கால்களில் காயம் ஏற்பட்டது. அப்போதிருந்து, அவர் இரண்டு கால்களிலும் ஊனமுற்றவராக இருந்தார். டேவிட் அவரை அழைத்தார். உள்ளே வந்து தரையில் விழுந்து வணங்கினான். அவர், "நான் உமது வேலைக்காரன்" என்றார். தாவீது, "பயப்படாதே. உங்கள் தந்தை எனக்கு அளித்த கருணையை நான் உங்களிடம் திருப்பித் தருகிறேன். சவுலுக்குச் சொந்தமான எல்லா வயல்களையும் நான் உனக்குத் தருகிறேன்.மேலும், இனிமேல், நீ என் மேஜையில் சாப்பிடு." மெபிபோசேத் மீண்டும் குனிந்து, "நான் ஒன்றும் செத்த நாய் அல்ல. நீ ஏன் என்மீது அக்கறை கொள்ள வேண்டும்?" என்று சீபாவை நோக்கி அரசன், "நான் மெபிபோசேத்துக்குக் கொடுத்த நிலத்தில் நீயும் உன் மகன்களும் வேலை செய்ய வேண்டும். நீங்கள் இப்போது அவருடைய வேலைக்காரர்கள். "ஆகவே, மெபிபோசேத் எருசலேமில் வாழ்ந்து, ராஜாவின் மேஜையில் சாப்பிட்டார். அவர் தாவீதின் மகன்களில் ஒருவரைப் போல ஆனார்.

103.அம்மோன் புத்திரர்கள்

2 சாமுவேல் 10 & 1 நாளாகமம் 19-20

தாவீதின் அனைத்து வெற்றிகளிலும், அவர் அம்மோனியர்களைத் தாக்கவில்லை, ஏனென்றால் அவர் சவுலிடமிருந்து ஓடும்போது ராஜா அவரிடம் கருணை காட்டினார். ஒரு நாள், அம்மோனியர்களின் ராஜா இறந்தார், அவருடைய மகன் அவருக்குப் பதிலாக ஆட்சி செய்தார். தாவீது புதிய ராஜாவுக்கு ஆறுதல் செய்தியுடன் ஒரு குழுவை அனுப்பினார். அந்த மனிதர்கள் அங்கு சென்றதும் அம்மோனியத் தலைவர்கள் தங்கள் அரசனிடம், “உன் மீது தாவீதின் அக்கறையைக் காட்ட இவர்கள் இங்கு வரவில்லை. அவர்கள் உங்கள் தந்தைக்கு மரியாதை காட்ட இங்கு வரவில்லை. அவர்கள் எங்களை உளவு பார்க்கிறார்கள். நாங்கள் எங்கே பலவீனமாக இருக்கிறோம் என்பதைப் பார்க்க அவர்கள் எங்கள் நகரத்தை சுற்றிப் பார்க்கிறார்கள்.” எனவே புதிய ராஜா அந்த ஆட்களை அழைத்துச் சென்று ஒவ்வொருவரின் தாடியிலும் பாதியை மொட்டையடித்தார். பின்னர் அவர் அவர்களின் ஆடைகளை துண்டித்து, அவர்களின் உடலின் கீழ் பாதியை அம்பலப்படுத்தினார். அந்த மனிதர்கள் மிகவும் அவமானப்பட்டு இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். இந்தப் பெரிய அவமானத்தைப் பற்றி டேவிட் கேள்விப்பட்டு தன் ஆட்களுக்குச் செய்தி அனுப்பினார். “உங்கள் தாடி வளரும்வரை எரிகோவில் இருங்கள். பின்னர் எங்களிடம் திரும்புங்கள்.” அம்மோனியர்கள் தாங்கள் செய்ததை உணர்ந்தனர். அவர்கள் தாவீதை மிகவும் கோபப்படுத்தினார்கள். எனவே அவர்கள் தங்கள் இராணுவத்தை உருவாக்கத் தொடங்கினர். அவர்கள் மற்ற நாடுகளிலிருந்து 33,000 வீரர்களை வேலைக்கு அமர்த்தினார்கள். தாவீது அம்மோனியர்களுக்கு எதிராகப் போரிட யோவாபையும் அவனுடைய படையையும் அனுப்பினான். அவர்கள் இடத்தில் இருந்தபோது, அம்மோனியப் படைகள் இஸ்ரவேலர்களின் ஒரு புறத்திலும், வெளிநாட்டுப் படைவீரர்களின் மறுபுறத்திலும் இருந்த நிலைக்கு நகர்ந்தனர். யோவாப் இருபுறமும் முன் வரிசைகளுடன், இரண்டுக்கும் இடையில் இருப்பதை உணர்ந்தார். அதனால் அவர் இராணுவத்தைப் பிரித்தார். அவருடன் போரிடவும் வெளிநாட்டு வீரர்களைத் தாக்கவும் அவர் தனது சிறந்த படைகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார். மற்ற அனைவரும் அம்மோனியர்களுடன் அவரது சகோதரரின் தலைமையில் போரிட வேண்டும். யோவாப் தன் சகோதரனிடம், “தேவை ஏற்பட்டால் நாங்கள் இருவரும் மற்றவருக்கு உதவ தயாராக இருப்போம். தைரியமாக இருங்கள் மற்றும் கடுமையாக போராடுங்கள். நாம் நமது மக்களையும் கடவுளின் நகரங்களையும் பாதுகாக்க வேண்டும். கர்த்தருடைய சித்தம் நடக்கட்டும்.” போர் தீர்க்கமானதாக இருந்தது. யோவாபும் அவனது உயரடுக்கு துருப்புக்களும் வெளிநாட்டுப் படைகளை மிகவும் கடுமையாகத் தாக்கினர், அவர்கள் திரும்பி ஓடினர். அம்மோனியர்கள் இதைக் கண்டதும், தங்கள் மதில் சூழ்ந்த நகரங்களுக்குத் திரும்பிப் போனார்கள். இதனுடன், யோவாப் தனது படையை எருசலேமுக்கு அழைத்துச் சென்றார். வெளிநாட்டு இராணுவம் மறுசீரமைக்கப்பட்டு மீண்டும் சண்டையிட வந்தது. இந்த நேரத்தில், டேவிட் தனது ஆட்களுடன் சென்று அவர்களை முற்றிலுமாக தோற்கடித்தார், 40,000 க்கும் மேற்பட்டவர்களைக் கொன்றார். தப்பியோடியவர்கள் தங்கள் நாட்டுக்குத் திரும்பிச் சென்றார்கள், மீண்டும் திரும்பவில்லை. தாவீது அம்மோனியர்களை தோற்கடிப்பதற்கு வசந்த காலம் வரை காத்திருந்தார்.

104. பத்சேபான்

2 சாமுவேல் 11

வசந்த காலத்தில் அம்மோனியர்களை மீண்டும் தாக்கும் நேரம் வந்தது. பொதுவாக டேவிட் தனது ஆட்களுடன் செல்வார், ஆனால் அவர் வீட்டிலேயே இருக்க முடிவு செய்தார். ஒரு மதியம் தூங்கிவிட்டு, அரண்மனையின் மேற்கூரையில் இருந்த சண்டேக் வழியாக நடந்தார். அங்கிருந்து ஒரு அழகான பெண் குளிப்பதைக் கண்டான். அவர் ஒரு வேலைக்காரனை அழைத்து, “அந்தப் பெண் யார்?” என்று கேட்டார். “ஆ, அவள் பெயர் பத்சேபா. அவள் உன் 30 போர் வீரர்களில் ஒருவனான உரியாவின் மனைவி.” அன்று இரவு அவளுடன் உறங்கினான். காலப்போக்கில் அவள் ஒரு குழந்தையை எதிர்பார்க்கிறாள் என்பதை அவள் உணர்ந்தாள், அவள் ராஜாவுடன் கழித்த இரவில் இருந்து அது அவளுக்குத் தெரியும். அவள் கர்ப்பமாக இருப்பதாக தாவீதிடம் செய்தி அனுப்பினாள். தான் செய்ததை மறைக்க வேண்டும் என்று அவன் முடிவு செய்தான். அதனால் அவன் உடனே யோவாபுக்கு செய்தி அனுப்பினான். “உரியாவை என்னிடம் அனுப்புங்கள்.” படைவீரன் வந்தான், ராஜா அவனிடம், “போர் எப்படி நடக்கிறது? யோவாப் நலமா?” உரியா ஒரு அறிக்கையைக் கொடுத்த பிறகு, ராஜா அவனிடம்

போருக்குச் செல்வதற்கு முன் தன் மனைவி வீட்டிற்குச் செல்லலாம் என்று கூறினார். அவர் தம்பதியருக்கு ஒரு பரிசு கூட அனுப்பினார். உரியா ராஜாவை விட்டு வெளியேறினார், ஆனால் வீட்டிற்கு செல்லவில்லை. அரசனின் வேலைக்காரர்கள் அனைவருடனும் அரண்மனை வாசலில் இரவு உறங்கினார். காலையில், ராஜா அவரை உள்ளே அழைத்து, "ஏன் வீட்டிற்கு செல்லவில்லை?" என்று கேட்டார், "இல்லை, நான் அதை செய்ய மாட்டேன். கடவுளின் பேழை போர்க்களத்தில் உள்ளது. இஸ்ரவேல் இராணுவம் கூடாரங்களில் தூங்குகிறது. யோவாபும் அவனுடைய அதிகாரிகளும் களத்தில் இருக்கிறார்கள். என்னால் என் வீட்டிற்குச் சென்று நிம்மதியாக வாழ முடியாது. என் மனைவி நம் தேசத்துக்காக தியாகம் செய்யும் போது அவருடன் சாப்பிடவும் குடிக்கவும் முடியாது. டேவிட் டேவிட், "இன்னும் ஒரு நாள் இங்கே இருங்கள், பிறகு நான் உன்னை மீண்டும் போருக்கு அனுப்புகிறேன்" என்று கூறினார். பின்னர் ராஜா உரியாவை தன்னுடன் சாப்பிடவும் குடிக்கவும் கூறினார். மாலை நேரத்தில், டேவிட் அவரை குடித்துவிட்டு. இன்னும், அவர் வீட்டிற்கு செல்லவில்லை, ஆனால் அரண்மனை கதவுகளில் ஒரு கட்டிலில் தூங்கினார். மறுநாள் காலை டேவிட் தனது தளபதிக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். "சண்டை மிகக் கடுமையாக இருக்கும் இடத்தில் உரியாவை நிறுத்துங்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில், உங்கள் ஆட்கள் அவரை இறக்கும்படி விட்டுவிடுங்கள். "ராஜா முத்திரையிடப்பட்ட கடிதத்தை உரியாவிடம் கொடுத்து, அதை யோவாபிடம் கொண்டு செல்லும்படி கூறினார். அவர் மீண்டும் போருக்குச் சென்று கடிதத்தை தனது தளபதியிடம் கொடுத்தார். யோவாப் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிந்து உரியாவை மிகவும் ஆபத்தான இடத்தில் வைத்தார். ஒதுக்கப்பட்ட தருணத்தில், மற்ற அனைவரும் பின்வாங்கி, உரியா கொல்லப்பட்டார். பத்சேபா தன் கணவன் போரில் இறந்ததைக் கேள்விப்பட்டு, அவன் இறந்ததை எண்ணி வருந்தினாள். யோவாப் அம்மோனியத் தலைநகருக்கு எதிராகப் போரைத் தொடர்ந்தாள். இறுதியாக, அவர் தண்ணீரை உடைத்து கைப்பற்றினார். அவர் தாவிதுக்கு செய்தி அனுப்பினார். "சீக்கிரம் வா! படையை நகரத்திற்குள் கொண்டுபோய், அதைக் கைப்பற்றுங்கள், அதனால் நீங்கள் மகிமை அடைவீர்கள்." தாவிது சென்று, அம்மோனிய நகரங்களின் மீது படையை வெற்றிபெறச் செய்தார். அம்மோனிய மக்களை அவர்களுடைய சுவர்களையும் கட்டிடங்கள் அனைத்தையும் முழுவதுமாக இடிக்கச் செய்தார். அவர் மதிப்புமிக்க அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, மக்களை செங்கல் செய்யும் வேலைக்கு வைத்தார். தாவிது எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் சென்றார். பத்சேபாவின் துக்க நேரம் முடிந்ததும், அவளைத் தன் மனைவியாக்கினான். விரைவில், அவள் அவர்களுக்கு ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். அவர்களுடைய பாவத்தைப் பற்றி கடவுள் மட்டுமே அறிந்திருந்தார், அவர் மகிழ்ச்சியடையவில்லை.

105. தீர்க்கதரிசி நாத்தான்வேல்

2 சாமுவேல் 12 & சங்கீதம் 51

பத்சேபாளுடன் தாவிது செய்த பாவம் கடவுளுக்கு மட்டுமே தெரியும். அவர் தீர்க்கதரிசி நாதனை அனுப்பினார், அவர் ராஜாவுக்கு முன்பாக நின்று இந்தக் கதையைச் சொன்னார்: "ஒரே நகரத்தில் இரண்டு மனிதர்கள் வாழ்ந்தார்கள். ஒருவர் பணக்காரர். அவருக்கு ஒரு பெரிய ஆடுமாடுகளும் பெரிய ஆடுகளும் இருந்தன. மற்றவர் ஏழை. அவனிடம் ஒரு சிறிய ஆட்டுக்குட்டி மட்டுமே இருந்தது, ஆனால் அவன் அவனுக்கு ஒரு மகள் போல இருந்தாள். ஆட்டுக்குட்டி தனது குழந்தைகளுடன் செல்லமாக வளர்ந்தது. அவன் அவர்களின் கிண்ணங்களில் இருந்து சாப்பிட்டான், அவர்களின் கோப்பைகளில் இருந்து குடித்தான், இரவில் அவர்களுடன் கூட தூங்கினான். செல்வந்தனுக்கு தொலைதூர நகரத்திலிருந்து ஒரு நண்பர் வந்திருந்தார். உணவருந்தும் நேரம் வந்தபோது, பணக்காரர் தனது சொந்த ஆடுகளில் ஒன்றைப் பயன்படுத்த விரும்பவில்லை. மாறாக ஏழையின் ஆட்டுக்குட்டியை எடுத்து தன் விருந்தினருக்காக தயார் செய்தான்." டேவிட் கோபமடைந்தான். அவர் எழுந்து நின்று கத்தினார், "அது அருவருப்பானது! அவர் எப்படி இதயமற்றவராக இருக்க முடியும்? அவர் இறக்கத் தகுதியானவர். அவர் செய்த காரியத்திற்காக அவர் ஏழைக்கு நான்கு ஆட்டுக்குட்டிகளைக் கொடுப்பார்."

நாதன் டேவிட்டை சுட்டிக்காட்டி, "நீ தான் மனிதன்! கர்த்தர் சொல்கிறார், 'நான் உன்னை இஸ்ரவேலின்மேல் ராஜாவாக்கி, உன்னுடைய எல்லாவற்றையும் உனக்குக் கொடுத்தேன். நீங்கள் கேட்டிருந்தால் இன்னும் அதிகமாகக் கொடுத்திருப்பேன். அப்படியானால் ஏன் என்னை இகழ்ந்து இந்தத் தீமை செய்தாய்? நீங்கள் உரியாவை அம்மோனிய வாளால் கொன்று, அவன் மனைவியைக் கைப்பற்றினாய். இதன் காரணமாக, வாள் உங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறாது. இதையெல்லாம் நீங்கள் ரகசியமாகச் செய்தீர்கள், ஆனால் நான் உங்களை வெளிப்படையாக நியாயந்தீர்ப்பேன்." டேவிட் நாதன் முன் உடைந்தார். "நான் கர்த்தருக்கு விரோதமாக பாவம் செய்தேன்." பின்னர், அவர் இந்த ஜெபத்தை எழுதினார்: "கடவுளே, எனக்கு இரங்கும். உனது அன்பிற்குள் என்னை இறுகப் பற்றிக்கொள். உன் இரக்கத்தில், என் கிளர்ச்சியை அகற்று. என் குற்றத்தைக் கழுவி, என் பாவத்தின் கறையை அகற்று. நான் கலகக்காரன் என்று எனக்குத் தெரியும். என் பாவம் இரவும் பகலும் என்னை வேட்டையாடுகிறது. உன்னை எதிர்த்து நான் போராடியவன். இந்த தீமை உனக்கு எதிரானது. நீ கோபப்பட்டு என்னை தூக்கி எறிவது சரிதான். என் வாழ்நாள் முழுவதும் நான் இப்படித்தான் இருந்தேன். டேவிட். என் மனச்சோர்வை மகிழ்ச்சியுடன் மாற்றவும், என் பாவத்தை நீக்கி, தூய்மையான புதிய இதயத்தை எனக்குக் கொடுங்கள். எனக்கு உறுதியான ஆவியைக் கொடுங்கள், என் இரட்சிப்பின் மகிழ்ச்சியை மீட்டெடுக்கவும். நீங்கள் இவற்றைச் செய்தால், உங்கள் வழிகளைப் பற்றி மற்றவர்களுக்குக் கற்பிப்பேன். "நாதன் சென்றார். தாவீது, "கர்த்தர் உன் ஜெபத்தைக் கேட்டு, உன் பாவத்தைப் போக்கினார். நீங்கள் இறக்க மாட்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் இறைவனை நடத்திய விதத்தால் குழந்தை இறந்துவிடும். "திடீரென்று, குழந்தை நோய்வாய்ப்பட்டது. தாவீது தன்னைக் காப்பாற்றும்படி கடவுளிடம் கெஞ்சினான். ராஜா சாப்பிட மாட்டார், ஆனால் இரவும் பகலும் தரையில் கடவுளிடம் மன்றாடினார். அவருடைய வேலைக்காரர்கள் அவரை சாப்பிட வைக்க முயன்றனர், ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார். ஏழாவது நாளில், குழந்தை இறந்தது. வேலைக்காரர்கள் தாவீதிடம் சொல்ல பயந்தார்கள். குழந்தை உயிருடன் இருக்கும் போது அவர் வேதனையுடன் பார்த்தனர். குழந்தை இறந்துவிட்டதை அறிந்ததும், அவர் எதையாவது செய்துவிடுவார் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கிசுகிசுப்பதைக் கண்டார். அவர் சொன்னார், "குழந்தை இறந்துவிட்டதா?" "ஆம், அவர் இறந்துவிட்டார்." எனவே டேவிட் தரையில் இருந்து எழுந்து, குளித்து, சுத்தமான ஆடைகளை அணிந்தார். அவர் இறைவனின் இல்லத்தில் வழிபாடு செய்துவிட்டு, உண்பதற்கு ஏதாவது அனுப்பினார். ஊழியர்கள் வியப்படைந்தனர். அதை அவர்களுக்கு விளக்கினார். "குழந்தை உயிருடன் இருக்கும் போதே, அவர் கருணை காட்டி குழந்தையை வாழ வைப்பார் என இறைவனிடம் மன்றாடினேன். ஆனால் இப்போது அவர் இறந்துவிட்டதால் என்னால் எதுவும் செய்ய முடியாது. அவர் என்னிடம் திரும்பி வர முடியாது, ஆனால் நான் அவரிடம் செல்ல முடியும். "பின்னர், பத்சேபா மற்றொரு மகனைப் பெற்றெடுத்தார், தாவீது அவருக்கு சாலமன் என்று பெயரிட்டார். கர்த்தர் சாலோமோனை நேசித்தார், அவர் இஸ்ரவேலின் அடுத்த ராஜாவாக இருப்பார் என்று கூறினார்.

106. தாமார் (அப்சலோமின் சகோதரி)

2 சாமுவேல் 13

அம்னோன் தாவீதின் மூத்த மகன்-அவருக்கு மிகவும் பிடித்தவர். அம்னோன் விரும்பிய அனைத்தையும் வைத்திருந்தான், ஒன்றைத் தவிர. அவர் தனது ஒன்றுவிட்ட சகோதரி தாமரை விரும்பினார். அவள் அழகாகவும் கன்னியாகவும் இருந்தாள். எப்பொழுதும் அவளைப் பற்றியே நினைத்தான். அவர் அவளுடன் படுக்கைக்குச் செல்ல விரும்பி உண்மையில் நோய்வாய்ப்பட்டார். அவருக்கு ஒரு உறவினர் இருந்தார், அவர் தந்திரமானவர் என்று அறியப்பட்டார். அம்னோன் எப்படி உணர்ந்தார் என்று கேள்விப்பட்டவுடன், அவர் ஒரு திட்டத்தைக் கொண்டு வந்தார். அவர், "உனக்கு உடம்பு சரியில்லை என்பது போல் படுக்கையில் படுத்துக்கொள். ராஜா உன்னைப் பற்றிக் கேட்டபோது, தாமர் உன் அறைக்கு ரொட்டி தயாரிக்க வர வேண்டும் என்று அவனிடம் சொல்லுங்கள். அவள் உனக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்று அவனிடம் சொல்." அம்னோன் இந்தத் திட்டத்தைப் பின்பற்றினான், அதனால் அரசன் தாமரை அவளது சகோதரனுக்குச் சென்று உணவு கொடுக்கச் சொன்னான். அவள்

அங்கே இருக்கும்போது, அம்னோன் எல்லா வேலைக்காரர்களையும் அறைக்கு வெளியே அனுப்பினான். அவள் அவனிடம் உணவைக் கொடுத்தபோது, அவன் அவளைப் பிடித்து, “என்னுடன் படுக்கையில் வா!” என்று அவள் அவனிடம் கெஞ்சினாள், “இல்லை, தயவுசெய்து. இதை நிறுத்து. இது ஒரு பயங்கரமான பாவம். நீங்கள் என்னை அவமானப்படுத்துகிறீர்கள். ராஜாவிடம் கேளுங்கள், அவர் என்னை உங்களுக்குத் தருவார். அவர் உங்களுக்கு எதையும் தருவார்.” ஆனால் அம்னோன் கேட்கவில்லை. அவர் அவளை படுக்கையில் இழுத்து பாலியல் பலாத்காரம் செய்தார். அவர் முடித்தவுடன், அவர் இனி அவளை விரும்பவில்லை. உண்மையில் அவன் அவளை வெறுத்தான். அவன், “இங்கிருந்து போ!” என்று அவள் கத்தினாள், “இல்லை! என்னை தூக்கி எறியாதே. நீங்கள் செய்தது தவறு, ஆனால் என்னை அனுப்புவது மோசமானது. ”அவர் தனது வேலைக்காரனுக்காக கத்தினார். “இந்தப் பெண்ணை இங்கிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்று அவளுக்குப் பின்னால் கதவைப் பூட்டுங்கள்.” தாமரை வெளியேற்றிய பிறகு, அவள் கன்னியாக இருப்பதைக் காட்டிய ஆடைகளை கிழித்துவிட்டாள். அவள் தலையில் சாம்பலைப் போட்டுக்கொண்டு, அவள் நடந்து செல்லும்போது அழுதாள்.அவளுடைய சகோதரர் அப்சலோம். தாவீது நடந்ததைக் கேட்டவுடன், அம்னோனைக் கொன்றுவிடுவதாக சபதம் செய்தார். ஆனால் அதை கவனமாக திட்டமிட வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியும். எனவே, அவர் தனது சகோதரியை தனது வீட்டிற்கு மாற்றினார். அவன் அவனிடம், “இப்போதைக்கு, அதை உன் மனதில் இருந்து அகற்ற முயற்சி செய். இதைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல வேண்டாம். ”அன்றிலிருந்து, தாமார் சோகமாகவும் மனநிலையுடனும் இருந்தார், அப்சலோம் அம்னோனிடம் பேசுவதை முற்றிலும் நிறுத்தினார். பலாத்காரத்தைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டதும் அரசன் கோபமடைந்தான். இன்னும் அவர் அதைப்பற்றி எதுவும் செய்யவில்லை.இரண்டு வருடங்களுக்குப் பிறகு, அப்சலோம் ஆடு வெட்டும் விருந்து நடத்தி, தாவீதின் மகன்கள் அனைவரையும் அழைத்தான். அம்னோன் அங்கு இருப்பதை உறுதி செய்தார். அப்சலோம் இந்த நிகழ்விற்கு ஒரு பெரிய விருந்து ஏற்பாடு செய்தார்.அனைவருக்கும் நிறைய சாப்பிடவும் குடிக்கவும் இருந்தது.அம்னோனைக் கவனமாகப் பார்க்கும்படி வேலையாட்களிடம் அப்சலோம் கூறினார். அவர் கூறினார், “அவர் நிறைய குடிக்கும் வரை காத்திருங்கள், பின்னர் அவரைக் கொல்லுங்கள். பயப்படாதே. நீங்கள் சிக்கலில் சிக்க மாட்டீர்கள். நீங்கள் என் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். ”அவர்கள் சொன்னபடியே செய்தார்கள். சரியான நேரத்தில், அவர்கள் அம்னோனைக் கொன்றனர். மற்ற மகன்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஓடினர்.இது பற்றிய செய்தி ராஜாவுக்குத் திரும்பியது.அப்சலோம் ராஜாவின் மகன்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிட்டதாக அவருக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. டேவிட் தன் ஆடைகளை கிழித்து தரையில் விழுந்தான். கடைசியில் அது உண்மையல்ல என்று யாரோ சொன்னார்கள். அம்னோன் மட்டும் இறந்துவிட்டார். அவர்கள், “அப்சலோம் தன் சகோதரி கற்பழிக்கப்பட்டதிலிருந்து இதைத் திட்டமிடுகிறான்.” கடைசியாக, தாவீதின் மற்ற மகன்கள் சாலையில் வந்து ராஜாவுக்கு முன்பாகச் சென்றனர். அனைவரும் சேர்ந்து அழுதனர்.அப்சலோம் தன் தந்தையிடம் இருந்து மறைக்க பக்கத்து நாட்டுக்கு ஓடினான். தாவீது அம்னோனுக்காக மூன்று வருடங்கள் வருந்தினார்.

107.அப்சலோம் தன் வீட்டிற்கு திரும்புதல்

2 சாமுவேல் 14

மூன்று ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, தாவீது அம்னோனுக்காக துக்கப்படுவதை நிறுத்தினார். பின்னர் அவர் தனது மகன் அப்சலோமை இழக்கத் தொடங்கினார். இன்னும், அவர் தலைமறைவாக இருந்து திரும்ப அவரை கேட்க மாட்டார். ஜோப் இதை கவனித்தார், அதனால் அவர் நடப்பில் திறமையான ஒரு பெண்ணை வேலைக்கு அமர்த்தினார். அவன் அவளை ராஜாவிடம் போகச் சொன்னான், அவள் சொல்ல வேண்டிய வார்த்தைகளை அவன் அவளுக்குக் கொடுத்தான். அவள் துக்க ஆடைகளை அணிந்து தாவீதுக்கு முன்பாகச் சென்றாள். அவள் அவன் முன் குனிந்து, “என் ராஜா, எனக்கு உதவுங்கள்” என்றாள். டேவிட், “உங்கள் பிரச்சனையை என்னிடம் சொல்லுங்கள்.” “என் கணவர் இறந்த பிறகு எனக்கு இரண்டு மகன்கள் மட்டுமே இருந்தனர். சமீபகாலமாக அவர்களுக்குள் சண்டை

வந்ததால் யாரும் தடுக்கவில்லை. விரைவில், ஒருவர் மற்றவரைக் கொன்றார். இப்போது என் குடும்பம் எனக்கு எஞ்சியிருக்கும் ஒரே மகனைக் கொடுக்கிறேன் என்று கூறுகிறார்கள். அவர் ஒரு கொலைகாரன் என்பதால் அவர் இறக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். என் ராஜா, இது என் கணவரின் பெயரை பூமியிலிருந்து நீக்கிவிடும்." டேவிட், "நீங்கள் வீட்டிற்கு செல்லலாம். உங்களுக்காக இதை நான் பார்த்துக் கொள்கிறேன். இது சரியல்ல என்று யாராவது சொன்னால், அவர்களை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள், "என்று அவள் சொன்னாள், "அட, என் மகன் செய்த காரியத்திற்காக அவன் கொல்லப்பட மாட்டான் என்று கடவுள் மீது சத்தியம் செய்யுங்கள்." டேவிட், "நான் ஆண்டவர் மீது ஆணையிடுகிறேன். வாழ்கிறான். உன் மகன் இதற்காக இறக்கமாட்டான்." அவள், "நான் உன்னிடம் இன்னும் ஒரு கேள்வி கேட்கட்டுமா?" என்றாள். "ஆமாம், அது என்ன?" "கடவுளின் ஞானம் உங்களிடம் இருப்பதால் நீங்கள் எனக்கு சரியான தீர்ப்பை வழங்குவீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். எது நல்லது எது தீயது என்பதை நீங்கள் தெளிவாகப் பார்க்கிறீர்கள். அதனால்தான் இந்த தீர்ப்பு நன்றாக இருந்தது. "அப்படியானால், உங்கள் சொந்த தீர்ப்புகளை நீங்கள் ஏன் பின்பற்றக்கூடாது? உங்கள் மகனைத் திரும்பக் கொண்டுவராமல் கடவுளின் தேசத்திற்கு நீங்கள் அநீதி இழைக்கிறீர்கள். நாம் அனைவரும் டேவிட் என்றாவது ஒருநாள் இறக்கப் போகிறோம், ஆனால் கடவுள் வாழ்வின் கடவுள். நாம் ஒருவரோடு ஒருவர் சமரசமாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார்." டேவிட் கூறினார், "நீங்கள் என்னிடம் ஒரு கேள்வி கேட்கிறீர்கள், இப்போது உங்களுக்காக ஒன்று உள்ளது. நான் சொல்வதை கவனமாகக் கேளுங்கள். நீங்கள் என்னிடம் உண்மையைச் சொல்ல வேண்டும். என்னிடம் பேசுவதற்கு யோவாப் உன்னை இங்கு அனுப்பியிருக்கிறானா?" அவள், "என் ஆண்டவனாகிய ராஜாவுக்கு கர்த்தருடைய தூதனுடைய ஞானம் இருக்கிறது. அவரைச் சுற்றி யாரும் எதையும் பெற முடியாது. ஆம், உமது வேலைக்காரன் யோவாப் என்னிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று சொன்னான், ஆனால் அவன் உன்னை நேசிப்பதாலும், உனக்குச் சிறந்ததை விரும்புவதாலும் தான்." ராஜா யோவாபை அழைத்து, "போய் அப்சலோமை சமாதானமாக அழைத்து வா, ஆனால் நான் விரும்பவில்லை. அவனைப் பார்." எனவே யோவாப் சென்று அப்சலோமை எருசலேமுக்கு அழைத்து வந்தார். அவர் தனது சொந்த வீட்டில் வாழ அனுமதிக்கப்பட்டார். இரண்டு வருடங்கள் கடந்தும் இன்னும் அரசரை பார்க்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. கடைசியாக அவர் யோவாப் மற்றும் அவரது தந்தைக்கு இடையே ஒரு சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்யும்படி கேட்க முடிவு செய்தார். அவர் யோவாபை வரவழைத்தார், ஆனால் அவர் வரவில்லை. அவன் இரண்டாவது முறையும் அவனை வரவழைத்தான், ஆனால் அவன் இன்னும் வரவில்லை. கடைசியாக அப்சலோம் தன் வேலையாட்களை யோவாபின் பார்லி வயலுக்கு தீ வைக்க அனுப்பினான். யோவாப் போய் அப்சலோமை நோக்கி கத்தினான். "என் வயலுக்கு ஏன் தீ வைத்தாய்?" "நான் உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டும். இப்போது சொல்லுங்கள். ஏன் என்னை எருசலேமுக்குத் திரும்பக் கொண்டு வந்தாய்? நான் இருந்த இடத்தில் சிறப்பாக இருந்தேன். ராஜாவிடம் சென்று எங்கள் இருவருக்கும் இடையே ஒரு சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்யுங்கள். அவர் என்னைக் கொன்றாலும் நான் அவரைப் பார்க்க விரும்புகிறேன்." எனவே ராஜாவும் அவருடைய மகனும் சந்திக்கும் நேரத்தை யோவாப் ஏற்பாடு செய்தார். அப்சலோம் தன் தகப்பனுக்கு முன்பாகச் சென்று, தரையில் முகங்குப்புற வணங்கினான்; தாவீது எழுந்து சென்று தன் மகனை முத்தமிட்டான்.

108. அப்சலோமின் கிளர்ச்சி

2 சாமுவேல் 15 - 17:23

அப்சலோம் அழகான அடர்த்தியான கூந்தலுடன் அழகான மனிதர். அவரும் லட்சியமாக இருந்தார் மற்றும் ராஜாவாக விரும்பினார். மக்களைக் கவர், 50 பேருடன் தேரில் ஏறிச் சென்றார். காலையில், நகர வாயிலுக்குச் செல்லும் சாலையோரம் நின்றார். தன்னை வணங்கும் எவரையும் அவர் கௌரவித்தார். யாரேனும் ஒரு பிரச்சனையைப் பற்றி ராஜாவைப் பார்க்கச் செல்வதைக் கண்டால், "நீங்கள் எந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர்?" என்று கேட்டார். அவர்கள் வடக்கு பழங்குடிகளில் ஒருவராக இருந்தால், அவர், "உங்கள் பிரச்சனை எனக்கு புரிகிறது. ராஜா உங்கள் பேச்சைக் கேட்காதது மிகவும்

மோசமானது. நான் ராஜாவாக இருந்தால், நீங்கள் கேட்கப்படுவீர்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்வேன். "விரைவில், இஸ்ரவேலின் வடக்கு பழங்குடியினர் அப்சலோமுக்கு விசுவாசமாக இருந்தனர். சரியான நேரத்தில், அவர் அவர்களிடம் தூதர்களை அனுப்பி, "செம்மறியாட்டுக் கொம்பைக் கேளுங்கள். அதைக் கேட்டதும், 'அப்சலோம் ராஜா!' என்று கத்தவும்." சதி வேகமாகப் பரவியது. அதிகமான மக்கள் அப்சலோமை ஆதரிக்கத் தொடங்கினர். அவர் நகரத்தை விட்டு வெளியேறி, தாவிதின் ஆலோசகர்களில் ஒருவரான அகித்தோப்பலின் உதவியைப் பெற்றார். அகித்தோப்பலின் ஞானம் ஆண்டவரிடமிருந்து கிடைத்த வரம் என்பதை டேவிட் மற்றும் அப்சலோம் அறிந்திருந்தனர். தாவிது வெகுநேரம் ஆகும் வரை இதைப் பற்றி கேட்கவில்லை. அதற்குள் தன் உயிருக்கு ஆபத்து இருப்பதை அறிந்தான், அதனால் அவனும் அவனது வேலையாட்களும் விரைவாக நகரத்தை விட்டு வெளியேறினர். அவர் தனது காலணிகளை கழற்றி, தலையை மூடிக்கொண்டு, ஒலிவ மலையில் நடந்து செல்லும்போது வெளிப்படையாக அழுதார். மக்கள் வழி நெடுக வந்து அழுதனர். அவர் மலையின் உச்சிக்கு வந்தவுடன், அவருடைய நண்பர் மற்றும் ஆலோசகர்களில் ஒருவரான ஹுஷையைப் பார்த்தார். டேவிட் அவனிடம், "என்னுடன் வராதே. அப்சலோமிடம் சென்று, நீ எனக்குச் சேவை செய்து போல் அவனுக்குச் சேவை செய்வாய் என்று சொல். உன்னால் முடிந்தால் அகித்தோப்பலின் ஆலோசனைக்கு எதிராக என் மகனுக்கு அறிவுரை கூறுங்கள். "அப்சலோமின் திட்டங்களைப் பற்றிய தகவலை ஹுசாய் தாவிதுக்கு அனுப்ப அவர்கள் ஒரு வழியை அமைத்தனர். அப்சலோமும் திரளான ஜனங்களும் எருசலேமுக்குள் பிரவேசிக்கும்போது, ஹுசாய் எருசலேமுக்குத் திரும்பினார். அகித்தோப்பல் அவன் பக்கத்தில் இருந்தான். ஊசாய் அப்சலோமின் முன் பணிந்து, "ராஜா வாழ்க!" என்று அப்சலோம் கூறினான், "நீ ஏன் உன் நண்பனுடன் போகவில்லை?" என்று கேட்டான். நான் உன் தந்தைக்கு சேவை செய்து போல் உனக்கும் சேவை செய்வேன்." தாவிது புறப்படும்போது, அவர் சீமேயி என்ற நபரின் டேவிட் வீட்டைக் கடந்து சென்றார். அவர் சவுலின் குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர். சீமேயி டேவிட் மீது கற்களை எறிந்துவிட்டு, "இதற்கு தகுதியானவன், இழிவான கொலைகாரனே! ராஜா சவுலுக்கு நீங்கள் செய்ததற்காக கடவுள் உங்களை நியாயந்தீர்க்கிறார். ஒரு குழிக்குள் போய் ஒளிந்துகொள், உனக்குச் சொந்தமான இடம்." அபிஷாய் தன் வாளை வெளியே இழுத்து, "இந்த இழிந்த நாய் இறந்துவிட்டதே! நான் அவனுடைய தலையை வெட்டப் போகிறேன்!" டேவிட் அவனை நோக்கி, "நீ ஏன் அப்படிச் செய்கிறாய்? கர்த்தர் அவனிடம், 'ஹிமேய், தாவிதைச் சபிக்கவும்!' ? ஒருவேளை கர்த்தர் நான் நடப்பதைக் கண்டு என்மீது இரங்குவார்." எனவே தாவிதும் அவனுடைய ஆட்களும் தங்களுக்கு மேலே ஒரு மேட்டில் ஹிமேயுடன் சாலையில் தொடர்ந்தனர். அவர் தாவிதின் மீது சாபமிட்டு, கற்களையும் மண்ணையும் எறிந்தார். ஒருமுறை அப்சலோம் அரண்மனையில் இருந்தபோது, அகித்தோப்பல், "12,000 பேரை அழைத்துக்கொண்டு இன்றிரவு தாவிதைத் துரத்த எனக்கு அனுமதியுங்கள். அவர் பலவீனமாகவும் சோர்வாகவும் இருக்கும்போது நான் அவரைத் தாக்குவேன். இது அவருடைய மக்களை பீதியடையச் செய்யும், அவர்கள் சிதறிப்போவார்கள். நான் ராஜாவை மட்டும் கொன்றுவிட்டு, மற்ற அனைவரையும் உங்களிடம் கொண்டு வருவேன். நீங்கள் ராஜாவை மட்டும் கொன்றுவிட்டு மற்ற அனைவரையும் வாழ அனுமதித்தீர்கள் என்பதை மக்கள் பார்க்கும்போது நாங்கள் நிம்மதியாக இருப்போம். "இந்த யோசனை அப்சலோமுக்கு நன்றாகத் தோன்றியது, ஆனால் அவர், "ஹுசாயை அனுப்புங்கள். நான் அவருடைய ஆலோசனையைக் கேட்க விரும்புகிறேன்." ஹுஷாய் இந்தத் திட்டத்தைக் கேட்டதும், "அடடா! அதை செய்யாதே. உங்கள் தந்தையையும் அவருடைய ஆட்களையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். அவர்கள் போர்வீரர்கள். இப்போது அவர்கள் ஒரு காட்டு கரடியைப் போல இருக்கிறார்கள், அதன் குட்டிகளைக் கொள்ளையடித்தார்கள். உன் அப்பாவுக்கு சண்டை போடத் தெரியும். அவர் ஒருவேளை குகைகளில் ஒன்றில் மறைந்திருக்கலாம், உங்கள் ஆட்கள் வெளியே வருவதற்காகக் காத்திருக்கிறார். நீங்கள் இப்போது செயல்பட்டால், உங்கள் ஆண்கள் சிலர் கொல்லப்படுவார்கள். மக்கள் அதைக் கேட்டவுடன், தாவிது உங்கள் படைகளைக் கொன்றுவிடுகிறார் என்று சொல்வார்கள். உங்கள் தந்தை ஒரு திறமையான போர்வீரர் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருப்பதால் அனைவரும் அதை நம்புவார்கள். "இதோ நீங்கள் செய்ய வேண்டியது. இஸ்ரவேல் முழுவதிலுமிருந்து ஒரு பெரிய படையைச் சேகரிக்கவும். தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களை போருக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள். டேவிட்டை எங்கு கண்டாலும் தாக்குங்கள். ஒரு பாரிய இராணுவத்துடன், அவர் தப்பிக்க மாட்டார் என்பதை உறுதிப்படுத்திக்

கொள்ளலாம். எந்த நகரமும் அவரை மறைத்துவிட்டால், அந்த நகரத்தை முற்றிலுமாக அழித்துவிட்டு, ஒரு கல்லின் மேல் மற்றொன்றை விட்டுவிடாதீர்கள். "அடுத்த பக்கத்தில் தொடர்கிறது.

108 B ராஜாவிடம் ஓடுதல்॥

சாமுவேல் 17:15-29

முதலில், அப்சலோம் தனது ஆலோசனையைப் பின்பற்றுவாரா அல்லது அகித்தோப்பலின் ஆலோசனையைப் பின்பற்றுவாரா என்று ஹுசாய்க்குத் தெரியாது. எனவே மோசமான விளைவுக்கு டேவிட்டைத் தயார்படுத்த முடிவு செய்தார். இரண்டு ஓட்டப்பந்தய வீரர்கள் ஹுஷாயிடமிருந்து எந்தத் தகவலையும் டேவிட்டிற்கு வழங்குவார்கள் என்று முன் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. எனவே அவர் ஒரு வேலைக்காரி மூலம் அவர்களுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார், "ராஜாவிடம் ஓடிப்போய் அவரிடம், 'யோர்தான் ஆற்றின் இக்கரையில் இரவைக் கழிக்க வேண்டாம். மாறாக, மறுபுறம் கடந்து செல்லுங்கள். நீங்கள் செய்யாவிட்டால், நீயும் உன்னுடன் இருந்த எல்லா மக்களும் அழிந்து போவீர்கள்.' எனவே அந்த மனிதர்கள் தாவீதை நோக்கி ஓடத் தொடங்கினர். துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஒரு சிறுவன் வேலைக்காரப் பெண் தன் செய்தியைச் சொல்வதைக் கண்டான். உடனே சென்று அப்சலோமிடம் தான் கண்டதைக் கூறினார். அப்சலோம் இருவரையும் பிடிக்க காவலர்களை அனுப்பினார். ஓட்டப்பந்தய வீரர்கள் தங்கள் முற்றத்தில் கிணறு வைத்திருந்த ஒரு குடும்பத்திற்கு வந்தனர். வீட்டு ஆள் கிணற்றில் இறங்க அவர்களுக்கு உதவினார், அவருடைய மனைவி அதன் மேல் ஒரு மூடியை வைத்து மேலே தானியங்களைச் சிதறடித்தார். காவலர்கள் வந்ததும், அவர்கள் அந்தப் பெண்ணிடம், "இங்கு வந்த இரண்டு ஆண்கள் எங்கே?" "ஓ. , அவர்கள் கடந்து தண்ணீரை நோக்கிச் சென்றார்கள். டேவிட் காவலர்கள் விரைந்து சென்று இரண்டு ஓட்டப்பந்தய வீரர்களைத் தேடினர், ஆனால் அவர்களைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. விரைவில் அவர்கள் கைவிட்டு எருசலேமுக்குத் திரும்பினர். காவலர்கள் சென்றபின், இருவரும் கிணற்றில் இருந்து ஏறி தங்கள் வழியைத் தொடர்ந்தனர். அவர்கள் தாவிது ராஜாவைக் கண்டு, "உடனே எழுந்து ஆற்றைக் கடக்கு!" என்றார்கள். பின்பு அகித்தோப்பேல் சொன்ன ஆலோசனையைப் பற்றி சொன்னார்கள். எனவே தாவீதும் அவனுடன் இருந்த மக்கள் அனைவரும் யோர்தானைக் கடந்தார்கள். விடியற்காலையில், அவர்கள் பாதுகாப்பாகக் கடந்து சென்றனர். பின்னர் அவர்கள் வடக்கு நோக்கிப் பயணம் செய்து, மஹானாயிம் நகருக்கு வந்தனர், அதாவது "இரண்டு முகாம்கள்". பர்சில்லாய் என்ற 80 வயது முதியவர் தலைமையிலான முக்கிய மனிதர்கள் குழு அவர்களைச் சந்தித்தது. அந்த மனிதர்கள், "உன்னுடன் இருப்பவர்கள் பசியோடும், களைப்போடும், தாகத்தோடும் இருப்பார்கள். நாங்கள் உங்களுக்கு படுக்கைகள், தொட்டிகள் மற்றும் மட்பாண்ட பொருட்களை கொண்டு வந்துள்ளோம். மந்தையிலிருந்து கோதுமை, பார்லி, மாவ், வறுத்த தானியம், பீன்ஸ், பருப்பு, தேன், தயிர், செம்மறி ஆடு, பாலாடைக்கட்டி போன்றவற்றையும் கொண்டு வந்தனர். எனவே தாவீதும் அவருடன் இருந்த மக்களும் நகரத்திற்குள் வரவேற்கப்பட்டு அவர்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டன.

109 அப்சலோமின் தோல்வி

2 சாமுவேல் 17:24 - 19:8

முந்தைய பக்கத்திலிருந்து தொடர்கிறது, அகித்தோப்பலின் அறிவுரை சிறப்பாக இருந்தபோதிலும் அப்சலோமைப் புறக்கணிக்க கர்த்தர் செய்தார். எனவே அப்சலோம், "நாங்கள் ஹுசாயின் ஆலோசனையைப் பின்பற்றுவோம்" என்று சொன்னான். இதை அகித்தோப்பேல் கேட்டபோது, தாவீது போரில் வெற்றி பெறுவார் என்பதை அறிந்தான். அதனால் அவன் தன் ஊருக்குச் சென்று, தன் காரியங்களை ஒழுங்குபடுத்தி, தூக்குப்போட்டு தற்கொலை செய்துகொண்டான். ஹுசாயின் ஆலோசனையின் காரணமாக, அப்சலோம் ஒரு பெரிய படையைத் திரட்டி அவனைத் துரத்துவதற்குள் தாவீது போருக்குத் தயாராகிவிட்டான். அந்தப் பகுதி மக்கள் அவருக்குப் பொருட்களைக் கொடுத்தனர், யோவாப் படகளை ஏற்பாடு செய்தார். தாவீது அப்சலோமின் படையுடன் போரிடுவதற்கான செயல் திட்டத்தை வகுத்தார். அவன் தன் ஆட்களிடம், "நான் உன்னைப் போருக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்" என்றார். அவர்கள், "இல்லை! நகரத்தில் இருங்கள். நம்மில் ஒருவர் இறந்தால் யாரும் கவலைப்பட மாட்டார்கள். நம்மில் பாதி பேர் இறக்கலாம், யாரும் கவனிக்க மாட்டார்கள். ஆனால் நீங்கள் 10,000

வீரர்களுக்கு மதிப்புள்ளவர். நகரத்தில் தங்கியிருங்கள். "எனவே, ராஜா தனது படைகள் அணிவகுத்துச் செல்லும்போது வாயிலுக்குப் பக்கத்தில் நின்றான். அவர் யோவாபிடம் சத்தமாக, "என் பொருட்டு, என் மகன் அப்சலோமின் மீது இரக்கமாயிருங்கள்" என்று எல்லோரும் கேட்கும்படி சத்தமாகச் சொன்னார். அது ஒரு படுகொலையாக மாறியது, 20,000 க்கும் மேற்பட்ட ஆண்கள் இறந்தனர். அப்சலோம் ஒரு கழுதை மீது போரில் இருந்து விலகிச் சென்று கொண்டிருந்தார். திடீரென்று ஒரு பெரிய மரத்தின் கிளைகளில் அவரது தலைமுடி சிக்கியது. அது அவரை கரும்புலியிலிருந்து இழுத்தது, மேலும் அவர் நடுவானில் தொங்கவிடப்பட்டார். தாவீதின் ஆட்களில் சிலர் அவன் அங்கே தொங்குவதைப் பார்த்து, போய் யோவாபிடம் சொன்னார்கள். அவன், "என்ன? அவர் அங்கே தொங்கிக் கொண்டிருப்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்கள், நீங்கள் அவரைக் கொல்லவில்லையா? நீ அவனைக் கொன்றிருந்தால் உனக்கு பத்து வெள்ளிக் காசு கொடுத்திருப்பேன்!" அவர்கள், "எங்களுக்கு 1,000 வெள்ளிக் காசுகள் கொடுத்தாலும் நாங்கள் அரசனின் மகனைக் கொல்ல மாட்டோம். டேவிட் சொன்னதைக் கேட்டோம். அவருடைய மகனை நாம் காப்பாற்ற வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். நாங்கள் அவரைக் கொன்றிருந்தால், ராஜா அதைக் கண்டுபிடித்துவிடுவார் ... மேலும் நீங்கள் எங்களைப் பழிவாங்க அனுமதிப்பீர்கள்." ஜோவாப், "நான் உன்னிடம் பேசி நேரத்தை வீணடிக்கிறேன்!" அவர் மூன்று ஈட்டிகளை எடுத்துக்கொண்டு அப்சலோம் தொங்கிய இடத்திற்குச் சென்றார். அவனும் அவனுடைய பல காவலர்களும் அப்சலோமைச் சுற்றி வளைத்து அவனைக் கொன்றனர். பிறகு யோவாப் ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை ஊதினான், அவனுடைய படைகள் இஸ்ரவேல் படையைத் துரத்துவதை நிறுத்தினான். அப்சலோம் மரத்திலிருந்து இறக்கி ஒரு பெரிய குழியில் வீசப்பட்டார். இஸ்ரவேல் புருஷர்கள் எல்லாரும் வீட்டுக்குப் போனார்கள்; ஒரு இளைஞன் யோவாபை நோக்கி: நான் ஓடிப்போய் ராஜாவுக்கு கர்த்தர் எப்படி வெற்றி கொடுத்தார் என்பதை அறிவிப்பேன் என்றான். யோவாப், "இல்லை, நான் வேறொருவரை அனுப்புகிறேன்" என்றான். எனவே அவர் மற்றொரு ஓட்டப்பந்தய வீரரை அனுப்பினார். அந்த இளைஞன் யோவாபையும் ஓடவிடுமாறு கெஞ்சினான். இறுதியாக அவர் செல்ல அனுமதி வழங்கப்பட்டது. அந்த இளைஞன் ஓடினான், ஆனால் அவன் மற்ற ஓட்டப்பந்தய வீரரை விட வேகமாக ஓடி, முதலில் ராஜாவிடம் சென்றான். டேவிட் வாயிலுக்குள்ளேயே அமர்ந்து, போரின் செய்திக்காகக் காத்திருந்தான். சுவரில் இருந்த வாட்ச்மேன் கீழே வந்து ஒரு ஓட்டப்பந்தய வீரர் வருவதாகக் கூறினார். அந்த இளைஞன் நெருங்கியதும், வாட்ச்மேன் டேவிட்டை மற்றொரு ஓட்டப்பந்தய வீரர் வருவதாகக் கூப்பிட்டார். அந்த இளைஞன் அரசனை வணங்கி, "போர் நன்றாக நடந்தது. நீ வெற்றி பெற்றாய்! கர்த்தர் உனக்கு வெற்றியைத் தந்திருக்கிறார்." தாவீது, "அப்சலோமைப் பற்றி என்ன? அவர் உயிருடன் இருக்கிறாரா?" "எனக்குத் தெரியாது. நான் நிறைய சத்தம் கேட்டேன், ஆனால் அது என்னவென்று எனக்குத் தெரியவில்லை. "அங்கே நின்று காத்திருங்கள்." இரண்டாவது ரன்னர் வந்து, "எனக்கு ஒரு நல்ல செய்தி உள்ளது. தேவன் இன்று உனக்கு வெற்றியைத் தந்திருக்கிறார்." தாவீது, "அப்சலோமைப் பற்றி என்ன? அவன் உயிருடன் இருக்கிறானா?" என்ற ஓட்டப்பந்தய வீரர், "உங்கள் எதிரிகள் அனைவரும் அவரைப் போலவே முடிவடையட்டும்." அடுத்த பக்கத்தில் தொடர்கிறது.

110 தாவீதின் ராஜ்யம் மீட்டெடுக்கப்பட்டது

2 சாமுவேல் 19

டேவிட் முந்தைய பக்கத்திலிருந்து தொடர்கிறார் அப்சலோமின் மரணத்தைக் கேள்விப்பட்ட ராஜாவின் இதயம் துடித்தது. அவர் வாயில் அறைக்குச் சென்று வேதனையுடன் கதறினார். "என் மகன் அப்சலோம்! என் மகனே, என் மகன் அப்சலோம்! அப்சலோமே, என் மகனே, என் மகனே, உனக்குப் பதிலாக நான் இறந்திருந்தால் போதும்!" இதுபற்றி ராணுவத்துக்கு தகவல் கிடைத்தது. திடீரென்று அவர்களின் வெற்றி மகிழ்ச்சி சோகமாக மாறியது. அவர்கள் போரில் தோற்றது போல் இருந்தது. யோவாப் தாவீதிடம் சென்றார். "உங்கள் ஆட்கள் உங்களுக்காக தங்கள் உயிரைப் பணயம் வைத்தனர். அவர்கள் உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றியது மட்டுமல்லாமல், உங்கள் குடும்பத்தின் உயிரைக் காப்பாற்றினார்கள். இப்போது அவர்கள் செய்ததை நினைத்து வெட்கப்படுகிறார்கள். உங்கள் மகனுக்குப் பதிலாக அவர்கள் இறக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். "இப்போதே எழுந்திரு. வெளியே சென்று உங்கள் ஆண்களை ஊக்குவிக்கவும். நீங்கள் இல்லையென்றால்,

அவர்கள் அனைவரும் உன்னை விட்டு வெளியேறிவிடுவார்கள், உங்கள் பிரச்சனைகள் முன்னெப்போதையும் விட மோசமாகிவிடும். "அப்படியே தாவீது எழுந்து வாயிலில் உட்கார்ச் சென்றான். விரைவில் அவனுடைய ஆட்கள் அனைவரும் வந்து அவனுடன் அமர்ந்தனர். அப்சலோம் கொல்லப்பட்ட பிறகு மற்றும் அவனுடைய படை தோற்கடிக்கப்பட்டது, அவனுடைய ஆட்கள் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடி தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். அந்த நேரத்தில், இஸ்ரவேல் மக்கள் தாவீது தங்களுக்கு பல ஆண்டுகளாக செய்த அனைத்து நன்மைகளையும் நினைவுகூரத் தொடங்கினர். அவர்கள் இருவரும் சேர்ந்து டேவிட்டிற்கு அழைப்பு விடுத்து, அவரை மீண்டும் தங்கள் ராஜாவாக வருமாறு கேட்டுக் கொண்டனர். இந்த அழைப்பில் யூதா கோத்திரம் பிரதிநிதித்துவம் செய்யப்படவில்லை, எனவே டேவிட் அவர்களுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். "என்னை ஏன் திரும்பி வரச் சொல்லவில்லை? எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, நான் உங்களில் ஒருவன். "அவர்கள் உடனடியாக அவருக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினர், "திரும்பி வந்து எங்கள் ராஜாவாகுங்கள்." அவர்கள் யோர்தான் நதிக்கு விரைந்தார்கள், அவரையும் அவருடைய குடும்பத்தாரையும் கடந்து சென்றார்கள். தாவீது ஆற்றைக் கடந்தவுடன், சீமேயி ஓடிவந்து அவருக்கு முன்பாக விழுந்தார். அவர், "நீ எருசலேமை விட்டு வெளியேறியபோது நான் உனக்கு எதிராகப் பாவம் செய்தேன் என்பது எனக்குத் தெரியும். தயவு செய்து எனக்கு எதிராக அதை நடத்தாதீர்கள். நீங்கள் பார்க்கிறபடி, உங்களை மீண்டும் வரவேற்பதில் முதல் ஆள் நான்தான்." யோவாபின் சகோதரர் அபிசாய் முன்னோக்கி வந்து, "நான் அவனைக் கொல்லட்டும். நீங்கள் கர்த்தரால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டவர், அவர் உங்களை இழிவுபடுத்தினார். "தாவீது, "உன் வாளைப் போடு. இன்று ஒரு சிறப்பு நாள். நான் மீண்டும் அரசன். இன்று இஸ்ரேலில் யாரும் கொல்லப்பட மாட்டார்கள். பின்னர் அவர் தனக்கு முன் இருந்த நபரிடம் திரும்பினார். "சீமேய், நீ செய்ததற்காக நீ சாகமாட்டாய்." உடனே, இஸ்ரவேல் கோத்திரங்களுக்கு இடையே வாக்குவாதம் ஏற்பட்டது. மற்ற பழங்குடியினர் யூதாவிடம், "நீங்கள் ராஜாவை ஆற்றின் குறுக்கே கொண்டு வந்தபோது எங்களை ஏன் சேர்க்கவில்லை?" என்று கேட்டார்கள், யூதா சொன்னார், "நாங்கள் அவருடைய உறவினர்கள்." மற்றவர்கள் சொன்னார்கள், "அவர் இஸ்ரவேல் அனைத்திற்கும் ராஜா, அவர் மட்டும் அல்ல. யூதா. எனவே அவர் உங்களை விட பத்து மடங்கு எங்கள் ராஜாவாக இருக்கிறார். இது மீண்டும் தேசத்தை பிளவுபடுத்தியது மற்றும் பழங்குடியினருக்கு இடையிலான சண்டை தீவிரமானது. ஷேபா என்ற மனிதன் முன்னோக்கி வந்து ஒரு ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை ஊதினான். அவன், "தாவீது இஸ்ரவேலின் அரசன் அல்ல. யூதா அவனைப் பெறட்டும். வீட்டுக்குப் போவோம்" என்று சொல்லிவிட்டு, இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் கிளம்பினார்கள். யூதா கோத்திரம் மட்டுமே தாவீதை எருசலேமுக்கு அழைத்துச் சென்றது.

111 ஆபேலின் ஞானப் பெண்

2 சாமுவேல் 20 & 1 நாளாகமம் 2:16-17

தாவீது யோவாபை தனது படைத் தளபதியிலிருந்து நீக்கினார். அவர் அவருக்கு பதிலாக அமாசாவை நியமித்தார், அவர் அவருடைய மருமகனும் ஆவார். அவர் அமாசாவிடம், "மூன்று நாட்களில் என் படைகளை திரட்டுங்கள், அதனால் நீங்கள் சேபாவை வேட்டையாடலாம்." அமாசா ஒரு படையை சேகரிக்கத் தொடங்கினார், ஆனால் அது அவருக்கு அதிக நேரம் பிடித்தது. மூன்று நாட்களாகியும் அவன் திரும்பி வரவில்லை. யோவாபின் சகோதரன் அபிசாயிடம் தாவீது, "சேபாவை தோற்கடிக்க வேண்டுமானால் நாம் விரைந்து செயல்பட வேண்டும். நாம் அவருக்கு அவகாசம் கொடுத்தால், அப்சலோமை விட பெரிய ஆபத்தில் அவர் இருப்பார். உடனே அவரைப் பின்தொடர்ந்து செல்லுங்கள்." யோவாப் தன் சகோதரனுடன் சேர்ந்து, அவர்கள் சேர்ந்து விரைவாக ஒரு படையை ஏற்பாடு செய்தனர். அவர்கள் சேபாவைக் கைப்பற்ற ஜெருசலேமிலிருந்து புறப்பட்டனர். வழியில், அமாசா இறுதியாக அவர்களைப் பிடித்தார். யோவாப் அவரிடம் சென்று, "அமாசா, என் உறவினர். எப்படி இருக்கிறீர்கள்?" பின்னர் அமாசாவை நெருங்கி முத்தமிட்டு வரவேற்பது போல் வலது கையை நீட்டினார். யோவாபின் இடது கையில் இருந்த கத்தியை அமாசா பார்க்கவில்லை. யோவாப் அமாசாவின் வயிற்றில் குத்தினார். அவர் தரையில் விழுந்தார், இறந்தார், ஆனால் இன்னும் இறக்கவில்லை. சேபாவைத் தேடுவதற்காக யோவாப் திரும்பிச் சென்றார். ஒரு சிப்பாய் அமாசாவின் அருகில் நின்று, "நீ தாவீது அரசனுக்கு உண்மையாக இருந்தால், யோவாபைப் பின்பற்று" என்று

கூச்சலிட்டார். இராணுவம் யோவாபைப் பின்தொடர்ந்தபோது, அமாசாவைக் கடந்து சென்றபோது, அவர்கள் வலியால் துடித்தபடி மெதுவாகச் சென்றனர். சிலர் அவரைப் பார்ப்பதற்கும் நின்றார்கள். கடைசியாக ஒரு சிப்பாய் அமாசாவை சாலையின் ஓரமாக இழுத்து அவன் மீது ஒரு போர்வையை வீசினான். பிறகு ராணுவம் வேகமாகச் சென்றது. அவர்கள் ஷேபாவை நாடு முழுவதும் துரத்தினார்கள். கடைசியாக டேவிட் தனது ஆட்களை ஆபேல் என்ற நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். யோவாபின் படைகள் நகரத்தை முற்றுகையிட்டு அதன் மதில்களுக்கு எதிராக ஒரு சரிவைக் கட்டினார்கள். மதில்களை இடித்து நகரத்தை அழிப்பதே நோக்கம். அவர்கள் வேலை செய்து கொண்டிருந்தபோது, ஒரு பெண் அவர்களிடம் கத்தினார். அந்தப் பகுதியைச் சுற்றி அவள் ஞானமுள்ள பெண்ணாக அறியப்பட்டாள். அவள், "நீ போய் யோவாபை அழைத்துக் கொண்டு வா, நான் அவனிடம் பேசுகிறேன்" என்றாள். யோவாப் சுவரின் அந்தப் பகுதிக்கு வந்து, "உனக்கு என்ன வேண்டும்?" என்று கத்தினாள். அவள், "நீ யோவாப் தானா?" என்று கத்தினாள். "ஆமாம், உனக்கு என்ன வேண்டும்?" அவள் சொன்னாள், "மக்கள் சொல்கிறார்கள், 'சிறந்த ஆலோசனையைப் பெற ஆபேலிடம் செல்லுங்கள்.' ஏனென்றால் பிரச்சினைகளை எவ்வாறு தீர்ப்பது என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். ஆபேல் போன்ற மதிப்புமிக்க வளத்தை ஏன் அழிக்க விரும்புகிறீர்கள்? எங்கள் நகரம் இஸ்ரேலுக்கு தாய் போன்றது. 'அவர், 'உங்கள் நகரத்தை அழிக்க நாங்கள் இங்கு வரவில்லை. தாவீதுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்த ஷேபாவை நாங்கள் துரத்துகிறோம். நீங்கள் இந்த மனிதனை எங்களுக்குக் கொடுத்தால், நாங்கள் உங்கள் நகரத்தை விட்டுவிடுவோம்." அந்தப் பெண், "நான் உன்னைப் பிடித்துக் கொள்கிறேன். ஷீபாவின் தலையை உன்னிடம் எறிவோம்." அந்தப் பெண் சென்று நகர அதிகாரிகளிடம் பேசினாள். அவளுடைய ஞானத்தை நம்பி, சேபாவைப் பிடித்து, அவனுடைய தலையை வெட்டி, யோவாபிடம் எறிந்தார்கள். யோவாப் அதைக் கண்டவுடன், அவன் ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை ஊதினான், அவனுடைய படை வீட்டிற்குச் சென்றது. யோவாப் மீண்டும் எருசலேமுக்குச் சென்றார், அங்கு அவர் மீண்டும் தாவீதின் படைத் தளபதியாக நியமிக்கப்பட்டார்.

112 இனச் சுத்திகரிப்பு

2 சாமுவேல் 21

பஞ்சம் இஸ்ரவேல் தேசத்தைத் தாக்கியது. முதலில், டேவிட் மூன்று வருடங்கள் நீடிக்கும் வரை இது ஒரு இயற்கை நிகழ்வு என்று நினைத்தார். பஞ்சம் கடவுளிடமிருந்து வந்ததை அவர் உணர்ந்தார். எனவே அவர் அதைப் பற்றி இறைவனிடம் கேட்டார். தேவன் சொன்னார், "சவுல் கிபியோனியர்களுக்குச் செய்த காரியம் இது." கடவுளின் கூடாரம் கிபியோனியில் இருந்தது. கடவுளின் பேழை எருசலேமில் இருந்தது, ஆனால் கூடாரம் கிபியோனியில் அமைக்கப்பட்டது. எனவே இரண்டு வழிபாட்டுத் தலங்கள் இருந்தன. யோசவாவின் நாட்களில் கிபியோனியர்கள் இஸ்ரவேலருடன் உடன்படிக்கை செய்தனர். சவுல் அந்த உடன்படிக்கைகளை புறக்கணித்து கிபியோனிய மக்களை அகற்ற முடிவு செய்தார். அவர் அவர்களின் இருப்பை முற்றிலுமாக அழிக்க முயன்றார். டேவிட் அவர்களிடம் சென்று, "எங்கள் மக்கள் உங்களுக்கு அநீதி இழைத்துவிட்டனர். நாங்கள் எப்படி உங்களுடன் மீண்டும் சமரசம் செய்ய முடியும்?" அவர்கள், "எங்கள் சகோதர சகோதரிகளைக் கொன்றதற்காக பணம் செலுத்த முடியாது. மேலும் இஸ்ரேலை திருப்பி தாக்கும் சக்தி எங்களிடம் இல்லை. இருப்பினும், எங்கள் புகார் இஸ்ரேல் மீது இல்லை. பூமியிலிருந்து எங்களை அழித்தொழிக்க முயற்சித்த மனிதனை நோக்கித்தான் அது இருக்கிறது." தாவீது சொன்னார், "அப்படியானால், நாங்கள் உங்களுக்கு என்ன செய்ய முடியும்?" அவர்கள், "சவுலின் சந்ததிகளில் ஏழு பேரை எங்களுக்குக் கொடுங்கள். ஜனங்கள் இறைவனை வணங்கும் அவருடைய சொந்த ஊரில் அவர்களைத் தூக்கிலிடுவோம்." டேவிட் ஒப்புக்கொண்டார். அவர் சவுலின் இரண்டு மகன்களையும் ஐந்து பேரன்களையும் தேர்ந்தெடுத்தார். யோனத்தானுக்கு அளித்த வாக்குறுதியின் காரணமாக அவர் மெபிபோசேத்தை காப்பாற்றினார். டேவிட் கிபியோனியர்கள் ஏழு பேரைக் கொண்டு, அவர்களின் உடல்களை மக்கள் வழிபடச் சென்ற இடத்திற்கு அருகிலுள்ள ஒரு மலையில் தொங்கவிட்டனர். அறுவடையின் தொடக்கமான ஏப்ரல் முதல் மழைக்காலத்தின் தொடக்கமான அக்டோபர் வரை அவர்கள் அங்கேயே தொங்கவிடுவார்கள். சவுலின் மனைவி தன் மகன்கள் மற்றும் பேரன்கள் தூக்கில் தொங்கிய இடத்திற்குச் சென்றார். பகலில் பறவைகளிடமிருந்தும், இரவில் காட்டு

விலங்குகளிடமிருந்தும் உடலைப் பாதுகாக்க அவள் இரவும் பகலும் அங்கேயே தங்கினாள். ஒதுக்கப்பட்ட நேரம் முடிந்ததும், தாவீது சவுலையும் யோனத்தானையும் அடக்கம் செய்த நகரத்திற்குச் சென்று அவர்களின் எலும்புகளைப் பெற்றார். பின்னர் அவர் அவர்களை ஏழு பேருடன் அவர்களது குடும்ப கல்லறையில் அடக்கம் செய்தார். இவை அனைத்தும் முடிந்த பிறகு, கடவுள் மீண்டும் தாவீதின் தேசத்தைப் பற்றிய ஜெபங்களைக் கேட்டார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பெலிஸ்தியர்கள் மீண்டும் இஸ்ரவேலுடன் போரை அறிவித்தனர். தாவீது தன் ஆட்களுடன் போரிடச் சென்றார். சண்டையின் போது அவர் திடீரென சோர்வடைந்தார். கோலியாத்தின் உறவினர் ஒருவர் தாவீதைக் கொல்லும் வாய்ப்பாக இதைக் கருதினார். பெலிஸ்தியன் ஒரு பெரிய மனிதனாக இருந்தான். அவர் கொலை செய்ய சென்றார். தாவீதின் ஆட்களில் ஒருவன் அந்த ராட்சசனை தடுத்து அவனைக் கொன்றான். டேவிட் போர்க்களத்திலிருந்து அழைத்துச் செல்லப்பட்டார், அவருடைய ஆட்கள் சத்தியம் செய்தனர். அவர்கள், "நீங்கள் இனி எங்களுடன் சண்டையிட வேண்டாம். நீங்கள் இஸ்ரவேலின் விளக்கு, நீங்கள் அதை போர்க்களத்தில் அணைக்க மாட்டீர்கள். அதனால் தாவீது மீண்டும் ஒருபோதும் போருக்குச் செல்லவில்லை.

113 தாவீது மக்களை எண்ணுதல்

2 சாமுவேல் 24

தாவீது ராஜா யோவாபைக் கூப்பிட்டு, "தேசம் முழுவதும் போய் எல்லா மக்களையும் எண்ணு" என்றார். அவர் எவ்வளவு பெரிய படையை உருவாக்க முடியும் என்பதைப் பார்க்க அவர் இதைச் செய்தார். தாவீதுக்கு இது கடவுளின் விருப்பம் அல்ல என்பதை யோவாப் அறிந்திருந்தார். அவர் சொன்னார், "ஆண்டவருக்குக் கீழ்ப்படியாதே. எந்தச் சூழ்நிலையிலும் உனக்குத் தேவையான அத்தனை பேரையும் தேவன் உனக்குத் தருவார்." ஆனால் தாவீது வற்புறுத்தினான், அதனால் யோவாப் தன் படையைப் பயன்படுத்தி இஸ்ரவேலின் ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் சென்று மக்களைக் கணக்கிட்டான். அவர்கள் முடிந்ததும், 1,300,000 க்கும் அதிகமானவர்கள் இருப்பதாக தாவீதிடம் கூறினார். தேவைப்பட்டால், அவர் போருக்குச் செல்லலாம். இந்த அறிக்கையை தாவீது கேட்ட பிறகு, அவர் இதைச் செய்ததில் கர்த்தர் மகிழ்ச்சியடையவில்லை என்பதை அவர் அறிந்தார். அவர் ஜெபித்தார், "கடவுளே, நான் முட்டாள்தனமாக நடந்துகொண்டேன், உங்களுக்கு எதிராக பாவம் செய்தேன். என் பாவத்தை மன்னியுங்கள்." தாவீதுக்கு ஒரு செய்தியைக் கூற கர்த்தர் ஒரு தீர்க்கதரிசியை அனுப்பினார். "இந்தப் பாவத்திற்கான மூன்று தண்டனைகளில் ஒன்றை நீங்கள் தேர்வு செய்ய வேண்டும்: மூன்றாண்டுகள் நிலத்தை அழிக்கும் ஒரு பஞ்சம், மூன்று மாதங்களுக்குப் போருக்குப் பிறகு நீங்கள் தோற்கடிக்கும் ஒரு படையெடுப்பு இராணுவம், அல்லது ஒரு தொற்றுநோய். மூன்று நாட்கள்." டேவிட், "இந்த மூன்றுமே என்னைப் பயமுறுத்துகின்றன! இன்னும், நான் மனிதர்களின் கைகளில் அல்லாமல், கடவுளின் கையால் துன்பப்படுவதைத் தேர்வு செய்கிறேன். கர்த்தர் இரக்கமுள்ளவர் என்பதை நான் அறிவேன். எனவே கடவுள் கர்த்தருடைய தூதரை அனுப்பினார், அவர் கடுமையான தொற்றுநோயால் தேசம் முழுவதும் பரவினார். 70,000 ஆண்கள் இறந்தனர்! தேவதூதன் எருசலேமின் மீது கவனம் செலுத்தினான். நகரத்தின் மீது மரணம் வந்தபோது, கடவுள் சொன்னார், "நிறுத்து! அது போதும்!" தேவதை உடனடியாக நிறுத்தினார். அவர் ஓர்னான் என்ற ஜெபூசியனுக்குச் சொந்தமான ஒரு களத்தில் இருந்தார். ஆபிரகாம் தாவீது தன் மகனைக் கர்த்தருக்குப் பலியிட்ட சரியான இடம் அதுதான். தாவீது நிமிர்ந்து பார்த்தபோது, அந்தத் தேவதூதன் பட்டயத்தைப் பிடித்துக்கொண்டு நகரத்தின் மேல் நீட்டியிருப்பதைக் கண்டான். ஓர்னானும் அந்த தேவதையைப் பார்த்தான், அதனால் அவன் ஓடி ஒளிந்து கொண்டான். டேவிட் தரையில் முகம் குப்புற விழுந்தான். "ஐயோ ஆண்டவரே, நான்தான் பாவம் செய்தேன்! இந்த மக்கள் அல்ல. அவர்கள் ஆடுகளைப் போன்றவர்கள். என்ன செய்திருக்கிறார்கள்? என்னையும் என் குடும்பத்தாரையும் தண்டியுங்கள். " தீர்க்கதரிசி கடவுளிடமிருந்து ஒரு செய்தியுடன் தாவீதிடம் சென்றார். "அந்த களத்தில் கர்த்தருக்கு ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டுங்கள்." டேவிட் உடனே அதை நோக்கி நடந்தான். இதைப் பார்த்த ஓர்னான் அரசனிடம் ஓடி வந்து வணங்கினான். தாவீது, "உன் களத்தை எனக்கு விற்றுவிடு, அதனால் நான் கர்த்தருக்குப் பலிபீடத்தைக் கட்டுவேன். பின்னர் அவர் மக்களிடமிருந்து கொள்ளைநோயை நிறுத்துவார். அதற்கான முழு விலையையும் நான் தருகிறேன்." ஓர்னன், "அரசே, நான் அதை உனக்குத்

தருகிறேன். தயவுசெய்து அதை எடுத்து உங்கள் பலிபீடத்தைக் கட்டுங்கள். தகனபலிக்கு என் எருதுகளைப் பயன்படுத்துங்கள், என் விறகுகளை நெருப்புக்குப் பயன்படுத்துங்கள். அனைத்தையும் தருகிறேன். கர்த்தர் உங்களுக்குச் செவிசாய்ப்பார் என்று நான் நம்புகிறேன்.” டேவிட், “இல்லை நண்பரே, நான் முழு விலைக்கு வாங்குகிறேன். எனக்குச் செலவில்லாததைப் பயன்படுத்தி நான் இறைவனுக்குப் பலியிட மாட்டேன். எனவே தாவிது களம், மாடு, மரக்கட்டைகளை வாங்கினார். பின்னர் அவர் பலிபீடத்தைக் கட்டி, கர்த்தருக்குப் பலியிட்டார். கடவுள் தாவிதின் ஜெபத்தைக் கேட்டு, காணிக்கையை எரிக்க வானத்திலிருந்து நெருப்பை அனுப்பினார். பின்னர் அவர் தேவதூதரிடம், “உன் வாளைப் போடு!” என்று கட்டளையிட்டார். அதோடு, தொற்றுநோய் முடிவுக்கு வந்தது. அன்று முதல், தாவிது கடவுளுக்குப் பலியிடும் போதெல்லாம் அந்தப் பலிபீடத்தைப் பயன்படுத்தினார். அவர், “இது ஆண்டவரின் வீடு” என்று கூறி, ஆட்களை ஒழுங்குபடுத்தி, கோவில் கட்டுவதற்குத் தேவையான பொருட்களை வாங்கினார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, சாலமோன் அந்த இடத்தில் கர்த்தருடைய ஆலயத்தைக் கட்டினார்.

114 அதிகார பரிமாற்றம்

1 ராஜாக்கள் 1

தாவிது வயதாகி உடல் பலவீனமடைந்தபோது, அவர் எப்போதும் குளிர்ச்சியாக இருந்தார். அவரை போர்வையால் மூடுவது பலனளிக்கவில்லை. இறுதியில் அவருடன் தூங்கும் ஒரு செவிலியரை அவருக்கு வழங்க முடிவு செய்தனர். அவர்கள் ஒரு அழகான கன்னியைக் கண்டார்கள், அவள் அவனுடைய நிலையான செவிலியராக இருந்தாள். அவள் அவனுடன் தூங்கினாள், ஆனால் அவர்கள் உடலுறவு கொள்ளவில்லை. அதோனியா தாவிதின் நான்காவது மகன், அப்சலோமின் இளைய சகோதரர். அண்ணனைப் போலவே அழகாய் இருந்தான். டேவிட் ஒருபோதும் அதோனியாவை ஒழுங்குபடுத்தவில்லை, அல்லது அவரைத் திருத்தவில்லை. டேவிட் வயதானவராகவும் படுத்த படுக்கையாகவும் இருந்ததால், அதோனியா, “நான் அடுத்த ராஜாவாக இருப்பேன்” என்று கூறினார். 50 மெய்க்காப்பாளர்களை நியமித்து, தேரில் வீதி உலா வருவதற்கு முன் ஓடினார். தனக்கு உதவி செய்யும்படி யோவாபைக் கேட்டுக் கொண்டார், மேலும் தலைமைக் குருவின் உதவியையும் நாடினார். நாதன் தீர்க்கதரிசி உட்பட மற்றவர்கள் உதவ மறுத்துவிட்டனர். அதோனியா ஒரு விருந்து அளித்து அவருக்கு ஆதரவானவர்களை அழைத்தார். அவர் தனது சகோதரர்களையும், தாவிதின் ஊழியர்களையும், யூதாவின் அதிகாரிகளையும் அழைத்தார். ஆனால், தன்னை எதிர்த்தவர்களை அவர் அழைக்கவில்லை, சாலமோனையும் அழைக்கவில்லை. பத்சேபா சாலமோனின் தாய். நாதன் சென்று நடந்ததைக் கூறினான். அவன், “அதோனியா என்ன செய்கிறான் என்று ராஜாவுக்குத் தெரியாது. இதை நாங்கள் நிறுத்தவில்லை என்றால், நீங்களும் உங்கள் மகனும் இறந்துவிடுவீர்கள். அவர்கள் ராஜாவிடம் எப்படிச் சொல்ல வேண்டும் என்று அவர் அவளிடம் சரியாகச் சொன்னார். அவள் டேவிட்டின் படுக்கையறைக்குச் சென்றாள், அங்கே அவனுடைய செவிலியர் அவனுக்குப் பரிமாறினாள். பத்சேபா, “எஜமானே, உனக்குப் பிறகு சாலமன் அரசனாவான் என்று நீர் சொன்னீர். ஆனால் இப்போது அதோனியா உனக்குத் தெரியாமல் தன்னை அரசனாக்கிக் கொண்டான். யார் ராஜாவாக இருக்க வேண்டும் என்பதைத் தங்களுக்குச் சொல்ல இஸ்ரவேலர்கள் அனைவரும் உங்களை நோக்கிக் காத்திருக்கிறார்கள். நீ அவர்களிடம் சொல்லாமல் இறந்தால், நானும் சாலமோனும் குற்றவாளிகளாகக் கொல்லப்படுவோம்.” அந்த நேரத்தில், நாதன் உள்ளே வந்து டேவிட் கூறினார், “என் ஆண்டவரே, நீங்கள் அதோனியாவை ராஜாவாக்கினீர்களா? இன்று அவர் இஸ்ரவேல் அதிகாரிகளுடன் விருந்து செய்கிறார். அவர்கள் சாப்பிட்டு, குடித்துவிட்டு, ‘ராஜா வாழ்க’ என்று சொல்கிறார்கள். எங்களில் பலர் அழைக்கப்படவில்லை. எனக்கு தெரியப்படுத்தாமல் நீங்கள் இதை அங்கீகரித்தது எனக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. “தாவிது பத்சேபாவிடம், “ஆண்டவர் உயிரோடு இருக்கிறார், எனக்குப் பிறகு உங்கள் மகன் சாலமன் ராஜாவாக இருப்பார். அது இன்று நடக்கும். “பின்னர் அவர் சில பாதிரியார்கள், அதிகாரிகள் மற்றும் தீர்க்கதரிசி நாதன் ஆகியோருக்கு ஒரு வேலையைக் கொடுத்தார். “சாலமோனை ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்யும் இடத்திற்கு என்னுடைய சொந்த கோவேறு கழுதையின் மீது ஏறிச் செல்லட்டும். பிறகு, செம்மறியாட்டுக் கொம்புகளை ஊதி, ‘ராஜாவாகிய சாலமன் வாழ்க!’ என்று கூக்குரலிட்டு, பிறகு அவரை என் சிம்மாசனத்தில் அமரச்

செய்யுங்கள். எனக்குப் பிறகு ராஜாவாக நான் தேர்ந்தெடுத்தவர் அவர்தான் என்று எல்லோரிடமும் சொல்லுங்கள்.” தாவீதின் அறிவுரைகளைப் பின்பற்றினார்கள். சாலமன் ராஜாவாக அறிவிக்கப்பட்டவுடன், மக்கள் தெருக்களில் ஆர்ப்பரித்து, புல்லாங்குழல் வாசித்து, கொண்டாடினர். அதோனியாவின் விருந்தில் இருந்தவர்கள் சத்தம் கேட்டு என்ன நடக்கிறது என்று ஆச்சரியப்பட்டனர். ஆண்கள் விரைந்து வந்து சொன்னார்கள். “தாவீது ராஜா சாலமோனை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக்கினார்! இப்போது அவர் அரச சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கிறார். ”அனைவரும் விரைவாக விருந்தை முடித்துவிட்டு வீட்டிற்குச் சென்றனர். சாலமன் தன்னை என்ன செய்வானோ என்று அதோனியா பயந்தான். அவர் கூடாரத்திற்குச் சென்று பலிபீடத்தின் கொம்புகளைப் பிடித்தார். அவர் சாலமோனுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார், “நான் உங்கள் அடிமை. நீங்கள் என்னைக் கொல்ல மாட்டீர்கள் என்று எனக்கு உறுதியளிக்கவும்.” சாலமன் மீண்டும் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். “நீ குணமுள்ள மனிதனாக நடத்தால் உன்னைக் கொல்ல மாட்டேன். ஆனால் இல்லை என்றால், நான் உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன். எனவே அதோனியா சென்று, சாலமோனைப் பணிந்து, புதிய அரசராக அவரைக் கௌரவித்தார்.

115 தாவீதின் மரணம் & யோவாப்

1 இராஜாக்கள் 2

தாவீது இறப்பதற்கு முன், சாலமோன் ராஜாவாக எப்படி ஆட்சி செய்ய வேண்டும் என்று அறிவுரைகளை வழங்கினார். அவர் கூறினார், “வெற்றி பெற, நீங்கள் வலிமையாகவும் தைரியமாகவும் இருக்க வேண்டும், எப்போதும் கடவுளின் கட்டளைகளின் வழிகளில் நடக்க வேண்டும். ”சரியான நேரம் வரும்போது யோவாபைக் கொல்லுங்கள். அவர் இஸ்ரவேலின் இரண்டு தளபதிகளைக் கொன்றார்-சவுலின் தளபதியான அப்னேர் மற்றும் அவரது உறவினர் அமாசா. அவர் அவர்களைப் போர்க்களத்தில் கொல்லவில்லை. அமைதியான காலம் என்பதால் இந்த இருவரும் அவரை நம்பினர். அவன் நிம்மதியாக வயதாகி விடாதே. ”நான் அப்சலோமிடம் இருந்து ஓடும்போது சீமேயி என்னை சபித்ததை நினைவில் கொள். அவர் கருணை கெஞ்சினார், நான் அவர் வாழ முடியும் என்றேன். அவரை தண்டிப்பது உங்களுடையது. உனது ஞானத்தின்படி அவனுடன் நடந்துகொள்.” உடனே தாவீது இறந்து, எருசலேமில் அடக்கம் செய்தார்கள். அவன் நாற்பது வருடங்கள் அரசனாக இருந்தான்.பின், அதோனியா பத்சேபாவிடம் சென்று, “இஸ்ரவேலர்கள் எல்லாரும் நான் ராஜாவாவதற்கு எதிர்பார்த்ததை நீங்கள் அறிவீர்கள். நான் சாலமோனை ராஜாவாக ஏற்றுக்கொள்கிறேன், ஏனென்றால் அது இஸ்ரவேலுக்கான கடவுளின் விருப்பம். எனக்கு ஒரே ஒரு வேண்டுகோள் மட்டும் உள்ளது.” “என்ன அது?” “நீ கேட்டால் அரசன் எதையும் மறுக்க மாட்டான். அதனால், தாவீதின் தாதியை என் மனைவியாக வைத்துக் கொள்ள முடியுமா என்று போய் கேள்.” எனவே பத்சேபா சாலமோனிடம் சென்றாள். அவன் நின்று அவளை வாழ்த்தி, தன் வலது புறத்தில் ஒரு சிம்மாசனம் அமைக்க அழைப்பு விடுத்தான். அவள் அமர்ந்து, “எனக்கு ஒரு சிறிய கோரிக்கை உள்ளது. தயவு செய்து என்னை நிராகரிக்காதீர்கள்.” “அம்மா, கேள், நான் தருகிறேன்.” அவள் சொன்னாள், “தயவுசெய்து அதோனியா டேவிட்டின் தாதியை மனைவியாக வைத்துக் கொள்ளட்டும்.” சாலமன் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் சொன்னார், “அவரை ராஜாவாக்கலாமா என்று கேட்பதற்கு சமம். இந்த டேவிட் வேண்டுகோள் அதோனியாவின் உயிரை இழக்கும். இந்த நாள் முடிவதற்குள் அவர் இறந்துவிடுவார்.” சாலமோன் கட்டளையிட்டார், அதோனியா கொல்லப்பட்டார். பிரதான ஆசாரியன் அதோனியாவை ஆதரித்தார், அதனால் ராஜா அவனிடமிருந்து வேலையைப் பறித்தார். எலியின் பரம்பரையிலிருந்து வந்த கடைசி பாதிரியார் அவர். இது அவரைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியது. யோவாப் தனது நேரம் வந்ததை அறிந்தார், அதனால் அவர் கூடாரத்திற்குச் சென்று பலிபீடத்தின் கொம்புகளைப் பிடித்தார். இதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட சாலமோன், காவலாளியிடம், “போய் அவனைக் கொல்லு” என்று கூறினார். காவலர் சென்று, யோவாபிடம், “இங்கே வெளியே வா” என்றார். அவர், “இல்லை, நான் இங்கேயே இறந்துவிடுவேன்” என்றார். காவலர் திரும்பிச் சென்று ராஜாவிடம் கூறினார். சாலமன், “அவர் கேட்டபடி செய். அவனை அங்கேயே கொல்லு! தன்னைவிடச் சிறந்த இரண்டு நல்ல மனிதர்களைக் கொன்றதற்காக அவன் சாகத் தகுதியானவன். அதனால் யோவாப் பலிபீடத்தில் கொல்லப்பட்டு, அவனது வீட்டிற்கு அருகில் அடக்கம் செய்யப்பட்டான். சாலமன் பிறகு ஷிமேயை அழைத்தான். ராஜா, “எருசலேமில் ஒரு வீட்டைக் கட்டி அங்கே குடியிரு.

உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் நீங்கள் இந்த நகரத்தை விட்டு வெளியேறக்கூடாது. நீங்கள் வெளியேறினால், நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள். எனவே, உங்கள் வாழ்க்கை உங்கள் கைகளில் உள்ளது." ஷிமி, "இது நியாயமானது. நீங்கள் சொன்னபடியே செய்வேன். "அவர் ஜெருசலேமில் மூன்று ஆண்டுகள் வாழ்ந்தார். ஒரு நாள், அவனுடைய இரண்டு அடிமைகள் ஓடிவிட்டார்கள், அதனால் சீமேயி அவர்களைப் பின்தொடர்ந்து அவர்களைத் திரும்ப அழைத்து வந்தார். சாலமன் அவரை அழைத்து வந்தார். "நான் உங்களுக்குக் கொடுத்த கட்டளையை நீங்கள் புறக்கணித்தீர்கள். என் தந்தைக்கு நீங்கள் செய்ததற்கு இப்போது நீங்கள் பணம் செலுத்துவீர்கள். நீங்கள் அவரை சபித்தீர்கள், ஆனாலும் அவருடைய ராஜ்யம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். அதனுடன், ஷிமேயி கொல்லப்பட்டார், எனவே சாலமோன் தன்னை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக நிறுவினார்.

116 சாலமோனின் ஞானம்

1 இராஜாக்கள் 3 - 4 & 2 நாளாகமம் 1

சாலமோன் கர்த்தரை நேசித்தார், அவருடைய தந்தை தாவீதின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்ற முயன்றார். ஒரு நாள், அவர் கியோனுக்குச் சென்று பலிபீடத்தின் மீது 1,000 சர்வாங்க தகனபலிகளைச் செலுத்தினார். அன்று இரவு கடவுள் அவருக்கு கனவில் தோன்றினார். "நான் உனக்கு என்ன கொடுக்க வேண்டும்?" என்று தயக்கமின்றி, "ஆண்டவரே, என் தந்தை ஒரு பெரிய ராஜா, ஆனால் நான் எதுவும் தெரியாத குழந்தையாக உணர்கிறேன். உமது மக்களை ஆட்சி செய்ய எனக்கு ஞானத்தையும் புத்தியையும் தந்தருளும்." சாலமோனின் பதிலில் கர்த்தர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். "நீண்ட ஆயுள், செல்வம் அல்லது அமைதிக்கு பதிலாக ஞானத்தைக் கேட்டாய். ஆகையால் நான் உனக்கு ஞானம் தருகிறேன். இது எவரிடமும் இருந்ததையோ அல்லது எப்போதாவது இருப்பதையோ விட அதிகமாக இருக்கும். நான் உனக்குப் பெரும் செல்வத்தையும் கனத்தையும் தருவேன். நான் உனக்கு நீண்ட ஆயுளைக் கொடுப்பேன், ஆனால் தாவீதைப் போல நீ என்னைப் பின்பற்றினால் மட்டுமே. "இந்த வாக்குறுதிக்குப் பிறகு, இரண்டு விபச்சாரிகள் தீர்ப்பு மண்டபத்திற்குச் சென்று ராஜா முன் நின்றனர். ஒருவர், "இந்தப் பெண்ணும் நானும் ஒரே வீட்டில் வசிக்கிறோம். நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தோம். நாங்கள் உறங்கிக் கொண்டிருந்த போது, எதிர்பாராதவிதமாக தன் மகன் மீது கவிழ்ந்து இறந்து போனான். எனவே இரவில், அவள் என் குழந்தையை எடுத்து, இறந்த மகனை அவனுடைய இடத்தில் வைத்தாள். நான் காலையில் என் மகனுக்கு பாலூட்டுவதற்காக எழுந்தேன், ஆனால் குழந்தை இறந்து விட்டது. அது என் மகன் அல்ல, அவளுடைய மகன் என்பதை நான் அப்போது உணர்ந்தேன். அவளுக்கு என் குழந்தை இருக்கிறது. "மற்றொரு பெண், "இல்லை, உயிருள்ள குழந்தை சாலமன்மான், இறந்தது அவளுடையது!" என்றாள். இருவரும் ராஜா முன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டனர். சாலமன் ஒரு காவலரிடம் திரும்பி, "வாளுடன் இங்கே வா" என்றார். குழந்தையைச் சுட்டிக்காட்டி, "பையனை இரண்டு துண்டுகளாக வெட்டி ஒவ்வொரு தாய்க்கும் பாதியைக் கொடுங்கள்" என்றார். ஒரு பெண், "இல்லை! என் மகனைக் கொல்லாதே! அவள் அவனைப் பெறலாம்! தயவு செய்து அவரை வாழ விடுங்கள்." மற்ற பெண், "ஆமாம், அவரை பாதியாக வெட்டி விடுங்கள், அதனால் நம் இருவருக்கும் பங்கு கிடைக்கும்" என்றாள். அரசன் காவலாளியிடம் திரும்பி, "பையனை முதல் பெண்ணிடம் கொடு. அவள் தாய், ஏனென்றால் அவளுடைய இதயம் குழந்தைக்காக அழுகிறது. இஸ்ரவேல் மக்கள் அவருடைய ஞானத்தைக் கண்டு வியந்தனர். சாலமன் வடக்கே யூப்ரடீஸ் நதியிலிருந்து தெற்கே எகிப்து வரை அனைத்து நாடுகளையும் ஆண்டான். அவர் வாழும் வரை அந்த பகுதி முழுவதும் அமைதியாக இருந்தது. இஸ்ரவேலில் கடலோர மணலைப் போல ஏராளமான மக்கள் இருந்தனர். அனைவரும் சமாதானமாக இருந்தனர், போருக்கு அஞ்சாமல் வாழ்ந்தனர். சாலமன் பல விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்றார். தாவரங்கள், பறவைகள் மற்றும் விலங்குகள் பற்றிய புரிதல் அவருக்கு இருந்தது. அவருடைய ஞானம் உலகில் உள்ள வேறு எவரையும் விட அதிகமாக இருந்தது. உலகெங்கிலும் உள்ள மன்னர்கள் அவரைக் கேட்கவும் அவரிடம் கற்றுக்கொள்ளவும் மக்களை அனுப்புவார்கள்.

117 ஆலயம் கட்டுதல்

1 இராஜாக்கள் 5-9 & 2 நாளாகமம் 2-7

கர்த்தருடைய ஆலயத்தைக் கட்டுவது தன்னுடைய பொறுப்பு என்பதை சாலமோன் அறிந்திருந்தார். எனவே, அவர் ஒரு பெரிய வேலைப் படையைக் கூட்டி, அவர்களுக்குத் தேவையான அனைத்தும் பொருட்களையும் வழங்கினார். லெபனானின் ராஜா ஹீராமிடம் இருந்து அவர் கேதுருவைப் பெற்றார், அவர் தனது தந்தை தாவீதின் நண்பராக இருந்தார். முழு கட்டுமானமும் ஏழு ஆண்டுகள் முடிவடைந்தது. அந்த நேரத்தில், கோயில் தளத்தில் கருவிகளின் சத்தம் இல்லை, ஏனென்றால் அனைத்தும் வேறு இடங்களில் கூடியிருந்தன. உட்புறச் சுவர்கள் முழுவதும் தேவதார மரத்தால் மூடப்பட்டிருந்தன. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தின் சுவர்கள் தூய தங்கத்தால் மூடப்பட்டிருந்தது. பூஜைக்கான பாத்திரங்கள், அலங்காரப் பொருட்கள் மற்றும் கருவிகள் அனைத்தும் தங்கத்தால் செய்யப்பட்டன. கோவிலுக்கு வந்து ஜெபிக்க விரும்பும் புறஜாதியாருக்கு அவர் ஒரு இடத்தையும் செய்தார். ஆலயம் முடிந்ததும், சாலமன் ராஜா இஸ்ரவேலின் எல்லா கோத்திரங்களிலிருந்தும் தலைவர்களைக் கூட்டினார். குருக்கள் சென்று கடவுளின் பேழையை எடுத்து வந்தனர். மோசே அங்கே வைத்த இரண்டு கற்பலகைகள் மட்டுமே அப்போது அதில் இருந்தன. அர்ச்சகர்கள் பேழையை கவனமாகக் கோவிலை நோக்கி எடுத்துச் செல்லும்போது, வழியெங்கும் பலிகள் செலுத்தப்பட்டன. கடைசியாக அவர்கள் வந்து, தேவனுடைய பெட்டி மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் வைக்கப்பட்டது. திடீரென்று, கர்த்தருடைய மகிமை தேவாலயத்தை ஒரு மேகத்தைப் போல நிரப்பியது. பாதிரியார் சாலமன் தாங்கள் செய்து கொண்டிருந்ததை தடுத்து நிறுத்துவது மிகவும் தடிமனாக இருந்தது. ராஜா கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தினார். பின்னர் அவர் மக்களை நோக்கி திரும்பி அவர்களுக்கு ஆசீர்வாதத்தையும் அர்ப்பணிப்பு பிரார்த்தனையையும் வழங்கினார். இறுதியாக, அவர் கர்த்தருடைய பலிபீடத்தின் முன் நின்று ஜெபம் செய்தார். தம்முடைய மக்கள் தங்கள் பாவங்களை ஒப்புக்கொண்டு மன்னிப்பு கேட்டபோது கடவுளைக் கேட்கும்படி அவர் கேட்டார். கோவிலில் ஜெபிக்கும் புறஜாதியினரைக் கேட்கும்படி அவர் கடவுளிடம் கேட்டார். முழு இஸ்ரவேல் தேசமும் ஒன்றாக கடவுளுக்கு பலியிட்டு, ஆலயத்தை கர்த்தருக்கு அர்ப்பணித்தது. இந்த கொண்டாட்டம் பதினான்கு நாட்கள் நீடித்தது. அது முடிந்தவுடன், மக்கள் மகிழ்ச்சியுடன் தங்கள் வீடுகளுக்குத் திரும்பினர். கடவுள் சாலமோனை இரண்டாவது முறையாக சந்தித்தார். அவர், “உன் ஜெபத்தைக் கேட்டு, இந்த வீட்டை எனக்காகத் தனியே அமைத்துக் கொண்டேன். உன் தந்தை செய்தது போல் நீ என்னுடன் நடந்தால், உன் ராஜ்யத்தை என்றென்றும் நிலைநாட்டுவேன். ஆனால் நீயோ அல்லது உன் சந்ததியோ என் கட்டளைகளை மீறி மற்ற தெய்வங்களை வணங்க ஆரம்பித்தால், நான் இந்த வீட்டை விட்டு வெளியேறிவிடுவேன், அது அவமானமாகிவிடும். நான் இஸ்ரவேல் ஜனங்களை இந்த நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றுவேன்.” அடுத்த பதின்மூன்று ஆண்டுகளுக்கு, சாலமோன் தனக்கென ஒரு வீட்டைக் கட்டினார். அதன் பிறகு பல நகரங்களை கட்டினார். அவர் தனது கட்டுமானத் திட்டங்கள் அனைத்திற்கும் ஒரு பெரிய தொழிலாளர் படையை நிறுவினார். சாலமோனைப் போல் உலகில் வேறு யாரும் இல்லை.

118 சேபா நாட்டு ராணி

1 இராஜாக்கள் 10 - 11:25 & 2 நாளாகமம் 9

ஷெபாவின் ராணி சாலமோன் ராஜாவின் அபார ஞானத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டாள். அது உண்மை என்று அவளால் நம்ப முடியவில்லை. எனவே கடினமான கேள்விகளின் பட்டியலுடன் சென்று அவரை சோதிக்க முடிவு செய்தாள். அவள் தன்னுடன் பயணிக்க ஒரு பெரிய வேலையாட்களை ஏற்பாடு செய்தாள் மற்றும் ராஜாவுக்கு வழங்க பரிசுகளைத் தேர்ந்தெடுத்தாள். தங்கம், நகைகள் மற்றும் நறுமணப் பொருட்கள் ஏற்றப்பட்ட ஒட்டகங்களின் ஒரு பெரிய கேரவனுடன் அவள் ஜெருசலேமுக்கு வந்தாள். அவள் ராஜாவைச் சந்தித்து அவளது கேள்விகளின் பட்டியலைக் கேட்டாள். ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் அவரால் பதில் சொல்ல முடிந்தது. அவைகளில் ஒன்றும் அவளுக்குப் புரியவைப்பது அவனுக்குச் சிரமமாக இருக்கவில்லை.

அவன் கட்டிய அரண்மனையையும், ஒவ்வொரு உணவிலும் பலவிதமான உணவுகளையும், அவனுடைய வேலைக்காரர்கள் உடை அணிந்த விதத்தையும், கோவிலில் அவன் செய்த தகனபலிகளையும் கண்டு வியந்தாள். அவள் சொன்னாள், “நான் உன்னைப் பற்றி கேள்விப்பட்டதெல்லாம் உண்மை, ஆனால் அதை என் கண்களால் பார்க்கும் வரை என்னால் நம்ப

முடியவில்லை. உங்களைப் பற்றிய உண்மைகளில் பாதி என்னிடம் சொல்லப்படவில்லை என்பதை இப்போது நான் காண்கிறேன். நீ நீதியையும் நீதியையும் கடைப்பிடிக்க உன் கடவுள் தொடர்ந்து உன்னை ஆசீர்வதிப்பாராக.” அவள் அவனுக்கு ஒரு அரை டன் தங்கத்தையும், எருசலேமுக்கு வந்ததைவிட அதிக நறுமணப் பொருட்களையும் கொடுத்தாள். அவளும் அவளுடைய வேலைக்காரர்களும் வீடு திரும்புவதற்கு முன்பு சாலொமோனும் அவளுக்குப் பல பரிசுகளைக் கொடுத்தார். ஒவ்வொரு ஆண்டும், சாலமன் சாதாரண வர்த்தகத்துடன் கூடுதலாக 25 டன் தங்கத்தைப் பெற்றார். இதன் காரணமாக, அவர் பல பொருட்களை தங்கத்தால் முடினார் - ஆபரணங்கள், குடிநீர் கோப்பைகள், பாத்திரங்கள் மற்றும் அவரது சிம்மாசனம். அவர் வெள்ளியைப் பயன்படுத்தவில்லை, ஏனென்றால் அது மதிப்புமிக்கது என்று அவர் நினைக்கவில்லை. சாலமன் 200 பெரிய கேடயங்களை வடிவமைத்தார், ஒவ்வொன்றும் 15 பவுண்டுகள் தங்கத்தால் சாலமன் செய்தார். ஒவ்வொன்றிலும் 4 பவுன் தங்கம் கொண்டு 300 சிறிய கேடயங்களையும் செய்தார். உலகில் வேறு எந்த அரசரும் சாலமோனைப் போல் செல்வந்தராகவும் ஞானமுள்ளவராகவும் இருக்கவில்லை இவை உலகின் பல நாடுகளில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டன. துரதிர்ஷ்டவசமாக, சாலமன் பல பெண்களைக் குவித்தார், இது கடவுளின் சட்டத்தை நேரடியாக மீறுவதாகும். அவருக்கு 700 மனைவிகள், அரசர்களின் மகள்கள். ஒவ்வொருவரும் அவரவர் நாட்டின் தெய்வங்களை வழிபட்டனர். அவருக்கு 300 வைப்பாட்டிகள் இருந்தனர். சாலமோனுக்கு வயதாகும்போது, இந்தப் பெண்கள் தங்கள் ஒவ்வொரு கடவுளுக்கும் ஒரு சன்னதியைக் கட்டும்படி அவரை சமாதானப்படுத்தினர். இறுதியில், ஜெருசலேமைச் சுற்றியுள்ள ஒவ்வொரு மலையிலும் ஒரு சன்னதி இருந்தது, அதன் பல கடவுள்களைக் கௌரவித்தார். சாலமன் இந்த இடங்களில் தூபங்காட்டி மற்றும் பலிகளை செலுத்தத் தொடங்கினார். இறுதியாக அவர் இறைவனை வணங்குவதை விட்டுவிட்டு, தனது மனைவிகளுடன் சேர்ந்து அவர்களின் தெய்வங்களை வணங்கினார். துன்மார்க்கம் அவன் இருதயத்தை நிரப்பியது. சாலொமோன் தாவிதின் வழிகளைப் பின்பற்றுவதை விட்டு விலகியதால் தேவன் மீது கோபம் கொண்டார். கர்த்தர் சொன்னார், “நான் உமது ராஜ்யத்தை இரண்டாகப் பிரித்து, ஒரு பங்கை உனது ஊழியக்காரனுக்குக் கொடுக்கப் போகிறேன். ஆனால் தாவிதுக்கு நான் கொடுத்த வாக்குறுதியின் காரணமாக உன் வாழ்நாளில் இதைச் செய்யமாட்டேன். உன் மகன் உன்னுடைய ராஜ்யத்தின் பெரும்பகுதியை இழப்பான்.” பிறகு சாலொமோனின் எதிரிகள் அவருக்கு எதிராக ஒன்றுபட கடவுள் அனுமதித்தார், அதனால் தேசத்தில் சமாதானம் இல்லை. இறுதியாக, சாலமன் இறந்தார். நாற்பது வருடங்கள் இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக இருந்தான்.

119 ராஜ்யம் பிரிக்கப்பட்டது

1 இராஜாக்கள் 11:26 - 12:24 & 2 நாளாகமம் 10-11:4

சாலொமோன் உயிருடன் இருந்தபோது, யெரொபெயாம் என்ற தனது வேலைக்காரனுக்கு பதவி உயர்வு அளித்தார். காரியங்களைச் செய்து முடிப்பதில் அவருக்குத் தனித் திறமை இருந்தது. ஒரு நாள் யெரொபெயாம் ஒரு தீர்க்கதரிசியைச் சந்தித்தார், அவர் புதிய கோட் அணிந்திருந்தார். தீர்க்கதரிசி, “இதோ கடவுளிடமிருந்து ஒரு செய்தி” என்று கூறினார், பின்னர் அவர் மேலங்கியைக் கழற்றி பன்னிரண்டு துண்டுகளாகக் கிழித்தார். அவர்களில் பத்துப் பேரை ஜெரோபெயாமிடம் ஒப்படைத்து, கர்த்தரிடமிருந்து வந்த செய்தியை அவனுக்குக் கொடுத்தான்: “சாலமன் என்னை விட்டுவிட்டு சிலைகளை வணங்கத் திரும்பினான். ஆகையால், நான் அவன் கையிலிருந்து ராஜ்யத்தைப் பிடுங்கப் போகிறேன். நீங்கள் இஸ்ரவேலின் வடக்குப் பத்து கோத்திரங்களை ஆள்வீர்கள். டேவிட் மற்றும் ஜெருசலேமின் காரணமாக நான் எல்லா கோத்திரங்களையும் அழைத்துச் செல்லவில்லை. எனவே சாலொமோனின் மகன் யூதாவை ஆட்சி செய்வான். “என்னைப் பின்பற்றி, என் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிக. நீ செய்தால், நான் உன்னுடன் இருப்பேன். நான் உனது ராஜ்யத்தை ஸ்தாபிப்பேன், தாவிதுக்கு நான் கொடுத்தது போல் நீயும் நிலைத்திருக்கும் வம்சத்தைப் பெறுவாய்.” சாலமன் இந்தத் தீர்க்கதரிசனத்தைக் கண்டுபிடித்து ஜெரோபெயாமைக் கொல்ல முயன்றான். ஆனால் சாலொமோன் இறக்கும் வரை ஓடிப்போய் எகிப்தில் ஒளிந்துகொண்டான். சாலமோனின் மகன்களில் ஒருவன் ரெகொபெயாம், இவனுடைய தாய் அம்மோனியப் பெண். அவருடைய தந்தை இறந்த பிறகு, அவர் ஷெகேமுக்குச் சென்றார், அதனால் இஸ்ரவேலின் வடக்குப் பழங்குடியினர் அவரை ராஜாவாக

முடித்துவார்கள். இஸ்ரவேலின் பெரியவர்கள் அவரைச் சந்திப்பதற்கு முன்பு அவர்கள் யெரொபெயாமை வரவழைத்தனர். அவர் வந்தவுடன், அவர்கள் ரெகொபெயாமிடம், “உன் தந்தை கடுமையான நுகத்தை எங்கள் மீது வைத்தார். எங்கள் சுமையைக் குறைப்பதாகவும், எங்கள் வரிகளைக் குறைப்பதாகவும் உறுதியளிக்கவும். நீங்கள் செய்தால், நாங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் உங்களுக்கு சேவை செய்வோம். “ரெகொபெயாம், “இதைப் பற்றி சிந்திக்க எனக்கு மூன்று நாட்கள் அவகாசம் கொடுங்கள்.” ஜெரோபெயாமும் இஸ்ரவேலின் முத்தவர்களும் வெளியேறிய பிறகு, ரெகொபெயாம் தனது தந்தையின் நீதிமன்றத்தில் முத்த ஆலோசகர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டார். அவர்கள், “இவர்களுக்கு முழு மனதுடன் சேவை செய்யுங்கள். அவர்களிடம் கருணை காட்டுங்கள், அவர்கள் உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உங்களுக்கு சேவை செய்வார்கள்.” ரெகொபெயாம், தான் வளர்ந்த இளைய ஆலோசகர்களிடம் ஆலோசனை கேட்டார். அவர்கள், “அந்தக் கிளர்ச்சியாளர்களிடம் சொல்லுங்கள், ‘என்னுடன் ஒப்பிடும்போது என் தந்தை உங்களுக்கு எளிதாக இருந்தார். என் சுண்டு விரல் என் தந்தையின் காலை விட கனமாக இருக்கும். சாட்டையால் உன்னை அடித்தான். நான் உன்னை தேள்களால் அடிக்கப் போகிறேன்.’” ரெகொபெயாம் இந்த ஆலோசனையைக் கேட்டு, பெரியவர்களின் ஆலோசனையை நிராகரித்தார். அவர் இஸ்ரவேலின் தலைவர்களிடம், “என்னுடன் ஒப்பிடும்போது என் தந்தை உங்களுக்கு எளிதாக இருந்தார். அவன் உன்னை சாட்டையால் அடித்தான், நான் உன்னை தேள்களால் அடிக்கப் போகிறேன். அதைத்தான் கர்த்தர் அவன் சொல்ல விரும்பினார். யெரொபெயாமும் இஸ்ரவேல் ஜனங்களும் இதைக் கேட்டபோது, “தாவீதின் வீட்டாரை நாங்கள் ஒன்றும் செய்ய விரும்பவில்லை! நாங்கள் யூதாவைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல.” எனவே இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் வீட்டிற்குச் சென்றனர், ரெகொபெயாம் எருசலேமுக்குத் திரும்பினார். வடக்கு பழங்குடியினரிடையே ஒழுங்கை மீட்டெடுக்க அவர் தனது அதிகாரிகளில் ஒருவரை அனுப்பினார். ஜனங்கள் அவன் சாகும்வரை அவனைக் கல்லெறிந்தார்கள். பத்துக் கோத்திரங்களும் யூதாவிலிருந்து பிரிந்து, தங்களை இஸ்ரவேல் என்று அழைத்தார்கள். அவர்கள் யெரொபெயாமைத் தங்கள் ராஜாவாகக் கேட்டார்கள். ரெகொபெயாம் யூதா மற்றும் பென்யமின் கோத்திரங்களிலிருந்து ஒரு படையைத் திரட்டினார். அவர்கள் இஸ்ரவேலின் மீது படையெடுத்து, ரெகொபெயாமின் கட்டுப்பாட்டிற்குள் அவர்களைத் திரும்பப் படைக்கத் தயாரானார்கள்.

அப்போதுதான் கடவுளுடைய மனிதர் ஒருவர் கர்த்தரிடமிருந்து ஒரு செய்தியுடன் அவர்களிடம் வந்தார். “உங்கள் சகோதரர்களுடன் சண்டையிட வேண்டாம். வீட்டுக்கு போ. அவர்கள் உங்களுக்கு எதிராகக் கலகம் செய்ய நான்தான் காரணம்.” அனைவரும் ஆண்டவர் சொல்வதைக் கேட்டு, வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

120 யெரொபெயாமின் பாவம்

1 இராஜாக்கள் 12:25 - 13:10 & 13:33-34

யெரொபெயாம் இஸ்ரவேலின் தலைநகராக ஷெகேம் நகரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர் அதைக் கட்டியெழுப்பினார் மற்றும் அங்கு தனது அரண்மனையை வைத்தார். தாவீதின் குடும்பத்திற்கு விசுவாசமாக இருக்கும் அவரது மக்களுக்கு இயற்கையான போக்கு இருப்பதை அவர் உணர்ந்தார். அவர் தனது ஆலோசகர்களிடம், “மக்கள் ஜெருசலேம் கோயிலில் வழிபட தொடர்ந்து செல்கிறார்கள். இறுதியில், தாவீதின் பரம்பரையில் இருந்து ராஜாவுக்கு அவர்களின் உண்மையான விசுவாசம் என்பதை அவர்கள் தீர்மானிப்பார்கள். அவர்கள் என்னைக் கொன்றுவிட்டு யூதாவுடன் மீண்டும் இணைவார்கள்.” இந்தப் பிரச்சனையைத் தீர்க்க, அவர் இரண்டு தங்கக் கன்றுகளை உருவாக்கினார். ஒன்றை தெற்கே பெத்தேலிலும் மற்றொன்றை வடக்கே தாணிலும் வைத்தார். அவர் மக்களிடம், “ஆண்டுக்கு பலமுறை ஜெருசலேமுக்குச் செல்வது மிகவும் கடினம். உன்னை எகிப்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்த உன் கடவுள் இதோ.” ஜெரோபெயாம் இந்த சிலைகளுக்கு கோவில்களை கட்டி, அவற்றிற்கு ஆசாரியர்களை நியமித்தார். ஆசாரியர்கள் லேவி கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல, ஆனால் ஆசாரியராக விரும்புவவர்கள். பின்னர் அவர் ஜெருசலேமில் இருந்ததைப் போன்ற வருடாந்திர கொண்டாட்டங்களை செய்தார். அவர் தங்கக் கன்றுக்குட்டியை டானுக்கு அழைத்துச் சென்றபோது, அது செல்லும் போது மக்கள் அதன் பின்னால் வரிசையாக நின்றனர். அவர்கள் அங்கு சென்றதும், ஜெரோபெயாம் இந்த புதிய சிலைக்கு பலியிட்டார். பின்னர் அவர் பெத்தேலுக்கு தெற்கே

அவர் கட்டியிருந்த பலிபீடத்தின் மீது பலியிட சென்றார். யூதாவைச் சேர்ந்த கடவுளின் வாலிபர் ஒருவர் பலிபீடத்தின் அருகே நிற்கொண்டிருந்த ஜெரோபெயாமிடம் சென்றார். தீர்க்கதரிசி, "பலிபீடமே, பலிபீடமே! கர்த்தராகிய ஆண்டவர் உங்களுக்குச் சொல்வதைக் கேளுங்கள். 'யூதாவில் யோசியா என்ற ஒரு ராஜா பிறப்பார். இந்த பலிபீடத்தின் மீது தூபம் போடும் ஆரம்பகால அரசருக்களை அவர் பலியிடுவார்.' இளம் தீர்க்கதரிசி பின்னர் மக்களை நோக்கி, "இவைகள் நடக்கும் என்று கர்த்தர் எனக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுத்தார். இந்த பலிபீடம் கிழிந்து, சாம்பல் தரையில் சிந்தும். 'யெரொபெயாம் ராஜா கோபமடைந்து தீர்க்கதரிசியைக் காட்டினார். 'அந்த மனிதனைப் பிடித்துக்கொள்' அவன் அந்த வார்த்தைகளைச் சொன்னவுடனேயே அவன் நீட்டிய கையை பின்னுக்கு இழுக்க முடியாமல் அப்படியே உறைந்து போனது. திடீரென்று பலிபீடம் கிழிந்து, சாம்பல் தரையில் சிந்தியது, இதைப் பார்த்த ராஜா கடவுளின் மனிதரிடம் கெஞ்சினார். 'தயவுசெய்து கர்த்தரிடம் ஜெபம் செய்து, என் கையை என்னிடம் திருப்பித் தரும்படி அவரிடம் கேளுங்கள்.' எனவே கடவுளின் மனிதன் ஜெபம் செய்தார், ஜெரோபெயாமின் கை முன்பு இருந்ததைப் போலவே திரும்பியது. அரசன், 'என்னுடன் அரண்மனைக்கு வந்து ஏதாவது சாப்பிடு. பிறகு நான் உனக்கு ஒரு பரிசு தருகிறேன்.' அந்த இளம் தீர்க்கதரிசி, 'உனக்கு சொந்தமான எல்லாவற்றிலும் பாதியைக் கொடுத்தாலும் நான் உன்னுடன் வரமாட்டேன். நான் இங்கே இருக்கும்போது எதையும் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ கூடாது என்று கர்த்தர் சொன்னார். நான் எப்படி வந்தேனோ, அதற்குப் பதிலாக வேறு வழியில் யூதாவுக்குத் திரும்பப் போகிறேன்.' அதனுடன், அவர் விலகிச் சென்றார். இந்த எச்சரிக்கையுடன் கூட, ஜெரோபெயாம் தான் செய்வதை நினைத்து வருந்தவில்லை. அவர் தொடர்ந்து இரண்டு கன்றுகளின் வழிபாட்டை ஊக்குவித்து, அவர்களுக்கு அர்ச்சகர்களை நியமித்தார். இந்த பாவத்தின் காரணமாக, அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது ராஜ்யம் தொடரவில்லை, அவருக்கு சந்ததியினர் இல்லை.

121 வயதான தீர்க்கதரிசி

1 இராஜாக்கள் 13:11-32

பெத்தேலில் ஒரு வயதான தீர்க்கதரிசி வாழ்ந்து வந்தார். யூதாவைச் சேர்ந்த கடவுளின் வாலிபனைப் பற்றியும், யெரொபெயாமின் பலிபீடத்தில் அவன் செய்ததைப் பற்றியும் அவனுடைய மகன்கள் சொன்னார்கள். வயதான தீர்க்கதரிசி, "அவர் எந்த வழியில் சென்றார்?" என்று கூறினார், பின்னர் அவர் தனது மகன்களிடம் தனது கழுதைக்கு சேணம் போடச் சொன்னார். அவர் ஒரு கருவேல மரத்தின் கீழ் அமர்ந்திருந்த கடவுளின் மனிதனைக் காணும் வரை சாலையில் சவாரி செய்தார். "நீ யூதாவைச் சேர்ந்த கடவுளின் மனிதனா? ?" "ஆம், நான் தான்." வயதான தீர்க்கதரிசி கூறினார், "என்னுடன் வீட்டிற்கு வாருங்கள், நான் உங்களுக்கு உணவு பரிமாறுகிறேன்." "இல்லை, நான் உன்னுடன் செல்ல முடியாது. நான் இங்கே இருக்கும்போது எதையும் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ கூடாது என்று கர்த்தர் என்னிடம் கூறினார்." முதியவர் சொன்னார், "ஆம், எனக்குத் தெரியும். உங்களைப் போலவே நானும் ஒரு தீர்க்கதரிசி. கர்த்தர் என்னிடம் ஒரு தேவதூதரை அனுப்பினார், அவர் உங்களை அழைத்து வந்து உங்களுக்கு உணவும் தண்ணீரும் கொடுக்கச் சொன்னார். எனவே, என் வீட்டிற்கு வாருங்கள். 'இது பொய், ஆனால் கடவுளின் மனிதன் அவனுடன் சென்று அவனுடைய வீட்டில் அப்பம் சாப்பிட்டு தண்ணீர் குடித்தான். அவர்கள் மேஜையில் அமர்ந்திருந்தபோது, கர்த்தர் பழைய தீர்க்கதரிசி மூலம் பேசினார், 'நீங்கள் என் கட்டளைக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தீர்கள். இந்த இடத்தில் எதையும் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ கூடாது என்று சொன்னேன். நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படியாததால், நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள், உங்கள் குடும்பத்தின் கல்லறையில் நீங்கள் புதைக்கப்பட மாட்டீர்கள். முற்கால மன்னர்கள் இருவர் சாப்பிட்டு முடித்ததும், வயதான தீர்க்கதரிசி அந்த இளைஞனின் கழுதைக்கு சேணம் போட்டார். அவர் வெளியேறினார், வழியில் ஒரு சிங்கம் கடவுளின் மனிதன் மீது பாய்ந்து அவரைக் கொன்றது. அவரது உடல் தரையில் விழுந்தது, ஆனால் கழுதை ஓடவில்லை. அவர் வெறுமனே இளம் தீர்க்கதரிசியின் உடலுடன் நின்றார். சிங்கம் மறுபுறம் நின்றது. சில பயணிகள் இதைப் பார்த்து ஊரில் உள்ளவர்களிடம் தெரிவித்தனர். வயதான தீர்க்கதரிசி அதைக் கேட்டதும், 'அவர் யாரென்று எனக்குத் தெரியும். கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போன தேவனுடைய மனுஷன்தான்.' அவன் தன் மகன்களிடம் மீண்டும் ஒரு கழுதையைச் சேணம் போடச் சொன்னான். அவர் சென்று

உடலைக் கண்டார். சிங்கம் இன்னும் அதன் அருகில் நின்று கொண்டிருந்தது, அதே போல் கழுதையும். ஆனாலும், சிங்கம் பிணத்தை உண்ணவில்லை, கழுதையைத் தாக்கவில்லை. வயதான தீர்க்கதரிசி அங்கே நின்ற கழுதையின் மீது கடவுளின் மனிதனின் உடலை வைத்தார். அவர் அதை வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்று தனது சொந்த கல்லறையில் புதைத்தார். அந்த இளைஞனின் மரணம் குறித்து அவர் துக்கம் அனுசரித்தார், "ஐயோ என் சகோதரனே." பின்னர் அவர் தனது மகன்களிடம் கூறினார். "நான் இறக்கும் போது, கடவுளின் இந்த மனிதர் அடக்கம் செய்யப்பட்ட இடத்தில் என்னை அடக்கம் செய்யுங்கள். என் எலும்புகளை அவன் எலும்புகளுக்குப் பக்கத்தில் வைக்கவும். இந்த விக்கிரகங்களுக்கும் இஸ்ரவேலின் பாவத்திற்கும் எதிராக அவர் கடவுளின் வார்த்தைகளைப் பேசினார். அவர் சொன்னது அனைத்தும் நிறைவேறும்.

122 ரெகொபெயாம் & யெரொபெயாம்

1 இராஜாக்கள் 14 & 2 நாளாகமம் 12

யெரொபெயாமின் மகன்களில் ஒருவன் நோய்வாய்ப்பட்டான். அரசன் தன் மனைவியிடம், "நான் சாலமோனின் வேலைக்காரனாக இருந்தபோது, இஸ்ரவேலின் வடக்குப் பத்துக் கோத்திரங்களுக்கு நான் அரசனாக வருவேன் என்று ஒரு தீர்க்கதரிசி என்னிடம் கூறினார். அவர் ஷிலோவில் வசிக்கிறார். அவருக்கு உணவுப் பரிசுகளை எடுத்துச் சென்று, எங்கள் மகனுக்கு என்ன நடக்கும் என்று அவரிடம் கேளுங்கள். மாறுவேடம் போடுங்கள், அதனால் நீங்கள் என் மனைவி என்பதை அவர் அறியமாட்டார்.

"தீர்க்கதரிசி இப்போது வயதானவராகவும் பார்வையற்றவராகவும் இருந்தார். ஆண்டவர் அவரிடம், "யெரொபெயாமின் மனைவி மாறுவேடம் அணிந்து வருகிறாள். உடம்பு சரியில்லாத மகனைப் பற்றி அவள் உங்களிடம் கேட்கப் போகிறாள். அப்போது இறைவன் அவரிடம் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று கூறினார். விரைவில் அந்த பெண்ணின் காலடிச் சத்தத்தை தீர்க்கதரிசி கேட்டார். அவன், "யெரொபெயாமின் மனைவியே உள்ளே வா. நீங்கள் ஏன் மாறுவேடம் அணிந்திருக்கிறீர்கள்? கேளுங்கள், கடவுள் உங்கள் கணவருக்கு ஒரு செய்தி, ஒரு பயங்கரமான செய்தி! "ஆண்டவர் கூறுகிறார், "நீ ஒரு சராசரி மனிதனாக இருந்தபோது நான் உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். தாவீதின் குடும்பத்தாரிடம் இருந்து ராஜ்யத்தின் ஒரு பகுதியைக் கிழித்து உங்களுக்குக் கொடுத்தேன். ஆனால் நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள் என்று பாருங்கள். நீங்கள் என்னைப் பின்தொடரவில்லை. நீங்கள் என் கட்டளைகளைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, இரண்டு தங்கக் கன்றுகளால் என்னை அவமானப்படுத்தினாய், மேலும் நீ யாரையும் விடக் கொடியவனாகிவிட்டாய். "எனவே, நான் உனக்கு என்ன செய்யப் போகிறேன் என்பதைக் கேள். உங்கள் குடும்பத்தில் உள்ள அனைத்து ஆண்களும் ஒரு பயங்கரமான மரணம் அடைவார்கள். நீங்கள் போன பிறகு ஜெரோபெயாமின் குடும்பப் பெயர் தொடராது. நகரத்தில் இறப்பவர்களை நாய்கள் தின்னும், நாட்டில் இறப்பவர்களை பறவைகள் தின்னும்." இதற்கு ஒரே ஒரு விதிவிலக்குதான் இருக்கும். இப்போது நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும் உங்கள் மகன் ஒரு நல்ல மனிதர், உங்கள் குடும்பத்தில் ஒரே ஒருவன். அவர் சாதாரண மரணம் அடைவார். ஆனால் நீங்கள் வீட்டிற்கு வந்தவுடன் அவர் இறந்துவிடுவார். நீங்கள் அவரை அடக்கம் செய்வீர்கள், இஸ்ரவேலர் அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்காக துக்கப்படுவார்கள். ஆனால் உங்கள் குடும்பத்தில் அடக்கம் செய்யப்படும் ஒரே முற்கால அரசராக அவர் இருப்பார். "யெரொபெயாம் இஸ்ரவேலருக்கு செய்ததன் காரணமாக இவை அனைத்தும் நடக்கும். இஸ்ரவேலரின் வேர்கள் இந்த மண்ணிலிருந்து பிடுங்கப்படும் அளவுக்கு அவருடைய பாவம் என்னை கடுமையாக தாக்கும். அவர்கள் எடுத்துச் செல்லப்பட்டு தேசங்களுக்குள் சிதறடிக்கப்படுவார்கள்." ஜெரொபெயாமின் மனைவி வீட்டிற்குச் சென்றாள், அவளுடைய மகன் அவர்கள் வீட்டிற்குள் நுழைந்தவுடன் இறந்துவிட்டார். அவர் அடக்கம் செய்யப்பட்டார், இஸ்ரவேலர் அனைவரும் அவருடைய மரணத்திற்கு துக்கம் அனுசரித்தனர். ஜெரோபெயாம் 22 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார், பின்னர் இறந்தார். அவருக்குப் பிறகு அவருடைய மகன் அரசரானார். அவர் தனது தந்தையின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றினார், ஆனால் இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆட்சி செய்தார். அவர் கொல்லப்பட்டார், ஜெரோபெயாமின் முழு குடும்பமும் அழிக்கப்பட்டது. தீர்க்கதரிசி சொன்னது போலவே நடந்தது. வடக்கில் யெரொபெயாம் இஸ்ரவேலை ஆண்டபோது, தெற்கே யூதாவை ரெகொபெயாம் ஆண்டான். மக்களை தீய வழிகளில் நடத்தி இறைவனை

கோப்பப்படுத்தினார். யூதாவும் சுற்றியிருந்த எல்லா தேசங்களையும் போல பொல்லாதது ஆனார். ரெகொபெயாமின் ஐந்தாம் ஆண்டு ஆட்சியின் போது, எகிப்து வந்து எருசலேமை கொள்ளையடித்தது. கோயிலிலும் அரசு அரண்மனையிலும் இருந்த தங்கம் அனைத்தையும் எடுத்துச் சென்றனர். சாலமோன் செய்த பொன் கேடயங்களை அவர்கள் எடுத்துக்கொண்டார்கள்; அவர்கள் சென்றபின், ரெகொபெயாம் அந்த கேடயங்களுக்குப் பதிலாக வெண்கலத்தால் செய்யப்பட்ட கேடயங்களை வைத்தான். ராஜா அரண்மனையை விட்டு கோவிலுக்குச் செல்லும் போதெல்லாம், காவலர்கள் வெண்கலக் கேடயங்களை ஏந்தி அவருடன் சென்றனர். ரெகொபெயாமும் யெரொபெயாமும் உயிருடன் இருக்கும் வரை யூதாவுக்கும் இஸ்ரவேலுக்கும் இடையே போர் இருந்தது. ரெகொபெயாம் யூதாவை 17 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தபின் இறந்தார். அவருக்குப் பிறகு அரசரானார்.

123 அபியா & ஆசா

1 இராஜாக்கள் 15 & 2 நாளாகமம் 13-16

ரெகொபெயாம் இறந்தபோது யெரொபெயாம் இஸ்ரவேலின் அரசனாக இருந்தான். அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு, அபியா யூதாவின் ராஜாவானார். விரைவில், ஜெரோபெயாமும் இஸ்ரவேலின் படையும் யூதாவின் மீது படையெடுத்தனர். இரு படைகளும் ஒன்றையொன்று எதிர்கொண்டபோது, இஸ்ரவேலின் படை இரண்டு மடங்கு பெரியதாக இருந்தது. ஆனாலும், அபியா ஒரு குன்றின்மேல் நின்றுகொண்டு இஸ்ரவேல் படையை நோக்கிக் கத்தினான். அவன், "இஸ்ரவேல் ஜனங்களே, நீங்கள் தாவிதின் குடும்பத்தை விட்டுச் சாலமோனின் ஊழியக்காரனுக்குப் பணிவிடை செய்தீர்கள். அதற்கு மேல், யெரொபெயாமின் இரண்டு பொன் கன்றுகளை ஆராதிக்க இஸ்ரவேலின் கடவுளை விட்டுவிட்டீர்கள். உங்கள் ஆசாரியர்கள் லேவி கோத்திரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. "அவர் தொடர்ந்து மனிதர்களுக்குப் பிரசங்கித்தார். அவன் இதைச் செய்து கொண்டிருக்கும்போது, யெரொபெயாம் தன் ஆட்களில் பாதி பேரை அபியாவின் படைக்குப் பின்னால் அனுப்புவதை அவன் உணரவில்லை. திடீரென்று யூதாவின் இராணுவம் தாங்கள் சூழ்ந்திருப்பதை உணர்ந்தது. அவர்கள் கர்த்தரை நோக்கிக் கூப்பிட்டார்கள், ஆசாரியர்கள் எக்காளங்களை ஊதினார்கள். கடவுள் இஸ்ரவேலருக்கு எதிராகப் போரிட்டார், அவர்கள் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடினார்கள். அந்த நாளில் அவர்களது வீரர்கள் பலர் இறந்தனர். ஜெரோபெயாம் இந்த மாபெரும் தோல்வியில் இருந்து மீளவே இல்லை, விரைவில் அவர் இறந்தார். அபியா கர்த்தரை நம்பியதால் பலமானான். அபியா இறந்த பிறகு அவனுடைய மகன் ஆசா யூதாவின் ராஜாவானான். 41 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். அவன் தேசத்தை தாவிதின் வழிக்குத் திரும்பியதால் கர்த்தர் அவனுக்கு 10 வருடங்கள் சமாதானத்தைக் கொடுத்தார். சாலமன் நிறுவிய சிலைகளை அழித்தார். கர்த்தராகிய ஆண்டவரைத் தேடும்படி யூதா ஜனங்களிடம் கூறினார். திடீரென்று எத்தியோப்பியாவிலிருந்து ஒரு பெரிய படை தெற்கிலிருந்து படையெடுத்தது. யூதாவின் இராணுவம் அதிக எண்ணிக்கையில் இருந்தது. ஆசா ஜெபம் செய்தார், "ஓ ஆண்டவரே, இப்போது நீங்கள் மட்டுமே எங்களுக்கு உதவ முடியும்!" எனவே எத்தியோப்பிய இராணுவத்தை தோற்கடிக்க இறைவன் அவருக்கு உதவினார். அவர்களில் பலர் தப்பி ஓட முயன்றதால் பலியாகினர். எல்லாம் முடிந்ததும், அவர்களுடைய படை கர்த்தருக்கு முன்பாக நசுக்கப்பட்டது. யூதாவின் மனிதர்கள் போர்க்களத்தில் கிடந்த உடல்களிலிருந்து உடைமைகள் அனைத்தையும் சேகரித்தனர். அவர்கள் தங்கள் ஆடுகளையும் ஒட்டகங்களையும் பெற்றனர். ஆசாவும் அவனது ஆட்களும் எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் சென்றபோது, ஒரு தீர்க்கதரிசி அவரைச் சந்தித்து, கடவுளுடன் தொடர்ந்து நடக்குமாறு சவால் விடுத்தார். எனவே யூதாவின் மற்ற எல்லா நகரங்களிலிருந்தும் சிலைகளை அழிக்கத் தொடங்க ஆரம்பகால மன்னர்கள் முடிவு செய்தார். அவர் தனது பாட்டியை ஒரு சிலைக்கு விசுவாசமாக இருந்ததன் காரணமாக ராணி தாயாக இருந்து நீக்கினார். இஸ்ரவேலின் வடக்கு ராஜ்யத்திலிருந்து மக்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் யூதாவிற்கு குடிபெயர்ந்தனர், ஏனெனில் அவர்கள் இறைவனை வணங்கினர். ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில், அனைவரும் ஒன்றாகச் சந்தித்து, எப்போதும் கடவுளுக்குச் சேவை செய்வதாக உறுதிமொழி எடுத்தனர். ஆசா வெள்ளியையும் பொன்னையும் எடுத்து ஆலயப் பொக்கிஷத்தில் வைத்தார். அதனால் கர்த்தர் யூதாவின் எல்லா எதிரிகளிடமிருந்தும் சமாதானத்தைக் கொடுத்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக ஆசா தனது வாழ்க்கையில் ஒரு திருப்புமுனையை அடைந்தார். இஸ்ரவேலின் புதிய அரசன் யூதாவின் மீது போர் தொடுத்து தேசத்தின் மீது

படையெடுத்தான். அவர் ஒரு முக்கிய நகரத்தின் கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக் கொண்டார். கர்த்தரை நம்புவதற்குப் பதிலாக, இஸ்ரவேலை விட வேறு வழியைப் பற்றி ஆசா நினைத்தார். கோவிலிலிருந்து தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் எடுத்து, இஸ்ரவேலுக்கு வடக்கே இருந்த சிரியாவின் ராஜாவாகிய பெனாதாத்துக்கு அனுப்பினான். "நான் உனக்குப் பொன்னையும் வெள்ளியையும் அனுப்புகிறேன், அதனால் நீ இஸ்ரவேலுடனான உன் உடன்படிக்கையை முறித்து, எங்கள் இரு தேசங்களுக்கு இடையே ஒரு உடன்படிக்கையை ஏற்படுத்துவாய்" என்று அவர் ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். பின்னர் அவர் இஸ்ரேல் மீது படையெடுத்து அவர்களின் பல நகரங்களைக் கைப்பற்றினார். இஸ்ரவேல் இராணுவம் யூதாவை விட்டு சீக்கிரமாக வெளியேறியது, அதனால் அவர்கள் சிரியாவிற்கு எதிராக தங்களைத் தற்காத்துக் கொள்ள முடியும். ஆசாவின் திட்டம் பலனளித்தது போல் தோன்றியது. ஆனால், ஒரு தீர்க்கதரிசி ஆசா அரசனிடம் சென்று, "உனக்காகப் போரிடுமாறு நீ ஆண்டவரிடம் கேட்டிருக்க வேண்டும் - சிரியா அல்ல! எத்தியோப்பியாவின் பெரும் படையுடன் கடவுள் என்ன செய்தார் என்பது உங்களுக்கு நினைவில் இல்லையா? கர்த்தர் தம்மை நம்புகிறவர்களைத் தேடுகிறார். இதைச் செய்வதில் நீங்கள் முட்டாள்தனமாக இருந்தீர்கள். எனவே, நீங்கள் இறக்கும் வரை போரில் ஈடுபடுவீர்கள். "ஆசா தீர்க்கதரிசி மீது கோபமடைந்து காவலரை அழைத்தார். "இந்த மனிதனை சிறையில் தள்ளுங்கள்!" அதன் பிறகு, அவர் தனது சொந்த மக்களைக் கொடுமைப்படுத்தினார். திடீரென்று அவர் காலில் ஒரு நோய் ஏற்பட்டது, அது மோசமாகி வருகிறது. இன்னும், நோய் உயிருக்கு ஆபத்தாக மாறியபோதும், அவர் இறைவனின் உதவியை நாடவில்லை. மாறாக, அவருக்கு உதவ டாக்டர்களை நம்பினார். கடைசியாக இரண்டு வருடங்கள் மிகுந்த வேதனைக்கு பிறகு இறந்து போனார்.

124 எலியா & விதவைபெண்மணியும்

1 இராஜாக்கள். 17

இஸ்ரவேலில் பல பொல்லாத அரசர்கள் இருந்தனர். அவர்கள் அனைவரும் யெரொபெயாமின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றினார்கள். ஆசா யூதாவின் ராஜாவாக இருந்தபோது, ஆகாப் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானான். அவர் மிகவும் தீயவர், அவருக்கு முன் இருந்த அரசர்களை விட. பாகாலை வணங்கிய யேசபேல் என்ற பெண்ணை மணந்தார். அவளுடைய செல்வாக்கின் மூலம், ஆகாப் சமாரியாவின் தலைநகரில் பாகாலின் கோவிலைக் கட்டினார். தீர்க்கதரிசி எலியா ராஜாவுக்கு முன்பாக நின்று, "கடவுளிடமிருந்து எனக்கு ஒரு செய்தி உள்ளது. நான் சொல்லும் வரை பனியோ மழையோ இருக்காது!" என்று கர்த்தர் எலியாவிடம் கூறினார், "இங்கிருந்து புறப்பட்டு ஒரு குறிப்பிட்ட ஓடைக்குச் செல்லுங்கள். அது உனக்குத் தண்ணீரைக் கொடுக்கும், உனக்கு உணவு கொண்டு வரும்படி நான் காக்கைகளிடம் ஏற்கனவே சொல்லிவிட்டேன்." எனவே எலியா அந்த ஓடையின் அருகே சென்று வாழ்ந்தார். கர்த்தர் சொன்னபடியே, காக்கைகள் தினமும் காலையிலும் மாலையிலும் அவருக்கு அப்பத்தையும் இறைச்சியையும் கொண்டு வந்தன. ஆனால் காலப்போக்கில், மழை பெய்யாததால், நீரோடை வறண்டு போனது. கர்த்தர், "சரேபாத் என்னும் புறஜாதியாரின் ஊருக்குப் போ. அங்கு உங்களுக்கு வழங்குவதற்காக நான் ஒரு விதவையைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளேன்.

எலியா கிராமத்திற்குள் நுழைந்தபோது, ஒரு பெண் விறகு சேகரிக்கிறதைக் கண்டார். அவர் அவளிடம், "எனக்கு கொஞ்சம் தண்ணீர் கொண்டு வா" என்றார். அவள் அதை எடுக்கச் சென்றபோது, அவன், "எனக்கும் கொஞ்சம் ரொட்டி கொண்டு வா." அவள் திரும்பி அவனைப் பார்த்தாள். "என்னிடம் ரொட்டி எதுவும் இல்லை. என்னிடமிருப்பது ஜாடியில் ஒரு கைப்பிடி மாவு, குடத்தில் கொஞ்சம் எண்ணெய். நான் இந்த குச்சிகளை சேகரித்து கொண்டிருந்தேன், அதனால் அதை என் மகனுக்கும் எனக்கும் ரொட்டியாக மாற்ற முடியும். நாங்கள் அதைச் சாப்பிட்டுவிட்டு இறக்கப் போகிறோம்." தீர்க்கதரிசி கூறினார், "நான் சொல்வதைச் செய்ய பயப்பட வேண்டாம். போய் உனது ரொட்டியை தயார் செய், ஆனால் அது முடிந்ததும் முதலில் எனக்கு கொஞ்சம் கொடு. இஸ்ரவேலின் தேவனாகிய கர்த்தர் சொன்னார்: ஜாடியில் எப்போதும் மாவு இருக்கும், எலியா தேவன் மழை பெய்யும் நாள் வரை குடத்தில் எப்போதும் எண்ணெய் இருக்கும். அவள் ரொட்டியைச் செய்து, முதலில் அவனுக்குக் கொடுத்தாள். நிச்சயமாக, அன்று முதல், ஜாடியில் எப்போதும் சிறிது மாவு இருந்தது, எண்ணெய் குடம் ஒருபோதும் வற்றவில்லை. அவள் தன் வீட்டின் மேல் அறையில் தீர்க்கதரிசிக்கு ஒரு இடத்தை தயார்

செய்தாள். அதில் ஒரு படுக்கை, ஒரு மேசை மற்றும் ஒரு நாற்காலி இருந்தது.சில நேரம் கழித்து, அந்த பெண்ணின் மகன் நோய்வாய்ப்பட்டான்.விரைவில் அவனுடைய நோய் கடுமையாகி, கடைசியில் அவன் இறந்துவிட்டான். அந்தப் பெண் எலியாவிடம் சென்று, "கடவுளின் மனிதனே, நீ ஏன் என் வீட்டிற்குள் வந்தாய்? என் குற்றத்தை அம்பலப்படுத்துவதற்காகவா, அதனால் என் மகனைக் கொல்ல முடியுமா?" எலியா, "உன் மகனை எனக்குக் கொடு" என்றார். சிறுவனை அவன் தங்கியிருந்த மேல் அறைக்கு அழைத்துச் சென்றான். அவர் அவரை படுக்கையில் கிடத்தி, பின்னர் ஜெபித்தார், "கடவுளே, இந்த பெண்ணின் வீட்டிற்கு என்னை ஏன் அழைத்து வந்து, அவளுடைய மகனைக் கொன்றாய்? அவன் சிறுவனின் மேல் நீட்டி, "ஓ ஆண்டவரே, தயவுசெய்து உயிரைக் கொடுங்கள் மீண்டும் இந்த பையனுக்குள்!" அவர் இரண்டாவது முறையாக சிறுவனின் மேல் நீட்டினார். "கடவுளே, இந்த பையனுக்கு மீண்டும் உயிரைக் கொடுங்கள்!" அவர் மூன்றாவது முறையாக சிறுவனின் மேல் நீட்டினார். "கடவுளே, இந்த பையனுக்கு மீண்டும் உயிரைக் கொடுங்கள்!" திடீரென்று சிறுவன் சுவாசிக்க ஆரம்பித்தான். எலியா அவனை மீண்டும் வீட்டிற்குள் அழைத்துச் சென்று, அவன் தாயிடம் கொடுத்தான். அவன், "இதோ உன் மகன். அவர் உயிருடன் இருக்கிறார்."

125 கர்மேல் மலையில் எலியா

1 இராஜாக்கள் 18

எலியா இஸ்ரவேலில் கடுமையான பஞ்சம் மூன்று வருடங்கள் நீடித்தது. கடைசியாக கர்த்தர் எலியாவிடம், "நான் தேசத்தில் மழையைப் பெய்யப் போகிறேன் என்று ஆகாப் ராஜாவிடம் போய்ச் சொல்." ஆகாபின் நீதிமன்றத்தின் பொறுப்பாளர் ஒபதியா என்ற நபர். அவர் கடவுளுக்கு உண்மையுள்ளவராக இருந்தார், யேசபேல் கர்த்தருடைய 100 தீர்க்கதரிசிகளை வேட்டையாட முயன்றபோது மறைத்து வைத்தார். அவர்கள் வெவ்வேறு திசைகளுக்குச் சென்றார்கள், அதனால் அவர்கள் மேலும் நிலத்தைத் தேடினர். ஒபதியா சென்றுகொண்டிருந்தபோது, எலியா திடீரென்று அவனிடம் சென்றார். ஒபதியா உடனே தரையில் விழுந்து, "ஓ, எலியா ஆண்டவரே." தீர்க்கதரிசி கூறினார், "நான் இங்கே இருக்கிறேன் என்று ராஜாவிடம் சொல்லுங்கள்." ஒபதியா அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர், "என்னைக் கொல்ல வேண்டும் என்று நான் என்ன செய்தேன்? தேசம் முழுவதிலும், மற்ற நாடுகளிலும்கூட அரசர் உங்களைத் தேடிக்கொண்டிருக்கிறார். நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள் என்று நான் அவரிடம் சொன்னவுடன், கர்த்தர் உங்களை வேறு இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார். பிறகு ஆகாப் வந்து நீ இங்கே இல்லை என்று கண்டு என்னைக் கொன்றுவிடுவான். தயவு செய்து இதை எனக்குச் செய்யாதீர்கள்." தீர்க்கதரிசி சொன்னார், "கவலைப்படாதே. கர்த்தருடைய ஜீவனுள்ளபடி, நான் இன்று ஆகாபைச் சந்திப்பேன்." எனவே ஒபதியா சென்று ஆகாபிடம் சொன்னான். ராஜா எலியாவைப் பார்த்தவுடனே, "அப்படியானால், இஸ்ரவேலை அழித்த மனிதன் இருக்கிறான்." எலியா சொன்னார், "இல்லை, இஸ்ரவேலை அழித்தது நான் அல்ல, நீயே. நீங்கள் கர்த்தருக்குப் புறமுதுகிட்டு பாகாலைச் சேவிக்கிறீர்கள். கர்மேல் மலையில் என்னைச் சந்திக்கும்படி இஸ்ரவேலரிடம் சொல்லுங்கள். யேசபேலின் மேஜையில் உண்பவர்களான பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளையும் அசேராவையும் அழைத்து வாருங்கள்." ஆகவே, தீர்க்கதரிசிகளுடன் கர்மேல் மலையில் ஒன்றுகூடுமாறு ஆகாப் இஸ்ரவேலரைச் சொன்னான். அனைவரும் அங்கு சென்றதும், எலியா மக்களிடம், "எவ்வளவு காலம் முன்னும் பின்னும் செல்வீர்கள்? கர்த்தர் கடவுள் என்றால், அவரைப் பின்பற்றுங்கள். பால் கடவுள் என்றால், அவரைப் பின்பற்றுங்கள். மக்கள் எதுவும் பேசவில்லை, ஆனால் தீர்க்கதரிசியைப் பார்த்தார்கள்.அவர் சொன்னார். "நான் இங்கே கர்த்தருடைய ஒரே ஒரு தீர்க்கதரிசியாக நிற்கிறேன், ஆனால் பார், பாகாலின் 450 தீர்க்கதரிசிகள் இருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு இரண்டு காளைகளை கொடுங்கள். அவர்கள் ஒன்றை எடுத்து, பலிக்கு தயார் செய்து, மரத்தின் மேல் வைப்பார்கள். ஆனால் விறகின் மீது நெருப்பு வைக்க மாட்டார்கள். நானும் அதையே செய்வேன். அவர்கள் தங்கள் கடவுளின் பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிடுவார்கள், நான் கர்த்தருடைய பெயரைச் சொல்லிக் கூப்பிடுவேன். நெருப்பு மூட்டுகிற கடவுள், அவர் கடவுள். " மக்கள் சொன்னார்கள். "ஆம். அது நியாயமாகத் தெரிகிறது." பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளிடம் எலியா கூறினார். "நீ முதலில் போ." எனவே அவர்கள் காளையை தயார் செய்து, பாகாலின் பெயரை அழைத்தனர். அவர்கள் காலை முழுவதும் மதியம் வரை பிரார்த்தனை செய்தனர். அவர்கள் பலிபீடத்தைச் சுற்றி

நடனமாடினார்கள், ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை. எலியா அவர்களை கேலி செய்ய ஆரம்பித்தார். "ஒருவேளை நீங்கள் சத்தமாக கத்த வேண்டும்! உங்கள் கடவுள் தூங்கிக் கொண்டிருக்கலாம், நீங்கள் அவரை எழுப்ப வேண்டும்! ஒருவேளை அவர் கழிப்பறைக்குச் சென்றிருக்கலாம். அவர்கள் சத்தமாக கத்தி, இரத்தம் வெளியேறும் வரை தங்களைத் தாங்களே வெட்டிக் கொண்டனர். அவர்கள் இதை மதியம் முழுவதும் வைத்திருந்தார்கள், ஆனால் எதுவும் நடக்கவில்லை. இறுதியாக எலியா இஸ்ரவேலின் ஒவ்வொரு கோத்திரத்திற்கும் ஒன்று என பன்னிரண்டு கற்களால் ஒரு பலிபீடத்தைக் கட்டினார். பலிபீடத்தைச் சுற்றிலும் அகழி தோண்டி, அதன்மேல் விறகுகளை வைத்தார். பின்னர் அவர் காளையை மரத்தின் மேல் வைத்தார். அவர் மக்களிடம், "நீங்கள் சென்று சிறிது தண்ணீர் எடுத்து, பலியின் மீது ஊற்றுங்கள்" என்றார். ஒருமுறை இதைச் செய்தபின், மீண்டும் செய்யச் சொன்னார். அவர்கள் அதை இரண்டாவது முறை செய்த பிறகு, மூன்றாவது முறை செய்யச் சொன்னார். அவை முடிந்ததும், பலிபீடம் முற்றிலும் ஈரமாக இருந்தது, அகழி முழுவதும் தண்ணீரால் நிறைந்திருந்தது. எலியா பலிபீடத்திற்குச் சென்று பிரார்த்தனை செய்தார். "ஆபிரகாம், ஈசாக்கு, யாக்கோபின் கடவுளாகிய ஆண்டவர். நீங்கள் கடவுள், நான் உங்கள் வேலைக்காரன் என்பதை அனைவரும் அறியட்டும். இந்த மக்கள் உங்களிடம் திரும்பி வருவார்கள் என்று எனக்குப் பதில் சொல்லுங்கள்!" திடீரென்று, வானத்திலிருந்து நெருப்பு விழுந்து, பலி, மரங்கள் மற்றும் பன்னிரண்டு கற்களை எரித்தது. அது அடுத்த பக்கத்தில் இருந்த தண்ணீரைக் கூட நக்கியது. எலியா முந்தைய பக்கத்திலிருந்து அகழியைத் தொடர்ந்தார். மக்கள் கீழே விழுந்து, "ஆண்டவரே, அவர் கடவுள்! ஆண்டவரே, அவர் கடவுள்!" எலியா கட்டளையிட்டார், "பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளைப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்! அவர்களில் ஒருவரையும் தப்பிக்க விடாதீர்கள்." ஜனங்கள் பாகாலின் தீர்க்கதரிசிகளைப் பிடித்தார்கள், எலியா அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றார். அவர் ஆகாபை நோக்கி, "ஏதாவது சாப்பிடுங்கள். மழை பெய்யும்" என்றார். பின்னர் அவர் ஜெபிக்க மலையின் உச்சிக்கு சென்றார். அவன் தன் வேலைக்காரனை நோக்கி, "கடலை நோக்கிப் பார். நீங்கள் என்ன பார்க்கிறீர்கள்?" வேலைக்காரன், "நான் எதையும் பார்க்கவில்லை" என்றான். ஏழு முறை எலியா அவனைப் போய்ப் பார்க்கச் சொன்னான். கடைசியாக ஏழாவது முறை அவனுடைய வேலைக்காரன் அவனிடம், "ஒரு மனிதனின் கை அளவுள்ள சிறிய மேகம் ஒன்று கடலிலிருந்து வருவதைக் காண்கிறேன்." எலியா, "சீக்கிரம் போய் ஆகாபிடம் சொல். 'மழை உங்களைத் தடுக்காதபடி உங்களால் முடிந்தவரை விரைவாக விட்டிருக்கச் செல்லுங்கள். அடி. திடீரென சாரல் மழை பெய்தது. தேவனுடைய வல்லமை எலியாவின் மேல் வந்தது, அவன் ஆகாபின் இரத்தத்தைவிட வேகமாக ஓடி, அவனுக்கு முன்பாக யெஸ்ரேயேலுக்கு வந்தான்.

126 ஒரேப் மலையில் எலியா

1 ராஜாக்கள் 19

கர்மேல் மலையில் எலியா செய்ததை ஆகாப் யேசபேலிடம் கூறினார். பாகாலின் அனைத்து தீர்க்கதரிசிகளும் எப்படி கொல்லப்பட்டார்கள் என்பதை அவன் அவனிடம் சொன்னான். யேசபேல் எலியாவிடம் தூது அனுப்பினாள். அவள், "நான் உன்னைக் கொல்லப் போகிறேன்! என் வார்த்தையைக் குறிக்கவும். நாளை இரவுக்கு முன் நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள்." இது எலியாவின் இதயத்தில் பயத்தை ஏற்படுத்தியது. உயிரைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள ஓடினான். அவன் இஸ்ரவேலை விட்டு யூதாவின் தெற்குப் பகுதிக்குச் சென்றான். அவன் தன் வேலைக்காரனை அங்கேயே விட்டுவிட்டு வனாந்தரத்திற்குச் சென்றான். அவர் மற்றொரு நாள் நடந்தார், இறுதியாக ஒரு சீமைக்கருவேல மரத்தின் கீழ் அமர்ந்தார். அவர் அழுதார், "நான் என்ன செய்தேன்! நான் என் தந்தையை விட சிறந்தவன் இல்லை. ஆண்டவரே, என் உயிரை எடுத்துக்கொள்" என்று கூறிவிட்டு, அவர் படுத்து உறங்கினார். அவர் சிறிது நேரம் தூங்கிய பிறகு, ஒரு தேவதை அவரைத் தொட்டார். "எழுந்து சாப்பிடு." எலியா எழுந்தார், ஒரு குடம் தண்ணீரும் சிறிது ரொட்டியும் தூதான கரியின் மீது சுடப்படுவதைக் கண்டார். அவர் ரொட்டியை சாப்பிட்டு, தண்ணீரைக் குடித்துவிட்டு மீண்டும் தூங்கினார். பின்னர், கர்த்தருடைய தூதர் அவரை மீண்டும் எழுப்பி, "எழுந்து சாப்பிடுங்கள். உங்களுக்கு முன்னால் ஒரு நீண்ட பயணம் உள்ளது. "எலியா எழுந்தார், மீண்டும் ரொட்டியையும் தண்ணீரையும் கண்டுபிடித்தார். அப்படியே எழுந்து ரொட்டியை சாப்பிட்டுவிட்டு தண்ணீர் குடித்தான்.

பின்னர் அவர் சினாய் மலை என்றும் அழைக்கப்படும் கடவுளின் மலையான ஹோரேப் வரை 40 பகல் மற்றும் 40 இரவுகள் நடந்தார். அங்கு சென்றதும், அவர் ஒரு குகைக்குள் நுழைந்து இரவைக் கழித்தார். காலையில் கர்த்தர் அவரிடம், "எலியா, நீ இங்கே என்ன செய்கிறாய்?" என்று கேட்டார். அவன், "ஆண்டவரே, நான் முழு மனதுடன் உனக்காக உழைத்தேன். ஆனால் இஸ்ரவேலர் உன்னுடன் செய்த ஒப்பந்தத்தை மறந்துவிட்டார்கள். அவர்கள் உங்கள் பலிபீடங்களை இடித்துவிட்டார்கள். அவர்கள் உங்கள் தீர்க்கதரிசிகளைக் கொன்றார்கள். நான் கடைசியாக இருக்கிறேன், அவர்கள் என்னைக் கொல்ல முயற்சிக்கிறார்கள். எலியா, "வெளியே போய் மலையில் நில்" என்று கர்த்தர் சொன்னார். திடீரென்று, பலத்த காற்று மலைகளைத் தாக்கியது மற்றும் பாறைகளை உடைத்தது. ஆனால் இறைவன் காற்றில் இல்லை. அப்போது நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டது. ஆனால் நிலநடுக்கத்தில் இறைவன் இல்லை. அதன் பிறகு, தீ வெடித்தது. ஆனால் கர்த்தர் நெருப்பில் இல்லை. அப்போது எலியா ஒரு மெல்லிய கிசுகிசுப்பைக் கேட்டார். அவன் முகத்தைச் சுற்றிக் கொண்டு, குகைக்கு வெளியே சென்று நுழைவாயிலில் நின்றான். குரல் அவனிடம், "எலியா, நீ இங்கே என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறாய்?" "ஆண்டவரே, நான் முழு மனதுடன் உனக்காக உழைத்தேன். ஆனால் இஸ்ரவேல் உங்களுடன் செய்த உடன்படிக்கையை மறந்து விட்டது. அவர்கள் உங்கள் பலிபீடங்களை இடித்து, உங்கள் தீர்க்கதரிசிகளைக் கொன்றார்கள். நான் கடைசியாக இருக்கிறேன், அவர்கள் என்னைக் கொல்ல முயற்சிக்கிறார்கள். "ஆண்டவர் சொன்னார், "ஓ எலியா, வீட்டிற்குத் திரும்பிப் போ. எனக்கு இஸ்ரவேலில் பாகாலுக்கு தலைவணங்காத 7,000 ஆண்கள் உள்ளனர்.

பின்னர் அவர் தீர்க்கதரிசிக்கு அவர் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதற்கான விரிவான வழிமுறைகளை வழங்கினார், அதில் அவருக்குப் பதிலாக எலிசாவை அபிஷேகம் செய்வது மற்றும் இஸ்ரவேலுக்கு ஒரு புதிய ராஜாவைத் தேர்ந்தெடுப்பது ஆகியவை அடங்கும். எலியா மீண்டும் இஸ்ரவேலுக்குச் சென்றார், அங்கு எலிஷா வயலில் உழுவதைக் கண்டார். தீர்க்கதரிசி அவனருகே சென்று தம் மேலங்கியை எறிந்துவிட்டு நடந்தார். எலிசா எருதுகளை விட்டுவிட்டு தீர்க்கதரிசியைப் பிடிக்க ஓடினார். அவர் கூறினார், "தயவுசெய்து, என் அப்பா மற்றும் அம்மாவிடம் விடைபெறுகிறேன். பிறகு நான் உன்னைப் பின்தொடர்கிறேன். "எலியா திரும்பிப் பார்த்து, "நீங்கள் திரும்பிச் செல்லலாம், ஆனால் இப்போது உங்களுடைய அழைப்பை மறந்துவிடாதீர்கள்." அதன் மூலம், எலிஷா மர நுகத்தையும் கலப்பையையும் எடுத்து நெருப்பைக் கட்டினார். எருதுகளைக் கொண்டு தன் குடும்பத்திற்குச் சாப்பாடு செய்தார். அவர்கள் சாப்பிட்டு முடித்ததும், அவர் அவர்களை விட்டுவிட்டு எலியாவைப் பின்தொடர்ந்தார்.

127 காயம்பட்ட தீர்க்கதரிசி

1 இராஜாக்கள் 20

சிரியாவின் ராஜா இஸ்ரவேலின் மீது படையெடுத்து சமாரியாவுக்கு எதிராக தனது படையை அணிவகுத்துச் சென்றார். அவன் ஆகாப் அரசனுக்குச் செய்தி அனுப்பினான், "உன் வெள்ளியையும் பொன்னையும் எனக்குக் கொடு. எனக்கும் உங்கள் மனைவிகள் மற்றும் மகன்கள் வேண்டும்" என்று ஆகாப் திருப்பி அனுப்பினான். "அதையெல்லாம் உனக்குத் தருகிறேன். நான் என்னையே உனக்குக் கொடுக்கிறேன்." சிரியாவின் அரசன் இன்னொரு செய்தியை அனுப்பினான். "இன்னும் ஒன்று இருக்கிறது. நாளை, உங்கள் அரண்மனை மற்றும் அனைத்து சிறந்த வீடுகளையும் தேட ஆட்களை அனுப்புகிறேன். அவர்கள் மதிப்புள்ள அனைத்தையும் எடுத்துக்கொள்வார்கள். "ஆகாப் இதை இஸ்ரவேல் தலைவர்களிடம் கூறினார். அவர்கள், "அதைச் செய்யாதே. நாங்கள் அவனுடன் போரிடுவோம். "ஆகாப் இந்த செய்தியை சிரியாவின் ராஜாவுக்கு அனுப்பினார், அவர் கோபமடைந்தார். அவர், "நான் சமாரியாவை முற்றிலும் அழித்துவிடுவேன்! நான் முடிந்ததும், அது ஒரு குப்பைக் குவியலாக மட்டுமே இருக்கும். அதனுடன், அவர் தன்னுடன் இருந்த வேறு சில அரசர்களுடன் குடிபோதையில் இருந்தார். ஆகாப் போருக்கு ஆயத்தம் செய்தபோது, ஒரு தீர்க்கதரிசி அவரிடம் சென்று, "சிரியாவின் இராணுவம் உன்னுடையதை விட மிகவும் பெரியது, ஆனால் கர்த்தர் உன்னை தோற்கடிக்க உதவுவார். அவர்களை. நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் உங்கள் ஆட்களை போருக்கு அழைத்துச் செல்ல வேண்டும், அதனால் கர்த்தர் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் நேரடியாகக் காண்பீர்கள். "ஆகாப் சமாரியாவிலிருந்து தனது படையை அணிவகுத்துச் செல்வதைக்

கேட்ட சிரியாவின் ராஜா இன்னும் குடிபோதையில் இருந்தார். அவன் தன் படைவீரர்களிடம், "இஸ்ரவேலர்களை உயிருடன் பிடி. நான் அவர்களை அடிமைகளாக விரும்புகிறேன். "இஸ்ரவேல் இராணுவம் சிரியர்களை மிகவும் கடுமையாக தாக்கியது, அவர்கள் போர்க்களத்திலிருந்து ஓடினார்கள். இது சிரிய இராணுவத்திற்கு ஒரு மோசமான தோல்வியாகும். அவர்களின் ராஜாவும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக தப்பித்துவிட்டார். தீர்க்கதரிசி ஆகாபிடம் சென்று, "தயாராயிருங்கள். அவர்கள் அடுத்த வசந்த காலத்தில் திரும்பி வருகிறார்கள். "சிரியாவின் அதிகாரிகள் தங்கள் ராஜாவைச் சந்தித்து, "அவர்களின் கடவுள் மலைகளின் கடவுள். நீங்கள் மலைகளில் அவர்களுடன் போரிட்டதால் தோற்கடிக்கப்பட்டீர்கள். தட்டையான நிலத்தில் அவர்களுடன் போரிட்டால் நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள். "எனவே வசந்த காலத்தில், அவர் மீண்டும் இஸ்ரேல் மீது படையெடுத்தார். ஆகாபின் இராணுவம் ஒரு பெரிய படைக்கு அடுத்ததாக ஒரு சிறிய ஆட்டு மந்தையைப் போல இருந்தது. தீர்க்கதரிசி ஆகாபிடம் கூறினார், "எலியா கர்த்தர் மலைகளின் கடவுள் என்றும், சமதளமான நிலத்தில் அவருக்கு அதிகாரம் இல்லை என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆகவே, நீங்கள் அவர்களைத் தோற்கடிப்பீர்கள், பின்னர் இறைவன்-அவர் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறார் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். "போர் தொடங்கியது மற்றும் சிரிய இராணுவம் பெரும் தோல்வியைச் சந்தித்தது. அவர்களின் 100,000 ஆண்கள் இறந்தனர். அவர்கள் தங்கள் நகரத்திற்குத் திரும்பிச் சென்றனர், ஆனால் திடீரென்று ஒரு சுவர் இடிந்து மேலும் 27,000 பேரைக் கொன்றது. சிரியாவின் ராஜா ஓடிப்போய் ஒரு அலமாரியில் ஒளிந்து கொண்டார். இறுதியாக அவனுடைய அதிகாரிகள் தங்களைத் தாழ்த்தி ஆகாபிடம் தங்கள் ராஜாவுக்கு இரக்கம் காட்டச் செல்ல முடிவு செய்தனர். ஆகாப், "ஓ, என் தம்பி இன்னும் உயிருடன் இருக்கிறானா? அவனை இங்கே கொண்டு வா" என்றான். இரண்டு ராஜாக்களும் ஒன்றாகச் சந்தித்து ஒரு உடன்படிக்கையை உருவாக்கினர். இதைப் பற்றி கேள்விப்பட்ட தீர்க்கதரிசி, ஒரு நண்பரிடம் திரும்பி, "கடவுள் என்னை அடிக்க விரும்புகிறார்" என்று கூறினார். நண்பர் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் சொன்னார், "நான் உன்னை அடிக்கப் போவதில்லை." தீர்க்கதரிசி கூறினார், "நீங்கள் கர்த்தருக்கு கீழ்ப்படியவில்லை. எனவே ஒரு சிங்கம் உன்னைக் கொல்லும். அவர் சொன்னபடியே நடந்தது. நண்பர் சென்ற சிறிது நேரத்தில், ஒரு சிங்கம் அவர் மீது பாய்ந்து அவரைக் கொன்றது. தீர்க்கதரிசி மற்றொரு மனிதனிடம், "கடவுள் என்னை அடிக்க விரும்புகிறார்" என்றார். அதனால் அந்த நபர் அவரை அடித்தார். தீர்க்கதரிசி பின்னர் தனது காயங்களை கட்டுகளால் மூடிக்கொண்டு சாலையோரம் நின்றார். விரைவில் ஆகாப் வந்தார், ஆனால் இந்த மனிதர் யார் என்று தெரியவில்லை.

தீர்க்கதரிசி உரத்த குரலில், "அரசே. போரின் போது, ஒரு கைதியைக் காக்க எனக்கு சம்பளம் கிடைத்தது. அவர் வெளியேறினால் நான் கொல்லப்படுவேன் என்று கூறப்பட்டது. ஓ, நான் திசைதிருப்பப்பட்டேன், கைதி தப்பினார்." அரசன், "முட்டாள்! நீங்கள் எதைப் பெறுவீர்கள் என்று சொன்னீர்களோ, அது சரியாகப் பெறுவீர்கள்." தீர்க்கதரிசி பின்னர் தனது கட்டுகளைக் கழற்றினார், ஆகாப் அவர் யார் என்று பார்த்தார். அவர் சொன்னார், "சிரியாவின் ராஜாவைக் கொல்லும்படி கர்த்தர் உன்னிடம் சொன்னார், நீ அதைச் செய்யவில்லை. எனவே இப்போது நீங்கள் அவருடைய இடத்தில் இறப்பீர்கள்! அவனுடைய ஜனங்களுக்குப் பதிலாக உன் ஜனங்கள் சாவார்கள்." ஆகாப் தீர்க்கதரிசியை விட்டுவிட்டு சமாரியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றான், ஆனால் அவன் வெற்றியில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை. மாறாக அவர் கோபமும் மன உளைச்சலும் அடைந்தார்.

128 நாபோத்தின் திராட்சைத் தோட்டம்

1 ராஜாக்கள் 21

யெஸ்ரேயேல் நகரத்தில், ஆகாப் அரசனின் அரண்மனைக்குப் பக்கத்தில் நாபோத் என்ற பெயருடைய ஒருவன் திராட்சைத் தோட்டம் வைத்திருந்தான். திராட்சைத் தோட்டத்தை வாங்கி அதை காய்கறித் தோட்டமாக்க விரும்புவதாக நாபோத்திடம் ராஜா கூறினார். அவர் கூறினார், "நான் உங்களுக்கு முழு மதிப்பையும் வெள்ளியாகக் கொடுப்பேன் அல்லது நீங்கள் விரும்பினால், வேறு இடத்தில் சிறந்த திராட்சைத் தோட்டத்தைக் கொடுப்பேன். நாபோத், "இல்லை. இந்த திராட்சைத் தோட்டத்தை என்னால் விற்க முடியவில்லை. இது பல நூறு ஆண்டுகளாக எங்கள் குடும்பத்துக்குச் சொந்தமானது." இது முதலில் ராஜாவுக்கு கோபத்தை ஏற்படுத்தியது. அவர் வீட்டிற்குச் சென்று எதையும் சாப்பிட மறுத்துவிட்டார். கடைசியில் அவர் மனமுடைந்து போய், சுவரை நோக்கிப் படுக்கையில் படுத்துக்

கொண்டார். ராஜாவின் மனைவி யேசபேல், என்ன தவறு என்று அவரிடம் கேட்டாள். அவர் சொன்னார், “நான் நாபோத்திடம் அவருடைய திராட்சைத் தோட்டத்தை விற்கச் சொன்னேன், அவர் என்னிடம் இல்லை என்று சொன்னார்! அவருடைய திராட்சைத் தோட்டத்திற்கு ஈடாக நான் அவருக்கு ஒரு சிறந்த திராட்சைத் தோட்டத்தைக் கொடுத்தேன்.” யேசபேல், “ஓ, அவ்வளவுதானா? சரி, ஏதாவது சாப்பிட வாருங்கள், நாபோத்தின் திராட்சைத் தோட்டத்தைப் பற்றிக் கவலைப்படாதீர்கள். நான் உனக்கு வாங்கித் தருகிறேன்” என்று நகர அதிகாரிகளுக்குக் கடிதம் எழுதினாள். அதில், “நீ போய் நாபோத்தை உன் முன் நிறுத்து. கடவுளையும் அரசனையும் சபித்ததாக சத்தியம் செய்யும் இரண்டு பொய்யர்களை அழைத்து வாருங்கள். பின்னர் அவரை வெளியே அழைத்துச் சென்று அவர் இறக்கும் வரை கல்லெறிந்து விடுங்கள். அவள் கடிதத்தில் ஆகாபின் பெயரைக் கையெழுத்திட்டு அதிகாரப்பூர்வ முத்திரையால் முத்திரையிட்டாள். நகரத் தலைவர்கள் அவர்கள் சொன்னபடியே செய்தார்கள். அவர்கள் நாபோத்தைப் பெற்று, அவருக்கு மரண தண்டனை விதித்தனர். கல்லெறிந்த பிறகு, எலியா ஜெசபேலிடம், “நாபோத் இறந்துவிட்டான்” என்று சொல்லி அனுப்பினார்கள். அவள் தன் கணவனிடம் சென்று, “நீ விரும்பிய திராட்சைத் தோட்டம் உனக்குச் சொந்தம். நாபோத் இறந்துவிட்டதால் போய் மகிழுங்கள்” என்றார். இந்த நற்செய்தியைக் கேட்ட அரசன் தன் திராட்சைத் தோட்டத்தைப் பார்க்கச் சென்றான். அதே நேரத்தில் கர்த்தர் எலியாவிடம், “ராஜா ஆகாப் நாபோத்தின் திராட்சைத் தோட்டத்தைத் திருடிவிட்டார். இதை அவரிடம் போய் சொல்லுங்கள். நீ நாபோத்தைக் கொன்றாய், அவனுடைய இரத்தத்தை நாய்கள் நக்கின. நாய்கள் அந்த இடத்தில் உங்கள் இரத்தத்தை நக்கும்.” எலியா நாபோத்தின் திராட்சைத் தோட்டத்தில் ஆகாபைக் கண்டார். தீர்க்கதரிசி வருவதைக் கண்ட அரசன், “சரி, இதைப் பார். என் எதிரி என்னைக் கண்டுபிடித்துவிட்டான்.” “ஆம், நான் உன்னைக் கண்டுபிடித்தேன். கடவுள் வெறுக்கும் காரியங்களைச் செய்வதற்கு நீங்கள் எல்லா வழிகளையும் கண்டுபிடித்திருக்கிறீர்கள். இப்போது தீர்ப்புக்கான நேரம் வந்துவிட்டது. உங்கள் தண்டனையெரொபெயாம் ராஜாவைப் போலவே இருக்கும். உங்களிடம் முனையங்கள் இருக்கும். முதலில், உங்கள் மனைவி யேசபேலின் உடலை நாய்கள் தின்னும். அதன் பிறகு, உங்கள் முழு குடும்பமும் பூமியிலிருந்து அகற்றப்படும். நகரத்தில் இறக்கும் உங்கள் உறவினர்கள் அனைவரையும் நாய்கள் தின்றுவிடும். நாட்டில் இறப்பவர்களை பறவைகள் தின்னும்.” இது ஆகாபின் இதயத்தை தாக்கியது. சோகத்தில் துணிகளைக் கிழித்துக்கொண்டார். இரவும் பகலும் சாக்கு உடுத்தி உண்ணாவிரதம் இருந்தார். இறுதியாக, கர்த்தர் எலியாவிடம், “ஆகாப் தான் செய்ததற்காக உண்மையிலேயே வருந்துகிறார். எனவே, அவர் இறக்கும் வரை நான் அவரது குடும்பத்தை அழிக்க மாட்டேன். நான் சொன்னதெல்லாம் அவன் மகன் ராஜாவாகும்போது நடக்கும்” என்றார்.

129 யோசபாத் & ஆகாப்

1 இராஜாக்கள் & 2 நாளாகமம் 17-18

ஆசா இறந்த பிறகு, அவருடைய மகன் யோசபாத் யூதாவின் ராஜாவானார். கர்த்தர் அவருடன் இருந்தார், அவர் தாவீது மன்னரின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றினார். அவர் செய்த முதல் காரியம் தேசத்தை மிகவும் பாதுகாப்பானதாக மாற்றியது. கடவுளின் சட்டங்களை மக்கள் புரிந்துகொள்ளும் வகையில் கல்வித் திட்டத்தையும் அவர் அமைத்தார். கர்த்தர் யோசபாத்திற்கு அஞ்சும்படி செய்தார், அதனால் அவர்கள் அவருடன் போருக்கு செல்ல விரும்பவில்லை. ராஜா இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்துடன் ஒரு கூட்டணியை உருவாக்க முடிவு செய்தார். எனவே அவர் தனது மகனுக்கும் ஆகாபின் மகனுக்கும் இடையே ஒரு திருமணத்தை ஏற்பாடு செய்தார். யோசபாத் கூட்டணியை வலுப்படுத்த சமாரியாவுக்குச் சென்றார். ஆகாப் அவனிடம், “நான் போருக்குப் போகிறேன். என்னுடன் வாருங்கள், நாங்கள் ஒன்றாகச் செய்வோம்.” யோசபாத் சொன்னார், “கடவுளின் விருப்பம் இருந்தால் நான் செல்ல தயாராக இருக்கிறேன், எனவே ஒரு தீர்க்கதரிசியைக் கேட்போம்.” ஆகாப் தனது 400 தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பினார். அவர், “நாம் இந்தப் போருக்குச் செல்ல வேண்டுமா?” என்றார்கள், “ஆம்! போரிடுங்கள், ஏனென்றால் கடவுள் உங்களுக்கு வெற்றியைத் தருவார்.” யோசபாத் ராஜா, “நான் கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசியிடம் கேட்க விரும்புகிறேன்.

உனக்கு இஸ்ரவேலில் ஒன்று இல்லையா?” ஆகாப், “சரி ஆம். எங்களிடம் ஒன்று உள்ளது. ஆனால் அவர் என்னைப் பற்றி தவறாக மட்டுமே சொல்வதால் அவரை அழைப்பதை நான் வெறுக்கிறேன்.

அவன் எப்பொழுதும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றியே பேசுகிறான்." யோசபாத், "இன்னும், நான் அவனிடம் இருந்து கேட்க விரும்புகிறேன்." ஆகவே, ஆகாப் தன் காவலர்களிடம், "போய் மிகாயாவை இங்கே அழைத்து வாருங்கள்" என்றான். "எல்லோரும் அரசனின் திட்டங்களைப் பற்றி நல்ல விஷயங்களைச் சொல்கிறார்கள். எனவே அவர்களுடன் சேர்ந்து செல்லுங்கள்." அவர் சொன்னார், "பரலோகத்தில் கடவுள் இருக்கிறார், கர்த்தர் என்னிடம் சொல்வதை நான் சொல்கிறேன்." ஆகாப் ராஜா மிகாயாவைப் பார்த்ததும், "என்னிடம் சொல்லுங்கள். இந்தப் போருக்கு நான் என் படையை வழிநடத்த வேண்டுமா, அல்லது நான் வீட்டில் இருக்க வேண்டுமா?" மிகாயா, "ஓ, நீங்கள் கண்டிப்பாக செல்ல வேண்டும். நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்" என்றார். எலியாகாப் அவனைப் பார்த்து, "நான் உன்னிடம் திரும்பத் திரும்பச் சொல்லிவிட்டேன். எப்போதும் என்னிடம் உண்மையைச் சொல்லுங்கள். இந்தப் போரைப் பற்றி கர்த்தர் உண்மையில் என்ன சொல்கிறார்?" என்று மிகாயா கூறினார், "இஸ்ரவேல் மேய்ப்பன் இல்லாத ஆடுகளைப் போல சிதறடிக்கப்படுவதை நான் காண்கிறேன். அவர்களுடைய எஜமான் இறந்துவிட்டார்." ஆகாப் யோசபாத்தின் பக்கம் திரும்பினான். "பார், நான் சொன்னேன். அவர் என்னைப் பற்றி கெட்ட வார்த்தைகளை மட்டுமே கூறுகிறார்." மிகாயா கூறினார், "கர்த்தருடைய வார்த்தையைக் கேளுங்கள். கடவுள் தம்முடைய தூதர்களுக்கு மத்தியில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டேன். அவர் சொன்னார், 'ராஜா ஆகாப் எப்படி இந்தப் போருக்குச் செல்வது?' தேவதூதர்களுக்குப் பலவிதமான யோசனைகள் இருந்தன. அப்போது ஒரு ஆவி, 'என்னால் அவனைப் போகச் செய்ய முடியும். அவருடைய தீர்க்கதரிசிகளின் வாயில் நான் பொய் ஆவியாகிவிடுவேன். அவர் அவர்களை நம்பி போரில் இறங்குவார்.' எனவே, அதைத்தான் செய்தார். கேளுங்கள், அந்தப் போரில் கர்த்தர் உங்களை விரும்புகிறார். 'ஆகாபின் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் நடந்து வந்து மிகாயாவை அறைந்தார். ஆகாப் தன் காவலர்களை நோக்கி, 'இவனைச் சிறையில் அடைத்துவிடு. நான் போரில் இருந்து திரும்பி வரும் வரை அவருக்கு ரொட்டி மற்றும் தண்ணீரைத் தவிர வேறு எதையும் கொடுங்கள்." மிகாயா கூட்டத்தை நோக்கி கத்தினார், "எல்லோரும் கேட்டு நினைவில் கொள்ளுங்கள். ராஜா இந்தப் போரிலிருந்து திரும்பினால் நான் கடவுளின் தீர்க்கதரிசி அல்ல. 'இரு மன்னர்களும் போர்க்களத்திற்குச் சென்றனர். அவர்கள் அங்கு சென்றதும், ஆகாப் யோசபாத்திடம், 'நீ உன்னுடைய அரச வஸ்திரங்களை அணியலாம், ஆனால் நான் ஒரு சாதாரண வீரனாக மாறுவேடமிடுவேன்" என்றான். போர் கடுமையாக இருந்தது. எதிரணியினர் ஆகாபைக் கொல்வதில் கவனம் செலுத்தினர், ஆனால் அவர்களால் அவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. ஒரு கட்டத்தில், யோசபாத்தை ஆகாப் என்று நினைத்தார்கள். ஆனால், தாங்கள் தவறிழைத்ததை உணர்ந்து, அவரை விட்டு விலகிச் சென்றனர்.கடைசியாக ஒரு மனிதன் இலக்கில்லாமல் வானத்தை நோக்கி அம்பு எய்தினான். அது ஆகாபின் கவசத்தின் முட்டில் தாக்கியது. அவர் கத்தினார், "என்னை போர்க்களத்திலிருந்து வெளியேற்றுங்கள். நான் காயமடைந்தேன்." ஆகாப் தனது ரதத்தில் முட்டுக்கட்டை போடுவதைப் பார்த்தார். சூரியன் மேற்கில் மறைந்தபோது அவர் இறந்தார், அவர்கள் அவரது உடலை சமாரியாவுக்கு எடுத்துச் சென்று அடக்கம் செய்தனர். யாரோ ஒரு குளத்தின் அருகே தனது தேரைக் கழுவினார். கர்த்தர் சொன்னபடியே நாய்கள் அவன் இரத்தத்தை நக்கின.

130 யோசபாத்தின் வெற்றி

2 நாளாகமம் 19 - 20

யோசபாத் யூதாவின் ராஜாவானபோது அவருக்கு 35 வயது. 25 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். அவர் ஒரு கல்வி முறையை நிறுவினார், நாட்டில் நீதியை நிலைநாட்டினார், சட்ட அமைப்பை சீர்திருத்தினார். யூதாவில் விஷயங்கள் நன்றாக நடந்து கொண்டிருந்தன, திடீரென்று மோவாப், அம்மோன் மற்றும் ஏதோம் தேசங்கள் ஒன்றிணைந்து யோசபாத்துக்கு எதிராக போராட முடிவு செய்தன. சவக்கடலின் கிழக்குப் பகுதியிலிருந்து மேற்குப் பக்கத்திலுள்ள என்கெதிக்கு ஒரு பெரிய படை நகர்ந்தது. யோசபாத் பயந்து, கர்த்தருடைய உதவியை நாடினான். அனைவரும் உண்ணாவிரதம் இருந்து கடவுளின் தயவை நாடுங்கள் என்று ஒரு பிரகடனத்தை அனுப்பினார். மக்கள் பதிலளித்தார்கள், பலர் தங்கள் அரசனுடன் இருக்கவும் அவருடன் ஜெபிக்கவும் எருசலேமுக்குச் சென்றனர். திரளான மக்கள் கோவிலுக்குச் சென்று ஆண்டவர் முன் நின்றார்கள். ஆண்கள் தங்கள் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் அழைத்து வந்தார்கள், அதனால் முழு குடும்பமும் ஒன்றாக ஜெபித்து கடவுளின் உதவியை

நாடினார்கள். யோசபாத் எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக நின்று கடவுளிடம் ஜெபம் செய்தார். அவர் கூறினார், "ஓ ஆண்டவரே, நீங்கள் பரலோகத்தின் கடவுள். உங்கள் நண்பர் ஆபிரகாமுக்கு இந்த நிலத்தைக் கொடுத்தவர் நீங்கள். நீங்கள் எல்லா சக்தியையும் வலிமையையும் கட்டுப்படுத்துகிறீர்கள். நாங்கள் சிக்கலில் இருக்கும்போது நாங்கள் உங்களை நம்புகிறோம் என்று சொன்னீர்கள். பார்! மோவாபியர்களும் அம்மோனியர்களும் பெரும் படையைத் திரட்டி நம்மை அழிக்க வந்திருக்கிறார்கள். அவர்களை எதிர்த்துப் போராட எங்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. உங்களைப் பார்ப்பதைத் தவிர வேறு என்ன செய்வது என்று எங்களுக்குத் தெரியவில்லை. "திடீரென்று கடவுளின் ஆவி ஒரு தீர்க்கதரிசி மீது வந்தது. அவர், "கடவுள் உங்களுக்குச் சொல்வதைக் கேளுங்கள். 'இந்தப் பரந்த கூட்டத்தைக் கண்டு பயப்பட வேண்டாம். இது உங்கள் போர் அல்ல, என்னுடையது. நாளை, அவர்களுக்கு எதிராக செல்லுங்கள். அவர்கள் வருவதை நீங்கள் காண்பீர்கள், ஆனால் நீங்கள் அவர்களுடன் சண்டையிட வேண்டியதில்லை. நிலையை அடையுங்கள், ஆனால் அசையாமல் நின்று கர்த்தருடைய இரட்சிப்பைப் பாருங்கள். பயப்படாதே, நான் உன்னுடனே இருக்கிறேன்." எலியா யோசபாத் குனிந்து தன் முகத்தை தரையில் வைத்தார். மக்கள் அனைவரும் அவ்வாறே செய்து இறைவனை வணங்கினர். திடீரென்று, லேவியர்கள் எழுந்து நின்று, உரத்த குரலில் கர்த்தராகிய ஆண்டவரைத் துதிக்க ஆரம்பித்தார்கள்; அதிகாலையில், அந்த மனிதர்கள் எழுந்து தங்கள் எதிரிகளை எதிர்கொள்ளப் புறப்பட்டனர். யோசபாத் அவர்களிடம், "ஆண்டவரை நம்புங்கள், நீங்கள் வெற்றி பெறுவீர்கள்" என்றார். பிறகு இறைவனுக்காகப் பாட ஆட்களை நியமித்தார். அவர்கள், "ஆண்டவருக்கு நன்றி செலுத்துங்கள். அவருடைய உண்மையுள்ள அன்பு என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்." மக்கள் கூச்சலிட்டு கர்த்தரைத் துதித்தபோது, திடீரென்று அவர்களுடைய எதிரி குழப்பமடைந்தான். அம்மோனியர்களும் மோவாபியர்களும் ஏதோமிலிருந்து வந்தவர்களைத் தாக்கி அவர்களை முற்றிலும் அழித்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் ஒருவரையொருவர் திருப்பி ஒவ்வொரு மனிதனும் இறக்கும் வரை கொலை செய்துகொண்டிருந்தார்கள். யூதாவின் இராணுவம் போர்க்களத்திற்கு வந்தபோது, தரையில் கிடந்த சடலங்களைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை. யாரும் தப்பிக்கவில்லை. இறந்த உடல்களில் இருந்து மதிப்புமிக்க எதையும் சேகரிக்குமாறு யோசபாத் தனது மக்களிடம் கூறினார். அவர்களது எதிரிகள் ஏராளமான மதிப்புமிக்க பொருட்களை போர்க்களத்தில் கொண்டு சென்றதை அவர்கள் கண்டனர். மூன்று நாட்களாக மக்கள் கூடும் அளவுக்கு இருந்தது. கடைசியாக அவர்களால் எதையும் சுமக்க முடியவில்லை. நான்காவது நாளில் கடவுளை துதிக்க அவர்கள் சந்தித்தனர். பின்னர் அவர்கள் யோசபாத்துடன் எருசலேமுக்குத் திரும்பினர். அனைவரும் பெருமகிழ்ச்சியுடன் ஆண்டவரை மீண்டும் ஒருமுறை துதிக்க கோவிலில் கூடியிருந்தனர் அவர்களெல்லாரும் கர்த்தருக்குப் பயந்தார்கள், யோசபாத் உயிரோடிருந்தவரை அவர்களில் ஒருவரும் அவனைத் தாக்கவில்லை. அதனால் நாட்டில் அமைதி நிலவியது, எல்லாம் அமைதியாக இருந்தது.

131 50 ராஜாக்களின் தலைவர்

2 இராஜக்கள் 1

ஆகாப் இறந்த பிறகு, அவனுடைய மகன் அகசியா இஸ்ரவேலின் ராஜாவானான். சிறிது நேரத்தில், மரத்தடியை உடைத்து, வீட்டின் இரண்டாவது மாடியில் இருந்து கீழே விழுந்தார். அவர் பலத்த காயமடைந்தார், எனவே அவர் தனது ஊழியர்களிடம் கூறினார். "நான் இதிலிருந்து மீண்டு வருவதா என்று பால்-செய்யப் கடவுளிடம் சென்று கேளுங்கள்." எலியா, வேலையாட்களை சாலையோரம் நிறுத்தி, "இஸ்ரவேலில் ஒரு கடவுள் இருக்கிறார். அப்படியானால், இந்தக் கேள்வியை நீங்கள் ஏன் பால்-செய்யிடம் கொண்டு செல்கிறீர்கள்? அரசனுக்கு இறைவன் அளித்த பதில் இதோ. நீங்கள் உங்கள் நோயுற்ற படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்க மாட்டீர்கள். மாறாக, நீ சாகப் போகிறாய்." வேலைக்காரர்கள் திரும்பிச் சென்று, ராஜா அகசியாவிடம் இந்தச் செய்தியைக் கூறினார்கள். அரசன், "இதைச் சொன்னவன் எப்படி இருந்தான்?" என்றான். "இடுப்பில் தோல் பெல்ட்டைப் போட்டுக் கொண்ட ஒரு முடி உடையவன்." "ஓ, அவன் யாரென்று எனக்குத் தெரியும். அவர்தான் எலியா." எனவே, எலியாவை அழைத்துவர 50 வீரர்களை அனுப்பினான் அகசியா. அவர்கள் அவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்குச் சென்றபோது, தீர்க்கதரிசி ஒரு கரையின் உச்சியில் அமர்ந்திருந்தார். ஆட்களின் கேப்டன் அவரைக் கத்தினார். "கடவுளின் மனிதனே, கீழே வா! உன்னை அரசனிடம் அழைத்துச் செல்லும்படி

எனக்கு உத்தரவு உள்ளது." எலியா, "நான் கடவுளின் மனிதனாக இருந்தால், வானத்திலிருந்து நெருப்பு வந்து உன்னையும் உன் 50 பேரையும் கொன்றுவிடும்" என்றார். திடீரென்று வானத்திலிருந்து ஒரு தீப்பந்தம் விழுந்து கேப்டனையும் அவனது ஆட்களையும் கொன்றது. எனவே ராஜா மேலும் 50 வீரர்களை எலியா எலியாவை அழைத்து வர அனுப்பினார். அவர்கள் அவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்குச் சென்றபோது, தீர்க்கதரிசி இன்னும் அணையின் உச்சியில் அமர்ந்திருந்தார். ஆட்களின் கேப்டன் அவரைக் கத்தினார். "கடவுளின் மனிதனே, கீழே வா! உன்னை அரசனிடம் அழைத்துச் செல்லும்படி எனக்கு உத்தரவு உள்ளது." எலியா, "நான் கடவுளின் மனிதனாக இருந்தால், வானத்திலிருந்து நெருப்பு வந்து உன்னையும் உன் 50 பேரையும் கொன்றுவிடும்" என்றார். மற்றொரு தீப்பந்தம் வானத்திலிருந்து விழுந்து கேப்டனையும் அவனது ஆட்களையும் கொன்றது. மீண்டும் ஒருமுறை, எலியாவை அழைத்துச் செல்ல ராஜா 50 வீரர்களை அனுப்பினார். அவர் தங்கியிருந்த இடத்திற்கு அவர்கள் வந்தபோது, ஆண்களின் தலைவன் எலியாவின் முன் மண்டியிட்டான். அவர், "கடவுளின் மனிதரே, தயவுசெய்து எங்கள் மீது இரக்கம் காட்டுங்கள். என்னுடைய உயிரையும், உமது இந்த 50 ஊழியர்களின் உயிரையும் காப்பாற்றுங்கள்." கர்த்தருடைய தூதன் எலியாவிடம், "அவர்களோடு போ. நீங்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பீர்கள்." அவன் எழுந்து அவர்களுடன் சென்றான். அரசன் அகசியாவைப் பார்த்ததும், "இது ஆண்டவரிடமிருந்து வந்த செய்தி. நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் என்னிடம் கேட்டிருக்கலாம், நான் பதில் சொல்லியிருப்பேன். ஆனால் இல்லை! நீங்கள் உங்கள் தூதுவர்களை Baal-zebul-க்கு அனுப்பியுள்ளீர்கள். எனவே, நீங்கள் உங்கள் நோயுற்ற படுக்கையிலிருந்து எழுந்திருக்க மாட்டீர்கள். மாறாக, நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள்." எலியா சொன்னது போலவே நடந்தது. அகசியா அரசன் இறந்தான். அவருக்கு குழந்தைகள் இல்லை, எனவே அவரது சகோதரர் ஜோராம் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானார்.

132 சுழல்காற்றில் எலியா

2 இராஜாக்கள் 2

இறைவன் எலியாவை பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் நேரம் வந்தது. எனவே வயதான தீர்க்கதரிசி எலிசாவிடம், "இங்கே இரு. கர்த்தர் என்னை பெத்தேலுக்கு அனுப்புகிறார்." எலிசா, "ஆண்டவர் உயிரோடு இருக்கிறாரே, நான் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்" என்றான். எனவே அவர்கள் பெத்தேலுக்குச் சென்றனர். பெத்தேலில் தீர்க்கதரிசிகள் குழு ஒன்று இருந்தது. அவர்கள் எலிசாவிடம், "ஆண்டவர் இன்று உன் எஜமானை உன்னிடமிருந்து எடுத்துச் செல்லப் போகிறார் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?" "ஆம், எனக்குத் தெரியும். இப்போது அமைதியாக இரு." எலியா, "எலிசா, இங்கேயே இரு. கர்த்தர் என்னை எரிகோவுக்கு அனுப்புகிறார்." எலிசா, "ஆண்டவர் உயிரோடு இருக்கிறாரே, நான் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்" என்றான். எனவே அவர்கள் எரிகோவுக்குப் போனார்கள். எரிகோவிலிருந்த தீர்க்கதரிசிகள் எலிசாவிடம், "இன்று கர்த்தர் உன்னிடமிருந்து உன் எஜமானை எடுத்துக்கொள்ளப் போகிறார் என்பது உனக்குத் தெரியுமா?" "ஆம், எனக்குத் தெரியும். இப்போது அமைதியாக இரு." எலியா அவரிடம், "இங்கே இரு. கர்த்தர் என்னை யோர்தான் நதிக்கு அனுப்புகிறார்." எலிசா, "ஆண்டவர் உயிரோடு இருக்கிறபடியால், நான் உன்னைக் கைவிடமாட்டேன்" என்றான். அவர்கள் ஒன்றாகச் சென்றார்கள். அவர்கள் யோர்தானுக்கு வந்தபோது,

எலியா தன் மேலங்கியைச் சுருட்டி, தண்ணீரை அடித்தான். உடனே, தண்ணீர் பிரிந்து, இருவரும் வறண்ட நிலத்தில் ஆற்றின் குறுக்கே நடந்தனர். ஐம்பது தீர்க்கதரிசிகள் தூரத்தில் இருந்து பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். இரண்டு பேரும் மறுபக்கத்தில் இருந்தபோது எலியா எலிசாவிடம், "நான் அழைத்துச் செல்லப்படுவதற்கு முன்பு நான் உனக்கு என்ன செய்ய வேண்டும் என்று விரும்புகிறாய்?" எலிஷா தயங்கவில்லை. "தயவுசெய்து, உங்கள் ஆவியின் இரட்டிப்பு பங்கு எனக்கு வேண்டும்." எலியா அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர், "என்ன? உங்கள் கோரிக்கை கடினமானது. ஆனால், நான் உங்களிடமிருந்து எடுக்கப்படுவதைப் பார்த்தால் உங்களுக்கு அது கிடைக்கும். இல்லையெனில், நீங்கள் அதைப் பெற மாட்டீர்கள். எலியா அவர்கள் தொடர்ந்து சென்றபோது, திடீரென அக்கினி குதிரைகளுடன் கூடிய அக்கினி ரதம் தோன்றி இருவரையும் பிரித்தது. பிறகு எலியா சுழல்காற்றில் வானத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டார். அவர் தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு, "என் தந்தையே, என் தந்தையே, இஸ்ரவேலின் இரதங்கள் மற்றும் குதிரைவீரர்களே!" என்று கத்தினான், பின்னர் அவர்

எலியாவின் மேலங்கியைக் கண்டார், அது தீர்க்கதரிசி ஆகாயத்தில் ஏறியபோது விழுந்தது. எலிசா நடந்து சென்று அதை எடுத்தார். அவன் திரும்பிப் போய் யோர்தான் நதிக்கரையில் நின்றான். அவர் மேலங்கியை காற்றில் உயர்த்தினார், பின்னர் தண்ணீரை அடித்தார். அவர், "எலியாவின் கடவுளாகிய ஆண்டவர் எங்கே?" தண்ணீர் பிரிந்தது, அவர் வறண்ட தரையில் நடந்து சென்றார். ஐம்பது தீர்க்கதரிசிகள் இதையெல்லாம் பார்த்தார்கள். அவர்கள், "எலியாவின் ஆவி எலிசாவில் வாழ்கிறது" என்றார்கள். அன்று முதல், அவர்கள் அவரைத் தங்கள் புதிய தலைவராகக் கௌரவித்தார்கள். அவர் எரிகோவுக்குத் திரும்பியதும், நகர மக்கள் அவரிடம், "எரிகோ வாழ நல்ல இடம், ஆனால் வசந்த காலம் மோசமானது. இது நம் பயிர்களை வளரவிடாமல் தடுக்கிறது. அவர், "ஒரு புதிய கிண்ணத்தில் சிறிது உப்பைப் போட்டு என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்" என்று சொன்னார்கள், அவர்கள் அதை அவரிடம் கொண்டு வந்தார்கள், அவர் வசந்திக்குச் சென்றார். உப்பை தண்ணீரில் எறிந்துவிட்டு, "இந்தத் தண்ணீரை இறைவன் தூய்மையாக்கினான். நீங்கள் இப்போது பயிர்களை வளர்க்கலாம், யாரும் பட்டினியால் வாட மாட்டார்கள். "அவர் பெத்தேலுக்குத் திரும்புவதற்காக ஜெரிகோவிலிருந்து புறப்பட்டார். வழியில், சில சிறுவர்கள் அவரை கேலி செய்ய ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் சொன்னார்கள், "வழுக்கை, இங்கிருந்து வெளியேறு!" தீர்க்கதரிசி திரும்பி அவர்கள் மீது சாபம் வைத்தார். உடனே, இரண்டு கரடிகள் காடுகளில் இருந்து வெளியே ஓடி 42 சிறுவர்களைக் கொன்று, அவற்றைக் கிழித்தெறிந்தன.

133 நீர்நிலைகள்

2 இராஜாக்கள் 3

பல ஆண்டுகளாக, மோவாப் இஸ்ரேலின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது, அவர்களுக்கு அதிக வரி செலுத்தியது. ஆகாப் இறந்தபோது, மோவாபின் அரசன் இஸ்ரவேலருக்கு மேலும் வரி செலுத்த மறுத்துவிட்டான். ஆகாபின் மகன் யோராம் அரசன் தன் படையை ஒருங்கிணைத்து மோவாபுக்கு எதிராக அணிவகுத்துச் செல்ல ஆயத்தமானான். யூதாவின் ராஜாவாகிய யோசபாத்துக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினான். "மோவாபின் ராஜாவுக்கு எதிரான எங்கள் பிரச்சாரத்தில் என்னுடன் சேர்ந்து கொள்ளுங்கள். அவர் எனக்கு எதிராகக் கலகம் செய்தார்." யோசபாத் ஒப்புக்கொண்டார், இரு படைகளும் சவக்கடலின் தெற்கே சென்று ஏதோமுக்கு அணிவகுத்தன. ஏதோமியரின் படை அவர்களுடன் சேர்ந்தது. எனவே மூவரும் மோவாபை நோக்கி தங்கள் அணிவகுப்பைத் தொடர்ந்தனர். விரைவில் அந்த பாலைவனத்தில் தங்கள் மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் போதுமான தண்ணீர் இல்லை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். யோராம் சொன்னார், "நாம் அனைவரும் மோவாபியர்களால் பிடிக்கப்படுவதற்கு ஆண்டவர் நம்மை இங்கு அழைத்துச் சென்றார் என்று நினைக்கிறேன்." யோசபாத், "கடவுளின் தீர்க்கதரிசி எங்களுடன் இருக்கிறாரா?" அதிகாரிகளில் ஒருவர், "ஆம், எலிஷா இங்கே இருக்கிறார். " மூன்று அரசர்களும் அவரிடம் சென்றனர். யோராமைப் பார்த்ததும், "என்னிடம் ஏன் வருகிறாய்? உங்கள் சிலைகளில் ஒருவருடன் நீங்கள் ஏன் பேசக்கூடாது?" ஜோராம், "தயவுசெய்து, உங்கள் கடவுளாகிய ஆண்டவர் எங்களை இங்கே அழைத்துச் சென்றார், அதனால் நாங்கள் மோவாபியர்களால் பிடிக்கப்படுவோம் என்று நினைக்கிறேன்." எலிஷா கூறினார், "அது நீங்கள் மட்டும் இருந்தால், நான். நாளின் நேரத்தை உங்களுக்கு வழங்காது. ஆனால் யோசபாத் ராஜா மீது எனக்கு மிகுந்த மரியாதை உண்டு, எனவே வீணையுடன் ஒருவரை அனுப்புங்கள். எலிஷா வீணை வாசித்தபடி, கர்த்தர் எலிசாவிடம் யோராமுக்காக ஒரு செய்தியைக் கூறினார். "இந்த உலர் ஆற்றுப் படுகையில் பள்ளம் தோண்டவும். நீங்கள் புயலைப் பார்க்க மாட்டீர்கள், ஆனால் இந்த ஆற்றுப்படுகை ஏராளமான தண்ணீரால் நிரப்பப்படும். உங்களுக்கும் உங்கள் விலங்குகளுக்கும் போதுமானதாக இருக்கும். இது இறைவனுக்கு எளிதான காரியம். மோவாபியப் படையைத் தோற்கடிக்க அவர் உங்களுக்கு உதவுவார், மேலும் நீங்கள் அவர்களின் நகரங்களைக் கைப்பற்றலாம்." மறுநாள் காலையில், தண்ணீர் திடீரெனப் பாய்ந்தது, அதனால் அது நிலத்தை வெள்ளத்தில் மூழ்கடித்தது. மோவாபியப் படை அதிகாலையில் எழுந்து மூன்று அரசர்களின் திசையைப் பார்த்தது. துரியன் தண்ணீரின் மீது பிரகாசித்தது மற்றும் சிவப்பு நிறமாக இருந்தது. அவர்கள் கூச்சலிட்டனர், "அந்த இரத்தத்தை எல்லாம் பாருங்கள். மூன்று அரசர்களின் படைகளும் மாறி மாறி ஒருவரையொருவர் கொன்றனர். வா! அவர்களுடைய முகாம்களில் இருந்து கொள்ளையடிக்கப்பட்ட

பொருட்களைச் சேகரிக்கச் செல்வோம். "அவர்கள் இஸ்ரேலின் முகாமுக்குச் சென்றபோது, இஸ்ரவேல் இராணுவம் அவர்களைத் தாக்கியது. அவர்கள் அவர்களை மீண்டும் மோவாபிற்குத் துரத்தி, நகரத்திற்குப் பட்டணத்தைப் பிடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். கடைசியில் தோற்கடிக்கப்படாத ஒருவன் மட்டும் எஞ்சியிருந்தான். இஸ்ரேல் அதைச் சுற்றி வளைத்தது. மோவாபின் ராஜா தனது முக்கிய வீரர்களில் 700 பேரை அழைத்துக்கொண்டு, முன் வரிசைகளை உடைத்து தப்பிக்க முயன்றார். திட்டம் தோல்வியடைந்ததால், அவர் தனது மூத்த மகனைப் பிடித்து நகரச் சுவரில் பலியிட்டார். இதைக் கண்ட மோவாபியப் படைவீரர்கள் ஆவேசமடைந்தனர். இதைப் பார்த்த முப்படைகளும் பின்வாங்கி வீட்டுக்குச் சென்றன.

134 எண்ணெய், பாணை, ரொட்டி மற்றும் கோடாரி

2 இராஜாக்கள் 4:1-7, 4:38-44 & 6: 1-7

எலிசா தீர்க்கதரிசிகளின் பள்ளியின் பொறுப்பாளராக இருந்தார். அந்த இளைஞர்களின் குழுவுடன் தொடர்புடைய பல அற்புதங்கள் உள்ளன: தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவர் இறந்தார். அவருடைய மனைவி எலிசாவிடம் வந்து, "என் கணவர் ஆண்டவரைப் பின்பற்றி அவரைக் கணப்படுத்தினார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் இறந்தபோது, அவர் ஒரு மனிதனுக்கு கொஞ்சம் பணம் கடன்பட்டார். இப்போது அந்த மனிதன் சேகரிக்க வருகிறான். அவர் என் இரண்டு மகன்களையும் அழைத்துச் சென்று அடிமைகளாக விற்கப் போகிறார்." தீர்க்கதரிசி கூறினார், "நான் சிந்திக்கட்டும். நிச்சயமாக நான் உங்களுக்கு உதவ முடியும். சொல்லுங்கள், உங்கள் வீட்டில் மதிப்புமிக்க ஏதாவது இருக்கிறதா?" அவள் சொன்னாள், "இல்லை, என்னிடம் மதிப்புமிக்க எதுவும் வீட்டில் இல்லை. சரி, என்னிடம் ஒரு சிறிய குடுவை எண்ணெய் இருக்கிறது." எலிஷா, "உன் அண்டை வீட்டாரிடம் சென்று, அவர்களிடம் உள்ள அளவு பாத்திரங்களை கடன் வாங்கு. ஒரு சிலருடன் மட்டும் நிறுத்த வேண்டாம். அவற்றைப் பெற்றவுடன், உங்கள் மகன்களுடன் உங்கள் வீட்டிற்குச் சென்று கதவை மூடு. அந்த பாத்திரங்கள் அனைத்திலும் எண்ணெய் ஊற்றவும். ஒவ்வொரு முறையும் ஒன்று நிரம்பும்போது, அதை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு அடுத்ததை நிரப்புங்கள்." அவளும் அவள் மகன்களும் ஒவ்வொரு வீட்டிற்கும் சென்று தங்களால் இயன்ற ஜாடிகளை கடன் வாங்கினார்கள். அவர்களை வீட்டுக்குள் அழைத்துச் சென்று கதவை அடைத்தனர். பிறகு ஒவ்வொரு ஜாடியிலும் எண்ணெய் ஊற்ற ஆரம்பித்தாள். அவளுடைய மகன்கள் காலியானவற்றை அவளுக்குக் கொண்டு வந்தார்கள். அவை அனைத்தும் நிரம்பியதும், அவள் திரும்பி, "மகனே, எனக்கு வேறொரு கொள்கலனைக் கொண்டு வா" என்றாள், அவன், "அம்மா, இனி இல்லை" என்றான். அதனுடன், எண்ணெய் நின்றது. அவள் ஓடி வந்து கடவுளின் மனிதரிடம் நடந்ததை சொன்னாள். அவன், "போய் எண்ணெய் விற்றுவிடு. உனது கடனை அடைத்து, மீதி உள்ளதை வைத்து வாழு." மற்றொரு சமயம், உண்பதற்கு மிகக் குறைவான பஞ்சம் ஏற்பட்டது. எலிசா ஒரு பயணத்திலிருந்து திரும்பியபோது, தீர்க்கதரிசிகள் அவர் கற்பிப்பதைக் கேட்கச் சுற்றிலும் கூடினர். அவர் ஒரு வேலைக்காரனிடம், "இவர்களுக்காக ஒரு பெரிய பாணை குண்டுகளைச் சரிசெய்துவிடு" என்றார். இளைஞர்களில் ஒருவன் எலிஷாடோ காட்டிற்குச் சென்றான். அவர் காட்டு பாக்கு கொடியைக் கண்டுபிடித்தார், அவை விஷம் என்று தெரியவில்லை. அவர் தன்னால் முடிந்தவரை கூட்டி, அவற்றை வெட்டி, ஸ்டவ்வில் வைத்தார். அது தயாரானதும், சிலர் அதை சுவைத்து என்ன நடந்தது என்பதை உணர்ந்தனர். அவர்கள், "கடவுளின் மனிதனே. கவனி. பாணையில் மரணம் இருக்கிறது, அதைச் சாப்பிடாதே." எலிஷா, "எனக்கு கொஞ்சம் மாவு கொண்டு வா" என்றார். அவர்கள் அவருக்கு மாவைக் கொடுத்தார்கள், அவர் அதை பாணையில் எறிந்தார், பின்னர் அவர், "வா, சாப்பிடு" என்றார். எல்லோரும் சாப்பிட்டார்கள், ஸ்டவ்வில் எந்தத் தவறும் இல்லை. ஒருமுறை ஒரு மனிதன் 20 சிறிய பார்லி ரொட்டிகளுடன் எலிசாவிடம் வந்தான். இது அறுவடையிலிருந்து முதல் ரொட்டி. கடவுளின் மனிதன், "தீர்க்கதரிசிகளுக்கு இதைப் பரிமாறுங்கள், அவர்கள் அதை அனுபவிக்க முடியும்." "ஐயா, 100 பேர் இருக்கிறார்கள், எங்களிடம் 20 ரொட்டிகள் மட்டுமே உள்ளன. அனைவருக்கும் போதுமானதாக இல்லை." எலிஷா, "அவர்களுக்கு கொடுங்கள். போதுமானதாக இருக்கும் என்று கர்த்தர் கூறுகிறார், எங்களிடம் கொஞ்சம் மிச்சம் இருக்கும்." எனவே ரொட்டி மனிதர்களுக்கு வழங்கப்பட்டது, அது கர்த்தர் வாக்குறுதியளித்ததைப் போலவே இருந்தது. அனைவருக்கும் போதுமானதாக இருந்தது, சில மீதம் இருந்தது. நபியவர்கள் தங்கள் வசதிகள் தங்களுக்கு மிகவும்

சிறியதாக இருப்பதை உணர்ந்த ஒரு காலம் வந்தது. யோர்தான் ஆற்றுக்குச் சென்று ஒரு புதிய கட்டிடத்திற்காக சில மரக்கட்டைகளை வெட்ட எலிசா அவர்களுக்கு அனுமதி அளித்தார். அவர் அவர்களுடன் செல்ல ஒப்புக்கொண்டார். ஒருவர் இரும்புக் கோடாரியை கடனாக வாங்கி, மரத்தை வெட்டப் பயன்படுத்தினார். திடீரென கோடாரி தலை கழன்று தண்ணீருக்குள் சென்றது. அந்த மனிதன் கத்தினான், “எஜமானே! நான் அந்தக் கோடாரியை கடன் வாங்கினேன், இப்போது அது பாழாகிவிட்டது.

எலிசா, “அது எங்கே தண்ணீரில் விழுந்தது?” என்றான். அந்த மனிதர் அந்த இடத்தைக் காட்டினார். பின்னர் எலிசா ஒரு குச்சியை வெட்டி, அந்த மனிதர் காட்டிய இடத்தில் தண்ணீரில் வீசினார். கோடாரி தலை மேற்பரப்பில் மிதந்தது. மனிதன் அதைப் பெற்று கோடாரியை சரி செய்தான்.

135 துணைப் பெண்

2 இராஜாக்கள் 4: 8-37

எலிசா துணைப் பெண் என்ற நகரத்திற்கு பயணம் செய்தார். ஒரு முக்கிய பெண் அவருக்கு உணவு வழங்கினார். அவர் அவர்கள் ஊரில் இருக்கும்போதெல்லாம் தங்கள் வீட்டில் சாப்பிட அழைப்பிதழ் கொடுத்தார். சிறிது நேரம் கழித்து, அந்தப் பெண் தன் கணவரிடம், “இங்கு வரும் மனிதர் ஒரு புனிதமான மனிதர். மாடியில் அவருக்கு ஒரு சிறிய அறையை உருவாக்குவோம். நாங்கள் ஒரு படுக்கை, மேஜை, நாற்காலி மற்றும் விளக்கை வழங்குவோம். அவர் எங்கள் ஊருக்கு வரும்போதெல்லாம் அங்கேயே தங்கலாம்.” அவர்கள் அறையைத் தயார் செய்தார்கள், எலிசா துணைமில் இருந்தபோதெல்லாம் அதைப் பயன்படுத்தினார். ஒரு நாள், தீர்க்கதரிசி வீட்டில் நிறுத்திவிட்டு தன் அறைக்குச் சென்றார். அவன் தன் வேலைக்காரன் கேயாசியிடம், “துணைமியப் பெண் இதையெல்லாம் நமக்காகச் செய்திருக்கிறாள். நான் அவளுக்காக என்ன செய்ய முடியும் என்று அவளிடம் சென்று கேள். ஒருவேளை நான் அவளுக்காக ராஜாவிடம் பேச வேண்டும் என்று அவள் விரும்பலாம், அல்லது ஒரு படைத் தளபதி. கெஹாசி அவளிடம் சென்று பேசினான், ஆனால் அவளுடைய எல்லா தேவைகளையும் அவளுடைய குடும்பம் வழங்கியதாக அவள் சொன்னாள். எலிஷா தன் வேலைக்காரனைக் கேட்டான், “அவளுக்கு நாம் என்ன செய்ய முடியும் என்று உனக்கு ஏதாவது யோசனை இருக்கிறதா?” “சரி, அவளுக்கு ஒரு மகன் இல்லை, அவளுடைய கணவன் வயதாகிவிட்டான்.” எலிஷா, “அவளை உள்ளே வந்து நிற்கச் சொல்லுங்கள். வாசல்.” அந்தப் பெண் படிக்கட்டுகளில் ஏறி, தீர்க்கதரிசி அறை வாசலில் நின்றாள். அவன் அவளிடம், “அடுத்த வருடம் இந்த முறை உனக்கு ஒரு மகன் பிறப்பான்.” அவள் அவளிடம் கெஞ்சினாள். “கடவுளின் மனிதனே, அது உண்மையாக இல்லாவிட்டால் என்னிடம் சொல்லாதே.” ஒரு வருடம் கழித்து, எலிஷா வாக்குறுதியளித்தபடி அவள் ஒரு ஆண் குழந்தையைப் பெற்றெடுத்தாள். குழந்தை வளர்ந்து காலப்போக்கில் தனது தந்தைக்கு அறுவடைக்கு உதவும் அளவுக்கு வயதாகி விட்டது. ஒரு நாள் வயலுக்கு வெளியே, கடுமையான தலைவலி என்று புகார் செய்தார். அவனது தந்தை வேலைக்காரனிடம் சிறுவனை அவனது தாயிடம் அழைத்துச் செல்லும்படி கூறினார்.

வேலைக்காரன் அவனை அங்கே அழைத்துச் சென்று தன் மகனைத் தன் மடியில் வைத்துக் கொண்டான். இருப்பினும், அவர் நண்பகல் நேரத்தில் இறந்தார். அவள் அவனை எலிசாவின் அறைக்கு அழைத்துச் சென்று தீர்க்கதரிசியின் படுக்கையில் கிடத்தினாள். பிறகு அவள் தன் கணவருக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினாள். “தயவுசெய்து எனக்கு ஒரு கழுதையையும் ஒரு வேலைக்காரனையும் அனுப்புங்கள். நான் விரைந்து சென்று கடவுளின் மனிதரைப் பார்க்க வேண்டும். நான் எவ்வளவு சீக்கிரம் முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரம் திரும்பி வருவேன்.” கணவர் எலிஷா ஒப்புக்கொண்டு, ஒரு கழுதையையும் ஒரு வேலைக்காரனையும் அனுப்பினார். அவள் வேலைக்காரனிடம், “கர்மேல் மலையில் உள்ள கடவுளின் மனிதனிடம் என்னை அழைத்துச் செல்லுங்கள். நான் சொல்லும் வரை வேகத்தைக் குறைக்காதே.” அவள் வருவதை எலிசா தூரத்திலிருந்து பார்த்தான், ஆனால் அவள் ஏன் வருகிறாள் என்று கர்த்தர் அவளிடம் சொல்லவில்லை. ஏன் என்று கேட்க அவன் கெஹாசியை அனுப்பினான், ஆனால் அவள் அவளிடம் சொல்லவில்லை. அவள் தீர்க்கதரிசியிடம் சென்றதும், அவள் ஓடி, கீழே விழுந்து, அவனுடைய கால்களைப் பிடித்தாள். கெஹாசி அவளை இழுக்க ஆரம்பித்தான், ஆனால் தீர்க்கதரிசி, “வேண்டாம்! அவள் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறாள், ஏன் என்று கடவுள் இன்னும்

என்னிடம் சொல்லவில்லை.” அந்தப் பெண் நிமிர்ந்து பார்த்து கத்தினாள், “உண்மையில்லாமல் எனக்கு ஒரு மகன் இருப்பான் என்று சொல்லாதே என்று நான் சொன்னேன்!” தீர்க்கதரிசி கேஹாசியிடம் திரும்பினார். “அவள் வீட்டிற்குத் திரும்பு. வழியில் யாரிடமும் பேச வேண்டாம். இந்தக் கைத்தடியை எடுத்து அந்தச் சிறுவனின் முகத்தில் வை.” கேயாசி அந்தத் தடியை எடுத்துக் கொண்டு கிளம்பினான். பிறகு எலிசா அந்தப் பெண்ணிடம் தானும் அவளுடைய வேலைக்காரனும் வீட்டுக்குப் போகலாம் என்று சொன்னார். அவள், “நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேள். கடவுள் எப்படி உயிருடன் இருக்கிறாரோ, அதே போல் நீ உயிருடன் இருக்கிறாய், என் மகன் உயிருடன் இருக்கும் வரை நான் உன்னை விட்டு விலக மாட்டேன். எனவே எலிசா அவர்களுடன் தன் வீட்டிற்குச் சென்றார். கேயாசி முதலில் அங்கு வந்து சிறுவனின் முகத்தில் தடியை வைத்தார். எதுவும் நடக்கவில்லை. எலிசா வந்ததும், தனியாக அறைக்குள் சென்று கதவைப் பூட்டிக்கொண்டான். அவர் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்தார், பின்னர் அவர் மேலே சென்று சிறுவனின் கண்களின் மீது கண்களையும், சிறுவனின் வாயின் மீது வாயையும், சிறுவனின் கைகளின் மேல் கைகளையும் வைத்து சிறுவனின் உடலின் மேல் நீட்டினார். விரைவில் சிறுவனின் சதை மீண்டும் சூடாகியது, ஆனால் அவன் சுவாசிக்கத் தொடங்கவில்லை. தீர்க்கதரிசி எழுந்து முன்னும் பின்னுமாக நடந்தார். பின்னர் அவர் மீண்டும் ஒருமுறை சிறுவனின் உடலின் மேல் நீட்டினார்.

திடீரென்று சிறுவன் தும்மினான் ... பின்னர் அவன் மீண்டும் தும்மினான் ... பின்னர் அவன் மீண்டும் தும்மினான். அவன் மொத்தம் ஏழு முறை தும்மினான். அதன் பிறகு, சிறுவன் கண்களைத் திறந்து தீர்க்கதரிசியைப் பார்த்தான். எலிசா எழுந்து கேயாசியை அழைத்தான்.

“போய் துணைப் பெண்ணை அழைத்து வா.” அவள் அறைக்குள் வந்ததும், “உன் மகனை அழைத்து வா” என்றார் தீர்க்கதரிசி. அவள் ஒரு வார்த்தையும் பேசாமல், கடவுளின் மனிதனின் பாதத்தில் மண்டியிட்டாள். பிறகு தன் மகனை அழைத்துக் கொண்டு கிளம்பினாள்.

136 நாகமான்

2 இராஜாக்கள் 5:1-14

நாகமான் சீரிய இராணுவத்தின் தளபதி. அவர் ஒரு துணிச்சலான போர்வீரராக இருந்தார் மற்றும் பல வெற்றிகளை வெல்ல அவரது ஆட்களை வழிநடத்தினார். அவனுடைய அரசன் அவனைப் பெரிய மனிதனாகக் கருதினான். இஸ்ரவேலுடனான அவர்களின் ஒரு போரின்போது, அவர் ஒரு இளம் பெண்ணைப் பிடித்து, அவளைத் தன் மனைவிக்கு வேலைக்காரியாகக் கொண்டுவந்தார். காலப்போக்கில், நாமான் தனக்கு தொழுநோய், தோல் ஊனமுற்ற நோயை உணர்ந்தார். இளம் அடிமைப் பெண், “என் எஜமான் இஸ்ரவேலுக்குப் போக வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். தொழுநோயாளிகளைக் கூட குணப்படுத்தக்கூடிய ஒரு தீர்க்கதரிசி அவர்களிடம் இருக்கிறார். ”நாமன் அரசனிடம் இதைச் சொன்னான். உடனே, நாகமானை இஸ்ரவேலின் அரசனிடம் அனுப்ப அரசன் ஏற்பாடுகளைச் செய்தான். அவர் தங்கம், வெள்ளி மற்றும் அழகான ஆடைகள் மற்றும் ஒரு கடிதத்துடன் அனுப்பினார், “நான் என் வேலைக்காரன் நாமானை அனுப்புகிறேன், அதனால் அவனை தொழுநோயை குணப்படுத்த முடியும்.” கடிதத்தைப் படித்த இஸ்ரவேலின் ராஜா அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு, “அவர் என்னை யார் என்று நினைக்கிறார்? நான் கடவுள் இல்லை. தொழுநோயாளிகளை என்னால் குணப்படுத்த முடியாது! அவர் என்னுடன் போரைத் தொடங்க முயற்சிக்கிறார். “ஏன் துணிகளை கிழிக்கிறீர்கள்? எலிஷா இஸ்ரவேலில் ஒரு தீர்க்கதரிசி இருக்கிறான் என்பதை அவன் அறிந்துகொள்வதற்கு அந்த மனிதனை என்னிடம் அனுப்பு.” எனவே நாமானும் அவனுடைய ஆட்களும் அந்தத் தீர்க்கதரிசியின் வீட்டிற்குச் சென்று வெளியே நின்றனர். எலிசா தன் வேலைக்காரன் கேயாசியை இந்தச் செய்தியுடன் அனுப்பினான். “யோர்தான் ஆற்றில் இறங்கி ஏழு முறை கழுவுங்கள். நீங்கள் முடித்த பிறகு, நீங்கள் தொழுநோயில் இருந்து குணமடைவீர்கள்.

“நாகமனால் அவர் கேட்பதை நம்ப முடியவில்லை. அவர் கோபமடைந்து வெளியேறினார். அவர் சொன்னார், “ஒரு உண்மையான தீர்க்கதரிசி வெளியே வந்து என் முன் நிற்பார். அவர் இறைவனிடம் பிரார்த்தனை செய்து, என் தோலின் மேல் கையை அசைப்பார். ஆற்றில் கழுவுவது உதவியாக இருக்கும் என்று நினைத்தால், ஜோர்தான் போன்ற அழுக்கு நதி அல்ல, சிரியாவின் அழகான

நதிகளில் ஒன்றில் குளிப்பேன்." அவருடைய ஊழியர்கள் அவரிடம், "என் தந்தை, தீர்க்கதரிசி உங்களிடம் கேட்டிருந்தால். கடினமான ஒன்று, நீங்கள் அதை செய்திருப்பீர்கள். ஆனால், சுலபமான ஒன்றைச் செய்யச் சொன்னார் - கழுவிச் சுத்தமாக இருங்கள்." எனவே நாகமான் யோர்தான் நதிக்குச் சென்று ஏழு முறை அதில் மூழ்கினான். தீர்க்கதரிசி சொன்னது போலவே அவருடைய தோல் திடீரென குணமடைந்தது. உண்மையில், அது ஒரு சிறுவனின் தோல் போல இருந்தது. அடுத்த கதையில் தொடரும்...

137 கேயாசி

2 இராஜாக்கள் 5:15-27

முந்தைய கதையிலிருந்து தொடர்வது யோர்தான் நதியில் நாகமான் குணமடைந்த பிறகு, அவனும் அவனுடைய ஆட்களும் தீர்க்கதரிசியின் வீட்டிற்குத் திரும்பிச் சென்று அவருக்கு முன்பாக நின்றார்கள். நாமான் சொன்னார், "இஸ்ரவேலின் கடவுளைத் தவிர பூமியில் வேறு கடவுள் இல்லை என்பதை இன்று நான் கற்றுக்கொண்டேன், இப்போது அறிந்திருக்கிறேன். தயவுசெய்து எனது தாழ்மையான பரிசை ஏற்றுக்கொள்." எலிஷா கூறினார், "கடவுள் உயிருடன் இருப்பது போல், நான் உங்களிடமிருந்து ஒரு பரிசை வாங்க மாட்டேன்." நாகமான் வற்புறுத்தினார், ஆனால் தீர்க்கதரிசி இன்னும் மறுத்துவிட்டார். பிறகு தளபதி, "தயவுசெய்து இரண்டு கோவேறு கழுதைகள் சுமக்கும் அளவுக்கு அழுக்கு என்னிடம் இருக்கட்டும். நான் இனி வேறு கடவுளை வணங்க மாட்டேன். அதற்கு பதிலாக, நான் இஸ்ரவேலின் இந்த அழுக்கு மீது மண்டியிட்டு, கர்த்தராகிய ஆண்டவரை வணங்குவேன். "பின்னர் அவர் வேறொன்றைக் கேட்டார். "என் ராஜா அவருடைய கடவுளின் கோவிலுக்குச் செல்லும்போது, நான் அவருடன் செல்ல வேண்டும், ஏனென்றால் நான் அவருடைய தளபதி. நான் அங்கு இருக்கும்போது, நான் சிலையின் முன் மண்டியிட வேண்டும். இதைச் செய்ததற்காக கர்த்தர் என்னை மன்னிக்க வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். "எலிஷா கூறினார், "அமைதியுடன் வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள், அந்த சூழ்நிலையைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம்." நாகமான் வெளியேறிய சிறிது நேரத்திலேயே, கேயாசி சிந்திக்கத் தொடங்கினார். "என் எஜமானர் இந்த சிரியனை மிகவும் எளிதாக விட்டுவிட்டார். அவர் ஏதாவது செலுத்தியிருக்க வேண்டும். நான் அவரைப் பிடித்து, எனக்காக ஒரு பரிசைக் கேட்பேன். "எனவே கேயாசி சிரிய தளபதியைப் பின்தொடர்ந்தார். எலிஷா, நாகமான் அவன் வருவதைக் கண்டு அவனுடைய தேரை நிறுத்தினான். அவன் இறங்கி அடியாரை வாழ்த்தினான். "எல்லாம் சரியாக இருக்கிறதா?" கேயாசி, "ஆமாம், எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது. இன்றிரவு எங்களுடன் இரண்டு இளம் விருந்தினர்கள் தங்கியிருப்பதை என் மாஸ்டர் இப்போதுதான் கண்டுபிடித்தார். அவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர்கள். நீங்கள் செலவுகளுக்கு உதவ விரும்புகிறீர்களா என்று அவர் யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்-ஒருவேளை 75 பவுண்டுகள் வெள்ளி மற்றும் இரண்டு செட் ஆடைகள்." "நிச்சயமாக! இதோ, இரண்டு பைகளில் 150 பவுண்டுகள் வெள்ளியையும், இரண்டு செட் துணிகளையும் தருகிறேன்." சேனாதிபதி இதையெல்லாம் தன் இரண்டு ஆட்களுக்குக் கொடுத்தார், அதனால் அவர்கள் அதை வேலைக்காரனுக்காக எடுத்துச் செல்லலாம். கேயாசி அந்த வெள்ளியையும் துணிகளையும் தன் வீட்டிற்கு எடுத்துச் சென்றார். எல்லாவற்றையும் தூக்கி எறிந்தவுடன், அவர் ஆட்களை அனுப்பினார். அவன் போய் தன் எஜமானின் அருகில் நின்றான். எலிசா, கேயாசி, நீ எங்கே போனாய் என்றான். "நான் எங்கும் செல்லவில்லை." எலிசா கூறினார், "ஓ என் அன்பான நண்பரே. நாமன் தன் தேரை நிறுத்தி, உன்னை வாழ்த்துவதற்காக இறங்கியபோது என் ஆவி அங்கே இருந்தது. பணம், உடைகள், ஒலிவ மரங்கள், திராட்சைத் தோட்டங்கள், விலங்குகள் அல்லது அடிமைகளை ஏற்றுக்கொள்வது உங்கள் இடம் அல்ல. எனவே, நாமானின் தொழுநோய் இப்போது உங்கள் தோலுடன் ஒட்டிக்கொண்டது. "கேயாசி திரும்பி வீட்டை விட்டு வெளியேறினார். அவன் கைகளைப் பார்த்தான், அவை ஏற்கனவே தொழுநோயால் வெண்மையாக இருந்தன.

138 குருட்டுப் படைவீரர்கள்

2 இராஜாக்கள் 6:8-23

சிரியாவின் அரசன் இஸ்ரவேல் தேசத்தின் மீது படையெடுத்தான். அவர் தனது இராணுவத் தலைவர்களை அழைத்து வந்து, தனது திட்டங்களைச் சொன்னார் - தான் எங்கு முகாம் அமைக்கப் போகிறார், எப்படி இஸ்ரவேலர்களைத் தாக்கப் போகிறார். "நீங்கள் உங்கள் இராணுவத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட வழியாக அழைத்துச் செல்ல திட்டமிட்டுள்ளீர்கள். கவனமாக இரு! சிரிய இராணுவம் உனக்காக அங்கே காத்திருக்கும்." சிரியர்கள் என்ன திட்டமிடுகிறார்கள் என்பதை அவர் ராஜாவிடம் கூறினார். இஸ்ரவேலின் இராணுவம் ஆயத்தங்களைச் செய்து, போரில் வெற்றி பெற்றது. சிரியாவின் ராஜா இறுதியாக என்ன திட்டமிடுகிறார் என்பதை இஸ்ரவேலர்கள் எப்போதும் அறிந்திருப்பதை உணரும் வரை இது பல முறை நடந்தது. அவன் தன் தளபதிகளிடம், "உங்களில் யார் இஸ்ரவேலின் உளவாளி?" என்று கேட்டான், "அரசே, நாங்கள் அனைவரும் உமக்கு விசுவாசமாக இருக்கிறோம். அது எலிசா தீர்க்கதரிசி. உங்கள் திட்டங்களைப் பற்றி அவர் ராஜாவிடம் கூறுகிறார். நீங்கள் உங்கள் படுக்கையறையில் இருக்கும்போது கூட நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள் என்பதை அவர் அறிவார்." "இந்த தீர்க்கதரிசி எங்கே வசிக்கிறார் என்பதைக் கண்டுபிடி." விரைவில் அவருடைய ஆட்கள் திரும்பி வந்தனர். "அவன் தோத்தானில் வசிக்கிறான், என் ஆண்டவரே." எனவே ராஜா குதிரைகள் மற்றும் ரதங்களுடன் ஒரு பெரிய படையை தோத்தானுக்கு அனுப்பினார். அவர்கள் இரவில் வந்து நகரைச் சுற்றி வளைத்தார்கள். எலிசாவின் வேலைக்காரன் அதிகாலையில் எழுந்து வெளியே வந்தான். திடீரென்று இந்தப் பெரும் படையைக் கண்டான். உள்ளே திரும்பி ஓடி, "சிரிய இராணுவம் நகரைச் சுற்றி வளைத்துவிட்டது. என்ன செய்யப் போகிறோம்?" எலிஷா எலிஷா ஆச்சரியப்பட்டார். "நீ ஏன் பயப்படுகிறாய்? நமது படை அவர்களை விட மிகப் பெரியது." பின்னர் அவர் ஜெபித்தார், "இறைவா, இந்த மனிதனின் கண்களைத் திறக்கவும், அதனால் அவர் பார்க்க முடியும்." அதனால் இறைவன் கண்களைத் திறந்தார். அவர் வெளியே பார்த்தார், மலை குதிரைகள் மற்றும் நெருப்பு ரதங்களால் மூடப்பட்டிருப்பதைக் கண்டார். அவர்கள் அனைவரும் எலிசாவுக்காக இருந்தனர். அந்த நேரத்தில், சிரியர்கள் நகரத்திற்கு செல்லத் தொடங்கினர். தீர்க்கதரிசி, "ஆண்டவரே, இந்த மனிதர்கள் அனைவரையும் பார்வையற்றவர்களாக ஆக்குங்கள்" என்று வேண்டினார். திடீரென்று கர்த்தர் அவர்களை குருட்டுத்தனத்தால் தாக்கினார். தீர்க்கதரிசி அவர்களிடம் நடந்து சென்று, "எப்படியோ நீங்கள் தவறான பாதையில் சென்றுவிட்டீர்கள். நீங்கள் தவறான நகரத்தில் இருக்கிறீர்கள். நான் உன்னை வழிநடத்தி சரியான இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்." பின்னர் அவர் அவர்களை இஸ்ரவேலின் தலைநகரான சமாரியாவுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர்கள் வாயிலுக்குள் வந்தவுடன், "ஆண்டவரே, இந்த மனிதர்களின் கண்களைத் திறந்தருளும்" என்று ஜெபித்தார். அந்த மனிதர்கள் சுற்றிப் பார்த்து, தாங்கள் சமாரியாவில் இருப்பதை உணர்ந்தார்கள். இஸ்ரவேலின் ராஜா இதைக் கண்டு எலிசாவிடம், "நான் அவர்களைக் கொல்ல வேண்டுமா? ஏன் ஆம், நான் அவர்களைக் கொல்வேன்!" "இல்லை. இந்த மனிதர்களை உங்களால் கொல்ல முடியாது. நீங்கள் அவர்களை போரில் பிடிக்கவில்லை. அவர்கள் உங்கள் விருந்தினர்கள். அவர்களுக்கு உணவும் பானமும் கொடுங்கள், அவர்கள் தங்கள் எஜமானரிடம் திரும்பிச் செல்லட்டும்." எனவே ராஜா தனது விருந்தினர்களுக்கு ஒரு பெரிய விருந்தை ஏற்பாடு செய்தார். எல்லாரும் உண்பதும் குடிப்பதும் போதுமானதாக இருந்ததும், அவர்கள் சிரியாவின் அரசனிடம் திரும்பிச் சென்றனர். அப்போதிருந்து, சிரிய ரவுடிகள் மீண்டும் இஸ்ரேலுக்குள் செல்லவில்லை.

139 நான்கு தொழுநோயாளிகள்

2 இராஜாக்கள் 6:24 - 7:20

சிரியாவின் ராஜா மீண்டும் இஸ்ரேல் மீது படையெடுத்தார். அவனுடைய படை சமாரியாவைச் சுற்றி வளைத்து, நகரச் சுவர்களுக்கு சுற்று வெளியே முகாமிட்டது. நகருக்குள் செல்லும் அனைத்து பொருட்களையும் துண்டித்தனர். கடைசியில் உணவு கிடைக்காமல் மக்கள் பட்டினியால் வாடத் தொடங்கினர். அது மிகவும் மோசமாக இருந்தது. கழுதையின் தலை இரண்டு பவுன் வெள்ளிக்கு விற்கப்பட்டது, மற்றும் ஒரு சிறிய கிண்ணத்தில் புறாவின் எச்சம் இரண்டு அவுன்ஸ் வெள்ளிக்கு விற்கப்பட்டது. ஒரு பெண் ராஜா நகர மதில் மேல் நடந்து செல்வதைக் கண்டாள். அவளுக்கு உதவி செய்யும்படி கேட்டாள். அவர், "என்னால் முடியுமா என்று தெரியவில்லை. உங்கள் பிரச்சனை என்ன?" அவள் சொன்னாள், "என் தோழி தன் வாக்குறுதியைக் காப்பாற்ற மாட்டாள். நாங்கள் எங்கள் இரண்டு

மகன்களையும் சாப்பிட ஒப்புக்கொண்டோம், முதல் நாள் என்னுடையது மற்றும் இரண்டாவது நாள். எனவே, நாங்கள் என் மகனை வேகவைத்து சாப்பிட்டோம், ஆனால் இப்போது அவன் தன் மகனை மறைத்துவிட்டான். அவர், "நான் கடைசியாகச் செய்தால், எலிஷாவை இதற்காகப் பெறுவேன்." அவர் தீர்க்கதரிசியின் தலையை வெட்ட ஒரு காவலரை அனுப்பினார். எலிசா இஸ்ரவேலின் பல பெரியவர்களுடன் தன் வீட்டில் அமர்ந்திருந்தார். அவர் கூறினார், "எங்கள் கொலைகார ராஜா என் தலையை வெட்டுவதற்கு காவலாளியை அனுப்பியுள்ளார். ராஜா அவருக்குப் பின்னால் இருக்கிறார். "அப்போது ராஜா உள்ளே நுழைந்தார். அவர் தீர்க்கதரிசியைக் கத்தினார். "இந்தக் கஷ்டமெல்லாம் கடவுளிடமிருந்து வந்ததாகச் சொன்னாய். அவர் இப்படி நடந்து கொண்டால் நான் ஏன் அவருக்கு சேவை செய்ய வேண்டும்?" எலிஷா கூறினார், "கடவுளிடமிருந்து எனக்கு ஒரு செய்தி உள்ளது. இந்த பேரழிவு கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டது என்றார். நாளை இந்த நேரத்தில், மக்கள் ஒரு சில காசுகளுக்கு மெல்லிய மாவுகளை வாங்குவார்கள். அதே விலைக்கு ஒரு பெரிய மூட்டை பார்லியை வாங்குவார்கள்." அரசனின் தலைமை ஆலோசகர், "முடியாது! தேவன் வானத்தின் ஜன்னல்களைத் திறந்துவிட்டாலும் எங்களால் இங்கு இவ்வளவு உணவு இருக்க முடியாது." கடவுளின் மனிதன், "உன் கண்களால் அதைக் காண்பாய், ஆனால் நீ அதை உண்ணமாட்டாய்" என்றார். இரவு, சிரிய இராணுவம் ஒரு பெரிய இராணுவம் தங்களை நோக்கி அணிவகுத்து செல்வது போன்ற ஒரு பெரிய சத்தம் கேட்டது. சத்தம் அதிகமாகி, இராணுவத்தில் பல குதிரைகள் மற்றும் இரதங்கள் இருப்பது போல் ஒலித்தது. சிரிய வீரர்கள் இஸ்ரேல் எலிஷா மற்ற நாடுகளை வேலைக்கு அமர்த்துவதாக நினைத்தார்கள். வந்து அவர்களுக்கு உதவுங்கள். அவர்கள், "இங்கிருந்து போகலாம்!" என்று கத்தினார்கள். அவர்கள் எழுந்து எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு ஓடினார்கள். மறுநாள் காலை வெளிச்சத்திற்கு முன், நான்கு தொழுநோயாளிகள் நகர வாயிலுக்கு வெளியே உட்கார்ந்திருந்தார்கள். ஒருவர் மற்றவர்களிடம், "நாம் ஏன் இங்கு மெதுவாக பசியால் செத்துக்கொண்டிருக்கிறோம்?" மற்றொருவர், "சரி, நகரத்தில் இது சிறப்பாக இல்லை. நாங்கள் அங்கு சென்றால், நாங்கள் இன்னும் பசியால் இறந்துவிடுவோம்." "அது உண்மை, ஆனால் நாங்கள் இங்கே இருக்க முடியாது. சிரிய முகாமுக்குள் செல்வோம். அவர்கள் எங்களைக் கொன்றால் - எப்படியும் நாம் இறந்துவிடுவோம். ஆனால் ஒருவேளை அவர்கள் நம்மீது பரிதாபப்பட்டு எங்களுக்கு உணவு தருவார்கள். "எனவே, நான்கு பேரும் எழுந்து முகாம் காலியாக இருப்பதை அறியாமல் அதை நோக்கி நடந்தார்கள். அவர்கள் முதல் கூடாரத்திற்குள் சென்று உணவு, தங்கம், வெள்ளி மற்றும் விலையுயர்ந்த ஆடைகளைக் கண்டனர். அவர்கள் செய்த முதல் வேலை உணவை உண்பதுதான். பின்னர் மற்ற பொருட்களை எடுத்து மறைத்து விட்டனர். அவர்கள் திரும்பி வந்து, அடுத்த கூடாரத்தில் கிடைத்ததை மறைத்து வைத்தனர். கடைசியில் அவர்கள், "நாங்கள் செய்வது சரியல்ல. சுவரின் மறுபுறத்தில் மக்கள் பசியால் இறந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இதைப் பற்றி நாங்கள் அவர்களிடம் சொல்லாவிட்டால் கடவுள் நம்மைத் தண்டிப்பார்." எனவே அவர்கள் நகர வாசலுக்குச் சென்று, தாங்கள் கண்டுபிடித்ததைச் சரியாகச் சொன்னார்கள். இதைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்ட மன்னன் இது ஒரு பொறி என்று நினைத்தான். அவர் கூறினார், "சிரிய இராணுவம் கண்ணுக்கு தெரியாமல் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறது, நாங்கள் நகரத்தை விட்டு வெளியே வருவதற்கு காத்திருக்கிறோம்." எனவே அவர் சில வீரர்களை நிலத்தை ஆய்வு செய்ய அனுப்பினார். சிரியர்கள் சென்ற பாதையை அவர்கள் கண்டுபிடித்தனர். இராணுவத்தினர் தூக்கி எறிந்த உடைகள் மற்றும் உபகரணங்கள் நிறைந்திருந்தன, அதனால் அவர்கள் வேகமாக ஓட முடிந்தது. வீரர்கள் திரும்பிச் சென்று தாங்கள் கண்டுபிடித்ததை மன்னரிடம் தெரிவித்தனர். அதனுடன், சிரிய முகாமில் தாக்குதல் நடத்த மக்கள் வெள்ளம் நகருக்கு வெளியே வந்தனர். உணவுப் பொருட்களின் விலை உடனடியாகக் குறைந்தது. ராஜா தனது தலைமை ஆலோசகருக்கு வாசலில் கூட்டத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் வேலையைக் கொடுத்தார். விரைவில், அவர் மிதித்து கொல்லப்பட்டார். இவை அனைத்தும் தீர்க்கதரிசி சொன்னதை நிறைவேற்றின.

140 எலிசா அமுதல்

2 இராஜாக்கள் 8:1-15

எலிசா துணைப் பெண்ணிடம் சென்று, "உன் குடும்பத்தை அழைத்துக்கொண்டு உன்னால் முடிந்தவரை இஸ்ரவேலை விட்டு வெளியேறு. தேசத்தில் பஞ்சம் வந்து ஏழு வருஷம் நீடிக்கும்." கடவுளின் மனிதன்

சொன்னபடியே அவள் செய்தாள். அவளுடைய குடும்பம் இஸ்ரவேலை விட்டு பெலிஸ்தியர்களின் தேசத்திற்குச் சென்று ஏழு வருடங்கள் அங்கே தங்கியிருந்தது. அவள் இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பி வந்தபோது, அவள் ராஜாவிடம் தங்கள் குடும்ப வீட்டையும் நிலத்தையும் தனக்குத் திருப்பித் தரும்படி கேட்டாள். அவள் வந்தபோது, ராஜா எலிசாவிடம் இருந்த சில பெரிய விஷயங்களைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டிருந்த கேயாசியைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்ததை அவள் கண்டாள். முடிந்தது. தீர்க்கதரிசி இறந்த சிறுவனை உயிர்ப்பித்த நேரத்தைப் பற்றி வேலைக்காரன் சொன்னது நடந்தது. அப்போதுதான், ஷானேமியப் பெண் உள்ளே நுழைந்தாள். கேஹாசி, “என் ஆண்டவரே. நான் சொன்ன பெண் இவர்தான். அவளது மகன்தான் மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பப்பட்டான்.” அரசன் அவளது பார்வையில் கதையைச் சொல்லச் சொன்னான். அவள் கதையைச் சொன்ன பிறகு, அவர் நீதிமன்ற அதிகாரியிடம் கூறினார், “இந்தப் பெண் அவளுக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் திரும்பப் பெறுவதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். மேலும், அவள் வெளியில் இருந்தபோது அவளது வயல்களில் பணம் சம்பாதித்ததை அவளுக்குக் கொடுங்கள்.” சிறிது நேரம் கழித்து, எலிஷா சிரியாவின் தலைநகருக்குச் சென்றார். சிரிய அரசன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான். எலிசா ஊரில் இருக்கிறான் என்று கேள்விப்பட்டபோது, அவன் தன் வேலைக்காரனாகிய ஹசயேல் எலிஷாதோ தீர்க்கதரிசியை அனுப்பினான். “கடவுளின் மனிதனுக்கு சில பரிசுகளை எடுத்துச் செல்லுங்கள், நான் இந்த நோயிலிருந்து குணமடைவேனா என்று அவரிடம் கேளுங்கள். அவர் தீர்க்கதரிசியிடம் கூறினார், “சிரியாவின் ராஜா தனது நோயிலிருந்து குணமடைவாரா என்பதை அறிய விரும்புகிறார்.” எலிசா கூறினார், “அவர் நோயிலிருந்து குணமடைவார் என்று அவரிடம் சென்று சொல்லுங்கள். ஆனால் அது உண்மையல்ல. அவன் இறந்துவிடுவான் என்று கர்த்தர் என்னிடம் சொன்னார்.” பிறகு எலிசா ஹாசயேலை உற்றுப் பார்த்தார். ஹஸேல் வெட்கப்பட்டான். அப்போது தீர்க்கதரிசி மனம் உடைந்து அழுதார். ஹசயேல், “கடவுளின் மனிதனே, நீ ஏன் அழுகிறாய்?” என்றான், “ஓ, இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு நீங்கள் செய்யும் பயங்கரமான காரியங்களால். நீங்கள் அவர்களுடைய நகரங்களை எரித்து, அவர்களுடைய இளைஞர்களைக் கொல்வீர்கள். நீங்கள் குழந்தைகளின் தலையை நசுக்கி, கர்ப்பிணிப் பெண்களைக் கிழித்து விடுவீர்கள். நான் ஒரு வேலைக்காரன் மட்டுமே “ஓ, நீங்கள் சிரியாவின் ராஜாவாகப் போகிறீர்கள் என்று கர்த்தர் எனக்குக் காட்டியுள்ளார்.” ஹசயேல் தீர்க்கதரிசியை விட்டுவிட்டு தனது எஜமானரிடம் திரும்பினார். ராஜா கேட்டார், “எலிசா என்ன சொன்னார்?” “உங்கள் நோயிலிருந்து குணமடைவீர்கள் என்று அவர் கூறினார்.” மறுநாள், ஹசேல் ஒரு கனமான துணியை தண்ணீரில் தோய்த்து, அதை ராஜாவை மூச்சுத் திணறடிக்க பயன்படுத்தினார். அவர் இறந்த பிறகு, சிரியாவின் ராஜாவாக ஹசயேல் பதவியேற்றார்.

141 யெசு

2 இராஜாக்கள் 9:1-29

எலிஷா இளம் தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவன் அவனிடம், “இந்த எண்ணெயை எடுத்துக்கொண்டு யெசுவிடம் போ. அவர் தனது நண்பர்களுடன் இருப்பார், எனவே அவரை தனியாகப் பார்க்கச் சொல்லுங்கள். அவனை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய். நீங்கள் முடிந்ததும், கதவைத் திறந்து ஓடுங்கள். “இளைஞரான தீர்க்கதரிசி மற்ற இராணுவத் தளபதிகளுடன் யெஹூவைச் சந்திப்பதைக் கண்டார். அந்த இளைஞன் அவனிடம், “உனக்காக என்னிடம் ஒரு செய்தி இருக்கிறது.” இருவரும் வீட்டிற்குள் சென்றனர். இளம் தீர்க்கதரிசி யெசுவின் தலையில் எண்ணெயை ஊற்றி, “இதோ கர்த்தரிடமிருந்து வந்த செய்தி. ‘நான் உன்னை இஸ்ரவேலின் அரசனாக அபிஷேகம் செய்கிறேன். ஆகாபின் குடும்பம் முழுவதையும் நீங்கள் கொல்ல வேண்டும். அவரது குடும்பத்தில் உள்ள ஒவ்வொரு ஆணும் இறக்க வேண்டும். யேசபேலை நாய்கள் தின்றுவிடும்.’” என்று கூறிவிட்டு, அந்த இளைஞன் கதவைத் திறந்து ஓடிவிட்டான். ஜெசு தன் நண்பர்களிடம் திரும்பிச் சென்றான். அவர்கள், “அந்த பைத்தியக்கார தீர்க்கதரிசி என்ன விரும்பினார்?” “ஓ, அவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியும். அவர் எதுவும் பேசாமல் சென்றுகொண்டிருந்தார்.” அவர்கள், “நீங்கள் உண்மையைச் சொல்லவில்லை. அவர் என்ன சொன்னார்?” “ஓ, அவர் ஒரு சுவாரஸ்யமான

விஷயத்தைச் சொன்னார். நான் உன்னை இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக அபிஷேகம் செய்கிறேன் என்று அவன் சொன்னான்." மற்றவர்கள் குதித்து, தங்கள் மேலங்கிகளை அவருக்கு முன்பாக விரித்தார்கள். அவர்கள் ஆட்டுக்கடாவின் கொம்பை ஊதி, "யெசு ராஜா" என்று சத்தமிட்டார்கள். உடனே அவர்கள் இஸ்ரவேலின் ராஜாவான யோராமை எப்படி கவிழ்க்கப் போகிறோம் என்று திட்டமிட ஆரம்பித்தார்கள். அவன் ஆகாப் மற்றும் யேசபேலின் மகன். யோராம் யெஸ்ரயேலில் உள்ள அவனது அரண்மனையில் இருந்தான். யூதாவின் ராஜாவாகிய அவருடைய மருமகன் அவரைச் சந்திக்க வந்திருந்தார். யெசு தன் ஆட்களைக் கூட்டிக்கொண்டு யெஸ்ரயேலுக்குப் போனான். காவலாளி அவனும் அவனுடைய ஆட்களும் வருவதைக் கண்டு ராஜாவை நோக்கி, "இவ்வழியாக ஒரு படைவீரர் வருகிறார்கள்" என்றான். யோராம், "எலிசாதேயா என்று பார்க்க ஒரு சவாரிக்காரனை அவர்களிடம் அனுப்பு. சமாதானமாக வருகிறேன்." ஒரு மனிதன் யெசுவிடம் சவாரி செய்து, "நீங்கள் சமாதானமாக வருகிறீர்களா என்பதை ராஜா அறிய விரும்புகிறார்." "அவருக்கு அமைதியைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. என் ஆட்களுக்குப் பின்னால் போ."

காவலாளி ராஜாவிடம், "சவாரி அங்கு வந்தான், ஆனால் திரும்பி வரவில்லை. அவர் இப்போது மற்றவர்களுக்குப் பின்னால் சவாரி செய்கிறார். "எனவே ராஜா மற்றொரு சவாரியை வெளியே அனுப்பினார். அவர் யெசுவிடம் ஏறிச் சென்று, "நீங்கள் சமாதானமாக வருகிறீர்களா என்பதை ராஜா அறிய விரும்புகிறார்." "அவருக்கு அமைதியைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது. என் ஆட்களுக்குப் பின்னால் போ." காவலாளி ராஜாவிடம், "இரண்டாவது சவாரிக்காரனும் அவர்களுடன் சேர்ந்துவிட்டான். ஆண்டவரே, யார் வருகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஒரு காட்டு மனிதன் முன்னணி தேர் ஓட்டுவது போல் இருக்கிறது. யெசு இப்படித்தான் தேர் ஓட்டுகிறார்." யோராம், "போய் எங்களுடைய தேர்களை எடுத்துக்கொள்" என்றான். இரு ராஜாக்களும் வீரர்களைச் சந்திக்கச் சென்றனர், ஒவ்வொருவரும் அவரவர் தேரில். ஜோராம் கத்தினான், யெசு, நீ சமாதானமாக வருகிறாயா?" அவன் மீண்டும் கத்தினான், "ஜேசபேல் தூனியம் செய்து அனைவரையும் சிலைகளை வணங்கும்போது எப்படி அமைதி இருக்கும்?" ஜோராம் தனது தேரைத் திருப்பி, தனது மருமகனிடம் கத்தினான். "ஓடு! இது ஒரு பொறி. "யெசு அம்பு எய்து ஜோராமைக் கொன்றார், அவரது தோள்பட்டை கத்திகளுக்கு இடையில் அவரைத் தாக்கினார். தளபதி, "அவனுடைய உடலை எடுத்து நாபோத்திடம் இருந்து திருடப்பட்ட வயல்வெளியில் எறிந்துவிடு" என்று கத்தினார். பின்னர் அவர் ஆகாபின் பேரன் என்பதால் யூதாவின் இளைய ராஜாவைத் துரத்தினார். ஒருமுறை அவர் வரம்பில் இருந்தபோது, யெசு ராஜாவை அம்பு எய்தினார். எனவே, ஒரே நாளில், யெசு இஸ்ரேலின் ராஜா மற்றும் யூதாவின் ராஜா இருவரையும் கொன்றார். அடுத்த கதையில் தொடர்கிறது.

142 யேசபேல்

2 இராஜாக்கள் 9:30 - 10:36

முந்தைய கதையில் இருந்து தொடர்கிறது யெசு இரண்டு ராஜாக்களைக் கொன்ற பிறகு, அவர் யேசபேலைக் கண்டுபிடிக்க யெஸ்ரயேலுக்குத் திரும்பினார். அவன் வருவதை அவள் அறிந்திருந்தாள், அதனால் அவள் மேக்கப் போட்டு, தலைமுடியைத் துலக்கிவிட்டு, தன் இரண்டாவது மாடியின் ஜன்னலுக்குப் பக்கத்தில் அமர்ந்தாள். அவன் வந்ததும், அவள் அவனைக் கூப்பிட்டு, "ஏன் இங்கே இருக்கிறாய்-உன்னைக் காட்டிலும் சிறந்தவர்களைக் கொல்வதற்கு? "அவர் அவளை நிமிர்ந்து பார்த்தார், பின்னர், "எனக்கு பக்கத்தில் யாராவது இருக்கிறார்களா?" என்று கத்தினான். ராணியிடம் பணிபுரியும் சிலர் ஜன்னல் வழியாக கீழே பார்த்தனர். "அவளை ஜன்னலுக்கு வெளியே எறிந்துவிடு!" என்று யெசு கத்தினான். அவள் தரையில் விழுந்தாள், சுவரில் இரத்தம் சிந்தினாள். யெசு தன் தேரை அவள் மீது பலமுறை செலுத்தினான். பின்னர் அவர் சாப்பிட ஏதாவது எடுக்க உள்ளே சென்றார். சாப்பிட்ட பிறகு, அவர் கூறினார். "சரி, நாம் அவளை அடக்கம் செய்ய வேண்டும் என்று நினைக்கிறேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவள் ஒரு ராணி. "அவர் இதை கவனித்துக்கொள்ள சில ஆண்களை அனுப்பினார், ஆனால் அவர்களால் அவளது மண்டை ஓடு, கால்கள் மற்றும் கைகளின் உள்ளங்கைகளை மட்டுமே கண்டுபிடிக்க முடிந்தது. அவர்கள் யெசுவிடம் சொன்னார்கள், "நாபோத்தின் வயலில் நாய்கள் ஈசபேலைத் தின்னும், அது உரமாயிருக்கும்" என்று எலியாவின் மூலம் கடவுள் சொன்னார். "உங்கள் நகரச் சுவர்கள் வலிமையானவை, உங்களிடம் ஏராளமான குதிரைகள்,

ரதங்கள், ஆயுதங்கள் உள்ளன. ஆகாபின் 70 மகன்களும் உங்கள் பாதுகாப்பில் வாழ்கின்றனர். எனவே, உங்கள் அரசராக ஒருவரைத் தேர்ந்தெடுத்து, போருக்குத் தயாராகுங்கள். அவர்கள் அவருக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பி, “ஆகாபின் இந்த மகன்களில் ஒருவரையும் எங்கள் ராஜாவாக்க நாங்கள் விரும்பவில்லை. நாங்கள் உங்கள் வேலைக்காரர்கள், நீங்கள் சொல்வதைச் செய்வோம்.” அவர் அவர்களுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். “அது உண்மையாக இருந்தால், அந்த 70 மகன்களின் தலைகளையும் கூடைகளில் வைத்து என்னிடம் அனுப்புங்கள்.” அதனால் ஆகாபின் 70 மகன்களும் கொல்லப்பட்டனர், அவர்களுடைய தலைகள் யெசூவுக்கு அனுப்பப்பட்டன. ஆகாபின் உறவினர்கள் யாரும் உயிருடன் இல்லை என்பதை அவர் உறுதி செய்தார். இவை அனைத்தும் முடிந்ததும், யெசூ சமாரியாவில் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டார். அவர் கூறினார், “ஆகாப் பாலுக்கு சிறிது சேவை செய்தேன், ஆனால் நான் முற்றிலும் அவருக்கு அர்ப்பணித்துள்ளேன். அதனால் நான் பாகாலுக்கு ஒரு பெரிய தியாகம் செய்கிறேன். பாகாலின் உண்மையான வழிபாட்டாளர்கள் அனைவரும் அங்கே இருக்க வேண்டும். இந்த சந்திப்பை தவறவிட்டவர்களை நான் கொன்றுவிடுவேன்.” இந்த அறிவிப்பு இஸ்ரேல் முழுவதும் வெளியிடப்பட்டது. பாகால் வழிபாட்டாளர்கள் தேசத்தின் ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் வந்தனர். அவர்கள் பாகாலின் ஆலயத்தை நிரப்பினார்கள். யாரும் காணவில்லை. யெசூ, “சுற்றிப் பார்த்து, எங்களோடு கர்த்தருடைய ஊழியர்கள் யாராவது இருக்கிறார்களா என்று பாருங்கள். நீங்கள் ஒருவரைக் கண்டால், உடனடியாக அவரை தூக்கி எறியுங்கள். பாகாலின் ஊழியர்கள் மட்டுமே இங்கு வரவேற்கப்படுகிறார்கள். யெசூ வெளியே சென்று தன் ஆட்களிடம் சொன்னான். “உள்ளே சென்று அனைவரையும் கொல்லுங்கள். யாராவது தப்பித்தால், அவருக்காக உங்கள் உயிரைக் கொடுப்பீர்கள்.” எனவே, அந்த மனிதர்கள் உள்ளே நுழைந்து அனைவரையும் கொன்றனர். பின்னர் அவர்கள் பாகாலின் கோவிலை இடித்து ஒரு பெரிய கழிப்பறையாக ஆக்கினார்கள். கர்த்தர் சொன்னார், “நீங்கள் என் அறிவுரைகளை ஆர்வத்துடன் பின்பற்றினீர்கள். ஆகையால், உங்கள் மகன்கள் நான்கு தலைமுறைகளுக்கு இஸ்ரவேலின் ராஜாவாக இருப்பார்கள். எனவே யெசூ 28 ஆண்டுகள் இஸ்ரவேலை ஆட்சி செய்தார்.

143 அத்தாலியாள்

2 இராஜாக்கள் 8:16-29, 9:14-29, 11:1-21, 2 நாளாகமம் 21 - 23

யூதாவின் ராஜாவான யோசபாத், இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்துடன் நல்ல உறவை ஏற்படுத்த விரும்பினார். அதைச் செய்ய, அவர் தனது மூத்த மகனுக்கு இஸ்ரவேலின் ராஜாவாகிய ஆகாபின் மகளான அத்தாலியாவை மணந்தார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, அத்தாலியா தனது கணவனை இஸ்ரவேலின் பாவ வழிகளைப் பின்பற்றும்படி தூண்டினாள். யோசபாத் இறந்தவுடன், அவனுடைய மகன் ராஜாவானான், யூதாவைச் சுற்றி சிலைகளை வைத்து, எருசலேமில் பாகாலுக்கு ஒரு கோவிலைக் கட்டினான். ராஜ்யத்தை தன்னிடமிருந்து பறிக்கக்கூடாது என்பதற்காக அவன் தன் ஆறு சகோதரர்களைக் கொன்றான். எலிசா அவனுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினான். “மக்களை சிலைகளை வணங்கும்படி செய்தாய், இப்போது உன் சகோதரர்களைக் கொன்றுவிட்டாய். அவர்கள் அனைவரும் உங்களை விட சிறந்த மனிதர்கள். ஆகையால், உங்கள் மகன்கள் அனைவரும் கொல்லப்படுவார்கள், நீங்கள் மெதுவாக வேதனையுடன் இறப்பீர்கள்.” உடனடியாக, யூதா போர்களில் தோல்வியடையத் தொடங்கியது. அரசனுக்கு கடுமையான வயிற்று நோய் ஏற்பட்டது. இளையவனைத் தவிர அவனது மகன்கள் அனைவரும் கொல்லப்பட்டனர். ராஜாவின் நோய் அவருக்கு இரண்டு வருடங்கள் மிகுந்த வேதனையை அளித்தது.

இறுதியாக அவர் இறந்தபோது, யாரும் அவரது மரணத்திற்கு துக்கம் காட்டவில்லை. அவரது இளைய மகன் ராஜாவானார், மேலும் அவர் தனது தாய் அத்தாலியாவின் வழிகாட்டுதலைப் பின்பற்றினார். அவர் தனது மாமாவான இஸ்ரவேலின் ராஜாவைப் பார்க்கச் சென்றார். அவன் அங்கே இருந்தபோது, யெசூ அவர்கள் இருவரையும் கொன்றான். தன் மகன் இறந்துவிட்டான் என்று கேள்விப்பட்டதும், அத்தாலியா ஒரு பெண்ணாக இருந்தாலும் ராஜாவாக முடிவெடுத்தாள். இருப்பினும், யூதாவின் மக்கள் எப்போதும் தாவீதின் சந்ததியினரிடமிருந்து தங்கள் அரசர்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதை அவள் அறிந்திருந்தாள். மக்கள் அவளைக் கொன்று அவளுடைய பேர்க்குழந்தைகளில் ஒருவரை ராஜாவாக்கலாம் என்று அர்த்தம். அதனால் அவர்களைக் கொல்ல

முடிவு செய்தாள். அவள் காவலாளியை அழைத்து, அரண்மனைக்குச் சென்று அனைவரையும் கொன்றுவிடும்படி சொன்னாள்.அத்தாலியாவின் மகள் இதைக் கேட்டு அரண்மனைக்கு விரைந்தாள். அவள் கர்த்தரை வணங்கி, பிரதான ஆசாரியனாகிய யோய்தாவை மணந்தாள். அரண்மனையில், அவள் குழந்தை யோவாஷையும் அவரது செவிலியரையும் அழைத்துக் கொண்டு வெளியேறினாள் - காவலர்கள் அங்கு வருவதற்கு சற்று முன்பு. அவள் குழந்தையை கர்த்தருடைய ஆலயத்தில் மறைத்து வைத்தாள். எலிஷா இதற்கிடையில், காவலர்கள் தாவீதின் மற்ற அரச பரம்பரையினர் அனைவரையும் கொன்றனர்.அத்தாலியா அவர்கள் அனைவரையும் கொன்றுவிட்டதாக நம்பினாள். அதனால், அவள் யூதாவின் ராஜாவாகி, ஆறு வருடங்கள் தேசத்தை ஆட்சி செய்தாள். யோவாஷுக்கு ஏழு வயது வரை யோவாஸ் ஆலயத்தில் மறைத்து வைத்தார். இறுதியாக பாதிரியார் செயல்பட வேண்டிய நேரம் இது என்று அறிந்தார். அவர் நம்பகமான இராணுவத் தலைவர்கள் மற்றும் பல்வேறு குடும்பக் குழுக்களின் தலைவர்களுடன் ஒரு சந்திப்பை ஏற்பாடு செய்தார். அவர் அவர்களிடம், "தாவீது ராஜாவின் வழித்தோன்றல் உங்களுக்கு இருந்தால் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்" என்று கேட்டார். "நாங்கள் அவரை ராஜாவாக்குவோம்!" யோயாதா அவர்கள் முன் யோவாஷை அழைத்து வந்து, "இதோ உங்கள் அடுத்த ராஜா" என்று கூறினார், அவர்கள் ஒன்றாக ஒரு தேதியை வைத்தார்கள். அவரை மக்கள் முன் கொண்டு வர வேண்டும். அவர்கள் இராணுவம், கோவில் நடவடிக்கைகள் மற்றும் கூட்டத்தை கட்டுப்படுத்தினர். பெருநாளில், யூதாவின் மக்கள் கோவிலுக்குப் போனார்கள்; யோவாஸ் வெளியே கொண்டுவரப்பட்டு, ராஜாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் வைக்கப்பட்டார். யோய்தா அவருக்கு எண்ணெய் பூசி, அவருடைய தலையில் ஒரு கிரீடத்தை வைத்தார். எக்காளங்கள் ஊதப்பட்டன, பாடகர்கள் பாடினர், மக்கள் கூச்சலிட்டனர், "ராஜா வாழ்க!" அத்தலியா அனைத்து கூச்சலையும் கேட்டாள், அவள் என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க வெளியே சென்றாள்.

மக்கள் தெருக்களில் ஓடி, ராஜாவைப் பற்றிப் பேசிக் கொண்டாடினார்கள். அவள் கோவிலுக்குள் சென்று, ராஜாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் யோவாஷைக் கண்டாள், அவன் தலையில் ஒரு கிரீடம் இருந்தது. அவள் ஆடைகளைக் கிழித்துக் கொண்டு, "தேசத்துரோகம்! தேசத்துரோகம்!" யோய்தா அவளைச் சுட்டிக்காட்டி, "அந்தப் பெண்ணை வெளியே அழைத்துச் செல்லுங்கள், ஏனென்றால் கோயிலில் ஒருவரைக் கொல்வது சரியல்ல." எனவே அவர்கள் அத்தாலியாவை கோயிலுக்கு வெளியே இழுத்து, குதிரை வளைவில் கொன்றனர். மக்கள் நகரத்தின் வழியாகச் சென்று, பாகாலுடன் தொடர்புடைய அனைத்தையும் அழித்தார்கள். பிரதான பூசாரி மீண்டும் கோயிலில் இறைவனுக்கு வழிபாடு செய்தார். அத்தாலியாவின் பயங்கர ஆட்சி முடிந்துவிட்டதால் அனைவரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர்.

144 யோவாஸ்

2 இராஜாக்கள் 12

யோவாஸ் யூதாவின் அரசனானபோது அவனுக்கு ஏழு வயது. பிரதான ஆசாரியனாகிய யோய்தா, ராஜாவுக்குக் கற்பித்து, தெய்வீக வாழ்க்கை வாழ அவருக்கு உதவினார். யோயாதா உயிரோடிருக்கும் வரை, யோவாஸ் கர்த்தருடைய வழிகளைப் பின்பற்றினார்; ராஜா வயதானபோது, கர்த்தருடைய ஆலயத்தைப் பழுதுபார்க்க முடிவு செய்தார். பாகாலின் ஆராதனைக்காக அத்தலியா அதிலிருந்து பெறுமதியான அனைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டாள். யோவாஷ் ஆசாரியர்களையும் லேவியர்களையும் தேசம் முழுவதும் சென்று ஆலயம் பழுதுபார்ப்பதற்கும் வருடாந்தர பராமரிப்புக்கும் பணம் சேகரிக்கும்படி நியமித்தார். பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு, மோசஸ் வரி விதித்து இதை வழங்கினார். அவர்கள் பணத்தை வசூலிக்கத் தொடங்கினர், ஆனால் பழுது தொடங்கவில்லை. நிர்வாகச் செலவுகளுக்கும், பாதிரியார்கள் முக்கியமான மற்ற விஷயங்களுக்கும் பணம் பயன்படுத்தப்படுவதை ராஜா இறுதியாக உணர்ந்தார். "ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும் கோயில் பழுதுபார்ப்பதை மேற்பார்வையிட தவறான நபர்கள் என்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது. ஜோஷ் வேறு ஒரு முறையை முடிவு செய்தார். ஒரு பெரிய பெட்டியை செய்து கோவில் வாசலில் வைக்கும்படி ஆட்களிடம் கூறினார். மக்கள் தங்கள் ஆலயத்துக்கான பணத்தை எடுத்து வந்து பெட்டியில் வைக்க வேண்டும் என்று அவர் அறிவித்தார். யூதா மக்கள் இதை விரும்பினர், எனவே அவர்கள் தங்கள் காணிக்கைகளை கொண்டு வந்து பெட்டியில் வைத்தார்கள். அது நிரம்பியதும், பழுதுபார்க்கும்

நபர்களுக்கு பணம் வழங்கப்பட்டது. இது அவர்களின் வேலையை மெதுவாக்காமல் தொடர்ந்து செய்யும் திறனை அவர்களுக்கு வழங்கியது. அவர்கள் நேர்மையான மனிதர்கள், எனவே பணம் மற்றும் அது எவ்வாறு செலவழிக்கப்பட்டது என்பதற்கான கணக்கைக் கொடுக்க ராஜா அவர்களைக் கோரவில்லை. எலிஷா வேலை முடிந்த பிறகும் பிரசாதம் வந்து கொண்டே இருந்தது. எனவே கூடுதல் பணம் பல்வேறு வழிபாட்டு கருவிகள் செய்ய பயன்படுத்தப்பட்டது. யூதாவின் மக்கள் கோவிலுக்கு வந்து கடவுளை வணங்குவதில் உண்மையுள்ளவர்களாக ஆனார்கள். இவை அனைத்தும் யோய்தா உயிருடன் இருந்தபோது செய்யப்பட்டது. அவர் 130 வயதாக இருந்தபோது, நல்ல வாழ்க்கையை வாழ்ந்தார். அவர் தனது ராஜாவுக்கும், அவருடைய கடவுளுக்கும், யூதாவின் மக்களுக்கும் சேவை செய்தார். அவருடைய மரணத்திற்குப் பிறகு, யோவாஸ் யூதாவின் பல்வேறு தலைவர்களின் கருத்தைக் கேட்டார். மாற்றங்களைச் செய்ய அவர் அவர்களை அனுமதித்தார், விரைவில் மக்கள் கடவுளை வணங்க கோவிலுக்கு செல்வதை நிறுத்தினர். மாறாக அவர்கள் சிலைகள் மற்றும் பாலின தேவதைகளை நோக்கி திரும்பினர். இதற்கு எதிராக பிரசங்கிக்க இறைவன் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பினார். யோய்தாவின் மகன் இப்போது ஆசாரியனாக இருந்தான். கடவுள் அவரை மக்கள் முன் நிற்க வைத்து, "நீங்கள் கர்த்தரை விட்டுப் பிரிந்தால், அவர் உங்களை விட்டுவிடுவார்." மக்கள் இந்த செய்தியை நிராகரித்து, பாதிரியாரைக் கொல்ல விரும்பினர். கடைசியாக யோவாஸ் அவரைக் கல்லெறிந்து கொல்லும்படி கட்டளையிட்டார், அவர் உண்மையுள்ள நண்பராகவும் ஆலோசகராகவும் இருந்த யோய்தாவின் மகனாக இருந்தபோதிலும், விரைவில், யூதாவின் உயர்ந்த இராணுவத்தை கைப்பற்றி ஜெருசலேமைக் கைப்பற்ற ஒரு சிறிய சிரிய இராணுவத்தை கடவுள் அனுமதித்தார். யூதத் தலைவர்கள் பலர் கொல்லப்பட்டனர், ராஜா படுகாயமடைந்தார், மேலும் சிரியர்கள் மதிப்புமிக்க அனைத்தையும் எடுத்துக் கொண்டனர். அவர்கள் சென்ற பிறகு, பல மனிதர்கள் ராஜாவின் படுக்கையறைக்குள் சென்று அவரைக் கொன்றனர். யோவாஸ் 40 வருடங்கள் ராஜாவாக இருந்தார். யோய்தாவின் குமாருக்கு அவன் செய்த காரியத்தினிமித்தம் ஜனங்கள் அவனை ராஜாக்களின் கல்லறைகளில் அடக்கம்பண்ணவில்லை.

145 எலிசாவின் மரணம்

2 ராஜாக்கள் 13

யெசு இறந்த பிறகு, அவருடைய மகன் இஸ்ரவேலின் ராஜாவானான். துரதிர்ஷ்டவசமாக அவர் ஒரு நல்ல ராஜா இல்லை. இன்னும், ஒரு முறை அவருக்கு கடவுளின் உதவி மிகவும் தேவைப்பட்டது, கர்த்தர் அவருக்கு உதவினார். அவர் இறந்த பிறகு, அவருடைய மகன் யோவாஸ் ராஜாவானார். அவருடைய ஆட்சியின் போது, எலிஷா நோய்வாய்ப்பட்டு இறக்க நேரிட்டார். ராஜா தீர்க்கதரிசியின் படுக்கைக்கு அருகில் மண்டியிட்டு அழுதார். அவன், "என் தந்தையே, என் தந்தையே, இஸ்ரவேலின் இரதங்களும் குதிரை வீரர்களும்!" என்று எலிசா அவனிடம், "போய் உன் வில்லையும் சில அம்புகளையும் எடுத்து வா" என்றான். அரசன் சென்று அவற்றைப் பெற்றான். அவர் திரும்பி வந்தபோது, தீர்க்கதரிசி, "வில்லை எடு" என்றார். அதனால் அரசன் வில்லைப் பிடித்தான். கடவுளின் மனிதர் யோவாஷின் கையின் மேல் கையை வைத்து, "இப்போது, ஜன்னலைத் திற" என்றார். ராஜா ஜன்னலைத் திறந்தார். எலிசா, "ஜன்னலுக்கு வெளியே அம்பு எய்யுங்கள்" என்றார். அதனால் யோவாஸ் எலிஷா ஜன்னலுக்கு வெளியே அம்பு எய்தினான். எலிசா, "அது ஆண்டவரின் வெற்றி அம்பு. நீங்கள் சிரியா மீது வெற்றி பெறுவீர்கள். இப்போது கைநிறைய அம்புகளைப் பிடுங்கி நிலத்தில் அடியுங்கள்." யோவாஸ் சில அம்புகளைப் பிடித்து மூன்று முறை தரையில் அடித்து நிறுத்தினார். தீர்க்கதரிசி அவனைக் கத்தினான். "ஏன் மூன்று முறை மட்டும் தரையில் அடித்தாய்? நீங்கள் அதை ஐந்து அல்லது ஆறு முறை அடித்திருக்க வேண்டும். அப்படியானால், நீங்கள் சிரியாவை முற்றிலுமாக தோற்கடித்து அவர்களை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்திருப்பீர்கள். இப்போது நீங்கள் அவர்களை மூன்று முறை மட்டுமே தோற்கடிப்பீர்கள்." எலிசா இறந்து கல்லறையில் அடக்கம் செய்யப்பட்டார். அடுத்த வசந்த காலத்தில், சில இஸ்ரவேலர்கள் இறுதிச் சடங்கை நடத்திக் கொண்டிருந்தனர்.

திடீரென்று சில மனிதர்கள் வருவதைக் கண்டு, அவர்கள் மோவாபிய ரவுடிகள் என்பதை உணர்ந்தார்கள். இஸ்ரவேலிலிருந்து வந்தவர்கள் எலிசாவின் கல்லறையில் உடலை எறிந்துவிட்டு

ஓடினார்கள். உடல் எலிசாவின் எலும்புகளைத் தொட்டவுடன், இறந்த மனிதன் உயிர்பெற்று எழுந்து நின்றான்.

146 யோனா & பெரிய மீன்

யோனா 1-2

கர்த்தர் யோனா தீர்க்கதரிசியிடம், “இப்போதே புறப்பட்டு நினைவேக்குப் போ. அவர்களுடைய அக்கிரமத்தினிமித்தம் நான் அவர்களை நியாயந்தீர்க்கப் போகிறேன் என்று நீ அவர்களிடம் சொல்ல வேண்டும்.” கடவுள் இரக்கமுள்ளவர் என்றும் அவர்கள் மனந்திரும்பினால் நினைவேயை மன்னிப்பார் என்றும் யோனா அறிந்திருந்தார். அவர் அதை விரும்பவில்லை, எனவே அவர் கடவுளின் விருப்பத்தை விட்டு ஓடி யோப்பா என்ற துறைமுக நகரத்திற்கு சென்றார். டிக்கெட் வாங்கிக் கொண்டு தர்ஷீசுக்குப் போகும் கப்பலில் ஏறினார். நினைவே மனந்திரும்புவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் இருக்காது, அதனால் கடவுளுடைய சித்தத்திலிருந்து வெகுதூரம் விலகிச் செல்ல அவர் விரும்பினார். கப்பல் கடலுக்குச் சென்றவுடன், கடவுள் அதைத் தாக்க ஒரு பயங்கரமான புயலை அனுப்பினார். புயல் அவர்களின் படகை அழித்து மூழ்கடிக்கவிருந்ததால் மாலுமிகள் அச்சமடைந்தனர். சுமையை குறைக்க அவர்கள் தங்கள் சரக்குகளை கடலில் வீசினர். அது உதவாதபோது, அவர்கள் தங்கள் பல்வேறு கடவுள்களை வேண்டினர். இவை அனைத்தும் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது, படகின் பிடியில் ஜோனா அயர்ந்து தூங்கிக் கொண்டிருந்தான். படைத்தலைவன் அவனை எழுப்பி, “நீ எப்படி தூங்க முடியும்? நாங்கள் இறக்கப் போகிறோம். எழுந்து உங்கள் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். “இறுதியில் இந்த புயல் கப்பலில் இருந்த ஒருவரை மட்டுமே தாக்கியது என்பதை மாலுமிகள் கண்டுபிடித்தனர். யார் என்று சீட்டு போட்டார்கள். அவர்களுடைய கஷ்டங்களுக்கு யோனாதான் காரணம் என்று முடிவுகள் காட்டியது. அவர்கள், “நீங்கள் யார், நீங்கள் என்ன செய்தீர்கள்?” என்று கேட்டதற்கு, அவர், “கடலையும் வறண்ட நிலத்தையும் உண்டாக்கிய கர்த்தராகிய ஆண்டவருக்கு நான் சேவை செய்கிறேன். ஆனால் நான் அவரிடமிருந்து லேட்டர் கிங்ஸுவே ஓடுகிறேன். “திடீரென்று புயல் மோசமடைந்தது! அந்த மனிதர்கள் ஜோனாவிடம் கத்தினார்கள், “புயலை அமைதிப்படுத்த நாங்கள் உன்னை என்ன செய்ய வேண்டும்?” ஜோனா மீண்டும் கத்தினான், “கடவுள் ஒன்று மட்டுமே விரும்புகிறார், அவர் அதைப் பெறும் வரை புயல் நிற்காது. நீங்கள் என்னைப் பிடித்துக் கப்பலில் தூக்கி எறிந்துவிடுவீர்கள். “அந்த மனிதர்கள் ஒரு அப்பாவி மனிதனைக் கொல்ல விரும்பவில்லை, எனவே அவர்கள் புயலுக்கு எதிராகப் போராடி தரையிறங்க இன்னும் கடினமாக உழைத்தனர். இறுதியாக அவர்கள் கடவுளுடன் சண்டையிட முடியாது என்பதை உணர்ந்தனர். அவர்கள் இறைவனிடம் மன்றாடி, தாங்கள் செய்யப்போகும் காரியங்களுக்காக அவரிடம் இரக்கம் கேட்டார்கள். அவர்கள் ஜோனாவைப் பிடித்து கடலில் வீசினார்கள். உடனே, புயல் நின்றது! மனிதர்கள் கடவுளின் சக்தியைக் கண்டு அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் டெக்கில் விழுந்து இறைவனை வணங்கி, அவருக்கு மட்டுமே பணிவிடை செய்வதாக சபதம் செய்தார்கள். யோனா தண்ணீருக்குள் சென்றபோது கடவுள் ஒரு பெரிய மீன் அவரைக் காத்திருந்தார். மீன் உடனடியாக அவரை விழுங்கியது, அவர் மீனின் வயிற்றில் மூன்று நாட்கள் இருந்தார். யோனா ஜெபித்து, அவரை மீனில் வைத்தது கடவுள் என்று ஒப்புக்கொண்டார். இறுதியாக, “உனக்கு வேண்டியதைத் தருகிறேன். உனது விருப்பத்திற்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன், நீ என்ன செய்ய வேண்டுமென்று நீ விரும்புகிறாயோ அதைச் செய்வேன். “அதனுடன், இறைவன் மீனிடம் பேசினார். அது கரைக்குச் சென்று ஜோனாவைக் கரையில் வாந்தி எடுத்தது. அடுத்த கதையில் தொடர்கிறது.

147 யோனா & ஆமணக்கு செடி

யோனா 3-3

முந்தைய கதையிலிருந்து மீண்டும் ஒருமுறை, கடவுள் யோனாவிடம், “இப்போதே புறப்பட்டு நினைவேக்குப் போ. அவர்களுடைய அக்கிரமத்தினிமித்தம் நான் அவர்களை நியாயந்தீர்க்கப் போகிறேன் என்று நீங்கள் அவர்களிடம் சொல்லுங்கள். இந்த நேரத்தில், யோனா உடனடியாக எழுந்து நினைவேக்கு சென்றார். நினைவே நகரம் மிகவும் பெரியதாக இருந்தது. ஒரு பக்கத்திலிருந்து மறுபுறம் நடக்க மூன்று நாட்கள் ஆனது. எனவே யோனா நகரம் முழுவதும் நடக்க ஆரம்பித்தார். “கடவுள் இந்த

நகரத்தை இன்னும் 40 நாட்களில் அழிக்கப் போகிறார்” என்று அவர் கூச்சலிட்டார். அனைவரும் உண்ணாவிரதம் இருக்க வேண்டும் என்று ஒரு சட்டத்தை அவர்கள் நிறைவேற்றினர் - விதிவிலக்கு இல்லை. எல்லோரும் உணவு இல்லாமல் போக வேண்டும், அவர்கள் பர்லாப் சாக்குகளை அணிய வேண்டும். அவர்கள் பிரார்த்தனை செய்து கடவுளிடம் கருணை காட்டுமாறு வேண்டினார்கள். அரசன் தன் சிம்மாசனத்தில் இருந்து கீழே இறங்கி தனது அரச ஆடைகளை களைந்தான். அவர் பர்லாப் சாக்குகளை அணிந்து சாம்பல் குவியலில் அமர்ந்தார். அவர் மற்றொரு சட்டத்தை அனுப்பினார், “யாரும் உணவையோ தண்ணீரையோ சுவைக்கக்கூடாது. அதில் விலங்குகளும் அடங்கும். எல்லோரும் பர்லாப் சாக்குகளை அணிய வேண்டும், அவர்கள் செய்யும் எந்த தீமையையும் தடுக்க வேண்டும். ஒருவேளை கடவுள் தன் மனதை மாற்றிக்கொண்டு நம்மை வாழ அனுமதிப்பார்.” அவர்கள் செய்வதையெல்லாம் கர்த்தர் பார்த்தார். அவர்கள் தங்கள் துன்மார்க்கத்தை விட்டு விலகியதை அவர் அறிந்தார். அதனால் அவர்களைக் கொண்டு அவர்களின் நகரத்தை அழிக்கவிருந்த தீர்ப்பை நிறுத்தினார். யோனா இதைக் கேட்டதும் கோபமடைந்தார். அவர் சொன்னார், “இது நடக்கும் என்று நான் சொன்னேன்! நீங்கள் இரக்கமுள்ள கடவுள் என்பதை நான் அறிந்தேன். நீங்கள் விரைவில் கிங்ஸ்டோவை மன்னித்தீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். அதனால்தான் நான் இங்கு வர விரும்பவில்லை. அதனால்தான் ஓடிவிட்டேன். இப்போதே என்னைக் கொன்றுவிடு. நான் வாழ விரும்பவில்லை. ”ஆண்டவர் சொன்னார், “இதற்காக இவ்வளவு கோபமாக இருப்பது சரி என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்களா?” யோனா பதிலளிக்கவில்லை, ஆனால் நகரத்தின் கிழக்குப் பகுதிக்குச் சென்றார். அவர் ஒரு சிறிய தங்குமிடத்தை உருவாக்கினார், அதனால் அவர் உட்கார்ந்து, நகரத்தை கடவுள் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பதை சரியாகப் பார்க்கிறார். அவர் அங்கு அமர்ந்திருந்தபோது, கடவுள் அவருக்கு அருகில் ஒரு கொடியை வளரச் செய்தார். கொடியில் பெரிய இலைகள் இருந்தன, அவை வெப்பமான வெயிலிலிருந்து நிழல் தருகின்றன.

யோனா செடியில் மகிழ்ச்சியடைந்தார், அது அளித்த நிழலை அனுபவித்தார். மறுநாள் காலையில், கடவுள் ஒரு புழுவை கொடியைத் தாக்கி அதைக் கொல்லச் செய்தார். வெயில் சுட்டெரித்ததால் செடி காய்ந்தது. அப்போது கடவுள் யோனாவின் மீது அனல் காற்று வீசச் செய்தார். நாள் செல்லச் செல்ல, தூரியனும் காற்றும் துடுபிடித்ததால், அவனைக் காக்க கொடியே இல்லை. ஜோனா அழுதார், “நான் இனி வாழ விரும்பவில்லை. நான் இறக்க விரும்புகிறேன்!” கடவுள் அவரிடம், “திராட்சைக் கொடியின் மீது கோபப்படுவது சரியா?” “ஆம், நான் கோபப்படுவது சரிதான். நான் மிகவும் பைத்தியமாக இருக்கிறேன், நான் இறக்க விரும்புகிறேன். நீங்கள் அதை விதைக்கவில்லை. நீங்கள் தண்ணீர் ஊற்றவில்லை. அது ஒரு நாள் மேலே வந்து, மறுநாள் இறந்து போனது. “இந்த நகரத்து மக்களை நானும் கவனிக்க வேண்டாமா? வேறு எந்த காரணத்திற்காகவும் இல்லை என்றால், இங்கு 120,000 க்கும் மேற்பட்ட குழந்தைகள் வாழ்கிறார்கள், எல்லா விலங்குகளையும் குறிப்பிட தேவையில்லை.

148 நெருஞ்சிலும் & தேவதாரு விருட்சமும்

2 இராஜாக்கள் 14: 1-22, 2 நாளாகமம் 25

யோவாஸ் இறந்த பிறகு, அமசியா யூதாவின் ராஜாவானான். அவர் ஒரு நல்ல ராஜாவாகத் தொடங்கி, பல ஆண்டுகளாக இறைவனைப் பின்பற்றினார். இறுதியில், ஏதோமைத் தாக்கி அவர்களைத் தன் கட்டுப்பாட்டிற்குள் கொண்டுவர முடிவு செய்தார். அவர் 300,000 வீரர்களைக் கொண்ட இராணுவத்தை ஏற்பாடு செய்தார். பின்னர் அவர் இஸ்ரவேலிலிருந்து மேலும் 100,000 வீரர்களை வேலைக்கு அமர்த்தி அவர்களுக்கு நான்கு டன் வெள்ளியைக் கொடுத்தார். கடவுளின் மனிதர் ஒரு செய்தியுடன் வந்தார். “இஸ்ரேல் வீரர்களைப் பயன்படுத்த வேண்டாம். நீங்கள் செய்தால், கடவுள் நீங்கள் போரில் தோல்வியடைவதை உறுதி செய்வார். ”அரசர் கூறினார், “ஆனால் நான் ஏற்கனவே அவர்களுக்குக் கொடுத்த பணத்தைப் பற்றி என்ன?” தீர்க்கதரிசி கூறினார், “அந்தப் பணத்தைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். தேவன் அதைவிட அதிகமாக உங்களுக்குக் கொடுக்க வல்லவராயிருக்கிறார்.” எனவே, ராஜா இஸ்ரவேல் வீரர்களை வீட்டுக்குப் போகச் சொன்னார். அவர்கள் கோபமடைந்தனர். வழியில் அவர்கள் யூதாவின் பல நகரங்களைத் தாக்கி 3,000-க்கும் அதிகமான மக்களைக் கொன்றனர். இது நடந்துகொண்டிருக்கும்போது, யூதாவின் இராணுவம் தெற்கே ஏதோம் நோக்கி அணிவகுத்தது. அவர்கள் போரில் வென்று அவர்கள் மீது கட்டுப்பாட்டை மீண்டும் பெற்றனர். துரதிர்ட்டவசமாக,

அமசியா ஏதோமின் கடவுள்களை யூதாவுக்குத் திரும்பக் கொண்டுவந்தார். அவர் அவற்றை அமைத்து வணங்க தொடங்கினார். ஆண்டவர் கோபமடைந்து ஒரு தீர்க்கதரிசியை அரசனிடம் பேச அனுப்பினார். "உங்கள் இராணுவத்திலிருந்து தங்கள் மக்களைக் காக்க முடியாத தெய்வங்களை நீங்கள் ஏன் வணங்குகிறீர்கள்?" அவர் மேலும் கூறுவதற்கு முன், அமசியா பின்னர் கிங்ஸ் கூறினார், "பேசுவதை நிறுத்துங்கள்! நீங்கள் என் ஆலோசகர்களில் ஒருவரல்ல. வெளியேறு அல்லது நான் உன்னைக் கொன்றுவிடுவேன்." தீர்க்கதரிசி கூறினார், "நீங்கள் கடவுளின் செய்தியைக் கேட்காததால், அவர் உங்களைத் தண்டிக்கப் போகிறார்." எனவே, இஸ்ரவேலருக்கு எதிராகப் போருக்குச் செல்லும் விருப்பத்தை இறைவன் அமசியாவின் இதயத்தில் வைத்தார். ராஜா யோவாஷாக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார், "வெளியே வந்து போரில் என்னை எதிர்கொள்ளுங்கள்." யோவாஸ் ஒரு கதையை அமசியாவுக்கு அனுப்பினார். அவர் சொன்னார், "கேதுரு மரத்திற்கு ஒரு முட்செடி செய்தி அனுப்பியது. 'என் மகனுக்கும், உங்கள் மகளுக்கும் திருமணம் செய்து வைக்க விரும்புகிறேன்' என்றார். திடீரென்று ஒரு மிருகம் தற்செயலாக முருங்கை மிதித்து நசுக்கியது." "முட்செடி மாதிரி இருக்காதே. ஏதோமுடன் நீங்கள் நல்ல வெற்றியைப் பெற்றீர்கள். அதை அனுபவிக்கவும், ஆனால் பெருமை உங்களை உயர்த்த விடாதீர்கள். வீட்டிலேயே இருங்கள், ஏனென்றால் நீங்கள் என்னைப் பின்தொடர்ந்தால் யூதா வீழ்ச்சியடையும்." அமசியா இதைக் கேட்கவில்லை என்பதை கடவுள் உறுதி செய்தார். இரு படைகளும் போரில் இறங்கி யூதா முற்றிலும் தோற்கடிக்கப்பட்டது. அவர்களுடைய படை போர்க்களத்திலிருந்து ஓடியது. யோவாஸ் அமசியாவைக் கைப்பற்றி எருசலேமைக் கைப்பற்றினான். ஜெருசலேமின் 600 அடி சுவரை இஸ்ரேல் உடைத்தது. கோவிலிலிருந்தும் அரசனின் அரண்மனையிலிருந்தும் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி அனைத்தையும் எடுத்துச் சென்றார்கள். யோவாஸ் அமசியாவை எருசலேமில் விட்டுவிட்டு சமாரியாவுக்குத் திரும்பினார். ஒரு குழு அமசியாவைக் கொல்ல முயன்றது, ஆனால் அவர் வேறொரு நகரத்திற்குத் தப்பிச் சென்றார். அவர்கள் அவரை வேட்டையாடி, அங்கேயே கொன்றனர்.

149 உசியா

2 இராஜாக்கள் 15, 2 நாளாகமம் 26 - 27

அமசியா இறந்தவுடன், மக்கள் அவனது மகன் உசியாவை அரசனாக்கினர். அவருக்கு 16 வயது, 52 ஆண்டுகள் அரசராக இருந்தார். அவர் கர்த்தரைப் பின்பற்றி, அவரைப் பிரியப்படுத்த விரும்பியதால், தேவன் அவருக்குப் பெரிய வெற்றியைக் கொடுத்தார். உசியா பல அற்புதமான செயல்களைச் செய்தார். அவர் யூதாவின் எதிரிகளை தோற்கடித்தார் மற்றும் ஒரு சக்திவாய்ந்த ராஜா என்று தொலைதூரத்தில் அறியப்பட்டார். அவர் எருசலேமை மீட்டெடுத்து யூதாவின் மற்ற நகரங்களைப் பலப்படுத்தினார். அவர் மண்ணை நேசித்தார், எனவே அவர் விவசாய நடவடிக்கைகளில் சிறந்து விளங்கினார். ஒவ்வொரு மனிதனும் போருக்குத் தயாராக இருக்கும் வகையில் தனது இராணுவத்தை அவர் வழங்கினார். அவர் கவண் கண்டுபிடித்தார், அதனால் அவர் ஜெருசலேமின் சுவர்களில் இருந்து பெரிய கற்களை எறிந்தார். ஒரு நாள், உசியா அரசர் தனது சாதனைகள் மற்றும் கடவுளுக்கு அர்ப்பணித்ததைக் குறித்து பெருமிதம் கொண்டார். அவர் கோவிலுக்குள் சென்று தூபத்தை பூசாரி செய்ய விடாமல் தானே எரிக்க முடிவு செய்தார். அவர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பதைத் திடீரென்று தலைமைப் பூசாரி உணர்ந்தார். அவர் மற்ற 80 பூசாரிகளை அழைத்துக்கொண்டு கோவிலுக்குச் சென்றார், அதனால் அவர்கள் ராஜாவைத் தடுக்கிறார்கள். பிற்கால அரசர்கள், "உசியா, இது தவறு! ஆரோனின் வழித்தோன்றல் மட்டுமே இறைவனுக்குத் தூபங்காட்ட அனுமதிக்கப்படுகிறது என்று கடவுள் தெளிவுபடுத்தினார். தயவுசெய்து இப்போதே புறப்படுங்கள்! இதில் நீங்கள் கடவுளை மதிக்கவில்லை." உசியா தனது கையில் தூபகலசத்துடன் பலிபீடத்தின் அருகே நின்றபோது கோபமடைந்தார். எல்லா பாதிரியார்களும் இதை எதிர்கொள்ளும் அளவுக்கு தைரியமாக இருந்ததை அவரால் நம்ப முடியவில்லை. திடீரென்று அவரது நெற்றியில் தொழுநோய் தோன்றியது. அதைக் கண்ட குருக்கள் அனைவரும் அவரைக் கோவிலை விட்டு வெளியே கொண்டு வந்தனர். கர்த்தர் தம்மைத் தண்டிக்கிறார் என்பதை அறிந்ததால் அவர் விருப்பத்துடன் அவர்களுடன் சென்றார். உசியா வாழ்நாள் முழுவதும் தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்டார். அவர் மற்றவர்களிடமிருந்து விலகி இருக்க வேண்டியிருந்தது, அதனால் அவர் தனிமையில் வாழ்ந்தார். தொழுநோயின் காரணமாக, அவர்

கோவிலுக்குள் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை. அவனால் தன் அரண்மனைக்குள் கூட செல்ல முடியவில்லை. அவனுடைய மகன் ஜோதம் அங்கு வாழ்ந்து அரசனுக்குப் பதிலாக மக்களை ஆட்சி செய்தான். அவரது தந்தை இறந்த பிறகு ஜோதம் அரசரானார். அவர் தனது தந்தையின் ஆரம்ப ஆண்டுகளின் முன்மாதிரியைப் பின்பற்றினார். அவர் தொடர்ந்து யூதா ராஜ்யத்தைக் கட்டியெழுப்பினார். அவர் சரியானதைச் செய்தார் மற்றும் சக்திவாய்ந்த ராஜாவானார்.

150 ஆகாஸ்

2 இராஜாக்கள் 16, 2 நாளாகமம் 28, ஏசாயா 7

ஆகாஸ் யூதாவின் ராஜாவானபோது அவருக்கு 20 வயது. அவரது தந்தை மற்றும் தாத்தா போலல்லாமல், அவர் இறைவனைப் பின்பற்றவில்லை. அவர் ஜெருசலேமில் பாகாலின் வழிபாட்டைத் தொடங்கினார், மேலும் குழந்தை பலியிடும் சடங்கையும் கடைப்பிடித்தார். கர்த்தர் கோபமடைந்து, இஸ்ரவேல் மற்றும் சிரியாவின் ராஜாக்களை யூதாவுக்கு எதிராக அணிவகுத்துச் செல்ல அனுமதித்தார். இந்தப் படையெடுப்பின் போது, ஏசாயா தீர்க்கதரிசி ஆண்டவரிடமிருந்து ஒரு செய்தியுடன் ஆகாஸ் அரசனிடம் சென்றார். "ஆண்டவரைப் பார்த்து, அவரிடம் ஒரு அடையாளத்தைக் கேளுங்கள்." ஆகாஸ் மறுத்தார்! தாவீதின் வீட்டை கடவுள் பாதுகாப்பார் என்பதைக் காட்ட இறைவன் அவருக்கு எப்படியும் ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுத்தார். ஒரு கன்னிப்பெண் கர்ப்பமாகி ஒரு மகனைப் பெற்றெடுக்கும் நாள் வரும் என்றார். அவர் "கடவுள் நம்முடன்" என்று அழைக்கப்படுவார். யூதாவுக்கு எதிரான படையெடுப்பு தீவிரமானது, ஆனால் இஸ்ரேலையும் சிரியாவையும் ஜெருசலேமைக் கைப்பற்ற கர்த்தர் அனுமதிக்கவில்லை. இருப்பினும், அவர்களின் படைகள் 1,20,000 ஆண்களைக் கொன்றது, இஸ்ரவேலின் இராணுவம் 200,000 பெண்களையும் குழந்தைகளையும் அடிமைகளாகக் கொண்டு சென்றது. அவர்களை இஸ்ரவேலுக்குத் திரும்பிப் போனார்கள்; அவர்கள் சமாரியாவுக்கு வந்தபோது, கர்த்தருடைய தீர்க்கதரிசி ஒருவர் அவர்களைச் சந்திக்க வந்தார். அவர் சொன்னார், "கர்த்தர் யூதாவின் மேல் இஸ்ரவேலர்கள் மீது கோபம் கொண்டதால் அவர்கள்மேல் வெற்றியைக் கொடுத்தார். ஆனால் நீங்கள் அதிக தூரம் சென்றதால் கடவுள் உங்கள் மீது மகிழ்ச்சியடையவில்லை. நீங்கள் அவர்களின் மக்களைக் கொண்டு அவர்களின் பெண்களையும் குழந்தைகளையும் அடிமைகளாகக் கொண்டு சென்றீர்கள். இப்போது அவர்களை மீண்டும் யூதாவுக்கு அழைத்துச் செல்லுங்கள்! நீங்கள் செய்யாவிட்டால், கர்த்தர் யூதாவைச் செய்ததுபோல, உங்களையும் கோபத்தில் தாக்குவார்." இது இஸ்ரவேல் ஜனங்களை பயமுறுத்தியது. அவர்களின் தலைவர்கள் இராணுவத்திடம், "அந்த மக்களை இங்கு அழைத்து வராதீர்கள்! அவர் ஏற்கனவே இருந்ததை விட கடவுள் நம்மீது கோபப்படுவதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. "எனவே, இஸ்ரவேல் மக்கள் தங்கள் கைதிகளுக்கு வழங்குவதற்காக பிற்கால யூதா மன்னர்களின் கொள்ளைப் பொருட்களைப் பயன்படுத்தினர். அவர்களுக்கு ஆடைகளை வழங்கி மருத்துவ தேவைகளை பூர்த்தி செய்தனர். அனைவருக்கும் உணவும் பானமும் கொடுத்தனர். சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்கள் பராமரிக்கப்பட்டவுடன், அவர்கள் அவர்களை எரிகோவுக்கு அழைத்துச் சென்றனர், மேலும் பலவீனமானவர்களுக்கு கழுதைகளையும் வழங்கினர். சிறைபிடிக்கப்பட்டவர்கள் தங்கள் சொந்த மக்களின் பாதுகாப்பில் பாதுகாப்பாக இருந்த பிறகு, இஸ்ரவேலர்கள் சமாரியாவுக்குத் திரும்பிச் சென்றனர். ஆகாஸ் அசீரியாவின் தலைநகரான நினிவேயின் ராஜாவுக்கு தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் அனுப்பினார். அவர் கூறினார், "நீங்கள் சிரியா மற்றும் இஸ்ரேலில் இருந்து எங்களை காப்பாற்றினால் நான் உங்கள் விகிதமான வேலைக்காரனாக இருப்பேன்." சிரியாவை தாக்குவதன் மூலம் அசீரியா பதிலளித்தது மற்றும் அவர்களின் தேசத்தை முற்றிலுமாக அழித்து, அவர்களின் பெரும்பாலான மக்களை நாடுகடத்தியது. ஆகாஸ் நினிவே அரசனைச் சந்திக்க சிரியாவுக்குச் சென்றான். அவர் அங்கு இருந்தபோது, அவர் விரும்பிய ஒரு விசேஷ பலிபீடத்தைப் பார்த்தார், மேலும் எருசலேமுக்குத் தனது கைவினைஞர்களால் அதைக் கட்டலாம் என்று திட்டங்களை அனுப்பினார். ராஜா எருசலேமுக்குத் திரும்பி வருவதற்குள் அது முடிந்தது. அவர் கோவிலுக்குள் இருந்து பல பொருட்களை எடுத்து தனது புதிய பலிபீடத்துடன் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார். பின்னர் யாரும் உள்ளே சென்று வழிபட முடியாதபடி கோவிலின் கதவுகளை முடினார். ஆகாஸின் பிரச்சனைகள் தொடர்ந்தன. அவரைச் சுற்றியிருந்த எல்லா நாடுகளும் எருசலேமைத் தாக்கி, அவர்கள் விரும்பியதை எடுத்துக் கொண்டனர்.

அவர் மீண்டும் அசீரியாவிடம் உதவி கேட்டார், ஆனால் அவர்கள் மறுத்துவிட்டனர். ஆகாஸ் இன்னும் கர்த்தரிடம் திரும்பவில்லை. அதற்குப் பதிலாக, தனக்கு உதவியாக இருக்கும் வேறொரு கடவுளைக் கண்டுபிடிக்க முயற்சி செய்தார். இறுதியாக, அவர் இறந்தார், அவருடைய மகன் எசேக்கியா ராஜாவானார். காலப்போக்கில், எசேக்கியா யூதாவின் மிகப்பெரிய ராஜாக்களில் ஒருவரானார்.

151 கோமர்

ஓசியா 1 - 3

கர்த்தர் தீர்க்கதரிசி ஓசியாவிடம், "ஒரு விபச்சாரியைக் கண்டுபிடித்து அவளை திருமணம் செய்து கொள்" என்று கூறினார். ஆகவே, ஓசியா விபச்சாரிகள் வாழ்ந்த இடத்திற்குச் சென்று கோமரை என்ற பெயரைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவள் அவனுடைய மனைவியாக இருக்க ஒப்புக்கொண்டாள். ஆனால் திருமணத்திற்குப் பிறகு, அவள் பல காதலர்களைப் பார்த்தாள். சீன் கோமர் இந்த ஆண்களில் ஒருவரிடமிருந்து ஒரு குழந்தையை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். அவள் ஒரு மகனைப் பெற்றெடுத்தாள், கடவுள் ஓசியாவிடம், "இந்த குழந்தையை உங்கள் சொந்தமாக ஏற்றுக்கொள்" என்று கூறினார். ஆகவே ஹோசியா குழந்தையை ஏற்றுக்கொண்டு அவரை "ஜெஸ்ரீல்" என்று பெயரிட்டார். அவர் இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு பிரசங்கித்து, "கடவுள் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்து உங்களை சொந்தமாக்கினார். ஆனால் நீங்கள் விசுவாசமற்றவர், மற்ற கடவுள்களுக்குப் பின் ஓடுகிறீர்கள். இப்போது அவர் உங்களிடம் கூறுகிறார், 'ஜெஸ்ரீலை நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அங்கு ஜெஹூ என்ன செய்தார். அதே வழியில் நான் உன்னைத் தீர்ப்பேன், நீங்கள் ஜெஸ்ரீல் பள்ளத்தாக்கில் ஒரு தேசமாக இருப்பதை நிறுத்திவிடுவீர்கள். '" கோமருக்கு அவளுடைய காதலர்களில் ஒருவரிடமிருந்து மற்றொரு குழந்தை பிறந்தது. இந்த நேரத்தில், அது ஒரு பெண். ஹோசியா அவளை ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கூறப்பட்டது, எனவே அவர் "கருணை இல்லை" என்று பெயரிட்டார். எந்த கருணையும் பாலூட்டப்படாத பிறகு, கோமர் தனது காதலர்களிடம் வெளியே சென்றார். அவள் வேறொரு மகனைப் பெற்றெடுத்தாள். கடவுள், "இந்த குழந்தையை உங்கள் வீட்டில் ஏற்றுக்கொள், ஆனால் அவரை என்னுடையது அல்ல 'என்று அழைக்கவும்." ஓசியா இஸ்ரவேல் மக்களுக்கு பிரசங்கித்தார், "நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து வெகு தொலைவில் சென்றிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் யாரைச் சேர்ந்தவர் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது, கடவுள், 'நீங்கள் என்னுடையவர் அல்ல' என்று கூறுகிறார். 'ஆனால் அது மாறும் அந்த நாள் வரும்! கடவுள் பெருமையுடன் சொல்வார், 'நீங்கள் என் மக்கள், நான் உங்கள் கடவுள்.' 'பின்னர் மன்னர்கள்' ஜெஸ்ரீல் தனது சகோதரரிடம், 'உங்களுக்கு ஒரு புதிய பெயர் இருக்கிறது. என்னுடையதல்ல, நீங்கள் என் சொந்தம். 'அவர் தனது சகோதரியிடம், 'கருணைக்கு பதிலாக, உங்கள் பெயர் இப்போது ஏராளமாக கருணை காட்டுகிறது. '" கோமர் ஓசியா மற்றும் அவரது குழந்தைகளுடன் வாழ்வதில் சோர்வாக இருந்தார். அவள் காதலர்களில் ஒருவருடன் ஓடினாள். அவர் ஒரு அடிமை வர்த்தகர் என்று அவள் கண்டுபிடித்தாள், அவன் அவளை ஒரு அடிமையாக மாற்றினான். அவள் கணவருடன் திரும்பி வர வேண்டும் என்று ஏங்கினாள்.

"ஓ, மீண்டும் வீட்டில் இருக்க! ஓசியா எனக்கு இவ்வளவு கொடுத்தது, ஆனால் நான் அவனைத் திருப்பினேன். " அவள் இழந்ததை மீண்டும் பெறுவது சாத்தியமில்லை என்று அவளுக்குத் தெரியும். கோட் ஓசியாவிடம், "அடிமை சந்தைக்குச் சென்று, அடிமைகளிடமிருந்து உங்கள் மனைவியை வாங்கவும்" என்று கூறினார். தீர்க்கதரிசி தனது பணத்தை எடுத்து அடிமை சந்தைக்குச் சென்றார். எல்லா அடிமைகளும் அனைவருக்கும் முன் நிர்வாணமாக நிற்பதை அவர் கண்டார். அவர்களில் கோமர் இருந்தார். ஓசியா மேலே நடந்து தேவையான விலையை செலுத்தினார். பின்னர் அவர் தனது கோட்டை கழற்றி தனது மனைவியை மறைக்கப் பயன்படுத்தினார். அவர்கள் ஒன்றாக அவருடைய வீட்டிற்குச் சென்றார்கள். அவர் சொன்னார், "நான் உன்னைத் தேர்ந்தெடுத்து உன்னை மணந்தேன். இப்போது நான் உன்னை வாங்கினேன். நீங்கள் மீண்டும் என்னை விட்டுவிட்டு உங்கள் காதலர்களிடம் வெளியே செல்ல மாட்டீர்கள். " ஓசியா அவளை நேசித்தார், அவளை மென்மையாக கவனித்துக்கொண்டார். அவர் இஸ்ரேலிடம், "நீங்கள் உங்கள் கடவுளை விட்டுவிட்டு உங்களை

சிலைகளுக்கு விற்றுவிட்டார்கள். அவர்கள் உங்களை அவமதிப்புடன் நடத்தினர், உங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்தனர், உங்களை நிர்வாணமாகவும் கைவிடவும் விட்டுவிடுகிறார்கள். ஆனால் கடவுள் உங்களை திரும்ப வாங்கி உங்களுக்கு ஏராளமான கருணையைக் காட்டும் நாள் வரும், மேலும் 'நீங்கள் என் சொந்தம்' என்று சொல்லுங்கள். ”

152 நாடுகடத்தப்பட்ட இஸ்ரேல்

2 இராஜாக்கள் 17

இஸ்ரேல் பல ஆண்டுகளாக யூதாவிலிருந்து தனி ராஜ்யமாக இருந்தது. அவர்களின் முதல் அரசன் இரண்டு தங்கக் கன்றுகளை வழிபாட்டிற்காக அமைத்தான். அவர்களுடைய ராஜாக்கள் யாரும் கன்றுகளை அழிக்கவில்லை, அவர்களில் ஒருவரும் கர்த்தரைப் பின்பற்றவில்லை. இதுவரை வாழ்ந்த சில பெரிய தீர்க்கதரிசிகள் இஸ்ரேலுக்கு அனுப்பப்பட்டனர். ஆனாலும், மக்கள் கடவுளிடம் திரும்ப மறுத்துவிட்டனர். எனவே, பல எச்சரிக்கைகளுக்குப் பிறகு, கடவுள் அவர்களை வெற்றிகொள்ள அனுமதித்தார். அவர்கள் நிலத்திலிருந்து அகற்றப்பட்டு மற்ற நகரங்களில் வாழ வைக்கப்பட்டனர். இது அசீரியாவின் ராஜா இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்தைத் தாக்கி அதன் கட்டுப்பாட்டைக் கைப்பற்றியதுடன் தொடங்கியது. மக்கள் அதிக வரி செலுத்த வேண்டியிருந்தது. திடீரென்று எகிப்தின் ராஜா இஸ்ரவேல் அசீரியாவின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுபட உதவுவதாகக் கூறினார். மக்கள் இதை நம்பி வரி செலுத்துவதை நிறுத்தினர். அசீரியாவின் படைகள் இஸ்ரவேலின் மீது படையெடுத்து, அவர்களின் அரசனைக் கைப்பற்றி சிறையில் அடைத்தனர். பின்னர் அவர்கள் சமாரியாவைச் சுற்றி வளைத்து, யாரையும் வெளியே செல்லவோ வெளியே செல்லவோ அனுமதித்தனர். இது மூன்று ஆண்டுகள் நீடித்தது. இறுதியாக சமாரியா சரணடையும் வரை. அசீரியர்கள் கொடுமானவர்கள். பிற்கால ராஜாக்கள் தங்கள் அதிகாரத்திற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்ய வேண்டாம் என்று மற்ற நாடுகளுக்கு ஒரு எச்சரிக்கையாக இஸ்ரேல் மக்களைப் பயன்படுத்தினர். தப்பிப்பிழைத்தவர்கள் நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு நாடுகடத்தப்பட்டனர். மற்ற மக்கள் இஸ்ரவேல் தேசத்தில் வாழ வைக்கப்பட்டனர். அவர்கள் நகரங்களில் குடியேறி, தங்கள் புதிய தேசத்தை சமாரியா என்று அழைத்தனர். புதிய மக்களுக்கு இறைவனைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது, எனவே அவர்கள் தங்களுடன் கொண்டு வந்த சிலைகளை தொடர்ந்து வணங்கினர். கடவுள் அவர்களிடையே சிங்கங்களை அனுப்பினார், மேலும் பலர் கொல்லப்பட்டனர். அசீரியாவின் அரசரின் ஆலோசகர் ஒருவர், “சமாரியர்களுக்கு தேசத்தின் கடவுளை தெரியாது. சிங்கங்களைக் கொல்ல அவர்களுக்குத் தெரியாததால் அவர்களைக் கொல்ல அனுப்பினான்.” எனவே அரசன், “இஸ்ரவேல் மக்களிலிருந்து சில குருக்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அவர்களை மீண்டும் சமாரியாவுக்கு அனுப்புங்கள். தேசத்தின் கடவுளை எப்படி வழிபட வேண்டும் என்பதை மக்களுக்குக் கற்றுக்கொடுக்கச் சொல்லுங்கள்.” ஒரு சில பாதிரியார்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு திருப்பி அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள் சமாரியர்களுக்கு இறைவனைப் பற்றியும் அவரை எப்படி வணங்க வேண்டும் என்றும் கற்றுக் கொடுத்தார்கள். மக்கள் கடவுளை வணங்கத் தொடங்கினர், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் பழைய சிலைகளையும் வைத்தனர். இரண்டையும் ஒன்றாகக் கலக்கினார்கள். இது பல ஆண்டுகளாக தொடர்ந்தது.

153 எசேக்கியா

2 இராஜாக்கள் 18:1-12, 2 நாளாகமம் 29 - 31

எசேக்கியா 25 வயதாக இருந்தபோது அரசரானார். தாவினுக்குப் பிறகு எந்த அரசரையும் விட அவர் ஆண்டவரைப் பின்பற்றினார். அவர் செய்த முதல் காரியம், அவரது தந்தை மூடியிருந்த கோவிலைத் திறப்பதுதான். அவர் ஆசாரியர்களிடமும் லேவியர்களிடமும், “நம்முடைய பாவத்தினிமித்தம் தேவன் நமக்கு விரோதமாகத் திரும்பினார் என்பதை நாம் அனைவரும் அறிவோம். நாங்கள் கிட்டத்தட்ட இஸ்ரவேல் ராஜ்யத்தைப் போலவே இருக்கிறோம், கிட்டத்தட்ட நம்பிக்கைக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள். ஆனால் நான் கர்த்தருடன் ஒரு ஒப்பந்தம் செய்கிறேன், அதனால் அவர் தனது கோபத்தை எங்களிடமிருந்து விலக்குவார். எனக்கு உங்கள் உதவி தேவை, ஏனென்றால் நீங்கள் அவருடைய முன்னிலையில் நின்று அவருக்கு சேவை செய்ய கடவுளால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டீர்கள். ”ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும் தங்கள் ராஜாவைச் சுற்றி திரண்டனர். அவர்கள் செய்த முதல்

காரியம், கர்த்தருக்கு முன்பாக தங்களைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொள்வதுதான். பின்னர் கோயிலுக்குள் சென்று சுத்தம் செய்யும் பணியில் ஈடுபட்டனர். அவர்கள் அசுத்தமான பொருட்களை வெளியே எடுத்து, எல்லாவற்றையும் சுத்தம் செய்தார்கள்; அதன் பிறகு, எசேக்கியா ராஜாவும் நகர அதிகாரிகளும் சென்று கர்த்தருக்குப் பலியிட்டார்கள். எருசலேம் மக்கள் அனைவரும் வந்து கடவுளை வணங்குவதற்காக அவர்கள் ஆயத்தங்களைச் செய்தார்கள். ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும் வைக்கப்பட்டனர். இசைக்கருவி லேவியர்கள் தங்கள் கருவிகளை தயார் செய்தனர். தாவிதின் பாடல்களைப் பாட பாடகர்கள் தயாரானார்கள். மக்கள் வந்து கடவுளுக்குப் பலியிட்டனர். எக்காளங்கள் ஊதும்போது இறைவனைப் பாடினர். அனைவரும் மகிழ்ந்து, குனிந்து வணங்கினர். பல தகன பலிகள் கொண்டு வரப்பட்டதால், ஆசாரியர்களால் அதையெல்லாம் செய்ய முடியவில்லை. வேலை முடியும் வரை லேவியர்கள் அவர்களுக்கு உதவி செய்ய வேண்டியிருந்தது. பஸ்கா பண்டிகையின் போது, யூதா மற்றும் இஸ்ரவேல் முழுவதும் எசேக்கியா ஒரு செய்தியை அனுப்பினார். எருசலேமில் பஸ்காவைக் கொண்டாடுவதற்கு அவர் அனைவரையும் அழைத்தார். கடவுள் யூதாவின் மக்களின் இதயங்களைத் தூண்டினார், அவர்கள் தங்கள் ராஜாவுடன் பிற்கால ராஜாக்களைக் கொண்டாட பஸ்காவுக்கு வந்தனர். பெரும்பாலான இஸ்ரவேல் ஜனங்கள் மற்ற நாடுகளுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டனர், ஆனால் தேசத்தில் இன்னும் சிலர் இருந்தனர். எசேக்கியா எருசலேமில் ஆண்டவரைத் திரும்பி வந்து வணங்கும்படி அழைத்தபோது அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். சிலர் தூதர்களைப் பார்த்து சிரித்தனர், ஆனால் மற்றவர்கள் தங்களைத் தாழ்த்திக்கொண்டு ஜெருசலேமுக்குப் பயணம் செய்தனர். மிகப் பெரிய கூட்டம் ஒன்று கூடியது. ராஜா அவர்கள் செய்த முதல் காரியம், நகரம் முழுவதும் நடந்து, அனைத்து பேகன் பலிபீடங்களையும் இடித்துத் தள்ளுவதுதான். மோசே உருவாக்கிய வெண்கலப் பாம்பை அழிக்கச் செய்தார், ஏனென்றால் மக்கள் அதற்குத் தூபம் காட்டினார்கள்; அவர்கள் கர்த்தருக்கு முன்பாக பஸ்கா ஆட்டுக்குட்டிகளை பலியிட்டார்கள். இஸ்ரவேலிலிருந்து வந்தவர்களில் பலர் கடவுளுக்கு முன்பாக தூய்மையானவர்களாக கருதப்படவில்லை. துரதிர்ஷ்டவசமாக, அந்த நடைமுறைக்குச் செல்ல போதுமான நேரம் இல்லை. எசேக்கியா ராஜா ஜெபித்து, அவர்கள் கர்த்தரைத் தேட வருவதால் அவர்களுக்கு விதிவிலக்கு அளிக்கும்படி கர்த்தரிடம் கேட்டார். தேவன் அவருடைய ஜெபத்தைக் கேட்டு, மக்கள் பஸ்காவை உண்ணும்படி அவர்களைச் சுத்திகரித்தார். இந்தக் கொண்டாட்டம் ஏழு நாட்கள் நீடித்தது. பின்னர் ஒட்டுமொத்த கூட்டமும் அதை மேலும் ஏழு நாட்களுக்கு நீட்டிக்க முடிவு செய்தனர். யூதாவைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி, இஸ்ரவேலைச் சேர்ந்தவராக இருந்தாலும் சரி. எல்லாரும் ஒன்றாகச் சந்தோஷப்பட்டார்கள். சமாரியர்களும் அவர்களோடு மகிழ்ந்தனர். தாவிது மற்றும் சாலொமோன் காலத்திலிருந்து எருசலேமில் இப்படிப்பட்ட ஒரு திருவிழா காணப்படவில்லை. எல்லாம் முடிந்த பிறகு, மக்கள் வீட்டிற்குச் சென்றனர். அவர்கள் செய்த முதல் காரியம், பொய்க் கடவுள்களின் பலிபீடங்களையும் சிலை வழிபாட்டுப் பொருட்களையும் இடித்துத் தள்ளுவதுதான். அவர்கள் தங்கள் தசம்பாகங்களையும் காணிக்கைகளையும் கோவிலுக்கு அனுப்பத் தொடங்கினர், அதனால் ஆசாரியர்களும் லேவியர்களும் கடவுளின் சட்டங்களுக்குத் தங்கள் முழுநேர சேவையைத் தொடர முடியும். யூதாவின் அனைத்து வரலாற்றிலும், எசேக்கியாவைப் போல ஒரு ராஜா இல்லை. அவர் 29 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார்.

154 அசீரியாவின் ராஜா

2 இராஜாக்கள் 18:13 - 19:372 நாளாகமம் 32:1-23

எசேக்கியா அரசனாக இருந்தபோது அசீரியப் படை யூதாவின் மீது படையெடுத்தது. அவர்கள் ஏற்கனவே சில ஆண்டுகளுக்கு முன்பு இஸ்ரேலை கைப்பற்றியிருந்தனர். அவர்கள் ஜெருசலேமுக்கு வந்தபோது, அசீரிய இராணுவத்தின் தளபதி நகரத்தின் சுவர்களுக்கு வெளியே யூத அதிகாரிகளுடன் ஒரு சந்திப்புக்கு அழைப்பு விடுத்தார். அவர் சொன்னார், “அசீரியாவின் பெரிய ராஜாவான சனகெரிப், எசேக்கியாவுக்குச் செய்தி அனுப்புகிறார்: என் பெரிய படையை ஏன் எதிர்க்கிறாய்? மற்ற நாடுகள் வந்து உங்களுக்கு உதவுவார்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா? கேள். வரமாட்டார்கள்! அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து பயப்படுகிறார்கள்.” “ஓ, நீ உன் கடவுளாகிய ஆண்டவரை நம்புகிறாயா? ஏன்? உன்னை அழிக்க எங்களை இங்கு அனுப்பியது உன் கடவுள்தான்!” என்று தளபதி பேசிக்

கொண்டிருந்தபோது, எருசலேம் மக்கள் நகரச் சுவர்களில் இருந்தார்கள்-அவர் சொல்வதையெல்லாம் கேட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் எபிரேய மொழியில் பேசினார் மற்றும் அவர்கள் கேட்கும் அளவுக்கு சத்தமாக இருந்தார். யூத அதிகாரிகள், “தயவுசெய்து உங்கள் மொழியில் பேசுங்கள். எங்களுக்குப் புரிகிறது.” தளபதி சிரித்துக்கொண்டே, “இல்லை! இந்தச் செய்தி உங்கள் அரசருக்கு மட்டுமல்ல. இது சாமானியர்களுக்கும். நாங்கள் உங்களை நசுக்கும்போது அவர்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள்.” அவர் சுவரில் இருந்தவர்களைக் காட்டினார். “நான் சொல்வதைக் கேள்! உன் அரசனை நம்பாதே. உன் கடவுளை நம்பாதே! அசீரியாவின் பெரிய ராஜாவான சனகெரிப்பை நம்புங்கள்! அவர் உங்களை நன்றாக கவனித்துக் கொள்வார். நாங்கள் பல நாடுகளை வென்றுள்ளோம், அவர்களின் கடவுள்களால் அவர்களைப் பாதுகாக்க முடியவில்லை. அசீரியாவின் பெரிய ராஜாவை உங்கள் கடவுளால் தடுக்க முடியாது!

“எசேக்கியா ராஜா இந்த செய்தியைக் கேட்டதும், அவர் தனது ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு ஜெபிக்க ஆலயத்திற்குள் சென்றார். கடவுளின் மக்களுக்காக ஜெபிக்கும்படி ஏசாயா தீர்க்கதரிசியிடம் அவர் தூதர்களை அனுப்பினார். ஏசாயா எசேக்கியாவுக்கு செய்தி அனுப்பினார். “கர்த்தரிடமிருந்து எனக்கு ஒரு செய்தி இருக்கிறது. அவர் கூறுகிறார், ‘நான் இந்த மனிதனைக் கேட்டேன். அவருக்கு பயப்பட வேண்டாம். நான் அவன் காதில் கிசுகிசப்பேன், அவன் தன் நாட்டிற்கு விரைந்து செல்வான். அவர் லேட்டர் கிங்ஸ்கெட் அங்கு சென்றதும், யாரோ அவரைக் கொன்றுவிடுவார்கள்.’” திடீரென்று, அசீரியாவில் மீண்டும் பிரச்சனை பற்றி தளபதி கேள்விப்பட்டார். ராஜாவுக்குத் தேவை என்று அவருக்குத் தெரியும். முழு இராணுவமும் வெளியேறியது. சில நேரம் கழித்து, சனகெரிப் மீண்டும் ஜெருசலேம் நோக்கி தனது படையை நகரத்தினார். வழியில், அவர் எசேக்கியாவுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார். “என்னிடமிருந்து நீங்கள் பாதுகாப்பாக இருக்கிறீர்கள் என்று உங்கள் கடவுள் சொன்னாரா? அவனை நம்பாதே! நான் பல நாடுகளின் தெய்வங்களை வென்றேன், அவற்றை நெருப்பால் எரித்தேன். அவர்களால் தேசத்தை பாதுகாக்க முடியவில்லை. உங்கள் கடவுள் உங்களைப் பாதுகாப்பார் என்று நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? “எசேக்கியா அந்தக் கடிதத்தை கோயிலுக்கு எடுத்துச் சென்றார். அவர் அதை கடவுளுக்கு முன்பாக விரித்து ஜெபித்தார். ஏசாயா எசேக்கியாவுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினார், ஆனால் அது அவருக்கு அனுப்பப்படவில்லை. இது சனகெரிப்பிற்கு கடவுளின் பதில். அதில், “நீ யாரென்று நினைக்கிறாய்? நான் ஜெருசலேமிடம் உன் மீது துப்பச் சொன்னேன். நீங்கள் யாரை கேலி செய்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள்? மற்ற நாடுகளை நீங்கள் நியாயந்தீர்க்க உங்களை அதிகாரத்தில் அமர்த்தியது நான்தான். இப்போது என்னைக் கத்தும் அளவுக்குத் திமிர் பிடித்திருக்கிறாயா? நான் உங்களுக்கு என்ன செய்யப் போகிறேன் என்பது இங்கே. நான் உங்கள் மூக்கில் ஒரு கொக்கி வைத்து, உங்கள் வாயில் ஒரு பிட் வைக்க போகிறேன். பிறகு நான் உன்னைத் திரும்பவும் நீ வந்த கொட்டகைக்கு அழைத்துச் செல்கிறேன்!” எசேக்கியா, சனகெரிபைப் பற்றிக் கவலைப்படாதே. ஒரு அம்பு கூட ஜெருசலேமின் சுவர்களை தாக்காது. அவனுடைய படை இங்கு வருவதற்கு முன், அவர்கள் திரும்பி தங்கள் நாட்டிற்குச் செல்வார்கள். நான் உங்கள் பாதுகாப்பு! நான் இந்தப் போரில் போரிட்டு நகரத்தைக் காப்பாற்றுவேன். “அன்று மாலை அசீரியாவின் இராணுவம் முகாமிட்டது. தூரியன் மறைந்தது, மக்கள் தூங்கும் நேரம் வரை நெருப்பைச் சுற்றி அமர்ந்தனர். மறுநாள் காலை தூரியன் உதித்தபோது, அவர்கள் தூங்கிய இடத்தில் 1,85,000 வீரர்கள் இறந்தனர். அசீரியாவின் ராஜா இறந்த மனிதர்களின் படையை வைத்திருந்தார்! அவர் விரைவில் நினைவேக்கு வீடு திரும்பினார் மற்றும் அவரது சிலை முன் மண்டியிட்டார். அவரது மகன்கள் இருவர் உள்ளே வந்து அவரைக் கொன்றனர். அசீரியாவின் பெரிய ராஜாவான சனகெரிப் இறந்துவிட்டார், ஜெருசலேம் அமைதியாக இருந்தது.

155 பதினைந்து ஆண்டுகள்

2 இராஜாக்கள் 20, 2 நாளாகமம் 32:24-33

ராஜா எசேக்கியா மிகவும் நோயுற்றார். ஏசாயா தீர்க்கதரிசி அவரிடம் சென்று, “இந்த நோய் உன்னைக் கொல்லும் என்று கடவுள் என்னிடம் கூறினார். எனவே இறப்பதற்கு தயாராகுங்கள். பின்னர் அவர் திரும்பி அறையை விட்டு வெளியேறினார். எசேக்கியா கடவுளை நோக்கி கூக்குரலிட்டார். “ஓ ஆண்டவரே! நான் உன்னோடு நடந்தேன், உமது கட்டளைகளின்படி வாழ்ந்தேன். தயவு செய்து என்

உயிரை விட்டுவிடுங்கள். அவர் சுவரில் தலையைத் திருப்பிக் கொண்டு கதறி அழுதார். மீண்டும் கடவுள் ஏசாயாவிடம் பேசினார். “எசேக்கியா ராஜாவிடம் போய்ச் சொல், நான் அவருடைய ஜெபத்தைக் கேட்டேன், அவருடைய கண்ணீரைக் கண்டேன். அதனால் நான் அவனுடைய வாழ்நாளில் பதினைந்து வருடங்களைக் கூட்டுவேன். நான் அவருக்கு ஒரு அடையாளத்தையும் தருகிறேன், அதனால் இந்த வாக்குறுதி உண்மை என்பதை அவர் அறிவார். தூரியக் கடிகாரத்தின் நிழலைப் பத்து டிகிரி பின்னோக்கிச் செல்லச் செய்வேன்.” எசேக்கியா தூரியக் கடிகாரத்தில் இருந்த நிழலைப் பார்த்து, அது பத்து டிகிரி பின்னோக்கி நகர்வதைக் கண்டார். அவர் முற்றிலும் குணமடையும் வரை அவரது நோய் உடனடியாக அவரை விட்டு வெளியேறத் தொடங்கியது. அவர் கர்த்தருக்கு முன்பாகப் பாடி நன்றி கூறினார். அவர் குணமடைந்த பிறகு, பாபிலோனிலிருந்து ஒரு தூதுக்குழு பரிசுகளுடன் வந்தது. எசேக்கியா குணமடைந்ததைக் குறித்து அவர் மகிழ்ச்சியடைவதாகத் தங்கள் ராஜாவிடமிருந்து ஒரு கடிதத்தை அவருக்குக் கொடுத்தார்கள். பின்னர் மன்னர் ஹெசேக்கியா இதில் மகிழ்ச்சியடைந்தார், மேலும் அவரது அரண்மனை மற்றும் அரசாங்க கட்டிடங்களை சுற்றிப்பார்த்து தூதுக்குழுவை கௌரவித்தார். அவர் அவர்களைக் கருவூலத்திற்கு அழைத்துச் சென்று தங்கம், வெள்ளி, வாசனைப் பொருட்கள், விலையுயர்ந்த எண்ணெய் உட்பட தேசத்தின் பொக்கிஷங்கள் அனைத்தையும் காட்டினார். பாபிலோனிலிருந்து வந்தவர்கள் வெளியேறிய பிறகு, ஏசாயா தீர்க்கதரிசி கேட்டார், “அந்த மனிதர்கள் யார், அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்? நீயா?” என்றான் அரசன், “அவர்கள் தொலைதூர நாட்டைச் சேர்ந்தவர்கள், பாபிலோன் என்ற இடத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்.” “அவர்களுக்கு என்ன காண்பித்தீர்கள்?” “நான் அவர்களுக்கு எல்லாவற்றையும் காட்டினேன். நான் அவர்களிடம் மதிப்புமிக்க எதையும் மறைக்கவில்லை.” தீர்க்கதரிசி கூறினார், “ஆண்டவரின் வார்த்தைகளைக் கேளுங்கள். ‘பாபிலோன் யூதாவை ஆக்கிரமித்து, அவர்கள் கண்டதையெல்லாம் தங்கள் நாட்டிற்குக் கொண்டுபோகும் ஒரு நாள் வரும். உங்கள் சந்ததியினர் பாபிலோன் ராஜாவுக்கு தனிப்பட்ட அடிமைகளாக இருப்பார்கள்.’” எசேக்கியா தலை குனிந்து, இறுதியாக, “கர்த்தரிடமிருந்து வரும் இந்த செய்தி நல்லது. என் வாழ்நாளில் இவை எதுவும் நடக்காது. நான் வாழும் வரை அமைதியும் பாதுகாப்பும் இருக்கும்.

156 மனந்திரும்பிய பொல்லாத ராஜா

2 இராஜாக்கள் 21, 2 நாளாகமம் 33

பிற்கால மன்னர்கள் எசேக்கியா தாவீதின் அனைத்து சந்ததியினரின் சிறந்த ராஜாக்களில் ஒருவர். இருப்பினும், அவருடைய மகன் மனாசே அவர்கள் அனைவரிலும் மிகவும் பொல்லாதவர். அவர் 12 வயதில் ராஜாவானார், அவர் 55 ஆண்டுகள் ஆட்சி செய்தார். இஸ்ரவேலர்கள் அங்கு வருவதற்கு முன்பு கானான் அரசர்களை விட மோசமாக செயல்பட்டார். அவனுடைய தந்தை பொய்க் கடவுள்களுக்கான அனைத்து பலிபீடங்களையும் அழித்துவிட்டார், ஆனால் மனாசே அவற்றை மீண்டும் கட்டினான். அவர் கோவிலுக்குள் பலவற்றை வைத்தார். அவர் முழு தேசத்தையும் தூனியம் செய்ய வழிவகுத்தார், மேலும் தனது சொந்த மகன்களை பொய் தெய்வங்களுக்கு பலியிட்டார். கடவுள் மனாசே மற்றும் யூதா தேசத்திடம் பேசினார், ஆனால் அவர்கள் கேட்கவில்லை. இறுதியாக, அசீரியாவிலிருந்து வந்த இராணுவத் தளபதிகளை ராஜாவைக் கைப்பற்ற கர்த்தர் அனுமதித்தார். அவர்கள் அவருடைய மூக்கில் ஒரு மோதிரத்தை வைத்து, வெண்கல சங்கிலியில் அவரை அழைத்துச் சென்றனர். அவன் பாபிலோனில் உள்ள சிறையில் அடைக்கப்பட்டான். இது மனாசேயின் வாழ்க்கையின் இருண்ட காலம். அதனால் அவன் தன்னைத் தாழ்த்தி கடவுளை அழைத்தான். கர்த்தர் அவனுடைய ஜெபத்தைக் கேட்டு, அவன்மேல் இரக்கம் காட்டினார். எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் சென்று மீண்டும் ஒருமுறை அரசனாவதற்குக் கடவுள் அனுமதித்த நேரம் வந்தது. அவர் அங்கு சென்றவுடன், கர்த்தர் தனக்காக இதைச் செய்தார் என்பதை மனாசே அறிந்தார், மேலும் அவர் நன்றியுள்ளவராக இருந்தார். அவர் கோவிலில் இருந்து அனைத்து சிலைகளையும் பலிபீடங்களையும் அகற்றினார். அவர் கடவுளின் பலிபீடத்தை மீட்டெடுத்து, இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்த அதைப் பயன்படுத்தினார். அவர் எருசலேமின் மதில்களைக் கட்டி, நகரத்தை மிகவும் பாதுகாப்பானதாக மாற்றினார். அவரது தலைமையின் மூலம், இராணுவம் வலுவடைந்தது. மனாசே இறந்தபோது, அவரது மகன் ஆமோன் ராஜாவானார். அவர் இரண்டு ஆண்டுகள் மட்டுமே ஆட்சி செய்தார், ஆனால் அவர் தனது ஆரம்ப

ஆண்டுகளில் அவரது தந்தையைப் போலவே தீயவராக இருந்தார். இருப்பினும், அவரது தந்தையைப் போலல்லாமல், அவர் இறைவனிடம் திரும்பவில்லை. அவருடைய ஊழியர்கள் அவருக்கு எதிராக சதி செய்து இறுதியில் அவரைக் கொன்றனர். யூதாவில் இருந்த ஒரு கும்பல் அந்த மனிதர்களை வேட்டையாடி கொன்றது. பிறகு அவர்கள் ஆமோனின் மகனைப் பிடித்து ராஜாவாக்கினார்கள். அவன் பெயர் ஜோசியா, அவன் வெறும் 8 வயது சிறுவன். ஆனாலும், யோசியா யூதாவின் பெரிய ராஜாவானான்.

157 ஒரு புத்தகம் கிடைத்தது

2 இராஜாக்கள் 22, 2 நாளாகமம் 34:1-32

யோசியா யூதாவின் ராஜாவானபோது அவருக்கு எட்டு வயது. அவர் ராஜாவான நாள் முதல் 31 வருடங்கள் கழித்து இறக்கும் நாள் வரை இறைவனோடு நடந்தார். யூதாவின் மக்கள் சிறைபிடிக்கப்படுவதற்கு முன்பு அவர் கடைசி பெரிய ராஜாவாக இருந்தார். அவருக்கு 26 வயதாக இருந்தபோது, அவர் கோவிலை மீட்டெடுக்க ஆட்களை நியமித்தார். அந்த நோக்கத்திற்காக பணம் கொடுக்கப்பட்டது, எனவே அவர் அதை வேலையாட்களிடம் கொடுத்து, "நீங்கள் நேர்மையான மனிதர்கள் என்று நிரூபித்துவிட்டீர்கள். ஆகையால் இந்தப் பணத்திற்குக் கணக்கு வைக்க வேண்டியதில்லை." ஒரு நாள், பிரதான ஆசாரியர் மோசே எழுதிய நியாயப்பிரமாண புத்தகத்தைக் கண்டுபிடித்தார். அவர் அதை ராஜாவுக்கு அனுப்பினார், அவர் அதை சத்தமாக படிக்க வைத்தார். அந்தப் புத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருந்ததைக் கேட்ட யோசியா, தன் வஸ்திரங்களைக் கிழித்துக்கொண்டு, "நிச்சயமாக கர்த்தருடைய கோபம் நம்மேல் அதிகமாயிருக்கிறது! நம் முன்னோர்கள் கடவுளுடன் ஒப்பந்தம் செய்துவிட்டு, அதைத் திரும்பத் திரும்ப முறித்துக் கொண்டனர். நம்மீது அவருடைய தீர்ப்பு மிக அருகில் இருக்க வேண்டும். இதைப் பற்றி கர்த்தரிடம் கேட்கக்கூடிய ஒருவரைப் போய்த் தேடுங்கள்." யூசாரி நகரத்தின் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதிக்கு ஹல்தா என்ற பெண் தீர்க்கதரிசியின் வீட்டிற்குச் சென்றார். புத்தகத்தில் என்ன எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று அவளிடம் கேட்டார்கள். அவள் சொன்னாள், "உன்னை இங்கு அனுப்பிய மனிதனுக்கு கடவுளிடமிருந்து ஒரு செய்தி இருக்கிறது. கடவுள் சொல்கிறார், 'இந்த தேசத்து ஜனங்கள் எனக்கு முற்றிலும் விரோதமாகிவிட்டார்கள். அவர்கள் பின்னர் ராஜாக்கள் சிலைகள் மற்றும் பொய் கடவுள்கள் சேவை. நீங்கள் கண்டுபிடித்த புத்தகத்தில் எழுதப்பட்ட தீர்ப்பை நான் நிறைவேற்றப் போகிறேன். இந்த இடத்திலும் இங்கு வாழும் அனைவருக்கும் பேரழிவு விரைவில் வரும். வரப்போகும் தீர்ப்பை எதுவும் மாற்ற முடியாது.' ஹால்தா, 'யூதாவின் ராஜாவிடம் எனக்கு இன்னொரு செய்தி இருக்கிறது. கர்த்தர் கூறுகிறார், 'இந்தப் புத்தகத்தின் வார்த்தைகளைக் கேட்டபோது, உங்கள் உள்ளம் துக்கமடைந்தது, நீங்கள் உங்கள் ஆடைகளைக் கிழித்துக்கொண்டு அழுதீர்கள். நீங்கள் பணிவுடன் என்னைத் தேடினீர்கள், நான் உங்களுக்குக் கேட்டேன். எனவே, நான் இந்த இடத்தில் கொண்டு வரும் பேரழிவை நீங்கள் பார்க்க மாட்டீர்கள். நீ இறந்து அடக்கம் செய்யப்படும் வரை நான் காத்திருப்பேன்." குரு இந்த வார்த்தைகளை யோசியாவிடம் திரும்பக் கொண்டு சென்றார். அதைக் கேட்டதும், எருசலேம் மற்றும் யூதாவின் மூப்பர்கள் அனைவரையும் கூட்டிச் சென்றார். அவர்கள் திரும்பிச் சென்று மீதமுள்ள மக்களை அழைத்துச் சென்றனர். எல்லோரும் கோவிலுக்குச் சென்றார்கள், அங்கு ராஜா மோசேயின் சட்டத்தை வாசிப்பதைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் தங்கள் தேசம் கடவுளுடன் செய்துகொண்ட ஒப்பந்தங்களைப் பற்றி கேள்விப்பட்டார்கள். நியாயப்பிரமாணத்தை வாசித்து முடித்தவுடன், யோசியா ராஜாவுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட இடத்தில் நின்றார். எல்லோர் முன்னிலையிலும், அவர் அதே வாக்குறுதிகளை இறைவனிடம் செய்தார். கடவுளின் கட்டளைகளை தனது ஆற்றல்கள் மற்றும் சக்தியுடன் பின்பற்றுவதாக அவர் சபதம் செய்தார். மக்கள் அனைவரும் அவ்வாறே செய்ய ஒப்புக்கொண்டனர்.

158 யோசியாவின் சீர்திருத்தங்கள்

2 இராஜாக்கள் 23, 2 நாளாகமம் 34:32 - 35: 27

யோசியாவும் யூதாவின் தேசமும் கடவுளின் சட்டங்களுக்கு தங்கள் உறுதிப்பாட்டை புதுப்பித்தன. ராஜா பின்னர் அனைத்து தவறான பலிபீடங்களையும் கோவிலிலிருந்து வெளியே எடுத்து அவற்றை எரித்தார். மக்களும் எருசலேம் முழுவதும் சென்று நகரத்தில் இருந்த அனைத்து சிலைகளையும்

அழித்தனர். முடிந்ததும், மன்னர் தனிப்பட்ட முறையில் யூதாவின் நிலம் முழுவதும் சென்று அனைத்து நகரங்களிலும் சிலை வழிபாட்டின் அழிவை மேற்பார்வையிட்டார். அவர் அதன் நிலம் முழுவதும் சென்றார் இஸ்ரேல் மற்றும் அங்கு இருந்த அனைத்து சிலைகள் மற்றும் பலிபீடங்கள் அனைத்தையும் அழித்தது. அவர் ஒரு பெரிய பேகன் இடத்தைக் கண்டறிந்தபோது, அவர் பலிபீடத்தை இழிவுபடுத்தினார், எனவே மக்கள் அதை மீண்டும் பயன்படுத்த மாட்டார்கள். அவர் பெத்தேலில் கட்டிய பலிபீடத்திற்குச் சென்றார். ஜோசியா அதைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தையும் முற்றிலுமாக அழித்தார். அவர் அருகிலேயே சில கல்லறைகளைப் பார்த்தார், எனவே அவர் சில மனித எலும்புகளைப் பெற ஆண்களை அனுப்பினார். அதை இழிவுபடுத்துவதற்காக அவர் பலிபீடத்தின் மேல் அவர்களை எரித்தார். பின்னர் ஜோசியா அருகிலேயே ஒரு நினைவுச்சின்னத்தைக் கண்டார். அவர், “அது என்ன?” என்று சொன்னார், அப்பகுதியின் மனிதர்கள், “அதுதான் யூதாவிலிருந்து வந்த தீர்க்கதரிசியின் கல்லறை. இந்த பலிபீடத்தை தனது தங்க கன்றுகளுக்கு அர்ப்பணித்தபோது ஜெரோபோம் எதிராக பேசு கர்த்தர் அவரை இங்கு அனுப்பினார். இந்த பலிபீடத்திற்கு நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள் என்று அவர் தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் மக்களிடம் கூறினார். இன்று நீங்கள் அவருடைய தீர்க்கதரிசனத்தை நிறைவேற்றியுள்ளீர்கள். இது சமாரியாவிலிருந்து ஒரு பழைய தீர்க்கதரிசியின் கல்லறை ” பின்னர் ராஜா யோசியா, “இந்த எலும்புகளை தொந்தரவு செய்யாதீர்கள்” என்று கூறினார். பின்னர் அவர் எருசலேமுக்குத் திரும்பினார். மன்னர் வேறு எந்தப் பஸ்கா விருந்தையும் ஏற்பாடு செய்தார். அவரும் யூதாவின் முக்கிய மனிதர்களும் தாராளமாகக் கொடுத்தார்கள், அதனால் அனைவருக்கும் கொடுக்க ஒரு தியாகம் இருக்க முடியும். யூதாவின் முழு வரலாற்றிலும், யோசியாவைப் போன்ற ஒரு ராஜா இருந்ததில்லை, அவர் இறைவனை தனது முழு மனதுடனும், மனதுடனும், வலிமையுடனும் நேசித்தார், சேவை செய்தார். அவர் கடவுளின் வழிகளை முழுவதுமாகப் பின்பற்றினார். இன்னும், எருசலேம் அழிக்க கர்த்தர் திட்டமிட்டார். அவர் இஸ்ரேலுக்குச் செய்ததைப் போலவே யூதா மக்களையும் நாடுகடத்தப் போகிறார். ஆனால் ஜோசியா இறந்த பிறகு அவர் அதை அனுமதிக்கவில்லை. ராஜாவுக்கு 39 வயதாக இருந்தபோது, எகிப்தின் பார்வோன் தனது இராணுவத்தை யூதாவைக் கடந்த அசீரியாவுக்கு உதவினார். அவர்களைத் தடுக்க ஜோசியா தனது இராணுவத்தை வெளியே அழைத்துச் சென்றார். பார்வோன், “எனது போர் உங்களுடன் இல்லை. நான் வேறொருவருடன் சண்டையிடப் போகிறேன். தலையிட வேண்டாம், அல்லது உங்களை அழிக்க கடவுள் என்னைப் பயன்படுத்துவார். ”யோசியா இந்த ஆலோசனையைக் கேட்கவில்லை. அவர் போருக்குச் சென்றார், ஆனால் தன்னை மாறுவேடமிட்டுக் கொண்டார், அதனால் அவர் ராஜா என்று எதிரிக்கு தெரியாது. திடீரென்று அம்பு அவரைத் தாக்கியது, அவர் தனது தேரில் சரிந்தார். அவரது ஊழியர்கள் அவரை மீண்டும் எருசலேமுக்கு அழைத்துச் சென்றனர், அங்கே அவர் இறந்துவிட்டார். யூதாவின் அனைவரும் யோசியாவின் மரணத்திற்கு இரங்கல் தெரிவித்தனர். தீர்க்கதரிசி எரேமியா எழுதிய பாடல் யோசியாவின் இறுதி சடங்கில் பாடப்பட்டது.

159 உடைந்த பாளை

எரேமியா 1 & 18-20 2 இராஜாக்கள் 23:28-37, 2 நாளாகமம் 36

கதைகள் 159 - 164

தீர்க்கதரிசியான எரேமியாவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் போது நடந்தது. ராஜா ஜோசியாவின் காலத்தில், எரேமியா தீர்க்கதரிசி யூதா மக்களுக்கு பிரசங்கிக்க கடவுளால் அழைக்கப்பட்டார். கர்த்தர் சொன்னார், “அவர்கள் பொல்லாதவர்கள் என்று நீங்கள் அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள், பாபிலோன் வந்து அவர்களை அழைத்துச் செல்லும். இந்தப் படையெடுப்பை எதிர்ப்பது பயனற்றது, ஏனென்றால் நான்தான் அதைச் செய்கிறேன்.” எரேமியா, “ஆண்டவரே, எனக்கு இந்த வேலை வேண்டாம். நான் மிகவும் இளமையாக இருக்கிறேன், நான் பொதுவில் பேசுவதில் வல்லவன் அல்ல.” பகவான் கூறினார், “நீங்கள் பிறப்பதற்கு முன்பே இந்த வேலைக்கு நான் உங்களைத் தேர்ந்தெடுத்தேன். நான் சொல்ல வேண்டியதைச் சரியாகச் சொல்கிறேன். இன்னும், மக்கள் கேட்க மாட்டார்கள், அவர்கள் உன்னைக் கொல்ல முயற்சிப்பார்கள். ஆனால் கவலைப்படாதே. நான் உன்னுடன் இருப்பேன், உன்னைப் பாதுகாப்பேன்.” பல வருடங்களாக, அரசன் யோசியாவின் காலத்தில், யூதா ஏன் தண்டிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் நாடு கடத்தப்பட வேண்டும் என்பதற்கான அனைத்து காரணங்களையும்

எரேமியாவிடம் கர்த்தர் சொன்னார். எரேமியா தேசத்திற்காக பாரமாக இருந்தார், அதனால் அவர் அவர்களுக்காக அழுது ஜெபித்தார். கடவுள் சொன்னார், “அதை நிறுத்து! இந்த மக்கள் பேரழிவை நோக்கிச் செல்கிறார்கள், அதைப் பற்றி நீங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. சாமுவேலும் மோசேயும் முன் நின்று அவர்களுக்காகக் கெஞ்சினாலும் நான் கேட்கமாட்டேன்! இந்த நிலைமை மதச் செயல்களுக்கும் பிரார்த்தனைகளுக்கும் அப்பாற்பட்டது. “கர்த்தர் எரேமியாவை குயவனின் வீட்டிற்கு அனுப்பினார். அங்கு குயவன் திருப்பு சக்கரத்தில் மண் குடுவை வைத்து வேலை செய்வதைப் பார்த்தான். திடீரென்று அவர் பாணையில் ஒரு குறைபாட்டைக் கண்டார். எனவே அவர் களிமண்ணை நசுக்கிவிட்டு மீண்டும் தொடங்கினார். பிற்கால அரசர்கள், “ஓ இஸ்ரவேலே, இதைத்தான் நான் உனக்குச் செய்கிறேன். நீ என் கைகளில் களிமண்ணைப் போல இருக்கிறாய், நான் உன்னை நசுக்குவேன், அதனால் நான் உன்னை என் ஆசீர்வாதமும் மகிழ்ச்சியும் கொண்டதாக மாற்றுவேன். “ஒரு மண் பாணையை வாங்கி யூதாவின் ஆட்சியாளர்களிடம் செல்லும்படி கர்த்தர் எரேமியாவிடம் கூறினார். தீர்க்கதரிசி பாணையை வாங்கி மக்கள் தலைவர்களுக்கு முன்பாக நின்றார். அவர் அதை காற்றில் உயர்த்தி, “மக்கள் சிலைகளை வணங்க இறைவனை கைவிட்டனர். ஆகையால், கடவுள் உங்களுக்குச் சொல்வதைக் கேளுங்கள்! “அவர் பாணையைக் கீழே எறிந்தார், அது துண்டு துண்டாக உடைந்தது! அவர், “எருசலேம் இந்த மண் பாணையைப் போல் இருக்கும். நான் நகரத்தை முழுவதுமாக அழிப்பேன். உங்கள் எதிரிகள் மக்களைக் கொன்றுவிடுவார்கள். இந்த களிமண் பாணையைப் போலவே நகரமும் பாழடைந்து கிடக்கும்.” ஒரு பாதிரியார் கோபமடைந்து எரேமியாவை அடித்து கையிருப்பில் வைத்தார். மறுநாள் அவரை விடுவிக்க பாதிரியார் சென்றார். எரேமியா அவரிடம், “ஆண்டவர் உன் பெயரை மாற்றினார். அது இப்போது ‘டெரர்’. பயத்தில், உங்கள் நண்பர்கள் தெருக்களில் கொல்லப்படுவதைக் காண்பீர்கள். பயத்தில், நகரம் அழிக்கப்படுவதை நீங்கள் பார்ப்பீர்கள். நீங்கள் பாபிலோனுக்குக் கொண்டு செல்லப்படுவீர்கள், அங்கு நீங்கள் இறப்பீர்கள்; அங்கே நீங்கள் அடக்கம் செய்யப்படுவீர்கள். “எகிப்தின் இராணுவத்துடன் போரிட்டபோது மன்னர் ஜோசியா கொல்லப்பட்டார். யூதாவின் மக்கள் அவருடைய மகனை ராஜாவாக்கினார்கள். மூன்று மாதங்களுக்குப் பிறகு, எகிப்தின் பார்வோன் ஜெருசலேமைக் கைப்பற்றி, புதிய ராஜாவை எகிப்துக்கு அழைத்துச் சென்றார், அங்கு அவர் இறந்தார். பார்வோன் யோசியாவின் மற்றொரு மகனை யூதாவின் அரசனாக நியமித்தான். அவன் பெயர் யோயாக்கீம்.

160 புத்தகத்தை எரித்தல்

எரேமியா 26 & 36, 2 இராஜாக்கள் 24:1-7, 2 நாளாகமம் 36

கதைகள் 159 - 164

தீர்க்கதரிசியான எரேமியாவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் போது நடந்தது. யோயாக்கீம் ராஜாவானபோது எரேமியா 23 ஆண்டுகளாக தீர்க்கதரிசனம் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார். யூதா எகிப்தின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தது, ராஜா அவர்களுக்கு ஆண்டுதோறும் அதிக வரி செலுத்தினார். தேவன் எரேமியாவிடம் கோவிலுக்குச் சென்று மக்களை மனந்திரும்பச் சொல்லுங்கள் அல்லது ஆலயம் இடிந்துவிடும் என்று கூறினார். அவர் பிரசங்கம் செய்து முடித்த பிறகு, பாதிரியாரும் தீர்க்கதரிசிகளும் அவரைப் பிடித்து, “நாங்கள் உன்னைக் கொல்லப் போகிறோம். கர்த்தருடைய நாமத்தில் வந்து இவற்றைப் பேச உனக்கு எவ்வளவு தைரியம்!” என்று யூதாவின் அதிகாரிகள் எரேமியாவைப் பாதுகாத்து, “கர்த்தருடைய நாமத்தினாலே பேச அவருக்கு உரிமை இருக்கிறது. அவனை விடுதலை செய்” அவர்கள் அவரைப் போக அனுமதித்தனர், ஆனால் அவர் கோவிலுக்குத் திரும்பி வர முடியாது என்று சொன்னார்கள். கர்த்தர் எரேமியாவிடம், “யூதா மற்றும் எருசலேமின் மீது வரவிருக்கும் நியாயத்தீர்ப்பைப் பற்றி நான் சொன்ன அனைத்தையும் ஒரு புத்தகமாக எழுது” என்று எரேமியா பாருக்கை அனுப்பினார். , அவருடைய எழுத்தர், கர்த்தர் சொன்ன அனைத்தையும் அவருக்குக் கட்டளையிட்டார். அவை முடிந்ததும், தீர்க்கதரிசி கூறினார், “நான் கோவிலுக்குச் செல்ல அனுமதிக்கப்படவில்லை, எனவே அங்கு சென்று இந்த புத்தகத்தை மக்களுக்குப் படியுங்கள்.” பாருக்

சென்று கோயிலில் புத்தகத்தைப் படித்தார். ராஜாவின் அதிகாரிகள் அதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டனர். புத்தகம் மற்றும் அதை அவர்களிடம் படிக்கச் சொன்னார். அவர் முடிந்ததும், அதிகாரிகள் பயந்தனர். அவர்கள், "ராஜா இதைக் கேட்க வேண்டும்." அவர்கள் எழுத்தாளரிடம், "நாங்கள் இந்த புத்தகத்தை ராஜாவிடம் கொண்டு செல்கிறோம். நீயும் எரேமியாவும் ஒளிந்து கொள்கிறீர்கள், நீங்கள் எங்கு சென்றீர்கள் என்று யாரிடமும் சொல்லாதீர்கள்." அவர்கள் அந்த புத்தகத்தை யோயாக்கீம் ராஜாவிடம் கொண்டு சென்றனர், பின்னர் கிங்ஷே அதை அவருக்கு வாசிக்க அனுமதித்தார். அது குளிர்காலம் என்பதால், அவர் நெருப்பின் முன் அமர்ந்திருந்தார். ஒவ்வொரு முறை புத்தகத்தின் ஒரு பகுதியைப் படிக்கும்போதும், அந்தப் பகுதியை வெட்டி நெருப்பில் எறிந்தார். இதை செய்ய வேண்டாம் என்று அவரது அதிகாரிகள் அவரிடம் கேட்டுக் கொண்டனர். ஆனால் புத்தகம் முழுவதும் மறைந்து போகும் வரை அவர் அதைச் செய்து கொண்டே இருந்தார். அறையில் இருந்த அனைவரும் புத்தகத்தைக் கேட்டனர், ஆனால் யாரும் அவருடைய ஆடைகளைக் கிழிக்கவில்லை அல்லது பயப்படவில்லை. எரேமியாவையும் அவருடைய எழுத்தாளரையும் சிறையில் அடைக்கும்படி யோயாக்கீம் கட்டளையிட்டார், ஆனால் கடவுள் அவர்களைப் பாதுகாத்தார். கர்த்தர் எரேமியாவிடம், "எரிக்கப்பட்ட புத்தகத்தைப் போல மற்றொரு புத்தகத்தை எழுதுங்கள். மேலும், இந்த செய்தியை யோயாக்கீம் ராஜாவிடம் சொல்லுங்கள். 'பாபிலோன் எருசலேமை எப்படி அழிக்கப் போகிறது என்று யாரும் பேசுவதை நீங்கள் விரும்பாததால் புத்தகத்தை எரித்தீர்கள். உங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்பது இங்கே. உங்கள் இறந்த உடல் புதைக்கப்படாது, ஆனால் திறந்த வெயிலில் அழுகிவிடும். மேலும், தாவிதின் சிம்மாசனம் உங்கள் சந்ததியினரிடமிருந்து பறிக்கப்படும்.'" எரேமியா புத்தகத்தை மீண்டும் ஒருமுறை கட்டளையிட்டார், பாருக் அதை எழுதினார். நேரம் செல்ல செல்ல, அவர் அதை மேலும் சேர்த்தார். எரேமியா யூதா ஜனங்களிடம், "பாபிலோன் வந்து இந்த நகரத்தை அழித்து உங்களை சிறைபிடிக்கும். நீங்கள் எழுபது வருடங்கள் இருப்பீர்கள். அதன் பிறகு, கடவுள் உங்கள் குழந்தைகளை இந்தத் தேசத்திற்குத் திரும்பக் கொண்டுவருவார்." கடவுள் பாருக்கிற்கு ஒரு சிறப்புச் செய்தியை அனுப்பினார். "உங்களுக்கு என்ன நடக்கும் என்று நீங்கள் கவலைப்படுகிறீர்கள். கடவுளின் தீர்க்கதரிசிக்கு எழுத்தாளராக இருப்பதன் சுமையை நீங்கள் சுமக்கிறீர்கள். கவலைப்படாதே. நான் இந்த நகரத்தை அழிக்கும்போது உன் உயிரைக் காப்பாற்றுவேன். நீ எங்கு சென்றாலும் நான் உன்னுடன் இருப்பேன்."

161 அத்திப்பழத்தின் இரண்டு கூடைகள்

எரேமியா 24, 2 இராஜாக்கள் 24:8-17 2 நாளாகமம் 36

கதைகள் 159 - 164

தீர்க்கதரிசி எரேமியாவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் போது நடந்தது. பாபிலோனின் ராஜாவான நேபுகாத்நேச்சார் யூதாவின் மீது படையெடுத்தார். யோயாக்கீம் அரசர் எகிப்தின் மீதான விசுவாசத்தை கைவிட்டு, பாபிலோனுக்கு விசுவாசமாக இருப்பதாக சத்தியம் செய்தார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, பாபிலோனுக்கும் எகிப்துக்கும் கடுமையான போரில் ஈடுபட்டனர். யோயாக்கீம் தனது விசுவாசத்தை மீண்டும் எகிப்துக்கு மாற்றினார். எரேமியா இதை செய்ய வேண்டாம் என்று எச்சரித்தார், ஆனால் அவர் கேட்கவில்லை. மீண்டும், நேபுகாத்நேச்சர் யூதா மீது படையெடுத்தார், ஆனால் இந்த முறை ஜெருசலேமை கைப்பற்றினார். யோயாக்கீம் சங்கிலியால் பிணைக்கப்பட்டு பாபிலோனுக்குக் கொண்டு செல்லப்பட்டார், அங்கு அவர் இறந்தார். அவனுடைய மகன் யோயாக்கீன் ராஜாவானான். நேபுகாத்நேச்சார் தன் தெய்வங்களின் ஆலயங்களில் வைப்பதற்காக ஆலயத்திலிருந்து பொருட்களை எடுத்தான். ஆலோசகர்களாக சேவை செய்ய சிறந்த இளைஞர்களையும் பாபிலோனுக்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர்களில் டேனியல் இருந்தார். யோயாக்கீன் மூன்று மாதங்கள் மட்டுமே ராஜாவாக இருந்தார், அவரும் பாபிலோனுக்கு எதிராக கலகம் செய்தார். எரேமியா அவரை எச்சரித்தார், அவர் இதைச் செய்தால், அவர் தனது தந்தையைப் போலவே அழைத்துச் செல்லப்படுவார். இளைய ராஜா கேட்கவில்லை. நேபுகாத்நேசரின் படை திரும்பி வந்தது, இந்த முறை அவர்கள் கோவிலில் இருந்த அனைத்து பொக்கிஷங்களையும் தங்கத்தையும் எடுத்துச் சென்றனர். கைவினைஞர்கள், இராணுவ வீரர்கள் மற்றும் அறிஞர்கள் உட்பட மதிப்புமிக்க அனைத்தையும் அவர்கள் நகரத்திலிருந்து அகற்றினர். 10,000 பேர் பாபிலோனுக்கு அணிவகுத்துச் சென்றனர். அவர்களில் எசேக்கியேல் இருந்தார்.

ஏழைகள் மட்டுமே நிலத்தை மேற்பார்வையிட எஞ்சியிருந்தார்கள். நேபுகாத்நேச்சார் யோயாக்கீனை பாபிலோனுக்கு அழைத்துச் சென்று சிறையில் அடைத்தார். அவருடைய மாமா, சிதேக்கியா, பின்னர் யூதாவின் அரசராக ஆக்கப்பட்டார். அவர்கள் சென்ற பிறகு, கடவுள் எரேமியாவுக்கு ஒரு தரிசனத்தைக் கொடுத்தார். கர்த்தர் சொன்னார், "நீங்கள் என்ன பார்க்கிறீர்கள்?" தீர்க்கதரிசி கூறினார், "அத்திப்பழங்களால் நிரப்பப்பட்ட இரண்டு கூடைகளைப் பார்க்கிறேன். ஒன்று நான் பார்த்ததில் மிகவும் சுவையான பழம் நிறைந்தது. மற்றவரிடம் அழுகிய அத்திப்பழங்கள் உள்ளன. நான் அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்வேன். அவர்களுடைய பிள்ளைகள் இந்த தேசத்திற்குத் திரும்பி வருவார்கள், அவர்கள் மனதில் என்னை அறிந்துகொள்ள ஆசை இருக்கும். நான் அவர்களுடைய கடவுளாக இருப்பேன், அவர்கள் என் மக்களாக இருப்பார்கள்." "ஆனால் இங்கே யூதாவிலுள்ள இவர்கள் அழுகிய அத்திப்பழங்களைப் போன்றவர்கள். அவர்கள் ஊழல் மற்றும் அழுகியவர்கள், நான் அவர்களை அப்படி நடத்துவேன். நான் மனவேதனையையும், கொள்ளைநோயையும், பஞ்சத்தையும் அனுப்புவேன். நான் முடிந்ததும், நான் சிதேக்கியாவையும் அவனுடைய மக்களையும் குப்பையில் போடுவேன். "கடவுள் எரேமியாவை நாடுகடத்தப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். அவர், "பாபிலோனில் வீடுகளைக் கட்டி, தோட்டங்களை நட்டு. திருமணம் செய்து கொள்ளுங்கள், குழந்தைகளைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள், உங்கள் பிள்ளைகளுக்கு திருமணத்திற்கு உதவுங்கள். உங்கள் சமூகத்தில் ஈடுபடுங்கள் மற்றும் உங்கள் நகரம் செழிக்க உதவுங்கள். நீங்கள் அங்கு நீண்ட காலம் இருக்க மாட்டீர்கள் என்று யாரையும் நம்ப வேண்டாம். அது உண்மையல்ல. நீங்கள் 70 வருடங்கள் நாடுகடத்தப்படுவீர்கள், எனவே உங்களை விட்டில் இருங்கள். "நான் உன்னைப் பார்த்துக் கொள்கிறேன். நீங்கள் எப்போது வேண்டுமானாலும் என்னை அழைக்கலாம் - நான் கேட்கிறேன். உனது நாடுகடத்தப்பட்ட காலம் முடிந்ததும், உன்னை மீண்டும் இங்கு அழைத்து வந்து, நீ விட்டுச் சென்ற அனைத்தையும் உனக்கு மீட்டுத் தருகிறேன். "இங்குள்ள மக்கள் அழுகிய அத்திப்பழங்களைப் போன்றவர்கள். நான் அவர்களுக்கு மனவேதனையையும், வாதைகளையும், பஞ்சத்தையும் அனுப்பிய பிறகு, நான் அவர்களை குப்பையில் வீசுவேன்.

162 முற்றுகையின் கீழ் எருசலேம்

எரேமியா 37, 2 இராஜாக்கள் 24:18 - 25:22 நாளாகமம் 36

கதைகள் 159 - 164

தீர்க்கதரிசி எரேமியாவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் போது நடந்தது. நேபுகாத்நேச்சார் சிதேக்கியாவை யூதாவின் ராஜாவாக்கினார். அவர் ஒன்பது ஆண்டுகள் ராஜாவாக இருந்த பிறகு, அவர் பாபிலோனுக்கு எதிராக கலகம் செய்தார். எகிப்து தனக்கு உதவும் என்று நினைத்தான். எரேமியா, "நீங்கள் இதைச் செய்தால், பாபிலோன் ராஜா ஜெருசலேமை முழுவதுமாக அழித்துவிடுவார்." சிதேக்கியா தீர்க்கதரிசிக்கு செவிசாய்க்கவில்லை, எனவே நேபுகாத்நேச்சார் தனது படையை வரவழைத்து நகரத்தை சுற்றினார், யாரையும் உள்ளேயும் வெளியேயும் விடவில்லை. சிதேக்கியா எரேமியாவிடம் ஜெபித்து கடவுளிடம் உதவி கேட்கும்படி கேட்டார். திடீரென்று தெற்கிலிருந்து எகிப்திய இராணுவம் வந்தது. அதனுடன், பாபிலோன் படை எருசலேமை விட்டு நகர்ந்தது. கர்த்தர் சிதேக்கியாவுக்கு ஒரு செய்தி அனுப்பினார். "இதோ நான் என்ன செய்யப் போகிறேன். பார்வோனின் படை எகிப்துக்குத் திரும்பும். பாபிலோன் திரும்பி வந்து இந்த நகரத்தைத் தரைமட்டமாக்கும். நீங்கள் அவர்களை தடுக்க முடியாது. உங்கள் படை வெளியே சென்று அவர்களைத் தோற்கடித்து, காயப்பட்ட சிலரை உயிருடன் விட்டுவிட்டாலும், அந்தச் சில மனிதர்கள் எழுந்து, நகரத்திற்குள் வந்து, அதைத் தரைமட்டமாக்குவார்கள்." எரேமியா நகரச் சுவர்களுக்கு வெளியே சென்று சிலரைப் பார்க்க முடிவு செய்தார். அவர் வைத்திருந்த சொத்து. அவர் நகர வாசலுக்கு வெளியே செல்வதை ஒரு காவலர் பார்த்தார். அவர் கூறினார், "நீங்கள் பாபிலோனிய இராணுவத்திற்குப் போகிறீர்கள்." தீர்க்கதரிசி கூறினார், "இல்லை, நான் அதை ஒருபோதும் செய்ய மாட்டேன்." ஆனால் காவலர் அவரை நம்பவில்லை, மேலும் அவரை லேட்டர் கிங்ஸ்தே நகர அதிகாரிகளிடம் அழைத்துச் சென்றார். அவர்கள் அவர் மீது ஆத்திரமடைந்து அவரை அடித்து சிறையில் அடைத்தனர். அவர் அங்கு நீண்ட காலம் தங்கினார். விரைவில் பாபிலோனியர்கள் திரும்பி வந்து மீண்டும் ஒருமுறை நகரத்தை சுற்றி வளைத்தனர். சிதேக்கியா எரேமியாவை இரகசியமாக

அழைத்து, அரண்மனைக்கு அழைத்து வந்தார். ராஜா, “உனக்கு ஆண்டவரிடமிருந்து ஒரு செய்தி இருக்கிறதா?” என்று கேட்டதற்கு எரேமியா, “ஆம், நான் சொல்கிறேன். நீங்கள் பாபிலோனியர்களால் தோற்கடிக்கப்படுவீர்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். நீங்கள் செய்தால் நான் இறந்துவிடுவேன். நான் என்ன செய்தேன்? நான் சொன்னது அனைத்தும் உண்மையாகிவிட்டது. பாபிலோன் திரும்பாது என்று சொன்ன தீர்க்கதரிசிகள் எங்கே? நான் கெஞ்சிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். என்னைத் திருப்பி அனுப்பாதே.” எனவே எரேமியா மீண்டும் நிலவறைக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று சிதேக்கியா ராஜா கட்டளையிட்டார். அவர் அரண்மனை சிறையில் அடைக்கப்பட்டார், அங்கு அவர் சிறந்த கவனிப்பைப் பெற்றார். பாபிலோனியர்கள் உள்ளே செல்வதையும் வெளியே செல்வதையும் நிறுத்தியதால், விரைவில் நகரத்தில் உணவு இல்லை. எருசலேமின் ஆட்சியாளர்கள் எரேமியாவுக்கு செய்தி அனுப்பினார்கள். “தயவுசெய்து, ஜெபித்து, எங்களை விடுவிக்கும்படி கடவுளிடம் கேளுங்கள்! ஒருவேளை அவர் கடந்த காலத்தில் செய்தது போன்ற ஒரு அற்புதத்தை நமக்குக் கொடுப்பார்.” இறைவன் அவர்களுக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினான், “இல்லை! நான் உன்னை வழங்கமாட்டேன். நான் உங்களுக்கு எதிராக போராடுகிறேன். நான் உன்னை பாபிலோன் அரசனிடம் ஒப்படைத்தேன். நீங்கள் பசி, நோய் மற்றும் கொள்ளை நோய்களால் பாதிக்கப்படுவீர்கள். மக்கள் மற்றும் விலங்குகள் இறந்துவிடும். இதன் மூலம் வாழ்பவர்கள் பாபிலோனியர்களுக்குக் கொடுக்கப்படுவார்கள்.

163 சேறு நிறைந்த கிணறு

எரேமியா 32, 33, 38, 39, 40: 1-6, 52: 1-30

2 இராஜாக்கள் 25: 3-21, 2 நாளாகமம் 36

கதைகள் 159-164

எரேமியாவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் போது நடந்தது, தீர்க்கதரிசி. எரேமியாவுக்கு மக்களுக்கு ஒரு செய்தி கொடுத்தது. அவர், “தேர்வு உங்களுடையது. நீங்கள் வாழ்க்கை அல்லது மரணத்தை பெறலாம். நீங்கள் எருசலேமில் தங்கியிருந்தால், நீங்கள் பசி, நோய் மற்றும் இறப்புக்கு ஆளாக நேரிடும். நீங்கள் பாபிலோனிய இராணுவத்திற்கு சரணடைந்தால், நீங்கள் வாழ்வீர்கள். நான் இந்த நகரத்தை அவர்களுக்குக் கொடுத்தேன், அவர்கள் அதை முற்றிலுமாக அழிப்பார்கள். “யூதாவின் அதிகாரிகள் இதைக் கேட்டபோது, அவர்கள் ராஜாவிடம் சென்று, “இந்த மனிதன் இறக்க வேண்டும். அவர் ஒரு துரோகி. எங்களை கைவிடும்படி அவர் மக்களிடம் கூறுகிறார். “எனவே எரேமியாவுடன் அவர்கள் விரும்பியதைச் செய்ய செடேகியா அனுமதித்தார். அவர்கள் அவரைச் சுற்றி கயிறுகளை வைத்து, அவரை வெற்று கிணற்றில் இறங்குகிறார்கள். அதில் தண்ணீர் இல்லை, ஆனால் அதற்கு பதிலாக கீழே சேற்றைத் தவிர வேறில்லை. விரைவில் தீர்க்கதரிசி மண்ணில் மூழ்கிவிட்டார். மற்றொரு அதிகாரி ராஜாவிடம் ஓடி, “இது தவறு! தீர்க்கதரிசி அந்த கிணற்றில் இறந்துவிடுவார். அவரிடம் உணவோ தண்ணீரோ இல்லை. “எரேமியாவை கிணற்றில் இருந்து வெளியே இழுக்க அந்த மனிதனுக்கு மன்னர் அனுமதி அளித்தார். எனவே அவருக்கு உதவ 30 ஆண்கள் கிடைத்தனர். அவர்கள் பழைய கந்தல்களை கிணற்றின் கீழே எறிந்துவிட்டு, கயிறுகளிலிருந்து பாதுகாக்க இவற்றை தனது கைகளின் கீழ் வைக்குமாறு நபிகள் சொன்னார்கள். பின்னர் அவர்கள் அவரை கிணற்றில் இருந்து வெளியே இழுத்து மீண்டும் அரண்மனை சிறைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். பாபிலோனியர்கள் நகரத்தை இரண்டு மற்றும் ஒன்றரை ஆண்டுகள் முற்றுகைக்கு உட்படுத்தினர். கடைசியாக அவர்கள் சுவர்கள் வழியாக உடைந்து நகரத்தை அழைத்துச் சென்றனர். செடேகியா இதைக் கேட்டபோது, அவர் இரவில் எருசலேமில் இருந்து இறங்கி தப்பிக்க முயன்றார். பின்னர் கிங்ஸ் பாபிலோனியர்கள் ராஜாவைத் துரத்தினர், விரைவில் அவரைப் பிடித்தனர். அவர்கள் அவரை மீண்டும் நேபுகாத்நேச்சருக்கு அழைத்து வந்தனர். அவர் செடேகியாவை அழைத்துச் சென்று, அவரின் முன்னால் தனது மகன்களைக் கொன்றதால் அவரைப் பார்க்க வைத்தார். பின்னர் அவர்கள் கண்களை வெளியேற்றி, அவரை சங்கிலிகளில் வைத்து, அவரை பாபிலோனுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். பாபிலோனியர்கள் நகரத்தை முற்றிலுமாக அழித்தனர், அதனால் அது மீண்டும் அவர்களை எதிர்க்க முடியாது. அவர்கள் கோயிலை அழித்து, எல்லா வீடுகளையும் எரித்தனர், சுவர்களை உடைத்தனர். நகரம் முற்றிலும் இடிக்கப்பட்டது. பாபிலோன் இராணுவம் மீதமுள்ள மக்களை பாபிலோனுக்கு அழைத்துச் சென்றது, சிலரை மட்டுமே நிலத்தை நிலைநிறுத்தியது. அவர் கவனித்துக்கொள்ள

வேண்டும், அவர் விரும்பியதை வழங்க வேண்டும். "கேப்டன் சென்று தீர்க்கதரிசியைக் கண்டுபிடித்தார். நாடுகடத்தப்பட்ட மற்றவர்களுடன் அவர் சங்கிலிகளில் இருந்தார். கேப்டன் எரேமியாவிலிருந்து சங்கிலிகளை எடுத்து, "நீங்கள் செல்ல சுதந்திரமாக இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் எங்களுடன் பாபிலோனுக்கு வந்தால், நாங்கள் உங்களை கவனித்துக்கொள்வோம், உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் உங்கள் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வோம். ஆனால் நீங்கள் விரும்பினால், நீங்கள் இங்கே யூதாவில் தங்கலாம். தேர்வு உங்களுடையது. "எரேமியா அவர் யூதாவில் தங்குவார் என்று கூறினார், எனவே அவர்கள் அவரையும் பருச்சையும் தங்கள் வீடுகளுக்குச் செல்ல அனுமதித்தனர். தீர்க்கதரிசி கிணற்றிலிருந்து வெளியேற உதவிய அதிகாரியையும் இறைவன் பாதுகாத்தார். இறைவன் எரேமியாவிடம், "டேவிட் வரிசையில் இருந்து ஒரு நீதியான கிளையை வளர்ப்பேன், அவர் நீதியைக் கொண்டுவருவார் நிலத்திற்கு நீதி. அவர், 'கர்த்தர் எங்கள் நீதியானவர்' என்று அழைக்கப்படுவார். "

164 எகிப்துக்குச் செல்வது

எரேமியா 40 - 44, 52:31-34 2 இராஜாக்கள் 25:22-30

கதைகள் 159 - 164

தீர்க்கதரிசி எரேமியாவின் வாழ்க்கை மற்றும் ஊழியத்தின் போது நடந்தது. பாபிலோனின் ராஜாவான நேபுகாத்நேச்சார் ஜெருசலேமை முற்றிலுமாக அழித்தார். அவர் நிலத்தைக் கவனித்துக்கொள்ள சிலரை விட்டு, கெதலியாவை யூதாவின் ஆளுநராக ஆக்கினார். கலகப் படைவீரர்கள் இன்னும் யூதாவின் மலைகளில் வாழ்ந்தனர். கெதலியா அவர்களைச் சந்தித்து, "பாபிலோன் ராஜா உங்களோடு சமாதானமாக இருக்க விரும்புகிறார். எனவே சண்டையை நிறுத்துங்கள். புலம்பெயர்ந்த போது மக்கள் விட்டுச் சென்றதைப் பாருங்கள். நீங்கள் அவர்களின் திராட்சை மற்றும் ஆலிவ் மற்றும் கோடை பழங்களை அறுவடை செய்யலாம். ஒரு நகரத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அங்கு வாழுங்கள். நான் பாபிலோனியர்களுடன் உங்கள் பிரதிநிதியாக இருப்பேன். "வீரர்கள் இந்த அறிவுரையைப் பின்பற்றி தேசத்தில் வாழ்ந்தனர். மற்ற நாடுகளில் வாழ்ந்த யூதர்கள் திரும்பி வந்து கெதலியாவை ஆளுநராக ஏற்றுக்கொண்டனர். மொத்தத்தில், அந்த ஆண்டு அவர்கள் ஒரு பெரிய அறுவடை செய்தார்கள். அம்மோன் அரசன் கெதலியாவைக் கொல்ல பத்து யூதர்களை வேலைக்கு அமர்த்தினான். யூதாவின் மக்கள் இந்த சதி பற்றி கவர்னரை எச்சரித்தனர். அவர்கள், "எங்களுக்கு இங்கே நன்றாக இருக்கிறது. இந்த துரோகிகள் அதை எஞ்சியவர்களுக்காக அழிப்பதை நாங்கள் விரும்பவில்லை. " ஆனால் கெதலியா அவர்களை நம்பவில்லை. அவர்கள் வெறுமனே தங்கள் சக நாட்டினரை விட ஆதாயம் பெற முயற்சிக்கிறார்கள் என்று அவர் நினைத்தார். கெதலியா பத்து துரோகிகளை தன்னுடன் சாப்பிட அழைத்தார். உணவின் போது, ஆண்கள் தங்கள் வாள்களை உருவி ஆளுநரைக் கொன்றனர். அவரது உடலை ஒரு பெரிய கிணற்றில் எறிந்த பிறகு, அவர்கள் லேட்டர் கிங்ஸ்பேக்கை அம்மோனுக்குச் சென்றனர். யூதாவின் மனிதர்கள் அவர்களைத் துரத்தினார்கள். ஒரு போர் நடந்தது. ஆனால் பெரும்பாலான துரோகிகள் தப்பி ஓடிவிட்டனர். நேபுகாத்நேச்சார் தனது ஆளுநர் கொல்லப்பட்டதை அறிந்தவுடன் என்ன செய்வார் என்பது யூதாவின் மக்களுக்கு தெரியும். அவர்கள் எகிப்துக்கு தப்பிச் செல்ல திட்டமிட்டனர். அவர்கள் எரேமியாவிடம் சென்று, "நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று ஆண்டவரிடம் கேளுங்கள். அவர் சொல்வதை நாங்கள் செய்வோம் என்று நாங்கள் உறுதியளிக்கிறோம். "பத்து நாட்களுக்குப் பிறகு, எரேமியா அவர்களுக்கு கர்த்தரிடமிருந்து ஒரு செய்தியைக் கொடுத்தார். "எகிப்துக்குப் போகாதே, யூதாவிலே இரு. நான் உன்னுடன் இருப்பேன், பாபிலோன் அரசனிடமிருந்து உன்னைப் பாதுகாப்பேன். நீங்கள் தங்கினால், நான் உன்னைக் கட்டி எழுப்பி, உன்னை இங்கே நிலைநிறுத்துவேன்.

"நீ பயப்படுகிறாய் என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். உங்கள் அச்சங்கள் எகிப்தில் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கின்றன. யூதாவில் நீங்கள் போரையும், பசியையும், நோயையும் காணமாட்டீர்கள். இல்லை, அவர்கள் உங்களுக்காக எகிப்தில் காத்திருக்கிறார்கள்." மக்கள் எரேமியாவை நோக்கி, "நீங்கள் எங்களிடம் பொய் சொல்கிறீர்கள். கர்த்தர் அதை உன்னிடம் சொல்லவில்லை. பாபிலோன் எங்களைக் கொன்றுவிடும், நாங்கள் இங்கேயே இருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள்." மக்கள் யூதாவை விட்டு எகிப்துக்குச் சென்றனர். அவர்கள்

தீர்க்கதரிசியையும் பாருக்கையும் அழைத்துச் சென்றனர். எரேமியா எகிப்தில் தனது புத்தகத்தை முடித்தார், பின்னர் அவர் இறந்தார். பல ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஒரு புதிய ராஜா பாபிலோனை ஆட்சி செய்தார். அரசன் யோயாச்சினை சிறையிலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்து அவனுக்கு விடுதலை அளித்தான். அவருக்கு வாழ்வாதார உதவியும் வழங்கப்பட்டது மற்றும் பாபிலோன் ராஜாவின் மேஜையில் சாப்பிட அழைக்கப்பட்டார். வாழ்நாள் முழுவதும் வசதியாக வாழ்ந்தார்.

165 உலர்ந்த எலும்புகளின் பள்ளத்தாக்கு

எசேக்கியேல் 37

எசேக்கியேல் பல யூதர்களுடன் சிறைபிடிக்கப்பட்டார். அவர் கடவுளின் தீர்க்கதரிசி ஆனார். ஒரு நாள் கர்த்தர் அவருடைய ஆவியை ஒரு பள்ளத்தாக்கிற்கு அழைத்துச் சென்றார். அதில் எலும்புகள் நிறைந்திருப்பதைக் கண்டார். அவை மிகவும் வறண்டிருந்தன, நீங்கள் அவற்றைத் தொட்டால் அவை தூள் தூளாக மாறும். கர்த்தர் சொன்னார், "மனுபுத்திரனே, இந்த எலும்புகள் மீண்டும் உயிர் பெறுமா?" "ஓ ஆண்டவரே, அதற்கு உங்களால் மட்டுமே பதில் சொல்ல முடியும்." கடவுள் கூறினார், "அவர்கள் மத்தியில் நின்று, 'உலர்ந்த எலும்புகளே, கடவுள் உங்களுக்குச் சொல்வதைக் கேளுங்கள். ஆம், கர்த்தர் உன்னோடு பேசுகிறார். அவர் உங்களுக்கு மீண்டும் மூச்சு விடப் போகிறார், நீங்கள் மீண்டும் உயிருடன் இருப்பீர்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். உங்களுக்கு சதை, தசை, தோல்... மற்றும் உயிர் இருக்கும். அப்போது, அவர் ஆண்டவர் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்.' எனவே எசேக்கியேல் நின்று, எலும்புகளுக்கு இதைச் சொன்னான். திடீரென்று பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் சத்தம் கேட்டது. எலும்புகள் திடமாகி, மீண்டும் தங்களை இணைத்துக் கொண்டன. விரைவில் தரையில் முழு எலும்புக்கூடுகள் கிடந்தன. தீர்க்கதரிசி பார்த்தபோது, எலும்புக்கூடுகளில் தசைநாண்கள் மற்றும் தசைகள் உருவாகின. பின்னர் தோல் சதை மீது நீண்டது. பள்ளத்தாக்கு முழுவதும் தரையில் கிடக்கும் பிணங்களைப் போல அவை இருந்தன. ஆனால் இவை எல்லாவற்றிலும் கூட, அவர்களுக்கு ஜீவன் இல்லை. கர்த்தர் எசேக்கியேலிடம், "மனுபுத்திரனே, சுவாசத்திற்குப் பிரசங்கியுங்கள். 'கடவுள் உங்களுக்குச் சொல்வதைக் கேளுங்கள். ஆம், கர்த்தர் உன்னோடு பேசுகிறார். நான்கு காற்றுகளின் மேல் ஏறி வந்து இந்த சடலங்களுக்குள் நுழையுங்கள் என்று அவர் கூறுகிறார். திடீரென்று டேனியல் காற்று வீசியது மற்றும் மூச்சு அனைத்து இறந்த உடல்களிலும் நுழைந்தது. அவர்கள் உயிருடன் ஆனார்கள்! அவர்கள் எழுந்து அமர்ந்தார்கள்... பிறகு எழுந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பெரிய படை என்பதை எசேக்கியேல் உணர்ந்தார். கர்த்தர் சொன்னார், "மனுபுத்திரனே, இந்த எலும்புகள் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களையும் குறிக்கின்றன. இப்போது அவர்கள் சொல்கிறார்கள், 'நாங்கள் இனி ஒரு தேசம் அல்ல. எங்களுக்கு எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை. எங்கள் எலும்புகள் காய்ந்துவிட்டன.' "அவர்களுக்கு உபதேசம் செய்! 'கடவுள் உங்களுக்குச் சொல்வதைக் கேளுங்கள். ஆம், கர்த்தர் உன்னோடு பேசுகிறார். நாடுகட்டப்பட்ட உங்கள் கல்லறைகளைத் திறந்து உங்களை இஸ்ரவேல் தேசத்திற்குத் திரும்பக் கொண்டுவரப் போவதாக அவர் உங்களிடம் கூறுகிறார். அவர் தனது ஆவியை உங்களில் வைப்பார், நீங்கள் மீண்டும் வாழ்வீர்கள். அவர் கர்த்தர் என்று அப்போது நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள்." கர்த்தர் மீண்டும் எசேக்கியேலிடம் பேசினார். "மனுபுத்திரனே, ஒரு சிறிய மரத்துண்டைக் கண்டுபிடி. அதில் 'யூதா' என்ற வார்த்தையை செதுக்கவும். மற்றொரு மரத் துண்டைக் கண்டுபிடித்து, அதில் 'இஸ்ரேல்' என்ற வார்த்தையைச் செதுக்குங்கள்." எசேக்கியேல் இதைச் செய்தார். அப்போது இறைவன், "அவை ஒரு மரத்துண்டு போலப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள். இதன் அர்த்தம் என்ன என்று மக்கள் உங்களிடம் கேட்கும் வரை அவற்றை எடுத்துச் செல்லுங்கள். 'கடவுளாகிய ஆண்டவர் கூறுகிறார், 'நான் இரு தேசங்களையும் மீண்டும் ஒன்றிணைக்கும் ஒரு காலம் வரும். அவர்கள் இனி இரண்டு தேசங்களாக இருக்க மாட்டார்கள், ஆனால் ஒன்றாக இருப்பார்கள். நான் யாக்கோபுக்குக் கொடுத்த அவர்களுடைய சொந்த நிலத்தை அவர்களுக்குக் கொடுப்பேன். அவர்களுக்கு ஒரு ராஜா இருப்பார். தாவீது அவர்களை ஆட்சி செய்வான். அவர்கள் இனி சிலைகளால் தங்களைக் கெடுத்துக் கொள்ள மாட்டார்கள். நான் அவர்களைச் சுத்தப்படுத்துவேன், அவர்கள் என் ஜனமாயிருப்பார்கள், நான் அவர்களுடைய தேவனாயிருப்பேன்.

166 தானியேல் எடுத்த முடிவுகள்

நேபுகாத்நேச்சார் பாபிலோனின் ராஜா. அவர் எருசலேமை வென்றார் மற்றும் மக்களை சிறைபிடித்தார். பின்னர் அவர் தனது அதிகாரிகளுக்கு சிறந்த இளைஞர்களைத் தேர்ந்தெடுத்து அரச நீதிமன்றத்தில் பணியாற்ற பயிற்சி அளிக்க உத்தரவிட்டார். அவர்களுக்கு மொழி, இலக்கியம் மற்றும் ஞானத்தில் சிறந்த அறிவுறுத்தல் வழங்கப்பட வேண்டும். இந்த பயிற்சி மூன்று ஆண்டுகள் நீடிக்கும், அந்த நேரத்தில், ராஜா அவர்களுக்கு சிறந்த உணவு மற்றும் மதுவை வழங்குவார். தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இளைஞர்களில் சிலர் தானியேல், ஷாத்ராக், மேஷாக் மற்றும் ஆபேத்நேகோ. கடவுளின் சட்டத்திற்கு எதிரான பொருட்களை சாப்பிடுவதன் மூலமும் குடிப்பதன் மூலமும் தங்களைத் தாங்களே தீட்டுப்படுத்த மாட்டார்கள் என்று இந்த மனிதர்கள் இறைவன் முன் தீர்மானித்தனர். டேனியல் மேற்பார்வையாளரிடம் அந்த விஷயங்களை அன்றாட உணவில் இருந்து விட்டுவிடுமாறு கேட்டார். "ஓ இல்லை. அதைச் செய்ய என்னால் அனுமதிக்க முடியவில்லை! நீங்கள் ராஜா முன் நிற்கும்போது ஒரு நாள் வருகிறது. நீங்கள் மற்றவர்களை விட மோசமானவர் என்பதை அவர் காண்பார், பின்னர் அவர் என்னைக் கொன்றுவிடுவார்! "இந்த நேரத்தில், டேனியல் தனது வார்த்தைகளை கவனமாகத் தேர்ந்தெடுத்தார். "தயவுசெய்து, நீங்கள் முடிவு செய்வதற்கு முன், ஒரு சோதனை செய்யுங்கள். நாங்கள் நான்கு பேரும் காய்கறிகளை சாப்பிடவும், பத்து நாட்களுக்கு தண்ணீர் குடிக்கவும் அனுமதிக்கவும். டேனியல் கன்பிசனியில் மற்றவர்களுடன் நாங்கள் எப்படி இருக்கிறோம் என்று பாருங்கள். "மேற்பார்வையாளர் டேனியல் மிகவும் மதிக்கிறார், எனவே அவர் இந்த சோதனைக்கு ஒப்புக்கொண்டார். பத்து நாட்களின் முடிவில், ராஜாவின் உணவு மற்றும் மதுவை சாப்பிட்டுக்கொண்டிருந்த அனைவரையும் விட டேனியலும் அவரது நண்பர்களும் சிறப்பாகவும் ஆரோக்கியமாகவும் இருந்தனர். எனவே மேற்பார்வையாளர் அவர்கள் நான்கு பேரையும் தொடர்ந்து காய்கறிகளையும், குடிப்பழக்கத்தையும் மட்டுமே சாப்பிட அனுமதித்தார். கடவுள் டேனியல், ஷாத்ராக், மேஷாக் மற்றும் அபெட்நேகோவுடன் இருந்தார். அவர் அவர்களுக்கு அறிவைக் கொடுத்தார், மேலும் அவர்களுக்கு ஞானத்தைப் புரிந்து கொள்ள அனுமதித்தார். டேனியல் தரிசனங்களையும் கனவுகளையும் புரிந்து கொண்டார். மூன்று ஆண்டுகளின் முடிவில், நேபுகாத்நேச்சார் தனது பயிற்சித் திட்டத்தை கடந்து சென்ற அனைத்து இளைஞர்களையும் பேட்டி கண்டார். மற்றவர்களில் எவரும் டேனியல், ஷாத்ராக், மேஷாக் மற்றும் அபெட்நேகோ போன்றவர்கள். எனவே அவர்கள் கிங்ஸ் கோர்ட்டில் பணியாற்றத் தொடங்கினர். ஞானம் மற்றும் புரிதல் தொடர்பான ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அவர் அவர்களைக் கலந்தாலோசித்தார். நேரத்தில், ராஜா தனது ஆலோசனையை தனது மற்ற ஆலோசகர்களை விட பத்து மடங்கு அதிகமாக மதிப்பிட்டார். பல மன்னர்களின் ஆட்சியின் மூலம் டேனியல் தொடர்ந்து நீதிமன்றத்தில் பணியாற்றினார்.

167 நேபுகாத்நேச்சரின் கனவு

தானியேல்

தானியேல் 2

நேபுகாத்நேச்சார் ஒரு கனவு கண்டார், அது அவரைத் தொந்தரவு செய்தது. அவர் தனது ஆலோசகர்களை அழைத்து, அவர்கள் தனது கனவை விளக்க வேண்டும் என்று கூறினார். அவர்கள், "கனவை எங்களிடம் கூறுங்கள், அதன் அர்த்தத்தை நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்கிறோம்" என்றார்கள். அரசன், "நான் சொல்வதைக் கவனமாகக் கேளுங்கள். என் கனவையும் அதன் விளக்கத்தையும் நீங்கள் சொல்ல வேண்டும். உங்களால் இதைச் செய்ய முடிந்தால், நான் உங்களுக்கு பெரும் வெகுமதிகளை வழங்குவேன், அனைவருக்கும் முன்பாக உங்களைக் கௌரவிப்பேன். ஆனால் இதைச் செய்ய முடியாவிட்டால், நீங்கள் மெதுவாக இறந்துவிடுவீர்கள், மேலும் உங்கள் சொத்துக்கள் அனைத்தும் அழிக்கப்படும். இப்போது, என் கனவைச் சொல்லு!" அவனது ஆலோசகர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் இரண்டாவது முறை கேட்டார்கள், "தயவுசெய்து, உங்கள் கனவை எங்களிடம் கூறுங்கள், நாங்கள் உங்களுக்கு அர்த்தத்தைத் தருகிறோம்." நேபுகாத்நேச்சார் பொறுமையிழந்தார். "நீங்கள் நேரத்தைத் தடுக்கிறீர்கள். நான் சொன்னதை நீ கேட்டாய். நான் என் கனவைச் சொன்னால், நீங்கள் என்னைக் கேலி செய்வதற்காக ஏதாவது ஒன்றை உருவாக்குவீர்கள்.

உங்கள் விளக்கம் சரியானது என்பதை நான் அறிந்துகொள்வதற்கான ஒரே வழி, நீங்கள் கனவை என்னிடம் கூறினால் மட்டுமே. இந்த நேரத்தில், ஆலோசகர்கள் அவரிடம் கெஞ்சினார்கள். "இதைச் செய்யும்படி எந்த அரசும் தங்கள் ஆலோசகர்களிடம் கேட்டதில்லை. மக்கள் தூங்கும்போது என்ன கனவு காண்கிறார்கள் என்பது தெய்வங்களுக்கு மட்டுமே தெரியும்." நேபுகாத்நேச்சார் கோபமடைந்தார். அனைத்து ஆலோசகர்களும் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று அவர் அறிவித்தார். எனவே காவலர்கள் அவர்களைக் கூட்டிச் செல்லத் தொடங்கினர். டேனியல் இதைக் கேள்வியுற்றார், உடனடியாக ராஜாவுக்குச் செய்தி அனுப்பினார், "எனக்கு சிறிது நேரம் கொடுங்கள், உங்கள் கனவையும் அதன் விளக்கத்தையும் நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்." கடவுள் டேனியலுக்கு ராஜாவின் கனவைக் காட்டி விளக்கத்தை அளித்தார். பிறகு தானியேல் அரசனைச் சந்திக்கச் சென்றார். நேபுகாத்நேச்சார் அவனைப் பார்த்து, "என் கனவையும் அதன் விளக்கத்தையும் நீ என்னிடம் கூறுவது உண்மையா?" என்று கேட்டான், தானியேல் அவனுடைய பதிலில் கவனமாக இருந்தார். "நீங்கள் கேட்பதை யாராலும் செய்ய முடியாது, ஆனால் நீங்கள் தூங்கும் போது நீங்கள் என்ன கனவு கண்டீர்கள் என்பதை எனக்குக் காட்டிய ஒரு கடவுள் பரலோகத்தில் இருக்கிறார். "உலகின் எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை அவர் உங்களுக்குக் காட்டினார். உங்கள் கனவில் ஒரு பெரிய சிலையைக் கண்டீர்கள். அதில் தங்கத் தலை இருந்தது.

அதன் கைகளும் மார்பும் வெள்ளியாகவும், அதன் வயிறு மற்றும் இடுப்பு வெண்கலமாகவும் இருந்தது. அதற்கு இரும்பு கால்கள் இருந்தன, அதன் பாதங்கள் இரும்பும் களிமண்ணும் கலந்தன. திடீரென்று ஒரு மலையிலிருந்து கல் வெட்டப்பட்டது, ஆனால் அதைச் செய்த கைகளை உங்களால் பார்க்க முடியவில்லை. இந்த கல் கால்களில் மோதி முழு சிலையும் அழிக்கப்பட்டது. "துண்டுகள் தரையில் மோதியது, காற்று எடையே இல்லாதது போல் அதை வீசியது. நீங்கள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கையில், பூமி முழுவதையும் நிரப்பும் வரை கல் பெரிதாகிவிட்டது. "அதுதான் உங்கள் கனவு. இப்போது இங்கே விளக்கம் உள்ளது. கடவுள் உன்னைத் தங்கத்தின் தலையாக்கினார். உனக்குப் பிறகு, உன்னுடையதைப் போல் நல்லதல்லாத மற்றொரு ராஜ்யம் எழும். நான்காவது ராஜ்யம் இரும்பைப் போல பலமாக இருக்கும், அதன் வழியில் எல்லாவற்றையும் நசுக்கும். இந்த ராஜ்யம் சிலையின் கால்கள் போல இரண்டு பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும். கடைசி ராஜ்ஜியமும் பத்து கால்விரல்களுடன் இரண்டு அடிகளாகப் பிரிக்கப்படும். இது இரும்பின் வலிமையைக் கொண்டிருக்கும், ஆனால் சாதாரண களிமண்ணைப் போல உடையக்கூடியதாக இருக்கும். "மலையிலிருந்து செதுக்கப்பட்ட கல் கடவுளின் ராஜ்யம், இது மனித கைகள் இல்லாமல் உருவாகும். கடவுள் இந்த உலகத்தின் எல்லா ராஜ்யங்களையும் அழித்துவிடுவார், ஆனால் அவருடைய ராஜ்யம் ஒருபோதும் முடிவடையாது. "ஓ ராஜா, கடவுள் உங்களுக்கு ஒரு கனவின் மூலம் எதிர்காலத்தைக் காட்டினார், அது கனவு சொன்னது போலவே நடக்கும்." நேபுகாத்நேச்சார் முகத்துடன் கீழே விழுந்தார். தரையில். அவர் சொன்னார், "உங்கள் கடவுள், அவர் கடவுள்! அவனே இறைவன்!" நேபுகாத்நேச்சார் தானியேலை தனது ராஜ்யத்தில் ஒரு பெரிய ஆட்சியாளராக மாற்றினார்.

168 நெருப்பு நிறைந்த உலை

தானியேல் 3

நேபுகாத்நேச்சார் நிறைந்த உலை ஒரு தங்க சிலை தயாரித்தது. இது 90 அடி உயரமும் 9 அடி அகலமும் கொண்டது. பின்னர் அவர் தனது ராஜ்யத்தின் அனைத்து அதிகாரிகளையும் ஒன்றிணைத்தார். அவர்கள் வந்து சிலைக்கு முன்பாக நின்றார்கள். அதிகாரிகள் ஒரு அறிவிப்பை வெளியிட்டனர். "ஆர்கெஸ்ட்ரா நாடகத்தை நீங்கள் கேட்கும்போது, தரையில் விழுந்து, நேபுகாத்நேச்சார் மன்னர் அமைத்த தங்க சிலையை வணங்குங்கள். நீங்கள் இதை உடனடியாகச் செய்யாவிட்டால், நீங்கள் நெருப்பால் நிரப்பப்பட்ட உலைக்குள் தள்ளப்படுவீர்கள். " இசைக்குழு விளையாடத் தொடங்கியது மற்றும் தங்க சிலைக்கு முன்னால் தரையில் விழுந்தது.

இந்த சந்தர்ப்பம் சில அதிகாரிகளுக்கு ஒரு யோசனையை அளித்தது. அவர்களில் இருந்த சில யூதர்களிடமிருந்து விடுபட இது தங்களுக்கு வாய்ப்பு என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர்கள் ராஜாவிடம், "உங்கள் கட்டளை தெளிவாக இருந்தது. இசைக்குழு விளையாடியபோது, எல்லோரும் தரையில் இறங்கி சிலையை வணங்க வேண்டும். யாராவது அதைச் செய்யவில்லை என்றால்,

அவர்கள் நெருப்பால் நிரப்பப்பட்ட உலைக்குள் வீசப்படுவார்கள் என்று நீங்கள் சொன்னீர்கள். உங்களைப் புறக்கணித்த மூன்று யூதர்கள் உள்ளனர், அவர்கள் ராஜ்யத்தில் உயர்ந்த பதவிகளில் உள்ளனர். அவர்களின் பெயர்கள் ஷாட்ராச், மேஷாக் மற்றும் அபெட்னெகோ. அவர்கள் உங்கள் கடவுளுக்கு சேவை செய்ய மாட்டார்கள், அவர்கள் தங்க சிலையை வணங்கவில்லை. "நேபுகாத்நேச்சார் கோபமடைந்தார். அவர் மூன்று யூதர்களுக்காக அனுப்பினார், அவர்கள் முன் நிற்க வைத்திருந்தார். "என் கடவுளுக்கு சேவை செய்ய வேண்டாம் என்று எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது, நீங்கள் தங்க சிலையை வணங்கவில்லை. இது உண்மையா என்று பார்க்க விரும்புகிறேன். இசைக்குழு விளையாடும், அது எப்போது தரையில் இறங்கி தங்க சிலையை வணங்க வேண்டும். நீங்கள் இல்லையென்றால், நீங்கள் நெருப்பால் நிரப்பப்பட்ட உலைக்குள் வீசப்படுவீர்கள். என் சக்தியிலிருந்து உங்களை மீட்கும் கடவுள் யாரும் இல்லை. "மூன்று பேரும் ராஜாவுக்கு பதிலளிக்க தயங்கவில்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள், "நாங்கள் உங்களுடன் ஒருபோதும் வாதிட மாட்டோம், ஆனால் தயவுசெய்து புரிந்து கொள்ளுங்கள். நெருப்பால் நிரப்பப்பட்ட உலைப்பிலிருந்து நம்மை மீட்க நம் கடவுளால் முடிகிறது. அவர் உங்கள் சக்தியிலிருந்து எங்களை எளிதில் மீட்க முடியும், ஆனால் அவர் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அதை டேனீல்பேவை அறிய விடுங்கள், நீங்கள் அமைத்த தங்க சிலையை நாங்கள் இன்னும் வணங்க மாட்டோம். "நேபுகாத்நேச்சார் மிகவும் பைத்தியம் பிடித்தார், அவரது முகம் ஆத்திரத்துடன் முறுக்கப்பட்டது. அவர் தனது காவலர்களிடம் கூச்சலிட்டார், "உலையை ஏழு மடங்கு தூசு ஆக்குங்கள்! இந்த மனிதர்களைக் கட்டிக்கொண்டு அதில் எறியுங்கள்! "உலை வெப்பமடைந்தது, மூன்று யூதர்களும் கட்டப்பட்டு நெருப்பில் வீசப்பட்டனர். உலை மிகவும் தூசு இருந்ததாலும், மரணதண்டனை விரைவாக செய்யப்பட வேண்டும் என்று ராஜா விரும்பியதாலும், தீப்பிழம்புகள் காவலர்களைக் கொன்றன. அவர் எழுந்து, "நாங்கள் மூன்று பேரை நெருப்பில் வீசவில்லையா?" என்று கூச்சலிட்டார். "நிச்சயமாக உங்கள் கம்பீரம். நாங்கள் மூன்று மனிதர்களை எறிந்தோம். "" ஆனால் பார்! நான் அங்கு நான்கு ஆண்களைப் பார்க்கிறேன். தீ அவர்களை காயப்படுத்தவில்லை, அவை பிணைக்கப்படவில்லை. அவர்கள் சுதந்திரமாக சுற்றி வருகிறார்கள். பார்! நான்காவது மனிதர் ஒரு கடவுளைப் போன்றவர். "நேபுகாத்நேச்சார் உலைக்கு நெருங்கி வந்து உள்ளே நுழைந்தார்." ஷாட்ராச், மேஷாக், ஆபேத்நேகோ மிக உயர்ந்த கடவுளின் ஊழியர்கள். தயவுசெய்து, வெளியே வாருங்கள். "மூன்று பேரும் நெருப்பிலிருந்து வெளியே வந்தார்கள். எல்லோரும் சுற்றி கூடி, ஆண்களும் அவர்களின் ஆடைகளும் நெருப்பால் முற்றிலும் பாதிக்கப்படவில்லை என்பதைக் கண்டனர். அவர்கள் மீது புகைபிடிக்கும் வாசனை கூட அவர்களிடம் இல்லை. நியூபுசாத்நேச்சார் ஒரு பிரகடனத்தை செய்தார். "நான் ஷாட்ராச், மேஷாக் மற்றும் அபெட்னெகோ கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசுகிறேன். தங்கள் கடவுளைத் தவிர வேறு எந்த கடவுளையும் வணங்குவதை விட அவர்கள் இறக்கத் தேர்ந்தெடுத்தனர். எனவே அவர்களை மீட்க தனது தேவதையை அனுப்பினார். ஷாட்ராச், மேஷாக் மற்றும் அபெட்னெகோ ஆகியோரைப் பற்றி யாரும் புண்படுத்தும் வகையில் எதுவும் சொல்ல முடியாது. யாராவது அவ்வாறு செய்தால், அந்த நபர் துண்டுகளாக கிழிந்து, அவர்களின் வீட்டை குப்பைக் குப்பையாக மாற்றுவார்."

169 காட்டு மிருகமாக மாறுதல்

தானியேல் 4

ஒரு இரவு டேனியல், கிங் நேபுகாத்நேச்சார் ஒரு கனவு கண்டார், அது அவரை பயமுறுத்தியது. அவர் உடனடியாக தனது ஆலோசகர்கள் மற்றும் அதிர்ஷ்ட-சொல்பவர்கள் அனைவரையும் அழைத்தார். அவர் அவர்களிடம் கனவைச் சொன்னார், ஆனால் அவர்களால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. இறுதியாக அவர் டேனியலை அழைத்து, "உங்களில் உள்ள தெய்வங்களின் ஆவி உங்களுக்கு இருப்பதை நான் அறிவேன். எல்லா மர்மங்களுக்கும் பதில்கள் உங்களிடம் உள்ளன. நேற்றிரவு எனக்கு ஒரு பயங்கரமான கனவு இருந்தது, அதை யாரும் எனக்கு விளக்க முடியாது. நான் அதை உங்களிடம் கூறுவேன், எனவே இதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை நீங்கள் என்னிடம் சொல்லலாம். "பூமியின் நடுவில் ஒரு மரத்தைப் பார்த்தேன். அது உயரமாகவும் வலுவாகவும் இருந்தது. பூமியில் உள்ள அனைவரும் அதைப் பார்க்க முடிந்தது. சொர்க்கம் கூட அதைப் பார்த்தது. அனைவருக்கும் அழகான இலைகள் மற்றும் போதுமான பழங்கள் இருந்தன. இது விலங்குகளுக்கு

தங்குமிடம் வழங்கியது, பறவைகள் அதன் கிளைகளில் வாழ்ந்தன. “நான் மரத்தைப் போற்றிக் கொண்டிருந்தேன், ஒரு தூதர் வானத்திலிருந்து வந்தபோது. இந்த புனிதமானது கத்தியது, அதனால் அனைவரையும் கேட்க முடிந்தது, ‘இந்த மரத்தை வெட்டுங்கள்! அதன் கிளைகளை நறுக்கி, அதன் இலைகளை அகற்றி, பழத்தை சிதறடிக்கவும். விலங்குகளையும் பறவைகளையும் துரத்துங்கள். ஆனால் கவனமாக இருங்கள். ஸ்டம்பை அதன் வேர்களை இன்னும் தரையில் விடவும். இரும்பு மற்றும் வெண்கல இசைக்குழுக்களால் அதைப் பாதுகாக்கவும். “ இப்போது அவரை ஏழு ஆண்டுகள் தனியாக விட்டுவிடுங்கள். அவர் ஒரு விலங்கின் மனம் மற்றும் வயலில் புல் சாப்பிடுவார். ஒவ்வொரு காலையிலும் அவர் சொர்க்கத்தின் பனியால் மூடப்பட்டிருப்பார். பூமியின் அனைத்து ராஜ்யங்களையும் விட மிக உயர்ந்தவர் மிக உயர்ந்தவர் என்பதை அவர் உணரும் வரை அவர் இப்படி இருப்பார். அவர் விரும்பியவருக்கு அவற்றைக் கொடுக்கிறார். அவர் தாழ்ந்த அடிமைக்கு ஒரு ராஜ்யத்தை கூட கொடுக்க முடியும். ” டேனியல், இதைத்தான் நான் கனவு கண்டேன். இதன் அர்த்தம் என்னவென்று என்னிடம் சொல்ல முடியும். ” டேனியல் அதிர்ச்சியடைந்தார்! அவர் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்லவில்லை, ஆனால் கிங்கை முறைத்துப் பார்த்தார். நெபுகாத்தேச்சார், “ டேனியல், பயப்பட வேண்டாம். இதன் அர்த்தம் என்னவென்று என்னிடம் சொல்லுங்கள். ” “ஓ ராஜா. அர்த்தம் உங்கள் எதிரிகளுக்கு என்று நான் விரும்புகிறேன். ஆனால் அது இல்லை. நீங்கள் மரம், உயரமான மற்றும் வலிமையானவர். நீங்கள் தொலைதூர மக்களுக்கு பயனளிக்கிறீர்கள். புனிதமானது, பரலோகத்திலிருந்து இறங்கி, உங்கள் மீது ஒரு தீர்ப்பை வழங்கினார். “நீங்கள் மக்களிடமிருந்து விரட்டப்பட்டு காட்டு விலங்கு போல வாழ்வீர்கள். நீங்கள் புல் சாப்பிடுவீர்கள், இரவின் பனி கீழ் தூங்குவீர்கள். எல்லா ராஜ்யங்களையும் விட மிக உயர்ந்தவர் மிக உயர்ந்தவர் என்பதை நீங்கள் உணரும் வரை நீங்கள் ஏழு ஆண்டுகள் அப்படியே இருப்பீர்கள். அவர் விரும்பியவருக்குக் கொடுக்கிறார். “ஆனாலும், பரிசுத்தவர் மரத்தின் ஸ்டம்பை அதன் வேர்களால் விட்டுவிடச் சொன்னார். இதன் பொருள் என்னவென்றால், சொர்க்கம் விதிகளை நீங்கள் ஒப்புக்கொண்டவுடன் உங்கள் ராஜ்யம் உங்களுக்காகக் காத்திருக்கும். “இதோ எனது ஆலோசனை. உங்கள் வாழ்க்கையிலிருந்து பாவத்தை அகற்றவும். கருணை காட்டுங்கள். ஒருவேளை கடவுள் உங்கள் மீது கருணை காட்டுவார். ” ஒரு வருடம் கழித்து, நெபுகாத்தேச்சார் பாபிலோனில் உள்ள தனது அரண்மனையின் கூரையில் நடந்து கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அவர் நிறுத்தி, “இதைப் பாருங்கள்! இது பாபிலோன் சிறந்தது, நான் அதை உருவாக்கியுள்ளேன். நான் சக்திவாய்ந்ததால் அதைச் செய்திருக்கிறேன். இந்த ராஜ்யம் என் பெரிய மகிமையைக் காட்டுகிறது! ” அவர் இந்த வார்த்தைகளைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்தபோது, பரலோகத்திலிருந்து ஒரு குரல் அவரிடம், “ நெபுகாத்தேச்சார் ராஜா, நான் இந்த ராஜ்யத்தை உங்களிடமிருந்து எடுத்துச் செல்கிறேன். மக்கள் உங்களைத் துரத்துவார்கள், நீங்கள் விலங்குகளிடையே வாழ்வீர்கள். நீங்கள் ஏழு ஆண்டுகளாக புல் மீது மேய்ச்சல் செய்வீர்கள். ஒட்டுமொத்த ராஜ்யங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதில் மிக உயர்ந்தது என்பதை நீங்கள் கற்றுக் கொள்ளும் வரை நீங்கள் அங்கேயே இருப்பீர்கள். அவர் தேர்வுசெய்தவருக்கு அவற்றைக் கொடுக்க முடியும். ” உடனடியாக ராஜா பைத்தியம் பிடித்தார். மக்கள் இறுதியாக அவரை அரண்மனையிலிருந்து கட்டாயப்படுத்தினர், அவர் வயல்களுக்கு வெளியே சென்றார். அவர் உணவுக்காக புல் சாப்பிட்டார். அவரது தலைமுடி நீளமாக வளர்ந்தது மற்றும் அவரது விரல் நகங்கள் நகங்கள் போல இருந்தன. ஒவ்வொரு இரவும் பனி அவரை மூடிமறைத்தது. ஏழு ஆண்டுகளின் முடிவில், அவர் வானத்தை நோக்கி பார்த்தார், அவருடைய நல்லறிவு அவரிடம் திரும்பியது. அவர், “நான் மிக உயர்ந்ததைப் புகழ்ந்து பேசுகிறேன். அவர் என்றென்றும் வாழ்கிறார், அவருடைய ராஜ்யத்திற்கு முடிவே இல்லை. அவர் விரும்பியதை அவர் செய்கிறார், அவரைத் தடுத்து நிறுத்த முடியாது. ” கடவுள் அவரைத் தேடும் பிரபுக்களையும் ஆலோசகர்களையும் அனுப்பினார். அவர் தனது சரியான மனதில் திரும்பி வந்ததை அவர்கள் கண்டபோது, அவர்கள் அவரை அவருடைய பழைய நிலைக்கு மீண்டும் நிலைநிறுத்தினர். அவர் தனது ராஜ்யத்தைத் திரும்பப் பெற்றார், ஆனால் அன்றிலிருந்து அவர் எப்போதும், “நான் பரலோக ராஜாவைப் புகழ்ந்து, உயர்த்துகிறேன், மகிமைப்படுத்துகிறேன். அவரது படைப்புகள் உண்மை மற்றும் நியாயமானவை.”

ராஜா பெல்ஷாட்சார் நேபுகாத்நேச்சரின் பேரன் ஆவார். ஆயிரம் பாபிலோனிய பிரபுக்களுடன் விருந்து வைக்க முடிவு செய்தார். எருசலேமில் உள்ள கடவுளின் ஆலயத்திலிருந்து பாபிலோன் இராணுவம் எடுத்த தங்கக் கோப்பைகளை அவர் அனுப்பினார். அவர்கள் பல கடவுள்களின் நினைவாக குடிக்கப் பழகினர். பெல்ஷாஸர் பார்த்தபடி, விரல்கள் சுவரில் எழுதத் தொடங்கின. இது ராஜாவை மிகவும் பயமுறுத்தியது. அவர் பயத்துடன் நடுங்கினார். கை எழுதும் போது, அது மறைந்துவிட்டது. பெல்ஷாசர் சுவரில் உள்ள சொற்களைப் படித்தார், ஆனால் அவை என்னவென்று தெரியவில்லை. அவர் தனது ஆலோசகர்களுக்காக அனுப்பி, "இந்த வார்த்தைகளின் அர்த்தத்தை நீங்கள் விளக்க முடிந்தால், நான் உங்களுக்கு மிகுந்த செல்வத்தைத் தருகிறேன், உங்களை பாபிலோன் மீது மூன்றாவது ஆட்சியாளராக மாற்றுவேன்" என்று கூறினார். இது பெல்ஷாஸரை இன்னும் பயமுறுத்தியது. ராணி தாய், "பயப்பட வேண்டாம். நீங்கள் அழைக்காத ஒரு ஆலோசகர் இருக்கிறார். அவரது பெயர் டேனியல், அவர் பரிசுத்த கடவுள்களின் ஆவியால் நிரப்பப்பட்ட மனிதர். உங்கள் தாத்தா எப்போதுமே அவரை தீர்க்க முடியாதபோது அவரை அழைத்தார். இதன் பொருள் என்ன என்பதை அவர் உங்களுக்குச் சொல்வார். "பெல்ஷாசர் டேனியலுக்கு அழைத்து," உங்களில் உள்ள தெய்வங்களின் ஆவி உங்களுக்கு இருப்பதை நான் அறிவேன். இதன் பொருள் என்ன என்பதை நீங்கள் என்னிடம் சொல்ல முடிந்தால், நான் உங்களுக்கு மிகுந்த செல்வத்தைத் தருகிறேன், உங்களை பாபிலோனில் மூன்றாவது மிக உயர்ந்த ஆட்சியாளராக மாற்றுவேன். "டேனியல் தயங்கவில்லை. "நீங்கள் உங்கள் பரிசுகளையும் தலைப்புகளையும் வைத்திருக்கலாம். நான் எழுத்தைப் படித்து அதன் அர்த்தம் என்ன என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். "மிக உயர்ந்த கடவுள் இந்த சாம்ராஜ்யத்தை நேபுகாத்நேச்சருக்குக் கொடுத்தார், மேலும் அவரை பூமியில் மிகவும் சக்திவாய்ந்த மனிதராக மாற்றினார். ஆயினும் கூட அவர் கடவுளுக்கு முன்பாக தன்னைத் தாழ்த்திக் கொண்டார், அவர் அனைவருக்கும் இறைவன் என்பதை ஒப்புக் கொண்டார். "இது உங்களுக்குத் தெரியும், ஆனாலும் நீங்கள் பெருமிதம் கொள்கிறீர்கள், கர்த்தராகிய கடவுளின் மீறுகிறீர்கள். பொய்யான கடவுள்களைப் புகழ்வதற்காக கடவுளின் ஆலயத்திலிருந்து தங்கக் கோப்பைகளைப் பயன்படுத்தினீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையை அவருடைய கைகளில் வைத்திருக்கும் கடவுளை நீங்கள் கேலி செய்கிறீர்கள். எனவே, அவர் இந்த செய்தியை உங்களுக்கு அனுப்பியுள்ளார்: எண்ணப்பட்ட, எண்ணப்பட்ட, எடையுள்ள, மற்றும் பிரிக்கப்பட்டார். உங்கள் நேரம் முடிந்துவிட்டது! எடையுள்ளவர் - உங்கள் மதிப்பைத் தீர்மானிக்க நீங்கள் ஒரு அளவில் எடைபோட்டீர்கள். நீங்கள் மிகக் குறைவாகவே மதிப்புடையவர்! பிரிக்கப்பட்டுள்ளீர்கள் - உங்கள் ராஜ்யம் இனி உங்களுடையது. இது மேதியர்களுக்கும் பெர்சியர்களுக்கும் இடையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது. "உடனடியாக, பெல்ஷாஸர் தனது ஊழியர்களை அழைத்து டேனியல் மீது சிறந்த ஆடைகளையும், விலையுயர்ந்த நகைகளையும் அவரது கழுத்தில் வைக்கச் சொன்னார். பாபிலோனில் மூன்றாவது மிக உயர்ந்த ஆட்சியாளராக டேனியல் என்று கூறியது. அந்த இரவில், மேதீஸ் மற்றும் பெர்சியர்களின் இராணுவம் நகரத்திற்குள் வந்து, பெல்ஷாசரைக் கொன்று, ராஜ்யத்தை எடுத்துக் கொண்டது. பாரசீக நீதிமன்றத்தில் டேனியல் ஒரு மரியாதைக்குரிய ஆலோசகரானார். ஜெருசலேம் நகரம் எழுபது ஆண்டுகளாக இடிபாடுகளில் இருக்கும். டேனியல் ஜெபம் செய்து கடவுளிடம் என்ன நடக்கப் போகிறது என்று கேட்டார். என்ன நடக்கும் என்பதை விளக்க கடவுள் அவருக்கு ஒரு தேவதூதரை அனுப்பினார். தேவதை, "எருசலேமை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப ஒரு உத்தரவு வழங்கப்படும். அந்த உத்தரவு உங்கள் மக்களுக்கு ஒரு சிறப்பு 490 ஆண்டு காலத்தைத் தொடங்கும். முதல் 483 ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, மேசியா வருவார். அவர் கொல்லப்படுவார், எருசலேம் மீண்டும் அழிக்கப்படும். கடந்த ஏழு ஆண்டுகள் ஒரு தீய ஆட்சியாளர் இஸ்ரேலுடன் 7 ஆண்டு சமாதான உடன்படிக்கை செய்யும் போது தொடங்கும். "டேனியலிடம் இதைச் சொல்வதன் மூலம், இஸ்ரேல் பூமியில் தனது ராஜ்யத்தை அமைப்பதற்கு முன்பு என்ன நடக்கும் என்று கடவுள் காட்டினார்.

171 சிங்கங்களின் குகை

தானியேல் 6

டேரியஸ் ராஜாவாக மாறியபோது, அவர் தனது 120 மாகாணங்களில் ஒவ்வொன்றிலும் ஒரு அதிகாரியை நியமித்தார். பின்னர் அவர் 120 அதிகாரிகளை மேற்பார்வையிட மூன்று நிர்வாகிகளைத் தேர்ந்தெடுத்தார். மூன்று நிர்வாகிகளில் டேனியல் ஒருவராக இருந்தார், மேலும் அவர் மிகவும் திறமையானவர். ராஜா அவருக்கு முழு ராஜ்யத்திலும் அதிகாரம் அளிக்கவிருந்தார். அதிகாரிகளும் மற்ற இரண்டு நிர்வாகிகளும் இது நடக்க விரும்பவில்லை. டேனியல் ராஜாவுக்கு மோசமாக தோற்றமளிக்க அவர்கள் முடிவு செய்தனர். அவர் அவருடைய வாழ்க்கையில் ஒரு குறைபாட்டைத் தேடினார் அல்லது அவர் அரசாங்கத்திற்காக செய்தவற்றில் ஒருவித ஊழலைத் தேடினார். அவர்களால் எதையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இறுதியாக அவர்கள் சொன்னார்கள், "இதை நாங்கள் செய்ய ஒரே ஒரு வழி இருக்கிறது. அவருடைய கடவுளின் சட்டங்களில் நாம் எதையாவது கண்டுபிடிக்க வேண்டும். "கடைசியாக அவர்கள் அதைக் கண்டுபிடித்தனர், எனவே அவர்கள் ஒரு திட்டத்தை உருவாக்கினர். அவர்கள் ராஜாவிடம் சென்று, "ஓ மன்னர் டேரியஸ், என்றென்றும் வாழ்க. நாங்கள் உங்களை மதிக்கக்கூடிய விதத்தில் அதிகாரிகள் மற்றும் நிர்வாகிகள் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். உங்கள் அனுமதியுடன், எல்லோரும் உங்களை 30 நாட்கள் வணங்க வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். அந்த நேரத்தில் வேறு எந்த கடவுளையும் வணங்க முடியாது என்று கூறும் ஒரு சட்டத்தை நாங்கள் உருவாக்குவோம். மாற்ற முடியாத மேதியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் சட்டமாக நீங்கள் கையெழுத்திட வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம். இந்த சட்டத்தை யாராவது கீழ்ப்படியாவிட்டால், அவர்கள் சிங்கங்களின் குகையில் வீசப்படுவார்கள். " இந்த மரியாதைக்கு டேரியஸ் மகிழ்ச்சியடைந்தார், எனவே அவர் சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டார். இது முடிந்தபின் இதைப் பற்றி டானியல் கேள்விப்பட்டார். இன்னும் அவர் தனது சாதாரண வழிபாட்டு முறையைப் பின்பற்றினார். ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை, அவர் தனது வீட்டிற்குள் சென்று எருசலேமை எதிர்கொண்ட மேல் ஜன்னல்களைத் திறந்தார். அங்கே, கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தி, அவர் மண்டியிட்டு ஜெபித்தார். அவர் செய்வார் என்று ஆண்களுக்குத் தெரிந்ததே அதுதான். அவர்கள் ராஜாவிடம் சென்று, "உங்களைத் தவிர வேறு எந்த கடவுளையும் யாரும் வணங்கக்கூடாது என்று 30 நாட்களுக்கு நீங்கள் ஒரு சட்டத்தில் கையெழுத்திட்டது உண்மையா? இதை மீறிய எவரும் சிங்கங்களின் குகையில் வீசப்படுவார்கள் என்று சொல்லவில்லையா? "என்று அவர் கூறினார், "நிச்சயமாக. நான் அதை மேதியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் சட்டமாக மாற்றினேன், அதை மாற்ற முடியாது. " "ஓ, ராஜா, டேனியல்ஜெவிஷ் நாடுகடத்தப்பட்ட டேனியல் அந்தச் சட்டத்தை மீறுகிறார் என்று உங்களுக்குச் சொல்வதில் வருத்தமாக இருக்கிறது. அவர் ஒரு நாளைக்கு மூன்று முறை தனது கடவுளை வணங்கி வணங்குகிறார். "டேரியஸ் அதிர்ச்சியடைந்தார்! டேனியலை மீட்க ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்று அவருக்குத் தெரியும். அவர் நாள் முழுவதும் வேலை செய்தார். கடைசியாக ஆண்கள் வந்து, "மேதியர்கள் மற்றும் பெர்சியர்களின் சட்டத்தை மாற்ற முடியாது என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்." ஆகவே, டேனியலைப் பெறுவதற்கு மன்னர் கட்டளையிட்டார். ராஜா குகையில் வீசப்படுவதற்கு சற்று முன்பு அவருடன் பேசினார். "ஓ, நீங்கள் சேவை செய்யும் கடவுள் இந்த சிங்கங்களிலிருந்து உங்களை மீட்கட்டும்." டேனியல் குகையில் தாழ்த்தப்பட்டார், பின்னர் திறப்புக்கு மேல் ஒரு கல் வைக்கப்பட்டது. இந்த தீர்ப்பில் யாரும் தலையிட முடியாதபடி ராஜா தனது முத்திரையை அதில் வைத்தார். அவர் மீண்டும் தனது அரண்மனைக்குச் சென்று மாலை பொழுதுபோக்குகளை ரத்து செய்தார். அவர் சாப்பிட மறுத்துவிட்டார், இரவு முழுவதும் அவர் தூங்க முடியவில்லை. இறுதியாக காலையில் இருந்தபோது, அவர் மீண்டும் லயன்ஸ் குகைக்கு விரைந்தார். கல் அகற்றப்பட்டவுடன், "ஓ டேனியல், உயிருள்ள கடவுளின் வேலைக்காரன். உங்கள் கடவுளால் உங்களை சிங்கங்களிலிருந்து மீட்க முடியுமா? "டேனியல் பின்னால் கத்தினார், "என் ராஜா, கடவுள் தனது தேவதூதரை அனுப்பினார், அவர் இந்த சிங்கங்களின் வாயை மூடிக்கொண்டார். நான் எந்த வகையிலும் காயமடையவில்லை. நான் நிரபராதி என்று கடவுளுக்குத் தெரியும். உங்கள் கம்பீரமான, நான் உங்களுக்கு எந்த வகையிலும் அநீதி இழைக்கவில்லை. "டேனியல் குகையில் இருந்து வெளியேற வேண்டும் என்று மன்னர் கட்டளையிட்டார். பின்னர் டேரியஸ் காவலர்களிடம் கூறினார். "டேனியலுக்கு எதிராக சதி செய்தவர்களைப் பெறுங்கள். அவர்களின் மனைவிகளையும் குழந்தைகளையும் பெறுங்கள். அனைவரையும் லயன்ஸ் குகையில் எறியுங்கள். "எல்லா ஆண்களும் அவர்களது குடும்பங்களும் கொண்டு வரப்பட்டு லயன்ஸ் குகையில் தள்ளப்பட்டனர். லயன்ஸ் கீழே

காத்திருந்து, அவர்கள் தரையை அடைவதற்கு முன்பு அவற்றைக் கிழித்து எறிந்தனர். டேரியஸ் தனது ராஜ்யம் முழுவதும் ஒரு ஆணையை அனுப்பினார். அது கூறியது, “எல்லோரும் டேனியலின் கடவுளைப் பற்றி பயப்பட வேண்டும், ஏனெனில் அவர் உயிருள்ள கடவுள். அவருடைய ராஜ்யம் என்றென்றும் நீடிக்கும். தனக்கு சேவை செய்பவர்களை மீட்க முடியும். ”

172 ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டுதல்

2 நாளாகமம் 36: 21-23, எஸ்றா 1-6 ஆகாய் 1-2

எரேமியா 70 ஆண்டுகளாக சிறைபிடிப்பார் என்று எரேமியா கூறியிருந்தார். அந்த நேரத்தின் முடிவில், பெர்சியா மன்னர் கூறினார், “கர்த்தர் தனது மக்களை தங்கள் ஆலயத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப எருசலேமுக்கு திருப்பி அனுப்பும்படி என்னிடம் கூறியுள்ளார். ஆகையால், அவர்கள் சென்று கடவுளின் வீட்டைக் கட்டியெழுப்ப சுதந்திரமாக இருக்கிறார்கள். ”இந்த திட்டத்திற்கு ராஜா தங்கத்தையும் வெள்ளியையும் கொடுத்தார், எருசலேம் அழிக்கப்பட்டபோது எடுக்கப்பட்ட கோயில் பாத்திரங்களை அவர் திருப்பி கொடுத்தார். கோவிலின் உட்புறத்திற்கு லெபனானில் இருந்து தேவதாரு(மரம்) வாங்குவதற்கு பணம் நன்கொடை அளித்தார். அவர் கால்நடைகளை கூட வழங்கினார், இதனால் மக்கள் கடவுளுக்கு தியாகம் செய்ய முடியும். கர்த்தர் தம்முடைய மக்களின் இருதயங்களைத் தூண்டினார். கடவுளின் வேலையைச் செய்ய யூதாவிடம் திரும்பிச் செல்வதற்கான சவாலை பலர் ஏற்றுக்கொண்டனர். சிலர், தங்களைத் தாங்களே செல்ல முடியவில்லை, பணத்தையும் பொருட்களையும் கொடுத்தார்கள். மக்கள் வரும்போது, அவர்கள் ஆலய தளத்தில் கடவுளுக்கு தியாகங்களைச் செய்தனர். மக்கள் மகிழ்ச்சிக்காக கூச்சலிட்டனர், பின்னர் ஆலயத்தை கட்டத் தொடங்கினர். அங்கு வசிக்கும் மக்கள் யூதர்கள் திரும்பி வந்ததில் வருத்தப்பட்டனர். அவர்கள் திட்டத்தை நிறுத்த முயன்றனர், ஆனால் எதுவும் வேலை செய்யவில்லை. இறுதியாக, ஒரு புதிய மன்னர் பெர்சியா மீது ஆட்சி செய்தார். அவர்கள் அவருக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பினர், மேலும் புதிய கோயில் பற்றிய செய்தியை சாய்ந்தனர். கட்டுமானத்தை நிறுத்தும்படி அவர்கள் அவரை சமாதானப்படுத்தினர். யூத கட்டுபவர்களுக்கு நிலைமை மாறும் வரை நிறுத்தி காத்திருப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. இது அவர்களுக்கு சொந்த வீடுகளை கட்ட ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தது. வெகு காலத்திற்கு முன்பே, ஒரு குடும்பம் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக சிடார் பேனலிங் செய்தது. இறுதியில் லெபனானில் இருந்து தேவதாருவின் கையிருப்பு போய்விட்டது! அதை மாற்ற முடியாது என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, ஆலயத்தை கட்டுவது பற்றி யாராவது பேசும்போதெல்லாம், மக்கள், “இது கட்டமைக்க இது ஒரு நல்ல நேரம் அல்ல” என்று கூறியது. ஆகாய் மக்களிடம், “எனக்கு கர்த்தரிடமிருந்து ஒரு செய்தி இருக்கிறது! ‘உங்கள் வழிகளைக் கவனியுங்கள்! கடவுளின் மானிகையை உருவாக்க இது நேரம் இல்லை என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். என் வீடு இடிந்து விழும் போது நீங்கள் பேனல் வீடுகளில் வசிக்கிறீர்கள். உங்கள் வழிகளைக் கவனியுங்கள்! ” கடவுள் தனது ஆசீர்வாதத்தை அவர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து நீக்கிவிட்டார் என்று ஆகாய் அவர்களிடம் கூறினார். “நீங்கள் ஒரு பெரிய அளவு தானியத்தை நடவு செய்கிறீர்கள், ஆனாலும் நீங்கள் மிகக் குறைவாக அறுவடை செய்கிறீர்கள். ஆனால் நீங்கள் இன்னும் பசியுடன் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் குடிக்கிறீர்கள், மக்கள் கேட்டார்கள், ஆனால் கோயில் முடிக்க தேவதாரு(மரம்) இல்லை என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். ஆகாய் கூறினார், “கடவுள் கூறுகிறார், மலைகளுக்குச் சென்று பொதுவான மரத்தைப் பெற்று ஆலயத்தில் அதைப் பயன்படுத்துங்கள். நீங்கள் கட்டியெழுப்புவதில் அவர் மகிழ்ச்சியடைவார் என்று அவர் கூறுகிறார், மேலும் அவர் மகிமைப்படுத்தப்படுவார். ” எனவே மக்கள் கீழ்ப்படிந்து மலைகளுக்குச் சென்று காணாமல் போன தேவதாரு மாற்றுவதற்காக மரம் கிடைத்தது. பின்னர் அவர்கள் திட்டத்தை மறுதொடக்கம் செய்வதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தனர். நேரத்தில், மற்றொரு ராஜா பெர்சியாவில் ஆட்சிக்கு வந்தார். இது ஒரு உத்தரவைக் கொடுத்தது, “ஆலயத்தை கட்டியெழுப்பும் எவரும் மரணத்திற்கு ஆளாக நேரிடும்!” இந்த ஆணையின் மூலம், எருசலேமைச் சுற்றி வாழும் மக்கள் ஆலயத்தின் கட்டுமானத்தைத் தடுக்க அனுமதிக்கப்படவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அது நிறைவடைவதற்கு பொருட்களை வழங்குமாறு கட்டளையிடப்பட்டது. மக்கள் உற்சாகத்துடன் பணிபுரிந்தனர். ஆகாய் இறைவனிடமிருந்து மற்றொரு செய்தியுடன் வந்தார். “நீங்கள் எனக்குக் கீழ்ப்படிவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்! பாருங்கள், நான் உங்களுக்காக வழங்குகிறேன்.

உங்கள் விதை நீங்கள் நடவில்லை, உங்கள் கொடிகள் இன்னும் திராட்சை கொண்டு வரவில்லை, உங்கள் மரங்கள் பூக்கவில்லை. ஆயினும்கூட நீங்கள் எனது ஆசீர்வாதங்களையும் விதிகளையும் அறுவடை செய்கிறீர்கள். "கட்டிடம் கிட்டத்தட்ட முடிந்துவிட்டதைக் கண்டவர்களில் பெரும்பாலோர் மகிழ்ச்சியடைந்தனர், ஆனால் வயதானவர்களில் சிலர்," சாலமன் கோயில் எங்களுக்கு நினைவிருக்கிறது. அது அழகாக இருந்தது! இந்த கோயில் சிறியது மற்றும் அழகாக இல்லை. " கட்டுபவர்கள் சோர்வடைந்தனர். ஆகாய் கடவுளிடமிருந்து மற்றொரு செய்தியுடன் வந்தார். "சாலமான் கட்டிய ஆலயத்தை யார் நினைவில் கொள்கிறார்கள்? இது எவ்வாறு ஒப்பிடுகிறது? சோர்வடைய வேண்டாம். இந்த ஆலத்தை மகிமை நீங்கள் கற்பனை செய்வதை விட அதிகமாக இருக்கும். நான் தேசங்களை அசைக்கப் போகிறேன், உலகம் முழுவதும் இந்த இடத்தில் கவனம் செலுத்தும். 'எல்லா தேசங்களின் ஆசை' வரும், நான் இந்த ஆலயத்தை மகிமையுடன் நிரப்புவேன். தற்போதைய வேலையில் உங்கள் கண்களை மையமாகக் கொள்ளுங்கள். நான் எப்போதுமே இருந்ததைப் போலவே நான் உங்களுடன் இருக்கிறேன். "ஆகவே, மக்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டார்கள்.. அவர்கள் வேலை செய்தார்கள்.. அவர்கள் ஆலயத்தின் பணியை முடித்தார்கள்.

173 எஸ்ரா

எஸ்ரா 7 - 10

எஸ்ரா கடவுளின் சட்டங்களில் நிபுணராக இருந்தார். ஆகையால், அவர் எருசலேமில் உள்ள புதிய கோவிலுக்குச் சென்று மக்களுக்கு கற்பிக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. பெர்சியா மன்னர் அவருக்கும் அவரது உதவியாளர்களுக்கும் எருசலேமுக்கு செல்ல அங்கீகாரம் அளித்த கடிதங்களை வழங்கினார். கடவுளின் சட்டங்களை அறிந்த நீதிபதிகளை நியமிக்க மன்னர் ஒரு பெரிய அளவிலான தங்கம் மற்றும் வெள்ளியுடன் அனுப்பினார். பெர்சியா இராச்சியம் அந்தச் சட்டங்களுக்கு கீழ்ப்படியாத எவரையும் தண்டிப்பதாக அவரிடம் கூறப்பட்டது. எஸ்ராவுடன் சென்று அவர்களது குடும்பங்களை யூதாவுக்கு நகர்த்த முன்வந்தார். குழுவில் லேவியர்கள் இல்லை என்பதை அவர்கள் திடீரென்று உணர்ந்தார்கள். எனவே எஸ்ரா ஒரு வேண்டுகோளை அனுப்பினார், மேலும் பல லேவியர்கள் முன்வந்தனர். பெர்சியாவிலிருந்து ஜெருசலேமுக்குச் செல்வது ஒரு ஆபத்தான பயணம். அவர்களுக்கு குடும்பங்கள், அவர்களின் உடைமைகள் மற்றும் ஒரு பெரிய அளவு தங்கம் மற்றும் வெள்ளி இருந்தன. ஆயினும்கூட அவர்களைப் பாதுகாக்க வீரர்கள் இல்லை. எஸ்ரா ராஜாவிடம் ஆயுதக் காவலர்களைக் கேட்கவில்லை, ஏனெனில் அவர் சொன்னார், "கடவுள் எங்கள் பாதுகாவலர். அவருடைய வலுவான கை அவருக்கு சேவை செய்யும் மக்கள் மீது உள்ளது. "ஆகவே, குழு ஜெபம் செய்து உண்ணாவிரதம் இருந்தது, கடவுளின் பாதுகாப்பைக் கேட்டது. அவர்கள் தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கினர், அவர்கள் பயணம் செய்தபடியே கடவுள் அவர்களைப் பாதுகாத்தார். வழியில் அவர்களை பதுக்கி வைக்க யாரும் முயற்சிக்கவில்லை. அவர்கள் எருசலேமில் பாதுகாப்பாக வந்து, தங்கம் மற்றும் வெள்ளி அனைத்தையும் கோவிலுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். தேவனுடைய சட்டங்கள் குறித்து அவரது அறிவுறுத்தல்களுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்ததால், துணைத் தலைவர்கள் எஸ்ராவுக்குச் சென்றனர். அவர்கள் சொன்னார்கள். அவர்கள், "எங்கள் மக்களில் பலர் இல்லை எஸ்ரா & நெகேமியா அப்பகுதியில் வாழும் யூதர் அல்லாதவர்களிடமிருந்து தங்களைப் பிரித்துக் கொண்டனர். அவர்கள் தங்கள் பெண்களை மணந்துள்ளனர், மேலும் இந்த மனைவிகள் தங்கள் புறமத வழிகளை அவர்களுடன் கொண்டு வந்துள்ளனர். இதைக் கேட்டபோது எஸ்ரா அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் தனது ஆடைகளை கிழித்து கோவிலுக்குச் சென்று முழங்காலில் விழுந்து கர்த்தரிடம் கைகளை விரித்தார். அவர் ஜெபித்தார் "கடவுளே. நாங்கள் அதை மீண்டும் செய்கிறோம் எங்கள் முன்னோர்களைப் போலவே. அவர்கள் வெளிநாட்டு மனைவிகளை அழைத்துக்கொண்டு சிலைகளை வணங்கத் தொடங்கியதால் நீங்கள் தீமின்டோ சிறைப்பிடிப்பை அனுப்பினீர்கள். "இப்போது நீங்கள் எங்களுக்கு ஒரு சுருக்கமான தருணத்தை வழங்கியுள்ளீர்கள், எங்களை இங்கு திரும்பி வர அனுமதிக்கிறது. நாங்கள் என்ன செய்தோம்? நாங்கள் வெளிநாட்டு மனைவிகளை மணந்தோம். ஓ, கடவுளே நாங்கள் உங்கள் ஆசீர்வாதத்திற்கு தகுதியற்றவர்கள் அல்ல. இங்கு வாழும் இந்த சிறிய குழுவை முற்றிலுமாக

அழிக்க உங்களுக்கு உரிமை உண்டு. "எஸ்ரா தொடர்ந்து அழுகிறான், ஜெபிக்கிறான், பாவத்தை ஒப்புக்கொண்டான். அவர் செய்ததைப் போல, மக்கள் வந்து உட்கார்ந்து அவருடன் ஜெபம் செய்தனர். ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடிவிடும் வரை மேலும் மேலும் வந்தது. அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் பாவங்களை அழுது ஒப்புக்கொண்டனர். இறுதியாக மக்கள் சொன்னார்கள், "நாங்கள் தவறு செய்திருக்கிறோம் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் இன்னும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. நாங்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக ஒரு வாக்குறுதியை அளிப்போம். நாங்கள் எங்கள் வெளிநாட்டு மனைவியையும் அவர்களின் குழந்தைகளையும் அனுப்புவோம். ஆனால் நாங்கள் இதை சரியாக செய்ய வேண்டும். எழுந்திரு! நடவடிக்கை எடுக்கவும்! என்ன செய்ய வேண்டும் என்று எங்களுக்குக் காட்டுங்கள், நாங்கள் அதைச் செய்வோம்." எனவே இதை மேற்பார்வையிட எஸ்ரா ஒப்புக்கொண்டார், அது சரியாக செய்யப்பட்டுள்ளதா என்பதை உறுதிப்படுத்தவும். மக்கள் அனைவரும் தங்கள் வெளிநாட்டு மனைவிகளை அனுப்பி சிலைகளிலிருந்து திரும்பினர். பின்னர் அவர்கள் முற்றிலும் இறைவனிடம் தங்களை ஈடுபடுத்திக் கொண்டனர்.

174 சுற்றுசுவரை மீண்டும் கட்டியெழுப்பதல்

நெகேமியா¹ - 13

நெகேமியா ஒரு யூத மனிதர், அவர் பெர்சியா ராஜாவுக்கு சேவை செய்தார். ஒரு நாள் யூதாவில் உள்ளவர்கள் கஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற செய்தி அவருக்கு கிடைத்தது. எருசலேமின் சுவர்கள் அழிந்துவிட்டதைக் கேட்டு அவர் அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் அழ ஆரம்பித்தார், பல நாட்கள் மனச்சோர்வடைந்தார். அவர் ஜெபம் செய்து கடவுளிடம் தனது மக்களுக்கு உதவும்படி கேட்டார். ராஜா தான் சோகமாக இருப்பதைக் கண்டார், எனவே நெகேமியா அவரிடம் எருசலேமின் நிலைமை குறித்து கூறினார். ராஜா, "நான் எப்படி உதவ முடியும்?" "தயவுசெய்து, என்னை எருசலேமுக்கு அனுப்புங்கள், சுவர்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப எனக்கு அனுமதி கொடுங்கள்." "போ." அவர் எருசலேமுக்கு வந்தபோது, அவர் ஏன் வந்தார் என்று மக்களிடம் சொல்லவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவர் நிலைமையைப் பார்த்து மூன்று நாட்கள் கழித்தார். கடைசியாக அவர் தலைவர்களை ஒன்றிணைத்து, பெர்சியா மன்னர் நகர சுவர்களை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப அவருக்கு எவ்வாறு அனுமதி வழங்கினார் என்பதை விளக்கினார். அவர் கூறினார், "இந்த அவமானத்துடன் நாங்கள் இனி வாழ முடியாது. ஒவ்வொரு தலைவரும் தனது தனிப்பட்ட பொறுப்பாக சுவரின் ஒரு பகுதியைத் தேர்ந்தெடுப்பார் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அவர்கள் உடனடியாக தங்கள் குடும்பத்தினரை கட்டியெழுப்ப ஏற்பாடு செய்தனர். அந்த அப்பகுதியைச் சேர்ந்த யூதரல்லாதவர்கள் என்ன நடக்கிறது என்பதைக் கண்டதும் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் சிரித்துக்கொண்டே நகைச்சுவைகளைச் சொன்னார்கள். "இந்த நகரத்தை மீண்டும் கட்டியெழுப்ப மிகவும் பலவீனமாக இருக்கிறது.

இன்னும், பில்டர்கள் தீர்மானிக்கப்பட்டு வேகமாக வேலை செய்தனர். விரைவில் சுவர் பாதியிலேயே இருந்தது, அவர்கள் பல்வேறு பிரிவுகளில் சேரத் தொடங்கினர். இது அவர்களின் எதிரிகளை கோபப்படுத்தியது. இந்த கட்டுமானத்தை அவர்கள் நிறுத்த வேண்டும் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். தொழிலாளர்களைக் கொண்டு கொலை செய்வதாக அவர்கள் மிரட்டினர். அவர்கள், "இந்தச் சுவரைத் தடுக்க நாங்கள் எதை வேண்டுமானாலும் செய்வோம்!" என்று சொன்னார்கள். பயம் பில்டர்களின் இதயங்களைப் பிடித்தது, எனவே அவர்கள் இரவும் பகலும் பார்க்க காவலர்களை அமைத்தனர். நெகேமியா, "உங்கள் மகன்களுக்காக போராடுங்கள். ஆண்கள் அந்த பகுதிக்கு விரைந்து செல்லவும் சண்டையிடவும் தயாராக இருந்தனர். எல்லோரும் ஒன்றாக வேலை செய்தார்கள், விரைவில் சுவர்கள் செய்யப்பட்டன, வாயில்களைத் தவிர. நெகேமியாவைக் கால்வதே திட்டத்தை நிறுத்துவதற்கான ஒரே நம்பிக்கையை எதிரி முடிவு செய்தார். இதைச் செய்ய, அவர்கள் அவரை நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றினர். எனவே அவர்கள் அருகிலுள்ள கிராமத்தில் அவர்களைச் சந்திக்கும்படி அவரிடம் ஒரு செய்தியை அனுப்பினர். நெஹேமியா, "நான் இங்கே ஒரு பெரிய வேலையைச் செய்கிறேன். அதை ஏன் நிறுத்த வேண்டும், அதனால் நாங்கள் பேச முடியும்?" அவர்களுடன் சந்திக்கும்படி அவர்கள் அவரிடம் கெஞ்சினர். கடைசியாக அவர்கள் ஒரு செய்தியை அனுப்பினர், "நீங்கள் சுவரைக் கட்டியெழுப்புகிறீர்கள், எனவே நீங்கள் பேரரசிற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்து உங்களைச் சந்திக்காவிட்டால், உங்கள் கிளர்ச்சியைப் பற்றி நாங்கள் பெர்சியா மன்னரிடம்

சொல்லப் போகிறோம். திட்டத்தை முடிக்க ஐம்பத்திரண்டு நாட்கள் மட்டுமே ஆனது. கடைசியில் நகரம் பாதுகாக்கப்பட்டது. எஸ்ரா மக்கள் முன் நின்று மோசேயின் சட்டத்தைப் படித்தார். கடவுளை அவர்களுக்குக் கொடுத்ததற்காக அவர்கள் வணங்கினர். சட்டத்தின் அர்த்தத்தை அவர்கள் கேள்விப்பட்டபோது அவர்கள் அழ ஆரம்பித்தனர். அவர்கள் அதற்குக் கீழ்ப்படியவில்லை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். சுற்றியுள்ள நகரங்களில் வாழ்ந்த யூதர்கள் ஒவ்வொரு பத்து குடும்பங்களில் ஒருவர் நகரத்திற்கு செல்ல வேண்டும் என்று முடிவு செய்தனர். கடவுள் இஸ்ரேலுக்காக பெரிய காரியங்களைச் செய்திருந்தார், அவர்களுடைய எதிரிகள் கூட ஆச்சரியப்பட்டனர்!

175 எஸ்தர் ராணியாக மாறுகிறாள்

எஸ்தர் 1 - 5: 8 ஒரு நாள் பெர்சியாவின் ராணி நீதிமன்றத்தின் பிரபுக்களுக்கு முன்னால் ராஜாவை சங்கடப்படுத்தினார். ராஜா அவளை மாற்ற வேண்டும் என்று அவர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டனர். எனவே அழகான கண்ணிப்பெண்கள் அனைவரும் அரண்மனைக்கு வர வேண்டும் என்று ஒரு உத்தரவு வெளியே சென்றது. அவர்களிடமிருந்து, ராஜா ஒரு புதிய ராணியைத் தேர்ந்தெடுப்பார். எஸ்தர் ஒரு அழகான இளம் பெண், அவர் தனது பழைய உறவினர் மொர்தெக்காயால் வளர்க்கப்பட்டார். அவளுடைய அழகு மற்றும் நல்லொழுக்கம் காரணமாக அவள் அரண்மனைக்குச் சென்றாள். ஆனால் ... அவளுடைய உறவினர் அவள் யூதர் என்று யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம் என்று அவளிடம் சொன்னாள். காலத்தின் போது, அவள் புதிய ராணியாக தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டாள். இதற்குப் பிறகு, ஒரே நேரத்தில் இரண்டு நிகழ்வுகள் நடந்தன. முதலாவது, மொர்தெகாய் ராஜாவைக் கொல்ல ஒரு சதித்திட்டத்தைக் கேட்டார். அவர் அதைப் புகாரளித்தார், சதி நிறுத்தப்பட்டது. அவரது நல்ல செயல் அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகளில் பதிவு செய்யப்பட்டது.

பிரகடனம் பல மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டவுடன், இரண்டாவது நிகழ்வுக்கு இது அனுப்பப்பட்டது, ஆமாம் என்ற நபர் அரசாங்கத்தில் மிக உயர்ந்த அதிகாரியாக நியமிக்கப்பட்டார். அப்போதிருந்து, அவர் நடந்து செல்லும்போது மக்கள் குனிந்தனர் -மொர்தெகாயைத் தவிர எல்லோரும். இதைக் கண்டதும், அவர் கோபமடைந்து மொர்தெகாய் கொல்லப்பட வேண்டும் என்று விரும்பினார். ஆனால் அவர் அதை விட அதிகமாக விரும்பினார் - அவர் யூதர்களை முற்றிலுமாக அழிக்க விரும்பினார். எனவே அவர் ராஜாவிடம் சென்று பேரரசில் எல்லோரையும் விட வித்தியாசமாக இருக்கிறார். அவர்கள் உங்கள் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய மாட்டார்கள், ஏனெனில் அவர்களிடம் சொந்தமாக இருப்பதால். அவர்கள் வாழ அனுமதிப்பது நல்லதல்ல. அவர்களின் அழிவை ஒழுங்கமைப்பதன் மூலம் உங்களுக்கு சேவை செய்ய என்னை அனுமதிக்கவும். அவனது மரியாதை செலுத்துவது அவனது செலவில் ஈடுபடுவது. யூத மக்கள். ஹமான் ஒரு தேதியை நிர்ணயித்தார், பின்னர் ஒரு பிரகடனத்தை அனுப்பினார். அந்த தேதியில் யூதர்கள் அனைவரும் கொல்லப்படுவார்கள் என்று அது கூறியது. இதில் ஆண்கள், பெண்கள் மற்றும் குழந்தைகள் அடங்கும். அவர்களின் உடைமைகள் தேசங்கள்

பேரரசில். பயமும் பீதியும் நிலத்தின் அனைத்து யூதர்களையும் பிடித்தன. எஸ்தர் அரண்மனையில் இருந்தார், இந்த ஆணையைப் பற்றி தெரியாது. மொர்தெகாய் ஒரு பொது இடத்தில் துக்கப்படுவதாக விரைவில் கேள்விப்பட்டார். என்ன தவறு என்று அவரிடம் கேட்க அவள் ஒரு ஊழியரை அனுப்பினாள். மொர்தெகாய் வேலைக்காரனிடம் எல்லாவற்றையும் சொன்னார், அவருக்கு ஆணையின் நகலைக் கொடுத்தார். அவர் சொன்னார், "ராணியிடம் அவள் ராஜாவிடம் பேச வேண்டும், அவளுடைய மக்கள் மீது கருணை காட்டும்படி அவனிடம் கெஞ்ச வேண்டும்." அவள் அவனுக்கு ஒரு செய்தியை திருப்பி அனுப்பினாள். "அவர் கோல்டன் செபரை கடைசியாக அனுப்பியதே இல்லாவிட்டால், ராஜா முன் செல்ல அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. கேளுங்கள், நீங்கள் உதவவில்லை என்றால், உங்கள் மக்கள் வேறு வழிகளில் வழங்கப்படுவார்கள். இன்னும், நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள்! இது போன்ற காலத்திற்கு நீங்கள் ராஜ்யத்திற்கு அழைத்து வரப்பட்டீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். " "அவள் ஒரு குறிப்பை திருப்பி அனுப்பினாள். அவர்கள் எதையும் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ கூடாது. நானும் என் ஊழியர்களும் அவ்வாறே செய்வோம். சட்டத்திற்கு எதிரானது என்றாலும், நான் சென்று ராஜா முன் நிற்பேன். நான் இறந்துவிட்டால், மூன்று நாட்களுக்குப் பிறகு, எஸ்தர் தனது சிம்மாசனத்திலிருந்து அவளைப் பார்க்கும்போது, அவளைப் பார்த்தபோது, அவளைப் பார்த்தபோது,

அவள் மேலே நடந்து சென்றாள். தயாராகிவிட்டது. "முடிந்தது!" ராஜா கூறினார். நாங்கள் எஸ்தரின் விருந்துக்குச் செல்கிறோம். "அடுத்த கதையில் தொடர்ந்தது.

176 எஸ்தர் தனது மக்களை காப்பாற்றுகிறார்

எஸ்தர்5: 9 - 10: 3

முந்தைய கதையிலிருந்து இணங்கினார், ராஜா மற்றும் ஆமான் ராணி எஸ்தரின் விருந்தில் கலந்து கொண்டனர். பின்னர் ராஜா, "இப்போது உங்கள் கோரிக்கையை என்னிடம் சொல்லுங்கள், அதனால் நான் அதை உங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும்." "ஓ கிங், நீங்கள் எனது கோரிக்கையை வழங்க விரும்பினால், தயவுசெய்து அந்த நேரத்தில் எனது வேண்டுகோளுக்கு வருவேன். அவர் தொடர்ச்சியாக இரண்டு நாட்கள் ராணியின் விருந்துக்கு அழைக்கப்பட்டார்! திடீரென்று அவரது மகிழ்ச்சி கோபத்திற்கு திரும்பியது, ஏனெனில் மொர்தெகாய் மீண்டும் தனக்கு முன்னால் குனிந்ததில்லை. அன்று மாலை நண்பர்களுடன் இருந்தார், இந்த யூதர் தனது மகிழ்ச்சியை எவ்வாறு அழித்துவிட்டார் என்று கூறினார், "அதிகாலையில் ராஜாவிடம் சென்று மொர்தெகாயின் மரணத்தை ஆர்டர் செய்யும்படி அவரிடம் கேளுங்கள். ஆமான் ஒரு வேலைக்காரனை அனுப்பி, தூக்கு மேடைகளை கட்டும்படி கட்டளையிட்டார். அந்த இரவில் ராஜாவால் தூங்க முடியவில்லை. எனவே அவர் தனது படுக்கையறைக்கு யாரோ வந்து அதிகாரப்பூர்வ பதிவுகளைப் படித்தார். மொர்தெகாய் அவரைக் கொல்ல ஒரு சதித்திட்டத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ராஜாவின் உயிரைக் காப்பாற்றினார் என்பதை வேலைக்காரன் படித்தார். மன்னர், "இந்த மனிதனுக்கு எப்படி வெகுமதி கிடைத்தது?" என்று சொன்னார், வேலைக்காரன் பதிவுகளை திரும்பிப் பார்த்தான், பின்னர், "அவன் இல்லை, என் ராஜா" என்று கூறினார். "இந்த மனிதனுக்கு வெகுமதி அளிக்க எதுவும் செய்யப்படவில்லை?!" ராஜா, "அவரை உள்ளே கொண்டு வாருங்கள்" என்றார். ஹமான் பேசுவதற்கு முன்பு, ராஜா, "நான் ஒரு சிறப்பு வழியில் மதிக்க விரும்பும் ஒரு மனிதனுக்காக நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" என்று கூறினார். ஹமான் உடனடியாக தன்னைப் பற்றி நினைத்தார். அவர், "ஓ, என் ராஜா உங்கள் குதிரையின் மீது வைக்க வேண்டும், உங்கள் மிக உன்னதமான அதிகாரி அவரை வீதிகளில் இட்டுச் செல்லுங்கள்," ராஜா க honor ரவிக்க விரும்புகிறார்! "சிறந்தது என்று நீங்கள் சொன்ன அனைத்தையும் செய்யுங்கள்.

எதையும் விட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் கவனமாக இருங்கள், ஆனால் அவர் ராஜாவிடம் பரிந்துரைத்த அனைத்தையும் நிறைவேற்ற வேண்டும், அவரை ராயல் ஹார்ஸில் வைத்து, நகரத்தின் மூலம் அவரை வழிநடத்தினார், "ராஜா ஒரு மனிதனை மதிக்க வேண்டும், அவர் தனது சம்மன் டு ஹமன் டு ஹமான் அங்கே அவர்கள் சாப்பிட்ட பிறகு, மன்னர் எஸ்தரிடம், "உங்களுக்கு என்ன வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள், அதனால் நான் அதை உங்களுக்குக் கொடுக்க முடியும்" என்று கேட்டார். ஒரு மனிதன் என் முழு இனத்தையும் அழிக்க வேண்டும் என்று சதி செய்துள்ளான். "ராஜா அதிர்ச்சியடைந்தான்," இந்த மனிதன் யார்? "எஸ்தர்" எங்கள் எதிரி இந்த பொல்லாத மனிதர். " ஆமான் பயந்தான். அவரால் பேசக்கூட முடியவில்லை. ராஜா அவரைப் பார்த்து கோபமடைந்தார். அவர் எழுந்து தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தார், அதனால் அவர் சிந்திக்க முடிந்தது ராஜா மீண்டும் அறைக்குள் நடந்து, ராணிக்கு அருகில் கிடந்ததைக் கண்டார். அவர் சொன்னார், "நீங்கள் இங்கேயே நிற்கும் ராணியை நீங்கள் பாலியல் பலாத்காரம் செய்யப் போகிறீர்களா?" என்று அவர் இதைச் சொன்னவுடன், ஊழியர்கள் விரைந்து சென்று ஹனனின் தலைக்கு மேல் ஒரு பேட்டை வைத்தார்கள். அவர்களில் ஒருவர் ராஜாவிடம் திரும்பினார். "உங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிய மனிதனைத் தொங்கவிட ஆமான் ஒரு தூக்கு மேடை கட்டியுள்ளார்." இது ராஜாவை இன்னும் கோபப்படுத்தியது. "அவரைத் (ஆமாணை) தொங்க விடுங்கள்!" என்று கூறினார். இதற்குப் பிறகு, மன்னர் அவருக்கு பதிலாக மொர்தெகாயை மாற்றினார்.

177 காபிரியேல் தூதனின் அறிவிப்புகள்

லூக்கா 1: 5-80

இயேசு-ஆரம்ப ஆண்டுகள்

சகரியா கர்த்தரை பின்தொடர்ந்த ஒரு ஆசாரியன். அவருக்கும் அவரது மனைவி எலிசபெத்துக்கும் குழந்தைகள் இல்லை, அவர்கள் குழந்தை பிறக்கும் ஆண்டுகளை கடந்தனர். ஒரு நாள், சகரியா கோவிலுக்குச் சென்று பலிபீடத்தில் தூபத்தை எரிக்க தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார். மக்கள் ஜெபத்தில்

வெளியே காத்திருந்தனர். திடீரென்று தேவ தூதன் ஆசாரியானாகிய சகரியாவுக்கு முன் தோன்றி உன் வேண்டுகல் கேட்கப்பட்டது என்றார். எலிசபெத்து ஏற்ற காலத்தில் ஒரு குமாரனை பெறுவாள் அவனுக்கு யோவான் என்று பெயரிடுவாயாக. அவன் உன் இருதயத்துக்கு சந்தோஷத்தை கொடுக்கிறவனாக காணப்படுவான். அவன் தேவனுக்கு முன்பாக பெரியவனாக காணப்படுவான்" அவருக்காக வழியை ஆயத்தபண்ணுகிறவனாக இருப்பான் என்றார். சகரியா ஆச்சரியப்பட்டு இது எப்படி ஆகும் நாங்கள் இருவரும் வயது சென்றவர்களாக இருக்கிறோமே என்றான். காபிரியேல் பிரதியுத்தரமாக.. நான் தேவன் சமூகத்தில் வந்து உனக்கு நற்செய்தி சொல்லவந்தேன். ஆனால் நீ என்னை நம்பவில்லை. ஆகவே, நான் சொன்னது உண்மையாக வரும் வரை நீ பேச முடியாமல் ஊமையாயிருப்பாய். "வெளியில் உள்ளவர்கள் இவ்வளவு நேரம் ஆசாரியன் என்ன செய்கிறார் என்று யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். தேவ தூதன் வெளியேறிய பிறகு, சகரியா வெளியே சென்று அவர்கள் முன் நின்றார். அவர் ஏதாவது சொல்ல முயன்றார், ஆனால் அவரால் பேச முடியாது என்று கண்டறிந்தார். எனவே அவர் ஒரு தரிசனத்தை பார்த்ததாக மக்கள் அறிந்தார்கள்.

178 இயேசுவின் பிறப்பு

மத்தேயு 1: 18-25, லூக்கா 2: 1-38

இயேசுவின் ஆரம்ப ஆண்டுகள்

யோசேப்பு எலிசபெத்துடனான தனது வருகையிலிருந்து வீட்டிற்கு வந்தவுடன் மரியாள் கர்ப்பமாக இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தார். அவர் தந்தை அல்ல என்று அவருக்குத் தெரியும். இருப்பினும், அவர் ஒரு நீதியுள்ள மனிதர் என்பதால், அவர் அவளுக்கு ஒரு பொது உதாரணம் செய்ய விரும்பவில்லை. இல்லை, அவர் நிச்சயதார்த்தத்தை முறித்துக் கொண்டு அமைதியாக ஒதுக்கி வைக்க முடிவு செய்தார். ஒரு கனவில் காபிரியேல் அவருக்குத் தோன்றியபோது அவர் இதைப் பற்றி ஆழமாக சிந்தித்தார். யோசேப்பு மரியாளை அழைத்துச் சென்று அவளை உங்கள் மனைவியாக மாற்ற பயப்பட வேண்டாம். அவள் சுமக்கும் குழந்தை பரிசுத்த ஆவியிலிருந்து வந்தது. அவர் பிறக்கும்போது, நீங்கள் அவரை இயேசு என்று பெயரிடுவீர்கள். அவர் இரட்சகர். அவர் தம்முடைய மக்களை அவர்களின் பாவங்களிலிருந்து காப்பாற்றுவார்." ஜோசப் தயங்கவில்லை. அவர் உடனடியாக மரியாளை தனது மனைவியாக மாற்றினார், ஆனால் குழந்தை பிறந்த வரை அவர் அவளுடன் நெருக்கமாக இருக்கவில்லை. அவர்கள் இஸ்ரேலின் வடக்குப் பகுதியில் இருந்த நாசரேத்தில் வசித்து வந்தனர். ஆயினும், எருசலேமுக்கு அருகிலுள்ள பெத்லகேமில் மேசியா பிறக்கப்படுவார் என்று வேதம் கூறியது. அந்த நேரத்தில், ரோம் பேரரசு எல்லோரும் தங்கள் வம்சாவளியில் பதிவு செய்ய வேண்டிய ஒரு உத்தரவை அனுப்பியது. எனவே, ஜோசப்பும் அவரது மனைவியும் பெத்லகேமுக்கு செல்ல வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அங்கு சென்ற உடனேயே, மரியாள் தனது குழந்தையை பிரசவிக்க வேண்டிய நேரம் வந்தது. குழந்தை பிறந்தவுடன், அவள் அவனை துணியின் கீற்றுகளில் போர்த்தி, தூங்கும் பகுதியில் இடமில்லை என்பதால் அவரை ஒரு உணவளிக்கும் தொட்டியில் வைத்தாள். மேசியா பிறந்தார். அதே இரவில், மேய்ப்பர்கள் அருகிலுள்ள வயலில் தங்கள் மந்தையைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். திடீரென்று ஒரு தேவதூதன் காபிரியேல் அவர்களுடன் நின்றார், அந்த பகுதி கர்த்தரின் மகிமையால் மூழ்கியது. மேய்ப்பர்கள் மறுபரிசீலனை செய்யப்படுகிறார்கள், ஆனால் தேவதூதன், "பயப்பட வேண்டாம், உங்களுக்கு ஒரு சிறந்த செய்தியைக் கொண்டுவருவதற்காக நான் இங்கு வந்துள்ளேன்" என்று கூறினார். பின்னர் அவர் அருகிலுள்ள நகரத்தை நோக்கி சுட்டிக்காட்டினார். "இன்றிரவு, மீட்பர் பெத்லகேமில் பிறந்தார். அவர் மேசியா. அங்கு சென்று, துணியின் கீற்றுகளில் போர்த்தப்பட்ட ஒரு குழந்தையைப் பாருங்கள், "திடீரென்று முழு பகுதியும் தேவதூதர்களால் நிரம்பியிருந்தது, அவர்கள் தேவனை புகழ்ந்து கொண்டிருந்தனர், மேலும்" தேவனுக்கு மிக உயர்ந்த இடத்தில் மகிமை பூமிக்கு அமைதியும் நல்லெண்ணெயும். " பின்னர், அவர்கள் மறைந்துவிட்டார்கள். சிமியோன் என்ற ஆலயத்தில் ஒரு மனிதர் இருந்தார். வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டவரைப் பார்க்கும் வரை அவர் இறக்க மாட்டார் என்று கர்த்தர் அவரிடம் கூறியிருந்தார். தேவனின் ஆவி அன்று ஆலயத்துக்கு செல்ல அவரைத் தூண்டியது. அவர் ஜோசப் மற்றும் மேரியைப் கண்டார் . இயேசுவின் முகத்தைப் பார்த்து, தேவனை புகழ்ந்து பேசுங்கள்!" பரலோகத்தை பார்த்து, அவர், "ஆண்டவரே, நீங்கள் இப்போது என்னை இறக்க அனுமதிக்கலாம். என் கண்கள் உங்கள் இரட்சிப்பைக் கண்டன." என்றார். அன்னாள் என்ற பெண் அவர்களிடம் நடந்து

சென்றாள். அவளுக்கு 84 வயது, திருமணமான ஏழு வருடங்களுக்குப் பிறகு கணவர் இறந்ததிலிருந்து அவர் தேவாலயத்தில் தேவனுக்கு சேவை செய்தார். அன்னாள் இயேசுவை பார்த்து "வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டவர் வந்துவிட்டார்! வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டவர் வந்துவிட்டார்!" என்று எல்லோரிடமும் அவள் கூறினாள். ஜோசப் தனது சிறிய அழகிய குடும்பத்தை பெதலகேமில் உள்ள தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்.

179 இராஜாவுக்கான பரிசுகள்

இயேசுவின் ஆரம்ப ஆண்டுகள்

மத்தேயு 2

இயேசு இன்னும் இளம் குழந்தையாக இருந்தபோது, சில ஆண்டுகள் கிழக்கிலிருந்து வந்தார்கள். ஒரு அரசு மீட்பர் ஒரு நாள் இஸ்ரேலுக்கு வருவார் என்று அவர்களின் ஆராய்ச்சி மூலம் தெரியவந்துள்ளது. அவர்கள் நட்சத்திரங்களைப் படித்தனர். இந்த ராஜா இறுதியாக பிறந்ததைக் குறிக்கும் அறிகுறிகளைக் கண்டார்கள். அவர்கள் எருசலேமுக்குச் சென்று இஸ்ரேலை ஆட்சி செய்ய ரோமானியர்களால் நியமிக்கப்பட்ட ராஜா ஏரோதுடன் பேசினர். அவர்கள், "யூதர்களின் ராஜாவாகப் பிறந்த குழந்தை எங்கே? அவருடைய நட்சத்திரத்தை நாங்கள் கிழக்கிலே கண்டு, நாங்கள் அவரை வணங்க வந்திருக்கிறோம்." என்றார்கள். ஏரோது தீய மற்றும் கொடூரமானவர். தனது களத்தில் பிறந்த வேறு ராஜாவின் செய்தியைக் கேட்ட அவர் கோபமடைந்தார். ஆனாலும், அவர் தன்னைக் கட்டுப்படுத்திக் கொண்டு, அவர் இந்த விஷயத்தை கவனிப்பதாகக் கூறினார். அவர் ஆசாரியர்களையும் வேதபண்டிதர்களையும் அழைத்து, "மேசியா பிறக்க வேண்டும் என்று உங்கள் வேதம் எங்கே என்று கூறுகிறது?" என்று கேட்டார். அவர்கள் விரைவாக பதிலளித்தனர். "அவர் பெதலகேமில் பிறக்க வேண்டும்." ஏரோது தனது பார்வையாளர்களிடம் திரும்பிச் சென்று பரலோக அடையாளங்களைப் பற்றி மேலும் கேட்கச் சொன்னார். நட்சத்திரம் முதலில் தோன்றியதைப்பற்றியும் கேட்டான். பின்னர் அவன் அவர்களிடம், "பெதலகேமுக்குச் செல்லுங்கள். நீங்கள் குழந்தையை கண்டுபிடித்தவுடன், என்னிடம் சொல்லுங்கள். நானும் அவரை காணவும் வணங்கவும் செல்ல விரும்புகிறேன் என்றான். சாஸ்திரிகள் பெதலகேமுக்கு சில மைல் தூரம் சென்று ஜோசப், மேரி மற்றும் சிறு குழந்தை வாழ்ந்த வீட்டிற்குச் சென்றனர். அவர்கள் இயேசுவுக்கு முன்பாக குனிந்து அவரை வணங்கினர். அவர்கள் அந்த வீட்டுக்குள் பிரவேசித்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயாகிய மரியாளையும் கண்டு, சாஷ்டாங்கமாய் விழுந்து அதைப் பணிந்துகொண்டு, தங்கள் பொக்கிஷங்களைத் திறந்து, பொன்னையும் தூபவர்க்கத்தையும் வெள்ளைப்போளத்தையும் அதற்குக் காணிக்கையாக வைத்தார்கள். பின்பு, அவர்கள் ஏரோதினிடத்திற்குத் திரும்பிப் போகவேண்டாமென்று சொப்பனத்தில் தேவனால் எச்சரிக்கப்பட்டு, வேறு வழியாய்த் தங்கள் தேசத்திற்குத் திரும்பிப்போனார்கள். அவர்கள் போனபின்பு, கர்த்தருடைய தூதன் சொப்பனத்தில் யோசேப்புக்குக் காணப்பட்டு ஏரோது பிள்ளையைக் கொலைசெய்யத் தேடுவான் ; ஆதலால் நீ எழுந்து, பிள்ளையையும் அதின் தாயையும் கூட்டிக்கொண்டு எகிப்துக்கு ஓடிப்போய், நான் உனக்குச் சொல்லும்வரைக்கும் அங்கே இரு என்றான் அப்பொழுது ஏரோது தான் சாஸ்திரிகளால் வஞ்சிக்கப்பட்டதைக் கண்டு, மிகுந்த கோபமடைந்து, ஆட்களை அனுப்பி, தான் சாஸ்திரிகளிடத்தில் திட்டமாய் விசாரித்த காலக்கின்படியே, பெதலகேமிலும் அகின் சகல எல்லைகளிலமிருக்க இரண்டு வயசுக்குட்பட்ட எல்லா

ஆண்பிள்ளைகளையும் கொலைசெய்தான். காலப்போக்கில், ஏரோது இறந்தார், தேவதூதன் ஜோசப்பிடம் இஸ்ரேலுக்குத் திரும்புவது பாதுகாப்பானது என்று கூறினார். இருப்பினும், அவர் தனது குடும்பத்தை பெதலகேமுக்குச் செல்வதற்குப் பதிலாக நாசரேதுக்கு போக முடிவு செய்தார். இயேசுவானவர் ஞானக்கிலம், வளர்த்தியிலும், தேவகிருபையிலும், மனுவர் தயவிலும் அதிகமதிகமாய் விருத்தியடைந்தார்.

180 பன்னிரண்டு வயது

லூக்கா 2:40-52

இயேசுவுக்குப் பன்னிரண்டு வயதாக இருந்தபோது, யோசேப்பும் மரியாளும் பஸ்கா பண்டிகையைக் கொண்டாட எருசலேமுக்கு அவரை அழைத்துச் சென்றார்கள். வீடு திரும்பும் நேரம் வந்தபோது, இயேசு தம் பெற்றோருக்குத் தெரியாமல் ஆலயத்தில் தங்கினார். அவர் கூட்டத்தின் நடுவில் இருப்பதாக நினைத்து ஒரு நாள் முழுவதும் பயணம் செய்தார்கள். அன்று மாலையில் அவரைக் காணவில்லை என்பதை உணர்ந்தார்கள். அவர்கள் எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் சென்று மூன்று நாட்கள் அவரைத் தேடினர். கடைசியில், அவர் தேவாலய முற்றத்தில்

போதகர்கள் நடுவில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார்கள். அவர் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டுக்கொண்டும் கேள்விகளைக் கேட்டுக்கொண்டும் இருந்தார். அவர் சொல்வதைக் கேட்ட அனைவரும் அவருடைய புரிதலையும் கேள்விகளுக்கு பதிலளிக்கும் திறனையும் கண்டு வியந்தனர். அவருடைய தாய் ஓடிவந்து, “மகனே, நீ எப்படி எங்களுக்கு இப்படிச் செய்ய முடியும்? நாங்கள் உன்னைத் தேடிக்கொண்டிருந்தோம்” என்றாள். அவர், “நான் என் பரம பிதாவின் வீட்டில் இருப்பேன், அவருடைய வேலையைச் செய்வேன் என்பது உனக்குத் தெரியும்தானே” என்றார். அவர் என்ன பேசுகிறார் என்பது அவர்களுக்குப் புரியவில்லை. இயேசு நாசரேத்துக்குத் திரும்பிச் சென்று, தம் பெற்றோருக்குக் கீழ்ப்படிந்து வாழ்ந்தார். அவர் வளர்ந்தார், முதிர்ச்சியடைந்தார், அவரை அறிந்த அனைவராலும் மதிக்கப்பட்டார். தேவ ஆசீர்வாதம் அவரது வாழ்க்கையில் இருந்தது.

181 ஞானஸ்நானமும் சோதனையும்

மத்தேயு 3:1 – 4:11, மாற்கு 1:9-13

லூக்கா 3:21 – 4:13, யோவான் 1:19-34

யோவான் ஒரு மனிதனாக மாறியபோது, தேவன் அவரை வனாந்தரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர் ஒட்டக முடியால் ஆன ஆடைகளை அணிந்திருந்தார், வெட்டுக்கிளிகளையும் காட்டுத் தேனையும் சாப்பிட்டார். மக்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பி, தங்கள் தீய செயல்களிலிருந்து திரும்ப வேண்டும் என்று அவர் பிரசங்கித்தார். அவர் அவர்களிடம், “ஆபிரகாமின் பிள்ளைகள் என்பதை நம்பாதீர்கள். தேவன் பாறைகளிலிருந்து ஆபிரகாமின் பிள்ளைகளை உருவாக்க முடியும்” என்று கூறினார். பின்னர் அவர் தேவனுக்காக வாழ விரும்புவோருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். சில மதத் தலைவர்கள் அவரிடம், “நீ மேசியாவா?” என்று கேட்டார்கள். அவன், “நான் கிறிஸ்து அல்ல. அவருக்கு வழியை ஆயத்தம் பண்ணும்படி நான் அனுப்பப்பட்டேன். அவர் எனக்குப் பின் வருவார். அவருடைய காலணிகளை அவிழ்க்கக்கூட நான் பாத்திரன் அல்ல” என்றான். மறுநாள், யோர்தான் நதியில் யோவான் ஞானஸ்நானம் கொடுத்துக் கொண்டிருந்தபோது, இயேசு தன்னை நோக்கி வருவதைக் கண்டான்.

யோவான் கூட்டத்தினரிடம், “இதோ, உலகத்தின் பாவங்களைச் சுமந்து தீர்க்கிற தேவ ஆட்டுக்குட்டி வருகிறார்! இவர் தேவனுடைய குமாரன்” என்று சத்தமிட்டான். இயேசு தண்ணீருக்குள் நடந்து சென்று யோவானிடம் ஞானஸ்நானம் பெறச் சொன்னார். யோவான், “இல்லை, நான் உம்மால் ஞானஸ்நானம் பெற வேண்டும்” என்றான். இயேசு, “அப்படியே ஆகட்டும். அது தேவனுடைய சித்தம்” என்றார். யோவான் எல்லா மக்களுக்கும் முன்பாக இயேசுவுக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். அவர் தண்ணீரிலிருந்து வெளியே வந்தபோது, திடீரென்று வானம் திறக்கப்பட்டது, தேவனுடைய ஆவி புறாவைப் போல அவர்மேல் இறங்கியது. அப்பொழுது ஒரு சத்தம், “நீர் என் நேச குமாரன்! உம்மில் நான் பிரியமாயிருக்கிறேன்” என்றது.

182 தண்ணீர் திராட்சரசமாக மாறுதல்

யோவான் 1:35 - 2:11

ஒருநாள், யோவான் இயேசு கடந்த காலத்தை நடப்பதைக் கண்டார். அவர் தனது சொந்த சீடர்களிடம் திரும்பி, “இதோ, கடவுளின் ஆட்டுக்குட்டி இருக்கிறது” என்று கூறினார். ஜானின் சீஷர்களில் இருவர் உடனடியாக இயேசுவைப் பின்தொடரத் தொடங்கி, நாள் முழுவதும் அவருடன் கழித்தனர். அவர்களில் ஒருவர் ஆண்ட்ரூ என்ற மனிதர். அவர் தனது சகோதரரிடம் சென்று, “சைமன், நாங்கள் மேசியாவைக் கண்டுபிடித்தோம்!” என்று சொன்னார், அவரது சகோதரர் ஆர்வமாக இருந்தார், எனவே அவர் தனக்குத்தானே பார்க்கச் சென்றார். இயேசு அவரைப் பார்த்தவுடனேயே, “உங்கள் பெயர் சைமன், ஆனால் இனிமேல் நீங்கள் பேதுரு என்று அறியப்படுவீர்கள்” என்று கூறினார். அடுத்த நாள், இயேசு பிலிப் என்ற பெயரில் ஒரு மனிதனைக் கண்டுபிடித்து, “என்னைப் பின்தொடரவும்!” என்று சொன்னார், பிலிப் சென்று தனது நண்பர் நதானேலைக் கண்டுபிடித்தார். “மோசேயும் தீர்க்கதரிசிகளும் பேசியதை நாங்கள்

கண்டறிந்துள்ளோம். அவருடைய பெயர் நாசரேத்தைச் சேர்ந்த இயேசு." நதானேல் ஆச்சரியப்பட்டார். "நாசரேத்! நாசரேத்திலிருந்து ஏதாவது நல்லது வர முடியுமா?" "நீங்கள் கடவுளின் மகன், இஸ்ரவேலின் உண்மையான ராஜா." நாதனேல், நான் உங்களை நம்புகிறேன், ஏனென்றால் நான் உன்னை அத்தி மரத்தின் கீழ் பார்த்தேன். நீங்கள் இயேசுவிடம் செல்கிறீர்கள் - ஆரம்பகால ஊழியக்காரர் இதை விட பெரிய விஷயங்கள்! "இந்த நேரத்தில்தான் இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் தனது தாயுடன் சேர்ந்து கானாவில் ஒரு திருமணத்தில் கலந்து கொள்ள அழைக்கப்பட்டனர். அந்த நாளின் பிற்பகுதியில், மரியா இயேசுவிடம் வந்து, "அவர்கள் மதுவை விட்டு வெளியேறிவிட்டார்கள்" என்று சொன்னார்கள், அவர் அவளைப் பார்த்து, "நீங்கள் ஏன் இந்த நிலைமையை என்னிடம் கொண்டு வருகிறீர்கள்? இது இன்னும் என் நேரம் அல்ல என்று உங்களுக்குத் தெரியும். "அவள் ஊழியர்களிடம் திரும்பினாள்." அவன் உங்களிடம் என்ன செய்யச் சொன்னாலும் செய்யுங்கள். "அவர்கள் அவருடைய அறிவுறுத்தல்களுக்காகக் காத்திருப்பதைப் பார்த்தார்கள். ஆறு பெரிய கல் நீர் பாணைகள் அருகில் நிற்பதைக் கண்டார். ஒவ்வொருவரும் சுமார் 20 கேலன் தண்ணீரை வைத்திருக்க முடியும். அந்த பாணைகளை தண்ணீரில் நிரம்பியவர்கள், இன்னும் சில பாணைகள் முழுவதுமாக நிரப்பினார்கள், அதற்குப் பார்த்தால், அந்த விஷயத்தில், அவர்கள் சொன்னார்கள். விருந்தின் மேலாளர். "ஊழியர்கள் சொல்லப்பட்டபடி செய்தார்கள். இந்த மது எங்கிருந்து வந்தது என்று விருந்தின் மேலாளருக்குத் தெரியாது, எனவே அவர் அதை ருசித்தார். அவருக்கு ஆச்சரியமாக, அந்த நாளில் அவர்கள் பணியாற்றியதை விட இது நல்லது! அவர் மணமகனுக்குச் சென்று, "இதை நீங்கள் எங்கே மறைக்கிறீர்கள்? பொதுவாக விருந்தின் தொடக்கத்தில் சிறந்த மது வழங்கப்படுகிறது. பின்னர், நாள் செல்ல செல்ல, குறைந்த தரம் வழங்கப்படுகிறது. நீங்கள் இப்போது வரை சிறந்ததைக் காப்பாற்றியுள்ளீர்கள். "இது இயேசு நிகழ்த்திய முதல் அதிசயம்.

183 புதிய பிறப்பு

யோவான் 2:13-3:21, எண்ணாகமம் 21: 4-9

ஜெருசலேமில் பஸ்காவைக் கொண்டாட இயேசு தனது சீடர்களை அழைத்துச் சென்றார். அவர் அங்கு சென்றதும், கோவிலில் உள்ளவர்கள் வெளிநாட்டு பணத்தை பரிமாறிக்கொள்வதையும், விலங்குகளை தியாகத்திற்காக விற்பனை செய்வதையும் அவர் கண்டார். அவர் தோல் கீற்றுகளிலிருந்து ஒரு சவுக்கை செய்து விலங்குகளை கோவிலிலிருந்து வெளியேற்றினார். அவர் பண அட்டவணைகளையும் திருப்பி, எல்லா இடங்களிலும் நாணயங்களை சிதறடித்தார். அவர் புறாக்களின் உரிமையாளர்களிடம், "இவற்றை இங்கிருந்து வெளியே எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்! நீங்கள் எனது தந்தையின் வீட்டை ஒரு சந்தை இடத்திற்கு ஆக்கியுள்ளீர்கள்." சில தலைவர்கள் அவரை சவால் செய்து, "இதைச் செய்ய உங்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தவர் யார்? எங்களுக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுங்கள்" என்று கூறினார். அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்! அவர் தனது சொந்த உடலைப் பற்றி பேசுகிறார் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. பஸ்கா காலத்தில் இயேசுவைச் சுற்றி வந்தவர்கள் மற்றும் அவருடைய போதனைகளைக் கேட்டார்கள். அவருடைய அற்புதங்களை அவர்கள் பார்த்தபோது அவர்கள் அவரை நம்பினர். நைடெமஸ் ஒரு யூத ஆட்சியாளர் மற்றும் ஒரு பரிசேயர். அவர் இரவில் இயேசுவிடம் வந்து, "ஆசிரியரே, நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து வந்தவர் என்று எங்களுக்குத் தெரியும், ஏனென்றால் உங்கள் அற்புதங்களை நாங்கள் காண்கிறோம்." இயேசு, "கவனமாகக் கேளுங்கள். ஒரு நபர் மீண்டும் பிறக்காவிட்டால், அவர் தேவனுடைய ராஜ்யத்தைப் பார்க்க முடியாது." நிக்கோடெமஸ் அதிர்ச்சியடைந்தார். "அது சாத்தியமற்றது! ஒரு மனிதன் தனது தாயின் வயிற்றில் திரும்பி இரண்டாவது முறையாக பிறக்க எப்படி இருக்க முடியும்?" இயேசு - ஆரம்பகால அமைச்சகம் ஜீசஸ் விளக்கினார், "பரலோகத்திற்குச் செல்ல, ஒரு நபர் உடல் பிறப்பு மற்றும் ஆன்மீக பிறப்பு இரண்டையும் அனுபவிக்க வேண்டும். நீங்கள் ஒரு முறை மட்டுமே பிறந்தால், இந்த பூமியின் விஷயங்களில் நீங்கள் கவனம் செலுத்துவீர்கள். ஆன்மீக ரீதியில் ஆன்மீக ரீதியில் கவனம் செலுத்துபவர்கள் ஆவியின் விஷயங்களில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள். நீங்கள் இரண்டாவது முறையாக பிறக்க வேண்டும்." அவ்வளவு ஆச்சரியப்பட வேண்டாம். உங்கள் கண்களால் பார்க்க முடியாத பல விஷயங்கள்

உள்ளன. நீங்கள் காற்றைக் கேட்கிறீர்கள், உணர்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் அதைப் பார்க்க முடியாது. ஆகவே, அது கடவுளின் ஆவியோடு இருக்கிறது. "நிக்கோடெமஸ் தலையை ஆட்டினார்," எனக்கு புரியவில்லை. "இயேசு திரும்பி உட்கார்ந்து அவரைப் பார்த்தார்." நீங்கள் இஸ்ரவேலின் ஆசிரியர், உங்களுக்கு இந்த விஷயங்களை புரிந்து கொள்ளவில்லையா? மனுஷக்தி. அவர் உயர்த்தப்படுவார், அவரை நம்புவவர்களுக்கு நித்திய ஜீவன் இருக்கும். கடவுள் உலகத்தை மிகவும் நேசித்தார், அவர் தனது மகனை உலகைக் காப்பாற்றவும், நித்திய ஜீவனை நம்புவோருக்கு கொண்டு வரவும் அனுப்பினார்.

184 கிணற்றின் அருகே சமாரியா பெண்

யோவான் 4: 1-42

ஒரு முறை இயேசு எருசலேமில் இருந்து கலிலேவுக்குச் செல்லும்போது சமாரியா வழியாக தனது சீடர்களை அழைத்துச் சென்றார். யூதர்கள் சமாரியர்களுடனான எந்தவொரு தொடர்பையும் தவிர்த்ததால் இது அசாதாரணமானது. மதியம், அவர்கள் சமாரியன் கிராமங்களில் ஒன்றின் அருகே கிணற்றுக்கு வந்தார்கள். இயேசு சோர்வாக இருந்தார், எனவே அவருடைய சீஷர்கள் உணவு வாங்குவதற்காக ஊருக்குள் சென்றபோது அவர் அமர்ந்தார். ஒரு சமாரியன் பெண் கிணற்றுக்கு வந்தார். இயேசு அவளிடம், "தயவுசெய்து எனக்கு குடிக்க கொஞ்சம் தண்ணீர் கொடுங்கள்." அந்தப் பெண் ஆச்சரியப்பட்டார். "யூதர்கள் வழக்கமாக சமாரியர்களுடன் பேசமாட்டார்கள். ஆகவே, நான் ஒரு சமாரியன் பெண் என்பதால், நீங்கள் ஏன் என்னிடம் ஒரு பானம் கேட்டீர்கள்?" என்று இயேசு கூறினார், "நான் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தால், உங்களுக்கு உயிருள்ள தண்ணீரைக் கொடுக்கும்படி என்னிடம் கேட்பீர்கள்." அவள் சொன்னாள், "ஐயா, கிணறு ஆழமானது, உங்களுக்கு வானி இல்லை. நீங்கள் எப்படி வாழ முடியும்? என் தண்ணீரில் நித்திய ஜீவன் வரை தொடர்ந்து நீருற்றும் ஒரு வாழ்வைக் கொண்டிருக்கும்." "அந்தப் பெண் ஆச்சரியப்பட்டார். "ஓ, தயவுசெய்து, இந்த தண்ணீரை எனக்குக் கொடுங்கள், அதனால் நான் மீண்டும் ஒருபோதும் தாகம் வரமாட்டேன். பிறகு நான் இதை நன்றாக வர வேண்டியதில்லை." "உங்கள் கணவரைச் சென்று அவரை இங்கு அழைத்து வாருங்கள்." அவள் விலகிப் பார்த்தாள். "எனக்கு கணவர் இல்லை." "நீங்கள் இல்லை என்று எனக்குத் தெரியும், உங்களுக்கு ஐந்து கணவர்கள் இருந்திருக்கிறார்கள், இப்போது நீங்கள் வாழ்ந்து கொண்டிருப்பது உங்கள் கணவர் அல்ல." அவள் கண்கள் பின்வாங்கின. "ஓ, ஐயா, நீங்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று நான் சொல்ல முடியும். தயவுசெய்து இந்த வயதுடைய வாதத்தை குடியேற்றவும். இந்த மலை கடவுளை வணங்குவதற்கான இடம் என்று நாங்கள் சமரிடர்கள் சொல்கிறோம். ஒரு நபர் எருசலேமுக்கு இயேசுவுக்குச் செல்ல வேண்டும்- ஆரம்பகால அமைச்சகம். யார் சரி என்று கவனமாகக் கேட்பது, கடவுளைத் தேடும் போது, அந்தக் கடவுளைத் தேடும் போது, இப்போது வரும்போது. "சில நாள் மேசியா வருகிறார் என்று எனக்குத் தெரியும், அவர் இந்த எல்லாவற்றையும் விளக்குவார்." இயேசு சிரித்தார். "உங்களுடன் பேசும் நபர் மேசியா." அந்தப் பெண் தனது தண்ணீர் குடத்தை விட்டுவிட்டு, சீடர்கள் உணவுடன் திரும்பி வந்தபடியே மீண்டும் கிராமத்திற்கு விரைந்தார். இயேசு அவளுடன் பேசிக் கொண்டிருந்தார் என்று அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், ஆனால் யாரும் அதைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. அந்தப் பெண் ஊருக்கு வந்தபோது, கிணற்றில் சந்தித்த மனிதனைப் பற்றி எல்லோரிடமும் சொன்னாள். "என் வாழ்க்கையில் நான் செய்த அனைத்தையும் என்னிடம் சொன்ன ஒருவரைப் பாருங்கள். நிச்சயமாக அவர் கிறிஸ்து." ஆண்கள் ஆர்வமாக இருந்தார்கள், எனவே அவர்கள் எதைப் பற்றி பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க அவர்கள் வெளியே சென்றார்கள். அவர் சொன்னார், "உங்களுக்கு எதுவும் தெரியாத அளவுக்கு சாப்பிட எனக்கு உணவு இருக்கிறது." அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்தார்கள். "யாராவது அவரை சாப்பிட ஏதாவது கொண்டு வந்தார்களா?" இயேசு தலையை ஆட்டினார். "இல்லை, என் உணவு கடவுளின் சித்தத்தைச் செய்வதாகும்." அறுவடை வரை எங்களுக்கு இன்னும் நான்கு மாதங்கள் உள்ளன என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள். " அவர் ஊரிலிருந்து வெளியே வரும் ஆண்களை சுட்டிக்காட்டினார். இப்போதே அறுவடை செய்ய வேண்டிய நேரம் இது. "மனிதர்கள் வந்து இயேசுவோடு பேசினார்கள்,

கடைசியாக அவருடன் சிறிது நேரம் தங்கும்படி கேட்டார்கள். அவர் இரண்டு நாட்கள் தங்கியிருந்தார், பலர் அவரை தங்கள் இறைவன் மற்றும் இரட்சகராக நம்பினர்.

185 நாசரேத்தில் நிராகரிக்கப்பட்டது

மத்தேயு 4: 13-17, 13: 54-58 லூக் 4: 14-32, யோவான் 4: 43-54

கப்பர்னசுமில் இருந்து ராயல் அதிகாரி இயேசுவைப் பார்க்கச் சென்றார். அவர் சொன்னார், “என் மகன் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருக்கிறான். தயவுசெய்து கேபர்நமிடம் வந்து அவனை குணப்படுத்துங்கள்.” இயேசு அவரைச் சோதித்தார், “நீங்கள் எல்லோரையும் விரும்புகிறீர்கள். நீங்கள் அற்புதங்களைக் காணவில்லை என்றால் நீங்கள் நம்ப மாட்டீர்கள்.” அந்த நபர் கெஞ்சினார், “ஐயா, தயவுசெய்து என் மகனை குணப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் விரைவாக வரவில்லை என்றால் அவர் இறந்துவிட்டால், அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பார். வீட்டிற்கு செல்லும் வழியில், அவருடைய ஊழியர்கள் அவரைச் சந்தித்து, ‘உங்கள் மகன் வசிக்கிறார்!’ என்று சொன்னார், அந்த அதிகாரி அவர்களிடம், ‘அவர் எந்த நேரத்தில் சிறப்பாக வந்தார்?’ என்று கேட்டார், ‘காய்ச்சல் பிற்பகலில் அவரை விட்டுவிட்டது’ என்று சொன்னார்கள். ‘தனது மகன் குணமடைந்ததாக இயேசு சொன்ன சரியான மணிநேரம் என்று பிதாவுக்குத் தெரியும். மனிதனின் முழு குடும்பமும் இயேசுவின் மீது கிறிஸ்துவாக தங்கள் நம்பிக்கையை அளித்தது. இயேசு நாசரேத்துக்குச் சென்ற பிறகு (அவர் ஒரு குழந்தையாக வளர்ந்த இடத்தில்). அவர் நின்றார், ஏசாயாவின் புத்தகம் அவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டது. அவர் படித்தார்: ‘கர்த்தருடைய ஆவி என்மீது இருக்கிறது, ஏனென்றால் அவர் மெட்டோ ஏழைகளுக்கு நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்திருக்கிறார்; உடைந்த மனதுடன் குணமடைய, கைதிகள், இயேசு - கலிலியன் ஊழியத்தை பார்வையற்றவர்களை மீட்டெடுப்பதற்கும், ஒடுக்குமுறைக்கு சுதந்திரத்தை வழங்குவதற்கும், ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய ஆண்டை பிரசங்கிப்பதற்காகவும், அவர் அதைப் படித்ததும், அதை மூடியதும், அதை மூடிமறைத்ததும். பின்னர் அவர் உட்கார்ந்தார். ஜெப ஆலயத்தில் உள்ள அனைவரும் அவரைப் பார்த்தார்கள். இறுதியாக அவர், ‘இன்று, இந்த வேதம் நிறைவேறியது.’ எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். அவர்கள் சொன்னார்கள், ‘எங்கள் ஊரில் வளர்ந்த இந்த ஜோசப்பின் மகன் இல்லையா?’ இயேசு அவர்களைப் பார்த்து, ‘நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், ‘மற்ற நகரங்களில் அவருடைய அற்புதங்களைப் பற்றி நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். நாங்கள் இங்கே சிலவற்றைக் காண விரும்புகிறோம். ’” “ஓ, சொல்வது உண்மை, ‘ஒரு தீர்க்கதரிசி கவுரவிக்கப்படுவார், ஆனால் அவரது சொந்த ஊரில் தவிர, பெரிய பஞ்சத்தில். எலிஷாவின் காலத்தில், தொழுநோயாளியின் நோயால் இஸ்ரேலில் பலர் இருந்தனர், ஆனால் கடவுள் சிரியாவிலிருந்து ஒரு புறஜாதியாரை குணப்படுத்தினார். அவர்கள் அவரைப் பிடித்து நகரத்திலிருந்து வெளியேற்றினர். அவர்கள் ஒரு குன்றிலிருந்து வீசுவதன் மூலம் மக்களை தூக்கிலிட்ட இடத்திற்குச் சென்றனர். அவர்கள் அங்கு சென்றதும், அவர் அவர்களுடன் இல்லை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். அவர் திரும்பி, கூட்டத்தின் வழியாக நடந்து, வெளியேறினார். அந்த நேரத்தில், இயேசு இனி நாசரேத்தில் வசிக்கவில்லை, ஆனால் கேபர்நமில் குடியேறினார்.

186 மக்களுக்கான மீன்பிடித்தல்

மத்தேயு 8: 1-4, 14-17, மாற்கு 1: 21-45, லூக்கா 4:31-5: 11

இயேசு கப்பர்னசுமில் உள்ள ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றார். ஒரு அரக்கன் மிரட்டப்பட்ட மனிதன் அவனைக் கத்தினான், “போ! என்னை விட்டு விடுங்கள்! நீ யார் என்று எனக்குத் தெரியும்! நீ தேவனுடைய பரிசுத்தான்.” இயேசு, “பேசாதே! அவரிடமிருந்து வெளியே வாருங்கள்” என்றார். அரக்கன் அந்த மனிதனை தரையில் எறிந்தான். அரக்கன் அவன் உடலை விட்டு வெளியேறும்போது அவன் கத்தினான். கூட்டம் அதிர்ச்சியடைந்தது. அத்தகைய அதிகாரத்தையும் சக்தியையும் அவர்கள் பார்த்ததில்லை. அதன்பிறகு, இயேசு பேதுரு மற்றும் ஆண்ட்ரூவின் வீட்டிற்குச் சென்றார். பீட்டரின் மாமியார் அதிக காய்ச்சலால் படுக்கையில் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருந்தார். அவளை குணப்படுத்துமபடி குடும்பத்தினர் இயேசுவிடம் கேட்டார்கள். எனவே, அவன் அவள் கையைத் தொட்டு, காய்ச்சலால், ‘இந்த பெண்ணை விட்டு விடுங்கள்!’ என்று கையை எடுத்துக்கொண்டு, ‘தயவுசெய்து, எழுந்திரு’ என்றார். உடனே காய்ச்சல் அவளை விட்டு வெளியேறியது, அவள் எழுந்தாள். அவள் முற்றிலும் மீட்கப்பட்டாள், எனவே அவள் விருந்தினர்களுக்கு தனது வீட்டில் சேவை செய்யத் தொடங்கினாள். மாலை, கிட்டத்தட்ட முழு நகரமும் வீட்டில் இருந்தது. இயேசு மக்களைக் கற்பித்தார்,

நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்தினார், பேய்களை வெளியேற்றினார். அடுத்த நாள் காலையில், அவர் துரிய உதயத்திற்கு முன்பாக எழுந்து அவர் தனியாக இருக்கக்கூடிய இடத்திற்குச் சென்றார். அங்கே அவர் ஜெபம் செய்து தனது தந்தையிடம் பேசினார். நகர மக்கள் விழித்தபோது, அவர்கள் இயேசுவைத் தேட ஆரம்பித்தார்கள், இறுதியாக அவரைக் கண்டுபிடித்தனர். அவர் அப்பகுதியில் உள்ள மற்ற நகரங்களை பார்வையிடப் போவதாக அவர்களிடம் கூறினார். அவர்களுடன் தங்கும்படி அவர்கள் அவரிடம் கெஞ்சினர், ஆனால் அவர், “இல்லை, நான் மற்ற நகரங்களிலும் தேவனுடைய ராஜ்யத்தை பிரசங்கிக்க வேண்டும்” என்று கூறினார். பின்னர் அவர் கலிலீ முழுவதும் பயணம் செய்தார், மக்களுக்கு கற்பித்தார், நோயுற்றவர்களைக் குணப்படுத்தினார், பேய்களை வெளியேற்றினார். “ஆம், நான் தயாராக இருக்கிறேன். சுத்தமாக இருங்கள்!” உடனடியாக தொழுநோயாளியின் நோய் அந்த மனிதனை விட்டு வெளியேறியது, அவர் குணமடைந்தார். இயேசு - கலிலியன் ஊழியம் ஜீசஸ் அவருக்கு திட்டவட்டமான அறிவுறுத்தல்களைக் கொடுத்தார். “நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். இப்போது என்ன நடந்தது என்று யாரிடமும் சொல்லாதீர்கள். அதற்கு பதிலாக, உடனடியாக பூசாரிக்குச் சென்று மோசே அறிவுறுத்தியபடி பிரசாதத்தைக் கொடுங்கள். அதுதான் உங்கள் குணப்படுத்துதலுக்கு நீங்கள் சாட்சியமளிப்பது எப்படி.” ஆனால், மனிதன் மிகவும் உற்சாகமாக இருந்தான், என்ன நடந்தது என்று எல்லோரிடமும் சொல்லத் தொடங்கினான் - இவ்வளவு - இயேசு இனி எந்த நகரத்திலும் நுழைய முடியாது. அதற்கு பதிலாக, அவர் மற்ற பகுதிகளுக்குச் சென்று மக்களை தன்னிடம் வர அனுமதித்தார். ஒரு நாள் அவர் மக்களுக்கு கற்பிக்க கலிலீ கடலின் கரைக்குச் சென்றார். கரையில் இரண்டு மீன்பிடி படகுகள் இருந்தன, மீனவர்கள் அருகிலேயே தங்கள் வலைகளை கழுவுகிறார்கள். சைமன் பீட்டருக்கு சொந்தமான படகில் இயேசு ஏறி, கரையிலிருந்து கொஞ்சம் தள்ளும்படி கேட்டார். இது முடிந்ததும், அவர் உட்கார்ந்து மக்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தார். அவர் முடித்த பிறகு, அவர் பீட்டரிடம், “ஆழமான தண்ணீருக்குச் சென்று வலைகளை வெளியே விடுங்கள்” என்று கூறினார். பீட்டர் தனது கூட்டாளர்களான “ஜேம்ஸ், ஜான்!” அவர்கள் வெளியே விரைந்து, மீன்களில் கூடிவந்தனர். அவர்கள் இரண்டு படகுகளையும் நிரப்பினர்... அவர்கள் மூழ்கும் அபாயத்தில் இருக்கும் வரை. இந்த அதிசயத்தால் பீட்டர் முற்றிலும் வெல்லப்பட்டது. அவர் முழங்காலில் விழுந்து இயேசுவிடம், “போ! நான் ஒரு பாவமுள்ள மனிதர்!” என்று இயேசு சொன்னார், “சைமன், பயப்பட வேண்டாம். கடந்த காலத்தில் நீங்கள் மீன் பிடித்தீர்கள். இனிமேல் நீங்கள் மக்களைப் பிடிப்பீர்கள்.” மீனவர்கள் தங்கள் படகுகளை கரைக்கு கொண்டு வந்தார்கள், அங்கு அவர்கள் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தனர்.

187 மலைபிரசங்கம்

மத்.5-7, லூக்கா 6: 37-42

இயேசு தனது பின்பற்றுவர்களுக்கு கற்பிக்க ஒரு மலைக்கு மேலே சென்றார். மேசியாவின் சீடராக இருப்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதையும், கடவுளைப் பிரிக்கும் ஒரு வாழ்க்கையை எவ்வாறு வாழ்வது என்பதையும் அவர் விளக்கினார். அவர் தொடங்கினார்: ஆவியானவர் ஏழைகள், ஏனென்றால் பரலோக ராஜ்யம் அவர்களுக்கு சொந்தமானது. துக்கப்படுபவர்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் ஆறுதலடைவார்கள். கடவுள். உங்கள் முன் வந்த தீர்க்கதரிசிகளை அவர்கள் அப்படித்தான் நடத்தினர். நீங்கள் இந்த விஷயங்களைச் செய்தால், நீங்கள் பூமியின் உப்பாக இருப்பீர்கள். நீங்கள் உலகின் வெளிச்சமாக இருப்பீர்கள். பலர் அதைப் பார்த்து கடவுளை மகிமைப்படுத்துவார்கள். நான் கடவுளின் சட்டத்தை விட்டு விலகிவிட்டேன் என்று நினைக்க வேண்டாம் - அதற்கு நேர்மாறாக! எனது சீடர்கள் உயர் தரத்தால் வாழ வேண்டும். எடுத்துக்காட்டாக, நீங்கள் கொலை செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் கூறுகிறது. நீங்கள் உயர் தரத்தில் வாழ வேண்டும். நீங்கள் யாரையும் வெறுக்கக்கூடாது. நீங்கள் ஒரு நபரை வெறுக்கும்போது, அது அவர்களைக் கொல்வது போல மோசமானது. நீங்கள் விபச்சாரம் செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் கூறுகிறது. நீங்கள் உயர் தரத்தில் வாழ வேண்டும். உங்கள் இதயத்தில் காமம் இருக்கக்கூடாது. கட்டுப்பாடற்ற சிந்தனை துயரம், துரோகம் மற்றும் விவாகரத்து ஆகியவற்றிற்கான அடிப்படையாகும். சட்டம் சம நீதிக்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்கிறது - இயேசு - கலிலியன் ஊழியம் “ஒரு கண்ணுக்கு ஒரு கண், ஒரு பல்லுக்கு பல்” .நீங்கள் உயர் தரத்தில் வாழ வேண்டும். உங்களை தவறாக நடத்துபவர்களை நேசிக்கவும், உங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். யாராவது உங்களுக்கு ஏதாவது கெட்டதைச் செய்தால், அவர்களுக்கு ஏதாவது நல்லது செய்யுங்கள். இந்த “உயர் தரத்தை” பற்றி அவர்கள் கேள்விப்பட்டதால் சீடர்கள் கவலைப்படவில்லை. இது ஒரு வித்தியாசமான வாழ்க்கை முறையாக இருந்தது. இது சாத்தியமில்லை. இயேசு தொடர்ந்து சொல்லி தொடர்ந்தார்: மூன்று பெரிய பகுதிகள் உள்ளன, அவை கடவுளுக்கு சேவை செய்வதிலிருந்து உங்களைத் தடுக்கும் - பரபரப்பு, பணம் மற்றும் கவலைகள். உங்கள் ஆன்மீக வாழ்க்கையில் பெருமிதத்தை கவனியுங்கள். நீங்கள் ஏழைகளுக்கு கொடுக்க வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார், ஆனால் உங்கள் தாராள மனப்பான்மையின் காட்சியாக அல்ல. நீங்கள் ஜெபிக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார், ஆனால் மற்றவர்களைக் கவரும் நோக்கத்திற்காக அல்ல. நீங்கள் உண்ணாவிருந்தால்

இருக்க வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார், ஆனால் மற்றவர்கள் ரசிக்க ஒரு நிகழ்ச்சியாக அல்ல. இந்த விஷயங்களை நீங்கள் தனிப்பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். அவை கடவுளிடமிருந்து மறைக்கப்படவில்லை, அவர் உங்களுக்கு வெகுமதி அளிப்பார். பணம் என்பது கடவுளுக்கு சேவை செய்வதிலிருந்து உங்களைத் தடுக்கும் மற்றொரு பகுதி. பணம் மற்றும் கடவுள் இருவரும் உங்கள் மொத்த அர்ப்பணிப்பைக் கோரும் எஜமானர்கள். நீங்கள் இருவருக்கும் சேவை செய்ய முடியாது. கடவுளுக்கு உங்களை அர்ப்பணித்து, அவரை மகிமைப்படுத்த பணத்தைப் பயன்படுத்துங்கள். நீங்கள் இல்லையென்றால், நீங்கள் பணத்தால் கட்டுப்படுத்தப்படுவீர்கள், அது உங்களுக்கு என்ன வாங்கலாம். பரலோக புத்தையலில் உங்கள் வாழ்க்கையை மாற்றிக் கொள்ளுங்கள். உணவு மற்றும் உடைகள் போன்ற பொதுவான கவலைகளுக்கு வெளியே. இந்த விஷயங்கள் உங்கள் வாழ்க்கையை பயத்தால் நிரப்பக்கூடாது. உங்கள் கண்களை கடவுள் மீது வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அவர் உங்களுக்குக் கொடுப்பதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். உங்களைச் சுற்றிப் பாருங்கள். அவர் பறவைகள் மற்றும் பூக்களை கவனித்துக்கொள்கிறார். அவர் உங்களுக்காக அதிகம் அக்கறை காட்டுகிறார் என்று நீங்கள் நினைக்கவில்லையா? உங்களுக்கு என்ன தேவை என்று அவருக்குத் தெரியும். அவர் மீது கவனம் செலுத்துங்கள், அவர் உங்களைப் பற்றி கவலைப்படட்டும். இதுபோன்ற தீவிரமான போதனைகளில் முழு கூட்டமும் அமைதியற்றதாக மாறியது, ஆனால் இயேசு தொடரும் போது அவர்கள் மீண்டும் அமைதியாக வளர்ந்தனர். அவர் மற்றவர்களிடம் அவர்களின் அணுகுமுறையைப் பற்றி பேசினார். அவர் கூறினார்: மற்றவர்கள் ஏன் செய்கிறார்கள் என்பதை நீதிபதியாக உங்களை நிர்ணயிக்க வேண்டாம். நினைவில். மற்றவர்களுக்காக நீங்கள் நிர்ணயித்த அதே தரங்களால் நீங்கள் தீர்மானிக்கப்படுவீர்கள். அடுத்த பக்கத்தில் உள்ளடக்கியது...

இயேசு - கலிலேயா ஊழியம்

முந்தைய பக்கத்திலிருந்து தொடர்ந்தது,

மற்றவர்களைப் போலவே ஒரு மனிதனைப் போலவே வேடிக்கையானது. அவர் அதை புறக்கணிக்கிறார், ஏனெனில் அவர் வேறொருவரின் கண்ணில் மரத்தூள் புள்ளியில் கவனம் செலுத்துகிறார். மற்றொரு குருட்டு நபருக்கு தெருவில் உதவ முயற்சிக்கும் வேடிக்கையான ஆசா குருட்டு மனிதர். இருவரும் ஒரு பள்ளத்தில் விழுவார்கள். மற்றவர்களை தீர்மானிப்பதைத் தவிர, அவர்களுக்குக் கொடுங்கள். இல்லை, கொஞ்சம் மட்டுமல்ல. அவர்களுக்கு பெரிய வழியில் கொடுங்கள். இது ஒரு கடைக்காரர் போன்றது, “ஒரு குறிப்பிட்ட விலைக்கு, நீங்கள் ஒரு வாளியை நிரம்பலாம்” என்று கூறுகிறார். நீங்கள் அந்த வாளியை நிரப்பும்போது, நீங்கள் அதை அசைத்து கீழே அழுத்துங்கள், இதனால் நீங்கள் மேலும் உள்ளே செல்ல முடியும். பின்னர் உங்கள் உடலைப் பயன்படுத்தி வாளியை நிரப்ப விளிம்பை நிரப்பவும். நீங்கள் மற்றவர்களுக்குக் கொடுக்க வேண்டும்! நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், அது உங்களுக்கு எப்படி வழங்கப்படும்! அவர்கள் கேட்பதைப் பற்றி அவர்கள் நினைத்தபடி கூட்டம் அமைதியாக இருந்தது. இயேசு அவர்களிடம் கையை நீக்கி, சொன்னார்: நீங்கள் என் சீடர்களாக இருக்கப் போகிறீர்கள் என்றால், நான் சொல்வதைச் செய்யுங்கள். உங்களுக்கு முன் இரண்டு சாலைகள் உள்ளன. ஒன்று அகலமானது மற்றும் நன்கு பயணிக்கிறது. இது இயற்கையான வழி, பெரும்பாலான மக்கள் இதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். நீங்கள் வேறு வழியில் செல்ல வேண்டும். இது குறுகியது, மற்றும் குறைவாக பயணித்தது. இது உங்கள் விருப்பம். இது ஒரு வீட்டைக் கட்ட முடிவு செய்த இரண்டு ஆண்களைப் போன்றது. முதலாவது ஒரு திடமான அடித்தள பாறை மீது கட்டப்பட்டது. மற்றவர் மணலில் தனது வீட்டைக் கட்டினார். வீடுகள் முடிந்ததும், அவை மிகவும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தன. ஆனால் பின்னர் புயல்கள் வந்து இரு வீடுகளிலும் அடித்தன. பாறையில் கட்டப்பட்ட வீடு உறுதியாக நின்றது, மற்றொன்று விழுந்தது. நான் உங்களுக்கு என்ன கற்பிக்கிறேன் என்பதற்கான உறுதியான அடித்தளத்தின் அடிப்படையில் உங்கள் வாழ்க்கையை உருவாக்குங்கள். நீங்கள் செய்தால், வாழ்க்கையின் புயல்கள் உங்களுக்கு எதிராக வீசும்போது நீங்கள் பலமாக இருப்பீர்கள். நான் சொல்வதை புறக்கணிக்கவும், உங்கள் வாழ்க்கை நொறுங்கிவிடும். இயேசு மக்களுக்கு கற்பித்தபோது, அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர் மிகுந்த அதிகாரத்துடன் ஒருவரைப் போல கற்பித்தார் என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள்.

188 மன்னிக்கும் பாவம்

மத் 9: 9-13, மாற்கு 2: 1-17

இயேசு கற்பிப்பதற்காக ஒரு வீட்டிற்குள் சென்றார். வார்த்தை வந்தவுடன், வீடு மக்களால் நிரப்பப்பட்டது. அவர்களில் பரிசேயர்கள் மற்றும் சட்ட ஆசிரியர்கள் இருந்தனர். கூட்டம் வாசல் வழியாக வெளியே சென்றது, மக்கள் வெளியே நின்று கொண்டனர். சில ஆண்கள் வந்தார்கள், முடங்கிப்போன மனிதனை ஒரு கட்டிலில் சுமந்தனர். இயேசுவை நெருங்க அவர்களுக்கு வழி இல்லை என்பதை அவர்கள் விரைவாக உணர்ந்தார்கள். எனவே அவர்கள் அந்த மனிதனையும் அவரது கட்டிலையும் வெளிப்புற படிக்கட்டுகளை கூரையின் மீது கொண்டு சென்றனர். அங்கு, அவர்கள்

ஒடுகளை அகற்றுவதன் மூலம் ஒரு திறப்பு செய்தனர். அது போதுமானதாக இருந்தபோது, அவர்கள் அந்த மனிதனை கூட்டத்தின் நடுவிலும், இயேசுவின் முன்னாலும் தாழ்த்தினார்கள். நான்கு மனிதர்களின் நம்பிக்கையை இயேசு கண்டபோது, அவர் கட்டிலில் இருந்த மனிதரிடம் திரும்பினார், “மகனே, உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன.” இதைக் கேட்டதும் மத ஆட்சியாளர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் நினைத்தார்கள், “அவர் எவ்வளவு தைரியம் சொல்கிறார்! இது தூஷணம்! கடவுளால் மட்டுமே பாவங்களை மன்னிக்க முடியும்.” அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார். அவர் சொன்னார், “நீங்கள் ஏன் மிகவும் கஷ்டப்படுகிறீர்கள்?” எழுந்து நடந்து செல்லுங்கள் ‘என்று சொல்வது எனக்கு எளிதானது. ஆனால், மனுஷகருக்கு பாவத்தை மன்னிக்க அதிகாரம் உள்ளது என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.” பின்னர் அவர் அந்த மனிதரிடம், “எழுந்திரு! இயேசுவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள் - கலிலியன் அமைச்சகம் உங்கள் கட்டில், மற்றும் வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள்.” உடனடியாக அந்த மனிதன் முன்னால் இறங்கினான். மக்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், கடவுளை மகிமைப்படுத்தினர். அவர்கள், “நாங்கள் இதுபோன்ற எதையும் இதற்கு முன்பு பார்த்ததில்லை” என்று சொன்னார்கள். அதன்பிறகு, இயேசு வீட்டை விட்டு வெளியேறி கடற்கரையை நோக்கி நடந்தார். வழியில், மத்தேயு என்ற வரி வதூலிப்பவர் ஒரு வரி சாவடியில் அமர்ந்திருப்பதைக் கண்டார். யூத மக்கள் வரி வதூலிப்பவர்களை வெறுக்கிறார்கள், அவர்கள் இஸ்ரேலுக்கு துரோகிகள் என்று கூறினார். இயேசு நிறுத்தி, “மத்தேயு, என்னைப் பின்தொடரவும்” என்று அவரிடம் கூறினார். உடனே, அந்த மனிதன் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தான். பின்னர், இயேசுவுக்கு ஒரு வரவேற்பை தனது வீட்டில் வழங்கினார். அவர் பல வரி வதூலிப்பவர்களை அழைத்தார். அவர்கள் குறைந்த புகழ் பெற்ற மற்றவர்களும் வந்தார்கள். மதத் தலைவர்கள் திகைத்துப் போனார்கள்! அவர்கள் அவருடைய சீடர்களிடம், “உங்கள் எஜமானர் ஏன் வரி வதூலிப்பவர்களுடனும் பாவிகளுடனும் சாப்பிடுகிறார்?” என்று சொன்னார்கள். இயேசு இதைக் கேட்டார், எனவே அவர் அவர்களுக்கு பதிலளித்தார். “மருத்துவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களுக்கானவர்கள், நல்லவர்களுக்காக அல்ல. அவர்கள் நீதியுள்ளவர்கள் என்று நினைக்கும் நபர்களுடன் நான் பணியாற்ற வரவில்லை. பாவிகளுக்கு மனந்திரும்புதலைக் கொண்டுவர வந்திருக்கிறேன்.”

189 பன்னிரண்டு நபர்களை அழைத்தார்

மத்.10, 12: 9-15 மார்க் 3: 13-19, லூக்கா 6: 6-16

மாலை, இயேசு கூட்டத்தை விட்டு வெளியேறி ஒரு மலைக்கு மேலே சென்றார். அவர் தனியாக இருக்க விரும்பினார், அதனால் அவர் தந்தையுடன் பேச முடியும். அவர் இரவு முழுவதும் ஜெபித்தார். பகல் நேரத்தில், அவர் கீழே வந்து, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சீடர்களின் குழுவை தனக்குத்தானே அழைத்தார். இவை அவருடன் தங்கியிருந்தன, அதனால் அவர் அவர்களுக்குக் கற்பிக்கவும் பிரசங்கிக்க தயார் செய்யவும் முடியும். அவர் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களைக் குணப்படுத்தவும், பேய்களை வெளியேற்றவும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் அளித்தார். அவர் பீட்டர் என்று பெயரிடப்பட்ட சைமனைத் தேர்ந்தெடுத்தார், மற்றும் அவரது சகோதரர் ஆண்ட்ரூ. அடுத்த இருவர் ஜேம்ஸ் மற்றும் அவரது சகோதரர் ஜான், “சன்ஸ் ஆஃப் தண்டர்” என்று அழைக்கப்பட்டனர். யூதாஸ், ஆனால் அவர் இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தவர் அல்ல. மற்றொரு சைமன் இருந்தார், அவர் “ஆர்வலராக” அறியப்பட்டார். இது இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்த யூதாஸ் இஸ்காரியோட் இருந்தார். அவர் இந்த மனிதர்களிடம், “நான் உங்களுக்கு ஓநாய்களிடையே ஆடுகளைப் போல அனுப்புகிறேன். ஒரு குருவி தரையில் விழும்போது, உங்கள் தலையில் எத்தனை முடிகள் உள்ளன என்பதை அவர் அறிவீர்கள். நீங்கள் என்னைப் பின்தொடர்ந்தால், உங்கள் சிலுவையை எடுத்து என் அவமானத்தை நீங்கள் சுமக்க வேண்டும். “நான் இல்லாமல் ஒரு வாழ்க்கையைக் கண்டால், நீங்கள் அதை இழப்பீர்கள், என் காரணமாக உங்கள் உயிரை இழந்தால், நீங்கள் அதைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள்.” இயேசு கற்பிக்க ஒரு ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றார். கூட்டத்தில் முடங்கிய கையால் ஒரு மனிதன் இருந்தான். கடவுளின் சட்டத்தை மீறும் இயேசுவைப் பிடிப்பதற்கான வாய்ப்பாக சில மதத் தலைவர்கள் இதைக் கண்டனர். ஒரு நபர் சப்பாத்தில் வேலை செய்யக்கூடாது என்று சட்டம் கூறியது, இயேசு யாரையாவது குணப்படுத்தும்போது அது வேலை என்று அவர்கள் கருதினர். எனவே அவர்கள் அவரிடம், “சப்பாத்தில் குணமடைவது சட்டபூர்வமானதா?” என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார், எனவே அவர் ஒரு முடங்கிய கையால் அந்த மனிதனிடம் திரும்பினார். “எழுந்து இங்கே நிற்கவும்.” ஆகவே, அந்த நபர் எழுந்து அவர்கள் அனைவருக்கும் முன்பாக நின்றார். பின்னர் இயேசு குற்றம் சாட்டியவர்களிடம், “நான் உங்களுக்காக ஒரு கேள்வி வைத்திருக்கிறேன். சப்பாத்தில் நன்மை செய்வது சட்டபூர்வமானதா, அல்லது தீமையைச் செய்வது சட்டமா? உயிரைக் காப்பாற்றுவது அல்லது அழிப்பது சிறந்ததா?” அவர்கள் பதிலளிக்கவில்லை. “சப்பாத்தில் ஒரு குழியில் விழுந்த ஒரு ஆடுகள் உங்களிடம் இருந்தால், அவரை வெளியே இழுக்க நீங்கள் தயங்க மாட்டீர்கள். மக்கள் ஆடுகளை விட சிறந்தவர்கள்! ஆகவே உங்கள் கேள்விக்கு நான் பதிலளிப்பேன். ஆம், சப்பாத்தில் நல்லது செய்வது முற்றிலும் சட்டபூர்வமானது.” பின்னர் அவர் முடங்கிய மனிதனிடம் திரும்பினார். “உங்கள் கையை நீட்டவும்!”

அந்த மனிதன் கையை நீட்டினான், அவன் அவ்வாறு செய்தபோது, அது குணமடைந்தது, அவனது மற்றதைப் போலவே வலுவாக இருந்தது. இது மத ஆட்சியாளர்களை கோப்படுத்தியது, அவர்கள் உடனடியாக இயேசுவை எவ்வாறு கொல்ல முடியும் என்று விவாதிக்கத் தொடங்கினர்.

190 ஒரு ரோமன் மற்றும் ஒரு இறுதி அஞ்சலி

லூக்கா 7: 1-17

ரோமானிய அதிகாரி கப்பர்னகூமில் வசித்து வந்தார். அவர் ஒரு நல்ல மனிதர், இஸ்ரேல் மக்களுக்கு அற்புதமான காரியங்களைச் செய்தார். ஒரு நாள் அவரது வேலைக்காரன் நோய்வாய்ப்பட்டு இறக்கப்போகிறான். அவர் சார்பாக இயேசுவுடன் பேசலாமா என்று யூதத் தலைவர்களில் சிலர் கேட்டார்கள். அவர் சொன்னார், "என் ஊழியரை குணப்படுத்த அவரிடம் கெஞ்சுங்கள்." அவர்கள் இயேசுவிடம் சென்று, "அவர் ஒரு நல்ல மனிதர், எங்கள் தேசத்தை நேசிக்கிறார், அவர் எங்களுக்காக ஒரு ஜெப ஆலயத்தை கூட கட்டியுள்ளார்" என்று சொன்னார்கள். மனிதனின் வீட்டிற்கு அவர்களுடன் செல்ல இயேசு ஒப்புக்கொண்டார். அவர்கள் நெருங்கிவிட்டால், ரோமானிய அதிகாரி இந்த செய்தியுடன் நண்பர்களை இயேசுவுக்கு அனுப்பினார். "தயவுசெய்து, நீங்கள் என் வீட்டிற்குள் வருவதற்கு நான் தகுதியற்றவன். எனக்கு அதிகாரம் புகிறது. நான் விஷயங்களைச் சொல்லும்போது, மற்றவர்கள் கீழ்ப்படிய வேண்டும். ஆகவே, நீங்கள் வார்த்தையைச் சொன்னால் எனக்குத் தெரியும், என் வேலைக்காரன் குணமடைவார்." இயேசு ஆச்சரியப்பட்டார், "இஸ்ரேல் முழுவதிலும் நான் இந்த வகையான நம்பிக்கையை நான் காணவில்லை!" அந்த மனிதனின் நண்பர்கள் மீண்டும் அவரது வீட்டிற்குச் சென்று, வேலைக்காரன் குணமடைவதைக் கண்டார். இயேசு - கலிலியன் ஊழியம் ஜீசஸ் தம்முடைய சீஷர்களை வேறொரு ஊருக்கு அழைத்துச் சென்றது, ஒரு பெரிய கூட்டம் அவர்களைப் பின்தொடர்ந்தது. அவர்கள் வாயில்களை நெருங்கும்போது, அவர்கள் ஒரு இறுதி ஊர்வலத்தைக் கண்டார்கள். கணவனை இழந்த ஒரு பெண்ணின் ஒரே மகனாக இருந்த ஒரு இளைஞனுக்காக இது இருந்தது. இயேசு தனது அவநம்பிக்கையான சூழ்நிலையைக் கண்டார், அவளிடம் சென்றார். அவர், "அழாதே" என்றார். பின்னர் அவர் திறந்த சவப்பெட்டிக்கு நடந்து சென்று அதன் மீது கை வைத்தார். உடனே பால்பேரர்கள் நிறுத்தினர். இயேசு, "இளைஞனே, நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். எழுந்திரு!" என்று சொன்னார், அந்த மனிதன் கண்களைத் திறந்து பின்னர் எழுந்து அமர்ந்தான். அவர் சுற்றிப் பார்த்து என்ன நடக்கிறது என்று கேட்டார். இயேசு அவருக்கு உதவினார், அவரை தனது தாயிடம் அழைத்துச் சென்றார். கூட்டம் திகைத்துப்போனது, பின்னர் பயந்தது. இறுதியாக, அவர்கள் கடவுளைப் புகழத் தொடங்கினர். இதன் செய்தி இஸ்ரேல் முழுவதிலும், சுற்றியுள்ள நாடுகளிலும் சென்றது.

191 மன்னிப்பு மற்றும் நன்றியுள்ளது

லூக்கா.7: 36-50A

பரிசேயன் பெயரிடப்பட்ட சைமன் இயேசுவை தனது வீட்டிற்கு உணவுக்காக அழைத்தார். மேசைக்கு அடுத்த ஒரு மெத்தை மீது சாய்ந்து கொண்டிருக்கும்போது மக்கள் தங்கள் உணவை சாப்பிட்டார்கள், அவர்களுக்குப் பின்னால் கால்கள் உள்ளன. அவர்கள் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு பெரிய பாவி என்று அறியப்பட்ட ஒரு பெண் வந்தார். அவள் இயேசுவின் பின்னால் நின்று அழ ஆரம்பித்தாள். அவள் மண்டியிட்டு அவன் கால்களை கண்ணீருடன் கழுவினாள். அவள் தலைமுடியைக் குறைத்து அவனுடைய கால்களை உலர பயன்படுத்தினாள். அவள் அவர்களை முத்தமிட்டு அவர்களை விலையுயர்ந்த எண்ணெயால் அபிஷேகம் செய்தாள். அவர் கூறினார், "சைமன், உங்களுக்காக எனக்கு ஒரு கேள்வி உள்ளது. இரண்டு ஆண்கள் ஒரே வங்கியாளருக்கு கடன்பட்டிருக்கிறார்கள். ஒருவர் 2500 டாலர் கடன்பட்டிருக்கிறார், மற்றவர் 25,000 டாலர் கடன்பட்டுள்ளார். இருவரும் அதை திருப்பிச் செலுத்த முடியவில்லை, அதாவது அவர்கள் அடிமைத்தனத்திற்கு விற்கப்படுவார்கள். அதற்கு பதிலாக, வங்கியாளர் தங்கள் கடன்களை மன்னித்து சுதந்திரமாக அமைக்க முடிவு செய்தார். "நிச்சயமாக, 25,000 டாலர் கடன்பட்டவர்." இயேசு கூறினார், "நீங்கள் சொல்வது சரிதான், நான் உங்கள் வீட்டிற்குள் வந்தேன், என் கால்களைக் கழுவு எனக்கு தண்ணீர் கொடுக்கவில்லை. இந்த பெண்ணைப் பாருங்கள். அவள் ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லை, ஆனால் வெறுமனே என் கால்களை அவளது கண்ணீருடன் கழுவி, அவளுடைய தலைமுடியால் உலர்த்தினாள். எண்ணெய். "" அவள் ஏன் இதைச் செய்கிறாள்? "உங்கள் பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுகின்றன." இது மேசையைச் சுற்றி உட்கார்ந்திருப்பவர்களை அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது, ஆனால் இயேசு தொடர்ந்தார். "நிம்மதியாகச் செல்லுங்கள். உங்கள் நம்பிக்கை உங்களைக் காப்பாற்றியது."

192 நான்கு மண் வகைகள்

மத்.13: 1-23, 31-32, மாற்கு 4: 1-32

இயேசு தனது வயலை நடவு செய்ய வெளியே சென்ற ஒரு விவசாயியைப் பற்றிய ஒரு கதையை கூட்டத்தில் சொன்னார். அவர் நடந்து செல்லும்போது தன்னைச் சுற்றி விதைகளை எறிந்தார். சில விதை பாதையில் விழுந்தது. இது கடினமான மண்ணின் மேல் கிடந்தது, ஒருபோதும் முளைத்து இல்லை, எனவே பறவைகள் வந்து சாப்பிட்டன. சில விதைகள் தெக்கஸ்கள் மத்தியில் விழுந்தன, அங்கு மண் மிகக் குறைவு. அது முளைத்தது, ஆனால் வலுவான வேர்கள் இல்லை. எனவே அது வெப்பமான சூரியன் காரணமாக சுருங்கியது. விதை சில களைகளின் ஒரு பகுதியில் விழுந்தன. அது முளைத்தது, ஆனால் களைகள் அனைத்து ஈரப்பத்தையும் சூரிய ஒளியையும் பயன்படுத்தின. புதிய முளைகள் முதிர்ச்சியடைந்து பழங்களைத் தாங்க முடியாது. ஆனால் விதை சில நல்ல மண்ணில் விழுந்தது, அதற்கு தயாராக இருந்தது. அங்கு, அது கவனிக்கப்பட்டு, வளர்க்கப்பட்டு, முதிர்ந்த தாவரங்களாக வளர்ந்தது. அறுவடை நன்றாக இருந்தது! இந்த உவமையின் அர்த்தத்தை கூட்டத்திற்கு இயேசு விளக்கவில்லை, எனவே சீஷர்கள், “இதன் அர்த்தம் என்ன?” என்று கேட்டார், “விதை கடவுளின் வார்த்தை. பல்வேறு மண்ணுகள் மக்கள் அதைப் பெறுகிறார்கள். சிலர் பாதையில் விழுந்த விதை போன்ற கடவுளுடைய வார்த்தையைப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் அதை நம்பவில்லை - அவர்கள் இரகசியமாகப் போவதில்லை - அவர்கள் சாயலிலிருந்து இறங்குவதில்லை - குழந்தைகளைப் பெறுவது போல் இல்லை, அவர்கள் அழகுக்கு வருவதில்லை விதை போன்ற வார்த்தைகள் மகிழ்ச்சியுடன் அதைப் பெறுகின்றன திறந்த இதயத்துடன் வார்த்தை, அதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். ஆகையால், அவர்கள் முதிர்ச்சியடைகிறார்கள், அறுவடை மிகப் பெரியது. இயேசு கூறினார், “பரலோக இராச்சியத்தை கடுகு விதையுடன் ஒப்பிடலாம். ஒரு மனிதன் அது மிகச் சிறிய விதை என்று பார்த்தான். ஆனாலும், அவர் என்ன செய்வார் என்று பார்க்க அதை தரையில் நட்டார். அந்த சிறிய விதை ஒரு மரத்தை உற்பத்தி செய்தது. அதில் களைகள் பரவியது, இதனால் பறவைகள் வந்து அங்கே கூடப்பட்டன.

193 உவமைகளுடன் கற்பித்தல்

மத்.13: 24-30, 34-43 மேத்யூ 25: 14-30

இயேசு தொடர்ந்து மக்களின் கதைகளைச் சொன்னார். உண்மையில், அவர் கதைகளைப் பயன்படுத்தாமல் கூட்டத்தினரிடம் எதுவும் சொல்லவில்லை. தனது வயலில் கோதுமை நட்ட ஒரு விவசாயியைப் பற்றி அவர் சொன்னார். ஒரு நீண்ட நாள் கழித்து, அவர் வீடு திரும்பி படுக்கைக்குச் சென்றார். இரவில், அவரை வெறுத்த ஒரு நபர் வயல்களுக்குச் சென்று களைகளை நட்டார். இந்த குறிப்பிட்ட களைகள் வளர்ந்து வரும் போது கோதுமை போல தோற்றமளிக்கின்றன. எனவே முதலில், என்ன நடந்தது என்பது யாருக்கும் தெரியாது. தாவரங்கள் முதிர்ச்சியடையத் தொடங்கின. :பார்மேண்டஸ், “நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? நாங்கள் வயல்களுக்குச் சென்று களைகளை மேலே இழுக்க வேண்டுமா?” என்று விவசாயி கூறினார், “இல்லை, நீங்கள் அவ்வாறு செய்தால், நீங்கள் கோதுமையை அழிப்பீர்கள். அறுவடை வரை காத்திருப்போம்.” அறுவடை வரும் போது, விவசாயி தனது தொழிலாளர்களை வயலுக்கு அனுப்பினார். அவர்கள் களைகளை மேலே இழுத்து, அவற்றை மூட்டைகளில் கட்டி, எரித்தனர். பின்னர் அவர்கள் கோதுமையைச் சேகரித்து களஞ்சியத்தில் வைத்தார்கள். சீடர்கள் இயேசுவிடம் வந்து இதன் பொருள் என்ன என்று கேட்டார்கள். அவர் கூறினார், “விவசாயி மனுஷகுமாரன், வயல் இந்த உலகம், கோதுமை தேவனுடைய பிள்ளைகள். எதிரி பிசாசு, களைகள் அவரைப் பின்பற்றுபவர்கள்.” காலத்தின் முடிவில், மனுஷகுமாரன் தன் தேவதூதர்களை தேவனுடைய பிள்ளைகளில் சேகரிக்க அனுப்புவார். அதன்பிறகு, அவர்கள் துன்மார்க்கரில் கூடி, அவர்களை எரியும் உலைக்குள் வீசுவார்கள். “மற்றொரு நேரத்தில், கடவுளின் ராஜ்யம் ஒரு நீண்ட பயணத்தில் செல்ல முடிவு செய்த ஒரு செல்வந்தர் போன்றவர் என்று இயேசு கூறினார். அவர் தனது நம்பகமான ஊழியர்களை அழைத்து அவர்களுக்கு பொறுப்புகளை நியமித்தார், எனவே அவர் போய்விட்டபோது அவருடைய வணிகம் செழிக்க முடியும். அவர் \$ 1 ஐக் கொடுத்தார். பாருங்கள், நான் அந்த பணத்தை வேலை செய்ய வைத்திருக்கிறேன், நான் அதை இரட்டிப்பாக்கினேன். “மாஸ்டர் சிலிர்த்தார். அவர்,” பெரிய வேலை! நான் உங்களைப் பற்றி பெருமைப்படுகிறேன். மிகச் சிறந்த நன்மைகளுடன் நான் உங்களை ஒரு உயர்ந்த பதவிக்கு ஊக்குவிக்கிறேன். “இரண்டாவது மனிதர்,” நீங்கள் எனக்கு \$ 2,000 ஒதுக்கினீர்கள். பாருங்கள், நான் அந்த பணத்தை வேலை செய்ய வைத்திருக்கிறேன், நான் அதை இரட்டிப்பாக்கினேன். “மீண்டும், மாஸ்டர் சிலிர்த்தார்.” பெரிய வேலை! நான் உங்களைப் பற்றி பெருமைப்படுகிறேன். நான் உங்களை ஒரு உயர்ந்த பதவிக்கு உயர்த்துகிறேன், மிகச் சிறந்த நன்மைகளுடன். “மூன்றாவது நபர் முன்னேறி,” மாஸ்டர், நீங்கள் ஒரு

புத்திசாலித்தனமான தொழிலதிபர் என்று எனக்குத் தெரியும், தவறுகளை பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை. நான் பயந்தேன், அதனால் நான் சென்று எனது \$ 1,000 ஐ பாதுகாப்பான இடத்தில் மறைத்தேன். இங்கே அது இருக்கிறது, அதில் ஒவ்வொரு பிட். "எஜமானர் கோபமடைந்தார்! அவர்," நீங்கள் ஒன்றும் இல்லை. நீங்கள் எப்படி சோம்பேறியாக இருக்க முடியும்? வேறொன்றுமில்லை என்றால், நீங்கள் ஒரு வங்கியில் கொஞ்சம் ஆர்வம் காட்டியிருக்கலாம். ஆனால் இல்லை, நீங்கள் ஒன்றும் செய்யவில்லை. "அவர் காவலர்களிடம் கத்தினார்." இந்த மனிதனின் \$ 1,000 எடுத்து வேலைக்காரருக்கு \$ 10,000 உடன் கொடுங்கள். பின்னர் இந்த பயனற்ற ஊழியரை அழைத்துச் சென்று இருளில் தூக்கி எறியுங்கள். அங்கே அவர் தனது முட்டாள்தனத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லாமல் இருப்பார்."

194 அமைதிப்படுத்தப்படும் இரண்டு புயல்கள்

மத்.8: 23-34, மாற்கு 4:35-5: 20 luke 8: 22-39

இயேசு நாள் முழுவதும் கூட்டத்தை கற்பித்தார். மாலையில், அவர் தனது சீடர்களிடம், "ஏரியின் மறுபக்கத்திற்கு செல்லலாம்" என்றார். எனவே அவர்கள் பல படகுகளை எடுத்து, கலிலீ கடலின் புறஜாதி பக்கத்திற்கு தங்கள் பயணத்தைத் தொடங்கினர். சோர்வாக, இயேசு படகின் பின்புறம் சென்று ஒரு பெரிய மெத்தை மீது கிடந்தார். விரைவில் அவர் ஒரு நல்ல தூக்கத்தில் விழுந்தார். இரவில், ஒரு கடுமையான புயல் ஏரியைத் தாக்கியது. படகில் பெரிய அலைகள் மோதி அதை கவிழ்ப்பதாக அச்சுறுத்தியது. இயேசு எல்லாவற்றிலும் தூங்கினார். சீடர்கள் அவரை எழுப்பி, "மாஸ்டர், எழுந்திரு! நாங்கள் இறக்கப்போகிறோம் என்று நீங்கள் கவலைப்படவில்லையா?" என்று சொன்னார். இயேசு எழுந்து புயலை எதிர்கொண்டார். அவர், "நிறுத்து! அசையாமல் இருங்கள்!" உடனே காற்று நின்றுவிட்டது, கடல் கால்மோ, பின்னர் அவர் சீடர்களிடம் திரும்பி, "நீங்கள் ஏன் பயந்தீர்கள்? உங்கள் நம்பிக்கை எங்கே?" பின்னர் அவர் படுத்துக் கொண்டு மீண்டும் தூங்கச் சென்றார். ஆண்கள் வானத்தையும் அமைதியான கடலையும் பார்த்தார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், "என்ன மாதிரியான மனிதர், காற்றும் கடலும் கூட அவரது குரலுக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன!" அவர்களின் படகு கல்லறைகளில் ஒரு காட்டு மனிதன் வாழ்ந்த இடத்திற்கு அருகில் கரைக்கு வந்தது. அவரை யாரும் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை. பல முறை அவர்கள் அவர் மீது சங்கிலிகளை வைக்க முயன்றனர், ஆனால் அவர் அவற்றை எளிதில் முறித்துக் கொண்டார். அவர் மலைகளில் நிர்வாணமாக சுற்றித் திரிந்தார், மற்றும் துணிச்சலானவர்களாக வாழ்ந்தார். அவர் அழுதுகொண்டே கத்தினார், தன்னை கற்களால் வெட்டிக் கொண்டார். இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் தங்கள் படகில் இருந்து வெளியேறுவதைக் கண்டதும், அவர் ஓடி அவனுக்கு முன்பாக மண்டியிட்டார். அவர் கூச்சலிட்டார், "நீங்கள் யார் என்று எனக்குத் தெரியும். நீ இயேசு, இயேசு - மிக உயர்ந்த கடவுளின் மகன்! என்னைத் தவிர்த்து விடுங்கள். என்னை சித்திரவதை செய்யாதீர்கள்." இயேசு, "உங்கள் பெயர் என்ன?" "நாங்கள் லெஜியன் என்று அழைக்கப்படுகிறோம், ஏனென்றால் நாங்கள் பலர். பன்றிகளுக்குள் நுழைந்தது. அவர்கள் 2,000 பேரும் காட்டுக்குச் சென்று மலையிலிருந்து கீழே விரைந்தனர். அவர்கள் கடலில் மூழ்கி நீரில் மூழ்கி இருந்தனர். பன்றிகளை வளர்த்துக் கொண்டிருந்த ஆண்கள் ஊருக்குள் ஓடி, என்ன நடந்தது என்று மக்களிடம் சொன்னார்கள். தங்களைத் தாங்களே பார்க்க ஒரு கூட்டம் வெளியே வந்தது. அவர்கள் இயேசுவிடம் வந்தபோது, அரக்கன் வைத்திருந்த மனிதனைக் கண்டார்கள். அவர் அமைதியாக உட்கார்ந்து, முழுமையாக ஆடை அணிந்து, இயேசுவைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தார். எல்லோரும் பயந்தார்கள், அதனால் அவர்கள் இயேசுவிடம் வெளியேறும்படி கேட்டார்கள். அவர் படகில் இறங்கும்போது, குணமடைந்த மனிதர், "தயவுசெய்து, நான் உங்களுடன் செல்லலாமா?" இயேசு அவரிடம் திரும்பி, "உங்கள் மக்களிடம் திரும்பிச் சென்று கர்த்தர் உங்களுக்காக எவ்வளவு செய்திருக்கிறார் என்பதை அவர்களிடம் சொல்லுங்கள். உங்கள் வாழ்க்கையில் கடவுளின் கருணையைப் பற்றி அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்." ஆகவே, இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் கரையை விட்டு வெளியேறி ஏரியின் யூதப் பக்கத்திற்கு திரும்பினர். அந்த நபர் தனது சொந்த ஊருக்குச் சென்று, இயேசு அவருக்காக என்ன செய்தார் என்று எல்லோரிடமும் சொல்லத் தொடங்கினார். இதைக் கேட்டவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டனர்.

195 பன்னிரண்டு ஆண்டுகள்

மத்தேயு 9: 18-26, மாற்கு 5: 21-43 லூக் 8: 40-56

இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் ஏரியின் புறஜாதி பக்கத்தை விட்டு வெளியேறி மீண்டும் யூத தரப்புக்குச் சென்றனர். ஒரு பெரிய கூட்டம் அவருக்காகக் காத்திருந்தது. ஜெய்ரஸ் என்ற மனிதர் மேலே ஓடி இயேசுவுக்கு முன்பாக கீழே விழுந்தார். அவர் ஜெப ஆலயத்தின் ஆட்சியாளராக இருந்தார். அவர், "என் மகள் இறந்து கொண்டிருக்கிறாள்! அவளுக்கு பன்னிரண்டு வயது மட்டுமே. நான் உங்களிடம் கெஞ்சுகிறேன், தயவுசெய்து அவளை குணப்படுத்துங்கள்." இயேசு ஒப்புக் கொண்டார், எனவே அவரும் அவருடைய சீடர்களும் ஜெரஸைப் பின்தொடர்ந்தார்கள். ஒரு பெரிய கூட்டமும் பின்தொடர்ந்தது.

அவர்கள் சாலையில் நடந்து சென்றபோது, அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட பெண்ணின் வீட்டைக் கடந்து சென்றனர். அவர் பன்னிரண்டு ஆண்டுகளாக இரத்தப்போக்கு கோளாறு அனுபவித்தார். பல மருத்துவர்கள் அவளுக்கு உதவ முயன்றனர், ஆனால் அவளுடைய நிலை மோசமாகிவிட்டது. அவளுடைய பணம் எல்லாம் போய்விடும் வரை இது தொடர்ந்தது. இயேசு கடந்து செல்வதைக் கேட்டபோது, அவள் நினைத்தாள், “அவனது ஆடைகளின் விளிம்பைத் தொடும் அளவுக்கு நான் நெருங்க முடிந்தால் நான் குணமடைவேன். இதைப் பற்றி யாரும் தெரிந்து கொள்ளத் தேவையில்லை.” ஆகவே, அவள் கூட்டத்தினரைக் கொண்டு வெளியே வந்து அவனது துணையைத் தொட்டாள். அவள் குணமடைந்ததை உடனடியாக அறிந்தாள். அவரது உடலில் இருந்து சக்தி வெளியேறுவதை இயேசு உணர்ந்தார், எனவே அவர் நிறுத்திவிட்டு, “என்னைத் தொட்டார்?” என்று சொன்னார், பேதுரு கூட்டத்தைப் பார்த்து, “உங்களைத் தொட்டது யார் என்று நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்களைச் சுற்றியுள்ள அனைவரையும் பாருங்கள்.” இயேசு அவரைப் புறக்கணித்து இயேசுவைத் தொடர்ந்து தேடியார் - அவரைத் தொட்ட கலிலியன் ஊழியம். அவள் செய்ததை மறைக்க முடியாது என்று அந்தப் பெண் உணர்ந்தபோது, அவள் அவனுக்கு முன்பாக மண்டியிட்டாள், நடுங்கினாள். அவர்கள் அவருடைய வீட்டிற்கு தொடர்ந்தனர். அவர்கள் அங்கு சென்றதும், துக்கப்படுபவர்கள் ஏற்கனவே வந்துவிட்டதைக் கண்டார்கள். புல்லாங்குழல் விளையாடுவதும் மிகவும் சத்தமாக அழுவதும் அவர்களின் வேலை. இயேசு, “நீங்கள் ஏன் இந்த சத்தம் எழுப்புகிறீர்கள்? பெண் மட்டுமே தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறாள்.” அவள் இறந்துவிட்டாள் என்று அவர்கள் அறிந்ததால் அவர்கள் அவரைப் பார்த்து சிரித்தனர். எனவே அவர் அவர்களை வீட்டை விட்டு வெளியேற்றினார். பின்னர் அவர் ஜெய்ரஸ் மற்றும் அவரது மனைவி, பீட்டர், ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜான் ஆகியோரை அழைத்துச் சென்று, அந்தப் பெண் பொய் சொல்லும் இடத்திற்குச் சென்றார். அவன் வெளியே வந்து அவள் கையை எடுத்தாள். “குழந்தை, எழுந்தாள்.” உடனடியாக, அந்தப் பெண் கண்களைத் திறந்து எழுந்தாள். பெற்றோர் ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார்கள். கடைசியாக இயேசு, “அவளுக்கு ஏதாவது சாப்பிடுங்கள்” என்று சொன்னார். பின்னர் அவர் அவர்களிடம், “இதைப் பற்றி யாரிடமும் சொல்லாதீர்கள்” என்று கூறினார். இன்னும், இந்த நிகழ்வின் செய்தி முழுப் பகுதியிலும் பரவியது.

196 பெதஸ்தா குளம்

யோவான் 5

ஜெருசலேமில் பெதஸ்தா என்று அழைக்கப்படும் ஒரு குளம் இருந்தது. அது செம்மறி வாயிலுக்கு அருகில் இருந்தது. எப்போதாவது ஒரு தேவதை குளத்தின் நீரை அசைப்பார் என்று உள்ளூர் மக்கள் நம்பினர். ஒரு நோய்வாய்ப்பட்ட நபர் குணமடைவார் என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள், அது கிளறப்பட்ட பிறகு முதலில் தண்ணீரில் இறங்கியது. ஆகையால், ஒரு பெரிய குழு குளத்தின் அருகே தங்கியிருந்தது, தேவதூதைக்காக காத்திருந்தது. இயேசு ஒரு யூத திருவிழாவிற்கு எருசலேமில் இருந்தபோது அந்தக் குளத்திற்குச் சென்றார். 38 ஆண்டுகளாக நோய்வாய்ப்பட்ட ஒரு மனிதனை அவர் பார்த்தார். கர்த்தர், “நீங்கள் குணமடைய விரும்புகிறீர்களா?” என்று சொன்னார், அந்த நபர், “ஆம், ஆனால் தண்ணீரைக் கிளறுவதைக் காணும்போது, யாரோ எப்போதும் எனக்கு முன் குளத்தில் இறங்குகிறார்கள்” என்று சொன்னார். உடனே அந்த மனிதன் குணமடைந்து எழுந்தான். அந்த மனிதன் தன் படுக்கையை எடுத்துக்கொண்டிருந்ததால் இயேசு கூட்டத்திற்குள் நழுவினார். யூத தலைவர்களில் சிலர் அந்த மனிதனை தனது படுக்கையறையை சுமந்து செல்வதைக் கண்டார். அவர்கள், “உங்களுக்கு எவ்வளவு தைரியம்! இது சப்பாத். சப்பாத்தில் படுக்கையறைகளை எடுத்துச் செல்வது சட்டபூர்வமானது அல்ல.” அந்த நபர், “ஆனால்... ஆனால்... ஒரு மனிதன் என்னை குணப்படுத்தினான், பின்னர் என் படுக்கையை அழைத்துக்கொண்டு வீட்டிற்குச் செல்லச் சொன்னான்.” “இந்த வேலையை ஒரு சப்பாத்தில் செய்யச் சொன்னான்?” “எனக்குத் தெரியாது, அவர் என்னை குணப்படுத்தினார், கூட்டத்திற்குள் நுழைந்தார்.” பின்னர், இந்த மனிதனை ஆலயத்தில் இயேசு பார்த்தார். இறைவன், “நீங்கள் குணமடைந்துவிட்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் பாவம் செய்வதை நிறுத்த வேண்டும். நீங்கள் இல்லையென்றால், உங்களுக்கு மோசமான ஒன்று நடக்கும்.” இயேசு யார் என்று அந்த மனிதர் அறிந்திருந்தார் - கலிலியன் அவரை அமைந்தவர். ஆகவே, அவர் யூதத் தலைவர்களிடம் விரைந்து, அது இயேசு என்று அவர்களிடம் சொன்னார். இதைக் கேட்டது, இயேசு மக்களுடனான செல்வாக்கை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதில் அவர்களை மேலும் உறுதியாகக் காட்டியது. சப்பாத்தில் அவர் செய்த செயல்கள் முற்றிலும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாதவை என்று அவர்கள் உணர்ந்தார்கள். இயேசு அவர்களிடம், “என் தந்தை சப்பாத்தில் வேலை செய்கிறார், அதனால் நானும் அதைக் கேட்டு, தலைவர்கள் அவரைக் கால்வதைப் பற்றி பேசத் தொடங்கினர். அவர்கள் சொன்னார்கள், “அவர் சப்பாத்தைப் பற்றிய விதிகளை மீறுகிறார். இப்போது அவர் கடவுளை தனது தந்தை என்று அழைக்கிறார். அவர் கடவுளோடு சமமானவர் என்று அவர் நினைக்கிறார்! இயேசு சொன்னார், “பிதா தன்னைச் செய்யச் சொல்வதை மகன் மட்டுமே செய்கிறான். தந்தை குமாரனை நேசிக்கிறார், அவருக்கு சக்தியைக் கொடுக்கிறார், அதனால் அவர் விரும்பும் எவருக்கும் உயிரைக் கொடுக்க முடியும். தந்தை

மகனை மக்களின் நீதிபதியாக ஆக்கியுள்ளார். நீங்கள் மகனை மதிக்கவில்லை என்றால், அவரை அனுப்பிய பிதாவை நீங்கள் கoring ரவிக்கவில்லை. “என்னைக் கேட்பவர்களுக்கு நான் நித்திய ஜீவனைக் கொடுப்பேன், என்னை அனுப்பியவர்களை நம்புகிறேன். ஜான் என்னைப் பற்றி பேசுவதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் அவரை நம்பவில்லை. தந்தை என்னைப் பற்றி பேசினார், ஆனால் நீங்கள் அவரிடம் காதுகளை மூடியீர்கள். எனது அற்புதங்கள் நான் உண்மையைச் சொல்கிறேன் என்பதைக் காட்டுகின்றன, ஆனால் நீங்கள் அவற்றை ஆதாரமாக ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. “நீங்கள் தொடர்ந்து வேதவசனங்களை படிக்கிறீர்கள், அவர்கள் என்னைப் பற்றி பேசுகிறார்கள், ஆனால் அந்த வேதங்களிலிருந்து உங்கள் கண்களைத் திருப்புகிறீர்கள். உண்மை என்னவென்றால், நீங்கள் என்னிடம் வந்து உயிரைப் பெற விரும்பவில்லை.”

197 ஜான் தலை துண்டிக்கப்பட்டவர்

மாற்கு.6: 14-29, லூக்கா 9: 7-9

தனது மனைவியை மகிழ்விக்க, கிங் ஹெரோட் ஜான் பாப்டிஸ்ட் கைது செய்யப்பட்டார். ஜான் அவர்களது திருமணத்திற்கு எதிராக பிரசங்கித்திருந்தார், “உங்கள் சகோதரரின் மனைவியை திருமணம் செய்வது ஒரு பாவம்” என்று கூறி. ஏரோது மனைவி அவர் இறந்துவிட்டார் என்று விரும்பினார்! ஆனால் ஜான் ஒரு நீதியான மனிதர் என்பதை ஏரோது அறிந்திருந்தார். அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி என்று அவர்கள் அறிந்து கொண்டனர். தவிர, ஜான் பிரசங்கிப்பதைக் கேட்டு மகிழ்ந்தார். எனவே, நபி அவர்களைக் கொல்வதற்குப் பதிலாக சிறையில் வைக்க அவர் முடிவு செய்தார். ஹீரோட் தனது பிறந்த நாளைக் கொண்டாட ஒரு பெரிய விருந்தை நடத்தினார். முக்கியமான நபர்களின் பெரிய கூட்டத்தை அவர் அழைத்தார். விருந்தின் போது, அவர் தனது மனைவியின் மகளை அனுப்பினார், மேலும் கூட்டத்திற்காக தனது நடனத்தை வைத்திருந்தார். ஹீரோட் தனது நடிப்பில் மகிழ்ச்சி அடைந்தார். ஆகவே, அவர் அந்தப் பெண்ணிடம், “என்னிடம் ஏதாவது கேளுங்கள், நான் அதை உங்களுக்குக் கொடுப்பேன்” என்று சொன்னார். இது அவரது விருந்தில் மக்களைக் கவர்ந்தது என்று அவர் சொல்ல முடியும், எனவே அவர் மேலும் கூறினார், “என்னிடம் எதையும் கேளுங்கள். நான் சத்தியம் செய்கிறேன், நான் அதை உங்களிடம் தருகிறேன், பாதி ராஜ்யம் வரை.” இதைப் பற்றி ஆலோசனை கேட்க வேண்டும் என்று மகள் அறிந்தாள். எனவே, அவள் தன் தாயுடன் பேசினாள். “நான் என்ன கேட்க வேண்டும்?” இயேசு - கலிலியன் ஊழியம் அவரது தாயார் விரும்பியதே. “ஜான் பாப்டிஸ்ட்டின் தலைவரிடம் கேளுங்கள்.” சிறுமி மீண்டும் விருந்துக்கு விரைந்து சென்று, “எனக்கு ஜான் பாப்டிஸ்ட்டின் தலைவரை ஒரு தட்டில் விரும்புகிறேன். இப்போது எனக்கு அது வேண்டும்.” ஏரோது அதிர்ச்சியடைந்தார். ஆனாலும், அவர் தனது விருந்தினர்களுக்கு முன்னால் தனது வாக்குறுதியை வழங்கியிருந்தார். எனவே, அவர் காவலரிடம் சென்று ஜானை தலை துண்டிக்கும்படி கூறினார், மேலும் அந்தப் பெண்ணுக்கு தலையைக் கொடுக்கவும். காவலர் சொன்னபடியே செய்தார். அவர் சிறைக்குச் சென்று ஜான் தலை துண்டிக்கப்பட்டார். பின்னர் அவர் தலையை மீண்டும் கொண்டு வந்து இளம் பெண்ணுக்கு ஒரு தட்டில் கொடுத்தார். அவள் அதை தன் தாயிடம் எடுத்துச் சென்றாள். ஜானின் சீடர்கள் சிறைக்குச் சென்று அவரது உடலைப் பெற்றார்கள். அவர்கள் அதை புதைத்த பிறகு, அவர்கள் சென்று இயேசுவிடம் சொன்னார்கள். பின்னர், ஹெரோட் இயேசு செய்து கொண்டிருந்த காரியங்களைப் பற்றி கேள்விப்பட்டார். அது அவரை நம்பிக்கையுடன் தாக்கியது. அவர் சொன்னார், “நான் ஜானைக் கொன்றேன், இப்போது அவர் மரித்தோரிலிருந்து உயிர்த்தெழுந்தார். அவர் பெரும் சக்திகளுடன் திரும்பி வந்துள்ளார்.” அன்றிலிருந்து, ஏரோது இயேசுவுடன் சந்தித்து பேச விரும்பினார்.

198.உணவும் ஒரு நடைப்பயணமும்

மத்தேயு 14:14-33, யோவான் 6:1-21

மாற்கு 6:30-52, லூக்கா 9:10-17

5,000 க்கு உணவளிப்பது நான்கு நற்செய்திகளிலும் பதிவுசெய்யப்பட்ட ஒரே அதிசயம். இயேசு தனது சீடர்களுக்கு கற்பித்த ஒரு மலைக்கு மேலே சென்றார். ஒரு பெரிய கூட்டம் அவர்களுடன் சென்றது, அதனால் அவர் கற்பிப்பதைக் கேட்க முடிந்தது. அவர்கள் பசியுடன் இருப்பது தெளிவாகத் தெரிந்தது, உணவு இல்லை. அவர் என்ன செய்யப் போகிறார் என்பதை இயேசு அறிந்திருந்தார், ஆனால் இன்னும் அவர் பிலிப்பைக் கேட்டார், “இந்த மக்களுக்கு நாம் எங்கு உணவு பெற முடியும்?” “ஆண்டவரே, எட்டு மாத சம்பளம் கூட இந்த மக்கள் அனைவருக்கும் போதுமான உணவை வாங்க முடியாது.” மற்ற சீடர்கள், “அவர்களை கிராமங்களுக்கு அனுப்புங்கள், அதனால் அவர்கள் தங்களுக்கு உணவு வாங்க முடியும்.” இயேசு, “இல்லை, நீங்கள் அவர்களுக்கு உணவளிக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன். சென்று எங்களிடம் எவ்வளவு உணவு இருக்கிறது என்று பாருங்கள்.” ஆண்ட்ரூ ஒரு சிறுவனுடன் திரும்பி வந்தார். “ஆண்டவரே, இந்த பையனுக்கு ஐந்து பார்லி ரொட்டி மற்றும் இரண்டு சிறிய மீன்கள்

உள்ளன. ஆனால் அது இவ்வளவு பெரிய கூட்டத்திற்கு எங்களுக்கு எவ்வாறு உதவ முடியும்?" என்று இயேசு, "அவர்களைக் கொடுங்கள்" என்று கூறினார். அங்கு 5,000 க்கும் மேற்பட்டோர் இருந்தனர். பின்னர் இயேசு, "போய் எச்சங்களை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" என்றார். அவர்கள் அவ்வாறு செய்தபோது, அவர்களிடம் ரொட்டி மற்றும் மீன் நிறைந்த பன்னிரண்டு கூடைகள் இருந்தன. மக்கள் சொன்னார்கள், "இதுதான் இயேசு - கலிலியன் மினிஸ்ட்ரிஸ்கிரிப்சர் பேசுகிறார் - 'மோசையைப் போன்ற பெரிய தீர்க்கதரிசி.' " அவரை ராஜாவாக்குவது பற்றி அவர்கள் தங்களுக்குள் பேசத் தொடங்கினர். அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதை இயேசுவுக்குத் தெரியும், எனவே கடலுக்கு வழிவகுக்கும்படி அவருடைய சீஷரிடம் சொன்னார். அவர் மலையை நோக்கிச் சென்று ஜெபம் செய்தார். இயேசு ஜெபித்துக்கொண்டிருந்தபோது, ஒரு புயல் கடலுக்கு மேல் நகர்ந்தது. பெரிய அலைகள் கப்பலை நடுத்தர நோக்கி தள்ளின. ஆண்கள் மீண்டும் கரைக்குத் திரும்பிச் சென்றனர், ஆனால் காற்று அவர்களுக்கு மிகவும் வலுவாக இருந்தது. காலை மூன்று மணியளவில், இயேசு கடலுக்கு குறுக்கே தண்ணீரின் மேல் நடந்தார். ஆண்கள் வெளியே பார்த்தார்கள், யாரோ அலைகளுக்கு இடையில் நடப்பதைக் கண்டார்கள். இது ஒரு ஆவி என்று அவர்கள் நினைத்ததால் அவர்கள் கத்தினார்கள். இயேசு, "பயப்பட வேண்டாம். அது நான்தான்" என்று சொன்னார், "ஆண்டவரே, அது நீ தான், உங்களிடம் வரச் சொல்லுங்கள்." "வாருங்கள்." ஆகவே, பீட்டர் படகில் இருந்து எழுந்து இயேசுவை நோக்கி நடக்க ஆரம்பித்தார். திடீரென்று அவர் அலைகளையும் காற்றையும் பார்த்தார். அவர் பயந்து, மூழ்கத் தொடங்கினார். "ஆண்டவரே, என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்" என்று அவர் கூக்குரலிட்டார். கர்த்தர் வெளியே வந்து அவரைப் பிடித்தார். அவர், "ஓ பேதுரு, உங்கள் நம்பிக்கை மிகவும் சிறியது. நீங்கள் ஏன் சந்தேகித்தீர்கள்?" திடீரென்று புயல் நின்றது. சீடர்கள் மண்டியிட்டு இயேசுவை வணங்கினர். அவர்கள், "அது உண்மை, நீங்கள் தேவனுடைய குமாரன்" என்று சொன்னார்கள்.

199 ஜீவ அப்பம்

மத்.15: 21-28, மாற்கு 7: 24-30 யோவான் 6: 22-71

இயேசு 5,000 க்கு உணவளித்த நாள், மக்கள் அவரை மற்ற கரையில் கண்டுபிடித்தனர், அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட படகில் வந்ததை அறிந்திருந்தார். அதே படகு அவர் இல்லாமல் முந்தைய நாள் வெளியேறியது என்பதையும் அவர்கள் அறிந்தார்கள். அவர்கள், "நீங்கள் எப்படி அங்கு சென்றீர்கள்?" என்று சொன்னார்கள், இயேசு அவர்களின் கேள்வியை புறக்கணித்து உண்மையான பிரச்சினைக்கு உரிமை பெற்றார். அவர் சொன்னார், "நீங்கள் இங்கே கொடுத்த ரொட்டியால் உங்கள் வயிற்றை நிரப்பியதால் நீங்கள் இங்கே இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நித்திய ஜீவனைத் தரும் ரொட்டியைத் தேட வேண்டும்." அவர்கள், "கடவுள் எங்களுக்கு என்ன தேவை?" இயேசு சொன்னார், "கடவுளுக்குத் தேவை. அவர் உங்களுக்கு அனுப்பியதை நம்புங்கள்." அவர்கள் சொன்னார்கள், "எங்களுக்கு ஒரு அடையாளத்தைக் கொடுங்கள், அதனால் நாங்கள் நம்பலாம். நீங்கள் இப்போதிலிருந்து எங்களுக்கு உணவளிக்க முடியும். அது எங்களுக்கு மன்னாவை வணாதரத்தில் கொடுத்த மோசையைப் போலவே இருக்கும்." அவர் சொன்னார், "உங்கள் தந்தையர்களுக்கு வணப்பகுதிகளில் மன்னாவைப் பெற்றேன். மாம்சமும் என் இரத்தமும் உங்களுக்கு நித்திய ஜீவனைத் தரும். "மக்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர்! அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொன்னார்கள், "அவர் கடவுளிடமிருந்து இறங்கினார் என்று இந்த மனிதன் எப்படி சொல்ல முடியும்? அவருடைய பெற்றோரை நாங்கள் அறிவோம். மேலும் அவர் நம்முடைய மாம்சத்தை எப்படி சாப்பிட வேண்டும், அவருடைய இரத்தம் குடிக்க வேண்டும்?" என்று அந்த நாளிலிருந்து, அவருடைய கேட்போர் பலர் அவரைப் பின்தொடர்வதை நிறுத்தினர். அவர்கள், "இதை நம்புவது மிகவும் கடினம்" என்று சொன்னார்கள். இயேசு. இஸ்ரேல். அவர் அங்கு இருந்தபோது, ஒரு புறஜாதி பெண் வந்து அவரிடம் கெஞ்சினாள். "தாவிதின் மகனே, என் மீது கருணை காட்டுங்கள். ஒரு அரக்கன் என் மகளை கட்டுப்படுத்தி அவளை தொடர்ந்து சித்திரவதை செய்கிறான்." இயேசு அவளை முற்றிலுமாக புறக்கணித்து ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லை. அவனுடைய சீஷர்கள், "ஆண்டவரே, அவளை அனுப்புங்கள். அவள் அழுவது நம்மை எரிச்சலூட்டத் தொடங்குகிறது" என்று சொல்லும் வரை அவள் கெஞ்சிக் கொண்டே இருந்தாள். நாய்க்குட்டி நாய்கள் மேசையின் கீழ் உட்கார்ந்து, அவர்களிடம் விழுந்த நொறுக்குத் தீனிகளை சாப்பிடுகின்றன. அங்கே அவள் மகள் படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டாள். அரக்கன் போய்விட்டான்.

200. 4,000 பேருக்கு உணவளித்தல்

மத்.15:29-16: 16, மாற்கு 8: 1-21, 27-30

இயேசு மற்றும் சீதோன் பகுதியை விட்டு வெளியேறி கலிலீ கடலின் புறஜாதி பக்கத்திற்குச் சென்றார். அவர் மக்களுக்கு கற்பித்தபோது, ஒரு பெரிய கூட்டம் பல்வேறு உடல் பிரச்சினைகள் உள்ளவர்களைக் கொண்டுவந்தது. அவர்கள் நொண்டி, பார்வையற்றவர்கள், முடங்கிப்போனவர்கள் மற்றும் பல நோய்கள் உள்ளவர்களைக் கொண்டு வந்தனர். இயேசு அனைவரையும் குணப்படுத்தினார், கூட்டம்

ஆச்சரியப்பட்டார். பின்னர் இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம், “நான் கூட்டத்தினரிடம் அக்கறை கொண்டுள்ளேன், அவர்கள் எங்களுடன் மூன்று நாட்கள் இருந்தார்கள், அவர்களுடைய உணவு முடிந்துவிட்டது. அவர்களுக்கு உணவளிக்காமல் அவர்களுக்கு அனுப்ப விரும்பவில்லை, ஏனென்றால் அவர்கள் மிகவும் பசியுடன் சரிந்தால்,” ஆண்டவரே, நீங்கள் எவ்வளவு பெரிய உணவைக் கொண்டிருக்கவில்லை ”என்று சொன்னார்கள். சில சிறிய மீன்கள். ”” கூட்டத்தை உட்காரச் சொல்லுங்கள். ”அவர் ரொட்டியையும் மீனையும் எடுத்து ஆசீர்வதித்தார். பின்னர் அவர் அதை துண்டுகளாக உடைத்து தனது சீடர்களுக்குக் கொடுத்தார். அவர்கள் திரும்பி கூட்டத்திற்கு கொடுத்தார்கள். 4,000 பேர் அங்கு இருந்தனர். எல்லோரும் அவர்கள் நிரம்பும் வரை சாப்பிட்டார்கள். சீடர்கள் பின்னர் எஞ்சியவற்றை சேகரித்து, ஏழு கூடைகள் நிரம்பியிருப்பதைக் கண்டனர். பின்னர், அவர்கள் கூட்டத்தை விட்டிற்கு அனுப்பினர். இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் படகில் ஏறி ஏரியின் யூதப் பக்கத்திற்குச் சென்றனர். யூதத் தலைவர்கள் அங்கே இருந்தார்கள், அவருடன் வாதிடத் தொடங்கினர். அவர் அவர்களுக்கு சொர்க்கத்திலிருந்து அறிகுறிகளைக் கொடுக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்பினர். அவர் மறுத்து மீண்டும் படகில் இறங்கினார். அவர்கள் ஏரியின் புறஜாதியார் பக்கத்திற்குச் சென்று கொண்டிருந்தாலும், சீடர்கள் தாங்கள் இயேசுவை மறந்துவிட்டார்கள் என்பதை உணர்ந்தனர் - பயணத்திற்கு போதுமான உணவை கலிலியன் அமைச்சகம். அவர்களிடம் ஒரு சிறிய ரொட்டி மட்டுமே இருந்தது. இயேசு அவர்களிடம், “மதத் தலைவர்களின் ஈஸ்டைக் கவனியுங்கள்” என்றார். ரொட்டியை மறந்ததற்காக அவர் அவர்களைத் திட்டிக் கொண்டிருப்பதாக சீடர்கள் கருதினர். “உங்கள் நம்பிக்கை இன்னும் சிறியது! ரொட்டி நிலைமையைப் பற்றி நான் ஏன் கவலைப்படுகிறேன் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்? நீங்கள் அங்கு இருந்தீர்கள். 5,000 பேருக்கு வெறும் ஐந்து ரொட்டிகள் மற்றும் இரண்டு மீன்களுடன் எவ்வளவு உணவளிக்கப்பட்டன என்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்கள். பின்னர் எத்தனை கூடைகளைச் சேகரித்தோம்?” பன்னிரண்டு பேர் எப்படி இருந்தார்கள். நாங்கள் எத்தனை கூடைகளை சேகரித்தோம்? ”” ஏழு. ”எனவே கவனமாகக் கேட்டு நான் சொல்வதைப் புரிந்து கொள்ளுங்கள். மதத் தலைவர்களின் ஈஸ்டைப் பாருங்கள். ” கடைசியாக அவர் எதைப் பற்றி பேசுகிறார் என்பதைப் புரிந்துகொண்டார். அவர்கள் மறுபுறம் வந்தவுடன், இயேசு அவர்களை சிசேரியா பிலிப்பிக்கு அழைத்துச் சென்றார், “நான் யார் என்று மக்கள் சொல்கிறார்கள்?” என்று சிலர் ஜான் பாப்டிஸ்ட் என்று கூறுகிறார்கள். மற்றவர்கள் நீங்கள் எலியா அல்லது எரேமியா என்று கூறுகிறார்கள். ”” நான் யார் என்று நீங்கள் சொல்கிறீர்கள்? ”என்று பேதுரு கூறினார், “நீ மேசியா, உயிருள்ள கடவுளின் மகன். ”இயேசு,“ பேதுரு, நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறீர்கள்! நீங்கள் இதை மனித ஆதாரங்களிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளவில்லை, ஆனால் தந்தை அதை உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தியுள்ளார். ”பின்னர் அவர் தனது சீடர்கள் அனைவரையும் கூறினார், “இப்போதைக்கு, நான் மேசியா என்று யாரிடமும் சொல்ல வேண்டாம்.”

201 மறுரூபமாகுதல்

மத்.17: 1-13, மாற்கு 9: 2-29 லூக் 9: 28-36

இயேசு பீட்டர், ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜானை அழைத்துச் சென்று ஒரு மலையில் பிரார்த்தனை செய்யச் சென்றார். கர்த்தர் ஜெபித்தபடி, மூன்று சீடர்களும் தூங்கிவிட்டார்கள். திடீரென்று அவர்கள் எழுந்து இயேசுவின் முகம் பிரகாசமாகவும் பிரகாசமாகவும் இருப்பதைக் கண்டார்கள். அவரது உடைகள் ஒரு புத்திசாலித்தனமான வெள்ளை மற்றும் ஒளியைப் போல பிரகாசித்தன. பின்னர் இரண்டு ஆண்கள் அவருடன் இருப்பதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள், அது மோசே மற்றும் எலியா என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அவை சூரியனைப் போல பிரகாசித்தன. மோசேவும் எலியாவும் இயேசுவின் அவரது மரணம் குறித்து பேசினர். இருவரும் வெளியேறத் தொடங்கியபோது பீட்டர் பேசினார். அவர் சொன்னார், “ஆண்டவரே, நாங்கள் இங்கே இருப்பது நல்லது. தயவுசெய்து மூன்று தங்குமிடங்களை உருவாக்க எங்களை அனுமதிக்கவும் - ஒன்று, ஒன்று மோசேக்கு, எலியாவுக்கு ஒன்று.” அவர் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, ஒரு பிரகாசமான மேகம் அவற்றை மூடியது. இது சீடர்களை பயமுறுத்தியது. ஒரு குரல், “இது என் மகன். அவரைக் கேளுங்கள்!” சீடர்கள் பயங்கரவாதத்தில் விழுந்தனர். இயேசு நடந்து சென்று அவர்களைத் தொட்டார். “பயப்பட வேண்டாம். எழுந்திருங்கள்.” அவர்கள் சுற்றிப் பார்த்தார்கள், எல்லாம் இயல்பு நிலைக்கு திரும்பியது. அவர்களுடன் ஒரே நபர் இயேசு. அவர்கள் மலையிலிருந்து கீழே சென்றாலும், இயேசு, “நான் இறந்தவர்களிடமிருந்து இறக்கும் வரை, இன்று நீங்கள் பார்த்ததைப் பற்றி யாரிடமும் சொல்லாதீர்கள்” என்றார். ‘இறந்தவர்களிடமிருந்து எழுந்தது’ என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்று அவர்கள் ஆச்சரியப்பட்டார்கள், ஆனால் யாரும் இதைப் பற்றி எதுவும் சொல்லவில்லை. இயேசு - கலிலியன் அமைச்சகங்கள் பின்னர் இயேசு யோவான் பாப்டிஸ்ட்டைப் பற்றி பேசுகிறார் என்பதை புரிந்து கொண்டார். மலையின் அடிப்பகுதியில் அவர்களுக்காக ஒரு பெரிய கூட்டம்

காத்திருந்தது. ஒரு மனிதன் மேலே ஓடி இயேசுவுக்கு முன்பாக மண்டியிட்டான். “ஆண்டவரே, என் மகன், என் ஒரே குழந்தை மீது கருணை காட்டுங்கள். ஒரு ஆவி அவனை அழைத்துக்கொண்டு, சில சமயங்களில் நெருப்பில், சில சமயங்களில் தண்ணீரில் வீசுகிறது. அவனால் பேச முடியாது. அவன் வாயில் நுரைக்கிறான். நம்புகிறார். “தந்தை பீதியடைய ஆரம்பித்தார். “ஆண்டவரே, நான் நம்புகிறேன். ... ஓ, ஆண்டவரே, என் நம்பிக்கையின்மைக்கு உதவுங்கள்!” என்று இயேசு, “குழந்தையை என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள்” என்று கூறினார். ஆவியானவர் இயேசுவைக் கண்டதும், அவர் சிறுவனை தரையில் எறிந்தார். அவர் சுற்றி உருண்டார், வாயில் நுரைத்தார். இயேசு ஆவிக்குரியது, “இந்த பையனிடமிருந்து வெளியே வாருங்கள், அவனுக்கு மீண்டும் ஒருபோதும் நுழையாதீர்கள்.” ஆவி சிறுவனிடமிருந்து வன்முறையில் வெளியே வந்தது. குழந்தை கத்தி, தரையில் விழுந்தது. மக்கள் வாயை மூடிக்கொண்டு, “அவர் இறந்துவிட்டார்” என்று கூறினார். இயேசு நடந்து சென்று சிறுவனை கையால் அழைத்துச் சென்று அவருக்கு உதவினார். சீடர்கள் இறைவனிடம், “நாம் ஏன் ஆவியை அவரிடமிருந்து வெளியேற்ற முடியவில்லை?” என்று கேட்டார்.

202 ஆலயத்திற்கு வரி செலுத்துதல்

மத்.17: 22-27, மாற்கு 9: 33-42

இயேசு தனது சீடர்களுடன் கேபர்னமுக்கு திரும்பிச் சென்றார். வழியில் அவர் சொன்னார், “அவர்கள் மனிதனை அவரைக் கொல்லும் மக்களுக்கு கொடுப்பார்கள். ஆனால் மூன்று நாட்களில், அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பார்.” அவர் என்ன பேசுகிறார் என்று சீடர்கள் குழப்பமடைந்தனர். இருப்பினும், அவர்கள் அதைப் பற்றி அவரிடம் கேட்கவில்லை, ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் சொந்த விவாதத்தின் நடுவில் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் மிகப் பெரியவர் என்று அவர்கள் வாதிட்டனர். அவர்கள் கேபர்னமில் உள்ள வீட்டிற்கு வந்தபோது, இயேசு பன்னிரண்டு ஆண்கள் அனைவரையும் சுற்றி வந்தார். பின்னர் ஒரு குழந்தை தனக்கு அருகில் நிற்க வர வேண்டும் என்று அவர் அசைத்தார். அவர் சொன்னார், “நீங்கள் எல்லோரிடமும் மிகப் பெரியவராக இருக்க விரும்பினால், நீங்கள் எல்லோரிடமும் ஊழியராக மாற வேண்டும்.” பின்னர் அவர் தனது கையை குழந்தையைச் சுற்றி வைத்தார். “என் பெயரில் இது போன்ற ஒரு சிறிய குழந்தையை நீங்கள் வரவேற்கும்போது, நீங்கள் என்னை வரவேற்கிறீர்கள், ஆனால் அது அதை விட மிக அதிகம். நீங்கள் கடவுளை வரவேற்கிறீர்கள்.” ஜான் பேசினார். “ஆண்டவரே, ஒரு மனிதர் உங்கள் பெயரில் பேசுகளை வெளியேற்றுவதை நாங்கள் கண்டோம். ஆனால் அவர் எங்கள் குழுவின் ஒரு பகுதியாக இல்லை. ஆகவே, நாங்கள் அவரை நிறுத்தச் சொன்னோம்.” “இல்லை, இல்லை! அவரைத் தடுக்க வேண்டாம். ஒரு மனிதன் என் பெயரில் அற்புதங்களைச் செய்கிறான் என்றால் எனக்கு எதிராக வேலை செய்யாது. “என்னை மிகவும் கவனமாகக் கேளுங்கள். இந்த சிறியவர்களில் ஒருவர் என்னை நம்பினால், யாரோ ஒருவர் அவரை பாவத்திற்கு ஏற்படுத்தினால், அந்த மனிதன் ஒரு பெரிய பாறையில் கட்டப்பட்டு கடலில் வீசப்பட்டால் நல்லது.” அடுத்த நாள், கோயில் வரியை சேகரிக்கும் ஒரு மனிதன் பேதுருவுக்கு நடந்து சென்று, “உங்கள் ஆசிரியர் கோயில் வரி செலுத்துகிறாரா?” ஆனால் பேதுரு உறுதியாக இல்லை. கேபர்னமில், இயேசு அவரை ஆழமாக சிந்தனையில் பார்த்தார். அவர், “சைமன், உங்கள் கருத்தை எனக்குக் கொடுங்கள். ஒரு ராஜா ஒரு வரியை வழங்கும்போது, அவர் தனது குடும்பத்தினரை செலுத்தச் செய்கிறாரா?” “ஓ. இல்லை. மற்றவர்கள் பணம் செலுத்த வேண்டும், ஆனால் அவருடைய குடும்பம் அல்ல.” இயேசு கூறினார், “அது உண்மைதான். ராஜாவின் மகன்கள் பணம் செலுத்த வேண்டியதில்லை. ஆனால் இந்த பிரச்சினையில் மற்றவர்களை புண்படுத்த நாங்கள் விரும்பவில்லை. நான்.”

203 ஏழு எழுபது முறை

மத்.18: 21-35

பேதுரு இயேசுவிடம் ஒரு கேள்வி கேட்டார். “ஆண்டவரே, யாராவது எனக்கு தவறு செய்தால், நான் அவரை மன்னித்தால், ஆனால் அவர் என்னை மீண்டும் தவறு செய்கிறார்? நான் அவரை எத்தனை முறை மன்னிக்க வேண்டும் -ஏழு முறை?” இயேசு, “பேதுரு, கவனமாகக் கேளுங்கள். நீங்கள் அவரை எழுபது முறை ஏழு மன்னிக்க வேண்டும்!” இதை நினைத்துப் பாருங்கள். ஒரு ராஜா தனக்கு பணம் செலுத்த வேண்டியவர்களுடன் கணக்குகளை தீர்க்க முடிவு செய்தார். எனவே அவர் ஒரு மில்லியன் டாலர் கடன்பட்ட ஒரு மனிதனை அழைத்து வந்தார். இந்த மனிதனுக்கு திருப்பித் தர வழி இல்லை என்று ராஜா உணர்ந்தார். எனவே அவர் தனது கணக்காளரிடம், ‘இந்த மனிதனையும், மனைவியையும், குழந்தைகளையும் அழைத்துச் சென்று விற்கவும். பின்னர் தனக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் விற்கவும். உங்களால் முடிந்தவரை பெறுங்கள், அதை அவருடைய கடனுக்குப் பயன்படுத்துங்கள். ’’ அந்த மனிதன் தரையில் விழுந்து, ‘ஓ ராஜா, தயவுசெய்து என்னுடன் பொறுமையாக இருங்கள், நான் செலுத்த வேண்டிய அனைத்தையும் நான் உங்களுக்கு செலுத்துவேன்.’ “இது ஒரு வெற்று வாக்குறுதி என்று ராஜாவுக்கு தெரியும், ஆனால் அவர் அனுதாபம் கொண்டவர். அவர், ‘இந்த மனிதனை விடுவிக்கவும். அவரது முழு கடனையும் நான் மன்னிப்பேன். ’ அந்த மனிதனால் தனது காதுகளை நம்ப

முடியவில்லை. அவருடைய முழு கடனும் இயேசு - கலிலியன் அமைச்சகம், அவர் சுதந்திரமாக இருந்தார். நான் உன்னை ஒரு வேலை சிறைக்குள் தள்ளப் போகிறேன், எனது பணத்தை நான் பெறும் வரை நீங்கள் அங்கேயே இருப்பீர்கள்.” என்ன நடந்தது என்று கேட்டபோது ராஜா அதிர்ச்சியடைந்தார். அவர் அந்த மனிதர் அவருக்கு முன் கொண்டு வரப்பட்டார். “நீங்கள் நன்றியற்ற மோசமானவர்! நான் உங்கள் மீது ஒரு மில்லியன் டாலர் கடனை மன்னித்துவிட்டேன், ஏனென்றால் நான் உங்கள் நண்பரை எப்படி நடத்த முடியும், இந்த மனிதனைப் பிடிப்பதற்கு. “உங்கள் பாவங்கள் அனைத்தையும் மன்னிக்கும்போது என் பரலோகத் தந்தை உங்களுடன் தாராளமாக இருந்தார். ஆகையால், மற்றவர்களை மன்னிப்பதில் நீங்கள் தாராளமாக இருக்க வேண்டும்.”

204 ஒழுக்கக்கேடான நடவடிக்கையில் பிடிக்கப்பட்டவள்

யோவான் 7: 1 - 8: 12

அது எருசலேமில் ஒரு திருவிழாவிற்கு நேரம். இயேசு போவதில்லை என்று பாசாங்கு செய்தார், ஆனால் அவர் யாருக்கும் தெரியாமல் சென்றார். மதத் தலைவர்கள் அவரைத் தேடிக்கொண்டிருந்தார்கள் ... ஆனால் அவரைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை. இன்னும், எல்லோரும் அவரைப் பற்றி பேசிக் கொண்டிருந்தார்கள். சிலர் இயேசு ஒரு நல்ல மனிதர் என்று சொன்னார்கள், மற்றவர்கள் அவருடைய போதனையால் மக்களை ஏமாற்றுவதாகக் கூறினர். மதத் தலைவர்களுக்கு அஞ்சியதால் யாரும் அதிகம் சொல்ல விரும்பவில்லை. திருவிழாவின் மூலம், இயேசு ஆலயத்திற்குச் சென்று கூட்டத்திற்கு கற்பிக்கத் தொடங்கினார். அவர் சொன்னதைக் கண்டு எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். மதத் தலைவர்கள் அவரைப் பெறுவதற்காக காவலர்களை அனுப்பினர். அவர்கள் சென்றனர், ஆனால் அவர்களால் அவரைப் பிடிக்க முடியவில்லை, ஏனெனில் அவர் இறப்பதற்கான நேரம் இல்லை. விரைவில், காவலர்கள் அவரது போதனையால் உச்சரிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் இறுதியாக மதத் தலைவர்களிடம் திரும்பினர். தலைவர்கள், “அவர் எங்கே? நீங்கள் ஏன் அவரை அழைத்து வரவில்லை?” என்று காவலர்கள், “இந்த மனிதனைப் போல யாரும் பேசுவதை நாங்கள் கேள்விப்பட்டதே இல்லை” என்று கூறினார். மறுநாள் காலையில், இயேசு மீண்டும் ஆலயத்தில் கற்பித்தார். ஒழுக்கக்கேட்டில் சிக்கிய ஒரு பெண்ணுடன் மதத் தலைவர்கள் அவரிடம் சென்றனர். இயேசுவை சிக்க வைக்கவும், அவருக்கு எதிராக ஆதாரங்களைப் பெறவும் அவர்கள் அவளைப் பயன்படுத்தலாம் என்று அவர்கள் நினைத்தார்கள். இயேசு - தெற்கே திரும்பிச் செல்வது, “ஆசிரியரே, இந்த பெண் விபச்சாரத்தின் செயலில் சிக்கிக் கொண்டார். மோசேயின் சட்டம் நாங்கள் அவளைக் கல் வேண்டும் என்று கூறுகிறது. ஆனால் நாங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று நீங்கள் சொல்ல வேண்டும் என்று நாங்கள் விரும்புகிறோம்.” அவர் அவர்களைக் கேட்காதது போல் அவர் செயல்பட்டார். அவர் குனிந்து, விரலைப் பயன்படுத்தி தூசியில் எழுதினார். அவர்களைப் புறக்கணிக்க அவர்கள் அனுமதிக்கவில்லை. இந்த நிலைமை குறித்து அவர்கள் கேட்டுக்கொண்டே இருந்தார்கள். கடைசியாக அவர் எழுந்து நின்று அவர்களை எதிர்கொண்டார். “மேலே சென்று அவளைக் கல். ஆனால் பாவம் இல்லாமல் ஒன்று முதல் கல்லை எறியுங்கள்.” பின்னர் அவர் குனிந்து மீண்டும் தரையில் எழுதத் தொடங்கினார். ஆண்கள் எதுவும் சொல்லாமல் அங்கேயே நின்றார்கள். இறுதியாக அவர்கள் ஒவ்வொன்றாக வெளியேற ஆரம்பித்தார்கள், வயதான ஆண்களிடமிருந்து தொடங்கி. பின்னர் இயேசு எழுந்து நின்று சுற்றிப் பார்த்தார். அவரும் பெண்ணும் மட்டுமே கூட்டத்தின் நடுவில் நின்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர் அவளிடம், “பெண்ணே, அவர்கள் உங்களை குற்றம் சாட்டியவர்கள் எங்கே?” அவர்கள் உங்களை மரணத்திற்கு கண்டிக்கவில்லையா? “என்று சொன்னாள்,” இல்லை, அவர்கள் அவ்வாறு செய்யவில்லை, ஆண்டவரே “என்று அவர் சொன்னார்,” சரி, நான் உங்களை மரணத்திற்கு கண்டிக்க மாட்டேன். போ, மற்றும் இனி பாவம் செய்ய வேண்டாம். “பின்னர் அவர் கூட்டத்தை நோக்கி, நான் உலகின் வெளிச்சத்தில் இருக்க மாட்டேன், ஏனென்றால் அவர்கள் ஒருபோதும் இருட்டில் இருப்பார்கள்.

205 பிறந்ததிலிருந்து பார்வையற்றவன்

யோவான் 9

இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் பிறந்ததிலிருந்து பார்வையற்றவராக இருந்த ஒரு மனிதனைக் கடந்து சென்றனர். அவருடைய சீஷர்கள், “ஆசிரியர், யாருடைய பாவம் இந்த மனிதனை குருடனாக ஏற்படுத்தியது? அது அவருடைய பாவமா, அல்லது அவரது பெற்றோரா? இயேசு சொன்னார்,” அவருடைய குருட்டுத்தன்மை ஒரு குறிப்பிட்ட பாவத்தின் விளைவாக இல்லை. இது அவருக்கு வழங்கப்பட்டது, எனவே அவர் கடவுளின் சக்தியைக் காட்ட முடியும். மறந்துவிடாதீர்கள், நான் உலகின் வெளிச்சம். பார்வை? “” இயேசுவை அழைத்த ஒரு மனிதன் தரையில் துப்பிவிட்டு ஈரமான களிமண்ணை உருவாக்கினான். அவர் என் கண்களில் சிலவற்றை வைத்து அதை கழுவச் சொன்னார். நான் செய்தவுடன், என்னால் பார்க்க முடிந்தது. “அவர்கள்,” இந்த மனிதன் எங்கே? ” “எனக்குத் தெரியாது.” அவர்கள் அவரை பரிசேயர்களிடம் அழைத்துச் சென்றனர், அவர் தனது கதையை

அவர்களிடம் விளக்கினார், "எனவே நான் குளத்திற்குச் சென்று அவர் என்னிடம் சொன்னது போல் அதைக் கழுவினார். இப்போது நான் பார்க்கிறேன். "இது மதத் தலைவர்களிடையே ஒரு வாதத்தைத் தொடங்கியது. இந்த அதிசயம் கடவுளிடமிருந்து வந்ததாக சிலர் நினைக்கவில்லை, ஏனென்றால் அது சப்பாத்தில் செய்யப்பட்டது. மற்றவர்கள் தீய மனிதர்களால் அற்புதங்களைச் செய்ய முடியாது என்று சுட்டிக்காட்டினர். எனவே அவர்கள் அந்த மனிதரிடம் கேட்டார்கள். "நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்? உங்கள் குருட்டுத்தன்மையை என்ன வகையான மனிதர் குணப்படுத்தினார்? "தயக்கமின்றி, "அவர் ஒரு தீர்க்கதரிசி!" என்று அவர்கள் கேட்க விரும்பவில்லை. அப்படியானால், அவர் எப்படிப் பார்க்க முடியும்? "பெற்றோர்கள் பதிலளிக்க பயந்தார்கள், ஏனென்றால் மதத் தலைவர்கள் ஜெப ஆலயத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட முடியும் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்கள் சொன்னார்கள், "அவர் எங்கள் மகன், ஆம், அவர் குருடராகப் பிறந்தார். எங்களுக்குத் தெரியும் அவ்வளவுதான். அவர் இப்போது ஏன் பார்க்க முடியும் என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. அவர் ஒரு வயது, அவரிடம் கேளுங்கள். "ஆகவே, அவர்கள் மீண்டும் அந்த மனிதனிடம் திரும்பினர். "தீயவர் இந்த மனிதனை இயேசுவைப் புகழ்ந்து பேச வேண்டாம். கடவுளிடம் உங்கள் புகழைக் கொடுங்கள். "அந்த மனிதன், "இறையியல் பற்றி எனக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், நான் பார்வையற்றவனாக இருந்தேன், ஆனால் இப்போது என்னால் பார்க்க முடியும். "மீண்டும், அவர்கள் அவருடைய பதிலை விரும்பவில்லை. ஆகவே, அது எப்படி நடந்தது என்று அவர்கள் மீண்டும் அவரிடம் கேட்டார்கள். அவர் சொன்னார், "என்ன நடந்தது என்று நான் ஏற்கனவே சொன்னேன். அதை ஏன் மீண்டும் கேட்க விரும்புகிறீர்கள்? நீங்கள் அவருடைய சீஷர்களாக மாற திட்டமிட்டுள்ளீர்களா? "அவர்கள் தைரியத்தில் திகைத்துப் போனார்கள். "இல்லை! கடவுளுடன் பேசிய மோசேயின் சீடர்கள் நாங்கள். இந்த மனிதன்? அவரிடம் என்ன அதிகாரம் இருக்கிறது என்று எங்களுக்குத் தெரியாது. "அந்த மனிதன் ஆச்சரியப்பட்டான். அவர், "அவர் தனது அதிகாரம் எங்கிருந்து பெறுகிறார் என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? என்னைப் பாருங்கள்! நான் பார்வையற்றவனாக இருந்தேன், அவர் என்னை குணப்படுத்தினார்! கடவுள் அந்த வகையான சக்தியை தீய மக்களுக்கு வழங்கவில்லை! "இது பரிசேயர்களை பைத்தியமாக்கியது. "எங்களுக்கு கற்பிக்க எவ்வளவு தைரியம்! " அவர்கள் உடனடியாக ஜெப ஆலயத்திலிருந்து வெளியேற்றினர். இயேசு என்ன நடந்தது என்று கேள்விப்பட்டார், எனவே அவர் அந்த மனிதனைக் கண்டுபிடித்தார், "நீங்கள் தேவனுடைய குமாரனை நம்புகிறீர்களா?" என்று சொன்னார். அவர்தான் உங்களுடன் பேசுகிறார். "அந்த மனிதன் கீழே விழுந்து, "ஆண்டவரே, நான் நம்புகிறேன்" என்றார்.

206 தொழுநோயாளிகள், நீதிபதி, பெருமை

லூக்கா 17:11-19, 18:1-14

இயேசு எருசலேமுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தபோது, அவர் ஒரு குறிப்பிட்ட கிராமத்தின் வழியாகச் சென்றார். தொழுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட பத்து ஆண்கள் அவரை நோக்கி நடந்தார்கள். அவர்கள் தமக்கும் மற்றவர்களுக்கும் இடையில் ஒரு இடத்தை பராமரிக்க வேண்டும். எனவே அவர்கள் தூரத்திலிருந்து அவரிடம் கத்தினார்கள். "எஜமானர், நம்மீது கருணை காட்டுங்கள்." இயேசு அவர்களிடம் திரும்பி பின்வாங்கினார். "பாதிரியாரிடம் உங்களைக் காட்டுங்கள்." அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து, அவர் சொன்னபடியே செய்ய முடிவு செய்தனர். வழியில், அவர்கள் அனைவரும் குணமடைந்ததை அவர்கள் திடீரென்று உணர்ந்தார்கள். பத்து பேரில் ஒருவர் சமாரியாவைச் சேர்ந்தவர். அவர் உடனே திரும்பி இயேசுவிடம் திரும்பினார். அவர் சென்றபோது கடவுளைப் புகழ்ந்து கூச்சலிட்டார். அவர் கர்த்தருக்கு முன்னால் கீழே விழுந்து அவருக்கு நன்றி தெரிவித்தார். இயேசு சுற்றிப் பார்த்து, "நீங்கள் பத்து பேரும் குணமடையவில்லை? மற்ற ஒன்பது பேர் எங்கே? நீங்கள் சமாரியாவைச் சேர்ந்தவர், ஆனாலும் நீங்கள் மட்டுமே திரும்பி வந்து கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துகிறீர்கள்." பின்னர் அந்த மனிதனுக்கு எழுந்திருக்க உதவியது. "போ, உங்கள் நம்பிக்கை உங்களை குணமாக்கியுள்ளது." பின்னர், அவர்கள் ஜெபிக்கும்போது ஒருபோதும் சோர்வடையாததன் முக்கியத்துவத்தைப் பற்றி இயேசு கூட்டத்திற்கு கற்பித்தார். அவர் சொன்னார், "கடவுளுக்கு அஞ்சாத ஒரு நீதிபதி இருந்தார், மக்களைப் பற்றி முற்றிலும் அக்கறையற்றவர்." அவரது ஊரில், ஒரு விதவை இருந்தார், அவரிடம் சென்று கொண்டிருந்தார், 'எனக்கு அநீதி இழைத்த மனிதருக்கு எதிராக நீதிமன்றம் எனக்கு நீதி கொடுக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன்.' முதலில் நீதிபதி அவருக்கு உதவ மறுத்துவிட்டார். கடைசியாக அவர் சொன்னார், 'இந்த பெண்ணுக்கு என்ன நடக்கிறது என்று எனக்கு கவலையில்லை, ஆனால் நான் இயேசு - அவள் என்னைத் தொந்தரவு செய்வதால் நான் சோர்வாக இருப்பதால் அவளுக்கு உதவ தெற்கே செல்கிறேன்.' "என்று கர்த்தர் கூறினார், "அதே உறுதியுடன் நீங்கள் கடவுளிடம் செல்ல வேண்டும். ஆனால் அந்த விதவையை விட உங்களுக்கு ஒரு நன்மை இருக்கிறது. அவருடைய நீதிபதி அவளைப் பொருட்படுத்தவில்லை, ஆனால் உன்னை நேசிக்கும், உங்களுக்கு உதவ விரும்பும் பரலோகத் தந்தை உங்களிடம் இருக்கிறார். "இயேசு ஒரு கூட்டத்தினரிடம் மற்றொரு கதையைச் சொன்னார், சிலர் மற்றவர்களை விட சிறந்தவர்கள் என்று சிலர் நினைத்தார்கள். அவர் சொன்னார், "இரண்டு ஆண்கள் டெம்பிளோ பிரார்த்தனைக்கு சென்றனர்.

ஒருவர் ஒரு பரிசேயர், அனைவராலும் க honored ரவிக்கப்பட்டார். மற்றொன்று ஒரு வரி வதூலிப்பவர், அவர் தேசத்திற்கு ஒரு துரோகி என்று நினைத்து எல்லோரும் வெறுத்தனர். “பரிசேயர் ஒரு முக்கிய இடத்தில் நின்று ஜெபித்தார். சம்பாதிக்கவும். ” வரி வதூலிப்பவர் அனைவரிடமிருந்தும் விலகி பக்கத்திற்கு நின்றார். அவர் கூட பார்க்கவில்லை, ஆனால் வெட்கத்துடன் மார்பைத் தாக்கினார். அவர், ‘கடவுளே, நான் ஒரு பாவி என்று எனக்குத் தெரியும். தயவுசெய்து என் மீது பரிதாபப்படுங்கள். “இருவரும் வீட்டிற்குச் சென்றார்கள், ஆனால் ஒருவர் மட்டுமே கடவுளுக்கு முன்பாக நியாயப்படுத்தப்பட்டார். இது வரி வதூலிப்பவர், பரிசேயர் அல்ல. கடவுள் தங்களைத் தாழ்த்திக் கொள்வவர்களை உயர்த்துவார், ஆனால் அவர் தங்களைத் தாங்களே உயர்த்தியவர்களைத் தாழ்த்துவார்.”

206 பி பணக்கார இளம் வாலிபர்

மத்.19: 16-26, மாற்கு 10: 17-27, லூக்கா 18: 18-27

இயேசுவிடம் ஒரு இளம் வாலிபன் ஓடி அவருக்கு முன்னால் மண்டியிட்டபோது சாலையோரம் நடந்து கொண்டிருந்தார். அவர் சொன்னார், “நல்ல ஆசிரியர், நான் நித்திய ஜீவனைப் பெறுவதை உறுதிசெய்ய நான் என்ன நல்ல காரியத்தைச் செய்ய முடியும்?” இயேசு அவருக்கு பதிலளித்தார், “நீங்கள் என்னை ஏன்’ நல்லது ‘என்று அழைத்தீர்கள்? ஒரே கடவுள் நல்லவர். ஆனால் உங்கள் கேள்விகளைப் பொறுத்தவரை - கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, நீங்கள் உயிரைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள்.” “எது கொலை செய்யாதே. அவரை மற்றும் அவரை நேசித்தார். அவர் சொன்னார், “உங்களுக்கு ஒரு விஷயம் இல்லை. நீங்கள் பரலோகத்தில் புத்தையலை விரும்பினால், உங்களிடம் உள்ள அனைத்தையும் விற்று இயேசுவுக்குக் கொடுங்கள் - தெற்கு ஏழைக்குத் திரும்பிச் செல்லுங்கள். நீங்கள் அதைச் செய்தவுடன், வந்து என்னைப் பின்தொடரவும்.” இதைக் கேட்டபோது அந்த இளைஞன் திகைத்துப் போனான். அவர் மிகவும் பணக்காரராக இருந்தார், அதை விட்டுவிட தயாராக இல்லை. சோகத்துடன், அவர் விலகிச் சென்றார். அந்த இளைஞன் விலகிச் சென்றபோது எவ்வளவு சோகமாக இருந்தான் என்பதை இயேசு கவனித்தார். ஆகவே, கர்த்தர் தம்முடைய சீஷர்களிடம் திரும்பி, “ஒரு பணக்கார நபர் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் நுழைவது கடினம். ஒரு பணக்கார நபர் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்குள் நுழைவதை விட ஒட்டகம் ஒரு ஊசியின் வழியாக செல்வது எளிது.” இதைக் கேட்டபோது சீஷர்கள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் சொன்னார்கள், “அப்படியானால் யார் காப்பாற்ற முடியும்?” என்று இயேசு அவர்களைப் பார்த்து, “இது மக்களிடம் சாத்தியமற்றது, ஆனால் கடவுளிடம் அல்ல. எல்லாவற்றையும் கடவுளிடம் சாத்தியமாக்குகிறது” என்று கூறினார்.

207 நல்ல சமாரியன்

லூக் 10: 25-42

மோசேயின் சட்டத்தின் நிபுணராக இருந்த ஒரு மனிதர் இருந்தார். அவர் இயேசுவிடம் கேட்டார், “ஒரு நபர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்லும் உரிமையை எவ்வாறு சம்பாதிக்க முடியும்?” இயேசு, “சட்டத்தில் எழுதப்பட்டதை என்னிடம் சொல்லுங்கள்” என்றார். அவர் சொன்னார், “கடவுளை உங்கள் முழு இருதயத்தோடும், ஆன்மாவுடனும், மனதுடனும், மனதுடனும் நேசிக்கவும்; உங்களைப் போலவே உங்கள் அண்டை வீட்டாரையும் நேசிக்கவும்.” “ஆ,” என்றார் இயேசு. “சென்று அதைச் செய்யுங்கள், நீங்கள் வாழ்வீர்கள்.” அது எவ்வளவு சாத்தியமற்றது என்பதை மனிதன் உணர்ந்தான். “ஓ, சரி, என் அயலவர் யார்?” என்று இயேசு கூறினார்... “ஒரு மனிதன் எருசலேமில் இருந்து ஜெரிகோ வரை சாலையில் பயணித்துக் கொண்டிருந்தான். கொள்ளையர்கள் அவரைப் பிடித்து, அவர் இறக்கும் வரை அவரை அடித்தார். பின்னர் அவர்கள் அவரது பணத்தையும் துணிகளையும் எடுத்து சாலையின் ஓரத்தில் விட்டுவிட்டார்கள்.” அந்த மனிதனுக்கு மிகுந்த உதவி தேவைப்பட்டது, விரைவில் ஒரு பூமிதனம் வந்தது. அவர் அந்த நபரைப் பார்த்தார், ஆனால் சாலையின் மறுபுறம் நகர்ந்து தனது வழியில் விரைந்தார். அதன்பிறகு, ஒரு லேவியட் கடந்து சென்றார், ஆனால் அவர் நிலைமையைத் தவிர்த்து, அந்த நபரை புறக்கணித்தார். சமாரியன் விடுதியான பணத்தை கொடுத்து, காயமடைந்த மனிதனை கவனித்துக் கொள்ளும்படி சொன்னார். அவர் சொன்னார், ‘இது அதிக செலவு செய்தால், நான் திரும்பி வரும்போது நான் உங்களுக்கு பணம் செலுத்துவேன்.’ “அப்படியானால், சாலையின் பக்கத்தில் இருப்பவர் மூன்று பேர் அவரைப் பார்த்தார்கள். அவருக்கு அண்டை வீட்டாராக இருந்ததை மூன்று பேர் கண்டார்கள்?” பதில் எளிமையானது, “கருணையைக் காட்டியவர்” என்று பதில் எளிமையானது. “” ஆம், “என்று இயேசு ஒரு கிராமத்திற்குச் சென்றார். அவருக்கு அங்கே வாழ்ந்த நண்பர்கள் இருந்தனர், அவர்கள் அவனையும் அவருடைய சீடர்களையும் உணவுக்காக தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்தார்கள். அவர்கள் பேசிக் கொண்டிருந்தபோது, மரியா என்ற சகோதரிகளில் ஒருவர் இறைவனின் காலடியில் அமர்ந்தார், அவர் சொன்ன அனைத்தையும் கேட்டுக்கொண்டார். அவரது சகோதரியான மார்த்தா, விருந்தினருக்காக உணவைத் தயாரிப்பதில் மும்முரமாக இருந்தார். ஹெர்பர்ஸ்ட்ரேஷனில், அவள் இயேசுவிடம் சென்றாள். “ஆண்டவரே, என் சகோதரி எனக்கு எல்லா

வேலைகளையும் விட்டுவிட்டார் என்பதை நீங்கள் கவனித்திருக்கிறீர்களா? தயவுசெய்து, அவளிடம் எனக்கு உதவ வரச் சொல்லுங்கள்." கர்த்தர், "ஓ மார்த்தா, மார்த்தா. உங்களுக்கு பல கவலைகள் உள்ளன. நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள் என்பது முற்றிலும் அவசியமான ஒரே ஒரு விஷயம் இருப்பதை நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள். மேரி அந்த ஒரு விஷயத்தைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார், அது அவளிடமிருந்து எடுத்துச் செல்லப்படாது."

207 பி பணக்கார முட்டாள்

லூக் 12: 13-31

ஒருவன் மனிதர் கூட்டத்தில் பேசினார், "ஆசிரியர், என் சகோதரருடன் பேசுங்கள், என்னுடன் பரம்பரை பிரிக்கச் சொல்லுங்கள்." இயேசு அவரைப் பார்த்து, "கடவுள் என்னை உங்கள் இருவருக்கும் இடையில் ஒரு நீதிபதியாக மாற்றவில்லை" என்று கூறினார். பின்னர் அவர் கூட்டத்தினரிடம், "கவனியுங்கள்! பேராசை உங்கள் வாழ்க்கையை எடுத்துக் கொள்ள விரும்புகிறது. நான் சொல்வதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். வாழ்க்கை ஏராளமான உடைமைகளில் இல்லை." இது ஒரு பணக்காரனைப் போன்றது, அதன் நிலம் ஒரு பெரிய அறுவடையை உருவாக்கியது. அவர் தனக்குத்தானே நினைத்துக் கொண்டார், "நான் என்ன செய்யப் போகிறேன்? எனது அறுவடைக்கு போதுமான சேமிப்பு என்னிடம் இல்லை. ஆ, நான் என்ன செய்வேன் என்று எனக்குத் தெரியும். நான் எனது சிறிய களஞ்சியங்களைக் கிழித்து பெரியவற்றை உருவாக்குவேன். அதையெல்லாம் என்னால் பெற முடியும். இதன் மூலம், "ஆத்மா, நீங்கள் அதை உருவாக்கியுள்ளீர்கள்! வரவிருக்கும் பல ஆண்டுகளாக இங்கே போதுமானது. ஓய்வெடுங்கள் - சாப்பிடுங்கள், குடிக்கலாம், மகிழ்ச்சியாக இருங்கள்" என்று அவரிடம் கூறினார். "நீங்கள் ஒரு முட்டாள்! இன்றிரவு, உங்கள் ஆத்மாவை நீங்கள் கைவிட வேண்டும் என்று நான் கோருவேன்! இப்போது நீங்கள் பதுக்கி வைத்திருக்கும் இந்த எல்லாவற்றிற்கும் என்ன நடக்கும்? அவர்களிடம் யாரை வைத்திருப்பார்கள், அவர்களுடன் என்ன செய்வார்கள்? இயேசு அவருடைய சீடர்களில் கவனம் செலுத்தினார். வித்தியாசமான வாழ்க்கை வாழ்க. உணவு, உடைகள் மற்றும் உங்கள் உடல் போன்ற விஷயங்களைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். இந்த விஷயங்களை விட வாழ்க்கை அதிகம். "பறவைகளைப் பாருங்கள், அவை நடவு செய்யவோ அல்லது அறுவடை செய்யவோ இல்லை. அவை களஞ்சியங்களை உருவாக்குவதில்லை. இல்லை, கடவுள் அவர்களுக்கு உணவளிக்கிறார். நீங்கள் பறவைகளை விட கடவுளுக்கு மிகவும் மதிப்புமிக்கவர் என்று நீங்கள் நினைக்கவில்லையா! கேளுங்கள். உங்கள் பயமும் பதட்டமும் உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு மணிநேரத்தை சேர்க்க முடியாது. இதுபோன்ற ஒரு எளிய காரியத்தை நீங்கள் செய்ய முடியாவிட்டால், ஏன் மீதமுள்ளதைப் பற்றி கவலைப்படுகிறீர்கள்? அவை எப்படி வளர்கின்றன என்று பாருங்கள். அவர்கள் எப்படி இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கவலைப்பட மாட்டார்கள், மேலும் அவர்கள் நல்ல ஆடைகளை தயாரிப்பதில் வேலை செய்ய மாட்டார்கள், ஆனாலும் (அது உண்மை என்று உங்களுக்குத் தெரியும்) சாலமன் கூட அவருடைய எல்லா மகிமையிலும் கூட இவற்றில் ஒன்றைப் போல வரிசைப்படுத்தப்படவில்லை. ஆகவே, இன்றைய வயலில் இருக்கும் புல்லுக்காகவும், நாளை அடுப்பிலும் கடவுள் இதைச் செய்தால், அவர் உங்களை இன்னும் எவ்வளவு ஆடை அணிவார்?

208 ஒரு பெரிய விருந்து

லூக்கா. 14

ஒரு முக்கிய பரிசேயர் ஓய்வு நாளில் தனது வீட்டிற்கு இயேசுவை அழைத்தார். எல்லோரும் அவரை கவனமாகப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதை இறைவன் கவனித்தார்; பின்னர் அவர் ஏன் என்று பார்த்தார். அவருக்கு முன்னால் அவரது உடல் வீங்கியிருந்ததால் துன்பப்பட்ட ஒரு மனிதர் நின்றார். இயேசு மத்த தலைவர்களிடம் திரும்பி, "உங்களுக்காக எனக்கு ஒரு கேள்வி இருக்கிறது. சப்பாத்தில் குணமடைவது சட்டபூர்வமானதா?" யாரும் ஒரு வார்த்தை சொல்லவில்லை. இயேசு திரும்பி துன்பப்பட்ட மனிதனை குணப்படுத்தினார். அவரை அனுப்பிய பிறகு, கர்த்தர் அவரைச் சுற்றியுள்ளவர்களிடம், "உங்கள் மகன் கிணற்றில் விழுந்தால், அது சப்பாத் இல்லையா என்று நீங்கள் கவலைப்பட மாட்டீர்கள். நீங்கள் அவரை விரைவாக வெளியே இழுப்பீர்கள். நீங்கள் ஒரு விலங்குக்கும் அவ்வாறே செய்வீர்கள்." மக்களுக்கு அவருக்கு முரண்பட முடியவில்லை, எனவே அவர்கள் எதுவும் சொல்லவில்லை. உணவில், மக்கள் தங்களுக்கு சிறந்த இடங்களைக் கோருவதை இயேசு கண்டார். அவர் கூறினார், "நீங்கள் ஒரு சிறப்பு இரவு உணவிற்கு அழைக்கப்படும்போது, அவசரப்பட்டு மிக முக்கியமான இடத்தில் உட்கார வேண்டாம். நீங்கள் செய்தால், உங்கள் ஹோஸ்ட் உங்களை அறைக்கு மிகவும் தகுதியான ஒருவருக்கு நகர்த்த வேண்டியிருக்கும். எல்லோரும் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும்போது அவர் உங்களுக்கு குறைந்த இடத்தை ஒதுக்கக்கூடும்." நீங்கள் குறைந்த இடத்தைத் தேர்ந்தெடுப்பது எவ்வளவு சிறந்தது. உங்கள் புரவலன் வந்து, 'அங்கே உட்கார வேண்டாம். தயவுசெய்து மேலே செல்லுங்கள்.' இது அனைவருக்கும் முன்னால் செய்யப்படும்." எப்போதும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்... நீங்கள் தொடர்ந்து உங்களை ஊக்குவித்தால், நீங்கள் இறுதியில் தாழ்மையுடன் இருப்பீர்கள். ஆனால்

நீங்கள் மனத்தாழ்மையுடன் வாழ்ந்தால், என்னை நம்புங்கள், நீங்கள் மற்றவர்களால் உயர்த்தப்படுவீர்கள். ” இயேசு - சவுத்ஹே திரும்பிச் செல்வது பின்னர் இரவு உணவை வழங்குபவர்களிடம் திரும்பியது, “உங்களுக்கும் இதுவே பொருந்தும். நீங்கள் ஒரு சிறப்பு உணவைத் தயாரிக்கும்போது, உங்களை அழகாகக் காண்பிப்பவர்களையோ, உங்களை தயவுசெய்து திருப்பிச் செலுத்தும் திறனைக் கொண்டவர்களையோ அழைக்க வேண்டாம். இல்லை, ஏழைகளை அழைக்கவும், முடக்கப்பட்டவர்களாகவும், குருடர்களாகவும் அழைக்கவும். நீங்கள் ஒரு பயன்முறையில் ஈடுபடுவீர்கள். கடவுளைப் பொறுத்தவரை நீங்கள் திரும்பப் பெறுவார். ஒரு பெரிய விருந்தை வழங்க. அவர் தனது விருந்தினர் பட்டியலை ஏற்பாடு செய்தார், எல்லோரும் வர ஒப்புக்கொண்டனர். எனவே ஒரு தேதி அமைக்கப்பட்டது. மனிதனும் அவனது ஊழியர்களும் அனைத்து முன்னறிவிப்புகளையும் செய்தனர். எல்லாம் முடிந்ததும், அழைக்கப்பட்டவர்களுக்கு ஊழியர்கள் வெளியே அனுப்பப்பட்டனர். அவர்கள், ‘வாருங்கள்! எல்லாமே இப்போது தயாராக உள்ளன. ’” விதிவிலக்கு இல்லாமல், எல்லா ஆண்களும் ஏன் கலந்து கொள்ள முடியவில்லை என்று சாக்கு போடுகிறார்கள். ஒருவர், ‘நான் ஒரு வயலை வாங்கினேன், எனவே நான் அதைப் பார்க்க வேண்டும்.’ மற்றொருவர், ‘நான் ஐந்து நுகத்தை எடுத்துக் கொள்ளினேன், அவர்கள் எவ்வளவு நல்லவர்கள் என்று நான் பார்க்கப் போகிறேன்’ என்று சொன்னார். மற்றொன்று, “நீங்கள் கேட்கவில்லையா? நான் திருமணம் செய்து கொண்டேன். நான் எனது புதிய மனைவியுடன் இங்கே தங்கப் போகிறேன். ” இந்த சாக்குகள் அனைத்தையும் கேட்டபோது விருந்தின் எஜமானர் கோபமடைந்தார். அவர் தனது ஊழியர்களிடம், ‘நகர வீதிகளுக்கும் சந்துகளுக்கும் வெளியே செல்லுங்கள். ஏழைகளை அழைத்து வாருங்கள், முடங்கிப்போய், குருடர்கள். ’ “இது முடிந்ததும், இன்னும் அறை இருந்தது. எனவே மாஸ்டர், ‘பாதைகள் மற்றும் நெடுஞ்சாலைகளில் நாட்டிற்கு வெளியே செல்லுங்கள். அவர்கள் என் விருந்துக்கு வர வேண்டும் என்று வலியுறுத்துங்கள். எனது வீடு நிரம்ப வேண்டும். ஆனால் அசல் விருந்தினர்கள் யாரும் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.”

209 காணாமல் போன ஆடு, நாணயம், மற்றும் மகன்

மத்தேயு 18:12-14, லூக்கா 15

பொதுவான பாவிகள் இயேசுவைச் சுற்றி வருவதைக் கண்டபோது மதக் கூட்டம் வருத்தமடைந்தது. அவர்கள் சொன்னார்கள், “அவர் வரி வசூலிப்பவர்களையும் பாவிகளையும் தன்னைச் சுற்றி இருக்க அனுமதிக்கிறார். அவர் அவர்களுடன் சாப்பாட்டைக் கூட சாப்பிடுகிறார்.” இந்த மூன்று கதைகளையும் அவர்களிடம் சொல்லி இயேசு பதிலளித்தார். அவர் கூறினார் ... “ஒரு மேய்ப்பருக்கு 100 ஆடுகள் சொந்தமானவை. மாலை எண்ணிக்கையின் போது, அவர் காணவில்லை என்பதை அவர் உணர்ந்தார். ஆகவே அவர் தொண்ணூற்றொன்பது வரை விட்டுவிட்டு, இழந்த ஆடுகளைத் தேடத் தொடங்கினார். ஒரு பாவி மனந்திரும்பி, தனது வாழ்க்கையை கடவுளிடம் திருப்பும்போது மகிழ்ச்சி அடைகிறார். ஒரு பாவி கடவுளிடம் திரும்பிச் செல்லும்போது, தேவதூதர்களிடையே மகிழ்ச்சி அடைகிறார். “ஒரு மனிதனுக்கு இரண்டு மகன்கள் இருந்தார்கள். இளையவர் அவரிடம் வந்து, ‘எனக்கு என் பரம்பரை வேண்டும், இப்போது எனக்கு வேண்டும். உங்கள் தோட்டத்தை பிரித்து என் பங்கை எனக்குக் கொடுங்கள். ’ இது தந்தையை சோகப்படுத்தியது, ஆனால் அவர் ஒவ்வொரு மகனுக்கும் ஒரு பகுதியைக் கொடுத்தார். அவர் காட்டு விருந்துகளை வைத்திருந்தார், அது எல்லாம் போகும் வரை தனது பணத்தை சுதந்திரமாக செலவிட்டார். திடீரென்று ஒரு கடுமையான பஞ்சம் நிலத்தைத் தாக்கியது, அவருக்கு வாழ இடமில்லை, சாப்பிட எதுவும் இல்லை. “அவர் பன்றிகளைப் பார்த்து ஒரு வேலையை எடுத்துக் கொண்டார். அவரது பசி மிகவும் பெரியதாக மாறியது, பன்றிகள் சாப்பிடுவதை பொறாமைப்படத் தொடங்கினார். அவர் முற்றிலும் ஆதரவற்றவர், யாரும் அவருக்கு எதுவும் கொடுக்கவில்லை.” நான் பட்டினியால் இறக்கப்போகிறேன், ஆனால் என் தந்தைக்கு வேலை செய்பவர்கள் சாப்பிடுவதற்கு போதுமானதாக இருந்தது. நான் திரும்பிச் சென்று என்னை தாழ்த்திக் கொள்வேன் இயேசு - என் தந்தைக்கு முன்னர் தெற்கே செல்கிறேன். அவரது ஊழியர்களில் ஒருவராக என்னை வேலைக்கு அமர்த்தும்படி நான் அவரிடம் கேட்பேன். நான் சொல்வேன், ‘பிதாவே, நான் கடவுளுக்கு எதிராகவும் உங்களுக்கு எதிராகவும் பாவம் செய்தேன். நான் மீண்டும் ஒரு குடும்ப உறுப்பினராக இருக்க முடியாது என்று எனக்குத் தெரியும், ஆனால் தயவுசெய்து என்னை ஒரு களக் கையாக வேலைக்கு அமர்த்திக் கொள்ளுங்கள். ’” அவர் வீட்டிற்கு நடக்க ஆரம்பித்தபோது, அவர் இன்னும் வெகு தொலைவில் இருந்தபோது, அவரது தந்தை அவரை வருவதைக் கண்டார். மகிழ்ச்சியுடன், அந்த மனிதன் தன் மகனிடம் கைகளை எறிந்துவிட்டு அவனை முத்தமிட்டான். மகன் பின்வாங்கினான், அவன் தலையை வணங்கினான், அவனது பேச்சைக் கொடுக்க ஆரம்பித்தேன், நான் கடவுளுக்கு எதிராகத் தெரிந்திருக்க முடியாது, நான் கடவுளுக்கு எதிராகத் தெரிந்துகொண்டேன், நான் கடவுளுக்கு எதிராகத் தெரிந்துகொண்டேன். சிறந்த உடைகள் மற்றும் காலணிகளைப் பெற்று, அவற்றை என் மகன் மீது வைக்கவும். அவரது விரலுக்கு ஒரு குடும்ப மோதிரத்தைப் பெறுங்கள். ’ அவர் வேறு சில ஊழியர்களிடம் திரும்பினார். ‘புலத்திற்குச் சென்று தேர்வு கண்ணைப் பெறுங்கள். இன்றிரவு

நாங்கள் ஒரு விருந்து பெறப்போகிறோம்! என் மகன் இறந்துவிட்டான், ஆனால் இப்போது அவன் உயிருடன் இருக்கிறான். அவர் தொலைந்துவிட்டார், ஆனால் இப்போது அவர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார். நாங்கள் கொண்டாடப் போகிறோம்! ” அன்று மாலை, மூத்த மகன் வயலில் வேலை செய்வதை முடித்துவிட்டு வீட்டை நோக்கி நடந்தான். திடீரென்று இசையைக் கேட்டு மக்கள் நடனமாடுவதைக் கண்டார். அவர் ஒரு ஊழியரிடம் கேட்டார். ‘என்ன நடக்கிறது?’ ‘இது உங்கள் சகோதரர். அவர் வீட்டிற்கு வந்துவிட்டார், எனவே உங்கள் தந்தை சாய்ஸ் கன்றைக் கொண்டு கொண்டாடுகிறார். நீங்கள் அவருடன் சேர வேண்டும் என்று அவர் விரும்புகிறார். ” மூத்த மகன் கோபமடைந்தான், விருந்துக்குச் செல்லமாட்டான். தந்தை அவரிடம் வெளியே சென்று, ‘மகனே, தயவுசெய்து வந்து என்னுடன் சந்தோஷப்படுங்கள்’ என்று சொன்னார். “மகன் கோபமடைந்து, இந்த ஆண்டுகளில் நான் உங்களுக்கு உண்மையாக இருந்தேன், நீங்கள் கேட்ட அனைத்தையும் செய்தேன். என் விசுவாசத்தை மதிக்க ஒரு முறை கூட நீங்கள் ஒரு சிறிய ஆடு கூட கொல்லவில்லை. ” ஆனால், இப்போது, இந்த துரோகம் குடும்பச் சொத்தை எடுத்து விபச்சாரிகளுக்குக் கொடுக்கிறது, மேலும் நீங்கள் அவருக்கு ஒரு கன்றுக்குட்டியால் வெகுமதி அளிக்கிறீர்கள். ” தந்தை அவரைப் பார்த்து, ‘ஓ என் மகனே - நீங்கள் எப்போதும் இங்கே இருந்தீர்கள், எனக்கு நெருக்கமாக இருந்தீர்கள். என்னிடம் இருப்பது உங்களுடையது. ஆனால் உங்கள் சகோதரர் - அவர் இறந்துவிட்டார். இப்போது அவர் உயிருடன் இருக்கிறார்! அவர் இழந்தார். இப்போது அவர் கண்டுபிடிக்கப்பட்டார்! என்னுடன் கொண்டாட வாருங்கள். ஒன்றாக மகிழ்ச்சியடையலாம். ”

210 பணக்காரர் மற்றும் லாசரு-இயேசு-

மத் 13: 44-46, 25: 1-13 லூக் 16: 19-31

இயேசு கூறினார், “அற்புதமான ஆடைகளை அணிந்து, ஒரு ஆடம்பரமான வீட்டில் வசித்து வந்தார், சிறந்த உணவை சாப்பிட்டார். பணக்காரனின் மேஜையில் இருந்து விழுந்த நொறுக்குத் தீனிகளை சாப்பிட அவர் ஏங்கினார். நாய்கள் அடிக்கடி வந்து அவரது புண்களை நக்கின. “காலப்போக்கில், லாசரஸ் இறந்துவிட்டார், தேவதூதர்கள் அவரை ஆபிரகாமின் பக்கத்திற்கு கொண்டு சென்றனர். பணக்காரனும் இறந்துவிட்டார், இறந்தவர்களின் இடத்தில் தன்னைக் கண்டார், நெருப்பு மற்றும் துன்பம் நிறைந்த இடம்.” அவர் மேலே பார்த்து ஆபிரகாமுக்கு அடுத்ததாக லாசரனைக் கண்டார். பணக்காரர் கத்தினார், ‘தந்தையே, தயவுசெய்து என் நாக்கை குளிர்விக்க லாசரனை விரலில் ஒரு துளி தண்ணீரில் அனுப்புங்கள். நான் தொடர்ந்து சித்திரவதையில் இருக்கிறேன்! ” மகனே, லாசரஸ் துயரத்தில் வாழ்ந்தபோது, நீங்கள் வேதனையுடன் வாழ்ந்தபோது, இப்போது அவர் ஆறுதலுடன் வாழ்ந்தபோது, ‘மகனே, வாழ்க்கையின் எல்லா நல்ல விஷயங்களையும் நீங்கள் எப்படி அனுபவித்தீர்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். தவிர, அங்கு செல்வது சாத்தியமற்றது. எங்களுக்கிடையில் ஒரு பெரிய இடைவெளி வைக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வேதனையான இடத்தைப் பற்றி அவர் அவர்களிடம் சொல்ல முடியும். அவர்கள் இங்கு வருவதை நான் விரும்பவில்லை. ” மகனே, அவர்களுக்கு ஏற்கனவே எச்சரிக்கைகள் உள்ளன. அவர்களுக்கு மோசே மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின் எழுத்துக்கள் உள்ளன. ” அந்த மனிதன், ‘அது போதாது! யாராவது மரித்தோரிலிருந்து திரும்பி வந்தால் அவர்கள் கேட்பார்கள். பின்னர் அவர்கள் மனந்திரும்புவார்கள். ” ஆபிரகாம், ‘இல்லை, அது உண்மையல்ல. அவர்கள் எழுத்துக்களை புறக்கணித்தால், அவர்கள் கேட்க மாட்டார்கள், யாராவது மரித்தோரிலிருந்து வந்தாலும் கூட அவர்கள் கேட்க மாட்டார்கள். ” சிறிது நேரம் கழித்து, இயேசு இந்த உவமையை கூறினார். “பரலோக இராச்சியம் திருமணத்திற்கு முன்பே மணமகனைச் சந்திக்க வெளியே சென்ற பத்து மணப்பெண்களைப் போன்றது. அவர்களில் ஐந்து பேர் புத்திசாலிகள் மற்றும் ஐந்து முட்டாள்தனமானவர்கள். மணமகன் வருவதில் தாமதமாகிவிட்டார், எனவே பத்து இளம் பெண்கள் தூங்கிவிட்டார்கள், அவர்களின் விளக்குகள் எரிந்தன. நள்ளிரவுக்கு நடுவில், ” மணமகன் வந்துவிட்டார்கள், ஆனால் அவர்கள் எரிச்சலடைந்தார்கள், ஆனால் அவர்கள் தடிமன் செய்தார்கள். ஐந்து புத்திசாலித்தனமான துணைத்தலைவர்கள் கூடுதல் எண்ணெயைக் கொண்டு வந்தனர், ஆனால் மற்ற ஐந்து பேர் இல்லை. ஐந்து முட்டாள்தனமான பெண்கள், ‘தயவுசெய்து, உங்கள் எண்ணெயில் சிலவற்றைக் கொடுங்கள்.’ “மற்றவர்கள், இல்லை, பகிர்ந்து கொள்ள போதுமானதாக இல்லை. சீக்கிரம், ஓடி, இன்னும் சிலவற்றை வாங்கவும். ‘ஆகவே, முட்டாள்தனமான பெண்கள் இன்னும் கொஞ்சம் எண்ணெயைப் பெற ஓடினர்.” அவர்கள் விலகி இருந்தபோது, மணமகன் வீட்டிற்குள் சென்று கதவுகள் மூடப்பட்டு பூட்டப்பட்டிருந்தன. முட்டாள்தனமான பெண்கள் திரும்பி வந்தபோது, அவர்கள் கதவைத் தட்டினர். ‘தயவுசெய்து, எங்களை உள்ளே விடுங்கள். கதவைத் திறக்கவும்.’ “பின்னர், அவர்கள் கேட்ட கதவுக்குள் இருந்து, இல்லை! எனக்கு உன்னைத் தெரியாது. ” இயேசு பரலோக ராஜ்யத்தைப் பற்றி மற்றொரு உதாரணம் கொடுத்தார். அவர் கூறினார், “இது ஒரு வயலில் நடந்து செல்வது போன்றது. அவர் திடீரென்று ஒரு மதிப்புமிக்க புதையலைக் கண்டார்! அவர் அதை சொத்திலிருந்து எடுக்க முடியாது என்று அவருக்குத் தெரியும். ஆகவே, அவர் தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் விற்று களத்தை வாங்கினார்.” இது மதிப்புமிக்க

முத்துக்களுக்காக சந்தையில் இருந்த ஒரு மனிதனைப் போன்றது. அவர் திடீரென்று விலைக்கு உட்பட்ட ஒன்றைக் கண்டார், அது உண்மையான மதிப்பு என்று உரிமையாளருக்குத் தெரியாது. அவர்கள் ஒரு விலையில் குடியேறினர், பின்னர் அந்த நபர் சென்று தன்னிடம் இருந்த அனைத்தையும் விற்றார். அவர் போதுமான பணத்தை திரட்டியபோது, அவர் சென்று முத்து பணம் செலுத்தினார்

211 லாசரு உயிரோடு எழும்புதல்

யோவான் 11

லாசரஸ் மற்றும் அவரது சகோதரிகள் மேரி மற்றும் மார்த்தா ஆகியோரை வளர்ப்பது ஜெருசலேமில் இருந்து பெத்தானி என்ற ஊரில் இரண்டு மைல் தொலைவில் வாழ்ந்தது. லாசரஸ் மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்டார், எனவே அவருடைய சகோதரிகள் இயேசுவுக்காக அனுப்பினர். அவர் அவர்களின் குடும்பத்தின் நண்பராக இருந்தார். அவர்கள், “ஆண்டவரே, உங்கள் நண்பர் உடம்பு சரியில்லை” என்று சொன்னார்கள். இந்த செய்தியைப் பெற்ற இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு இயேசு காத்திருந்தார். பின்னர் அவர் தம்முடைய சீஷர்களிடம், “நாங்கள் யூதேயாவுக்குச் செல்கிறோம்.” அவர்கள், “ஆண்டவரே, அங்கு செல்வது பாதுகாப்பானது அல்ல. யூதர்கள் உங்களைத் தேடுகிறார்கள், அதனால் அவர்கள் உங்களைக் கொல்ல முடியும்.” அவர் கூறினார், “எங்கள் நண்பர் லாசரஸ் தூங்கிக் கொண்டிருக்கிறார், நான் அவரை எழுப்ப வேண்டும்.” “ஆண்டவரே, அவர் தூங்குவது நல்லது! விரைவில் நான் என்ன செய்யப் போகிறேன், இப்போது பெத்தானிக்குச் செல்லலாம்.” “ஆண்டவரே, நீங்கள் என் சகோதரரை குணமாக்கியிருக்கலாம். நீங்கள் இங்கே இருந்திருந்தால் அவர் இன்று உயிருடன் இருப்பார். எல்லாவற்றையும் உங்களுடன் எல்லாம் எனக்குத் தெரியும்.” இயேசு, “மார்த்தா, உங்கள் சகோதரர் மீண்டும் எழும்.” “எனக்கு தெரியும், ஆண்டவரே, அவர் கடைசி நாளில் உயிர்த்தெழுதலின் ஒரு பகுதியாக இருப்பார். இதை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா?” “ஆம் ஆண்டவரே. இயேசு - தெற்கே திரும்பிச் செல்வது பின்னர் அவர்களின் வீட்டிற்குச் சென்று தனது சகோதரியிடம் கிசுகிசுத்தது. “மேரி, ஆசிரியர் இங்கே இருக்கிறார், உங்களிடம் கேட்கிறார்.” மரியா எழுந்து இயேசுவிடம் ஓடினார், மற்றவர்கள் அவளைப் பின்தொடர்ந்தனர். அவள் அவனிடம் வந்ததும், அவள் அவன் காலடியில் விழுந்தாள். “ஆண்டவரே, நீங்கள் விரைவில் வந்திருந்தால் என் சகோதரர் இன்னும் உயிருடன் இருப்பார்.” அவள் அழ ஆரம்பித்தாள். மரியாவையும் மற்றவர்களும் அழுவதைக் கண்டதும் இயேசு பெரிதும் நகர்ந்தார். அவர், “நீங்கள் அவரை எங்கே வைத்தீர்கள்?” அவள் அவனை அங்கே அழைத்துச் செல்ல எழுந்தாள். அதனுடன், இயேசு அழ ஆரம்பித்தார். அவர்கள் அவரை உடலை வைத்த இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர், இது நுழைவாயிலின் குறுக்கே ஒரு கல்லைக் கொண்ட குகையாக இருந்தது. இயேசு அதைப் பார்த்தபோது, “கல்லை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னார். மார்த்தா முன்னேறினார். “ஆண்டவரே, அவர் நான்கு நாட்கள் இறந்துவிட்டார். இப்போது, வாசனை நன்றாக இருக்கும்.” அவர் அவனிடம் திரும்பினார், “நான் சொன்னதை நினைவில் கொள்கிறீர்களா? நீங்கள் நம்பினால், கடவுளின் மகிமையை நீங்கள் காண்பீர்கள்.” எனவே, அவள் பின்வாங்கினாள், ஆண்கள் கல்லை அகற்றினர். இயேசு மேலே பார்த்து ஜெபித்தார், “பிதாவே, நீங்கள் எப்போதும் என்னைக் கேட்பதற்கு நான் நன்றி கூறுகிறேன். இந்த அதிசயத்தை எடுத்து, நீங்கள் என்னை அனுப்பினீர்கள் என்று நம்புவதற்கு மக்களுக்கு உதவ இதைப் பயன்படுத்துங்கள்.” பின்னர் அவர் கல்லறையின் நுழைவாயிலைப் பார்த்து, “லாசரஸ், வெளியே வாருங்கள்!” என்று கூச்சலிட்டார். திடீரென்று இறந்த மனிதர் வெளியே வந்தார், இன்னும் தலை முதல் கால் வரை கைத்தறி துணியால் பிணைக்கப்பட்டுள்ளார். இயேசு, “அவரை அவிழ்த்து விடுங்கள், அவரை விடுங்கள்.” யூதர்களில் பலர் அன்று இயேசுவை நம்பினர். ஆனால் மத ஆட்சியாளர்கள் அதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டபோது, அவர்கள் ஒரு சபையை அழைத்தனர். எல்லோரும் அவரை நம்புவதற்கு முன்பே இயேசு இறக்க வேண்டும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. லாசரஸைக் கொல்லும் திட்டங்களையும் அவர்கள் செய்தார்கள், ஏனென்றால் அவருடைய உயிர்த்தெழுதல் இவ்வளவு மக்கள் இயேசுவிடம் திரும்புவதற்கு காரணமாக அமைந்தது.

212 பெரியவர்கள், பணக்காரர்கள் & ஏழைகள்

மத்தேயு 20:20-28, மாற்கு 10:46-52

லூக்கா 19:1-10

எருசலேமுக்கு பயணம் இயேசுவை எரிகோ வழியாக அழைத்துச் சென்றது. வழியில், ஜேம்ஸ் மற்றும் ஜானின் தாய் அவர் முன் மண்டியிட்டு, “ஆண்டவரே, நீங்கள் உங்கள் ராஜ்யத்தில் இருக்கும்போது உங்களுக்கு அருகில் அமர வேண்டும் என்று நான் விரும்புகிறேன் - ஒன்று உங்கள் வலது பக்கத்திலும், மற்றொன்று இடதுபுறத்திலும் உள்ளது.” அவர், “நீங்கள் என்ன கேட்கிறீர்கள் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது” என்றார். அவர் சொன்ன ஆண்களிடம், “நான் கஷ்டப்படுவதைப் போல நீங்கள் கஷ்டப்பட முடியுமா?” என்று அவர்கள் நம்பிக்கையுடன் பதிலளித்தனர். “ஆம், ஆண்டவரே. நாங்கள் கஷ்டப்படத்

தயாராக இருக்கிறோம்.” இயேசு ஒரு கணம் அவர்களைப் பார்த்தார். “இது உண்மைதான், நீங்கள் எனக்காக கஷ்டப்படுவீர்கள், ஆனால் நீங்கள் கேட்பது எனது கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. என் வலது பக்கத்திலும் இடதுபுறத்திலும் யார் உட்கார்ந்திருப்பார்கள் என்பதை தந்தை தேர்வு செய்வார்.” மற்ற பத்து சகோதரர்கள் இந்த உரையாடலைக் கேட்டபோது கோபமடைந்தனர். இயேசு அவர்களை ஒன்றாக அழைத்து, இந்த உலகில், அதிகாரமுள்ளவர்கள் மற்றவர்களை விட பிரபுக்களாக மாறுகிறார்கள். அவர்கள் புகழ்ந்து பணியாற்றுவார்கள் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். இது உங்களைப் பற்றி உண்மையாக இருக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் எதிர்பார்க்கிறார்கள். நீங்கள் சிறந்தவராக இருக்க விரும்பினால், மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்யத் தொடங்குங்கள். நீங்கள் அனைவருக்கும் மிகப் பெரியவராக மாற விரும்பினால், அனைவருக்கும் சேவை செய்யத் தொடங்குங்கள். என் உதாரணமாக நான் வரவில்லை, என் வாழ்க்கைக் கோட்டைக் கொடுப்பேன். அவர் நகரத்தை கடந்து செல்லும்போது இயேசுவைப் பார்க்க விரும்பினார், ஆனால் அவர் ஒரு குறுகிய மனிதர், கூட்டத்தின் மீது பார்க்க முடியவில்லை. எனவே அவர் மக்களுக்கு முன்னால் பாதையில் ஓடி, ஒரு சைக்காமோர் மரத்தில் ஏறினார். அவர் மரத்தின் அடியில் கடந்து செல்லும்போது இயேசுவைப் பார்க்க முடியும் என்று அவருக்குத் தெரியும். கர்த்தர் அந்த இடத்திற்கு வந்தபோது, அவர் நிறுத்தினார்! இயேசு - சவுத்ஹேவைப் பார்த்து மேலே சென்று, “சக்கேயஸ், அந்த மரத்திலிருந்து கீழே வாருங்கள். நான் இன்று உங்கள் வீட்டில் தங்கியிருக்கிறேன்.” சக்கேயஸ் விரைவாக மரத்திலிருந்து இறங்கி இயேசுவை தனது வீட்டிற்கு வரவேற்றார். மக்கள் முணுமுணுக்க ஆரம்பித்தார்கள், “அந்த பெரிய பாவியின் வீட்டில் தங்குவது பற்றி அவர் எப்படி சிந்திக்க முடியும்?” ஆனால் சக்கேயஸ் இறைவனிடம், “நான் ஏழைகளுக்கு நான் சொந்தமான எல்லாவற்றிலும் பாதியை நான் கொடுக்கப் போகிறேன். நான் மக்களை ஏமாற்றிய இடங்களில், நான் அவர்களிடமிருந்து எடுத்த தொகையை நான்கு மடங்கு திருப்பிச் செலுத்துவேன். பார்ட்டிமேயஸ் என்று பெயரிடப்பட்டது. அவர் சாலையின் ஓரத்தில் கெஞ்சிக் கொண்டிருந்தார். அவர் கூட்டத்தைக் கேட்டு, “என்ன நடக்கிறது?” நாசரேத்தின் இயேசு கடந்து செல்கிறார். “இதைக் கேட்டபோது,” தாவீதின் மகன் இயேசு, என் மீது கருணை காட்டிக் கொள்ளுங்கள்! “என்று கத்தினான், அருகிலுள்ள மக்கள் அமைதியாக இருக்கும்படி சொன்னார்கள். ஆனால் அவர் சத்தமாக கூட கத்தினார்,” தாவீதின் மகன் என்னைத் தடுத்து நிறுத்திவிட்டு, “அவனைத் தாண்டி, என்னைக் கொண்டுவருவார், என்னைத் தாண்டி. சீக்கிரம், எழுந்து அவரிடம் செல்லுங்கள். “பார்ட்டிமேயஸ் எழுந்து, பிச்சைக்காரனின் கோட்டை கீழே எறிந்துவிட்டு, இயேசுவிடம் சென்றார். கர்த்தர், “நான் உங்களுக்காக என்ன செய்ய விரும்புகிறேன்? “என்று சொன்னார்,” ஆசிரியர், நான் பார்க்க விரும்புகிறேன்! “என்று கர்த்தர்,” போ. உங்கள் நம்பிக்கை உங்களை குணப்படுத்தியுள்ளது. ” உடனே, பார்ட்டிமேயஸைக் காண முடிந்தது, அவர் இயேசுவைப் பின்தொடரத் தொடங்கினார்.

213 வெற்றிப் பிரவேசம்

மத்தேயு 21:1-11, மாற்கு 11:1-11

லூக்கா 19:28-44, யோவான் 12:1-19

இயேசுவும் அவருடைய சீடர்களும் உணவுக்காக ஒரு வீட்டிற்கு அழைக்கப்பட்டனர். லாசரஸும் அழைக்கப்பட்டார், மாத்தா பணியாற்ற உதவினார். அவர்கள் சாப்பிடும்போது, அவர்களின் சகோதரி மேரி இயேசுவின் காலில் விலையுயர்ந்த எண்ணெயை ஊற்றி, அவளுடைய தலைமுடியால் துடைத்தார். வாசனை திரவிய எண்ணெயின் வாசனையால் இந்த வீடு நிரம்பியிருந்தது. ஜூடாஸ் இஸ்காரியாட், “ஆண்டவரே, எண்ணெய் வீணாகிவிட்டது! அதை விற்கலாம், ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட்ட பணம்” என்றார். அவர் ஏழைகளை உண்மையில் கவனிக்கவில்லை, ஆனால் சீடர்களின் பணத்தின் பொறுப்பில் இருந்தார், அதிலிருந்து திருடிக் கொண்டிருந்தார். இயேசு, “அவனை விட்டுவிடுங்கள். நீங்கள் எப்போதுமே ஏழைகளுக்கு உதவ முடியும், ஆனால் நீங்கள் எப்போதும் என்னை வைத்திருக்க மாட்டீர்கள். என் அடக்கம் செய்ததற்காக மேரி என்னை அபிஷேகம் செய்திருக்கிறார். உலகெங்கிலும் நற்செய்தி பரவுகையில், மக்கள் செய்ததைக் கேட்பார்கள். அவர் தனது இரண்டு சீடர்களிடம், “கிராமத்திற்குச் செல்லுங்கள், அங்கே நீங்கள் அவளது குட்டியுடன் ஒரு கழுதையைக் காணலாம். அவர்களை அவிழ்த்து என்னிடம் கொண்டு வாருங்கள். நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்று யாராவது கேட்டால், அவர்களிடம் தேவை என்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்.” இருவரும் கிராமத்திற்குச் சென்று கழுதையையும் கோல்ட்டையும் கண்டுபிடித்தனர். ஆண்கள் அவர்களை அவிழ்த்து விலகிச் செல்ல ஆரம்பித்தனர். உரிமையாளர்கள், “நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்?” அவர்கள் பதிலளித்தனர், “கர்த்தருக்கு அவர்களிடம் தேவை”, எனவே அவர் செல்ல அனுமதித்தார். ஆகவே, சீடர்கள் கழுதையையும் கோல்ட்டையும் இயேசுவிடம் கொண்டு வந்தனர். இயேசுவுக்கு முன்னர் யாரும் கோல்ட்டை ஓட்டவில்லை - இறுதி வார நாள், சீடர்கள் தங்கள் ஆடைகளை வைத்து இயேசுவைப் பெற உதவினார்கள். அவர் பாதையில் சவாரி செய்தபோது, மக்கள் தங்கள் ஆடைகளை அவருக்கு முன்னால் பரப்பினர். அவர் ஆலிவ் மலையிலிருந்து கீழே சவாரி

செய்தபோது கூட்டம் வளர்ந்தது. அவர்கள் பனை கிளைகளைப் பெற்று அவற்றை பாதையில் வைத்தார்கள். மக்கள் மகிழ்ச்சிக்காக கூச்சலிட்டனர், அவர்கள் பார்த்த அனைத்து அற்புதங்களுக்கும் கடவுளைப் பாராட்டினர். "கர்த்தருடைய பெயரில் வரும் ராஜா பாக்கியவான்கள்!" இயேசு தொடர்ந்தபோது, "ஹோசன்னா! ஹோசன்னா! தாவீதின் குமாரனுக்கு ஹோசன்னா" என்று கத்தினார். அவர் சொன்னார், "ஜெருசலேம்! எருசலேம்! நீங்கள் அறிந்திருந்தால்! இது உங்களுக்கு ஒரு சிறப்பு நாள், இது உங்களுக்கு அமைதியைக் கொடுக்கும் ஒரு நாள். ஆனால் இப்போது உங்கள் கண்கள் மறைக்கப்படும், எனவே உங்களால் பார்க்க முடியாது. ஒரு வலிமைமிக்க இராணுவம் உங்களை அழிக்கும். எல்லாவற்றையும் நீங்கள் கடவுளுக்கும் கூட்டத்தின் நேரத்திலும் தொடர்ந்தது. மற்ற நாடுகளைச் சேர்ந்த பார்வையாளர்கள், "இது யார்?" மக்கள், "இது நாசரேத்திலிருந்து நபி இயேசு."

214 ஊழியத்தின் கடைசி வாரம்

மத்.21: 12-46, மாற்கு 11:12-12: 44 லூக்கா.19:45-21:4

பஸ்காவுக்கு முன்பு, இயேசு ஒவ்வொரு நாளும் எருசலேமில் அருகிலுள்ள ஒரு நகரத்தில் ஒரே இரவில் தங்கியிருந்தபோது கழித்தார். அவரும் அவருடைய சீடர்களும் இரண்டாவது காலையில் நகரத்தை நோக்கி நடந்து செல்லும்போது, தூரத்தில் ஒரு அத்தி மரத்தை இயேசு கண்டார். அவர் அதற்காக நடந்து சென்றார், ஆனால் மரத்தில் பழம் இல்லை, வெறும் இலைகள். ஆகவே, அவர் மரத்தை நோக்கி, "நீங்கள் மீண்டும் ஒருபோதும் பழத்தை உற்பத்தி செய்ய மாட்டீர்கள்" என்று கூறினார். அவர்கள் ஆலயத்திற்கு வந்தபோது, மக்கள் தியாகம் செய்வதற்காக விலங்குகளை விற்பனை செய்வதையும், வெளிநாட்டு பணத்தை விரிவுபடுத்துவதையும் இயேசு பார்த்தார். அவர் அவர்களை வெளியே எறிந்துவிட்டு, அவற்றின் அட்டவணையைத் திருப்பினார். பின்னர் அவர் உட்கார்ந்து மக்களிடம், "வேதவசனங்கள், என் வீடு பிரார்த்தனை வீடு என்று அறியப்பட வேண்டும் 'என்று கூறியது. நீங்கள் அதை திருடர்களின் குகையாக மாற்றியுள்ளீர்கள்." இது மதத் தலைவர்களை கோபப்படுத்தியது. அவர் மிகவும் பிரபலமடைந்து வருவதால் அவரைக் கொல்வதைப் பற்றி அவர்கள் பேசினர். அடுத்த நாள் காலையில், சீடர்கள் அத்தி மரத்தை கவனித்தனர். "ஆசிரியர், பார்! மரம் எல்லாம் சுருங்கிவிட்டது!" என்று இயேசு கூறினார், "நீங்கள் கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைத்துக் கொள்ளுங்கள், இதை விட அதிகமாக நீங்கள் செய்வீர்கள். நீங்கள் ஒரு மலையிடம் சொல்லலாம், 'உங்களை கடலுக்குள் தூக்கி எறியுங்கள்', அது நடக்கும். ஆனால் அது உங்கள் இருதயத்தில் சந்தேகமின்றி இருக்கும் என்று நீங்கள் நம்ப வேண்டும். மேலும், வேறொருவருக்கு எதிராக நீங்கள் ஒரு கோபத்தை வைத்திருக்க முடியாது. ஒரு நாள் அவர் சொன்னார், "ஒரு நபர் ஒரு திராட்சைத் தோட்டத்தை நட்பு அதைச் சுற்றி ஒரு வேலியை வைத்தார். பின்னர் அவர் ஒரு நீண்ட பயணத்திற்குச் சென்றார், ஆனால் அவர் புறப்படுவதற்கு முன்பு, அவர் தனது திராட்சைத் தோட்டத்தை பராமரிக்க சில மனிதர்களை வேலைக்கு அமர்த்தினார்." அறுவடைக்கான நேரம் வந்தபோது, தனது பழத்தை சேகரிக்க ஒரு ஊழியரை அனுப்பினார். ஆண்கள் இயேசுவை அடித்து - இறுதி வார இடைவெளி மற்றும் காலியாக அனுப்பினர். உரிமையாளர் மற்ற ஊழியர்களை அனுப்பினார், ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் ஒரே மாதிரியாக நடத்தப்பட்டனர். அவர்கள் ஒரு சிலரைக் கூட கொன்றார்கள். "இறுதியாக உரிமையாளர், நான் அதிகாரத்துடன் யாரையாவது அனுப்ப வேண்டும், அதனால் அவர்கள் அவரைக் கேட்பார்கள். ஆகையால், நான் என் ஒரே மகனை அனுப்புவேன். '" ஆண்கள் மகனைப் பார்த்தபோது, அவர்கள், 'நாங்கள் அவரைக் கொன்றால், நாங்கள் எல்லாவற்றையும் மரபுரிமையாகப் பெறுவோம்!' என்று சொன்னார்கள் அவர் நம்பக்கூடிய நபர்களுக்கு அவர் திராட்சைத் தோட்டத்தை கொடுப்பார். "இந்த கதை அவர்களைப் பற்றியது என்று மதத் தலைவர்கள் அறிந்திருந்தனர். இயேசு விரைவில் கைது செய்யப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் ஒப்புக்கொண்டனர், ஆனால் எப்போது, எங்கே என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது. அவர்கள் கூட்டத்திற்கு பயந்ததால் அதை கவனமாக செய்ய வேண்டும். ஒரு சதவிகிதத்திற்கும் குறைவான மதிப்புள்ள சிறிய நாணயங்கள். இயேசு தன்னைச் சுற்றி தனது சீடர்களை அழைத்து, "நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள். அந்த ஏழை விதவை மற்ற அனைவரையும் விட கோவில் கருவூலத்தில் அதிகமாக வைத்திருக்கிறார். அவர்கள் அவர்களிடம் இருந்த எல்லாவற்றிலிருந்தும் கொஞ்சம் கொஞ்சமாக கொடுத்தார்கள். ஆனால் அவள் மிகவும் ஏழ்மையானவள். அவள் கொடுத்தது அவளிடம் எல்லாம் இருந்தது. அவள் வாழ வேண்டிய ஒரே பணத்தை அவள் கொடுத்தாள்."

215 இராப்போஜனம்

மத்.26: 14-30, மாற்கு 14: 10-26 லூக் 22: 1-30, யோவான் 13: 1-30

பேரிடம் சென்று அவர்கள் தூங்குவதைக் கண்டார். அவர் அவர்களை எழுப்பி, “பேதுரு, விழித்திருந்து என்னுடன் ஜெபம் செய்யுங்கள். ஆவி தயாராக இருக்கிறது, ஆனால் மாம்சம் பலவீனமாக இருக்கிறது.” அவர் திரும்பிச் சென்றார், மீண்டும் அவர் ஆழ்ந்த வேதனையுடன் ஜெபித்தார். “ஓ, தந்தையே, இந்த கோப்பையை என்னிடமிருந்து எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்! இன்னும் உங்கள் விருப்பம் என்றால் நான் அதைக் குடிப்பேன்.” மூன்று பேரும் தூங்குவதை மீண்டும் கண்டார். அவர், “நீங்கள் ஏன் தூங்குகிறீர்கள்?” அவர்கள் அவரைப் பார்த்தார்கள், என்ன சொல்வது என்று தெரியவில்லை. அவர் மூன்றாவது முறையாக ஜெபித்தபோது, அவர் வியர்க்கத் தொடங்கினார், ஆனால் அது இயேசுவிடம் விழுந்த இரத்தத்தின் சொட்டு போன்றது - இறுதி வார மைதானம். ஒரு தேவதை தோன்றி அவருக்கு பலம் கொடுத்தார். அவரது சீடர்கள் மீண்டும் தூங்கிக் கொண்டிருந்த இடத்திற்கு அவர் திரும்பிச் சென்றார். அவர்களைப் பார்த்து, “நேரம் நெருக்கமாக இருப்பதால் மேலே சென்று தூங்குங்கள்” என்று கூறினார். அப்போது, யூதாஸ் ஒரு காவலர்களை தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்றார். இயேசு அடிக்கடி தம்முடைய சீஷர்களுடன் சென்ற இடம் இது என்று அவர் அறிந்திருந்தார். அவர் சொன்னார், “என்னை கவனமாகப் பாருங்கள். நான் முத்தமிடுவேன்” இயேசு தான். “அவர்கள் டார்ச்ச்கள், வாள்கள் மற்றும் கிளப்புகளைச் சுமந்து தோட்டத்திற்குள் சென்றனர். இயேசு தம்முடைய சீஷர்களிடம் திரும்பினார். “எழுந்திரு! என் துரோகி இங்கே இருக்கிறார்.” யூதாஸ் அவரிடம் நடந்து, “ஹலோ மாஸ்டர்” என்றார். பின்னர் அவருக்கு ஒரு முத்தம் கொடுத்தார். இயேசு, “ஓ யூதாஸ், நீங்கள் என்னை ஒரு முத்தத்தால் காட்டிக் கொடுக்கிறீர்களா?” பின்னர் அவர் காவலர்களிடம் திரும்பினார், “நீங்கள் யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?” “நாசரேத்தின் இயேசு!” “நான் அவர்!” உடனடியாக, அவர்கள் பின்னால் தட்டப்பட்டு தரையில் விழுந்தனர். அவர்கள் எழுந்தவுடன், “நீங்கள் யாரைத் தேடுகிறீர்கள்?” என்று இயேசு மீண்டும் சொன்னார், அவர்கள் ஒருவரை ஒருவர் பார்த்து, “நாசரேத்தின் இயேசு” என்று சொன்னார்கள். “சரி, நான் அவர் என்று சொன்னேன். இப்போது மற்றவர்கள் தங்கள் வழியில் செல்லட்டும்.” என்ன நடக்கிறது என்பதை பீட்டர் திடீரென்று உணர்ந்தார். அவர் தனது வாளை வெளியே இழுத்து, பிரதான ஆசாரியரின் ஊழியரைத் தாக்கி, காதுகளைத் துண்டித்து, இயேசு அவரைத் தடுத்து, “உங்கள் வாளை விலக்கி வைக்கவும். உங்களுக்கு புரியவில்லையா? நான் இப்போதே ஜெபிக்க முடியும், என் தந்தை என்னைப் பாதுகாக்க ஆயிரக்கணக்கான தேவதூதர்களை அனுப்புவார்” என்று கூறினார். பின்னர் அவர் திரும்பி வேலைக்காரனின் காதைத் தொட்டு அதை குணப்படுத்தினார். அதனுடன், சீடர்கள் அனைவரும் ஓடிவிட்டனர். பின்னர் காவலர்கள் இயேசுவை அழைத்துச் சென்று, அவரைக் கட்டிக்கொண்டு, தோட்டத்திலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்றனர்.

217 யூதர்களுக்கு முன்பாக விசாரணை

மத்தேயு 26:57-75, 27:1-10

மாற்கு 14:53-72, லூக்கா 22:54-71

யோவான் 18:15-27

காவலர்கள் கெத்செமனே தோட்டத்திலிருந்து இயேசுவை அழைத்துச் சென்று பிரதான ஆசாரியரான கயபாஸின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றனர். பீட்டர் தூரத்தில் பின்தொடர்ந்தார். அங்கு சென்றதும், அவர் முற்றத்தின் நடுவில் ஒரு கரி தீயில் அமர்ந்தார். ஒரு வேலைக்கார பெண் அவரைப் பார்த்து, “நீ அவனுடைய சீடர்களில் ஒருவரா?” என்று சொன்னாள். “இல்லை... இல்லை, நான் இல்லை.” பின்னர் அவர் முற்றத்தின் வேறு பகுதிக்குச் சென்றார். முன்னாள் உயர் பூசாரி இயேசுவின் போதனைகள் குறித்து கேள்வி எழுப்பினார். இயேசு சொன்னார், “நான் பொது இடங்களில் கற்பித்தேன், நான் எதையும் மறைக்கவில்லை. நான் கற்பித்ததை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள விரும்பினால், என்னைக் கேட்டவர்களிடம் கேளுங்கள்.” காவலர்களில் ஒருவர் அவரை அறைந்தார். “நீங்கள் கடவுளின் இந்த மனிதருடன் பேசும்போது நீங்கள் மரியாதைக்குரியவராக இருக்க வேண்டும்!” இயேசு அவரிடம் திரும்பினார், “உண்மையைப் பேசிய ஒருவரை நீங்கள் ஏன் தாக்கினீர்கள்?” பின்னர் அவர்கள் இயேசுவை ஒரு பால்கனிக்கு அழைத்துச் சென்றனர், அது முற்றத்தை கவனிக்கவில்லை, அதனால் அவர் பிரதான ஆசாரியருக்கு முன்பாக நிற்க முடியும். பலர் அவருக்கு எதிராக சாட்சியமளித்தனர், ஆனால் அவர் சொன்னதைப் பற்றி அவர்களால் உடன்பட முடியவில்லை. மற்றவர்கள் குழப்பத்தைத் துடைக்க அழைக்கப்பட்டனர், ஆனால் அதை மோசமாக்கினர். இறுதியாக, விரக்தியில், பிரதான பூசாரி, “தெளிவாக என்னிடம் சொல்லுங்கள். நீங்கள் தேவனுடைய குமாரனாக இருக்கிறீர்களா?” என்று இயேசு, “ஆம், நான்” என்று சொன்னார். அவர் கூச்சலிட்டார், “எங்களுக்கு வேறு எதுவும் தேவையில்லை! நீங்கள் அவரைக் கேட்டீர்கள். அவர் கடவுளை அவதூறு செய்கிறார்.” எல்லோரும் “அவரைக் கொல்லுங்கள்!” என்று கத்தினார்கள். அவர்கள் அவரை வென்றனர் - இறுதி வாரம் மற்றும் அவரைத் துப்பியது. பீட்டர் இதை முற்றத்தில் இருந்து பார்த்துக் கொண்டிருந்தார். மனிதர்களில் ஒருவர் அவரைப் பார்த்து, “இதோ அவர்களில் ஒருவர்! அவர் இயேசுவோடு இருந்தார்!” என்று பேதுரு எல்லோரும் அவரைப் பார்த்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார். “இல்லை, நீங்கள் என்ன பேசுகிறீர்கள்

என்று எனக்குத் தெரியாது. எனக்கு அவரைத் தெரியாது." ஒரு மணி நேரம் கழித்து, ஒரு மனிதன் பேசினான். "நான் உங்களை தோட்டத்தில் பார்த்தேன், நீங்கள் அவர்களில் ஒருவர்." மற்றவர்களை நோக்கி அவர், "அவரது பேச்சைக் கேளுங்கள், அவர் கலிலேயிலிருந்து வந்தவர்" என்று கூறினார். அதனுடன் பீட்டர் சத்தியம் செய்யத் தொடங்கினார். பின்னர் அவர், "என்னை விட்டு விடுங்கள்! நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன், இந்த மனிதனை எனக்குத் தெரியாது!" அந்த வார்த்தைகள் அவரது வாயை விட்டு வெளியேறியவுடன், ஒரு சேவல் கூச்சலிட்டது. பேதுரு மேலே பார்த்து, இயேசு அவரைப் பார்த்து பார்த்தார். அவர் வார்த்தைகளை நினைவில் வைத்திருந்தார்; "சேவல் காகங்களுக்கு முன்பே நீங்கள் என்னை முன்று முறை மறுப்பீர்கள்." அவர் முற்றத்தை விட்டு வெளியேறி கசப்பாக அழுதார். சூரியன் வந்ததும், யூத நீதிமன்றம் ஒன்றிணைக்கப்பட்டு, இயேசு இறந்ததைக் கண்டித்தார். பின்னர் அவர்கள் அவரை ரோமானியர்களிடம் மரணதண்டனைக்கு அழைத்துச் சென்றனர். யூதாஸ் நடந்த அனைத்தையும் பார்த்தபோது, அவர் மதத் தலைவர்களிடம் சென்றார். "நான் பாவம் செய்தேன்! நான் ஒரு அப்பாவி மனிதனைக் காட்டிக் கொடுத்தேன்." அவர்கள் சிரித்தனர், "நாங்கள் ஏன் அக்கறை கொள்ள வேண்டும், நீங்கள் அதைச் சமாளிக்க வேண்டும்." யூதாஸ் வெள்ளி நாணயங்களை தரையில் எறிந்துவிட்டு வெளியேறினார். அவர் ஒரு மரத்தைக் கண்டுபிடித்து தன்னைத் தொங்கவிட்டார்.

218 ரோமர் முன் விசாரணை

மத்தேயு 27:11-26, மாற்கு 15:1-15

லூக்கா 23:1-25, யோவான் 18:28 – 19:16

இயேசு ரோமானிய ஆளுநரான பிலாத்துக்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார். பிலாத்து மதத் தலைவர்களிடம், "இந்த மனிதர் என்ன குற்றவாளி?" என்று கேட்டார், "அவர் ஒரு ராஜா என்று அவர் கூறுகிறார், அவர் சீசுருக்கு எதிரான ஒரு கிளர்ச்சியாளராக இருப்பதால் அவர் இறக்க வேண்டும். நாங்கள் அவரை நிறைவேற்றுவோம், ஆனால் நாங்கள் அதைச் செய்ய அனுமதிக்கப்படவில்லை. அப்போது நாங்கள் அவரை உங்களிடம் கொண்டு வந்தோம். ஏரோது எருசலேமில் இருந்தார், எனவே பிலாத்து இயேசுவை அவருக்கு அனுப்பினார். ஹீரோட் சில அற்புதங்களைக் காண விரும்பியதால் மகிழ்ச்சியடைந்தார். ஆனால் இயேசு அவருடன் கூட பேச மாட்டார். கடைசியாக ஏரோது மற்றும் அவருடைய காவலர்கள் இயேசுவைக் கேலி செய்தனர், அவர் மீது ராஜா ஆடைகளை வைத்து அவரை பிலாத்துவுக்கு திருப்பி அனுப்பினர். யூதத் தலைவர்கள் இயேசுவை பல குற்றங்கள் என்று குற்றம் சாட்டினர், ஆனால் அவர் அங்கேயே நின்று தன்னை தற்காத்துக் கொள்ளவில்லை. பிலாத்து, "அவர்கள் என்ன சொல்கிறார்கள் என்று நீங்கள் கேட்கவில்லையா? உங்கள் பாதுகாப்பு என்ன?" ஆனாலும், இயேசு எதுவும் சொல்லவில்லை. மரணத்திற்கு தகுதியான எந்தவொரு குற்றத்திற்கும் இயேசு குற்றவாளி என்பதற்கு எந்த ஆதாரமும் இல்லை என்று பிலேட் இறுதியாக முடிவு செய்தார். பின்னர் அவர் அந்த மனிதனை விடுவிக்கக்கூடிய ஒரு வழியைப் பற்றி நினைத்தார். ஒவ்வொரு பஸ்காவும், அவர் ஒரு கைதியை மக்களுக்கு விடுவித்தார். அவர் வெறுமனே இயேசுவை வெல்ல முடியும் என்று அவர் நினைத்தார், பின்னர் அவரை விடுவிக்கவும். பிலேட் இதை மக்களுக்கு வழங்கவிருந்தார், இயேசு - இறுதி வாரம் அவரது மனைவி அவருக்கு ஒரு செய்தியை அனுப்பியபோது. "நீங்கள் விசாரணையில் வைத்திருக்கும் மனிதனைப் பற்றி எனக்கு கனவுகள் இருந்தன. அவரிடம் எதுவும் செய்ய வேண்டாம். அவர் நிரபராதி." பிலாத்து மக்கள் முன் நின்றார். "நான் உங்களுக்கு எதை விடுவிப்பேன் - இயேசு மேசியா, அல்லது பராபாஸ், ஒரு திருடன் மற்றும் ஒரு கொலைகாரன் என்று அழைக்கப்பட்டார்?" பிலாத்து இதைச் செய்யக்கூடும் என்று மதத் தலைவர்கள் அறிந்திருந்தனர், எனவே அவர்கள் மக்களைத் தயாரித்தார்கள். "பராபாஸ்! எங்களுக்கு பராபாஸ் கொடுங்கள்!" பிலாத்து அதிர்ச்சியடைந்தார். "கிறிஸ்து என்று அழைக்கப்படும் இயேசுவுடன் நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?" கடைசியாக யூதத் தலைவர்கள் அவரை மிரட்டினர், "நீங்கள் இந்த மனிதனை விடுவித்தால், பேரரசிற்கு எதிராக கிளர்ச்சியில் இருந்த ஒரு மனிதனுக்கு நீங்கள் உதவிய சீசரிடம் நாங்கள் கூறுவோம்." பிலாத்து மக்களுடன் மீண்டும் நியாயத்திற்குச் சென்றார், "நான் உங்கள் ராஜாவை சிலுவையில் அறைய விரும்புகிறீர்களா?" என்று அவர்கள் சத்தமாகவும் சத்தமாகவும் கத்தினர். "அவரை சிலுவையில் அறையுங்கள்! அவரை சிலுவையில் அறையுங்கள்! சீசரைத் தவிர எங்களுக்கு ராஜா இல்லை!" மக்கள் ஒரு கலவரத்தின் விளிம்பில் இருப்பதை பிலாத்து உணர்ந்தார். அவர் இறுதியாக அவர்களின் விருப்பத்திற்குள் கொடுத்தார், மேலும் ஒரு பேசினுக்கு அழைப்பு விடுத்தார். அவர் அவர்களுக்கு முன்னால் கைகளை கழுவி, "நான் நிரபராதி என்று நீங்கள் சாட்சியாக இருக்கிறீர்கள், இந்த மனிதனின் இரத்தம் என் கைகளில் இல்லை" என்று சொன்னார்கள். அவர்கள், "அவருடைய இரத்தம் நம்மீது மற்றும் நம் பிள்ளைகள் மீது இருக்கட்டும்!" என்று கூச்சலிட்டனர்.

219 இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்து அடக்கம் செய்தல்

இறுதி வாரம்

மத்தேயு 27:27-61, மாற்கு 15:16-47

லூக்கா 23:26-54, யோவான் 19:16-42

சிலுவையில் அறையப்பட்டதால் இயேசு இறப்பதாக கண்டனம் செய்யப்பட்டார். பிலாத்து அவரை ரோமன் படையினரிடம் திருப்பினார், அவர் தலையில் முட்களின் கிரீடம் வைத்தார். அவர்கள் அவரைப் பார்த்து சிரித்துக்கொண்டே, “இதோ, யூதர்களின் ராஜா” என்று சொன்னார்கள். அவர்கள் அவரை அடித்து துப்பினர். பின்னர் அவர்கள் அவரை சிலுவையில் அறையுமாறு அழைத்துச் சென்றார்கள். வழியில், அவர்கள் ஒரு மனிதனைப் பிடித்து சிலுவையை எடுத்துச் செல்லச் செய்தார்கள். ஒரு பெரிய கூட்டம் பின்தொடர்ந்தது, துக்கம் மற்றும் அழுகை. அவர்கள் இயேசுவையும் இரண்டு குற்றவாளிகளையும் நகர சுவர்களுக்கு வெளியே “தி ஸ்கல்” என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். மூவரும் சிலுவைகளுக்கு அறைந்தனர், இயேசுவின் நடுவில். பிரதான பூசாரி, “யூதர்களின் ராஜாவை எழுத வேண்டாம்!” ஆனால் பிலாத்து, “நான் எழுதியதை நான் எழுதியுள்ளேன்” என்று கூறினார். சிலுவைகள் அமைக்கப்பட்ட பிறகு, இயேசு, “பிதாவே, அவர்களை மன்னியுங்கள்! அவர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது” என்று ஜெபித்தார். காலையில் ஒன்பது மணிநேரம் இருந்தது. சிலர், “நீங்கள் தேவனுடைய குமாரனாக இருந்தால், அந்த சிலுவையிலிருந்து கீழே வாருங்கள்” என்று கூச்சலிட்டனர், “ஓ, அவர் மற்றவர்களைக் காப்பாற்ற முடியும், ஆனால் அவரால் தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியாது! அவர் கடவுளின் மகன் என்று சொன்னார். கடவுளுக்கு அடுத்தபடியாக கடவுளுக்கு அடுத்ததாகத் தொங்கவிடுவது ஏன்? சிலுவையில் அறையப்பட வேண்டும், ஆனால் இந்த மனிதன் அப்பாவி!” பின்னர் அவர், “ஆண்டவரே, நீங்கள் உங்கள் ராஜ்யத்திற்கு வரும்போது என்னை நினைவில் கொள்ளுங்கள்” என்று சொன்னார். இயேசு, “இன்று, நீங்கள் என்னுடன் சொர்க்கத்தில் இருப்பீர்கள்” என்று சொன்னார். படையினர் இயேசுவின் ஆடைகளை எடுத்து பிரித்தனர். அவரது அங்கி தடையின்றி இருந்தது, எனவே அவர்கள் யாரைப் பெறுவார்கள் என்று பார்க்க பகடை எறிந்தார்கள். இயேசு தனது தாயார் சிலுவையின் அருகே நிற்பதைக் கண்டார், அருகிலுள்ள யோவான். அவர், “அம்மா, ஜானை உங்கள் மகனாகப் பாருங்கள். ஜான், என் அம்மாவை கவனித்துக் கொள்ளுங்கள்.” நண்பகலில், இருள் முழுப் பகுதியையும் மூடி மூன்று மணி நேரம் நீடித்தது. மதியம் மூன்று மணியளவில், இயேசு கூக்குரலிட்டார், “என் கடவுளே, என் கடவுளே, நீங்கள் ஏன் என்னைக் கைவிட்டீர்கள்?” விரைவில், எல்லாம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பதை அவர் அறிந்திருந்தார். அவர், “எனக்கு தாகம்.” படையினருக்கு அருகில் ஒரு புளிப்பு ஒயின் இருந்தது. ஆண்களில் ஒருவர் அதை ஒரு கடற்பாசியுடன் எடுத்தார். அவர் கடற்பாசி புளிப்பு மதுவுடன் நிரப்பி ஒரு ஹைசோப் தண்டு மீது வைத்தார். அவர் அதை இயேசுவின் வாய்க்கு உயர்த்தியதால் யாரும் அவரைத் தடுத்து நிறுத்தவில்லை. மதுவை ருசித்தபின், அவர் தன்னை மேலே தள்ளி, ஆழ்ந்த மூச்சை எடுத்து, “அது முடிந்துவிட்டது” என்று கத்தினான். பின்னர் அவர் பின்வாங்கி தலையை வணங்கினார்... இறந்தார். அந்த நேரத்தில், ஒரு பூகம்பம் இருந்தது. ஹியூஜ் கற்பாறைகள் இரண்டாகப் பிரிந்தன. கோவிலில் உள்ள முக்காடு மேலிருந்து கீழாக கிழிந்தது. சிலுவையின் அருகே நிற்கும் படையினர் இதையெல்லாம் பார்த்தபோது பயந்தனர். அவர்கள் இயேசுவைப் பார்த்து, “இது உண்மை! இது தேவனுடைய குமாரன்!” என்று சொன்னார்கள், பிற்பகலில், மற்ற வீரர்கள் சிலுவைகளில் இருப்பவர்களின் கால்களை உடைக்க வந்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் மரணத்தை விரைவுபடுத்துவதற்காக இதைத் தூண்டினர். முதலில் அவர்கள் இரண்டு குற்றவாளிகளின் கால்களை உடைத்தனர். அவர்கள் இயேசுவிடம் வந்தபோது, அவர் ஏற்கனவே இறந்துவிட்டார் என்பதை அவர்கள் கண்டார்கள். உறுதிப்படுத்த, ஒரு சிப்பாய் ஒரு ஈட்டியை தனது பக்கத்தில் தள்ளினார். ஜோசப் என்ற பணக்காரர் பிலாத்துவுக்குச் சென்று இயேசுவின் உடலை அடக்கம் செய்ய அனுமதி பெற்றார். மத்த தலைவர்களும் பிலாத்து சந்தித்து, “இந்த ஏமாற்றுக்காரர் தனது சீடர்களிடம், அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு அவர் மூன்றாம் நாளில் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பார் என்று கூறினார். அவர்கள் வந்து உடலைத் திருடலாம் என்று நாங்கள் பயப்படுகிறோம், பின்னர் அவர் இறந்தவர்களிடமிருந்து உயர்ந்தார் என்று அனைவரிடமும் சொல்லுங்கள்.” பிலாத்து ஒரு ரோமானிய முத்திரையை கல்லில் வைக்க ஒப்புக்கொண்டார், மேலும் அவர் கல்லறையைப் பார்க்க காவலர்களை நியமித்தார். ஜோசப் மற்றும் அவரது நண்பர் நிக்கோடெமஸ் உடலை சிலுவையில் இருந்து கீழே எடுக்க உதவினார். அவர்கள் அதை கைத்தறி துணியின் கீற்றுகளில், மசாலாப் பொருட்களின் கலவையுடன் போர்த்தினர். ஜோசப் அதை தனது சொந்த கல்லறையில் வைத்து நுழைவாயிலின் குறுக்கே ஒரு பெரிய கல்லை உருட்டினார். ஒரு ரோமானிய முத்திரை கல்லில் போடப்பட்டது. இயேசுவின் உடலைக் காக்க வீரர்கள் கல்லறைக்கு முன்னால் நின்றனர்.

220 உயிர்த்தெழுதல்

இயேசு - பிந்தைய உயிர்த்தெழுதல்

மத்தேயு 27:62 – 28:15, மாற்கு 16:1-8

லூக்கா 24:1-12, யோவான் 20:1-18

ஞாயிற்றுக்கிழமை அதிகாலை வரை இயேசுவின் கல்லறையில் அனைவரும் அமைதியாக இருந்தார்கள். திடீரென்று ஒரு பூகம்பம் இருந்தது, கல்லறையில் ஒரு தேவதை தோன்றினார். அவர் பெரிய கல்லை மீண்டும் உருட்டி அதன் மீது அமர்ந்தார்! காவலர்கள் பயந்து மயக்கம் அடைந்தனர். பின்னர்... அனைவரும் மீண்டும் அமைதியாக இருந்தனர். சூரியன் மேலே வந்தபோது, மாத்தலேனும் வேறு சில பெண்களும் தோட்டத்திற்குள் நுழைந்தார்கள், அதனால் அவர்கள் இயேசுவின் உடலில் மசாலாப் பொருட்களை வைக்க முடியும். கல்லறையிலிருந்து கல்லைத் திரும்பப் பெற யாராவது எப்படிச் செல்லப் போகிறார்கள் என்று அவர்கள் யோசித்துக்கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் கல்லறைக்கு வந்தபோது, வீரர்கள் போய்விட்டதை அவர்கள் உணர்ந்தார்கள், கல் மீண்டும் உருட்டப்பட்டது. அவர்கள் பார்த்தார்கள், கல்லறை காலியாக இருப்பதைக் கண்டார்கள்! மேரி திரும்பி வெற்று கல்லறை பற்றி சீடர்களிடம் சொல்ல ஓடினார். மற்ற பெண்கள் தோட்டத்தில் தங்கினர். இறுதியாக, அவர்கள் கல்லறைக்குள் சென்றனர். அவர்கள் இரண்டு தேவதூதர்களைப் பார்த்தார்கள். தேவதூதர்களில் ஒருவர், "பயப்பட வேண்டாம்! நீங்கள் சிலுவையில் அறையப்பட்ட இயேசுவைத் தேடுகிறீர்கள். அவர் இங்கே இல்லை, ஏனென்றால் அவர் எழுந்திருக்கிறார். அவருடைய சீடர்களுக்கும் பேதுருவையும் சொல்லுங்கள்." ஆகவே, பெண்கள் சொல்லப்பட்டபடி செய்யச் சென்றனர். ஜான் முதலில் அங்கு வந்தார், ஆனால் உள்ளே செல்லவில்லை. பீட்டர் விரைந்தார், ஜான் பின்தொடர்ந்தார். இயேசுவின் உடலைச் சுற்றிக் கொண்டிருந்த துணியின் கீற்றுகளை அவர்கள் கண்டார்கள், ஆனால் உடல் காணவில்லை. அவர்கள் கல்லறையை விட்டு வெளியேறி வீட்டிற்கு நடந்தார்கள், என்ன நடந்தது என்று குழப்பமடைந்தார்கள். அவர்கள் போய்விட்ட பிறகு, மாத்தலேன் மீண்டும் தோட்டத்திற்கு வந்தார், அவள் நடந்து செல்லும்போது அழுதார். இயேசு - உயிர்த்தெழுதலுக்கு இடுகை அவள் கல்லறைக்கு வந்தபோது, அவள் தேவதூதர்களைப் பார்த்தாள். அவர்களில் ஒருவர், "நீ ஏன் அழுகிறாய்?" என்று சொன்னான், ஏனென்றால் அவர்கள் என் இறைவனை அழைத்துச் சென்றார்கள், அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று எனக்குத் தெரியாது. "அவள் திரும்பி ஒரு மனிதன் தன் அருகில் நிற்பதைக் கண்டாள். அது இயேசு என்று அவள் உணரவில்லை. அது தோட்டக்காரர் என்று அவள் நினைத்தாள். "ஐயா, நீங்கள் அவரை அழைத்துச் சென்றிருந்தால், தயவுசெய்து அவர் எங்கே இருக்கிறார் என்று சொல்லுங்கள், அதனால் நான் அவரைப் பெற முடியும்." இயேசு, "மரியா!" என்றார், உடனடியாக, அது யார் என்று அவளுக்குத் தெரியும்! அவள் கீழே விழுந்து அவனது கால்களைப் பிடித்தாள், "என் எஜமானர்!" என்று அவர் கூறினார், "என்னைப் பிடித்துக் கொள்ளாதீர்கள், ஆனால் நீங்கள் என்னைப் பார்த்ததாக என் சீடர்களிடம் சொல்லுங்கள்." உடனே அவள் எழுந்து சீடர்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்காக ஓடினாள். இயேசு மற்ற பெண்களுக்கு மீண்டும் நகரத்திற்குள் நடந்து கொண்டிருந்தபோது தோன்றினார். அவர்கள் கீழே இறங்கி அவரை வணங்கினர். அவர் சொன்னார், "என் சகோதரர்களைக் கண்டுபிடித்து, நான் அவர்களை கலிலேயில் சந்திப்பேன் என்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்." எல்லா பெண்களும் சீடர்களைக் கண்டுபிடித்து, "இயேசு உயிருடன் இருக்கிறார்! நாங்கள் அவரைப் பார்த்து அவருடன் பேசினோம். அவர் உயிருடன் இருக்கிறார்!" ஆண்கள் வெல்லப்பட்டனர், அது உண்மையில் உண்மை என்று நம்ப முடியவில்லை. கல்லறையில் இருந்த காவலர்கள் அன்று காலை நிகழ்வுகளால் பயந்தனர். அவர்கள் சென்று மதத் தலைவர்களிடம் என்ன நடந்தது என்று சொன்னார்கள். சில கலந்துரையாடல்களுக்குப் பிறகு, பிரதான ஆசாரியர் காவலர்களுக்கு ஒரு பெரிய தொகையை கொடுத்து, "இயேசுவின் சீடர்கள் வந்து நீங்கள் தூங்கும்போது அவரது உடலைத் திருடிவிட்டார்கள் என்று மக்களிடம் சொல்லுங்கள். நீங்கள் பிலாத்துடன் சிக்கலில் சிக்காமல் இருப்பதை உறுதி செய்வோம்." காவலர்கள் பணத்தை எடுத்து அவர்களிடம் கூறப்பட்டபடி செய்தார்கள்.

221 எம்மாவுரு

லூக்.24: 13-45

இயேசு இறந்தவர்களிடமிருந்து எழுந்த நாளின் பிற்பகலில், இரண்டு சீடர்கள் எருசலேமிலிருந்து வெளியேறி எம்மாவுருக்கு நடக்க ஆரம்பித்தனர். முந்தைய சில நாட்களின் நிகழ்வுகளைப் பற்றி அவர்கள் விவாதித்தனர். திடீரென்று யாரோ ஒருவர் தங்களுக்கு அருகில் நடப்பதை அவர்கள் கவனித்தனர். அது இயேசு என்று அவர்கள் உணரவில்லை. "நீங்கள் எதைப் பற்றி பேசுகிறீர்கள்?" என்று அவர் சொன்னார். அவர்கள் திரும்பி அவரைப் பார்த்தார்கள். "நீங்கள் இங்கே ஒரு அந்நியரா? கடந்த சில நாட்களில் நடந்த விஷயங்களைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரியாதா?" "என்ன விஷயங்கள்?" "கடவுளின் வார்த்தைகளைப் பேசிய நாசரேத் இயேசுவைப் பற்றி நாங்கள் பேசுகிறோம். எங்கள் தலைவர்கள் அவரை மூன்று நாட்களுக்கு முன்பு சிலுவையில் அறையினர்." இன்று காலை, சில பெண்கள் கல்லறைக்குச் சென்றனர். அவர்கள் வந்து உடல் காணவில்லை என்று சொன்னார்கள். இரண்டு ஆண்கள் சென்றனர், நிச்சயமாக, அது காணவில்லை. இப்போது பெண்கள் தேவதூதர்களைப் பார்த்தார்கள், உண்மையில் கர்த்தரை உயிருடன் பார்த்திருக்கிறார்கள் என்று சொல்கிறார்கள். "இயேசு பேசினார்." நீங்கள் ஏன் புரிந்து கொள்ள மிகவும் மெதுவாக இருக்கிறீர்கள்? மேசியா இந்த

விஷயங்களை அனுபவிக்க வேண்டும் என்று தீர்க்கதரிசிகள் தெளிவாகக் கூறினர். " பின்னர் அவர் வேதத்தின் ஆரம்பத்தில் தொடங்கி அவரைப் பற்றிய பகுதிகளை விளக்கினார். அவர்கள் எம்மாஸுக்கு அருகில் வந்தார்கள், அவர்கள் அவரிடம் சொன்னார்கள். தயவுசெய்து, எங்களுடன் இருங்கள். " எனவே, அவர் அவர்களுடன் வீட்டிற்குள் சென்றார், இயேசு அதை உடைத்து, அவர் யார் என்று அவர்களுக்குத் தெரியும் யூதத் தலைவர்களுக்கு அஞ்சியதால் பாதுகாப்பாக பூட்டப்பட்டிருக்கிறார்கள். இருவரும் வந்ததும், "இது உண்மைதான்! கர்த்தர் உயிர்த்தெழுந்தார். வேதத்தை விளக்க அவர் எங்களுடன் நடந்தார். அவர் எங்களுடன் ரொட்டியை உடைக்கும் வரை நாங்கள் அவரை அடையாளம் காணவில்லை. " சீடர்களால் அதை நம்ப முடியவில்லை. இருப்பினும், சீடர்களால் அவர்கள் பார்த்தது உண்மையில் ஒரு ஆவி என்று நினைத்தார்கள். இங்கே, அவர்களைத் தொடவும். ஒரு ஆவிக்கு இது போன்ற சதை மற்றும் எலும்பு இல்லை. "அவர்களின் மகிழ்ச்சியின் காரணமாக அவர்களால் இன்னும் நம்ப முடியவில்லை. அவர், " உங்களிடம் ஏதாவது சாப்பிட இருக்கிறதா? " அவர்கள் அவருக்கு கொஞ்சம் மீன் மற்றும் தேன்கூடு கொடுத்தார்கள், அவர் அதை சாப்பிட்டார். பின்னர் இயேசு மனதைத் திறந்தார், அதனால் அவர்கள் வேதங்களை புரிந்து கொள்ள முடிந்தது.

222 இரண்டு சீடர்களைத் திரும்பப் பெறுதல்

யோவான் 20:24 – 21:19

இயேசு சீடர்களுக்குத் தோன்றியபோது தோமா அவர்களுடன் இல்லை. எனவே அவர்கள் அவரைக் கண்டுபிடித்து, "தோமா, நாங்கள் கர்த்தரைக் கண்டோம்! அவர் உயிருடன் இருக்கிறார்!" என்றார்கள். "அது சாத்தியமற்றது! அதை நம்புவதற்கு, நான் அவருடைய கைகளில் ஆணித் தழும்புகளைத் தொட்டு, அவர் குத்தப்பட்ட இடத்தில் அவருடைய விலாவைத் தொட வேண்டும்."எட்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, இயேசு திடீரென்று சீடர்களுக்குத் தோன்றினார், தோமா அவர்களுடன் இருந்தார். கர்த்தர், "உங்களுக்குச் சமாதானம் உண்டாகட்டும்!" என்றார்.அவர் தோமாவிடம் திரும்பி, "வந்து என் கைகளிலும் என் விலாவிலும் உள்ள தழும்புகளைத் தொடவும். நான் உயிருடன் இருக்கிறேனா இல்லையா என்று கேள்வி கேட்பதை நிறுத்து" என்றார்.தோமா முழங்காலில் விழுந்தார். "என் ஆண்டவரே, என் கடவுளே!"இயேசு, "தோமா, நீ என்னைக் காண்பதால் விசுவாசிக்கிறாய். என்னைக் காணாதவர்கள் பாக்கியவான்கள், ஆனாலும் அவர்கள் விசுவாசிப்பார்கள்" என்றார்.சில நாட்களுக்குப் பிறகு, சீடர்களில் சிலர் கலிலேயாக் கடலில் இருந்தனர். பேதுரு மற்றவர்களிடம், "நான் மீன் பிடிக்கப் போகிறேன்" என்றான். அவர்கள், "நாங்களும் போவோம்" என்றார்கள்.

அவர்கள் ஒரு படகில் சென்று இரவு முழுவதும் மீன்பிடித்தார்கள், ஆனால் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. அதிகாலை மங்கலான நேரத்தில், ஒரு மனிதன் கரையில் நின்று, "ஏதாவது மீன் பிடித்தீர்களா?" என்று கேட்டான்."இல்லை.""படகின் வலது பக்கத்தில் உங்கள் வலையைப் போடுங்கள்." அவர்கள் வலையை வீசினர், திடீரென்று வலை மீன்களால் நிறைந்தது.யோவான் பேதுருவிடம், "அது கர்த்தர்" என்றான். இதைக் கேட்டதும், பேதுரு தன் வலையைச் சுற்றிக் கொண்டான். அவரைச் சுற்றி ஆடைகளை அணிந்துகொண்டு, தண்ணீரில் குதித்து, கரைக்கு நீந்தினர். மற்றவர்கள் படகில் வந்து, மீன்கள் நிறைந்த வலையை இழுத்துக் கொண்டு வந்தனர்.

அவர்கள் அங்கு சென்றதும், இயேசு அப்பத்தையும் மீனையும் நெருப்பின் மேல் சமைப்பதைக் கண்டார்கள். அவர் திரும்பி, "எனக்கு இன்னும் கொஞ்சம் மீன்களைக் கொண்டு வாருங்கள்" என்றார். பேதுரு மற்றவர்கள் வலையை இழுக்க உதவினார், அதில் 153 பெரிய மீன்கள் இருந்தன.எல்லாம் தயாரானதும், இயேசு, "வந்து சாப்பிடுங்கள்" என்றார். அவர்கள் கூடிவந்தார்கள், அவர் அவர்களுக்கு அப்பத்தையும் மீனையும் கொடுத்தார்.அவர்கள் சாப்பிட்டு முடித்ததும், இயேசு, "சீமோனே, நீ இவற்றை விட என்னை அதிகமாக நேசிக்கிறாயா?" என்றார்."ஆம், ஆண்டவரே. நான் உன்னை நேசிக்கிறேன்" என்ற கேள்வியால் பேதுரு ஆச்சரியப்பட்டார்."அப்படியானால் என் ஆட்டுக்குட்டிகளுக்கு உணவளிக்கவும்."அவர் இரண்டாவது முறையாக, "சீமோனே, நீ என்னை நேசிக்கிறாயா?"ஆம், ஆண்டவரே, நான்உன்னைநேசிக்கிறேன் என்று உனக்குத் தெரியும்." "அப்படியானால் என் ஆடுகளுக்கு உணவளிக்கவும்."முன்றாவது முறையாக இயேசு கேள்வி கேட்டார். "சீமோனே, நீ என்னை நேசிக்கிறாயா?"இந்தக் கேள்வியால் பேதுரு வருத்தப்பட்டார். அவர், "ஆண்டவரே, உமக்கு எல்லாம் தெரியும். நான் உன்னை நேசிக்கிறேன் என்று உனக்குத் தெரியும்" என்றார்.

"அப்படியானால் நீ என் ஆடுகளை மேய்க்க வேண்டும். நீ இளைஞனாக இருந்தபோது, நீ விரும்பிய இடத்திற்குச் சென்றாய். ஆனால் நீ முதுமையடையும் போது, வேறொருவர் உன்னை நீ விரும்பாத இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்வார்." இது பேதுருவின் மரணம் கடவுளுக்கு எவ்வாறு மகிமையைக் கொண்டுவரும் என்பதைக் குறிக்கிறது.பின்னர் இயேசு, "என்னைப் பின்பற்றி வா!" என்றார்.

223 கட்டளை மற்றும் உயிர்தெழுதல்

மத்.28: 16-20, லூக்கா 24: 47-53 அப்போஸ்தலர் 1

சீஷர்கள் கலிலேயுக்குச் சென்றனர், இயேசு முதலில் தம்முடைய சீஷர்களாகத் தேர்ந்தெடுத்த மலைக்கு. அவர் திடீரென்று தோன்றினார், அவர்கள் அவரை வணங்கினர். அவர் சொன்னார், “நான் உங்களுக்கு பிரசங்கிக்க அதிகாரம் தருகிறேன், எல்லா தேசங்களுக்கும் சென்று சீடர்களை உருவாக்குங்கள். பிதா, குமாரன் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் என்ற பெயரில் அவர்களை ஞானஸ்நானம் செய்யுங்கள். நான் உங்களுக்கு கற்பித்ததை அவர்களுக்குக் கற்றுக் கொடுங்கள். நினைவில் கொள்ளுங்கள், நான் எப்போதும் உங்களுடன் இருக்கிறேன்.” அவர் இறந்தவர்களிடமிருந்து எழுந்த 40 நாட்களுக்குப் பிறகு, இயேசு கடவுளின் ராஜாவத்தைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கற்பிப்பதற்காக நேரம் செலவிட்டார். அவர் இன்னும் பலருக்குத் தோன்றினார், ஒரு முறை 500 க்கும் மேற்பட்ட நபர்களைக் கொண்ட ஒரு கூட்டத்திற்கு. பின்னர் அவர் தனது சீடர்களை ஆலிவ் மலைக்கு அழைத்துச் சென்றார். அவர் சொன்னார், நீங்கள் பிதாவிடமிருந்து வாக்குறுதியைப் பெறும் வரை எருசலேமை விட்டு வெளியேற வேண்டாம். ஜான் தண்ணீரில் ஞானஸ்நானம் பெற்றார், ஆனால் இப்போது நீங்கள் பரிசுத்த ஆவியானவருடன் ஞானஸ்நானம் பெறுவீர்கள். “அவர்கள்,” ஆண்டவரே, இப்போது நீங்கள் இஸ்ரேலை மீண்டும் ஒரு ராஜ்யத்திற்குள் மாற்றப் போகிறீர்களா? “என்று அவர்கள் சொன்னார்கள்,” பிதாவாக இருக்கும், அதாவது, சாணைக்கான நல்ல செய்திகளைப் பெறுவதற்கு நீங்கள் பிதாவாக இருக்கும் வரை. இந்த நற்செய்தியை எருசலேமில் பரப்பவும், பின்னர் முழு தேசத்துக்கும் செல்லுங்கள். அவர் செய்ததைப் போலவே, அவர் இயேசு - உயிர்த்தெழுதலுக்கு பிந்தையது மேல்நோக்கி நகர்ந்து ஒரு மேகத்தில் காணாமல் போனார். சீடர்கள் அங்கேயே நின்றனர். வெள்ளை நிற உடையணிந்த இரண்டு ஆண்கள் அவர்களுக்கு அடுத்ததாக தோன்றினர். அவர்கள், “நீங்கள் ஏன் வானத்தைப் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறீர்கள்? இயேசு மேலே செல்வதை நீங்கள் கண்டீர்கள். அவர் அதே வழியில் திரும்பி வருவார்.” எனவே சீடர்கள் மீண்டும் எருசலேமுக்குச் சென்றனர். அவர்களின் இதயங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் நிரம்பி வழிந்தன! அவர்கள் மற்ற விசுவாசிகள், ஆண்கள் மற்றும் பெண்களுடன் ஒரு மேல் அறையில் சந்தித்தனர். இயேசுவின் தாயான மரியா, அவருடைய சகோதரர்களும் இருந்தனர். விசுவாசிகள் அனைவரும் ஒரே மனதில் இருந்தார்கள், இந்த நேரத்தை ஜெபத்தில் கழித்தனர். ஒரு கட்டத்தில், பீட்டர் நின்று குழுவுடன் பேசினார். அவர் சொன்னார், “யூதாஸ் கும்பலை தோட்டத்திற்கு அழைத்துச் சென்று இயேசுவைக் காட்டிக் கொடுத்தபோது வேதத்தை நிறைவேற்றினார். ஜூதாஸ் நம்மில் ஒருவர், இந்த ஊழியத்தின் அனைத்து சலுகைகளும் இருந்தன. ஆயினும் அவர் அனைத்தையும் ஒரு விலைக்கு விற்பார். அந்த பணத்துடன் அவர் ஒரு துறையை வாங்கினார், இன்று அது இரத்த துறையின் புலம் ‘என்று அழைக்கப்படுகிறது.” இன்னும், ஒரு நபரிடையே இருக்க வேண்டும். கர்த்தர் எங்களிடமிருந்து பரலோகத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்படும் வரை, அவர் கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு சாட்சியமளிப்பார். மக்கள் ஜெபம் செய்தனர், பின்னர் இறுதி முடிவை எடுக்க நிறைய எறிந்தனர். மத்தியாஸ் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டார்

224 பரிசுத்த ஆவியானவர்

அப்.2

பெந்தெகொஸ்தே நாளில் 2 ஆம் நாள், விசுவாசிகள் மேல் அறையில் பிரார்த்தனை செய்து கொண்டிருந்தனர். திடீரென்று அவர்கள் உரத்த சத்தம் கேட்டார்கள். இது பரலோகத்திலிருந்து வெளியே வரும் வன்முறை புயல் போல் இருந்தது. ஒலி அறையை நிரப்பியது, அவர்கள் நெருப்பு போல தோற்றமளித்ததைக் கண்டார்கள். திடீரென்று அது பிரித்து ஒவ்வொரு விசுவாசியிலும் குடியேறியது. உடனடியாக, அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டு வெளிநாட்டு மொழிகளில் பேசத் தொடங்கினர். நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் இதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டார்கள். அவர்களில் பல நாடுகளைச் சேர்ந்த யூதர்கள் வெவ்வேறு மொழிகளைப் பேசினர். என்ன நடக்கிறது என்று பார்க்க அவர்கள் சென்றனர். அவர்கள் அங்கு சென்றதும், அப்போஸ்தலர்கள் பல்வேறு மொழிகளில் பேசுவதைக் கேட்டார்கள், கூட்டத்தில் உள்ள அனைவருமே உட்பட. சிலர், “இது சாத்தியமற்றது! இந்த ஆண்கள் எங்கள் மொழியைப் பேச முடியாது, அவர்கள் கலிலேயிலிருந்து வந்தவர்கள். ஆயினும் நாங்கள் அவர்களை எங்கள் சொந்த நாக்கில் கேட்கிறோம்.” மற்றவர்கள், “ஓ, அவர்கள் குடிபோதையில் இருக்கிறார்கள்” என்று சொன்னார்கள். பீட்டர் அவர்களுக்கு முன்னால் எழுந்து நின்று, “இந்த மனிதர்கள் குடிபோதையில் இல்லை. பழைய தீர்க்கதரிசிகள் கடவுள் தனது ஆவியானவரை பொது மக்கள் மீது ஊற்றுவார் என்று அவர்கள் சொன்னபோது பேசினர்.” “இயேசுவின் அற்புதங்களை நீங்கள் கண்டீர்கள். ஆனாலும், நீங்கள் பேதுருவை - எருசலேமுஸ் அவரை ஒரு சிலுவையில் வைத்துக் கொண்டார். அவர் தனது பரிசுத்த ஆவியானவரை எங்களுக்கு அனுப்பியுள்ளார். நீங்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறையினீர்கள், ஆனால் கடவுள் அவரை மிகவும் உயர்த்தினார், அவரை ஆண்டவனாகவும் மேசியாவாகவும் ஆக்கினார்!” என்று மக்கள் சொன்னார்கள், “நீங்கள் சொல்வது உண்மைதான், ஆனால் நாங்கள் என்ன செய்ய முடியும்? “என்று பேதுரு,” மனந்திரும்புங்கள், நாங்கள் உங்களை இயேசுவின் பெயரால் ஞானஸ்நானம் செய்வோம். உங்கள் பாவங்களை நீங்கள் பெற்றவுடன், கடவுள் உங்களை பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்புவார்.” அந்த நாளில்,

அப்போஸ்தலர்கள் செய்தியைப் பெற்றவர்களை ஞானஸ்நானம் செய்தனர். விசுவாசிகளின் எண்ணிக்கை 3,000 க்கும் மேற்பட்டவர்களாக வளர்ந்தது. அவர்கள் அடிக்கடி சந்தித்தார்கள், அதனால் அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் மற்றும் அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து கற்றுக்கொள்ள முடியும். ஒருவருக்கொருவர் நேரத்தை செலவிடுங்கள்.

225 ஒரு முடக்கப்பட்ட மனிதன் குணமடைகிறான்

அப்.3 - 4: 31

பிற்பகல், பீட்டர் மற்றும் ஜான் பிரார்த்தனை நேரத்தில் கோவிலுக்குச் சென்றனர். அங்கே அவர்கள் பிறந்ததிலிருந்து ஒரு நபர் முடங்கிப்போன ஒரு மனிதர் பிச்சை எடுப்பதைக் கண்டார்கள். ஒவ்வொரு நாளும் மக்கள் அவரை அழகான ஒரு வாயிலுக்கு அழைத்துச் சென்றனர், அதனால் அவர் டெம்பிள் பீட்டருக்குள் செல்வவர்களிடமிருந்து பணம் கெஞ்ச முடியும், அந்த மனிதனுக்கு முன்னால் நின்று, “என்னைப் பாருங்கள்” என்று கூறினார். அந்த நபர் அவரைப் பார்த்தார், கொஞ்சம் பணம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கிறார். பீட்டர் கூறினார், “உங்களுக்குக் கொடுக்க என்னிடம் பணம் இல்லை, ஆனால் எனக்கு ஏதாவது சிறப்பாக இருக்கிறது. நாசரேத்தின் இயேசுவின் பெயரால், எழுந்து நடந்து செல்லுங்கள்.” பேதுருவும் யோவானும் அந்த மனிதனுக்கு உதவும்போது, அவரது கால்களும் கால்களும் வலுவாக மாறியது. அவர் தானே நின்றார், பின்னர் அவர் நடந்தார். கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசும் போது அவர் மகிழ்ச்சிக்காக குதித்தார்! அந்த மனிதர் நடப்பதைக் கண்டவர்கள், அவரை முடக்கியவர் மற்றும் வாயிலில் பிச்சை எடுப்பவர் என்று அடையாளம் காட்டினார். அவர்கள் மூன்று மனிதர்களைச் சுற்றி கூடினர். பீட்டர், “இந்த மனிதர் இயேசுவின் பெயரால் குணமடைந்தார், நீங்கள் சிலுவையில் அறையும்படி பிலாத்துவிடம் சொன்னீர்கள். நீங்கள் இயேசுவைக் கொன்றீர்கள், ஆனால் கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார். நாங்கள் அவரைப் பார்த்தோம், அவர் உங்களுக்கு உயிருடன் இருக்கிறார்.” இந்த மனிதனைப் பாருங்கள். அவர் இயேசுவின் சக்தியால் நிற்கிறார். உங்கள் பாவத்திலிருந்து திரும்பி, இயேசுவை உங்கள் மேசியாவாக ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். கடவுள் உங்கள் பாவங்களை மன்னிப்பார். மக்களே? “பரிசுத்த ஆவியானவர் பேதுருவுக்கு பதிலளித்தபடி வழிகாட்டினார்.” இந்த மனிதர் நாசரேத்தின் இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயரால் குணமடைந்தார். நீங்கள் சிலுவையில் கொன்றவர். கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார், அவர்தான் இரட்சிப்பின் ஒரே வழி. “ஆட்சியாளர்கள் பேதுரு மற்றும் யோவானின் நம்பிக்கையைப் பார்த்து ஆச்சரியப்பட்டனர். இரு மனிதர்களுக்கும் முறையான கல்வி இல்லாததால், அவர்களின் தைரியம் இயேசுவோடு இருப்பதிலிருந்து வந்தது என்று அவர்கள் அறிந்தார்கள். மிரக்கட்டியைப் பற்றி சபைக்கு முன்னால் நின்று கொண்டிருப்பதால், அதிசயத்தை அவர்கள் தடுத்து நிறுத்துவதைக் காணலாம். பதிலளிக்க தயங்கவில்லை. அது சாத்தியமற்றது! நாங்கள் பார்த்த மற்றும் கேள்விப்பட்டதை நாங்கள் அறிவோம். “தலைவர்கள் இறுதியில் பீட்டர் மற்றும் ஜானை விடுவித்தனர். இரண்டு பேரும் மீண்டும் விசுவாசிகளின் கூட்டுறவுக்குச் சென்று என்ன நடந்தது என்று அவர்களிடம் சொன்னார்கள். திடீரென்று கட்டிடம் நடுங்கத் தொடங்கியது, அவர்கள் அனைவரும் பரிசுத்த ஆவியினால் நிரப்பப்பட்டனர். இதைக் கொண்டு, கடவுளின் செய்தியைப் பற்றி மற்றவர்களிடம் புதிய தைரியம் இருந்தது.

226 அனனியாவும் சப்பிராளும்

அப்போஸ்தலர் 4:32 – 5:16

விசுவாசிகள் தங்களுக்குச் சொந்தமான அனைத்தையும் பகிர்ந்து கொண்டனர். ஒருவருக்கு தேவை இருந்தால், மற்றவர்கள் தங்கள் உடைமைகளை விற்று அந்தத் தேவையை வழங்குவார்கள். பர்னபாஸ் என்ற தெய்வீக மனிதர் சில நிலங்களை வைத்திருந்தார், மற்றவர்களின் தேவைகளுக்காக அதை விற்றார். அவர் பணத்தை கொண்டு வந்து அப்போஸ்தலர்களிடம் கொடுத்தார். அனனியாஸ் என்ற திருமணமான தம்பதியினர் மற்றும் சப்பிராவும் சில நிலங்களை விற்கவும், பணத்தை அப்போஸ்தலர்களுக்குக் கொடுக்கவும் முடிவு செய்தனர். இது தேவாலயத்தின் நன்மைக்காக பயன்படுத்தப்பட வேண்டும். ஆனால் நிலம் விற்கப்பட்ட பின்னர் அனனியாஸ் மனதை மாற்றினார். அவரும் அவரது மனைவியும் சில பணத்தை தங்களைத் தாங்களே வைத்திருக்க முடிவு செய்தனர். அவர்கள் இருவரும் தேவாலயத்திற்கு இன்னும் பணத்தின் ஒரு பகுதியைக் கொடுப்பார்கள் என்று ஒப்புக்கொண்டனர், ஆனால் அவர்கள் அதையெல்லாம் கொடுத்தார்கள் என்று கூறுகிறார்கள். சப்பிரா இல்லாமல் விசுவாசிகளின் கூட்டத்திற்கு அனனியாஸ் சென்றார். அவர் தனது பரிசை பீட்டருக்கு வழங்கினார், மேலும் அவர் நிலத்தை விற்றபோது தனக்கு கிடைத்த முழுத் தொகை என்று கூறினார். பீட்டர் அவரைப் பார்த்து, “சாத்தான் உங்கள் இருதயத்தை நிரப்பி, பரிசுத்த ஆவிக்கு உங்களை பொய் சொல்லச் செய்தான். நீங்கள் உங்கள் நிலத்தை விற்க வேண்டியதில்லை; அது விற்கப்பட்டவுடன் நீங்கள் எல்லா பணத்தையும் தேவாலயத்திற்கு கொடுக்க வேண்டியதில்லை. இதைப் பற்றி நீங்கள் ஏன் பொய் சொல்ல முடிவு செய்தீர்கள்? நீங்கள் எங்களிடம் பொய் சொல்லவில்லை. நீங்கள் கடவுளிடம் பொய் சொன்னீர்கள். இது பீட்டர் - ஜெருசலேமக் ரோஸ் முழு சபையையும் பரப்பிய பயத்தை

ஏற்படுத்தியது. பல இளைஞர்கள் அவரை அழைத்துச் சென்று, துணியின் கீற்றுகளில் போர்த்தி, அவரை வெளியே எடுத்துச் சென்று புதைத்தனர். மூன்று மணி நேரம் கழித்து, சபிரா கூட்டத்திற்கு வந்தார். கணவருக்கு என்ன நடந்தது என்று அவள் கேள்விப்பட்டதில்லை. பீட்டர் அவளிடம், “நீங்களும் உங்கள் கணவரும் தேவாலயத்திற்கு நீங்கள் கொடுத்த பணத்தின் அளவிற்கு நிலத்தை விற்பீர்களா?” “ஆம், அதுதான் மொத்த விற்பனை விலை.” பீட்டர் அவளைப் பார்த்தார், “நீங்கள் இருவரும் பரிசுத்த ஆவியானவரை சோதிக்க ஒப்புக்கொண்டீர்கள்? கேளுங்கள். அந்த கால்களை நீங்கள் கேட்கிறீர்களா? அந்த இளைஞர்கள் அடக்கம் செய்யப்பட்டார்கள். தரையில் அவர்கள் அவளை அழைத்துச் சென்றார்கள்.

227 அப்போஸ்தலர்கள் & உதவிக்காரர்கள்

அப்போஸ்தலர் 5:17 – 6:7

இயேசுவின் செய்தி எருசலேம் முழுவதும் பரவியது, இது யூதத் தலைவர்களை கோப்படுத்தியது. அவர்கள் காவலர்களை அனுப்பினர், அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களைக் கைது செய்து சிறையில் அடைத்தனர். அந்த இரவு, ஒரு தேவதை வந்து காவலர்கள் இல்லாமல் அவர்களைப் பார்க்காமல் அவர்களை வெளியே விடுங்கள். தேவதை, “காலையில் கோவிலுக்குச் சென்று மக்களுக்கு பிரசங்கிக்கவும்” என்றார். சூரிய உதயத்தில், அப்போஸ்தலர்கள் கோவிலுக்குச் சென்றனர். காலையில், பிரதான ஆசாரியர் ஆளும் சபையை சேகரித்தார். பின்னர் அவர் சிறையில் இருந்து அப்போஸ்தலர்களை வெளியே கொண்டு வர காவலர்களின் கேட்டனை அனுப்பினார். கேப்டன் அங்கு வந்ததும், சிறைச்சாலை காலியாக இருந்தது. அவர் மீண்டும் விரைந்து சென்று, “காவலர்கள் தங்கள் பதவியில் இருக்கிறார்கள், கதவுகள் பூட்டப்பட்டுள்ளன, ஆனால் ஆண்கள் உள்ளே இல்லை!” என்று கூறினார், அந்த நேரத்தில், யாரோ ஒருவர் உள்ளே ஓடி, “நீங்கள் சிறையில் அடைக்கப்பட்ட ஆண்கள் இப்போது கோவிலில் கற்பிக்கிறார்கள்!” என்று சொன்னார்கள். அவரது ஆட்கள் மக்களைப் பற்றி பயப்படுவதால் அவர்களுக்கு எதிராக சக்தியைப் பயன்படுத்த முடியாது என்பதை அவர் உணர்ந்தார். ஆனாலும், அப்போஸ்தலர்கள் அவருடன் விருப்பத்துடன் சென்றனர். பாவங்கள். “இது மதத் தலைவர்களை கோப்படுத்தியது. அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களை அறையிலிருந்து வெளியே அனுப்பினர், பின்னர் பீட்டர் - எருசலேம்கு அவர்கள் எப்படி அவர்களைக் கொல்லப் போகிறார்கள். சபையின் மரியாதைக்குரிய உறுப்பினர், “இந்த மனிதர்களுடன் நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதில் கவனமாக இருங்கள். அவர்களைத் தனியாக விட்டுவிடுவதே எனது அறிவுரை. அவர்கள் வெறுமனே மனித உணர்ச்சிகளைப் பின்பற்றினால், எதுவும் வரமாட்டார்கள். ஆனால் இந்த இயக்கம் கடவுளிடமிருந்து வந்தால், நீங்கள் அதைத் தடுக்க முடியாது. உண்மையில், நீங்கள் கடவுளுக்கு எதிராக போராடுவீர்கள்.” சில விவாதங்களுக்குப் பிறகு, இந்த ஆலோசனையுடன் அவர்கள் உடன்பட்டனர். ஆனாலும், ஆண்களை விடுவிப்பதற்கு முன்பு, அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களைத் தாக்கி, “மீண்டும் இயேசுவின் பெயரால் பேச வேண்டாம்” என்று சொன்னார்கள். அப்போஸ்தலர்கள் சபையை மகிழ்ச்சியடையச் செய்தனர். அவர்கள், “இயேசுவின் பெயருக்காக கஷ்டப்பட கடவுள் நம்மை அனுமதித்துள்ளார்!” அவர்கள் தொடர்ந்து கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்கிறார்கள், விசுவாசிகளின் எண்ணிக்கை இன்னும் பெரிதாக வளர்ந்தது. இந்த நேரத்தில் ஒரு பிரச்சினை உருவாக்கப்பட்டது. சர்ச் அவர்களில் விதவைகளுக்கு ஏற்பாடு செய்தது. சில விதவைகள் இஸ்ரேலைச் சேர்ந்தவர்கள், சிலர் மற்ற நாடுகளில் உள்ள யூத சமூகங்களைச் சேர்ந்தவர்கள். இஸ்ரேலில் இருந்து வந்தவர்கள் மற்றவர்களை விட சிறந்த கவனிப்பைப் பெற்றனர். அப்போஸ்தலர்கள், “கடவுளுடைய வார்த்தையையும் ஜெபத்தையும் பிரசங்கிப்பதில் நாங்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டும். ஆனாலும், இந்த தேவையை பூர்த்தி செய்ய வேண்டும்.” இந்த பொறுப்பை மேற்பார்வையிடும் ஏழு மனிதர்களைத் தேர்ந்தெடுக்க அவர்கள் சபைக்கு சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், “நீங்கள் யாரைத் தேர்வுசெய்தாலும் மிகவும் மதிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் பரிசுத்த ஆவியானவர் நிரப்பப்பட வேண்டும், அவர்கள் ஞானத்திற்காக அறியப்பட வேண்டும்.” அனைவருக்கும் இந்த யோசனை பிடித்திருந்தது, எனவே அவர்கள் தகுதி பெற்ற ஏழு ஆண்களைத் தேர்ந்தெடுத்தனர். இந்த குழுவில் ஸ்டீபன் மற்றும் பிலிப் ஆகியோர் அடங்குவர். அப்போஸ்தலர்கள் இந்த மனிதர்களுக்காக ஜெபித்து இந்த தேவைக்கான பொறுப்பை அவர்களுக்கு வழங்கினர். இதனால் விசுவாசிகளின் எண்ணிக்கை வேகமாக வளர காரணமாக அமைந்தது. யூத பாதிரியார்கள் ஒரு பெரிய குழு கூட கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை வைத்தது.

228 ஸ்டீபன், முதல் கிறிஸ்தவ தியாகிகள்

அப்6: 8 - 7: 60

ஆண்டவரின் சக்தி ஸ்டீபன் மீது இருந்தது. பல யூதக் குழுக்கள் அவரை விவாதிக்க முயன்றன, ஆனால் அவை அவருடைய ஞானத்திற்கும் சக்தியுக்கும் பொருந்தவில்லை என்பதைக் கண்டறிந்தன. அவர்கள் அவரைப் பற்றிய பொய்களைப் பரப்ப முடிவு செய்தனர், மேலும் அவர் கடவுளை நிந்தித்ததாகக்

கூறுகிறார்கள். காவலர்கள் சென்று அவரை ஆளும் சபைக்கு அழைத்துச் செல்லும் வரை இந்த வதந்திகள் நகரம் முழுவதும் பரவுகின்றன. ஆண்கள் எழுந்து நின்று அவரைப் பற்றி பொய் சொன்னார்கள். அவர்கள் சொன்னார்கள், “இயேசு இந்த ஆலயத்தை கிழித்து மோசே எங்களுக்கு கொடுத்த அனைத்தையும் மாற்றப் போகிறார் என்று அவர் சொன்னார்.” அவர்கள் திரும்பி ஸ்டீபனைப் பார்த்தார்கள், திடீரென்று அவரது முகம் ஒரு தேவதூதரின் முகம் போல மாறியது. பிரதான பூசாரி பேசினார். “இந்த விஷயங்களில் நீங்கள் குற்றவாளியா?” என்று ஸ்டீபன் பதிலளித்தார், “கடவுள் ஆபிரகாமிடம், உங்கள் நாட்டை விட்டு வெளியேறி, நான் உங்களுக்குக் காண்பிக்கும் இடத்திற்குச் செல்லுங்கள். ” இஸ்ரேலின் சுருக்கமான வரலாற்றைக் கொடுத்து ஸ்டீபன் தொடர்ந்தார். ஆபிரகாமிடமிருந்து அந்த நிலத்தை வழங்குவதாகவும், தனது சந்ததியினரை ஒரு பெரிய தேசமாக மாற்றுவதாகவும் கடவுள் வாக்குறுதியளித்தார் என்று அவர் கூறினார். ஆபிரகாம் கடவுளை நம்பவில்லை என்றாலும் கடவுளுக்கு எந்தவிதமான குழந்தைகளும் இல்லை என்று நம்பினார். தற்போதைய முறையில் அவனுக்கு ஐசக் என்ற மகன் இருந்தான், அவனுக்கு யாக்கோபு என்ற மகன் இருந்தான். அவரிடமிருந்து இஸ்ரேலின் பன்னிரண்டு பழங்குடியினர் வந்தார்கள். அவரது சந்ததியினர் எகிப்தில் அடிமைகளாக மாற்றப்பட்டனர். கடைசியாக அவர், “நீங்கள் குளிர்ந்த இதயங்களைக் கொண்ட ஒரு கலகக்காரர்கள்! உங்கள் முன்னோர்களைப் போலவே பரிசுத்த ஆவியானவரை நீங்கள் எதிர்க்கிறீர்கள். அவர்கள் எல்லா தீர்க்கதரிசிகளையும் துன்புறுத்தினர், இப்போது நீங்கள் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளில் நடந்து கொண்டிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் நீதியுள்ளவர்களைக் காட்டிக் கொடுத்தீர்கள், கொலை செய்தீர்கள்.” சபை ஒரு கோபத்தில் பறந்தது. அவர்கள் அவருக்கு எதிராக கூக்குரலிட்டார்கள். இதன் மூலம், பரிசுத்த ஆவியானவர் ஸ்டீபனை கட்டுப்படுத்தினார். திடீரென்று அவர் மேலே பார்த்து, “வானம் திறக்கிறது, இயேசு கடவுளின் வலது புறத்தில் நிற்பதை நான் காண்கிறேன்.” கூட்டம் தங்கள் காதுகளுக்கு மேல் கைகளை வைத்து, அவர்களால் முடிந்தவரை சத்தமாக கத்தியது. அவர்கள் ஸ்டீபனைப் பிடித்து நகரத்திலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்று தரையில் எறிந்தனர். அவர்கள் சவுல் என்ற இளைஞருக்கு தங்கள் கோட்டுகளை கொடுத்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் பெரிய கற்களை எடுத்து ஸ்டீபனில் எறிந்தனர். கற்கள் அவரைத் தாக்கியபோது, ஸ்டீபன் மேலே பார்த்து, “கர்த்தராகிய இயேசுவே, என் ஆவியைப் பெறுங்கள்” என்று கூறினார். அப்போது அவர், “ஆண்டவரே, இந்த பாவத்திற்காக அவர்களை மன்னியுங்கள்” என்று ஜெபித்தார். அதனுடன், அவர் வீச்சுக்கு அடியில் விழுந்து இறந்தார். இது எருசலேமில் தேவாலயத்தின் பெரும் துன்புறுத்தலைத் தொடங்கியது. சவுல் ஒரு கும்பலை வழிநடத்தினார், அது ஆண்களையும் பெண்களையும் தங்கள் வீடுகளில் இருந்து வெளியே இழுத்து சிறையில் தள்ளியது. இதன் காரணமாக, பல விசுவாசிகள் எருசலேமை விட்டு வெளியேறி சுற்றியுள்ள பகுதிகளுக்குச் சென்றனர். இன்னும், அப்போஸ்தலர்கள் எருசலேமில் தங்கினர்.

229 பிலிப்புவின் ஊழியம்

அப்.8: 4-40

எருசலேமில் துன்புறுத்தல் தொடங்கியபோது, விசுவாசிகள் இப்பகுதி முழுவதும் சிதறடிக்கப்பட்டனர். அவர்கள் எங்கு சென்றாலும், அவர்கள் இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பற்றி மக்களிடம் சொன்னார்கள். பிலிப் சமாரியா நகரத்திற்குச் சென்று கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தார். பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரை மக்களிடையே அற்புதங்களைச் செய்ய அனுமதித்தார். அசுத்த ஆவிகள் வெளியேற்றப்பட்டன - மிரட்டல். முடங்கிப்போயும் நொண்டியும் குணமடைந்தது. நகர மக்கள் அவர்கள் பார்த்ததைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள், எனவே அவர்கள் பிரசங்கத்தை கவனமாகக் கேட்டார்கள். அவர்கள் கேட்டதைக் கண்டு அவர்கள் மகிழ்ச்சியால் நிரப்பப்பட்டனர். சைமன் என்ற மனிதனின் துணியத்தைத் தொடர்ந்து அங்குள்ளவர்கள் இருந்தனர். ஆனால் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைக் கேட்டபோது, அவர்கள் அதை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றார்கள். சைமனும் நம்பினார், மற்றவர்களுடன் ஞானஸ்நானம் பெற்றார். சமாரியா மக்கள் நற்செய்தியை வரவேற்றதாக அப்போஸ்தலர்கள் கேள்விப்பட்டனர், எனவே அவர்கள் பீட்டர் மற்றும் ஜானை அவர்களுடன் சந்திக்க அனுப்பினர். அவர்கள் வந்த பிறகு, அவர்கள் விசுவாசிகளுக்காக ஜெபம் செய்தனர், பரிசுத்த ஆவியானவரைக் கொடுக்கும்படி கடவுளிடம் கேட்டார்கள். பின்னர் இரண்டு மனிதர்களும் மக்கள் மீது தங்கள் இடங்களை வைத்தனர், மக்கள் உடனடியாக பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றனர். சிமோன் இதை ஆச்சரியத்துடன் பார்த்தார். அவர் பீட்டர் மற்றும் ஜான் பணத்தை வழங்கினார், “இந்த சக்தியைக் கொடுங்கள், அதனால் நான் மக்கள் மீது என் கைகளை வைக்க முடியும், அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெறுவார்கள்” என்று கூறினார்.

சீமோன், “தயவுசெய்து எனக்காக வேண்டிக்கொள்ளுங்கள். இவைகள் நடக்கக்கூடாது என்று நான் விரும்புகிறேன்” என்று கூப்பிட்டார்.பேதுருவும் யோவானும் எருசலேமுக்குத் திரும்பிச் சென்ற பிறகு, கடவுள் ஒரு தேவதையை பிலிப்பிடம் அனுப்பினார். “எருசலேமிலிருந்து தெற்கே செல்லும் பாதைக்குச் செல்லுங்கள்.”

பிலிப்பு அங்கு சென்றபோது, எத்தியோப்பியாவிலிருந்து வந்த ஒரு முக்கியமான அதிகாரியைக் கண்டார். அவர் அவர்களின் ராணியின் பொருளாளராக இருந்தார். அவர் எருசலேமில் தொழுதுகொள்ள வந்திருந்தார்.

ஆவியானவர் பிலிப்பை அந்த மனிதனின் தேரை நெருங்கச் சொன்னார். அவர் சென்றபோது, பல நூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பு கிறிஸ்துவைப் பற்றி எழுதிய தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவரிடமிருந்து அந்த அதிகாரி வாசித்துக் கொண்டிருப்பதைக் கண்டார்.பிலிப்பு, “நீ வாசிப்பது உனக்குப் புரிகிறதா?” என்று கேட்டார்.

அந்த மனிதன், “இல்லை, எனக்கு யாராவது விளக்க வேண்டும். தீர்க்கதரிசி தன்னைப் பற்றிப் பேசுகிறாரா அல்லது வேறு யாரையாவது பற்றிப் பேசுகிறாரா?” என்றான். பிலிப்பு, தேரில் ஏறி, இயேசுவைப் பற்றியும் பாவ மன்னிப்பைப் பற்றியும் அவனிடம் சொன்னான்.அவர்கள் பயணிக்கையில், அந்த மனிதன், “இதோ, கொஞ்சம் தண்ணீர் இருக்கிறது. நான் இப்போது ஞானஸ்நானம் பெறலாமா?” “இயேசுவே மெசியா என்று நீங்கள் நம்பி, அவரை உங்கள் ஆண்டவராக ஏற்றுக்கொண்டால், நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்ளலாம்” என்று பிலிப் கூறினார்.

எத்தியோப்பியன் சிறிது நேரம் நின்று, “இயேசு கிறிஸ்து தேவனுடைய குமாரன் என்று நான் நம்புகிறேன்” என்றான்.அவர்கள் தேரை நிறுத்தி, தண்ணீருக்குள் சென்றார்கள், பிலிப்பு அவருக்கு ஞானஸ்நானம் கொடுத்தார். அந்த மனிதன் தண்ணீரிலிருந்து வெளியே வந்தவுடன், பிலிப்பு போய்விட்டதைக் கண்டான். ஆவி அவனை எடுத்துக்கொண்டது.பிலிப்பு வேறொரு இடத்தில் தன்னைக் கண்டான், அதனால் அவன் ஊர் ஊராகச் சென்று கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கிக்க ஆரம்பித்தான்.

230 சவுலின் மனமாற்றம்

அப்.9: 1-31

சவுல் இயேசுவைப் பின்தொடர்ந்தவர்களை வேட்டையாடவும் கொல்லவும் ஒரு பிரச்சாரத்தில் இருந்தார். அவர் பிரதான ஆசாரியரிடமிருந்து டமாஸ்கஸுக்குச் சென்று விசுவாசிகளை மீண்டும் எருசலேமுக்கு அழைத்து வர வேண்டும். அவரும் அவரது ஆட்களும் டமாஸ்கஸை நெருங்கிவிட்டால், திடீரென்று அவர்களைச் சுற்றி ஒரு பிரகாசமான ஒளி பிரகாசித்தது, சவுல் தரையில் விழுந்தார். “சவுல்! சவுல்! நீங்கள் ஏன் எனக்கு எதிராக போராடுகிறீர்கள்?” என்று அவர் ஒரு குரலைக் கேட்டார். “நீங்கள் யார் ஆண்டவர்?” “நான் இயேசுவே, நீங்கள் துன்புறுத்துகிறீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கைக்கான எனது விருப்பத்திற்கு எதிராக போராடுவது கடினம்.” சவுலுடன் என்ன நடக்கிறது என்று தெரியவில்லை. அவர்கள் ஒரு குரலின் ஒலியைக் கேட்க முடிந்தது, ஆனால் அவர்களால் யாரையும் பார்க்க முடியவில்லை. சால் நடுங்கினார். “ஆண்டவரே, நான் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள்?” “நகரத்திற்குச் செல்லுங்கள், என்ன செய்ய வேண்டும் என்று உங்களுக்குச் சொல்லப்படும்.” சவுல் எழுந்தபோது, அவர் பார்வையற்றவர் என்பதை உணர்ந்தார். வீரர்கள் அவரை நகரத்திற்கு அழைத்துச் சென்றனர். அவர் மூன்று நாட்கள் காத்திருந்தார், எதையும் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ மறுத்துவிட்டார். இறைவன் டமாஸ்கஸில் ஒரு சீடரிடம் பேசினார். “அன்னியாஸ், தெருவில் நேராக அழைக்கப்படும் ஒரு வீட்டிற்குச் சென்று, டார்சனின் சவுலைக் கேளுங்கள். உங்கள் கைகளை அவர் மீது வைத்துக் கொள்ளுங்கள், அவர் தனது பார்வையை மீண்டும் பெறுவார்.” அன்னியாஸ் கவலைப்பட்டார். “ஆண்டவரே, இந்த வன்முறை மனிதனைப் பற்றி அனைவருக்கும் தெரியும். உங்கள் பெயரை அழைக்கும் எவரையும் சிறையில் அடைக்க அவர் இங்கு வந்துள்ளார்.” கர்த்தர், “அவர் என்னுடைய ஒரு தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வேலைக்காரன். அவர் யூதர்கள், புறஜாதியார் மற்றும் மன்னர்களுக்கு நற்செய்தியைப் பரப்புவார். அவர் எனக்காக பெரிதும் கஷ்டப்படுவார்.” அன்னியா அவரைக் கண்டுபிடித்து, “சகோதரர் சவுல் சொன்னார், பின்னர் அவர் சொன்னார். அன்னியாஸ் சவுலின் தலையில் கைகளை வைத்தார். “உங்கள் பார்வையை மீண்டும் வைத்து, உடனடியாக சவுல் பார்வை பெற்றார். மகிழ்ச்சியுடன், அவர் ஞானஸ்நானம் பெற்றார், பின்னர் சிறிது உணவு சாப்பிட்டார்.சவுல் தமஸ்குவில் உள்ள விசுவாசிகளுடன் பல நாட்கள் செலவிட்டார், பின்னர் இயேசு கடவுளின் மகன் என்று பிரசங்கிக்கத் தொடங்கினார். இயேசுவின் சீடர்களைக் கொல்ல அவர் அங்கு வந்ததை மக்கள் அறிந்ததால் ஆச்சரியப்பட்டார்கள்.ஆனால் இப்போது அவர்கள் அவருக்குச் செவிசாய்த்து, இயேசுவைப் பற்றிப் பேசும்போது அவர் மிகவும் வற்புறுத்துபவர் என்பதைக் கண்டறிந்தனர். அவருடன் யாரும் வாக்குவாதம் செய்ய முடியவில்லை. எனவே அவர்கள் அவரைக் கொல்ல முடிவு செய்தனர்.அவர் நகரத்தை விட்டு வெளியேற முயன்றபோது அவரைப் பிடிப்பதே அவர்களின் திட்டம். விசுவாசிகள் இதைக் கண்டுபிடித்து, அவரை நகர மதிலுக்கு அழைத்துச்

சென்றனர். அவர்கள் அவரை ஒரு பெரிய கூடையில் வைத்து மறுபுறம் இறக்கிவிட்டனர். அங்கிருந்து, அவர் எருசலேமுக்குத் திரும்பினார்.

எருசலேமில் உள்ள விசுவாசிகள் அவருக்குப் பயந்தார்கள். அவர் தங்களை சிக்க வைக்க முயற்சிப்பதாக உணர்ந்தார்கள். எனவே பர்னபா சவுலை அப்போஸ்தலர்களிடம் அழைத்து வந்து தனக்கு நடந்ததை அவர்களிடம் கூறினார். “கர்த்தர் தமஸ்குவுக்குச் செல்லும் வழியில் சவுலுக்குத் தோன்றினார். அப்போதிருந்து அவர் மிகுந்த தைரியத்துடன் இயேசுவின் நாமத்தில் பேசி வருகிறார்.” விசுவாசிகள் இறுதியாக சவுலை ஏற்றுக்கொண்டனர், அவர் அவர்களிடையே சுதந்திரமாகச் சென்றார். அவர் எருசலேமுக்குள் சென்று கர்த்தரைப் பற்றி அனைவருக்கும் கூறினார். சிலர் அவருடன் வாக்குவாதம் செய்யத் தொடங்கினர், ஆனால் மீண்டும் அவர்களால் அவரது வற்புறுத்தும் சக்தியுடன் போட்டியிட முடியவில்லை. எனவே, அவர்கள் அவரைக் கொல்ல சதி செய்தனர். கிறிஸ்துவை விசுவாசிகள் தங்கள் சதித்திட்டத்தைக் கண்டுபிடித்து, அவரை தர்சவுக்கு அனுப்பினர். இஸ்ரவேலில் விசுவாசிகளுக்கு இது சமாதான காலத்தைத் தொடங்கியது. பரிசுத்த ஆவி அவர்களுடன் இருந்தார். அவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் வளர்ந்தார்கள், எண்ணிக்கையில் பெருகினார்கள்.

231 தொற்காளை குணப்படுத்துதல்

அப.9:32-43

பேதுரு இடத்திலிருந்து இடத்திற்குச் சென்று, கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்து, சக ஊழியர்களை ஊக்குவித்தது. ஒரு இடத்தில், எட்டு ஆண்டுகளாக தனது படுக்கையில் படுத்துக் கொண்டிருந்த ஒரு முடங்கிப்போன மனிதனைக் கண்டார். பீட்டர் அவரிடம், “கர்த்தராகிய இயேசு உங்களை குணப்படுத்தியுள்ளார், எனவே எழுந்திரு” என்று கூறினார். உடனே அந்த மனிதன் குணமடைந்து எழுந்தான். அந்த பகுதியில் உள்ளவர்கள் அந்த மனிதனைப் பார்த்தார்கள், என்ன நடந்தது என்று கேட்டார்கள், அவர்களில் பலர் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை வைத்தனர். டோர்காஸ் என்ற பெண் ஜோப்பா நகரில் அருகில் வசித்து வந்தார். இயேசுவின் சீடராக, அவள் மக்களை நேசித்தாள், அவர்களுக்காக நல்ல செயல்களைச் செய்தாள். அவள் நோய்வாய்ப்பட்டு இறந்தாள். அவளுடைய நண்பர்கள் அடக்கம் செய்ய அவரது உடலைத் தயாரித்து, ஒரு மாடி அறையில் வைத்தார்கள். ஜோப்பாவில் உள்ள சீடர்கள் பீட்டர் அப்பகுதியில் இருப்பதாகக் கேள்விப்பட்டனர், எனவே அவர்கள் இரண்டு பேரை அவரிடம் அனுப்பினர். அவர்கள், “தயவுசெய்து எங்களுடன் இப்போதே வந்துவிட்டார்கள்” என்று சொன்னார்கள். பீட்டர் ஒப்புக் கொண்டு அவர்களுடன் சென்றார். அவர் ஜோப்பாவுக்கு வந்தபோது, அவர்கள் அவரை டோர்காஸின் உடலை வைத்த வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அவர் மாடிக்குச் சென்று பெண்கள் அவளுக்காக அழுததைக் கண்டார். அவர்கள் அவரைப் பார்த்தபோது, டோர்காஸ் உயிருடன் இருந்தபோது செய்த பல்வேறு ஆடைகள் மற்றும் ஆடைகளை அவர்கள் அவரிடம் மாற்றினர். பீட்டர் அவர்களை அறையிலிருந்து வெளியே அனுப்பி, மண்டியிட்டு ஜெபம் செய்தார். உடலை நோக்கி, “டோர்காஸ், எழுந்தாள்!” என்று அவர் கூறினார், அதனுடன், அவள் கண்களைத் திறந்து பீட்டரைப் பார்த்தாள். அதனால் அவள் எழுந்து அமர்ந்தாள். அவர் படுக்கையில் இருந்து அவளுக்கு உதவினார், பின்னர் மற்ற பெண்களை அழைத்தார். அவர் டோர்காஸை அவர்களுக்கு வழங்கினார் -உடன். இதைப் பற்றிய செய்தி ஜோப்பா முழுவதும் பரவியது, மேலும் பலர் இயேசுவின் மீது நம்பிக்கை வைத்தனர்.

232 கொர்னேலியு

அப.10 - 11: 18

கோர்னேலியஸ் ரோமானிய இராணுவத்தில் இராணுவ அதிகாரியாக இருந்தார். அவர் கடவுளை வணங்கிய ஒரு நல்ல மனிதர். ஒரு தேவதை அவருக்குத் தோன்றி, “கோர்னேலியஸ், கடவுள் உங்கள் பிரார்த்தனைகளைக் கேட்டிருக்கிறார். ஆண்களை ஜோப்பாவுக்கு அனுப்புங்கள், கடலில் வசிக்கும் சைமன் தி டேனரின் வீட்டிற்கு ஆண்களை அனுப்புங்கள். அங்கே அவர்கள் பேதுரு என்று அழைக்கப்படும் ஒரு மனிதனைக் கண்டுபிடிப்பார்கள், என்ன செய்வது என்று அவர் உங்களுக்குச் சொல்வார்.” அதனுடன், தேவதை காணாமல் போனார். மடியில், கோர்னேலியஸ் ஆண்களை ஜோப்பாவுக்கு அனுப்பினார். அவர்கள் மறுநாள் நண்பகலில் வந்தார்கள். அவர்கள் அங்கு செல்வதற்கு முன்பு, பீட்டர் பிரார்த்தனை செய்ய திறந்த கூரை வரை சென்றார். அவர் நண்பகல் உணவுக்காகக் காத்திருந்தார். அவர் வானம் திறந்து ஒரு பெரிய தாள் கீழே வருவதைக் கண்டார். அதில் யூதர்கள் சாப்பிட அனுமதிக்கப்படாத அனைத்து வகையான விலங்குகளும் இருந்தன. ஒரு குரல், “பீட்டர், எழுந்திருங்கள், இந்த விலங்குகளில் ஒன்றைக் கொண்டு சாப்பிடுங்கள்.” “ஆண்டவரே, பொதுவான அல்லது அசுத்தமான எதையும் நான் ஒருபோதும் சாப்பிட்டதில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும்.” குரல், “கடவுள் எதையாவது சுத்தப்படுத்தியிருக்கும்போது, அதை ஒருபோதும் பொதுவானதாகவோ அசுத்தமாகவோ அழைக்க வேண்டாம்” என்று கூறினார். இது இரண்டாவது முறையும், மூன்றில் ஒரு

பகுதியும் நடந்தது. பின்னர் தான் மீண்டும் சொர்க்கத்திற்குச் சென்றது. பீட்டர் எழுந்தார், ஆனால் இந்த பார்வை என்ன அர்த்தம் என்று குழப்பமடைந்தார். அந்த நேரத்தில், கொர்னேலியைச் சேர்ந்த ஆண்கள் வாயிலில் இருந்தனர். பரிசுத்த ஆவியானவர், “நான் இந்த மனிதர்களை உங்களிடம் அனுப்பினேன், அவர்களுடன் செல்ல தயங்க வேண்டாம்.” பீட்டர் கீழே சென்று அந்த மனிதர்களை வரவேற்றார். கொர்னேலியைப் பற்றி அவர்கள் அவரிடம் சொன்னார்கள், அவர் அவர்களுடன் டோகோவை ஒப்புக்கொண்டார். காலையில் அவர் பல விசுவாசிகளை அழைத்துச் சென்றார், அவர்கள் பயணத்தைத் தொடங்கினர். அவர்கள் மறுநாள் வந்தார்கள், கொர்னேலியை அவர்களை சந்திக்க ஓடினார். அவர் பீட்டருக்கு முன்னால் கீழே விழுந்து அவரை வணங்க ஆரம்பித்தார். பீட்டர், “எழுந்து நிற்க! நான் ஒரு மனிதன்” என்று கூறினார். அவர் கொர்னேலியை வீட்டிற்குச் சென்று, மற்றவர்களை அங்கே இருக்க அழைத்ததைக் கண்டார், அதனால் அவர்கள் கடவுளின் செய்தியைக் கேட்க முடியும். பீட்டர் குழுக்கு கூறினார். “அவர் கதவைத் திறந்து, இப்போது மற்ற தேசங்களை தனக்குத்தானே அழைக்கிறார் என்பதைக் கடவுள் எனக்கு வெளிப்படுத்தினார். ஆகையால், இஸ்ரவேலுக்கு வழங்கப்பட்ட செய்தியை நான் உங்களுக்குச் சொல்வேன். இயேசு கிறிஸ்து அனைவருக்கும் ஆண்டவர்.” பின்னர் அவர் இயேசுவைப் பற்றியும் அவருடைய அற்புதங்களைப் பற்றியும் அவர்களிடம் கூறினார். யூதத் தலைவர்கள் அவரை எவ்வாறு கொன்றார்கள் என்பதை அவர் விவரித்தார், ஆனால் கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார். பீட்டர், “இயேசு மீது நம்பிக்கை வைக்கும் ஒவ்வொருவரும் பாவ மன்னிப்பைப் பெறுவார்கள்” என்று கூறினார். அந்த வார்த்தைகளை அவர் சொன்னவுடன், பரிசுத்த ஆவியானவர் வீட்டிலுள்ள ஒவ்வொரு நபரையும் நிரப்பினார். பரிசுத்த ஆவியின் பரிசு புறஜாதியினருக்கு வழங்கப்பட்டதைக் கண்ட யூத விசுவாசிகளை இது அதிர்ச்சிக்குள்ளாக்கியது. பீட்டர் அவர்களிடம் திரும்பி, “இந்த மக்களை நாங்கள் ஞானஸ்நானம் செய்யக்கூடாது என்பதற்கு ஏதேனும் காரணம் இருக்கிறதா?” அவர்கள் அனைவரும் ஒப்புக்கொண்டனர், எனவே புதிய விசுவாசிகள் இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயரில் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். இதன் புதர்கள் விரைவாக நாடு முழுவதும் உள்ள விசுவாசிகளுக்கு பரவியது. எருசலேமில் உள்ள தலைமை பீட்டரிடம், “நீங்கள் புறஜாதியினரின் வீட்டில் தங்கி அவர்களுடன் உணவை சாப்பிட்டீர்களா?” என்று கேட்டார். ஹவுஸ்டாப்பில் உள்ள பார்வை, கொர்னேலியை வீட்டில் கூட்டம், பரிசுத்த ஆவியானவர் மக்களை எவ்வாறு நிரப்பினார் என்பதைப் பற்றி அவர் அவர்களிடம் கூறினார். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவை நாங்கள் நம்பியபோது அவர் நமக்குக் கொடுத்த அதே பரிசை கடவுள் அவர்களுக்குக் கொடுத்தார். நான் கடவுளுக்கு எதிராக எப்படி போராட முடியும்? “என்று எருசலேமில் உள்ள விசுவாசிகளுக்கு இதைக் கேட்டபோது எந்த வாதமும் இல்லை. அவர்கள் சொன்னார்கள், “கடவுள் பாவம் மற்றும் நித்திய ஜீவனை புறஜாதியினருக்கு மன்னிப்பு கொடுத்துள்ளார்.”

233 அந்தியோகியாவில் கிறிஸ்தவர்கள்

அப.11: 19-30

ஸ்டீபன் கொல்லப்பட்டதால் பெரும் துன்புறுத்தலைத் தொடங்கியது. எனவே, சில விசுவாசிகள் அந்தியோகியா என்ற நகரத்திற்கு வடக்கே சென்றனர். அவர்கள் முதலில் அங்கு சென்றதும், அவர்கள் யூதர்களுக்கு மட்டுமே பிரசங்கித்தனர், ஆனால் இறுதியில் அவர்கள் கிறிஸ்துவின் செய்தியை புறஜாதியினருடன் பகிர்ந்து கொண்டனர். கடவுள் இதைக் கண்ட ரவித்தார், மேலும் அவர்களின் போதனைக்கு பெரும் சக்தியைக் கொடுத்தார். பல புறஜாதியினர் இயேசு மீது நம்பிக்கை வைத்தனர். எருசலேமில் உள்ள தேவாலயம் என்ன நடந்தது என்று கேள்விப்பட்டது, அவர்கள் விசாரிக்க வேண்டும் என்று உணர்ந்தார்கள், எனவே அவர்கள் பர்னபாஸை அனுப்பினர். அவர் அங்கு சென்றதும், தேவாலயம் என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்த்தார் - மற்றும் கடவுள் அவர்களை ஏராளமான கிருபையால் ஆசீர்வதித்தார்! பர்னபாஸ் சிலிர்த்தார், எனவே அவர் விசுவாசிகளை ஊக்குவித்தார். அவர் எப்போதும் இயேசுவைப் பின்பற்றி கர்த்தர் கற்பித்ததற்கு உண்மையாக இருக்கும்படி கூறினார். பர்னபாஸின் போதனைக்கு மக்கள் பதிலளித்தனர், ஏனென்றால் அவர் ஒரு நல்ல மனிதர், பரிசுத்த ஆவியானவர் மற்றும் விசுவாசத்தால் நிறைந்தவர் என்று அவர்கள் அறிந்திருந்தனர். இதன் விளைவாக இன்னும் அதிகமான மக்கள் கிறிஸ்துவிடம் வந்தார்கள் -அதிக எண்ணிக்கையில். தனக்கு உதவி தேவை என்று பர்னபாஸ் விரைவில் உணர்ந்தார். எனவே அவர் டார்சஸுக்குச் சென்று சவுலைக் கண்டார். அவர்கள் இருவரும் டோவன்டியோச் திரும்பினர், ஒரு முழுவருடம் அவர்கள் விசுவாசிகளுடன் இணைந்து பணியாற்றினர். அவர்கள் ஏராளமான மக்கள் கூட்டத்தை கற்பித்தனர். இது அந்தியோகியாவில் சீடர்கள் முதலில் கிறிஸ்துவின் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அந்தியோகியாவில் உள்ள தேவாலயத்திற்கு ஒரு பெரிய பஞ்சம் இருக்கும் என்று இறைவன் வெளிப்படுத்தினார். அது வந்தபோது, யூதேயாவில் இது மிகவும் மோசமாக இருந்தது. அந்தியோகியாவில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் எருசலேமில் தங்கள் சக விசுவாசிகளைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் ஒரு தொகுப்பை எடுத்தார்கள், ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்கள் திறனுக்கு

203 | Page

இதற்குப் பிறகு, பவுலும் மற்றவர்களும் பிரதான நிலப்பகுதிக்குச் சென்றனர், அங்கு யோவான் மாற்கு எருசலேமுக்கு வீடு திரும்பினார். ஓய்வுநாளாக இருந்ததால் மீதமுள்ளவர்கள் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்றனர். தலைவர் அவர்களிடம், “நண்பர்களே, உங்களுக்கு ஏதாவது ஆறுதலான செய்தி இருந்தால் எங்களிடம் சொல்லுங்கள்” என்றார். பவுல் எழுந்து நின்று அவர்களிடம் பேசினார். இஸ்ரேலின் கதைகளை அவர்களுக்கு நினைவூட்டத் தொடங்கினார். பின்னர் அவர் “தாவீது ராஜாவின் வம்சத்திலிருந்து ஒரு மீட்பரை கொண்டுவருவதாக கடவுள் வாக்குறுதி அளித்தார். இயேசு அந்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றினார். எருசலேமில் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் இவற்றை அறிந்திருந்தனர். ஆனாலும் அவர்கள் இயேசுவை சிலுவையில் அறைந்து கொன்றனர். பின்னர் அவர்கள் அவரை ஒரு கல்லறையில் அடக்கம் செய்தனர், ஆனால் கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார்!” இயேசு தேவனுடைய குமாரன் என்றும், அவர் தம்மை விகவாசிக்கிறவர்களுக்குப் பாவ மன்னிப்பைக் கொண்டுவருகிறார் என்றும் நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்ல இங்கே இருக்கிறோம். கடவுள் உங்களுக்காகச் செய்வதை நீங்கள் தவறவிடாதபடி கவனமாக இருங்கள்.” யூதர்களில் சிலர் பவுலுக்குச் செவிசாய்த்து, கடவுளின் கிருபையைப் பெற்றனர். மற்றவர்கள் அடுத்த ஓய்வுநாளில் அவர் திரும்பி வந்து அதைப் பற்றி இன்னும் கொஞ்சம் பேச வேண்டும் என்று விரும்பினர். யூதர்கள் அடுத்த வாரம் திரும்பி வந்தனர், கிட்டத்தட்ட முழு நகரமும் கடவுளின் செய்தியைக் கேட்க அங்கே இருப்பதைக் கண்டனர். அவர்கள் பொறாமைப்பட்டு பவுலுக்கும் பர்னபாவுக்கும் எதிராகப் பேசினர்.

பவுல், “நாங்கள் முதலில் கடவுளின் செய்தியை உங்களிடம் கொண்டு வருவது சரிதான். ஆனால் நீங்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. நீங்கள் நித்திய ஜீவனுக்கு தகுதியற்றவர். இப்போது புறஜாதியாரிடம் திரும்புவோம், ஏனென்றால் அவர்கள் கேட்பார்கள்.” இதைக் கேட்ட புறஜாதியாரும் மகிழ்ச்சியடைந்தனர், பலர் செய்தியைப் பெற்றனர். தேவனுடைய வார்த்தை அந்தப் பகுதி முழுவதும் பரவியது, யூதர்கள் கோபமடைந்தனர். இறுதியாக, பவுலையும் பர்னபாவையும் துன்புறுத்தும்படி அவர்கள் ஊர்த் தலைவர்களை வற்புறுத்தினர். கடைசியில், அந்த மனிதர்கள் அந்தப் பகுதியை விட்டு வெளியேற வேண்டியிருந்தது. ஆனாலும், நகரத்தில் இருந்த சீடர்கள் பரிசுத்த ஆவியால் நிரப்பப்பட்டனர், அவர்களுடைய இருதயங்களில் மகிழ்ச்சி நிலவியது.

236 வழிபாடு முதல் சபை நிறுவுதல் வரை

அப.14

பால் மற்றும் பர்னபாஸ் ஐகோனியம் என்ற நகரத்திற்குச் சென்று யூத ஜெப ஆலயத்தில் கிறிஸ்துவின் செய்தியைப் பிரசங்கித்தனர். எதிர்வினைகள் தீவிரமானவை. ஏராளமான யூதர்களும் புறஜாதியினரும் இயேசுவின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். ஆனால் மற்றவர்கள் புண்படுத்தப்பட்டனர், இறுதியில் கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக மக்களைத் தூண்டினர். விரைவில் முழு நகரமும் சலசலப்பில் இருந்தது. பிரச்சினையைத் தீர்ப்பதற்கான ஒரே வழி பவுலையும் பர்னபாவையும் கொல்வதே என்று சிட்டி அதிகாரிகள் முடிவு செய்தனர். அப்போஸ்தலர்கள் இதைப் பற்றி கண்டுபிடித்து தப்பிக்க முடிந்தது. அவர்கள் லிஸ்ட்ரா என்ற ஊருக்குச் சென்றனர், பவுல் கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்தார். பிறந்ததிலிருந்து முடக்கப்பட்ட ஒரு நபர் அருகில் அமர்ந்திருந்தார். சொல்லப்பட்ட எல்லாவற்றையும் அவர் கவனமாகக் கேட்டார். பவுல் அந்த மனிதனைப் பார்த்து, கடவுள் தம்முடைய இருதயத்தில் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்தார். எனவே அவர் அவரிடம், “எழுந்து நிற்க!” உடனே அந்த நபர் எழுந்து நடக்க ஆரம்பித்தார். மக்கள் இதைப் பார்த்தார்கள், ஆச்சரியப்பட்டார்கள். அவர்கள் கத்த ஆரம்பித்தனர், “தெய்வங்கள் எங்களைப் பார்க்க வந்துவிட்டன!” மனிதர்களைப் போல தோற்றமளிக்கும் தெய்வங்களைப் பார்க்க மக்கள் சுற்றி கூட்டம் சுற்றி வந்தனர். விரைவில் ஒரு பேகன் பாதிரியார் சில விலங்குகளுடன் ஓடினார். அவரும் மக்களும் பவுலுக்கும் பர்னபாஸுக்கும் தியாகம் செய்யத் தொடங்கினர். அப்போஸ்தலர்கள் திகிலடைந்து மக்களிடையே வெளிவந்தனர், “நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள்? நாங்கள் உங்களைப் போன்ற ஆண்கள். நாங்கள் இங்கே இருக்கிறோம். உங்களுக்கு நல்ல பவுல் - 1 வது மிஷனரி பயணச் செய்தி. இதுபோன்ற முட்டாள்தனத்தை விட்டுவிட்டு அவரிடம் திரும்ப வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார், அவர் உங்கள் அன்றாடத் தேவைகளை வழங்குபவர். இன்னும் மக்கள் விலங்குகளை தியாகம் செய்ய விரும்பினர். இந்த குழப்பத்தின் போது, பவுல் மற்றும் பர்னபாஸ் இருந்த மற்ற நகரங்களிலிருந்து யூதர்கள் வந்தனர். கூட்டத்தை கோபமான கும்பலாக மாற்ற அவர்களுக்கு அதிக நேரம் எடுக்கவில்லை. பவுலைக் கொல்ல அவர்கள் பெரிய பாறைகளை எடுத்தார்கள். அவரைச் சுற்றி, அவர் வீச்சின் அடியில் விழும் வரை அவர்கள் கற்களை எறிந்தனர். அவர் இறந்துவிட்டார் என்று அவர்கள் நினைக்கும் வரை இது தொடர்ந்தது. அவரது உடல் நகரத்திலிருந்து வெளியே இழுத்துச் செல்லப்பட்டு ஒரு குப்பைக் குவியல் மீது வீசப்பட்டது. கிறிஸ்துவின் விகவாசிகள் பவுலின் உடலைச் சுற்றி கூடி அவருடைய மரணத்திற்கு இரங்கல்

தெரிவித்தனர். திடீரென்று அவர் எழுந்து நின்று மீண்டும் நகரத்திற்குச் சென்றார்! அடுத்த நாள் அவரும் பர்னபாஸும் வேறொரு நகரத்திற்குச் சென்றனர், அங்கு பலர் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை வைத்தனர். இந்த கட்டத்தில், அவர்கள் இருந்த பல்வேறு இடங்களை அவர்கள் மறுபரிசீலனை செய்தனர். அவர்கள் விசுவாசிகளை ஊக்குவித்தனர் மற்றும் தேவாலயங்களுக்கு பெரியவர்களை நியமித்தனர். இந்த நகரங்கள் அனைத்தும் கலாதியா என்ற பிராந்தியத்தில் இருந்தன. இறுதியாக அவர்கள் அனுப்பிய தேவாலயத்திற்குச் செல்ல அந்தியோகியாவுக்கு திரும்பிச் சென்றனர். அவர்கள் வந்ததும், மக்கள் தங்கள் பயணத்தில் நடந்த அனைத்தையும் கேட்க கூடினர். பவலும் பர்னபாஸும் கடவுள் என்ன செய்தார்கள் என்று சொன்னார்கள், அவர் எப்படி சுதவுகளைத் திறந்தார், அதனால் புறஜாதியார் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை வைக்க முடியும்.

237 யூதச் சட்டங்களை வைத்திருத்தல்

அப்.15:1-35

ஜெருசலேமில் இருந்து ஜெவிஷ் ஆசிரியர்கள் அந்தியோகியாவுக்குச் சென்றனர். ஒரு நபர் யூத சட்டத்திற்குக் காப்பாற்றப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் தேவாலயத்தின் உறுப்பினர்களுக்கு கற்பிக்கத் தொடங்கினர். பவலும் பர்னபாஸும் இந்த போதனையைப் பார்த்து அதிர்ச்சியடைந்து அதை சரிசெய்ய முயன்றனர். இது ஒரு வாதத்தைத் தொடங்கியது. இறுதியாக, தேவாலயத் தலைவர்கள் அப்போஸ்தலர்களிடமிருந்து வழிகாட்டுதல்களைப் பெற வேண்டும் என்று உணர்ந்தனர். ஆகவே, அவர்கள் பலருடன் பவுலையும் பர்னபாஸையும் எருசலேமுக்கு அனுப்பினர். அவர்கள் எருசலேமில் உள்ள தேவாலயத்திற்கு வந்தபோது, இருவருமே இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்தியை புறஜாதியார் எவ்வளவு ஆவலுடன் பெற்றார்கள் என்பதற்கான அறிக்கையை வழங்கினார். உறுப்பினர்களிடையே பரிசேயர்கள், “அவர்கள் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை வைப்பது அருமை, ஆனால் இப்போது அவர்கள் விருத்தசேதனம் செய்யப்பட வேண்டும், மோசேயின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய கற்றுக் கொள்ளப்பட வேண்டும்” என்று கூறி பதிலளித்தார். இது நிறைய விவாதங்களை ஏற்படுத்தியது. இறுதியாக, தேவாலயத் தலைவர்கள் கடவுளின் பணி செழிக்க வேண்டுமானால் இந்த பிரச்சினை தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதை உணர்ந்தார். இந்த விஷயத்தில் கடவுளின் விருப்பத்தை அவர்கள் அறியும் வரை அவர்கள் ஒன்றாகச் சந்திக்க முடிவு செய்தனர். ஒரு கட்டத்தில், பீட்டர் குழுவிடம் பேசினார். அவர் சொன்னார், “புறஜாதியினருக்கு நற்செய்தியைப் பிரசங்கித்த முதல் நபர் நான். கடவுள் அவர்களின் பாவங்களை மன்னித்து பரிசுத்த ஆவியானவர். புறஜாதியினரிடையே கடவுள் என்ன செய்தார் என்று பர்னபாஸ் சொன்னார். அவர்கள் செய்த அற்புதங்களையும் அதிசயங்களையும் விவரித்தனர். இறுதியாக, ஜேம்ஸ் (இயேசுவின் சகோதரர்) எழுந்து நின்று மற்றவர்களுடன் பேசினார். அவர் கூறினார், “பல ஆண்டுகளுக்கு முன்பு வேதவசனங்கள் இதைப் பற்றி எங்களிடம் கூறினோம் என்பதை நாம் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். கடவுள் தனது பெயரால் புறஜாதியார் செய்வார் என்று தெளிவாகக் கூறுகிறது. இங்கே எனது ஆலோசனை. எங்கள் எல்லா விதிகளையும் புறஜாதியினரில் வைப்பது சரியானதல்ல. அதற்கு பதிலாக, அவர்களுக்கு முன்னு எளிய கட்டளைகளைத் தருவோம்: to டோய்டோல்ஸ் வழங்கப்பட்ட இறைச்சியை சாப்பிட வேண்டாம். அவர்கள் அதை ஒரு கடிதத்தில் வைத்து பால் மற்றும் பர்னபாஸுடன் அந்தியோகியாவுக்கு அனுப்பினர். கடிதம் அவர்களிடமிருந்து வந்தது என்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆண்களில் ஒருவர் சிலாஸ். அவர்கள் அந்தியோகியாவுக்கு வந்தபோது, அவர்கள் தேவாலயத் தலைவர்களுக்கு கடிதத்தை வழங்கினர், அவர்கள் அதை சபைக்கு படித்தார்கள். தேவாலயம் கடிதத்தை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றது. கிறிஸ்துவில் தங்கள் சுதந்திரத்தைக் கேள்விப்பட்டபோது எல்லோரும் ஊக்குவிக்கப்பட்டனர்.

238 சேவை செய்ய சுதந்திரம் - கலாத்தியர்

கலாத்தியர் 1 - 6

எருசலேமிலிருந்து வந்த போதகர்கள் அந்தியோகியாவில் உள்ள தேவாலயத்திற்குச் சென்று, புறஜாதியார்கள் தங்கள் பாவங்களிலிருந்து முழுமையாக மன்னிக்கப்படுவதற்கு மோசேயின் சட்டங்களுக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று கற்பித்தனர். அந்தியோகியாவில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இந்தக் கோட்பாட்டை நிராகரித்த பிறகு, அதே போதகர்கள் கலாத்தியாவுக்குச் சென்றனர் - பவலும் பர்னபாவும் தங்கள் முதல் மிஷனரி பயணத்தின் போது தொடங்கிய தேவாலயங்களுக்கு. கலாத்தியாவில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் இந்தப் போதனையை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் என்பதை பவுல் கண்டுபிடித்தார், எனவே கிறிஸ்துவில் அவர்களின் சுதந்திரத்தை விளக்கி அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார். அவர் கூறினார்: நீங்கள் கடவுளின் கிருபையிலிருந்து விலகிவிட்டீர்கள் என்று நான் அதிர்ச்சியடைகிறேன். இந்த பொய்யான ஆசிரியர்கள் உங்களுக்குச் சொன்னார்கள், நீங்கள் யூத சட்டத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டும், மேலும் நீங்கள் அவர்களை நம்பினீர்கள்! இந்த “பிற நற்செய்தியை” ஏற்றுக்கொள்வது போல் நீங்கள் எப்படி முட்டாள்தனமாக இருக்க முடியும்? நான்

உங்களுக்கு கிறிஸ்துவின் தூய நற்செய்தியைக் கொடுத்தேன். ஆகவே, வானத்திலிருந்து ஒரு தேவதை வந்து உங்களுக்கு வேறு ஏதாவது சொன்னாலும் - தேவதை சபிக்கப்பட்டார்! ஆம், நீங்கள் என்னை சரியாகக் கேட்டீர்கள். நான் முற்றிலும் தெளிவாக இருக்கட்டும். இந்த மதங்களுக்கு எதிரான கொள்கையைப் பிரசங்கிக்கும் ஒருவர் சபிக்கப்பட்டார். என்னை நம்புங்கள், அவர்கள் என்ன கற்பிக்கிறார்கள் என்பது எனக்குப் புரிகிறது. நான் யூத பாரம்பரியத்தை நேசித்தேன் -கடவுளின் தேவாலயங்களை அழிக்க நான் முயற்சித்தேன். ஆனால் கிறிஸ்து என்னைக் காப்பாற்றி, புறஜாதியினருக்கு நற்செய்தியைப் பிரசங்கிக்க என்னை அழைத்தார். அரேபியாவில் மூன்று ஆண்டுகள் தனிப்பட்ட முறையில் எனக்கு அறிவுறுத்தினார். இப்போது கேளுங்கள். அதே தவறான ஆசிரியர்கள் அந்தியோகியாவுக்கு வந்து எங்கள் விசுவாசிகளை அடிமைப்படுத்த முயன்றனர். நான் அதை ஒரு கணம் பொறுத்துக்கொள்ளவில்லை - புறக்கணிக்கப்படவில்லை! இந்த பிரச்சினையை அப்போஸ்தலர்கள் முன் கொண்டுவர தேவாலயம் இறுதியாக பர்னபாஸையும் என்னையும் எருசலேமுக்கு அனுப்பியது. பேதுரு யூதர்களுக்கு அழைக்கப்பட்டதைப் போலவே கடவுள் என்னை புறஜாதியினருக்கு அழைத்ததை அவர்கள் கண்டார்கள். ஆனால் பின்னர், இந்த பிரச்சினையில் நான் பேதுருவை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. அவர் அந்தியோகியாவுக்கு வந்து புறஜாதியினருடன் சுதந்திரமாக சாப்பிட்டார். ஆனால் பின்னர் சில யூதர்கள் எருசலேமில் இருந்து வந்தவர்கள். அவர் உடனடியாக தனது புறஜாதி சகோதரர்களிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்துக் கொண்டார். மற்ற யூதர்கள் இதில் அவருடன் சேர்ந்து கொண்டனர். பர்னபாஸ் கூட இந்த பாசாங்குத்தனத்திற்குள் இழுக்கப்பட்டார். இது சரியல்ல என்று அனைவருக்கும் முன்னால் நான் பேதுருவிடம் சொன்னேன்! இதோ அவர் புறக்கணித்த கொள்கை இங்கே: கிறிஸ்துவில், யூதர்களோ புறஜாதியினரோ இல்லை. அடிமைகள் அல்லது சுதந்திரமான, ஆண் அல்லது பெண் இல்லை. சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது நாம் அனைவரும் கிறிஸ்துவுடன் இறந்தோம். அவருடன் இறந்ததிலிருந்து நாங்கள் எழுந்தோம், எனவே இப்போது கிறிஸ்து நம்மில் வாழ்கிறார். இரட்சிப்பு கிறிஸ்துவின் மரணத்தால் வருகிறது, அதற்கு சட்டத்தை வைத்திருப்பதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. இதை நீங்கள் புரிந்து கொண்டீர்களா? நீங்கள் எப்படி எளிதில் ஏமாற்றப்படுகிறீர்கள்? நீங்கள் சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிந்ததால் கடவுளுடைய ஆவியைப் பெற்றீர்களா? நீங்கள் மிகவும் நல்லவராக இருந்ததால் கடவுள் உங்களிடையே அற்புதங்களைச் செய்தாரா? நிச்சயமாக இல்லை! கிறிஸ்துவின் மீதான உங்கள் நம்பிக்கையின் காரணமாகவே இருந்தது. சட்டத்தை வைத்திருப்பதன் மூலம் கடவுள் செய்ததற்கு நீங்கள் ஒரு சிறிய காரியத்தைச் சேர்க்கலாம் என்று நினைப்பது மிகவும் வேடிக்கையாக இருக்க வேண்டாம்! ஆபிரகாம் சட்டத்தை வைத்திருந்ததால் கடவுள் கூட நீதியை கூட கொடுக்கவில்லை. இல்லை. அது எழுதப்படுவதற்கு 430 ஆண்டுகளுக்கு முன்பு பிறந்தார். கடவுள்மீது நம்பியதால் அவர் நீதியுள்ளவராக இருந்தார். மக்கள் பாவிகள் என்பதைக் காட்ட சட்டம் பின்னர் வழங்கப்பட்டது, அவர்கள் கண்டிக்கப்படுகிறார்கள். கிறிஸ்துவை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான நமது அவசியத்தை இது வெளிப்படுத்துகிறது. கடவுள் ஆபிரகாமிடம், "எல்லா தேசங்களும் உங்களால் ஆசீர்வதிக்கப்படும்." அதைப் பற்றி சிந்தியுங்கள். கிறிஸ்துவின் காரணமாக ஆபிரகாமுக்கு வழங்கப்படுகிறது. நீங்கள் அதைத் திருப்பப் போகிறீர்களா? இந்த தவறான ஆசிரியர்கள் இந்த ஆசீர்வாதங்களை பறிக்க விரும்புகிறார்கள், கிறிஸ்துவில் நீங்கள் அனுபவிக்கும் சுதந்திரத்தை அவர்கள் பறிக்க விரும்புகிறார்கள். அவர்கள் அதைச் செய்ய அனுமதிக்காதீர்கள்! இந்த சுதந்திரம் மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்யும் திறனை உங்களுக்கு வழங்குகிறது. சட்டத்தைப் பற்றி கவலைப்படுவதற்கு பதிலாக, கடவுளின் ஆவியால் வழிநடத்தப்படுவதில் கவனம் செலுத்துங்கள். ஒழுக்கக்கேடு போன்ற விஷயங்களிலிருந்து அவர் உங்களைத் தக்கவைத்துக்கொள்வார், பொய்யான கடவுள்களைப் பின்தொடர்வது, உங்களுடன் நுகரப்படுவது, மற்றவர்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்வது, உங்கள் நல்ல உணர்வுகளின் கட்டுப்பாட்டை இழப்பது. கடவுளின் ஆவி உங்களுக்கு அன்பு, மகிழ்ச்சி, அமைதி, பொறுமை, கருணை, நன்மை, நம்பிக்கை, மென்மை மற்றும் சுய கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் பரிசை உங்களுக்கு அளிக்கிறது. சட்டத்தால் செய்ய முடியாது. கடவுளின் ஆவி உங்கள் எண்ணங்களையும் ஆசைகளையும் கட்டுப்படுத்துகிறது. தவறு செய்தவர்களை மெதுவாக மீட்டெடுக்க அவர் உங்களுக்கு அதிகாரத்தை அளிக்கிறார் அவர்கள் மற்றவர்களுக்கு உங்களுக்குத் தேவைப்படும்போது அவர்களுக்கு உதவ கடவுளுக்காக பெரிய காரியங்களை நிறைவேற்றுவது அவர்கள் உங்களில் தங்கள் வாழ்க்கையை முதலீடு செய்பவர்களுக்கு வழங்குவது. சட்டத்திற்கு அடிப்பணிய வேண்டாம். அதற்கு பதிலாக, உங்கள் உயிரைக் கட்டுப்படுத்த கடவுளின் ஆவி அனுமதிக்கவும். கேளுங்கள், நீங்கள் கடவுளை முட்டாளாக்க முடியாது. நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதன் முடிவுகளை அறுவடை செய்வீர்கள். மாம்ச ஆசைகளால் கட்டுப்படுத்தப்படுபவர்களுக்கு அழிவு காத்திருக்கிறது. கடவுளின் ஆவியானவர் மற்றவர்களுக்கு உதவ அவற்றைப் பயன்படுத்த அனுமதிப்பவர்களுக்கு வாழ்க்கை வழங்கப்படுகிறது. கடவுள் என் இதயத்தை அறிந்திருக்கிறார், நான் உங்களுக்கு எழுதவில்லை, அதனால் நான் மற்றவர்களிடம் தற்பெருமை கொள்ள முடியும் என்று அவருக்குத் தெரியும். அந்த தவறான ஆசிரியர்கள் அதைத்தான் செய்கிறார்கள். இல்லை, இயேசு கிறிஸ்துவின் சிலுவையைத்

தவிர வேறு எதையும் பற்றி நான் தற்பெருமை காட்டவில்லை. நான் அவருடன் சிலுவையில் அறையப்பட்டேன், எனவே இந்த உலகம் எனக்கு இறந்துவிட்டது. இந்த மரணத்தின் அடையாளங்களை நான் என் உடலில் எடுத்துச் செல்கிறேன். நான் சொல்வதில் கவனம் செலுத்துங்கள், இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை உங்களுடன் இருங்கள்.

239 சிறையில் பாடுவது

அப்.15:36 - 16: 40

பவுல் பர்னபாஸிடம், “நாங்கள் கலதியாவிற்குச் சென்று தேவாலயங்கள் எவ்வாறு செயல்படுகின்றன என்பதைப் பார்க்கும் நேரம் இது” என்றார். பர்னபாஸ் ஒப்புக்கொண்டார், ஆனால் ஜான் மார்க்கை அழைத்துச் செல்ல விரும்பினார். பவுல் மறுத்துவிட்டார், கடைசி பயணத்தில் மார்க் அவர்களை விட்டு வெளியேறினார் என்று சுட்டிக்காட்டினார். இதை அவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை, எனவே அவர்கள் வெவ்வேறு திசைகளுக்கு செல்ல முடிவு செய்தனர். பவுல் அவருடன் செல்ல சிலாஸைத் தேர்ந்தெடுத்தார். அவர்கள் கலாத்தியாவுக்குச் சென்றபோது, திமோதி என்ற இளைஞனைக் கண்டார்கள். விசுவாசிகள் அனைவராலும் அவர் மிகவும் மதிக்கப்பட்டார், எனவே பவுல் அவரை தங்கள் ஊழியத்தில் சேர ஊக்குவித்தார். ஒரு இரவு, ஒரு நபர் சொல்வதைக் கண்டார். “வாருங்கள். கடலைக் கடந்து எங்களுக்கு உதவுங்கள்.” பவுல் விழித்தெழுந்தார், இது கடவுளிடமிருந்து வந்தது என்று அறிந்திருந்தார். அவர்கள் கடலுக்கு குறுக்கே பயணம் செய்தவுடன், அவர்கள் பிலிப்பி என்ற நகரத்திற்குச் சென்றார்கள். பிரார்த்தனைக்காக ஆற்றுக்குச் சென்ற பெண்கள் குழுவுடன் அவர்கள் பேசினர். அவர்களில் ஒருவர் லிட்யா, விலையுயர்ந்த ஊதா துணியை விற்ப ஒரு பெண். பவுல் பிரசங்கத்தை அவள் கேட்டாள், பின்னர் அவளும் அவளுடைய குடும்பத்தினரும் கிறிஸ்துவின் மீது நம்பிக்கை வைத்தார்கள். அவர்கள் ஞானஸ்நானம் பெற்ற பிறகு, பவுலை தனது ஊழியத்தின் வீட்டுத் தளமாகப் பயன்படுத்தும்படி அவர்கள் சமாதானப்படுத்தினர். அதே நகரத்தில், எதிர்காலத்தை கணிப்பதன் மூலம் தனது உரிமையாளர்களுக்காக பணம் சம்பாதித்த ஒரு அரக்கன் கொண்ட அடிமை பெண் இருந்தான். அவர் பவுலையும் சிலாஸையும் பிலிப்பியின் தெருக்களில் பின்தொடரத் தொடங்கினார். திடீரென்று அவள் கத்தினாள், “இந்த ஆண்கள் இரட்சிப்பைப் பற்றி எங்களிடம் சொல்ல இங்கே இருக்கிறார்கள்.” அவள் இதை பல நாட்கள் செய்தாள். கடைசியாக பவுல் திரும்பி, அவளுக்குள் உள்ள ஆவியிடம், “அந்த பெண்ணை விட்டு விடுங்கள்! இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயரால், அவளிடமிருந்து வெளியே வாருங்கள்” என்று கூறினார். உடனே ஆவி அவளை விட்டு வெளியேறியது. அவளுடைய உரிமையாளர்கள் கோபமடைந்தனர்! அடிமைப் பெண் இனி அவர்களுக்கு லாபம் ஈட்டவில்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்தார்கள். எனவே அவர்கள் பவுலையும் சிலாஸையும் நகர அதிகாரிகளிடம் அழைத்துச் சென்ற ஒரு கும்பலை சேகரித்தனர். அவர்கள் சொன்னார்கள், “இந்த யூதர்கள் பிலிப்பிக்கு வந்து ரோம் குடிமக்களுக்கு தங்கள் கடவுளைப் பற்றி கற்பிக்கத் தொடங்கினர். அது சரியல்ல!” நகர அதிகாரிகள் ஒப்புக் கொண்டனர் மற்றும் இருவரும் பகிரங்கமாக தாக்கப்பட்டனர். பின்னர் அவர்கள் சிறைக்கு கொண்டு செல்லப்பட்டனர், அங்கு ஜெயிலர் அவர்களை சங்கிலிகளில் வைத்தார். நள்ளிரவு வரை, பவுலும் சிலாஸ் பிரார்த்தனை செய்யவும், பாடவும், கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசவும் தொடங்கினர். திடீரென்று ஒரு பூகம்பம் சிறையின் அஸ்திவாரங்களை உலுக்கியது. கதவுகள் திறந்தன, சங்கிலிகள் கைதிகளிடமிருந்து விழுந்தன. ஜெயிலர் எழுந்து கதவுகள் திறந்திருப்பதைக் கண்டார். கைதிகள் தப்பித்ததாக அவர் கருதினார், எனவே அவர் தன்னைக் கொல்ல தனது வாளை வெளியே இழுத்தார். பவுல் கூச்சலிட்டார், “காத்திருங்கள்! அதைச் செய்யாதே! நாங்கள் அனைவரும் இங்கே இருக்கிறோம்.” சிறை ஒரு ஜோதியைப் பிடித்து கலத்திற்குள் விரைந்தது. அவர் கீழே விழுந்து, “ஐயா, இரட்சிக்கப்படுவதற்கு நான் என்ன செய்ய வேண்டும்?” “கர்த்தராகிய இயேசுவை நம்புங்கள், நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள் - நீங்களும் உங்கள் குடும்பமும்.” சிறை அவர்களை தனது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்றார், பவுல் கிறிஸ்துவின் செய்தியை விளக்கினார். முழு குடும்பமும் நம்பி ஞானஸ்நானம் பெற்றது. பின்னர் சிறைச்சாலை ஆண்களின் காயங்களைக் கழுவி அவர்களுக்கு உணவு பரிமாறியது. அடுத்த நாள் காலையில் நகர அதிகாரிகள் சிறைக்கு காவலர்களை அனுப்பினர். அவர்கள் சொன்னார்கள், “நீங்கள் அந்த மனிதர்களை விடுவித்து, அவர்கள் தங்கள் வழியில் செல்ல அனுமதிக்கலாம்.” பவுல் ஒரு செய்தியை நகர அதிகாரிகளுக்கு திருப்பி அனுப்பினார். “நாங்கள் வெளியேறவில்லை! நாங்கள் ரோமானிய குடிமக்களாக இருக்கிறோம், நீங்கள் எங்களை பகிரங்கமாக அடித்து சிறையில் அடைத்து வைத்திருக்கிறீர்கள். இப்போது நாங்கள் அமைதியாக வெளியேற வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். நாங்கள் போகவில்லை. நாங்கள் வெளியேற விரும்பினால், நீங்கள் வந்து தனிப்பட்ட முறையில் எங்களை விடுவிக்க வேண்டும்.” இந்த ஆண்கள் ரோமானிய குடிமக்கள் என்று கேள்விப்பட்டபோது நகர அதிகாரிகள் அதிர்ச்சியடைந்தனர். அவர்கள் சிறைக்கு விரைந்தார்கள், விரைவாக மன்னிப்பு கேட்டனர். அவர்கள் தனிப்பட்ட முறையில் அவர்களை சிறையிலிருந்து வெளியே கொண்டு வந்து, தயவுசெய்து நகரத்தை விட்டு வெளியேறும்படி கேட்டார்கள்.பால் மற்றும் சிலாஸ் இப்போதே வெளியேறவில்லை. அவர்கள் மீண்டும் லிட்யாவின்

வீட்டிற்குச் சென்று கிறிஸ்துவில் உள்ள விசுவாசிகளை ஊக்குவித்தனர். பின்னர் அவர்கள் வெளியேறினர்.

240 கலவரங்கள் மற்றும் சிரிப்புகள்

அப்.17

பால் மற்றும் சிலாஸ் மற்றும் அவர்களின் குழுவும் தெசலோனிகாவுக்குச் சென்றன. அவர்கள் யூதர்களுடன் மூன்று வார பகுத்தறிவு செலவிட்டனர், மேசியா எப்படி வந்து துன்பப்பட வேண்டும், பின்னர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருக்க வேண்டும் என்பதை விளக்கினார். அவர்கள், “இயேசு இது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்டவர்” என்று சொன்னார்கள். யூதர்களில் சிலர் கிறிஸ்துவையும், ஏராளமான கிரேக்கர்களையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். இது பிற யூதர்களை வருத்தப்படுத்தியது. அவர்கள் மிகவும் கோபமடைந்தனர், அவர்கள் இயக்கத்தை அழிக்க முடிவு செய்தனர். அவர்கள் சந்தைக்குச் சென்று குண்டர்கள் குழுவை ஒன்றிணைத்தனர். அவர்கள் ஒன்றாக கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிராக ஒரு கும்பலை ஏற்பாடு செய்தனர். முழு நகரமும் சலசலப்பில் இருந்தது! அவர்களால் பவுலைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, எனவே அவர்கள் பல விசுவாசிகளை அழைத்துக்கொண்டு அவர்களை தெருவுக்கு வெளியே இழுத்தனர். அவர்கள் அவர்களை நகர அதிகாரிகளிடம் அழைத்துச் சென்று சொன்னார்கள்; “ஒரு குழு ஆண்கள் உலகம் முழுவதும் சிக்கலை ஏற்படுத்தி வருகின்றனர். அவர்கள் சீசருக்கு விசுவாசமாக இல்லை, ஆனால் அவர்களுக்கு இன்னொரு ராஜா, இயேசு என்ற மனிதர் இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். இப்போது இந்த பிரச்சனையாளர்கள் எங்கள் நகரத்திற்கு வந்துள்ளனர், இந்த மனிதர்கள் அவர்களை தங்கள் வீடுகளுக்கு வரவேற்றுள்ளனர்.” அதிகாரிகள் எச்சரிக்கையாக இருந்தனர், அவர்கள் இந்த விஷயத்தை கவனிப்பார்கள் என்று கூறினர். விசுவாசிகள் அவர்களை விடுவிப்பதற்கு முன்பு ஒரு பெரிய ஜாமீன் வழங்கினர். அன்றிரவு, கிறிஸ்தவர்கள் பவுலையும் சிலாஸையும் பெரியாவுக்கு அனுப்பினர். பெரியாவில் உள்ள யூதர்கள் கிறிஸ்துவின் செய்தியை வரவேற்று, அது உண்மையா என்று வேதவசனங்களைத் தேடினர். எனவே, பல யூதர்களும் கிரேக்கர்களும் கிறிஸ்துவைப் பெற்றனர். இது பற்றிய செய்தி தெசலோனிகாவில் உள்ளவர்களிடம் திரும்பியது. எனவே அங்குள்ள யூதர்கள் இயக்கத்திற்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடர பெரியோவுக்குச் சென்றனர். தாக்குதல்கள் மிகவும் கடுமையாக மாறியது, கிறிஸ்தவர்கள் பவுலை ஏதென்ஸுக்கு படகில் அனுப்பினர். சிலாஸ் மற்றும் தீமோத்தேயு பெரியாவில் தங்கி பின்னர் அவருடன் சேர வேண்டும். பால் ஏதென்ஸுக்கு வந்து, அவருடன் சேர அவரது தோழர்கள் காத்திருந்தனர். அவர் நகரம் வழியாக நடந்து செல்லும்போது, அனைத்து சிலைகளையும் கண்டு அவர் அதிர்ச்சியடைந்தார். கடைசியாக அவர் சந்தைக்குச் சென்று இயேசுவைப் பற்றி மக்களிடம் கூறினார். ஒரு மனிதன் இறந்தவர்களிடமிருந்து எழுப்பப்பட்ட இந்த பேச்சில் அவர்கள் ஈர்க்கப்பட்டனர். ஆகவே, அவர்கள் பவுலை மார்ஸ் ஹில் என்ற இடத்திற்கு அழைத்துச் சென்று அவர் கூட்டத்துடன் பேசட்டும். “ஏதென்ஸின் மனிதர்கள்! நீங்கள் மிகவும் மதவாதியாக இருப்பதை என்னால் காண முடிகிறது. அறியப்படாத கடவுளுக்கு ‘என்று அழைக்கப்படும் ஒரு சிலையை நான் கண்டேன். உங்களுக்குத் தெரியாத கடவுளைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.” அவர் சொஸ்டின் இறைவன், பூமியில் எல்லாவற்றையும் உருவாக்கியுள்ளார். அவர் மக்கள் உருவாக்கிய விஷயங்களில் வாழ மாட்டார். ஆரம்பத்தில் கடவுள் ஒரு மனிதனைப் படைத்தார், பூமியின் அனைத்து தேசங்களும் அவரிடமிருந்து வந்துவிட்டன. உங்களிடம் உள்ள அனைத்தும் கடவுளிடமிருந்து வருகின்றன. அவர்தான் நீங்கள் வாழ்வதற்கு காரணம். மற்றவர்கள் வேறு சில நேரங்களைக் கேட்க விரும்பினர். ஒரு சிலர் கிறிஸ்துவின் மீது தங்கள் நம்பிக்கையை நம்பினர். பாலால் ஏதென்ஸை விட்டு வெளியேறி சிலாஸ் மற்றும் தீமோத்தேயு காத்திருக்க கொரிந்துக்குச் சென்றார்.

241 சோதனைகள் & துன்புறுத்தல் – 1 தெசலோனிக்கேயர்

1 தெசலோனிக்கேயர் 1 – 5

பவுல் தெசலோனிக்கேயில் ஒரு சபையைத் தொடங்கினார், ஆனால் அங்கு அதிக நேரம் செலவிட முடியவில்லை. துன்புறுத்தல் கடுமையாகி, கிறிஸ்தவர்கள் அவரை அந்தப் பகுதியிலிருந்து வெளியே அழைத்துச் செல்ல வற்புறுத்தினர். எனவே, இந்த இளம் கிறிஸ்தவர்களுக்கு உதவ சீலாவையும் தீமோத்தேயுவையும் விட்டுச் சென்றார். அவர் கொரிந்துவில் அவர்களுக்காகக் காத்திருந்தார். இந்த இளம் சபை அனுபவித்த துன்புறுத்தல் காரணமாக அவர் அக்கறை கொண்டிருந்தார். இறுதியாக, சீலாவும் தீமோத்தேயுவும் எல்லா துன்பங்களிலும் மக்கள் எவ்வாறு கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையாக இருக்கிறார்கள் என்பது பற்றிய அற்புதமான செய்தியைக் கொண்டு வந்தனர். அவர்களை ஊக்குவிக்க பவுல் உடனடியாக இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார். அவர் கூறினார்: சீலா, தீமோத்தேயு, நான் உங்களுக்காக எப்போதும் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். இரவும் பகலும் உங்களுக்காக நாங்கள் ஜெபிக்கிறோம். மோதல் புயலில் நீங்கள் கிறிஸ்துவை எவ்வாறு ஏற்றுக்கொண்டீர்கள் என்பதை

நாங்கள் நினைவில் கொள்கிறோம். நாங்கள் முகஸ்துதி வார்த்தைகளால் பிரசங்கிக்கவில்லை, ஆனால் நாங்கள் சொன்னது பரிசுத்த ஆவியால் அபிஷேகம் செய்யப்பட்டது என்று நீங்கள் அறிந்திருந்தீர்கள். எங்கள் தகுதியை நிரூபித்தீர்கள், எங்கள் செய்தியை ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். இப்போது எல்லோரும் நீங்கள் சிலைகளிலிருந்து ஜீவனுள்ள கடவுளுக்கு சேவை செய்ய எப்படி மாறினீர்கள், கிறிஸ்துவின் வருகைக்காக நீங்கள் எப்படி பொறுமையாகக் காத்திருக்கிறீர்கள் என்று பேசுகிறார்கள்.

நீங்கள் நற்செய்தியைப் பெற்றதைப் போலவே, எங்களை அன்புடன் ஏற்றுக்கொண்டீர்கள். ஒரு பாலூட்டும் தாயாக, தன் குழந்தையுடன் நாங்கள் உங்களைக் கண்காணித்தோம். உங்களுக்கு எளிதாகச் செய்ய, எங்கள் சொந்த செலவைச் செலுத்த நாங்கள் வேலைகளை எடுத்தோம். உங்கள் மீதான எங்கள் அன்பு ஒரு அர்ப்பணிப்புள்ள தந்தையின் அன்பு போன்றது, கடவுளுடன் எப்படி நடப்பது என்பதைக் கற்றுக்கொள்ள உங்களுக்கு உதவியது. இப்போது நற்செய்தி உங்களுக்குள் செயல்படுகிறது. மக்கள் நற்செய்தியை வெறுப்பதால் அவர்கள் உங்களை வெறுக்கிறார்கள். இந்த சோதனை நேரத்தில் நான் அங்கு இருக்க விரும்பினேன், ஆனால் சாத்தான் என் வழியில் நின்றான். நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள் - நீங்கள் என் நம்பிக்கை; நீங்கள் என் மகிழ்ச்சி; கர்த்தருக்கு முன்பாக நீங்கள் பெருமை பேசுவதற்கான என் கிரீடம்!

உன்னுடன் என்னால் இருக்க முடியாது என்பதை உணர்ந்தபோது, நான் தீமோத்தேயுவை விட்டுவிட்டு இங்கே வந்தேன். இந்தத் துன்புறுத்தலை நீ எதிர்கொள்ளும்போது, உனக்கு உதவுமாறு நான் அவனிடம் சொன்னேன். நீண்ட காலமாக நீ எப்படி இருக்கிறாய் என்பது பற்றிய செய்தி எனக்குக் கிடைக்கவில்லை.

இறுதியாக, என்னால் இனியும் அதைத் தாங்க முடியவில்லை. நான் தீமோத்தேயுவுக்குச் செய்தி அனுப்பி உன்னைப் பற்றிக் கேட்டேன். அவர் நேரில் வந்து கிறிஸ்துவின் மீதான உங்கள் விசுவாசத்தையும் அன்பையும் பற்றிய நற்செய்தியை என்னிடம் கூறினார். நான் உங்களைப் பார்க்க விரும்பும் அளவுக்கு நீங்கள் என்னைப் பார்க்க விரும்புகிறீர்கள் என்று அவர் என்னிடம் கூறினார். கடவுளுக்கு ஸ்தோத்திரம்! நீங்கள் உங்கள் விசுவாசத்தில் உறுதியாக நிற்கிறீர்கள். ஓ, உங்களுடன் இருக்கவும், கர்த்தருடன் நடப்பது பற்றி உங்களுக்கு இன்னும் கற்பிக்கவும் நான் எவ்வளவு ஏங்குகிறேன்.

இப்போது கேளுங்கள். கடவுளைப் பிரியப்படுத்தும் வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்து வாழுங்கள். ஒழுக்கக்கேட்டிலிருந்து விலகி இருங்கள். கட்டுப்பாடற்ற உணர்ச்சிகளுக்கு அடிமைப்பட்டவர்களைப் போல இருக்காதீர்கள், அது சம்பந்தப்பட்ட அனைவரையும் காயப்படுத்தும் வாழ்க்கை முறை.

உங்களுக்குள் வாழும் கடவுளின் ஆவியையும் இது புண்படுத்துகிறது. மறந்துவிடாதீர்கள், கடவுள் அத்தகைய அசுத்தத்துடன் வாழும் மக்களை கடுமையாக நியாயந்தீர்க்கிறார்.

மாறாக, உங்கள் அன்பு தெய்வீகமாக இருக்கட்டும். ஆனால் நான் ஏன் இதை உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்? ஒருவரையொருவர் எப்படி நேசிக்க வேண்டும் என்று கடவுள் உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுத்திருக்கிறார். நீங்கள் அதை இன்னும் அதிகமாகச் செய்ய வேண்டும் என்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் இறந்தவர்களைப் பற்றி நீங்கள் கவலைப்படுகிறீர்கள் என்று தீமோத்தேயு என்னிடம் கூறினார். அவர்களைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். நினைவில் கொள்ளுங்கள், இயேசுவும் இறந்தார், ஆனால் கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார்! அவர் மீது நம்பிக்கை வைத்தவர்களுக்கு அவர் அவ்வாறே செய்வார்.

இயேசு பூமிக்குத் திரும்ப வரும்போது, முதலில் தம்மில் மரித்தவர்களை எழுப்புவார். பின்னர் மீதமுள்ள நாம் அவரை காற்றில் சந்திப்போம். நம்பிக்கை இல்லாதவர்களைப் போல சோர்வடைய வேண்டாம். அதற்கு பதிலாக, இந்த வார்த்தைகளால் ஒருவருக்கொருவர் ஆறுதல் கூறுங்கள். இது எப்போது நடக்கப்போகிறது என்பது குறித்து நிச்சயமாக ஒரு அட்டவணை இல்லை. ஆனாலும், அது இன்று நடப்பதைப் போல நம்மைத் தயார்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். அது நிகழும்போது, பாவத்தில் வசிப்பவர்கள் பாதுகாப்பிலிருந்து பிடிபடுவார்கள். அவர்கள் இரவில் கதவுகளை பூட்டிக் கொண்டு அவர்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பதாக நினைக்கும் நபர்களைப் போன்றவர்கள். மக்கள் திடீரென்று தீர்ப்பளிக்க கடவுளுக்கு முன்பாக நிற்பதைக் காண்பார்கள். ஆனால் இயேசு கிறிஸ்து இறந்துவிட்டார், எனவே நாம் அவருடன் என்றென்றும் வாழ முடியும். இந்த சத்தியத்துடன் ஒருவருக்கொருவர் ஊக்குவிக்கவும். இறைவன் வரும் வரை நீங்கள் ஒரு தேவாலயமாக எவ்வாறு செயல்பட வேண்டும் என்பதுதான்: உங்கள் ஆன்மீகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்பவர்களை மதிக்கவும். • ஒருவருக்கொருவர் பழகிக் கொள்ளுங்கள். சோம்பேறித்தனத்தை நிலைநிறுத்திக் கொள்ளாதீர்கள். ஊக்கமளிப்பவர்களுடன் பொறுமையாக இருங்கள். • பலவீனமானவர்களுக்கு உதவுங்கள். நீங்கள் தவறாகப் பழிவாங்க வேண்டாம். • எப்போதும் அதைச் செய்யுங்கள். ஆன்மீக வாழ்க்கையை வாழ்வதற்கான மூன்று பகுதிகள் இங்கே: • முதலில், மகிழ்ச்சியுங்கள், ஜெபிக்கவும், நன்றி தெரிவிக்கவும். இந்த இடத்தின் விருப்பம் உங்களுக்காக. • அடுத்து, கடவுளின் ஆவி மற்றவர்களால்

உங்களுடன் பேசும்போது அவர் கேளுங்கள், ஆனால் அது கடவுளிடமிருந்து வந்துவிட்டது என்பதை உறுதிப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள். • மேலும், தீமையிலிருந்து விலகி, நல்ல நண்பர்களே, என் அன்புள்ள நண்பர்களே, நாங்கள் ஒரு குடும்பம், எனவே எனக்காக ஜெபித்து உங்கள் கூட்டுறவு இனிமையாக வைத்திருங்கள். இந்த கடிதத்தை தேவாலயத்தில் உள்ள அனைவருடனும் பகிர்ந்து கொள்ளுங்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை உங்களுடன் இருங்கள்.

242 கர்த்தருடைய நாள் – 2 தெசலோனிக்கேயர்

2 தெசலோனிக்கேயர் 1 – 3

தெசலோனிக்கேயர் பவுலின் முதல் கடிதத்தை மிகவும் விரும்பி, அதை மீண்டும் மீண்டும் வாசித்தனர். கர்த்தருடைய நாளைப் பற்றி அவர்கள் மிகவும் பேசினார்கள், விரைவில் அது ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டதாக நினைத்தார்கள். சிலர் இதன் அர்த்தம் என்னவென்று மிகவும் கவலைப்பட்டனர், மற்றவர்கள் கர்த்தர் தம்முடைய ராஜ்யத்தை நிறுவுகிறார் என்று உணர்ந்ததால் தங்கள் வேலையை விட்டு வெளியேறினர். விரைவில் வேலையை விட்டு வெளியேறியவர்கள் இன்னும் வேலை செய்பவர்களால் ஆதரிக்கப்பட வேண்டியிருந்தது. பவுலுக்கு செய்தி வந்தது, எனவே அவர் இந்த இரண்டாவது கடிதத்தை எழுதினார். அவர் கூறினார்: சிலாஸ், தீமோத்தேயு மற்றும் நான் உங்களுக்காக கடவுளுக்கு தொடர்ந்து நன்றி கூறுகிறேன். நீங்கள் உங்கள் நம்பிக்கையில் வளர்ந்து வருவதால், ஒருவருக்கொருவர் மீதான உங்கள் மிகுந்த அன்பின் காரணமாகவும் நாங்கள் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறோம். நாங்கள் உங்களைப் பற்றி எல்லா தேவாலயங்களுக்கும் பேசுகிறோம். உங்கள் நம்பிக்கையைப் பற்றி நாங்கள் தற்பெருமை காட்டுகிறோம், கடுமையான துன்புறுத்தலுக்கு முகங்கொடுக்கும் உங்கள் அசாதாரண பொறுமை. அவருக்காக துன்பப்படுவதற்கு உங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் கடவுள் உங்களை கௌரவித்திருக்கிறார். ஆனாலும், உங்களுக்கு இவ்வளவு வேதனையை ஏற்படுத்துபவர்களை கடவுள் தீர்ப்பளிக்கும் நாள் வரும். அவர் உங்களுக்கு ஓய்வு தருவார், அவர்கள் என்றென்றும் பாதிக்கப்படுவார்கள். கிறிஸ்து மீண்டும் தனது தேவதூதர்களுடன் வருவார், மேலும் எரியும் நெருப்பால் அவர் இயேசு கிறிஸ்துவின் நற்செய்திக்குக் கீழ்ப்படியாதவர்களைப் பழிவாங்குவார். அவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள், கடவுளின் முன்னிலையிலிருந்தும் அவருடைய மகிமையிலிருந்தும் என்றென்றும் அகற்றப்படுவார்கள். இந்த அழைப்பிற்கு கடவுள் உங்களைத் தொடர்ந்து கண்டுபிடிப்பார் என்று நாங்கள் தொடர்ந்து ஜெபிக்கிறோம் - அவர் உங்கள் விசுவாசத்தின் மூலம் அவருடைய நன்மையையும் சக்தியையும் உலகுக்குக் காண்பிப்பார். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் பெயர் உங்களில் மகிமைப்படுத்தப்படும். இப்போது நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் வருகையைப் பற்றி நான் உங்களுடன் பேச வேண்டும். நீங்கள் கவலைப்படுவதை நான் புரிந்துகொள்கிறேன் - கர்த்தருடைய நாள் ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டது என்று சிந்தனை. இதை தெளிவுபடுத்துகிறேன். இது உண்மையல்ல, யாரையும் உங்களுக்கு வித்தியாசமாகச் சொல்ல வேண்டாம். அந்த நாள் தொடங்குவதற்கு முன்பு, இந்த விஷயங்கள் முதலில் நடக்க வேண்டும். ஒரு பொல்லாத மனிதர் அதிகாரத்தில் உயரும், அவர் பரலோக கடவுளுக்கு எதிராக உலகை ஒழுங்கமைப்பார். ஓ, அவருடைய படைகள் ஏற்கனவே உலகில் வேலை செய்கின்றன, ஆனால் பரிசுத்த ஆவியானவர் அவரைத் தடுத்து நிறுத்துகிறார். ஆவியானவர் ஒதுங்கி, புனிதமான அனைத்தையும் எதிர்க்க இந்த மனிதனை அனுமதிக்கும் நாள் வரும். அவர் கடவுளின் ஆலயத்தில் உட்கார்ந்து அவர் கடவுள் என்று கூறுவார். அவர் எல்லா வகையான அற்புதங்களையும் வேலை செய்வார், மேலும் பல தீய செயல்களால் மக்களைக் கவர்ந்திழுப்பார். உண்மையை நம்ப மறுக்கும் மக்களை அவர் ஏமாற்றுவார். அவர்கள் அவரை நம்புகிறார்கள் என்பதை கடவுள் உறுதி செய்வார்.

அதன்பிறகு, கிறிஸ்து வந்து எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் அவரை அழிப்பார். நான் உங்களுடன் இருந்தபோது இதையெல்லாம் சொன்னேன் என்பதை நினைவில் கொள்க. ஆனால் கடவுள் உங்களை நேசிக்கிறார் என்பதையும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்! அவர் உங்களை சிறப்பு வாய்ந்த ஒருவராக ஒதுக்கி வைத்தார், ஏனென்றால் நீங்கள் அவரிடம் சேர்ந்தவர்; அவர் தனது ஆவியால் உங்களுக்கு இரட்சிப்பை வழங்கியுள்ளார். நற்செய்தியை உங்களுக்கு வழங்குவதில் அவர் எங்களுக்கு ஒரு பங்கை அனுமதித்ததற்கு நாங்கள் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறோம். நீங்கள் கற்பிக்கப்பட்டவற்றில் உறுதியாக நிற்கவும். எனவே அவர் வருவதற்கு நீங்கள் காத்திருக்கும்போது நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும்? முதலில், எங்களுக்காக ஜெபியுங்கள். இந்த நற்செய்தியை முடிந்தவரை பலருக்கு நாம் பெறும்படி ஜெபியுங்கள். பொல்லாத மக்களுக்கு பயப்படாமல் எங்களால் வேலை செய்ய முடியும் என்று ஜெபியுங்கள். ஆனால் நிச்சயமாக, அவர் உங்களுக்காகச் செய்ததைப் போலவே, விசாரணையின் காலத்திலும் லார்ட்ஹாஸ் எப்போதுமே எங்களுக்கு பலத்தை அளித்தார். நீங்கள் செய்ய வேண்டிய மற்ற விஷயம், வேலை செய்ய மறுக்கும் ஒரு சகோதரரிடமிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். நாங்கள் உங்களுடன் இருந்தபோது நாங்கள் எவ்வளவு கடினமாக உழைத்தோம் என்பதை

நினைவில் கொள்க? நாங்கள் மற்றவர்களின் உணவைச் சுற்றவில்லை, சாப்பிடவில்லை. இல்லை, நாங்கள் வேலை செய்தோம் - நாங்கள் கடினமாக உழைத்தோம் - இரவு மற்றும் நாள். உங்களில் எவருக்கும் நாங்கள் நிதிச் சுமை அல்ல. நிச்சயமாக உங்களிடமிருந்து ஆதரவை ஏற்றுக்கொண்டிருந்தால் அது சரியானதாக இருக்கும். ஆனால் நாங்கள் செய்யவில்லை என்பதால் நாங்கள் செய்யவில்லை, ஏனெனில் நாங்கள் விடாமுயற்சியுக்கும் கடின உழைப்பிற்கும் ஒரு எடுத்துக்காட்டு. இங்கே நாங்கள் உங்களுக்குக் கற்பித்த விதி, "ஒரு மனிதன் வேலை செய்யவில்லை என்றால், அவன் சாப்பிட மாட்டேன்!" உங்களில் வேலை செய்ய மறுப்பது மட்டுமல்லாமல், மற்றவர்களின் வேலையிலும் தலையிடும் நபர்கள் இருக்கிறார்கள் என்று நாங்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். இப்போது நான் சொல்வதைக் கேளுங்கள், இதுவும் கர்த்தரிடமிருந்து வந்தது. அமைதியாக உங்கள் சொந்த வேலையைச் செய்யுங்கள், உங்கள் சொந்த உணவை உண்ணுங்கள், நல்லது செய்வதில் சோர்வடைய வேண்டாம். இந்த விதியைப் பின்பற்றாத எவரையும் தவிர்க்கவும். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை உங்கள் அனைவருடனும் இருங்கள்.

243 கொரிந்திவில் கும்பல்

அப்.18

பவுல் கொரிந்துக்கு வந்தபோது, அவர் அக்விலா மற்றும் அவரது மனைவி பிரிஸ்கில்லா என்ற யூத மனிதரை சந்தித்தார். அவர்கள் கூடார தயாரிப்பாளர்களாக இருந்தனர், பவுலைப் போலவே இருந்தார்கள், எனவே அவர்கள் ஒன்றாக வேலை செய்ய முடிவு செய்தனர். ஒவ்வொரு வாரமும் பவுல் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று யூதர்களுடன் பேசினார். இயேசு மேசியா.சிலாஸ் மற்றும் தீமோத்தேயு இறுதியாக அவருடன் மீண்டும் இணைந்தார் என்று அவர் அவர்களுக்கு விளக்கினார். அவர்கள் வந்த உடனேயே யூதர்கள் பவுலின் செய்தியை நிராகரித்தனர். அவர்கள் கிறிஸ்துவின் பெயரைக் கூட நசுக்கினர். அதனுடன், பவுல் கூறினார், "என் மனசாட்சி தெளிவாக உள்ளது, மேசியா வந்த ஒரு நல்ல செய்தியை நான் உங்களுக்குச் சொன்னேன். அவர் மூலம் எங்களுக்கு எப்படி இரட்சிப்பு இருக்கிறது என்பதை நான் விளக்கினேன். நீங்கள் அதை நிராகரித்தீர்கள். ஆகவே, உங்கள் இரத்தம் உங்கள் தலையில் உள்ளது. இந்த செய்தியை புறஜாதியாருக்கு நான் தருவேன்." யூதர்களில் சிலர் கிறிஸ்துவின் தலைமைப் உட்பட நம்பினர். அதே நேரத்தில், ஏராளமான புறஜாதியார் இயேசுவின் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள். கர்த்தர் பவுலை ஒரு கனவில் ஊக்குவித்தார். அவர் சொன்னார், "பயப்பட வேண்டாம். என்னைப் பற்றி தொடர்ந்து பேசுங்கள். இந்த நகரத்தில் எனக்கு பலர் இருப்பதால் யாரும் உங்களை காயப்படுத்த மாட்டார்கள்." ஆகவே, பவுல் கொரிந்துவில் ஒன்றரை ஆண்டுகள் தங்கியிருந்தார், கடவுளின் வார்த்தையை கற்பித்தார். ஒரு நாள், யூதர்கள் ஒரு புதிய தலைவரைத் தேர்ந்தெடுத்தனர், அவர் பவுலுக்கு எதிராக தாக்குதலை ஏற்பாடு செய்தார். ஒரு கும்பல் அவரைப் பிடித்து நீதிபதியிடம் அழைத்துச் சென்றது, "இந்த மனிதன் நம் மக்களை நம்முடைய சட்டத்திற்கு நேர்மாறான வழிகளில் கடவுளை வணங்க வைக்கிறான்" என்று கூறினார். பவுல் தன்னை தற்காத்துக் கொள்வதற்கு முன்பு, நீதிபதி யூதர்களைக் கத்தினார். "இதனுடன் நீங்கள் என்னிடம் எவ்வளவு தைரியம். உங்கள் சட்டத்தைப் பற்றி நான் கவலைப்படுவதில்லை! சொற்கள் மற்றும் பெயர்களைப் பற்றி வாதிடாமல், குற்றவாளிகளை தண்டிக்கும் எனது நாளைக் கழிக்கிறேன். எனது நேரத்தை வீணாக்காதீர்கள்!" பின்னர் அவர் அவர்களை நீதிமன்றத்திலிருந்து வெளியேற்றினார். ஒரு கும்பல் ஜெப ஆலயத்தின் தலைவரைப் பிடித்து அனைவருக்கும் முன்னால் அடித்தது. நீதிபதி கூட பார்க்கவில்லை. கொரிந்தில் தனது பணி முடிந்துவிட்டது என்று பவுல் நினைத்தபோது, அவர் மீண்டும் அந்தியோகியாவுக்குச் செல்ல முடிவு செய்தார். அக்விலாவும் பிரிஸ்கில்லாவும் எபேசஸ் வரை அவருடன் சென்றனர். பவுல் அங்குள்ள ஜெப ஆலயத்தில் பிரசங்கித்தார், மேலும் அவர் நீண்ட காலம் தங்கி அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும் என்று மக்கள் விரும்பினர். ஆனால் அவர் மறுத்துவிட்டார், "கடவுள் விரும்பினால், நான் திரும்பி வருவேன்." பின்னர் அவர் வெளியேறி எருசலேமுக்கும் அந்தியோகியாவிற்கும் சென்றார். பவுல் எபேசஸை விட்டு வெளியேறிய பிறகு, அப்பல்லோஸ் என்ற நபர் ஜெப ஆலயத்திற்கு வந்தார். அவர் ஒரு சக்திவாய்ந்த பேச்சாளராக இருந்தார், இயேசுவைப் பற்றி வெளிப்படையாகப் பேசினார். துரதிர்ஷ்டவசமாக, ஜான் பாப்டிஸ்ட் கற்பித்ததை மட்டுமே அவர் அறிந்திருந்தார். அக்விலாவும் பிரிஸ்கில்லாவும் அவரை தங்கள் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று கடவுளின் விஷயங்களை இன்னும் துல்லியமாக விளக்கினர். அதன்பிறகு, அப்பல்லோஸ் கடவுளுக்கு ஒரு சிறந்த போதகராக ஆனார், மேலும் வேதவசனங்களை எடுத்து, இயேசு மேசியா வீசி என்பதை தெளிவாகக் காட்ட முடிந்தது.

244 எபேசுவில் கலகம்

அப்போஸ்தலர் 19

பால் அந்தியோகியாவை விட்டு வெளியேறி எபேசஸிடம் சென்றார். அவர் அங்கு சென்றதும், பன்னிரண்டு விசுவாசிகளைக் கண்டார். அவர் அவர்களிடம் கேட்டார், “நீங்கள் இன்னும் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்றிருக்கிறீர்களா?” அவர்கள் குழப்பமடைந்து, “இந்த பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பற்றி நாங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லை” என்று பதிலளித்தனர். பவுல், “நீங்கள் எங்கே ஞானஸ்நானம் பெற்றீர்கள்?” அவர்கள், “நாங்கள் ஜானால் ஞானஸ்நானம் பெற்றோம்” என்று சொன்னார்கள். “ஆ, யோவான் இயேசுவுக்கு வழியைத் தயாரிக்க வந்தார். மனந்திரும்பி மேசியாவைத் தேடத் தயாராக இருந்த மக்களை அவர் ஞானஸ்நானம் செய்தார். ஆனால் இப்போது இயேசு வந்துவிட்டார்.” இதைக் கேட்டவுடன், அவர்கள் இயேசுவின் பெயரால் ஞானஸ்நானம் பெற்றனர். பின்னர் அவர்கள் பரிசுத்த ஆவியானவரைப் பெற்று பல்வேறு மொழிகளில் கடவுளைப் புகழத் தொடங்கினர். பாலால் பல ஆண்டுகளாக எபேசஸில் தங்கியிருந்தார். முதலில் அவர் ஜெப ஆலயத்திற்குச் சென்று கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தார், ஆனால் இறுதியில் விசுவாசிகள் வித்தியாசமான சந்திப்பு இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டியிருந்தது. கடவுள் பவுல் மூலம் அற்புதமான காரியங்களைச் செய்தார். அந்த முழு பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் கடவுளின் வார்த்தையைக் கேட்டார்கள். நோய்வாய்ப்பட்டவர்கள் குணமடைந்து பேய்கள் வெளியேற்றப்பட்டனர். மக்கள் பவுலின் தோலை துணி துண்டுகளால் தொட்டு, நோய்வாய்ப்பட்டவர்களிடம் அழைத்துச் சென்றனர், அவர்கள் குணமடைந்தனர். சில இளைஞர்கள் பவுல் ஒரு அரக்கனை வெளியேற்றுவதைக் கண்டார்கள், எனவே அவர்கள் அதை முயற்சிக்க முடிவு செய்தனர். அவர்கள் ஒரு அரக்கன் கொண்ட மனிதரிடம், “இயேசுவின் பெயரில் அவரிடமிருந்து வெளியே வாருங்கள்-பவுல் பிரசங்கிக்கும் ஒன்று” என்று சொன்னார்கள். ஆவியானவர், “எனக்கு இயேசுவைப் பற்றி தெரியும், பவுலைப் பற்றி எனக்குத் தெரியும், ஆனால் நீங்கள் யார்?” அரக்கன்-வைத்திருந்த மனிதன் அவர்கள் மீது குதித்து அடித்து நொறுக்கினான். அவர் தங்கள் ஆடைகளை கிழித்துவிட்டார், அவர்கள் வீட்டிலிருந்து காயமடைந்து நிர்வாணமாக ஓடினார்கள். இதைப் பற்றி கேள்விப்பட்டபோது மக்கள் பயந்தார்கள். திடீரென்று இயேசுவின் பெயர் மிகவும் மரியாதை செலுத்தியது. பலர் தங்கள் பாவங்களைப் பற்றி மனந்திரும்பி இறைவனின் பெயரை அழைத்தனர். அவர்கள் துணியம் குறித்த தங்கள் புத்தகங்களை சேகரித்து அனைவருக்கும் முன்னால் எரித்தனர். ஒரு சிலவர்ஸ்மித் டயானா என்ற சிலைக்கு விலையுயர்ந்த ஆலயங்களை உருவாக்கியவர்களின் கூட்டத்தை அழைத்தார். அவர் சொன்னார், “பவுல் அனைவரையும் வணங்கும் டயானாவின் வழிபாட்டிலிருந்து மக்களைத் திருப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். கைகளால் உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கடவுள் உண்மையில் ஒரு கடவுள் அல்ல என்று அவர் கூறுகிறார். இது டயானாவுக்கு அவமானம். தவிர, நாங்கள் பணத்தை இழக்கிறோம்.” அவர்கள் கூச்சலிடத் தொடங்கும் வரை மக்கள் மேலும் மேலும் கோபமடைந்தனர், “பெரியது எபேசியரின் டயானா!” இதை தெருவில் கத்திக்கொண்டு அவர்கள் வெளியே ஓடினர். விரைவில் அது நகரம் முழுவதும் பரவியது, குழப்பம் எல்லா இடங்களிலும் இருந்தது. ஒரு கும்பல் சில கிறிஸ்தவர்களைப் பிடித்து ஆம்பிதியேட்டருக்கு அழைத்துச் சென்றது. என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பார்க்க முழு நகரமும் அங்கு சென்றது. கூட்டம் கூச்சலிட்டது. சிலர் ஒரு விஷயத்தைச் சொன்னார்கள், மற்றவர்கள் வேறு ஏதாவது சொன்னார்கள். நிலைமை முற்றிலும் குழப்பமாக மாறியது! அவர்கள் ஏன் அங்கு இருந்தார்கள் என்று கூட பெரும்பாலானவர்களுக்கு தெரியாது. இது இரண்டு மணி நேரம் நீடித்தது. பவுல் ஆம்பிதியேட்டருக்குச் சென்று கிறிஸ்துவின் காரணத்தை பாதுகாக்க விரும்பினார், ஆனால் சக விசுவாசிகள் அவரை விடுவிக்க மறுத்துவிட்டனர். நகர அதிகாரிகள் கூட அவருக்கு வார்த்தை அனுப்பினர், “ஆம்பிதியேட்டருக்கு செல்ல வேண்டாம்!” கடைசியாக ஒரு அதிகாரிகளில் ஒருவர் கூட்டத்தின் முன் நின்று, “எபேசஸ் மக்கள்! டயானாவின் உருவம் சொர்க்கத்திலிருந்து விழுந்து இங்கு இறங்கியது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஆகவே, அமைதியாக இருங்கள். நீங்கள் இங்கு கொண்டு வந்த ஆண்கள் டயானாவுக்கு எந்த தவறும் செய்யவில்லை. அவர்கள் அவளது கோயில்களைக் கொள்ளையடிக்கவோ அல்லது அவளது பெயரைப் பற்றிக் கொள்ளவோ இல்லை. இப்போதைக்கு, எந்த காரணமும் இல்லாமல் ஒரு கலவரத்தை நடத்தியதாக நீங்கள் குற்றம் சாட்டப்படுவதற்கு முன்பு வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள்.” அதனுடன் மக்கள் வீட்டிற்குச் சென்றனர்.

245 சபைச் சண்டைகள் – 1 கொரிந்தியர் (அ)

1 கொரிந்தியர் 1 – 7

கொரிந்து சபையில் இருந்த பிரச்சினைகளைப் பற்றி பவுல் கேள்விப்பட்டபோது அவர் எபேசஸில் இருந்தார். அவர் உடனடியாக இந்தக் கடிதத்தை எழுதினார். அவர் கூறினார்: நான் உங்களுக்காக கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசுகிறேன். ஆன்மீக பரிசுகளால் கடவுள் உங்களை வளப்படுத்திக் கொண்டார் என்பது அனைவருக்கும் தெளிவாகத் தெரிகிறது, எனவே கிறிஸ்து மீண்டும் வரும் வரை நீங்கள் அவருக்கு சேவை செய்யலாம். நான் சரியான நேரத்தில் பெறுவேன். உங்களிடையே பிளவுகள் உள்ளன என்பதை நான் புரிந்துகொள்கிறேன். “நான் பவுலைப் பின்பற்றுகிறேன்” அல்லது “நான்

அப்பல்லோஸின் போதனைகளை வைத்திருக்கிறேன்” அல்லது “எனது கிறிஸ்தவம் பேதுருவிடமிருந்து வருகிறது” என்று சிலர் சொல்வதை நான் கேள்விப்பட்டேன். இன்னும் சிலர், “நான் கிறிஸ்துவைத் தவிர வேறு யாரையும் பின்பற்ற மாட்டேன்” என்று கூறுகிறார்கள். இதுபோன்ற சண்டையுடன் உங்கள் நேரத்தை ஏன் வீணடிக்கிறீர்கள்? நான் உங்களுடன் இருந்தபோது, உங்களுக்கு எளிய நற்செய்தியை வழங்குவதில் நான் முற்றிலும் கவனம் செலுத்தினேன். கிறிஸ்துவின் சிலுவையிலிருந்து என்னை திசைதிருப்ப நான் அனுமதிக்கவில்லை. சிலுவையைப் பற்றி பிரசங்கிப்பது கேலிக்குரியது என்று மற்றவர்கள் நினைத்ததை நான் பொருட்படுத்தவில்லை. இது கடவுளின் சக்தி என்று எனக்குத் தெரியும். இந்த சண்டை உங்கள் பெருமையிலிருந்து வருகிறது. கடவுள் தனது ஞானத்தைக் காட்ட முட்டாள்தனமான விஷயங்களைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பதை நீங்கள் உணரவில்லையா? பலவீனத்தில் நான் உங்களிடம் வந்தேன் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். பாயும் சொற்களைக் கொண்ட ஒரு சிறந்த மனிதராக நான் என்னைக் காட்டவில்லை. இல்லை, நான் உங்களிடையே பயத்துடன் நடுங்கினேன். காதோவின் ஆவி உங்கள் வாழ்க்கையில் அவருடைய வேலையைச் செய்வதை நான் முற்றிலும் நம்பியிருந்தேன். அவர் செய்தார்! உங்கள் நம்பிக்கை அவருடைய சக்தியில் பிறந்தது. இது மனித பகுத்தறிவுடன் வரவில்லை. அப்பல்லோஸும் நானும் கடவுளின் ஞானத்தை உங்களுக்கு கற்பிக்கவில்லை. தேவனுடைய ஆவி அந்த விஷயங்களை உங்களுக்கு கற்பித்தது. கர்த்தருடனான நடைப்பயணத்தில் முதிர்ச்சியடைந்தவர்களுக்கு தேவனுடைய ஞானத்தை எவ்வாறு கற்பிப்பது என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் நான் உங்களுக்கு பாலுடன் உணவளித்தேன், ஏனென்றால் நீங்கள் விசுவாசத்தில் இருந்த குழந்தைகளாக இருந்தீர்கள். வெளிப்படையாக, நீங்கள் இன்னும் முதிர்ந்த கிறிஸ்தவர்களைப் போல உணவளிக்க முடியாது. நீங்களே போராடுகிறீர்கள். நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமைப்படுகிறீர்கள். ஒருவர், “நான் பவுல்” என்று கூறும்போது, மற்றொருவர், “நான் அப்பல்லோஸை விரும்புகிறேன்” என்று கூறும்போது, நீங்கள் கிறிஸ்துவைக் கூட அறியாதது போல் செயல்படுகிறீர்கள். எப்படியும் பவுலும் அப்பல்லோஸும் யார்? அவர்கள் கிறிஸ்துவின் அடிமைகள்! அவர்கள் உங்களுடன் வேலை செய்யும்படி கூறப்பட்டனர். கடவுள் சொன்னார், “பவுல், விசுவாச விதைகளை நடவு செய்யுங்கள். அப்பல்லோஸ், தாவரங்களுக்கு தண்ணீர் கொடுங்கள். இப்போது அவற்றை தனியாக விட்டுவிடுங்கள். நான் அவற்றை வளரச் செய்வேன்.” நாங்கள் ஒதுக்கப்பட்ட வேலைகளைச் செய்கிறோம். அதையெல்லாம் திட்டமிட்டவர் கடவுள். அப்போஸ்தலர்கள் என்று அழைக்கப்படும் நம்மில் உள்ளவர்களை உன்னிப்பாகக் கவனியுங்கள். நாங்கள் போர்க் கைதிகளைப் போலவே இருக்கிறோம், இறுதியாக அவர்கள் கொல்லப்படும் வரை தெருக்களில் அணிவகுத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள். நாங்கள் கிறிஸ்துவுக்கு முட்டாள்கள், பலவீனமான மற்றும் வெறுக்கப்பட்டவர்கள். நாங்கள் வீடற்றவர்கள், எங்கள் நிலையான தோழர் பசி. உயிருடன் இருக்க நாம் கடுமையாக உழைக்க வேண்டும். நம்மை சபிப்பவர்களை நாங்கள் ஆசீர்வதிக்க வேண்டும். எங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்களுடன் நாம் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும். மக்கள் எங்களை அவதூறு செய்யும்போது, அவர்களைப் பற்றி நல்ல விஷயங்களைச் சொல்ல வேண்டும். நாங்கள் உலகின் “குப்பை”! இருப்பினும், நான் உங்கள் ஆன்மீக தந்தை, நீங்கள் என்னைப் பின்பற்ற வேண்டும். நான் உங்களைப் பார்க்க திட்டமிட்டுள்ளேன். நான் வரும்போது, நான் உங்களை குழந்தைகளாக சரிசெய்ய வேண்டுமா? இல்லை, நான் சாந்தத்தின் மனப்பான்மையுடன் வர வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள் என்று நினைக்கிறேன். எனவே, கிறிஸ்துவின் வழிகளை உங்களுக்கு நினைவூட்டுவதற்காக நான் தீமோத்தேயுவை அனுப்புகிறேன். இப்போதே கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய சில சிக்கல்கள் உள்ளன. முதலில், தேவாலயத்தில் ஒரு மனிதர் தனது மாற்றாந்தாய் தூங்கிக் கொண்டிருப்பதை நான் கேள்விப்பட்டேன்? இந்த அருவருப்பான பாவத்தை நீங்கள் அனுமதிக்கிறீர்கள் என்று என்னால் நம்ப முடியவில்லை. உங்களிடமிருந்து அந்த மனிதனை அகற்றவும். கூட்டுறவு - உணர்ச்சி! பாவம் ஈஸ்ட் போன்றது. மாவின் முழு தொகுப்பையும் இது எடுத்துக் கொள்ளும் நேரம். கிறிஸ்தவமல்லாத நீதிபதிகள் முன் நிற்க நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் நீதிமன்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறீர்கள் என்றும் எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த விஷயங்களில் தீர்ப்பை வழங்கக்கூடிய தேவாலயத்தில் தெய்வீக மக்கள் இல்லையா? கேளுங்கள், நீங்கள் தேவதூதர்களை நியாயந்தீர்க்கும் நாள் வரும். இந்த உலக மக்களையும் நீங்கள் தீர்மானிப்பீர்கள். சகோதரர்களிடையே இந்த சிறிய விஷயங்களை நீங்கள் கவனித்துக் கொள்ளலாம். உங்களுக்கிடையில் தீர்ப்பளிக்க தேவாலயத்தில் யாரும் இல்லை என்றால், அநீதியைத் தாங்கிக் கொள்ளுங்கள்! உங்களை ஏமாற்ற அனுமதிக்கவும்! ஒழுக்கக்கேடான பிரச்சினையும் உள்ளது. எளிமையான உண்மை இதுதான். உங்கள் உடல் பாலியல் தூய்மையற்ற தன்மைக்காக உருவாக்கப்படவில்லை. கடவுள் மக்களை தனக்காக உருவாக்கினார், ஒரு கிறிஸ்தவராக -உங்கள் உடல் பரிசுத்த ஆவியின் ஆலயம். அவர் உங்களுக்காக பணம் செலுத்தியபோது, தேவனுடைய ஆவி உங்கள் உடலைக் கைப்பற்றியது. நீங்கள் சொந்தமாக இல்லை. எல்லாவற்றிலும் கடவுளை மகிமைப்படுத்த வேண்டும். திருமணத்திற்குள் பாலியல் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட வேண்டும்.

கடவுள் எனக்கு தனிமையில் இருக்கும் திறனை வழங்கியுள்ளார், ஆனால் அனைவருக்கும் இந்த பரிசு இல்லை. எனவே எரியும் விரக்தியுடன் வாழ்வதை விட அவர்கள் திருமணம் செய்து கொள்ள வேண்டும். ஒரு ஜோடி திருமணமானவுடன், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தேவைகளைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும். உங்களில் சிலர் எங்கள் இறைவனை அறியாத ஒருவரை திருமணம் செய்து கொண்டனர் என்பது எனக்குத் தெரியும். கிறிஸ்துவிடம் வெல்லும் என்ற நம்பிக்கையுடன் அந்த நபருடன் இருங்கள். அவர்கள் உங்களை விட்டுவிட்டால்... சரி, அதைப் பற்றி நீங்கள் எதுவும் செய்ய முடியாது. கடவுள் உங்களுக்கு வழங்கிய வாழ்க்கையின் நிலைமையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். நிச்சயமாக உங்களால் முடிந்தவரை உங்களை மேம்படுத்துவது சரியானது. ஆனால் கடவுள் உங்களை வைத்திருக்கும் இடத்திற்கு எதிராக போராட முயற்சிப்பதன் மூலம் சுமையாக இருக்க வேண்டாம். நீங்கள் இருக்கும் இடத்திலேயே அவர் உங்கள் ஊழியத்தை முழுமையாக்குவார்.

246 ஆன்மீக வரங்கள் - 1 கொரிந்தியர் (ஆ)

1 கொரிந்தியர் 8 - 16

மற்றவர்களை நியாயந்தீர்க்கும் குழுக்களாகப் பிரிந்ததற்காக திருச்சபையைக் கடிந்துகொண்டு பவுல் இந்தக் கடிதத்தைத் தொடங்கினார். பின்னர் சபைக்குள் வேருன்றிய பல பாவங்களை அவர் கையாண்டார். அவர் தொடர்ந்து கூறினார்: நீங்கள் பல விஷயங்களைப் பற்றி கேட்டீர்கள், எனவே அவை ஒவ்வொன்றிற்கும் பதிலளிப்பேன். முதலாவது ஒரு சிலைக்கு வழங்கப்பட்ட இறைச்சி சாப்பிடுவதைக் கையாள்கிறது. ஒரு சிலை உண்மையில் ஒரு கடவுள் அல்ல என்பதை நிச்சயமாக நாம் அறிவோம். இது ஒரு மரம் அல்லது கல். இருப்பினும், இந்த வகை இறைச்சியை சாப்பிடுவது உருவ வழிபாட்டிலிருந்து வெளியே வந்த ஒருவரை புண்படுத்தக்கூடும். சக கிறிஸ்தவருக்கு எதிராக நாம் ஒருபோதும் பாவம் செய்யக்கூடாது. ஆகையால், ஒரு சகோதரர் தனது விசுவாசத்தில் தடுமாறும் எதையும் செய்ய வேண்டாம் என்று நான் தீர்மானித்துள்ளேன். இது வாழ்வதற்கான மற்றொரு விதி. மற்றவர்களை கிறிஸ்துவிடம் வெல்ல சட்டபூர்வமானதைச் செய்யுங்கள். எனது உதாரணத்தை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்கள். நான் பல சலுகைகளை ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறேன், எல்லா மக்களுக்கும் எல்லாவற்றையும் ஆகிவிட்டேன், அதனால் நான் சிலவற்றை வெல்ல முடியும். இது ஒரு ஒட்டப்பந்தயத்தை வெல்வதற்கு எதை வேண்டுமானாலும் செய்யும் ஒரு ஒட்டப்பந்தய வீரரைப் போன்றது. இதற்கு வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு பகுதியிலும் சுய கட்டுப்பாடு தேவைப்படுகிறது. அவரை மெதுவாக்கும் எதையும் அவர் செய்ய மாட்டார் - இவை அனைத்தும் பூமிக்குரிய பரிசுக்காக! எனது வெகுமதி நித்தியமானது. ஆகையால், வெற்றி பெறுவதற்கு எதை வேண்டுமானாலும் நான் செய்கிறேன். உங்கள் எதிர்க்கும் திறனுக்கு அப்பாற்பட்ட எந்த வகையிலும் நீங்கள் சோதிக்கப்படவில்லை என்பதை கடவுள் உறுதி செய்வார். நீங்கள் அதைத் தேடியால் நீங்கள் எப்போதும் தப்பிக்க ஒரு வழியைக் காண்பீர்கள். சிலைகளுக்கு வழங்கப்படும் இறைச்சி சாப்பிடுவதிலும் இவை அனைத்தும் செய்ய வேண்டும். மற்றவர்களுக்கு உதவுவதிலும், அவர்களின் நம்பிக்கையை நிறுவுவதிலும் கவனம் செலுத்துங்கள். யாராவது உங்களை உணவுக்காக அழைக்கும்போது, கேள்விகளைக் கேட்காமல் சாப்பிடுங்கள். ஆனால் அது சிலைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது என்று அவர்கள் சொன்னால், அதை விட்டுவிடுங்கள். கடவுளின் மகிமைக்காக நீங்கள் என்ன சாப்பிடுகிறீர்கள், குடிக்கிறீர்கள், அல்லது நீங்கள் செய்தாலும், மற்றவர்களை புண்படுத்த வேண்டாம். சில குழப்பமான செய்திகளை நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். உங்களில் சிலர் உங்கள் சொந்த இரவு உணவை உண்ணும் சந்தர்ப்பமாக லார்ட்ஸ் சப்பரைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். சில உறுப்பினர்கள் பெரிய உணவு சாப்பிடுகிறார்கள், மற்றவர்கள் அங்கே பசியுடன் அமர்ந்திருக்கிறார்கள். உங்கள் சக விசுவாசிகளை இந்த வழியில் நீங்கள் எவ்வாறு சங்கடப்படுத்த முடியும்? நினைவில் கொள்ளுங்கள், ரொட்டியும் கோப்பையும் எங்கள் இறைவனின் உடலையும் இரத்தத்தையும் குறிக்கின்றன. இந்த சின்னங்களை துஷ்பிரயோகம் செய்த குற்றவாளியாக இருக்க வேண்டாம். உங்களில் சிலருக்கு உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருப்பதற்கு எங்கள் இறைவனின் உடலுக்கு அவமரியாதை தான், ஆம், சிலர் இறந்துவிட்டார்கள். எனவே, நீங்கள் இறைவனின் மேசையைச் சுற்றி ஒன்று சேரும்போது உங்களை ஆராய்ந்து கொள்ளுங்கள். பயபக்தியைக் காட்டுங்கள், ஒருவருக்கொருவர் கருத்தில் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் ஆன்மீக பரிசுகளைப் பற்றி கேட்டீர்கள். இதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். கடவுளின் ஆவி கிறிஸ்தவர்களுடன் வித்தியாசமாக கையாள்கிறது. மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்யும் நோக்கத்திற்காக அவர் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் பரிசுகளை வழங்குகிறார். இது மனித உடல் போன்றது. ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒட்டுமொத்த நன்மைக்காக வேலை செய்கிறது. கிறிஸ்துவின் உடலிலும் இது ஒன்றே. ஒரு பகுதி இன்னொருவரிடம், “எனக்கு உங்களுக்குத் தேவையில்லை” என்று சொல்லவில்லை. இல்லை! நாம் அனைவருக்கும் ஒருவருக்கொருவர் பரிசுகள் தேவை. பரிசுகள் வேறுபட்டவை, ஆனால் அவை அனைத்தும் ஒரே

ஆவியிலிருந்து வருகின்றன. இன்னும், எங்கள் பரிசுகள் காதல் இல்லாமல் பயனற்றவை. இது எங்கள் பரிசுகளை மற்றவர்களின் நலனுக்காக செயல்பட வைக்கிறது. உங்கள் மீது கவனம் செலுத்துவதற்குப் பதிலாக காதல் உங்களை பொறுமையாகவும் தயவுசெய்து கொள்ளவும் செய்கிறது. இது மற்றவர்களுடன் சரியாகச் செயல்பட உங்களைத் தூண்டுகிறது, விரைவான மனநிலையோ அல்லது சுயநலத்தையோ அல்ல. லோவ் உண்மையைத் தழுவுகிறார், ஆனால் மற்றவர்கள் என்ன தவறு செய்தார்கள் என்பதைக் கண்காணிக்க மாட்டார்கள். இது எப்போதும் ஆதரவளிக்கும் மற்றும் மற்றவர்களைப் பற்றி சிறந்ததை நம்புகிறது. நினைவில் கொள்ளுங்கள், எங்கள் பரிசுகள் அற்புதமானவை, ஆனால் அவை தற்காலிக கருவிகள் மட்டுமே. காதல் ஒருபோதும் கடந்து செல்லாது.

இந்த கடிதத்தை நான் முடிப்பதற்கு முன், சுவிசேஷத்தை உங்களுக்கு தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். எங்கள் பாவங்களுக்காக கிறிஸ்து இறந்தார், அடக்கம் செய்யப்பட்டார், மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார். அப்போஸ்தலர்களும் மற்றவர்களும் அவரது உயிர்த்தெழுதலின் சாட்சிகளாக இருந்தனர். கடைசியாக அவர் எனக்கு தோன்றினார், எல்லா அப்போஸ்தலர்களிடமும் மிகவும் தகுதியற்றவர், ஏனென்றால் நான் கடவுளின் தேவாலயத்தை துன்புறுத்தினேன். ஆனாலும், கடவுளின் கிருபை என்னுள் செயல்படுகிறது. கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதல் நம்முடைய விசுவாசத்தின் அடித்தளமாகும். அவர் உயிருடன் இல்லை என்றால், இறப்பவர்கள் இனி இருக்க மாட்டார்கள். கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து உயரவில்லை என்றால், உலகில் எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை, நம்மிடம் இருப்பது இந்த வாழ்க்கை மட்டுமே. ஆனால் நல்ல செய்தி இதுதான்: கிறிஸ்து மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தார். அவர் செய்ததால், நாமும் செய்வோம். கிறிஸ்து இந்த உலகத்தை ஆட்சி செய்வார், மரணத்தை ஒழிப்பார். கடைசி எக்காளம் ஒலிக்கும், இறந்தவர்கள் தங்கள் புகழ்பெற்ற உடல்களால் உயரும். பின்னர் உயிருடன் இருப்பவர்களின் உடல்கள் மாற்றப்படும். இது இறப்பிலிருந்து வெளியேறுகிறது, மரணம் இனி வெற்றி பெறாது. நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் கடவுள் நமக்கு வெற்றியைத் தருகிறார். எருசலேமில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு பெரும் பஞ்சத்தின் காரணமாக நம்முடைய நிதி உதவி தேவை என்பதை உங்களுக்கு நினைவூட்டுவதன் மூலம் இந்த கடிதத்தை முடிப்பேன். நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் அவர்களுக்கு உதவ கொஞ்சம் பணத்தை ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். கடவுள் உங்களை எவ்வாறு வளர்த்துக் கொண்டார் என்பதற்கு ஏற்ப கொடுங்கள். பிரசாதங்களை சேகரிக்கவும், பின்னர் உங்களில் சிலரை உங்கள் பரிசுகளுடன் எருசலேமுக்கு அனுப்புவேன். உங்கள் நம்பிக்கையில் உறுதியாக நின்று வலுவாக இருங்கள். எல்லாவற்றையும் அன்போடு செய்யுங்கள். ஓ, அக்விலாவும் பிரிஸ்கில்லாவும் அவர்களின் வாழ்த்துக்களை உங்களுக்கு அனுப்பச் சொன்னார்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் கிருபையை உங்களுக்கு வழங்கும்படி கடவுளிடம் கேட்டுக்கொள்கிறேன். என் நண்பர்களே, நான் உன்னை நேசிக்கிறேன் என்பதை நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும்.

247 அன்பின் கவலைகள் - 2 கொரிந்தியர் (அ)

2 கொரிந்தியர் 1 - 6

கொரிந்துவில் உள்ள திருச்சபை பவுலின் முதல் கடிதத்திற்கு நன்றாக பதிலளிக்கவில்லை, எனவே அவர் கடல் கடந்து சென்று அவர்களைச் சந்தித்தார். அதுவும் சரியாக நடக்கவில்லை. பின்னர் அவர் அவர்களுக்கு மிகவும் கடுமையான கடிதத்தை அனுப்பினார் - பைபிளில் சேர்க்கப்படாத ஒன்று. அவர்கள் அதை எவ்வாறு மனதில் கொண்டு தங்கள் பாவங்களுக்காக மனந்திரும்பினார்கள் என்பது பற்றிய ஊக்கமளிக்கும் செய்தியுடன் டைட்டஸ் திரும்பினார். பின்னர் பவுல் இந்தக் கடிதத்தை அனுப்பினார். அவர் கூறினார். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபையும் அமைதியும் உங்களுடன் இருக்கட்டும். உங்களுக்குத் தெரிந்தால், மாசிடோனியாவில் உள்ள தேவாலயங்களுக்குச் செல்வதற்கு முன்பு நான் உங்களிடம் முதலில் வர திட்டமிட்டேன். நான் உங்களுக்கு இன்னொரு வேதனையான வருகையை விட்டுவிட விரும்பியதால் என் மனதை மாற்றிக்கொண்டேன். நான் இறுதியாக வந்தபோது, அது மகிழ்ச்சியின் ஆதாரமாக இருக்க வேண்டும் என்று நான் விரும்பினேன், கண்ணீர் அல்ல. ஆகவே, வருவதற்குப் பதிலாக, அந்த கடைசி கடிதத்தை நான் எழுதினேன், உங்களை காயப்படுத்துவதற்காக அல்ல, ஆனால் உங்களுக்காக என் மிகுந்த அன்பைக் காட்ட வேண்டும். இந்த பிரச்சனையின் பின்னால் இருந்த அந்த மனிதர் உங்களையும் என்னையும் காயப்படுத்திவிட்டார். அவர் மனந்திரும்பிய கடவுளை நான் புகழ்கிறேன். சகோதரர்களே, அவரை குற்ற உணர்ச்சியுடன் மூழ்கடிக்கும் நேரம் இதுவல்ல. முறையான தன்மையை முடிவு செய்து, பின்னர் அவரை மன்னியுங்கள். நீங்கள் அவரை நேசிக்கிறீர்கள், இந்த சூழ்நிலையில் சாத்தானுக்கு நன்மையைப் பெற வேண்டாம் என்பதைக் காட்டுங்கள். அந்த கடுமையான கடிதத்தை நான் எழுதிய பிறகு, நீங்கள் எவ்வாறு பதிலளித்தீர்கள் என்பதை நான் தெரிந்து கொள்ள வேண்டும். நான் டைட்டஸுடன் கடிதத்தை அனுப்பினேன், திரும்பி வந்து உங்கள் எதிர்வினை குறித்து புகாரளிக்கச் சொன்னேன். நாங்கள் இல்

சந்திக்க திட்டம் இருந்தது. நான் அங்கு சென்றேன், ஆனால் அவர் இன்னும் வரவில்லை. ட்ரோயாஸில் நற்செய்தியைப் பகிர்ந்து கொள்வதற்காக இறைவன் கதவுகளைத் திறந்தார், ஆனால் நான் உங்கள் மீது முற்றிலும் கவனம் செலுத்தினேன். நான் வெளியேறி ஒரு கப்பலை மாசிடோனியாவுக்கு அழைத்துச் சென்றேன், அவரை அங்கே காணலாம் என்ற நம்பிக்கையில். உங்களுடன் என் மனதில், இந்த பயணம் தனிமையாக இருந்தது, உங்களுக்கான கவலையுடன் நான் கடக்கப்பட்டேன். என் விரக்தியில், கடவுள் எனக்கு பல உண்மைகளை வெளிப்படுத்தினார். முதலில், பூமியில் எங்கள் வாழ்க்கை ஒரு ரோமானிய வெற்றி அணிவகுப்பு போன்றது என்பதை நான் உணர்ந்தேன். மக்கள் சாலையில் தூபத்தை எரிக்கிறார்கள், வாசனை படையினருக்கு அவர்களின் வெற்றியை நினைவூட்டுகிறது. ஆனால் அதே வாசனை சிறைப்பிடிக்கப்பட்டவர்களுக்கு வெறுக்கத்தக்கது, ஏனென்றால் அவர்கள் ரோம் சென்றவுடன் அவர்களின் மரணதண்டனை அவர்களுக்கு நினைவூட்டுகிறது. கிறிஸ்து வெற்றிகரமாக அணிவகுத்துச் செல்லும்போது நாங்கள் சாலையில் எரிக்கிறோம். இந்த உலகம் அவருக்குப் பின்னால் பின்தொடர்கிறது. கிறிஸ்துவில் வெற்றியாளர்களுக்கு, நாங்கள் வெற்றியின் வாசனை. அவர்களின் வரவிருக்கும் தீர்ப்பின் காரணமாக உலகம் நம்மை விரட்டுகிறது. அடுத்து இந்த உலகில் உள்ளவர்கள் தங்கள் பரிந்துரை கடிதங்களைப் பற்றி எவ்வாறு பெருமைப்படுகிறார்கள் என்பதைப் பற்றி நான் நினைத்தேன். எனது எண்ணங்கள் உங்கள் மீது இருந்தன, நீங்கள் கிறிஸ்துவின் கடிதம், எங்களால் தயாரிக்கப்பட்டவர், ஆவியினால் எழுதப்பட்டவர், அனைவராலும் படித்தார் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். இதன் காரணமாக, தொடர எனக்கு நம்பிக்கை உள்ளது. இது எனது வேலை அல்ல. கடவுளின் ஆவி தான் உயிரைக் கொண்டுவருகிறது. இதை மோசேவுக்கு வழங்கிய கல் கடிதங்களுடன் ஒப்பிடுங்கள். தற்காலிகமாக, அவரது முகம் சூரியனைப் போல பிரகாசித்தது, எனவே அவர் முகத்தின் மீது ஒரு முக்காடு வைத்தார். அவர் அதைச் செய்ததால், பிரகாசம் மங்கும்போது மக்கள் கவனிக்கவில்லை. அந்த முக்காடு இன்னும் இருக்கிறது! சட்டம் படிக்கும்போதெல்லாம் அது அவர்களின் இதயங்களை உள்ளடக்கியது, எனவே அவர்களால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. ஒரு நபர் கிறிஸ்துவிடம் திரும்பும்போது, இந்த முக்காடு அகற்றப்படும். தேவனுடைய ஆவி சுதந்திரத்தைக் கொண்டுவருகிறது, கர்த்தருடைய மகிமையை நாம் பிரதிபலிக்கிறோம். நான் முக்காடு மற்றும் நற்செய்தியின் வெளிச்சம் குறித்து நினைத்தபடி, நான் அவசரத்துடன் நகர்த்தப்பட்டேன். கடவுளின் கருணை நம் மூலமாக பிரகாசிக்கிறது! நாம் அழுத்துவது முக்கியம். நம்மைத் தடுத்து நிறுத்தும் எதையும் ஒதுக்கி வைக்க வேண்டும். எங்கள் செய்தி பார்க்க தெளிவாக இருக்க வேண்டும். ஓ, ஆனால் இந்த உலகத்தின் கடவுள் ஒரு முக்காடு வைத்திருக்கிறார். நம்பாதவர்களின் பார்வையில். அவர்கள் நம்மை நிராகரிக்கவில்லை, ஏனென்றால் இயேசு உலகின் வெளிச்சம், நாம் அல்ல. அவர்கள் அவரை நிராகரிக்கிறார்கள். நான் மாசிடோனியாவுக்குச் சென்றபோது, இந்த எண்ணங்கள் அனைத்தும் என் மனதில் சென்று கொண்டிருந்தன. நான் பலவீனமாக உணர்ந்தேன், எதையும் சாதிக்க முடியவில்லை. ஆனால் இந்த ஊழியத்தை எங்களுக்கு வழங்கிய கடவுள் தான் என்பதை நான் உணர்ந்தேன். நித்திய வேலைகளைச் செய்ய அவர் பலவீனமானவர்களைப் பயன்படுத்துகிறார். நாம் எளிதாக சுற்றி தள்ளி நசுக்கப்படலாம், ஆனால் அது ஒரு விஷயத்தை மாற்றாது. இதுதான் இயேசுவுக்கு நடந்தது. அது அவருடன் இருந்தபடியே, அது எங்களுடன் இருக்கிறது. எங்கள் சோதனைகளும் மரணமும் மற்றவர்களுக்கு உயிரைக் கொண்டு வரும். உங்கள் நிலைமை பற்றி எனக்குத் தெரியாது. ஆனால் பூமியில் இங்கே என்ன நடக்கிறது என்பதிலிருந்து எங்கள் ஊக்கம் வராது என்பதை நான் உணர்ந்தேன். அது கடவுளிடமிருந்து வருகிறது! இதன் காரணமாக, நாங்கள் கைவிட மாட்டோம்! தவிர, இங்கே நமக்கு என்ன நடக்கிறது என்பது பரலோகத்தில் நமக்காக காத்திருப்பதை ஒப்பிட முடியாது. அவர் தனது ஆவி எங்களுக்குக் கொடுத்தார், ஆனால் அவர் முன்னால் இருப்பதைக் குறைக்கிறார். நாங்கள் இந்த உடலில் இருக்கும்போது, நாங்கள் எங்கள் பரலோக வீட்டில் இல்லை. ஆனால் நாங்கள் எங்கள் உடலை விட்டு வெளியேறியதும், நாங்கள் இறுதியாக இறைவனுடன் இருக்கிறோம். நாங்கள் இங்கே அல்லது அங்கேயே இருந்தால் பரவாயில்லை. எங்கள் நோக்கம் ஒன்றே. ஆகையால், மக்களை கடவுளுக்கு முன்பாக நிற்கும் நாளுக்கு தயார்படுத்துவதற்கு ஒன்றிணைந்து செயல்படுவோம். கிறிஸ்து எங்களுக்காக இறந்தார், எனவே அவருக்காக வாழ்வோம். நமக்கு வழங்கப்பட்ட ஊழியத்தை சிந்தியுங்கள். கிறிஸ்துவுக்கு வரும் அனைவரும் ஒரு புதிய படைப்பாக மாறுகிறார்கள். அவர்களின் பழைய வாழ்க்கை விலகிச் செல்கிறது மற்றும் ஒரு புதிய வாழ்க்கை தோன்றும். கடவுள் நம்மை ஒரு பகுதியாக இருக்க அனுமதிக்கிறார்! நாங்கள் கிறிஸ்துவுடன் இணைந்து செயல்படுகிறோம். இதனால்தான் நம்மைத் தடுத்து நிறுத்தும் எதையும் விட நாம் விடுபட வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார். அதனால்தான் விசுவாசி அல்லாதவருடன் ஒன்றிணைக்காமல் நாம் கவனமாக இருக்க வேண்டும். அதனால்தான் நாங்கள் நம்மை தூய்மையாக வைத்திருக்கிறோம், எனவே நாங்கள் ஒன்றாக வேலை செய்து வேலையைச் செய்யலாம்.

248 கொடுப்பதன் மகிழ்ச்சிகள் – 2 கொரிந்தியர் (ஆ)

2 கொரிந்தியர் 7 – 13

2 கொரிந்தியர் புத்தகத்தின் இந்த இரண்டாம் பகுதி பவுலின் அனைத்து கடிதங்களிலும் மிகவும் தனிப்பட்டது. அவரது வரவிருக்கும் வருகைக்கு முன்பு அவருக்கும் திருச்சபைக்கும் இடையிலான உறவை மீட்டெடுப்பதே இதன் நோக்கம். அவர் தொடர்ந்து கூறினார்: நான் மாசிடோனியாவுக்கு வந்தபோது, நான் உன்னைப் பற்றி தொடர்ந்து யோசித்துக்கொண்டிருந்தேன். எனது கடிதத்திற்கு நீங்கள் எவ்வாறு பதிலளித்தீர்கள் என்பது எனக்கு இன்னும் தெரியவில்லை. ஆனால் நான் டைட்டஸைக் கண்டேன், அவருடைய அறிக்கை என் இதயத்தை மகிழ்ச்சிக்காக பாய்ச்சியது! நீங்கள் என்னை எப்படி நேசித்தீர்கள், சரியாக செய்ய விரும்பினீர்கள் என்று அவர் என்னிடம் கூறினார். என் கடிதம் உங்களுக்கு வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது, ஆனால் ஒரு தெய்வீக வருத்தத்தை ஏற்படுத்தியது என்று அவர் கூறினார். இது மனந்திரும்பி கடவுளுடன் உங்கள் நடைப்பயணத்தைத் தொடர வழிவகுத்தது. என் மகிழ்ச்சி ஒருபோதும் நிரம்பியதில்லை. எருசலேமில் துன்பப்படுபவர்களுக்கு உதவ மாசிடோனியாவில் உள்ள தேவாலயங்கள் எவ்வாறு கொடுக்கின்றன என்பதைப் பார்ப்பது எனது மகிழ்ச்சியின் மற்றொரு ஆதாரம். அவர்கள் ஒன்றாக ஒழுங்கமைத்தனர், அதனால் அவர்கள் ஏழைகளாக இருந்தாலும் அந்த தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியும். மக்கள் தங்களது திறனைத் தாண்டி அவர்களின் திறனுக்கு ஏற்ப வழங்கியுள்ளனர். இந்த தேவையை உங்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும்படி டைட்டஸைக் கேட்டேன், ஏனென்றால் நீங்கள் இங்குள்ள கிறிஸ்தவர்களின் உதாரணத்தை பின்பற்ற விரும்புகிறீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆனால் கர்த்தராகிய இயேசு நமக்குக் கொடுத்த உதாரணம் இதுதான். அவர் ஏழைகளாக மாற பரலோகத்தில் செல்வத்தை விட்டுவிட்டார், எனவே நாங்கள் பணக்காரர்களாக இருக்க முடியும். டைட்டஸ் என்னிடம் சொன்னார், நீங்கள் உடனடியாக பதிலளித்தீர்கள், இந்த தேவையை கொடுக்க விரும்பினீர்கள். கடவுளைத் துதியுங்கள்! இப்போது கேளுங்கள். கொடுப்பதற்கான கொள்கைகள் எளிமையானவை. முதலாவதாக, ஒவ்வொரு விவசாயிக்கும் தெரியும் you நீங்கள் நிறைய விதைகளை நடவில்லை என்றால் நீங்கள் அதிகம் அறுவடை செய்ய மாட்டீர்கள். நீங்கள் கொடுப்பது விதைகளை நடவு செய்வது போன்றது. நீங்கள் தாராளமாக இருந்தால், நீங்கள் தாராளமான அறுவடையைப் பெறுவீர்கள். அடுத்து, ஒவ்வொரு நபரும் அவர் என்ன கொடுக்க விரும்புகிறார் என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும், பின்னர் அதைக் கொடுக்க வேண்டும். மக்கள் தங்கள் இதயத்தில் மகிழ்ச்சியுடன் கொடுக்கும்போது கடவுள் அதை நேசிக்கிறார். இறுதியாக, ஒரு விதை நடப்படும் போது, அது பல விதைகளை உற்பத்தி செய்கிறது. எனவே அது கொடுப்பது. கடவுள் உங்கள் பரிசை பெருக்குகிறார். இது எவ்வாறு பெருகும் என்பது இங்கே. முதலாவதாக, பரிசுக்கு நன்றி. இரண்டாவதாக, நீங்கள் கொடுப்பதற்காக ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறீர்கள். அடுத்து, அவர்கள் உங்களுக்காக ஜெபிக்கிறார்கள், பின்னர் நீங்கள் அவர்களுக்காக ஜெபிக்கிறீர்கள். இறுதியாக, அவர்கள் மற்றவர்களுடன் முடிந்தவரை தாராளமாக இருக்கும்படி கேட்கப்படுகிறார்கள். என் கடிதங்களைப் பற்றி அது இப்போது தொடர்கிறது. சிலர் சொல்வது எனக்குத் தெரியும், "அவர் கடிதங்களை எழுதும்போது பவுல் தைரியமாக இருக்கிறார், ஆனால் அவர் நேருக்கு நேர் இருக்கும்போது அவர் ஒன்றுமில்லை." அதை நம்ப வேண்டாம். நான் அதே நபர். நான் வெளியில் பலவீனமாக இருக்கலாம், ஆனால் என் ஆயுதங்கள் கடவுள் மூலம் சக்திவாய்ந்தவை. அவருக்கு எதிராக நிற்கும் எதையும் கிழிக்க அவர் என்னால் வேலை செய்கிறார். நாம் ஒருவருக்கொருவர் பார்க்கும்போது என்னை அப்படியே செய்ய வேண்டாம். நான் என்னைப் பற்றி தற்பெருமை காட்டினால் அது உதவுமா? நான் அதைச் செய்ய விரும்பவில்லை என்பது உங்களுக்குத் தெரியும், ஆனால் கிறிஸ்துவுக்கு உண்மையாக இருக்க இது உதவினால் நான் அதைச் செய்வேன். மற்றவர்கள் தங்களைப் பற்றி தற்பெருமை காட்ட அனுமதிக்கிறீர்கள், அவர்கள் உங்களை நேசிப்பதில்லை. நான் உங்களுக்காக முழுவதுமாக எனக்குக் கொடுத்தேன், எனவே நீங்கள் ஒரு சிறிய தற்பெருமை காட்டுவார். நான் எல்லா வகையிலும் ஆபிரகாமின் மகன். நான் யாரையும் விட கிறிஸ்துவுக்கு மிகவும் உற்சாகமாக சேவை செய்கிறேன். கிறிஸ்துவுடனான எனது நடைப்பயணத்தின் காரணமாக, மனிதன் கொடுக்கக்கூடிய ஒவ்வொரு துஷ்பிரயோகத்தையும் என் உடல் அனுபவித்துள்ளது. கடவுளுக்கான எனது பயணங்கள் ஒரு மனிதன் தாங்கக்கூடிய ஒவ்வொரு பேரழிவிற்கும் என்னை அம்பலப்படுத்தியுள்ளன. ஆபத்து என் நிலையான தோழராக இருந்து வருகிறது. கிறிஸ்துவுக்காக வாழ்க்கையின் அனைத்து வசதிகளையும் நான் விட்டுவிட்டேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, எல்லா தேவாலயங்களின் நல்வாழ்வையும் பற்றி நான் தொடர்ந்து சுமையாக இருக்கிறேன். இதை என்னால் வைத்திருக்க முடியாது. இதை இந்த வழியில் சொல்கிறேன். மூன்றாவது சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்ட ஒரு மனிதனை நான் அறிவேன். அவர் இறந்துவிட்டாரா அல்லது உயிருடன் இருந்தாரா என்று எனக்குத் தெரியாது. எனக்குத் தெரிந்ததெல்லாம், அவர் சொர்க்கத்தில் இருந்தபோது, பேச முடியாத விஷயங்களைக் கண்டார், கேட்டார். இந்த முட்டாள்தனத்தை நான் நிறுத்த வேண்டும். நான் ஒரு விஷயத்தில் பெருமிதம் கொள்கிறேன். அவர் எனக்கு அளித்த அனைத்து சிறப்பு வெளிப்பாடுகளாலும் கடவுள் எனக்கு மாம்சத்தில் ஒரு முள்ளை கொடுத்திருக்கிறார். நான் மூன்று முறை ஜெபித்தேன், அதை அகற்றும்படி கேட்டேன். கடைசியாக அவர், "என் அருள் உங்களுக்குத் தேவை, ஏனென்றால் என் சக்தி உங்கள்

பலவீனத்தில் காணப்படும்.” இப்போது நான் தற்பெருமை காட்டுவேன் - என் பலவீனத்தில்! அவருடைய சக்தியை நிரூபிக்க கடவுள் அதை எனக்குக் கொடுத்தார். ஆகையால், நான் பலவீனமாக இருக்கும்போது, நான் பலமாக இருக்கிறேன். உண்மையில் நீங்கள் தான் என்னை தற்பெருமை கொள்ள வேண்டும். நான் ஒரு அப்போஸ்தலரா இல்லையா என்று மற்றவர்கள் விவாதிக்கும்போது, அது உங்களுக்கு ஒரு விவாதமாக இருக்கக்கூடாது. ஓ, என் அன்பான சகோதரர்கள். ஒரு பயம் என் மகிழ்ச்சியை மேகமூட்டுகிறது. நான் உங்களிடம் வரும்போது நாங்கள் அனைவரும் ஏமாற்றமடைவோம் என்று நான் பயப்படுகிறேன். நான் எதுவும் காணவில்லை என்ற உண்மையை நான் பயப்படுகிறேன். நான் உங்களுக்கு எச்சரிக்கிறேன். அதைத்தான் நான் கண்டால், கடவுளின் சக்தியை என் மூலமாக நீங்கள் காண்பீர்கள், நீங்கள் அதை விரும்ப மாட்டீர்கள். நீங்கள் வலுவாக இருந்தால், நான் பலவீனமாக இருந்தால் எங்கள் நேரம் ஒன்றாக நன்றாக இருக்கும். அதனால்தான் இதை நான் இப்போது உங்களுக்கு எழுதுகிறேன். இறுதியாக சகோதரர்களே, நல்ல உற்சாகமாக இருங்கள், நீங்கள் ஆன்மீக ஆரோக்கியத்தை பராமரிப்பதை உறுதிசெய்க. அனைவருக்கும் எனக்கு ஒரு கட்டிப்பிடிப்பு கொடுங்கள். கர்த்தராகிய இயேசுவின் கிருபையும், பிதாவின் அன்பு, பரிசுத்த ஆவியின் கூட்டுறவு உங்களுடன் இருக்கட்டும்.

249 கிறிஸ்து இல்லாத வாழ்க்கை - ரோமர் (அ)

ரோமர் 1-7

பவுல் கொரிந்துவுக்குப் பயணம் செய்து முன்று மாதங்கள் அங்கே கழித்தார். இந்தக் காலகட்டத்தில், ரோமில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு இந்தக் கடிதத்தை அனுப்பினார். அவர் கூறினார்: நான் செல்லும் எல்லா இடங்களிலும் உங்கள் நம்பிக்கையைப் பற்றி நான் கேள்விப்படுகிறேன். நான் உங்களுக்காக கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசுகிறேன். நான் உங்கள் ஆன்மீக நடைப்பயணத்தில் வந்து முதலீடு செய்ய விரும்புகிறேன். எல்லா இடங்களிலும் தனது செய்தியை புறஜாதியினருடன் பகிர்ந்து கொள்ள கடவுள் என்னை கடமைப்பட்டார். எனவே வளர்க்கப்பட்டவர்களுடனும், காட்டுமிராண்டிகளுடனும் நற்செய்தியைப் பகிர்ந்து கொள்கிறேன். அவர்கள் புத்திசாலி அல்லது எளிமையான எண்ணம் கொண்டவர்களாக இருந்தால் பரவாயில்லை. சுவிசேஷத்தைப் பற்றி நான் பெருமைப்படுகிறேன், ஏனென்றால் அவர்கள் யார் என்று நம்புவர்களுக்கு இது கடவுளின் சக்தி. விசுவாசத்தினால் மட்டுமே மக்கள் கடவுளிடம் செல்ல முடியும். அது இல்லாமல், அவர்கள் அவருடைய தீர்ப்பை எதிர்கொள்ள வேண்டும். எனவே அது ஏன்? மக்கள் பொல்லாதவர்கள் என்பதால் தான்! கடவுள் தன்னை பல வழிகளில் வெளிப்படுத்துகிறார். அவர்களைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தும் கடவுளைப் பற்றி பேசுகின்றன. ஆனால் அவர்கள் மனதை மூடிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த உலகில் இரண்டு வகையான மக்கள் உள்ளனர். ஒரு வகை கடவுள் உருவாக்கியதை வணங்குகிறது. இது அவர்களை ஞானமாக்குகிறது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் இந்த செயல்பாட்டில் முட்டாள்கள் ஆகிறார்கள். கடவுளைத் தவிர்ப்பதன் மூலம், அவர்கள் தார்மீக விபரீதமாக முழுகிவிடுகிறார்கள். அவர்களின் பாவங்கள் அவர்களின் மனதை அழிக்கின்றன. அவர்கள் செல்லும் எல்லா இடங்களிலும் அவர்கள் மரணத்தை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். அவர்கள் தீமை செய்வதில் நல்லவர்களாக மாறுகிறார்கள், அதை மற்றவர்களிடையே பார்த்து ரசிக்கிறார்கள். இந்த உலகில் மற்ற வகை மக்கள் தங்கள் சொந்த நீதியை உருவாக்குபவர்கள். அவர்கள் தங்கள் நல்ல படைப்புகளைப் பற்றி தற்பெருமை காட்டுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் நல்ல மற்றும் கெட்டவற்றில் வல்லுநர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். திரைக்குப் பின்னால் அதே வகையான பாவங்களைச் செய்யும்போது, அவர்கள் செய்யும் தீமைக்கு அவர்கள் மற்றவர்களை தீர்மானிக்கிறார்கள். மற்றவர்களை தீர்ப்பது கடவுளின் தீர்ப்பைத் தவிர்க்க உதவும் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த இரண்டு குழுக்களில் ஒன்றில் நாம் அனைவரும் நம்மைக் காண்கிறோம், கடவுளின் கோபம் அவர்கள் இருவரையும் நோக்கி தூடாக இருக்கிறது. இரு குழுக்களும் பாவிகள். யார் சிறந்தவர் என்பதைப் பற்றி அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள், ஆனால் உண்மை என்னவென்றால், முழு உலகமும் பாவத்திற்கு முற்றிலும் வழங்கப்படுகிறது. நீதியுள்ள ஒரு நபர் கூட இல்லை, ஒருவர் கூட இல்லை. கடவுளின் தீர்ப்பின் முன் நாம் அனைவரும் குற்றவாளியாக நிற்கிறோம். அதனால்தான் கடவுள் தம்முடைய குமாரனான இயேசு கிறிஸ்துவை அனுப்பினார். அவர் மீது நம்பிக்கை வைப்பவர்களுக்கு அவர் தனது நன்மையை வழங்குகிறார். நீங்கள் யார் என்பது முக்கியமல்ல. ஒவ்வொருவரும் மீட்பின் தேவைப்படும் பாவி. யூதர்கள் இதைப் பற்றி மிகவும் குழப்பமடைகிறார்கள். ஆபிரகாம் அவர்களின் தந்தை என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆயினும் நீங்கள் நெருக்கமாகப் பார்த்தால், அவர் உண்மையில் விசுவாசத்தின் தந்தை. அவருடைய சொந்த நன்மையின் அடிப்படையில் கடவுளுடன் அவருக்கு உறவு இல்லை. இல்லை, அவர் கடவுளை வெறுமனே நம்பினார், கடவுள் மகிழ்ச்சியடைந்தார். யூதர்கள் தாவீதை தங்கள் பெரிய ராஜாவாகப் பிடித்துக் கொண்டனர். ஆனால் அவர் கடவுளின் நன்மையில் மகிழ்ச்சியடைந்தார், அவருடைய சொந்தமல்ல. இருவருமே கடவுளை நம்பியதால் நீதியுள்ளவர்கள். அதே வழியில், நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் விசுவாசத்தினால் மட்டுமே நாங்கள் நல்லவர்களாக இருக்கிறோம்.

அவர் மூலமாக, கடவுளுடன் சமாதானம் மற்றும் அவருடைய கிருபையை அணுகலாம். எங்கள் சோதனைகளில் கூட நாம் மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும். கடவுள் நம்முடைய நன்மைக்காக அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார் என்பது எங்களுக்குத் தெரியும். இப்போது இங்கே என் கருத்து. நாங்கள் பொல்லாதவராக இருந்தபோது கிறிஸ்து இதைச் செய்தார்! கடவுள் நம்மை எவ்வளவு நேசிக்கிறார் என்பதை இது காட்டுகிறது. நாம் அருவருப்பான பாவிகளை அருவருப்பானபோது கிறிஸ்து நமக்காக இறந்தார். இதைக் கருத்தில் கொண்டு, அவருடைய பார்வையில் நாம் தூய்மையாக இருப்பதால் இப்போது அவர் நமக்கு எவ்வளவு செய்வார்? இதை இந்த வழியில் சிந்தியுங்கள். நாங்கள் அனைவரும் ஒன்றிலிருந்து வந்தோம். மனிதன் ஆதாம், அவர் காரணமாக நாம் அனைவரும் பாவிகள். மரணமும் தீர்ப்பும் இதுவரை வாழ்ந்த அனைவரின் தலைப்பிலும் -அவரைப் பொறுத்தவரை. இப்போது மற்றொரு மனிதர் - இயேசு. அவர் காரணமாக, நாம் நீதியுள்ளவர்களாக மாற்றப்படலாம். அவரால், நாம் கிருபையையும் நித்திய ஜீவனையும் கொண்டிருக்க முடியும். "ஆகவே, நம்முடைய நல்ல செயல்களுக்கு கடவுளுக்கு முன்பாக நம்முடைய தூய்மையாக இருப்பதற்கும், நாம் விரும்பும் அளவுக்கு பாவம் செய்ய முடியும்" என்று யாராவது சொல்வதை நான் கேட்க முடியும். நிச்சயமாக இல்லை! ஞானஸ்நானம் என்பது இந்த உண்மையின் படம். தண்ணீருக்கு அடியில் செல்வது நாம் பாவத்திற்காக எப்படி இறக்கிறோம், புதைக்கப்படுகிறோம் என்பதைக் காட்டுகிறது -இயேசு நம்முடைய பாவங்களுக்காக இறந்து புதைக்கப்பட்டதைப் போலவே. அவர் மரித்தோரிலிருந்து எழுந்தபோது, அவர் பாவத்தை விட்டுவிட்டார். நாங்கள் தண்ணீரிலிருந்து வெளியே வருவது அவரது உயிர்த்தெழுதலின் படம், ஆனால் அது பாவத்தை விட்டு வெளியேறும் ஒரு படம். நாங்கள் ஒரு புதிய வாழ்க்கை முறையை வாழ வேண்டும். நாங்கள் பாவத்திலிருந்து விலகி இருப்போம், ஏனெனில் அது மக்களை அடிமைப்படுத்துகிறது. நீங்கள் அதைக் கொடுக்கும்போது, நீங்கள் அதற்கு அடிமையாகி விடுகிறீர்கள். அதேபோல், நீங்கள் கடவுளின் கிருபைக்கு உங்களை அடிபணியச் செய்யும் போது, நீங்கள் அவருடைய அடிமையாகி விடுகிறீர்கள். எந்த வழியிலும், நீங்கள் விரும்பியதைச் செய்ய நீங்கள் சுதந்திரமாக இல்லை. எனவே நீங்கள் தேர்வு செய்ய வேண்டும். நீங்கள் எதை சமர்ப்பிப்பீர்கள்? பாவம் மரணத்தைக் கொண்டுவருகிறது, ஆனால் கடவுள் நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாக உங்களுக்கு நித்திய ஜீவனைக் கொடுக்கிறார். "கடவுளின் சட்டம் நம்மை நீதியுள்ளவர்களாக மாற்றுவதற்கான ஒரு வழியாக கொடுக்கப்படவில்லை?" நீங்கள் விளையாட வேண்டும்! சட்டத்திற்குக் கீழ்ப்படிய முடியாது. எங்கள் பாவத்தை வெளிப்படுத்த இது வழங்கப்பட்டது, எனவே நாங்கள் நம்பிக்கையற்றவர்கள், உதவி தேவை என்பதை நாங்கள் அறிவோம். உதவிக்காக நான் சட்டத்தை பார்க்கும்போது, எனக்கு திடீரென்று ஒரு சிக்கல் உள்ளது. நான் நன்றாக இருக்க விரும்புகிறேன், ஆனால் எப்படி என்று தெரியவில்லை. நான் தீமை செய்ய விரும்பவில்லை, ஆனால் நான் அதை எப்போதும் செய்கிறேன் என்பதைக் கண்டறியவும். நான் ஒரு அடிமை, வேறு வழியில்லை. நான் கூக்குரலிடுகிறேன், "நான் எப்படி விடுவிக்க முடியும்?" கடவுளைப் புகழ்ந்து பேசுங்கள்! நமக்காக இறந்த இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலம் நாங்கள் சுதந்திரமாக இருக்கிறோம். நாங்கள் இனி கண்டிக்கப்படுவதில்லை, பாவத்தை எதிர்க்கும் சக்தி எங்களுக்கு இருக்கிறது.

250 கிறிஸ்துவுடன் வாழ்க்கை - ரோமர் (ஆ)

ரோமர் 8 - 16

ரோமில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களுக்கு பவுல் தனது கடிதத்தைத் தொடர்ந்து இவ்வாறு கூறினார்: கிறிஸ்துவில் இரட்சிப்பு நமக்கு பல நன்மைகளைத் தருகிறது. முதலாவதாக, நாங்கள் ஒரு புதிய குடும்பத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறோம். கடவுள் எங்கள் தந்தை. அவருடைய ஆவி நமக்குள் வாழ்கிறது, இயேசுவுக்கு சொந்தமான அனைத்தையும் நாம் வாரிசாகப் பெறுகிறோம். பரலோக குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர், இந்த வாழ்க்கையில் நமக்கு என்ன நடக்கிறது என்பது குறித்து நமக்கு அமைதி உண்டு. நாம் இங்கே கஷ்டப்படலாம், ஆனால் அது பரலோகத்தில் நமக்காகக் காத்திருக்கும் மகிமையுடன் ஒப்பிடும்போது ஒன்றுமில்லை. இரண்டாவது நன்மை என்னவென்றால், கடவுளின் ஆவி நம் வாழ்வில் என்ன செய்கிறது. அவர் எங்களை சொர்க்கத்திற்கு தயாராக இருக்கிறார். அவர் ஜெபிக்க எங்களுக்கு உதவுகிறார். அவர் நம் சிந்தனையை மாற்றுகிறார். எங்கள் சோதனைகள் அனைத்தும் எங்களுக்கு நல்லது என்பதை அவர் உறுதி செய்கிறார். அவர் நம்மை இயேசுவைப் போலவே வடிவமைக்கிறார். மூன்றாவது நன்மை என்னவென்றால், கடவுள் இப்போது நம் பிதா! அதாவது நாங்கள் அவருக்கு முக்கியம்! அவர் நமக்கு நல்லது என்று நினைக்காத எதையும் அவர் எங்களுக்கு விடமாட்டார். அவருடைய அன்பிலிருந்து எதுவும் நம்மைப் பிரிக்க முடியாது. இந்த நன்மைகள் அனைத்தையும் கொண்டு, எனக்கு இன்னும் ஒரு பெரிய மன வேதனை இருக்கிறது. கடவுள் எங்களுடன் என்ன செய்கிறார் என்பதை யூதர்கள் இழக்கவில்லை என்று நான் விரும்புகிறேன். அவர்கள் எனது பூமிக்குரிய குடும்பம், அவர்களுக்கு இரட்சிப்பைப் பெற நான் எதையும் தருகிறேன். எனது சொந்த இரட்சிப்பை நான் விட்டுவிடுவேன், அவர்களால் முடிந்தால். இன்னும், அவர்கள் கிறிஸ்துவை நிராகரிப்பது ஆபிரகாமுக்கு கடவுளின் வாக்குறுதிகளை மாற்றாது என்பதை நான்

புரிந்துகொள்கிறேன். கடவுளின் வாக்குறுதிகள் ஒரு குறிப்பிட்ட குடும்பத்தில் பிறந்தவர்களுக்கு அல்ல என்பதை நான் எப்போதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். கடவுள் எப்போதுமே ஒரு மக்களை கூட்டத்தினரிடமிருந்து தனக்குத்தானே தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். யூதர்கள் தங்களைத் தவிர வேறு யாரையும் குறை கூற முடியாது, ஏனென்றால் கடவுள் தனது திட்டத்தை எளிமையாக்கியுள்ளார். இயேசு தங்கள் இறைவன் என்றால் மக்கள் இரட்சிக்கப்படுகிறார்கள், கடவுள் அவரை மரித்தோரிலிருந்து எழுப்பினார் என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். இறைவனின் பெயரை அழைத்தால் யாரையும் காப்பாற்ற முடியும். நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? இஸ்ரேல் அவர்களின் மேசியாவை நிராகரிக்கிறது என்பது உங்கள் வாய்ப்பு. நீங்கள் இப்போது கடவுளின் குடும்பத்திற்கு கொண்டு வரப்படலாம்! இது ஒரு மரத்திலிருந்து கட்டிங் கிளை மற்றும் ஒரு காட்டு கிளையில் ஒட்டுவது போன்றது. புறஜாதியார் கடவுளை அறிந்து கொள்வதற்காக இஸ்ரேல் தற்காலிகமாக துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மிகவும் பெருமைப்பட வேண்டாம்! ஒரு இயற்கை கிளையை துண்டிக்க முடிந்தால், ஒட்டுதல் கிளையை துண்டிப்பது எவ்வளவு எளிதாக இருக்கும். புறஜாதியார் நாள் முடிந்ததும் நேரம் வரும். அந்த நேரத்தில், கடவுள் அட்டவணையைத் திருப்புவார், இஸ்ரேல் இரட்சிப்பை ஏற்றுக்கொள்வார். உங்களால் முடிந்தவரை கடவுளின் கருணையை நன்மை செய்யுங்கள். உங்கள் உடல்களை ஒரு வாழ்க்கை தியாகமாக அவரிடம் கொடுங்கள். பாவத்தை ஒதுக்கி வைத்துவிட்டு, அவருக்கு மகிழ்ச்சி அளிக்கும் ஒரு வாழ்க்கையை வாழ்க. நீங்கள் நினைக்கும் மற்றும் செயல்படும் முறையை மாற்றவும். இப்போது, நீங்கள் பூமியில் கடவுளுக்காக வாழும்போது நீங்கள் செய்ய வேண்டிய விஷயங்களின் பட்டியல் இங்கே: உங்கள் சக விசுவாசிகளுடன் இணைந்து பணியாற்றுங்கள். ஒவ்வொருவருக்கும் கடவுளிடமிருந்து அவரது சிறப்பு பரிசு உள்ளது. நீங்கள் ஒன்றாக ஒரு உடலை உருவாக்குகிறீர்கள். உயர் வாழ்க்கைத் தரத்தை வைத்திருங்கள், நீங்கள் என்ன செய்ய வேண்டும் என்று கடவுள் விரும்புகிறார் என்பதில் கவனம் செலுத்துங்கள். • சிவில் அதிகாரிகளுக்கு அடிபணி. உங்களிடம் பரலோக வீடு இருப்பதால், பூமிக்குரிய அரசாங்க அதிகாரிகளுக்கு நீங்கள் பொறுப்பல்ல என்று அர்த்தமல்ல. நீங்கள் அவர்களை எதிர்க்கும்போது, நீங்கள் கடவுளை எதிர்க்கிறீர்கள். • நீங்கள் மக்களுக்கு கடன்பட்டிருக்கக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக, உங்கள் அன்பை அவர்களுக்கு கடன்பட்டிருக்கிறீர்கள். எனவே அதை ஆர்வத்துடன் செலுத்துங்கள். எப்போதும் உங்கள் சேவை நேரம் போலவே வாழ்க. சதை ஆசைகள் மற்றும் நீண்டகாலத்தால் திசைதிருப்ப வேண்டாம். அதற்கு பதிலாக, இயேசு செயல்படுவதைப் போல செயல்படத் தொடங்குங்கள்.

கேளுங்கள், கடவுள் நம் ஒவ்வொருவரையும் வித்தியாசமாக கையாள்கிறார். எனவே, ஒருவருக்கொருவர் இறைவனுடன் நடப்பதை மதிக்கவும். ஒரு நபர் ஒரு குறிப்பிட்ட நாளை ஒதுக்கி வைப்பதன் மூலம் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறார், அல்லது சில உணவை சாப்பிடுவதில்லை. வேறு சிலர் எல்லாவற்றையும் ஒரே மாதிரியாகக் கருதுவதன் மூலம் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள். அது உங்களுக்கு என்ன முக்கியம்? ஒவ்வொரு விசுவாசியுடனும் இறைவன் ஒரு தனிப்பட்ட உறவைக் கொண்டிருக்கிறான். ஹேவிங், சிலர் கடவுளுடனான நடைப்பயணத்தில் இன்னும் பலவீனமாக இருக்கிறார்கள் என்பதையும் நீங்கள் அறிந்திருக்க வேண்டும். விஷயங்களைப் பற்றிய உங்கள் சொந்த நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்ற நீங்கள் சுதந்திரமாக இருக்கிறீர்கள், ஆனால் சக கிறிஸ்தவருக்கு பயணம் செய்ய நீங்கள் சுதந்திரமாக இல்லை. உங்கள் வேலை அவற்றைக் கட்டியெழுப்புவதே -நீங்கள் செய்யும் காரியங்களால் அவற்றைக் கிழிக்க வேண்டாம். விசுவாசத்தில் வலிமையானவர்களுக்கு பலவீனமானவர்களைக் கவனிக்க வேண்டிய பொறுப்பு உள்ளது. வரை, இங்கே எனது திட்டங்கள் உள்ளன. இங்குள்ள தேவாலயங்களால் எடுக்கப்பட்ட பிரசாதத்தை வழங்க நான் எருசலேமுக்குச் செல்கிறேன். நான் முடித்ததும், ஸ்பெயினுக்குச் செல்லும் வழியில் ரோம் மூலம் நான் நிறுத்தப்படுகிறேன். நான் உங்களை இவ்வளவு காலமாக சந்திக்க விரும்பினேன்! சுவிசேஷத்தில் உள்ள எனது நண்பர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்துங்கள். அவர்கள் பல ஆண்டுகளாக என்னுடன் உண்மையாக பணியாற்றியுள்ளனர். ஓ, இன்னும் ஒரு விஷயம். சிறிய விஷயங்களிலிருந்து ஒரு பெரிய விஷயத்தை உருவாக்குபவர்களைப் பாருங்கள். அவற்றைத் தவிர்க்கவும். அவர்களின் மென்மையாகப் பேசுவது பலவீனமான விசுவாசிகளை காயப்படுத்தக்கூடும். நான் எங்கு சென்றாலும், கிறிஸ்துவுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிதல் பற்றி மக்கள் என்னிடம் கூறுகிறார்கள். இங்குள்ள அனைவரும் உங்களுக்கு வாழ்த்துக்களை அனுப்ப விரும்புகிறார்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசுவின் அருள் உங்களுடன் இருங்கள்.

251 எருசலேமுக்கு செல்வது

அப்போஸ்தலர் 20 - 21: 17

பாலால் கொரிந்திலில் மூன்று மாதங்கள் தங்கியிருந்தார். பின்னர் அவர் மீண்டும் ட்ரோயாஸுக்குச் சென்றார், அங்கு அவர் எருசலேமுக்கு தனது பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கு ஒரு வாரம் முன்பு கழித்தார். பவுல் ட்ரோஸை விட்டு வெளியேறுவதற்கு முன்பு இரவு, அவர் ஒரு வீட்டின் மூன்றாவது

மாடியில் தேவாலயத்திற்கு பிரசங்கித்தார். அவர் மணிக்கணக்கில் பிரசங்கித்தார் -இரவு முழுவதும். ஒரு இளைஞன் ஒரு ஜன்னல் மீது அமர்ந்து விரைவில் மிகவும் தூக்கத்தில் ஆனான். இறுதியில் அவர் தூங்கச் சென்று ஜன்னலுக்கு வெளியே நழுவி, தரையில் விழுந்தார்! மக்கள் கீழே இறந்து கிடந்தனர். பாலால் உடலை எடுத்து இறுக்கமாக அணைத்துக்கொண்டார். அவர் இறுதியாக மேலே பார்த்து, “அந்த இளைஞன் உயிருடன் இருக்கிறான்” என்று சொன்னான். எல்லோரும் மகிழ்ச்சியடைந்தார்கள், ஒன்றாக படிக்கட்டுகளில் இறங்கினர். பவுல் எருசலேமுக்கான பயணத்தில் வெளியேறும்போது விடியற்காலையில் அவர்கள் தங்கள் கூட்டுறவைத் தொடர்ந்தனர். இந்த பிராந்தியத்தில் நான் உன்னை விட்டு எருசலேமுக்குச் செல்கிறேன், நீங்கள் என்னை மீண்டும் பார்க்க மாட்டீர்கள். “நான் எருசலேமில் இறைவனுக்காக கஷ்டப்படுவேன் என்று கடவுளின் ஆவி தெளிவுபடுத்தியுள்ளது. நான் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறேன், ஏனென்றால் என் வாழ்க்கையை கடவுளின் அழைப்பை நிறைவேற்ற விரும்புகிறேன்.” பவுல் அவரை உண்மையாகவும், அவருடைய வார்த்தைகளைத் தழுவினார். எருசலேமில் நீங்கள் பெரிய சோதனைகளை அனுபவிப்பீர்கள். “வெளியேற வேண்டிய நேரம் வந்தபோது, முழு தேவாலயமும் பவுலுடன் நகரத்திலிருந்து வெளியேயும் கரைக்குச் சென்றது. அவர்கள் கடற்கரையில் மண்டியிட்டு ஒன்றாக ஜெபம் செய்தனர். பின்னர் அவர் கப்பலில் ஏறி வெளியேறினார். அவர் சொந்த கைகளும் கால்களும், “எருசலேமில் உள்ள யூதர்கள் இந்த பெல்ட்டை சொந்தமாக பிணைத்து புறஜாதியினருக்கு வழங்குவார்கள். அவர் சொன்னார், “தயவுசெய்து நிறுத்துங்கள், உங்கள் அழகை என்னை அழ வைக்கத் தொடங்குகிறது! கர்த்தருக்காக சங்கிலிகளில் வைக்க நான் தயாராக இருக்கிறேன். அவருக்காக நான் இறக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.” சில நாட்களுக்குப் பிறகு, பவுல் எருசலேமுக்குச் சென்றார். அங்குள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அவரை மகிழ்ச்சியுடன் பெற்றனர்.

252 எருசலேமில் கலகம்

அப்.21:15 - 22: 30

பாலால் எருசலேமில் உள்ள தேவாலயத்தின் பெரியவர்களை சந்தித்து புறஜாதியார் கிறிஸ்துவிடம் எப்படி திரும்புகிறார் என்று அறிக்கை அளித்தார். இதைக் கேட்டபோது எல்லோரும் கடவுளை மகிமைப்படுத்தினர். ஆனால் பின்னர் பெரியவர்கள் தங்கள் கவலைகளை பவுலுடன் பகிர்ந்து கொண்டனர். “யூத கிறிஸ்தவர்கள் மோசேயின் சட்டத்தை கைவிட யூதர்களுக்குக் கற்பிக்கிறீர்கள் என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த வதந்திகளை நாங்கள் நிறுத்த வேண்டும். நான்கு ஆண்டுகள் கடவுளுக்கு சபதம் எடுத்துள்ளனர். அவர்கள் கோயிலில் அதன் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய விரும்புகிறார்கள், ஆனால் அதற்காக பணம் செலுத்த அவர்களிடம் பணம் இல்லை. அவர்களுடைய சபையில் சேருங்கள், நீங்கள் கடவுளின் சட்டங்களை கைவிடவில்லை என்பதை இது நிரூபிக்கும்.” எனவே அவர் சபதத்தை எடுத்து ஆண்டுகளுடன் கோவிலுக்குச் சென்றார். சடங்கு ஏழு நாட்கள் ஆனது. கடைசி நாளில், எபேசைஸ் சேர்ந்த சில யூதர்கள் பவுலை தங்கள் நகரத்திலிருந்து ஒரு புறஜாதி கிறிஸ்தவருடன் சந்தையில் பார்த்தார்கள். பின்னர் அவர்கள் அவரை கோவிலில் பார்த்தார்கள், புறஜாதியார் அவருடன் இருப்பதாக கருதினர். அவர்கள் கத்தினார்கள், “உதவி! இங்கே முழு உலகையும் எங்களுக்கு எதிராகத் திருப்பிய மனிதர். இப்போது அவர் ஒரு புறஜாதியாரை எங்கள் கோவிலுக்குள் கொண்டு வருகிறார்!” விரைவில், கூட்டம் ஒரு கோபமான கும்பலாக மாறியது. அவர்கள் பவுலைப் பிடித்து கோவிலிலிருந்து வெளியே அழைத்துச் சென்று அவரை அடிக்க ஆரம்பித்தார்கள். ரோமானிய வீரர்கள் அடிப்பதைத் தடுக்க கூட்டத்திற்குள் ஓடினர். அவர்களது தளபதி பவுலை சங்கிலிகளில் வைத்து, அவரை அழைத்துச் செல்லும்படி தனது ஆட்களை சொன்னார். “அவரைக் கொல்லுங்கள்!” என்று கூட்டம் கூச்சலிட்டது. மற்றும் வீரர்களை நோக்கி நகரத் தொடங்கினார். இதைப் பார்த்த படையினர் பவுலை அழைத்துக்கொண்டு அவரை சுமந்தனர். அவர்கள் பாராக்ஸின் வாசலுக்கு வந்ததும், பவுல் தளபதியிடம், “நான் கூட்டத்தினரிடம் பேசலாமா?” என்று கூறினார். தளபதி ஆச்சரியப்பட்டார், ஆனால் இறுதியாக அவரை பேச அனுமதிக்க ஒப்புக்கொண்டார். பால் படியில் நின்று கையை உயர்த்தினார். எல்லோரும் அமைதியாக வளர்ந்தனர். அவர் கூறினார், “எனக்கு ஒரு கடுமையான யூத கல்வி வழங்கப்பட்டது. இயேசுவில் விசுவாசிகளைத் துன்புறுத்துவதன் மூலம் எங்கள் மதத்திற்கான எனது அர்ப்பணிப்பை நான் நிரூபித்தேன். நான் ஆண்டுகளையும் பெண்களையும் சிறையில் அடைத்து, அவர்களில் சிலர் கொல்லப்பட்டேன்.” ஒரு நாள் நான் டமாஸ்கஸுக்குச் சென்றேன், மேலும் கைதிகளை மீண்டும் ஜெருசலேமுக்கு அழைத்து வந்தேன். திடீரென்று, ஒரு பிரகாசமான ஒளி என்னைச் சூழ்ந்தது. நான் தரையில் விழுந்து, ‘சவுல், சவுல், நீ ஏன் என்னைத் துன்புறுத்துகிறாய்?’ என்று ஒரு குரல் சொல்வதைக் கேட்டேன், ‘நீ யார் ஆண்டவரே?’ என்று சொன்னேன், ‘நான் நாசரேத்தின் இயேசு - நீங்கள் துன்புறுத்துகிறீர்கள்’ என்று கூறினார். எருசலேம் மற்றும் கர்த்தர் என்னிடம் மீண்டும் பேசிக் கொண்டிருந்தார், ‘நான் உங்களை புறஜாதியினருக்கு பிரசங்கிப்பீர்கள். அவர்கள் கத்தவும், காற்றில் தூசி எறியவும் ஆரம்பித்தார்கள். அவர்கள் தங்கள் கோட்டுகளை தரையில் எறிந்துவிட்டு, “அவரைக் கொல்லுங்கள்! அவரை பூமியின் முகத்திலிருந்து துடைக்கவும்!” என்று கூச்சலிட்டார்கள்.

விரைவாக, தளபதி பவுலை சரமாரியாக அழைத்துச் சென்றார். பவுலை அவர்களின் எல்லா கேள்விகளுக்கும் பதிலளிக்கும் வரை பவுலை வெல்லும்படி அவர் கட்டளையிட்டார். படையினர் இதைச் செய்யத் தயாரானபோது, அவர்களில் ஒருவரிடம், “ஒரு ரோமானிய குடிமகனை விசாரணை இல்லாமல் அடிப்பது சட்டபூர்வமானதா?” என்று சிப்பாய் உடனடியாக தளபதியிடம் இதைப் பற்றி கூறினார். அவர் பவுலிடம் சென்று கேட்டார். “நீங்கள் ஒரு ரோமானிய குடிமகனா?” “ஆமாம், நான் ஒரு குடிமகனாக பிறந்தேன்.” பவுலை அடிக்கத் தயாராகி வந்தவர்கள் உடனடியாக அவரிடமிருந்து விலகிச் சென்றனர். தளபதி தனது சொந்த வாழ்க்கையைப் பற்றி அக்கறை கொண்டிருந்தார், ஏனென்றால் அவர் ஒரு ரோமானிய குடிமகனை சங்கிலிகளாக வைத்திருந்தார், மேலும் அவரை கிட்டத்தட்ட அடித்தார் - நியாயமான விசாரணையின்றி.

253 கொலை செய்ய சதித்திட்டம்

பவுல் - ரோம் செல்கிறார்.

அப்போஸ்தலர் 22:30 – அப்போஸ்தலர் 23:35

எருசலேமில் உள்ள கோயிலுக்கு அருகிலுள்ள கலவரத்தை ஏற்படுத்தியதை தளபதி சரியாக அறிய விரும்பினார். எனவே அவர் பவுலை யூத கவுன்சில் முன் அழைத்துச் சென்றார். பவுல், “சகோதரர்களே, நான் ஒரு தெளிவான மனசாட்சியுடன் கடவுளுக்கு முன்பாக நிற்கிறேன்” என்றார். இதைக் கேட்டு, பிரதான பூசாரி யாரையாவது அறைந்தார். பவுல் அவரிடம் திரும்பினார், “நீங்கள் சுவரை வெண்மையாக்கினீர்கள்! கடவுள் உங்களை அறைந்தார். கடவுளின் சட்டங்களை நேரடியாக மீறும் வகையில் யாராவது என்னைத் தாக்கியிருக்கிறீர்கள்.” மனிதர்களில் ஒருவர், “கடவுளின் பிரதான ஆசாரியரிடம் நீங்கள் எவ்வளவு தைரியமாக பேசுகிறீர்கள்” என்று கூறினார். உடனே பவுல் மன்னிப்பு கேட்டார். “அவர் பிரதான பூசாரி என்பதை நான் உணரவில்லை. வேதம் கூறுகிறது, மக்களின் ஆட்சியாளருக்கு எதிராக பேச வேண்டாம்.” சபை இரண்டு எதிரெதிர் குழுக்களால் ஆனது என்பதை அவர் கவனித்தார். இறந்தவர்களிடமிருந்து யாரும் உயர முடியும் என்று சதுசேயர்கள் நம்பவில்லை. அவர்கள் தேவதூதர்களையோ ஆவிகளையோ நம்பவில்லை. பரிசேயர்கள் இந்த எல்லாவற்றையும் நம்பினர். பவுல் கூறினார், “நான் ஒரு பரிசேயர், இறந்தவர்களிடமிருந்து உயிர்த்தெழுதலை நான் நம்புகிறேன் என்பதால் நான் தீர்ப்பளிக்கப்படுகிறேன்.” உடனே, இரு குழுக்களும் ஒருவருக்கொருவர் கூச்சலிடும் வரை வாதிடத் தொடங்கினர். ஒருவர் பவுலை கோபத்தில் பிடித்தார். மற்றவர்கள் அவரை இழுக்க முயன்றனர். அவரை கிழிக்காமல் இருக்க வீரர்கள் அவரை மீட்க வேண்டியிருந்தது. அவர்கள் அவரை மீண்டும் பாராக்ஸுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். அன்றிரவு கர்த்தர் பவுலுடன் நின்றார். “சோர்வடைய வேண்டாம். நீங்கள் இங்கே எருசலேமில் எனது செய்தித் தொடர்பாளராக இருந்தீர்கள், நீங்களும் எனக்காக ரோமிலும் பேசுவீர்கள்.” மறுநாள் காலையில், 40 ஆண்கள் ஒன்றாகச் சந்தித்து ஒரு சபதம் செய்தனர். அவர்கள், “நாங்கள் பவுலைக் கொல்லும் வரை நாங்கள் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ மாட்டோம்” என்று சொன்னார்கள். பின்னர் அவர்கள் மதத் தலைவர்களிடம், “நீங்கள் பவுலை மீண்டும் பரிசோதிக்க விரும்பும் தளபதியிடம் சொல்லுங்கள். அவர் நெருங்கும்போது, நாங்கள் அவரைக் கொன்றுவிடுவோம்.” பவுலின் மருமகன் இந்த திட்டத்தைப் பற்றி கேள்விப்பட்டார், எனவே அவர் பாராக்ஸுக்கு விரைந்து சென்று தனது மாமாவிடம் கூறினார். இதைக் கேட்டபின், பவுல் வீரர்களில் ஒருவரை அழைத்தார். “இந்த இளைஞனை தளபதியிடம் அழைத்துச் செல்லுங்கள், அவருக்காக அவருக்காக ஒரு செய்தி உள்ளது.” ஆகவே, சிப்பாய் பவுலின் மருமகனை தளபதியிடம் அழைத்துச் சென்று அவரிடம், “இந்த இளைஞன் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று நீங்கள் கேட்க வேண்டும் என்று கைதி விரும்புகிறார்.” தளபதி அந்த இளைஞனை ஒதுக்கி வைத்தார், “நீங்கள் என்ன சொல்ல விரும்புகிறீர்கள்?” சிறுவன் தளபதியிடம் தான் கேட்டதைச் சொன்னான். தளபதி, “போ, ஆனால் இதைப் பற்றி வேறு யாரிடமும் சொல்லாதீர்கள்” என்று கூறினார். அன்றிரவு, அவர் 200 வீரர்கள், 70 குதிரைவீரர்கள் மற்றும் ஸ்பியர்ஸூடன் 200 ஆண்களை உள்ளடக்கிய ஒரு காவலர்கள் குழுவைக் கூட்டிச் சென்றார். அன்றிரவு அவர் பவுலை அவர்களுடன் அனுப்பினார். ஆளுநரின் பெலிக்ஸ் பாதுகாப்பின் கீழ் இருக்க அவர்கள் அவரை சிசேரியாவுக்கு அழைத்துச் சென்றனர். தளபதி அவருடன் அனுப்ப ஒரு கடிதம் எழுதினார். “யூதர்கள் இந்த மனிதனைக் கொல்ல முயன்றனர், ஆனால் அவர் ஒரு ரோமானிய குடிமகன் என்பதால் நான் அவரை மீட்டேன். நான் அவரை அவர்களின் ஆளும் சபைக்கு முன்பாக நின்றேன், ஆனால் சில மத விஷயங்களால் அவர்கள் அவருடன் வருத்தப்படுவதைக் கண்டறிந்தேன் - மரணத்திற்கு அல்லது சிறைக்கு தகுதியற்ற எதுவும் இல்லை. இப்போது அவரைத் துடைப்பதற்கும் கொலை செய்வதற்கும் ஒரு சதி உள்ளது என்று நான் கூறப்படுகிறேன். நான் அவரைக் கொல்வேன். பவுல் சிசேரியாவுக்கு வந்தபோது, அவர் குற்றம் சாட்டியவர்கள் வரும் வரை காத்திருக்க ஹெரோட்டின் அரண்மனையில் வைக்கப்பட்டார்.

254 பெலிக்ஸ், பெஸ்து மற்றும் அகிரிப்பா

அப்போஸ்தலர் 24 – 26

பிரதான ஆசாரியன் சில பெரியவர்கள் மற்றும் ஒரு வழக்கறிஞருடன் சிசேரியாவுக்குச் சென்றார். பெலிக்ஸ் ஆளுநருக்கு முன் பவுல் மீது தங்கள் வழக்கை அவர்கள் முன்வைத்தனர். அவர்கள் சொன்னார்கள், "இந்த மனிதர் யூத மக்களுக்கு ஒரு நோய். அவர் செல்லும் எல்லா இடங்களிலும் அவர் கலவரத்தை ஏற்படுத்துகிறார். இப்போது அவர் இங்கு வந்து எங்கள் கோவிலை இழிவுபடுத்தியுள்ளார்." பவுல் தன்னை தற்காத்துக் கொண்டார். அவர் சொன்னார், "எனக்கு என்ன செய்யப்பட்டது என்று நான் எதுவும் செய்யவில்லை. நான் நாசரேத்தின் இயேசுவைப் பின்தொடர்கிறேன் என்பது உண்மைதான், ஆனால் நான் ஒரு கூட்டத்தை சேகரித்து அவர்களைப் பிரசங்கிக்கவில்லை. நான் ஒரு சபதத்தை நிறைவேற்ற கோயிலுக்குச் சென்றேன். திடீரென்று - எந்த காரணமும் இல்லாமல் - ஒரு கும்பல் என்னைக் கைப்பற்றி, அவர்களுடைய செயல்களைத் தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை. இறந்தவர்களிடமிருந்து." பெலிக்ஸ் இரு தரப்பினரும் கேட்டார், ஆனால் தீர்ப்பை வழங்கவில்லை. அவரை விடுவிக்க பவுல் அவருக்கு ஏதாவது கொடுக்கக்கூடும் என்று அவர் நினைத்தார். ஆனாலும், ஆளுநர் பவுலுக்கு தனது நண்பர்களைப் பார்க்கும் பாக்கியத்தை வழங்கினார். கிறிஸ்து மீதான விசுவாசத்தைப் பற்றி பேச பெலிக்ஸ் அவரை பல முறை சந்தித்தார். ஒருமுறை அவர் நடுங்கி, "நான் இப்போது தயாராக இல்லை, இந்த முடிவை மிகவும் வசதியாக இருக்கும்போது நான் எடுப்பேன்." இரண்டு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு, ஃபெஸ்டஸ் ஆளுநரானார், பெலிக்ஸுக்கு பதிலாக. யூதத் தலைவர்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்ய அவர் விரும்பினார், எனவே அவர் பவுலிடம், "நீங்கள் எருசலேமுக்குச் சென்று இந்த குற்றச்சாட்டுகளுக்கு விசாரிக்கத் தயாரா?" என்று கூறினார், "நான் உண்மையிலேயே மரணத்திற்கு தகுதியானவனாக இருந்தால் நான் இறக்கத் தயாராக இருக்கிறேன். ஆனால் இந்த குற்றச்சாட்டுகளில் நான் நிரபராதி என்று உங்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, நீங்கள் என்னை எருசலேமுக்கு அனுப்பப் போகிறீர்கள் என்றால், நான் சீசரிடம் முறையிடுகிறேன்." ஃபெஸ்டஸ் கூறினார், "எனவே, நீங்கள் சீசரிடம் முறையிட்டீர்கள், அந்த விஷயத்தில், சீசருக்கு நீங்கள் செல்வீர்கள்." சில நாட்களுக்குப் பிறகு, அக்ரிப்பாவும் அவரது சகோதரியும் புதிய ஆளுநரை பார்வையிட்டனர். ஃபெஸ்டஸ் அவர்களிடம் பவுல் மற்றும் விசாரணை பற்றி கூறினார். அவரைக் கேட்க விரும்புகிறேன் என்று அக்ரிப்பா கூறினார். எனவே அடுத்த நாள், ஒரு பெரிய கூட்டம் கூடியது, பவுல் ஆளுநர் மற்றும் ராஜா முன் கொண்டுவரப்பட்டார். பவுல் அறைக்குள் நுழைந்தபோது, அவர் தனது வாய்ப்பைக் கண்டார். அவர் சொன்னார், "நீங்கள் யூத பழக்கவழக்கங்களில் நிபுணர் என்பதால், அக்ரிப்பா, அக்ரிப்பா, உங்கள் முன் நிற்க நான் மகிழ்ச்சியடைகிறேன்." நான் இஸ்ரேலில் வசிக்கும் யூதர்களுக்கு அந்நியன் அல்ல. நான் சிறுவயதிலிருந்தே அவர்கள் என்னை அறிந்திருக்கிறார்கள். நான் ஒரு பரிசேயர், சட்டத்தைப் பற்றி மிகவும் கண்டிப்பாக இருந்தேன் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். நாசரேனைப் பின்தொடர்பவர்களை நான் துன்புறுத்திய ஒரு காலம் இருந்தது. "நான் ஒரு பிரகாசமான ஒளியால் தரையில் தாக்கப்பட்டபோது நான் டமாஸ்கஸுக்குச் சென்று கொண்டிருந்தேன். பின்னர், சவுல், நீங்கள் ஏன் என்னைத் துன்புறுத்துகிறீர்கள்? 'என்று ஒரு குரலைக் கேட்டேன்,' நீங்கள் யார், ஆண்டவரே? 'என்று சொன்னேன்,' நான் இயேசு, நீங்கள் என்று ஒரு நபர் என்று சொன்னேன். எழுந்திரு. நீங்கள் இப்போது என் வேலைக்காரன். யூதர்களுக்கும் புறஜாதியினருக்கும் எனக்கு ஒரு சாட்சியாக நான் உங்களை அனுப்புகிறேன்." அக்ரிப்பா, நான் அந்த அழைப்பிற்கு உண்மையாக இருந்தேன். நான் எங்கு சென்றாலும் மேசியா என்று நான் அறிவிக்கிறேன். மனந்திரும்பி கடவுளிடம் திரும்பும்படி மக்களிடம் சொல்கிறேன். "அப்படியானால் யூதர்கள் என்னைக் கொல்ல விரும்புகிறார்கள்? கிறிஸ்து பாதிக்கப்படுவார், இறப்பார், மரித்தோரிலிருந்து எழுந்திருப்பார் என்று நம்முடைய வேதவசனங்கள் கற்பிக்கின்றன என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். நல்ல செய்தி என்னவென்றால், அவர் இப்போது புறஜாதியார் உட்பட அனைத்து மக்களுக்கும் வெளிச்சத்தைக் கொண்டு வருகிறார்." ஃபெஸ்டஸ் கத்தினார், "பால், நீங்கள் ஒரு முட்டாள்தான் போல பேசுகிறீர்கள். உங்கள் கல்வி அனைத்தும் உங்களை பைத்தியம் பிடித்தன!" என்று பால் கூறினார், "எனக்கு பைத்தியம் இல்லை. நான் உண்மையைப் பேசுகிறேன், ராஜாவுக்கு இந்த விஷயங்கள் தெரியும். கிங் அக்ரிப்பா, வேதவசனங்களை நீங்கள் நம்புகிறீர்களா? நீங்கள் செய்வதை நான் அறிவேன் - "ராஜா அவரை குறுக்கிட்டார்," நீங்கள் என்னுடன் சில நிமிடங்கள் பேசலாம், நான் ஒரு கிறிஸ்தவராக மாறுவேன் என்று நினைக்கிறீர்களா? "என்று பவுல் கூறினார், "என்னால் முடியுமா அல்லது முடியாவிட்டாலும், இந்த சங்கிலிகளைத் தவிர இன்று நீங்கள் என்னைக் கேட்பது என்னைப் போலவே இருப்பீர்கள் என்பது எனது விருப்பமாகும். ஆனால் அவர் சீசரிடம் முறையிட்டார், அதனால் தான் நாங்கள் அவரை அனுப்புவோம்."

255 கடலின் நடுவே புயல்

அப.27

பவுல் சரக்குக் கப்பல்களில் ரோம் செல்ல வேண்டும். அவர் ஜூலியஸ் என்ற ரோமானிய அதிகாரியின் காவலில் வைக்கப்பட்டார். அவர் பால் கிண்ட்டுக்கு இருந்தார், மேலும் அவர் துறைமுகத்தில் இருக்கும்போதெல்லாம் அவரைப் பார்க்க அனுமதித்தார். புயல்கள் காரணமாக டிராவல் மெதுவாக இருந்தது. பல நிறுத்தங்கள் மற்றும் படகுகளை பல முறை மாற்றிய பிறகு, அவர்கள் இறுதியில் கிரீட்

தீவில் :பேர் ஹேவனுக்கு வந்தனர். இது குளிக்காலத்திற்கு அருகில் இருந்தது, அதனால் அவர்கள் நிறுத்த வேண்டியிருந்தது. இருப்பினும், கேப்டன் கடற்கரையில் சில மைல் தொலைவில் ஒரு சிறந்த துறைமுகத்திற்கு பயணம் செய்ய விரும்பினார். வானிலை அழிக்கப்பட்டது, இப்போது ஒரு மென்மையான தென்றல் இருந்தது. பவுல் ஜூலியஸிடம், "கேப்டனிடம் இங்கே தங்கச் சொல்லுங்கள்! அவர் அவ்வாறு செய்யாவிட்டால், அவர் கப்பலையும் அதன் சரக்குகளையும் இழப்பார், சிலர் இறக்கக்கூடும்." ரோமானிய அதிகாரி பவுல் சொன்னதைப் பற்றி யோசித்தார், ஆனால் கேப்டனை மற்ற துறைமுகத்திற்கு செல்ல அனுமதிக்க முடிவு செய்தார். அவர்கள் :பேர் ஹேவனை விட்டு வெளியேறி கடற்கரையில் பயணம் செய்யத் தொடங்கினர். திடீரென்று ஒரு கடுமையான காற்று கப்பலை ஆழமான நீரில் தள்ளியது. குழுவினர் காற்றை எதிர்த்துப் போராட சிரமப்பட்டனர், ஆனால் புயல் மிகவும் தீவிரமாக வளர்ந்தது. கடைசியாக கேப்டன் காற்றை எதிர்த்துப் போராடுவதை நிறுத்திவிட்டு கப்பலை ஓட்ட அனுமதித்தார். புயலில் பல நாட்களுக்குப் பிறகு, குழுவினர் சரக்குகளை கப்பலில் எறிந்தனர். சில நாட்களுக்குப் பிறகு அவர்கள் கப்பலின் கியரை கப்பலில் எறிந்தனர். காலப்போக்கில், அவர்கள் இறக்கப்போகிறார்கள் என்பது அனைவருக்கும் தெரியும். அவர்கள் சூரியனையோ அல்லது நட்சத்திரங்களையோ பல நாட்களைப் பார்த்ததில்லை, அவர்கள் எதையும் சாப்பிடவில்லை. பவுல் ஆண்கள் முன் நின்றார். அவர் சொன்னார், "துறைமுகத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டாம் என்று நான் சொன்னேன், நீங்கள் கேட்கவில்லை, ஆனால் இப்போது நான் உங்களுக்காக ஒரு நல்ல செய்தி வைத்திருக்கிறேன். நேற்றிரவு கடவுளிடமிருந்து ஒரு செய்தியுடன் ஒரு தேவதை எனக்குத் தோன்றினார். அவர், 'பயப்பட வேண்டாம்! நீங்கள் சீசருக்கு முன்பாக நிற்பீர்கள். இந்த கப்பலில் யாரும் இறக்க மாட்டீர்கள். 'கடவுள் சொல்வது உண்மைதான், ஆனால் கப்பல் அழிக்கப்படுவோம்.' அவர்கள் மொத்தம் பதினான்கு நாட்கள் புயலில் இருந்தனர். கடைசி நாளில் நள்ளிரவில், மாலுமிகள் தாங்கள் நிலத்தை நெருங்குவதை உணர்ந்தனர். பாறைகளுக்குள் ஓடாமல் இருக்க அவர்கள் விரைவாக ஒரு நங்கூரத்தை வீழ்த்தினர். அவர்களில் சிலர் லைட் படகில் இருந்து வெளியேறத் தொடங்கினர், அதனால் அவர்கள் கப்பலில் இருந்து இறங்க முடியும். பவுல் கூச்சலிட்டார், "இந்த மனிதர்கள் கப்பலை விட்டு வெளியேறினால் நீங்கள் அனைவரும் இறந்துவிடுவீர்கள்!" உடனடியாக வீரர்கள் கோடுகளை வெட்டி லைட் போட் தண்ணீரில் விழட்டும். காலை விரைவில் வரும் என்று எல்லோரும் பிரார்த்தனை செய்தனர். பகல் பகல் நேரத்திற்கு சற்று முன்பு குழுவினருடன் பேசினார். அவர் சொன்னார், "நீங்கள் பதினான்கு நாட்கள் சாப்பிடவில்லை. ஏதாவது சாப்பிடுங்கள், ஏனென்றால் இன்று கரைக்குச் செல்ல உங்கள் வலிமை தேவைப்படும்." பின்னர் அவர் கொஞ்சம் ரொட்டியை எடுத்தார், கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவித்தார், சாப்பிட ஆரம்பித்தார். கப்பலில் உள்ள அனைவரும் கொஞ்சம் உணவை சாப்பிட்டார்கள். அது லேசாக இருந்தபோது, அவர்கள் புயல் வழியாக நிலத்தைக் காண முடிந்தது. கேப்டன் ஒரு கடற்கரையுடன் ஒரு விரிகுடாவைக் கண்டார். கப்பலை கடற்கரையை நோக்கி இயக்க முடிவு செய்தார். அவர்கள் நங்கூரத்தை மேலே இழுத்து ஒரு படகில் ஏற்றினர். கப்பல் ஒரு சாண்ட்பாரைத் தாக்கும் வரை கடுமையான காற்று அவர்களை கடற்கரையை நோக்கி செலுத்தியது. இது மணலில் நெரிசலானது, பின்னர் அலைகள் காரணமாக உடைக்கத் தொடங்கியது. படையினர் கைதிகளைக் கொல்ல விரும்பினர், அதனால் அவர்கள் தப்பிக்க மாட்டார்கள். பவுலின் உயிரைக் காப்பாற்ற விரும்பியதால் ஜூலியஸ் அவர்களைத் தடுத்தார். நீந்தக்கூடியவர்களுக்கு கப்பலில் குதித்து கரைக்கு வரும்படி கட்டளையிட்டார். மற்றவர்கள் அனைவரும் கப்பலில் இருந்து பலகைகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றை கரைக்கு மிதக்க பயன்படுத்த வேண்டியிருந்தது. விரைவில் எல்லோரும் தண்ணீரில் இருந்தனர், அவர்கள் அனைவரும் பாதுகாப்பாக நிலத்தை அடைந்தனர்.

256 கப்பல் விபத்தும் ரோமும்

அப்போஸ்தலர் 28

பதினான்கு நாட்கள் கடுமையான புயலில் சிக்கிய பிறகு, பவுலின் கப்பல் மால்டா தீவுக்கு அருகில் ஒரு மணல் திட்டில் மோதியது. எல்லோரும் கரைக்கு வந்தனர், உள்ளூர் மக்கள் வெளியே வந்து அவர்களுக்கு உதவத் தொடங்கினர். மழை மற்றும் குளிரின் காரணமாக அவர்கள் நெருப்பை மூட்டினர்.

பவுல் விறகுகளைச் சேகரித்து உதவினார். அவர் நெருப்பில் சிறிது போடும்போது, ஒரு விஷப் பாம்பு அவரது கையில் கடித்தது. பவுல் விறகுகளை கீழே போட்டார், ஆனால் பாம்பு அவரது கையில் தொங்கியது. உள்ளூர் மக்கள், "ஆ, அவர் ஒரு பயங்கரமான கொலைகாரன்! அவர் கடலில் இறந்து தப்பினார், ஆனால் இப்போது தெய்வங்கள் அவருக்கு நீதி வழங்குகின்றன" என்று கூறினர். பவுல் பாம்பை நெருப்பில் குலுக்கி, அவர் வீங்கி இறந்து விழும் வரை அனைவரும் காத்திருந்தனர். சிறிது நேரம் கழித்து, அவர் இறக்கப் போவதில்லை என்பதை அவர்கள் இறுதியாக உணர்ந்தார்கள். பின்னர் அவர்கள், "அவர் ஒரு கடவுள்!" என்றார்கள். தீவின் ஆளுநர் தனது வீட்டைத் திறந்து, கப்பல் விபத்துக்குள்ளானவர்களுக்கு ஏற்பாடுகளைச் செய்தார். ஆளுநரின் தந்தை உடல்நிலை

சரியில்லாமல் படுக்கையில் இருப்பதை பவுல் அறிந்து கொண்டார். அவர் சென்று அந்த மனிதனின் தலையில் கையை வைத்தார். உடனடியாக அவர் குணமடைந்தார். இந்தச் செய்தி தீவ் முழுவதும் பரவியது, பவுல் அவர்களைக் குணப்படுத்துவதற்காக மக்கள் மற்றவர்களை அவரிடம் அழைத்து வரத் தொடங்கினர். குளிர்கால மாதங்கள் முடியும் வரை அவர்கள் மெலித்தாவில் தங்கினர். பின்னர் ஜூலியஸ் ரோமுக்குச் செல்லும் ஒரு சரக்குக் கப்பலில் அவர்களுக்காக ஒரு பயணத்தை முன்பதிவு செய்தார். அவர்கள் புறப்படத் தயாரானபோது, தீவின் மக்கள் பயணத்திற்குத் தேவையான அனைத்தையும் கொண்டு வந்தார்கள். அவர்கள் ரோமை அடைந்ததும், பவுல் ஒரு வீட்டிற்கு அழைத்துச் செல்லப்பட்டார், அங்கு சீசரின் முன் விசாரணை வரை அவர் தங்கினார். அவருக்கு அருகில் எப்போதும் ஒரு போர்வீரன் இருந்தார், ஆனால் நண்பர்கள் வந்து பார்க்க அவருக்கு சுதந்திரம் இருந்தது. ரோமில் உள்ள கிறிஸ்தவர்கள் அவரை அன்புடன் வரவேற்று ஊக்கப்படுத்தினர். நகரத்தில் உள்ள யூதத் தலைவர்களுக்கு அவர் ஒரு கடிதம் அனுப்பினார். எருசலேமில் என்ன நடந்தது, அவர் ஏன் ரோமில் இருந்தார் என்பதைப் பற்றி அவர்களிடம் கூறினார். தன்னை வந்து சந்திக்க அவர்களை அழைத்தார். அவர்கள் சந்தித்து கடவுளின் ராஜ்யம் மற்றும் இயேசுவைப் பற்றிப் பேசினர். அவர்களின் விவாதம் நாள் முழுவதும், பிற்பகல் வரை நீடித்தது. அவர்களில் சிலர் செய்தியை நம்பினர், மற்றவர்கள் நம்பவில்லை. அவர்கள் புறப்படவிருந்தபோது, பவுல், “நீங்கள் கேட்பீர்கள், ஆனால் கேட்க மாட்டீர்கள், நீங்கள் பார்ப்பீர்கள், ஆனால் பார்க்க மாட்டீர்கள்” என்று தீர்க்கதரிசி சொன்னது சரிதான். உங்கள் பிடிவாதம் உங்கள் காதுகளை மூடி, உங்கள் கண்களை மூடிவிட்டது. நீங்கள் இதை உறுதியாக நம்பலாம் - புறஜாதிகள் பார்ப்பார்கள், கேட்பார்கள், கடவுள் அவர்களின் பாவங்களை மன்னிப்பார்.”

விசாரணைக்காக பவுல் இரண்டு ஆண்டுகள் வீட்டில் தங்கி காத்திருந்தார். அந்த நேரத்தில் அவர் பல விருந்தினர்களை வரவேற்று, அவர்கள் அனைவருக்கும் கிறிஸ்துவைப் பிரசங்கித்தார். யாரும் அவரைத் தடுக்க முயற்சிக்கவில்லை.

257 ஒநேசிமு - பிலேமோன்

பிலேமோன் 1

ஒநேசிமு தன் எஜமானன் பிலேமோனிடமிருந்து ஓடிப்போன ஒரு அடிமை. அவர் ரோமுக்குச் சென்று இறுதியில் பவுலைச் சந்தித்தார், அவர் அவரை இயேசு கிறிஸ்துவுடன் தனிப்பட்ட உறவுக்கு இட்டுச் சென்றார். ஒநேசிமு அப்போஸ்தலருடன் தங்கி ஊழியத்தில் அவருக்கு உதவினார். இறுதியில் "ஓடிப்போன அடிமை" தனது எஜமானரிடம் திரும்ப வேண்டிய நேரம் இது என்பதை அவர்கள் அறிந்தார்கள். பவுல் பிலேமோனுடன் ஒரு தனிப்பட்ட நண்பராக இருந்தார், எனவே அவர்கள் இருவரும் தங்கள் உறவை சரிசெய்ய உதவும்படி ஒரு கடிதம் எழுதினார். அவர் கூறினார். பிலேமோன்—என் அன்பு நண்பரே—உங்களுக்கும், உங்கள் குடும்பத்தினருக்கும், உங்கள் வீட்டில் கூடும் சபைக்கும் வாழ்த்துக்கள். நான் உங்களுக்காக தவறாமல் ஜெபிக்கிறேன். கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் மீதும் சக விசுவாசிகளின் மீதும் நீங்கள் வைத்திருக்கும் அன்பிற்காக நான் கடவுளுக்கு நன்றி கூறுகிறேன். உங்களைச் சந்திப்பவர்கள் தங்கள் விசுவாசத்தில் ஊக்குவிக்கப்படுகிறார்கள். அன்புள்ள சகோதரரே, நீங்கள் என்னை அறிவீர்கள். எது சரி, எது தவறு என்பதை உங்களுக்குச் சொல்வதில் நான் பொதுவாகத் தயங்குவதில்லை. கிறிஸ்துவில் உங்கள் கடமைகளை நான் உங்களுக்கு விரைவாக நினைவூட்டுவேன். ஆனால் இந்த முறை நான் அதைச் செய்யப் போவதில்லை. அதற்கு பதிலாக, நான் கெஞ்சப் போகிறேன். இதை உங்கள் மனதில் கற்பனை செய்து பாருங்கள். நான் இயேசு கிறிஸ்துவின் காரணத்திற்காக சிறையில் இருக்கும் ஒரு வயதான மனிதர். என் பலவீனத்தில், கடவுள் எனக்கு ஒரு உதவியாளரை அனுப்பினார், ஒநேசிமு - உங்களுக்கு வலியையும் துக்கத்தையும் ஏற்படுத்திய ஒரு மனிதர். ஆனால் கடவுள் அவரை என்னிடம் அனுப்பினார், நான் அவரை இயேசுவுக்கு அறிமுகப்படுத்த முடிந்தது. அவர் தனது உயிரை கிறிஸ்துவிடம் கொடுத்தார், பின்னர் எனக்கு ஒரு உதவியாளராக விலைமதிப்பற்றவராக ஆனார். ஒரு வகையில், நீங்கள் அவரை இங்கே எனக்கு உதவ அனுப்பியது போல் இருந்தது, ஏனென்றால் நீங்கள் தானே வர முடியவில்லை. அவர் இல்லாமல் நான் எப்படித் தொடர முடியும் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை; ஆனால் அவர் உங்களிடம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும் என்பது எனக்கும் அவருக்கும் தெரியும். அவர் உங்களுக்குப் பதிலாக எனக்கு உதவி செய்து கொண்டிருந்தார், ஆனால் எங்களுக்கு அது தேவையில்லை. உங்கள் அனுமதி. கேளுங்கள், அவர் உங்களை விட்டு ஓடிப்போனபோது ஒரு பயனற்ற அடிமையாக இருந்தார். இப்போது அவர் கிறிஸ்துவில் ஒரு மதிப்புமிக்க சகோதரராகவும், ஊழியத்தில் ஒரு சக ஊழியராகவும், எனக்குப் பிரியமான நண்பராகவும் திரும்பி வருகிறார். அவரை அன்புடன் திரும்பப் பெறுங்கள்.

ஓ, அவர் உங்களிடமிருந்து திருடிய விஷயங்களைப் பற்றி அவற்றை என் கணக்கில் வைக்கவும். இதோ, நான் அந்த குயிலை எடுத்து என் சொந்த கையெழுத்தில் எழுதுவேன். "நான், பவுல், அதை திருப்பிச் செலுத்துவேன்." நீங்கள் உண்மையில் உங்கள் உயிருக்கு எனக்கு கடன்பட்டிருக்கிறீர்கள் என்பதை நான் உங்களுக்கு நினைவூட்ட மாட்டேன். என்னை ஏற்றுக்கொள்வது போல் அவரை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். ஒநேசிமுவை உங்கள் வாழ்க்கையிலும் வீட்டிலும் நீங்கள் எவ்வாறு

ஏற்றுக்கொண்டீர்கள் என்பதைக் கேட்கும்போது நீங்கள் என் வாழ்க்கையில் மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருவீர்கள். ஆனால் நான் எதைப் பற்றி பேசுகிறேன்? நீங்கள் இதையும் இன்னும் அதிகமாகவும் செய்வீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியும். எனக்காக உங்கள் விருந்தினர் அறையை தயார் செய்யுங்கள். நான் விடுவிக்கப்பட்டு உங்களைச் சந்திக்க திரும்பி வர வேண்டும் என்று நீங்கள் ஜெபித்து வருகிறீர்கள் என்பது எனக்குத் தெரியும். கர்த்தர் உங்கள் ஜெபங்களுக்குப் பதிலளிப்பார் என்று நினைக்கிறேன். அங்குள்ள என் நல்ல நண்பர்கள் அனைவரையும் வாழ்த்துங்கள். நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவின் கிருபை உங்களுடனேகூட இருப்பதாக. பவுல்.

258 யோவானின் தரிசனங்கள்

வெளிப்படுத்துதல் 1 & 4 – 5

இயேசுவைப் பின்பற்றுபவராகவும், தேவனுடைய வார்த்தையைப் பிரசங்கித்ததற்காகவும் யோவான் பத்மு தீவுக்கு நாடுகடத்தப்பட்டார். கர்த்தருடைய நாளில், அவர் ஆவியில் தொழுது கொண்டிருந்தார். திடீரென்று அவருக்குப் பின்னால் ஒரு உரத்த குரல் கேட்டது. அது எக்காள சத்தம் போல ஒலித்தது, அது "நீங்கள் ஆச்சரியமான காரியங்களைக் காண்பீர்கள். இதையெல்லாம் ஒரு புத்தகத்தில் எழுதி ஆசியாவின் ஏழு சபைகளுக்கு அனுப்புங்கள்" என்று கூறியது. யார் பேசுகிறார்கள் என்பதைப் பார்க்க யோவான் திரும்பினார். அங்கே, அவருக்கு முன்னால், ஏழு தங்க விளக்குத்தண்டுகள் இருந்தன, அவற்றின் நடுவில் மனுஷகுமாரன் நின்றார். அவர் மார்பில் தங்கக் கச்சையுடன் கூடிய நீண்ட அங்கி அணிந்திருந்தார். அவரது தலைமுடி கம்பளி போல வெண்மையாக இருந்தது - அது பனி போல வெண்மையாக இருந்தது! அவரது கண்கள் நெருப்புச் சுடர்களைப் போலவும், அவரது பாதங்கள் பளபளப்பான வெண்கலத்தைப் போலவும் இருந்தன. அவரது குரல் வலிமையான கடல் அலைகளைப் போல இடிமுழக்கமிட்டது. அவர் தனது வலது கையில் ஏழு நட்சத்திரங்களைப் பிடித்திருந்தார், அவர் பேசும்போது, அது அவரது வாயிலிருந்து வந்த கூர்மையான, இருபுறமும் கொண்ட வாள் போல இருந்தது. அவரது முகம் சூரியனைப் போல பிரகாசித்தது!

யோவான் இறந்தது போல் தரையில் விழுந்தான். மனிதகுமாரன் யோவானின் மேல் கையை வைத்து, "பயப்படாதே! நான் முந்தினவரும் கடைசிவருமாயிருக்கிறேன். நான் உயிருள்ளவன். ஆம், நான் மரித்தேன், ஆனால் இதோ... நான் என்றென்றும் உயிரோடிருக்கிறேன்! நான் மரணத்திற்கும் கல்லறைக்கும் திறவுகோல்களை வைத்திருக்கிறேன். நீங்கள் காண்கிறதை எழுதுங்கள்—இப்போது நடப்பவைகளையும் எதிர்காலத்தில் நடக்கப்போகும் காரியங்களையும் பற்றி." ஏழு சபைகளுக்கும் என்ன எழுத வேண்டும் என்று யோவானுக்குச் சொல்லப்பட்டது. அதன் பிறகு, பரலோகத்தில் ஒரு கதவு திறந்திருப்பதைக் கண்டான். திடீரென்று அதே குரல் எக்காளம் போல ஊதி, யோவானை நோக்கி, "இங்கே ஏறி வா!" என்று சொன்னது. உடனடியாக, அவருடைய ஆவி பரலோகத்தில் இருந்தது, அவர் ஒரு சிங்காசனத்தையும், ஒருவரையொருவர் கண்டார். அதன் மீது அமர்ந்திருந்தார். சிம்மாசனத்தைச் சுற்றி ஒரு வானவில் இருந்தது. யோவான் பின்னர் சிம்மாசனத்திற்கு அருகில் இருப்பது நான்கு மூப்பர்கள் இருப்பதைக் கண்டார், ஆனால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் அவரவர் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருந்தனர். அவர்கள் வெள்ளை உடை அணிந்து தங்க கிரீடங்களை அணிந்திருந்தனர். நான்கு பரலோக மனிதர்களும் இருந்தனர், அவர்கள் பகல் முழுவதும் இரவும் பகலும் கடவுளை வணங்கினர், "பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், பரிசுத்தர், சர்வவல்லமையுள்ள கர்த்தராகிய கடவுள்!" என்று கூறினர். மின்னல் மின்னல்களும் இடிமுழக்கங்களும் சிம்மாசனத்திலிருந்து வந்தன. முன்னால், ஏழு சுடர் விளக்குகள் இருந்தன, அவை கடவுளின் ஏழு ஆவிகள். மேலும் சிம்மாசனத்திற்கு முன்னால், யோவான் ஒரு பளபளப்பான கண்ணாடிக் கடலைக் கண்டார், பளிங்கு போல மின்னும். அவர் சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருப்பவரை நோக்கிப் பார்த்தார், அவர் கையில் ஒரு சுடர் இருப்பதைக் கண்டார். அது ஏழு முத்திரைகளால் முத்திரையிடப்பட்டிருந்தது. ஒரு வலிமையான தேவதை, "இந்தச் சுருளில் உள்ள முத்திரைகளை உடைத்துத் திறக்க யார் தகுதியானவர்?" என்று கத்தினார். யாராலும் சுருளைத் திறந்து அதைப் படிக்க முடியவில்லை - பரலோகத்திலோ பூமியிலோ உள்ள எவராலும் அல்ல. யோவான் இதைக் கண்டதும், யாரும் தகுதியற்றவர்கள் என்பதால் அழத் தொடங்கினார். இருபத்து நான்கு மூப்பர்களில் ஒருவர் அவரை நோக்கித் திரும்பி, "அழுவதை நிறுத்து! இதோ, யூதா கோத்திரத்தின் சிங்கம் வெற்றி பெற்றது. அவர் தாவிதின் சிம்மாசனத்தின் வாரிசு, அவர் சுருளைத் திறக்க தகுதியானவர்" என்றார். பின்னர் யோவான் கொல்லப்பட்ட ஒரு ஆட்டுக்குட்டியைக் கண்டார், ஆனால் இப்போது மூப்பர்கள் மத்தியில் நின்றார். ஆட்டுக்குட்டி முன்னோக்கிச் சென்று சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்தவரிடமிருந்து சுருளை எடுத்தார். அவர் செய்தபடியே, பரலோக மனிதர்களும் மூப்பர்களும் அவர் முன் விழுந்து ஒரு புதிய பாடலைப் பாடினர். பின்னர் மில்லியன் கணக்கான தேவதூதர்கள் வந்து அவர்களுடன் சேர்ந்து கொண்டனர். அவர்கள் அனைவரும் ஒன்றாக, "ஆட்டுக்குட்டியானவர் தகுதியானவர்!" என்று பாடினர்.

259 புதிய வானமும் பூமியும்

ஆட்டுக்குட்டியானவர் புத்தகத்தைத் திறந்தபோது, யோவான் அதிலுள்ள விசித்திரமான விஷயங்களைக் கண்டார் - நமது எதிர்காலத்தைப் பற்றிய அற்புதமான விஷயங்கள். அவர் கண்டதை மக்கள் அறியும்படி அவர் அந்த விஷயங்களைப் பற்றி எழுதினார். இறுதியில், யோவான் கூறினார். திடீரென்று எல்லாம் புதியது என்பதை உணர்ந்தேன். நான் வானத்தைப் பார்த்தேன், பழைய வானம் இனி இல்லை. ஒரு புதிய வானம் இருந்தது! நான் சுற்றிப் பார்த்தேன், பழைய பூமி போய்விட்டது. ஒரு புதிய பூமி இருந்தது, அதில் கடல்கள் இல்லை! நான் மேலே பார்த்தேன், கடவுளிடமிருந்து பரலோகத்திலிருந்து பரிசுத்த நகரம் வருவதைக் கண்டேன். அது புதிய எருசலேம், அது அழகாக இருந்தது! அது தன் கணவனுக்காக அலங்கரிக்கப்பட்ட மணமகள் போல இருந்தது. பின்னர் நான் ஒரு குரல் கேட்டேன். அது, "பார், கடவுள் மக்களுடன் வாழப் போகிறார்! அவர் அவர்களின் கடவுளாக இருப்பார், அவர்கள் அவருடைய மக்களாக இருப்பார்கள். அவர் அவர்களின் துக்கக் கண்ணீரைத் துடைப்பார். அவர் மரணம், துக்கம், துக்கம் மற்றும் வலியை நீக்குவார். எல்லாம் வித்தியாசமாக இருக்கும்" என்று கூறியது. பின்னர் கடவுள் என்னிடம் கூறினார். "நீ பார்ப்பது உண்மைதான். எல்லாம் புதிதாக இருக்கும். நான் அல்பா மற்றும் ஒமேகா, ஆரம்பம் மற்றும் முடிவு. தாகமுள்ளவர்களுக்கு நான் 'ஜீவ நீருற்றுகளை' கொடுக்கிறேன். நான் மீட்கப்பட்டவர்களின் தந்தை. அவர்கள் என் குழந்தைகள், அவர்கள் என் வெற்றியைக் கண்டார்கள். "ஆனால் நம்பாதவர்கள் கோழைகள் மற்றும் மோசமானவர்கள். அவர்கள் கொலை, ஒழுக்கக்கேடு மற்றும் பொய்களால் நிறைந்தவர்கள். அவர்கள் பிசாசுகளையும் பொய்யான கடவுள்களையும் வணங்குகிறார்கள். இவை அனைத்தும் முடிந்ததும், நான் அவர்களை நெருப்பு ஏரிக்கு அனுப்புவேன். அதுதான் இரண்டாம் மரணம்!" பின்னர் ஒரு தேவதை என்னிடம் வந்து, "வா, நான் உன்னை உற்றுப் பார்ப்பேன்" என்றார். அவர் என் ஆவியை ஒரு உயரமான மலைக்கு அழைத்துச் சென்றார், அதனால் நான் பரலோகத்திலிருந்து வந்த பரிசுத்த நகரத்தைக் காண முடிந்தது. புதிய எருசலேம் கடவுளின் மகிமையால் அலங்கரிக்கப்பட்டு, விலைமதிப்பற்ற ரத்தினங்களைப் போல பிரகாசித்தது. அதன் சுவரில் பன்னிரண்டு வாயில்கள் இருந்தன - நான்கு பக்கங்களிலும் ஒவ்வொன்றிலும் மூன்று. வாயில்களில் இஸ்ரவேலின் பன்னிரண்டு கோத்திரங்களின் பெயர்கள் இருந்தன, சுவர்களின் அஸ்திவாரங்களில் பன்னிரண்டு அப்போஸ்தலர்களின் பெயர்கள் இருந்தன. அவை அனைத்தும் விலைமதிப்பற்ற கற்களால் ஆனவை. தேவதூதர் நகரத்தை அளந்தார். அது ஒவ்வொரு திசையிலும் 1500 மைல்கள், ஒரு பெரிய கனசதுரம் போல இருப்பதைக் கண்டுபிடித்தேன். சுவர்கள் வச்சிரக்கல்லால் ஆனவை, நகரம் தூய தங்கத்தால் ஆனவை. வாயில்கள் முத்துக்களால் ஆனவை. பிரதான வீதி தூய, வெளிப்படையான தங்கத்தால் ஆனவை. தேவனும் ஆட்டுக்குட்டியும் ஆலயமாக இருந்ததால் எந்த ஆலயமும் இல்லை. நகரத்தில் இருந்தவர்களுக்கு தூரியனோ சந்திரனோ தேவையில்லை, ஏனென்றால் கடவுளின் மகிமை ஒளியாகவும், ஆட்டுக்குட்டியானவர் விளக்காகவும் இருந்தார். அங்கு எப்போதும் பகலாக இருந்ததால் வாயில்கள் எப்போதும் திறந்திருந்தன. எல்லா தேசங்களும் எந்த நேரத்திலும் வர வரவேற்கப்பட்டன. ஆனால் தீயவர்களும் அசுத்தமானவர்களும் உள்ளே அனுமதிக்கப்படவில்லை. ஆட்டுக்குட்டியானவரின் ஜீவ புத்தகத்தில் பெயர்கள் எழுதப்பட்டவர்கள் மட்டுமே நகரத்திற்குள் வரவேற்கப்பட்டனர்.

260 புதிய எருசலேம்

வெளிப்படுத்துதல் 22

நான் புதிய எருசலேமைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தபோது, தேவதூதன் ஜீவத் தண்ணீரின் நதியை எனக்குக் காட்டினார். அது படிகத் தெளிவாக இருந்தது, கடவுள் மற்றும் ஆட்டுக்குட்டியின் சிம்மாசனத்திலிருந்து பாய்ந்தது. அது பிரதான வீதியின் நடுவில் பாய்ந்தது. ஜீவ மரம் தெருவின் இருபுறமும் இருந்தது. அது பன்னிரண்டு வகையான பழங்களைக் கொண்டிருந்தது, ஒவ்வொரு மாதமும் ஒரு பயிர் விளைவித்தது. அனைத்து தேசங்களும் அந்த மரத்திடம் சென்று அதன் இலைகளில் விலைமதிப்பற்ற குணப்படுத்துதலைக் கண்டன. அப்போதுதான் இனி எதுவும் சபிக்கப்படாது என்பதை நான் உணர்ந்தேன். கடவுளின் ஊழியர்கள் அவருடைய சிம்மாசனத்திற்குச் சென்று அவரை வணங்கினர். அவர்கள் மேலே பார்த்து அவருடைய முகத்தைப் பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டனர். அவருடைய பெயர் அவர்களின் நெற்றிகளில் இருந்தது. நகரத்தில் இரவு இல்லை. எனவே மக்களுக்கு தூரிய ஒளி அல்லது விளக்குகள் தேவையில்லை. கர்த்தராகிய ஆண்டவர் அவர்களுக்கு ஒளியை வழங்கினார். அவர்கள் ராஜாக்களைப் போல என்றென்றும் ஆட்சி செய்தனர்.

தேவதூதர் என்னிடம் திரும்பியபோது நான் இதையெல்லாம் பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். அவர் சொன்னார், "நீ பார்ப்பது நடக்கும். கர்த்தர் உனக்காக இந்தச் செய்தியை எனக்குக் கொடுத்தார். அவர் சொன்னார், 'மக்கள் தயாராகுங்கள்! ஏனென்றால் இது நடக்கும்போது, அது விரைவில் நடக்கும்.

நீங்கள் எழுதியவற்றில் கவனம் செலுத்தினால் அவர்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்கள்.” அப்போது, நான் கீழே விழுந்து தேவதூதனை வணங்கினேன். அவர் அதிர்ச்சியடைந்தார். “அப்படிச் செய்யாதே! நான் உன்னைப் போன்ற ஒரு வேலைக்காரன். நீ கடவுளை வணங்க வேண்டும்.” பின்னர் அவர், “கவனமாகக் கேளுங்கள். நீ எழுதியது மிகவும் முக்கியமானது. மக்கள் அதைப் படியுங்கள். அவர்களின் பதிலைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம். அதை கடவுளிடம் விட்டுவிடுங்கள்.” திடீரென்று, இயேசு என்னிடம் பேசுவதைக் கேட்டேன். அவர், “நான் வருகிறேன், நான் வரும்போது, அது விரைவாக நடக்கும்! ஒவ்வொருவரும் செய்ததற்கு நான் வெகுமதிகளை வழங்குவேன். நான் அல்பா மற்றும் ஒமேகா, முதலும் கடைசியும், எல்லாவற்றின் தொடக்கமும் - எல்லாவற்றின் முடிவும்.”என் வருகைக்குத் தயாராக இருப்பவர்களை நான் ஆசீர்வதிப்பேன். நான் அவர்களை ஜீவ விருட்சத்திற்கு அழைப்பேன். அவர்கள் நகரத்தின் வாயில்கள் வழியாக நடந்து உள்ளே வரலாம்.

“துன்மார்க்கர்கள் வரவேற்கப்படுவதில்லை. அவர்கள் வெளியே இருக்க வேண்டும்.”இந்த தேவதூதையை உங்களிடம் அனுப்பினேன். இவற்றை உங்களுக்குக் காட்டும்படி நான் அவனிடம் சொன்னேன். நினைவில் கொள்ளுங்கள், நான் தாவீதின் வேரும் கிளையுமாக இருக்கிறேன். நான் பிரகாசமான மற்றும் விடிவெள்ளி நட்சத்திரமாக இருக்கிறேன். திடீரென்று, “ஆவியும் மணமகளும், ‘வா!’ என்று சொல்கிறார்கள்” என்று கேட்டேன். பின்னர் அது மீண்டும் எதிரொலித்தது. “வா!” மீண்டும், “உனக்குத் தாகமாயிருந்தால், வா! ஜீவத் தண்ணீரைக் குடி” என்று கேட்டேன். ஓ, என் அன்பான நண்பர்களே. இந்தப் புத்தகத்தை நீங்கள் என்ன செய்கிறீர்கள் என்பதில் கவனமாக இருங்கள். கடவுள் உங்களை அதற்கேற்ப நியாயந்தீர்ப்பார். இங்கே இல்லாததை உருவாக்காதீர்கள். நீங்கள் நம்ப விரும்புவதைத் தேர்ந்தெடுத்துத் தேர்ந்தெடுக்காதீர்கள். எல்லாம் உண்மை! நான் இதை எழுதும்போது, திடீரென்று இயேசு, “வேறு ஏதோ உண்மை. நான் திரும்பி வருகிறேன் - விரைவில்” என்று சொல்வதைக் கேட்டேன்.

நான், “ஆம், ஆண்டவரே. வாருங்கள்!” என்றேன்.